
УКРАЇНА НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ

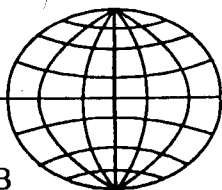

Книга 2

ЮРІНКОМ
ІНТЕР

УКРАЇНА НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ

ЗБІРНИК
ДОКУМЕНТІВ І МАТЕРІАЛІВ
1991—1995 рр.

У ДВОХ КНИГАХ
Книга 2

НБ ПНУС

614884

Київ
Юрінком Інтер
1998

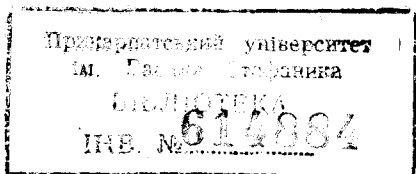
*Міністерство закордонних справ України висловлює подяку
Генеральній дирекції по обслуговуванню іноземних
представництв та іншим організаціям за спонсорську
допомогу у виданні цього збірника*

Редакційна колегія:

Г.Й. Удовенко (відповідальний редактор),
Б.М. Гудима, Ю.О. Рилач,
В.Д. Хандогій, І.Д. Шевченко

Упорядники:

В.В. Будяков, кандидат історичних наук,
А.Д. Дьяченко, кандидат історичних наук,
Л.М. Колотілова, Т.С. Семенець,
І.Д. Шевченко, С.П. Ярова

ISBN 966-7302-33-4

ISBN 966-7302-36-9

- Упорядкування В.В.Будяков, А.Д.Дьяченко, Л.М.Колотілова, Т.С.Семенець, І.Д.Шевченко, С.П.Ярова, 1998
- Юрінком Інтер, 1998

Розділ третій

Участь України в діяльності ООН, її спеціалізованих установ, інших міжнародних організацій і конференцій

**II. ПРОПОЗИЦІЇ ТА ІНШІ ДОКУМЕНТИ,
ЩО ВНОСИЛИСЯ АБО СПИВАВТОРАМИ
ЯКИХ БУЛИ ДЕЛЕГАЦІЇ УКРАЇНИ
В ОРГАНАХ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ТА НА МІЖНАРОДНИХ КОНФЕРЕНЦІЯХ
(1993—1995 рр.)***

[528]

**Проект резолюції
“Прийом Словацької Республіки
у члени ООН”**

*(внесений делегаціями 98 країн, у т. ч. України,
на 47-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

15 січня 1993 р.

Генеральна Асамблея,
отримавши рекомендацію Ради Безпеки від 8 січня 1993 р.
про прийом Словацької Республіки у члени ООН,
розглянувши заяву Словацької Республіки про прийом у
члени ООН,
постановляє прийняти Словацьку Республіку у члени ООН.

*(Док. ООН А/47/L.53
Архів МЗС України)*

[529]

**Проект резолюції
“Прийом Чеської Республіки
у члени ООН”**

*(внесений делегаціями 98 країн, у т. ч. України,
на 47-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

15 січня 1993 р.

Генеральна Асамблея,
отримавши рекомендацію Ради Безпеки від 8 січня 1993 р.
про прийом Чеської Республіки у члени ООН,

* Подаються в неофіційному перекладі з російської мови.

розглянувши заяву Чеської Республіки про прийом у члени ООН,

постановляє прийняти Чеську Республіку у члени ООН.

(Док. ООН А/47/L.52

Архів МЗС України)

[530]

Проект резолюції

“Надання Постійній Палаті Третейського Суду статусу спостерігача при Генеральній Асамблеї”

(внесений делегаціями 48 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

8 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

відзначаючи прагнення Постійної Палати Третейського Суду активізувати своє співробітництво з ООН,

1. *постановляє* запросити Постійну Палату Третейського Суду брати участь у сесіях і роботі Генеральної Асамблеї в ролі спостерігача;

2. *просить* Генерального секретаря вжити необхідних заходів з метою здійснення цієї резолюції.

(Док. ООН А/48/L.3

Архів МЗС України)

[531]

Проект резолюції

“Надання Нараді з безпеки та співробітництва в Європі статусу спостерігача в Генеральній Асамблеї”

(внесено делегаціями 46 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

8 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

відзначаючи прагнення Народи з безпеки та співробітництва в Європі активізувати своє співробітництво з ООН,

1. *постановляє* запросити Наряду з безпеки та співробітництва в Європі брати участь в сесіях і роботі Генеральної Асамблеї в якості спостерігача;

2. *просить* Генерального секретаря вжити необхідних заходів щодо виконання цієї резолюції.

(Док. ООН А/48/L.6
Архів МЗС України)

[532]

Проект резолюції “Допомога в розмінуванні”

(внесений делегаціями 103 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

8 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

будучи серйозно занепокоєною наявністю внаслідок збройних конфліктів зростаючої кількості мін та інших боєприпасів, що не вибухнули,

будучи приголомшеною великою кількістю, особливо серед цивільного населення, жертв, які підірвалися на мінах, та беручи до уваги в цьому зв'язку резолюцію 1993/83 Комісії з прав людини від 10 березня 1993 р. щодо наслідків збройних конфліктів для життя дітей,

будучи глибоко стурбованою серйозними гуманітарними, соціальними, економічними та екологічними проблемами, які можуть виникнути, якщо міни та інші боєприпаси, що не вибухнули, не будуть знешкодовані,

пам'ятаючи про серйозну загрозу, яку міни та інші боєприпаси, що не вибухнули, становлять для безпеки, здоров'я та життя персоналу, котрий бере участь в операціях по наданню гуманітарної допомоги, підтриманню миру та відбудові,

усвідомлюючи, що міни становлять собою перешкоду для реконструкції та економічного розвитку, а також для нормалізації життя суспільства,

зважаючи, що на додаток до зусиль держав щодо виконання покладених на них обов'язків ООН може збільшити свій внесок у вирішення проблем, пов'язаних з розмінуванням,

з інтересом беручи до відома у цьому зв'язку рекомендації, зроблені Генеральним секретарем у пункті 58 його доповіді “Порядок денний для миру” від 17 червня 1992 р., а також в його доповіді від 14 червня 1993 р.,

посилаючись на свою резолюцію 47/120 В від 20 вересня 1993 р. щодо “Порядку денного для миру”,

беручи до уваги також заяву Голови Ради Безпеки від 26 лютого 1993 р.,

посилаючись на свою резолюцію 47/56 від 9 грудня 1992 р., яка стосується Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайного озброєння, які можуть вважатися як такі, що наносять надмірні ушкодження або мають невибіркову дію, і, зокрема, на Протокол про заборону або обмеження використання мін, мін-пасток та інших пристроїв (Протокол II),

з інтересом беручи до відома у цьому зв'язку скликання Генеральним секретарем ООН Конференції для розгляду поправок до зазначеної Конвенції, і зокрема її Протоколу II,

із задоволенням відзначаючи включення до мандата багатьох операцій з підтримання миру положень щодо розмінування,

високо оцінюючи заходи, вже вжиті організаціями системи ООН, Міжнародним комітетом Червоного Хреста та неурядовими організаціями з метою вирішення проблем, пов'язаних із наявністю мін,

із задоволенням відзначаючи створення в рамках Секретаріату скоординованої програми з розмінування,

1. **висловлює** жаль у зв'язку із згубними наслідками, що можуть стати результатом непроведення робіт по знешкодженню мін та інших боєприпасів, які не вибухнули й були залишені на місці після того чи іншого збройного конфлікту, і вважає, що необхідно виправити це становище;

2. **підкреслює** важливість координації ООН дій, в тому числі дій регіональних організацій, пов'язаних з операціями по розмінуванню, зокрема дій щодо інформації та підготовки персоналу з метою підвищення ефективності цих операцій на місцях;

3. **пропонує** всім заінтересованим програмам та органам, багатостороннім чи національним, включати на узгодженій основі заходи, пов'язані з діяльністю по розмінуванню, до їх заходів щодо надання гуманітарної, соціальної та економічної допомоги;

4. **просить** Генерального секретаря подати їй до відкриття 49-ї сесії всеосяжну доповідь щодо проблем, які виникають внаслідок збройних конфліктів через наявність зростаючої кількості мін та інших боєприпасів, а також щодо шляхів зміцнення внеску ООН у вирішення проблем, пов'язаних з розмінуванням;

5. *просить* також Генерального секретаря включити до своєї доповіді аналіз фінансових аспектів заходів, пов'язаних з розмінуванням, і, в цьому контексті, можливості створення спеціального фонду добровільних внесків, призначеного, зокрема, для фінансування програм у галузі інформації та підготовки персоналу з питань розмінування й сприяння проведенню операцій по розмінуванню;

6. *настійливо закликає* всі держави-члени надати Генеральному секретареві свою повну підтримку і сприяння у цій справі, а також надати йому всі дані та інформацію, необхідні для підготовки вищезгаданої доповіді;

7. *постановляє* включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт "Допомога в розмінуванні".

(Док. ООН А/48/L.5
Архів МЗС України)

[533]

Проект резолюції "Дія атомної радіації"

(внесений делегаціями 24 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

14 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 913 (X) від 3 грудня 1955 р., згідно з якою було засновано Науковий комітет ООН з дії атомної радіації, та на свої наступні резолюції з цього питання, включаючи резолюцію 47/66 від 14 грудня 1992 р., в якій вона, зокрема, запропонувала Науковому комітету продовжити його роботу,

з вдячністю беручи до відома доповідь Наукового комітету ООН з дії атомної радіації,

знову підтверджуючи бажаність продовження Науковим комітетом своєї роботи,

будучи занепокоєною потенційно шкідливими наслідками для нинішнього і майбутніх поколінь тих рівнів радіації, вплив яких зазнає людина,

усвідомлюючи триваючу необхідність вивчення і збору інформації про атомну й іонізуючу радіацію та аналізу її впливу на людину і навколишнє середовище,

1. **висловлює** вдячність Науковому комітету ООН з дії атомної радіації за цінний вклад, який він вносить протягом 38 років з моменту його створення у розширення знань і уявлень про рівні, дію і небезпечність атомної радіації, а також за виконання його первісного мандата з науковою компетентністю і незалежністю оцінки;

2. **із задоволенням відзначає** завершення у 1993 р. роботи над 11-ю всеосяжною доповіддю Наукового комітету про джерела і дію іонізуючого випромінювання;

3. **пропонує** Науковому комітетові продовжити його роботу, включаючи його важливу координаційну діяльність, з метою розширення знань про рівні, дію і небезпечність іонізуючої радіації з усіх джерел;

4. **схвалює** наміри і плани Наукового комітету щодо його майбутньої діяльності по науковому огляду й оцінці від імені Генеральної Асамблеї;

5. **пропонує** також Науковому комітетові продовжити на його наступній сесії огляд важливих проблем у галузі радіації та подати доповідь з цього питання Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії;

6. **пропонує** Програмі ООН з навколишнього середовища, як і раніше, сприяти ефективній діяльності Наукового комітету та ознайомленню з її результатами Генеральної Асамблеї, наукових кіл і громадськості;

7. **висловлює** свою вдячність за допомогу, що надається Науковому комітетові державами-членами, спеціалізованими установами, Міжнародним агентством з атомної енергії та неурядовими організаціями, і закликає їх розширювати співробітництво у цій галузі;

8. **пропонує** державам-членам, організаціям системи ООН і зацікавленим неурядовим організаціям подавати додаткові відповідні дані про дози, дію і небезпечність радіації з різних джерел, що значно полегшило б роботу з підготовки майбутніх доповідей Наукового комітету, що надаються Генеральній Асамблеї.

(Док. ООН А/С.4/48/L2
Архів МЗС України)

Проект резолюції “Університет миру”

(внесений делегаціями 40 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

21 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

нагадуючи, що у своїй резолюції 34/111 від 14 грудня 1979 р. вона схвалила ідею створення Університету миру як спеціалізованого міжнародного інституту в рамках системи Університету ООН для аспірантської підготовки, досліджень і розповсюдження знань, конкретно спрямованих на підготовку з питань миру,

нагадуючи також, що у своїй резолюції 35/55 від 5 грудня 1980 р. Генеральна Асамблея схвалила створення Університету миру згідно з Міжнародною угодою про створення Університету миру,

посилаючись на свої резолюції 45/8 від 24 жовтня 1990 р. і 46/11 від 24 жовтня 1991 р., присвячені 10-й річниці Університету, а також на доповідь Генерального секретаря про 10-у річницю Університету миру,

визнаючи, що Університет миру відчував фінансові труднощі, які перешкождали розробці заходів і програм, необхідних для виконання його важливого мандата,

беручи до відома різні заходи, які провів Університет миру в період 1991—1993 рр., головним чином завдяки фінансовим внескам, зробленим Іспанією, Італією і Коста-Рікою, а також Комісією Європейських співтовариств, та іншим внескам фондів та неурядових організацій,

відзначаючи, що у 1991 р. Генеральний секретар за підтримки Програми розвитку ООН заснував Цільовий фонд миру, який складається з добровільних внесків, з тим щоб надати Університету кошти, необхідні для поширення сфери його діяльності на інші країни світу та всебічного використання його потенційних можливостей у галузі навчання, досліджень і підтримки ООН та здійснення його мандата, що передбачає діяльність по зміцненню міжнародного миру, з особливим наголосом на конкретних заходах у галузі досліджень та підготовки у контексті доповіді Генерального секретаря “Порядок денний для миру” у сферах запобігання

конфліктам, підтримки і зміцнення миру та мирного вирішення спорів,

нагадуючи про те, що 6 червня 1992 р. до Міжнародної угоди про створення Університету приєдналась Словенія,

нагадуючи також про те, що Генеральна Асамблея у своїй резолюції 46/11 ухвалила включити до порядку денного своєї 48-ї сесії пункт “Університет миру”, і у подальшому розглянути цей пункт на дворічній основі,

1. *знову висловлює* вдячність Генеральному секретареві у зв'язку із створенням Цільового фонду миру, що складається з добровільних внесків, з метою надання допомоги Університету миру в розробці заходів по зміцненню миру і забезпеченню усе зростаючого обсягу ресурсів, необхідних йому для здійснення своїх заходів у майбутньому;

2. *пропонує* державам-членам, неурядовим організаціям та міжурядовим органам, а також зацікавленим організаціям та окремим особам робити внески безпосередньо до Цільового фонду миру, а також до бюджету Університету;

3. *пропонує* також державам-членам приєднатися до Міжнародної угоди про створення Університету миру, продемонструвавши тим самим свою підтримку глобального закладу для проведення досліджень з проблем миру, мандат якого полягає у зміцненні міжнародного миру;

4. *постановляє* включити до порядку денного своєї 50-ї сесії пункт “Університет миру”.

(Док. ООН А/48/L.11
Архів МЗС України)

[535]

Проект резолюції “Освіта та інформація в галузі роззброєння”

(внесений делегаціями 33 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

22 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 44/123 від 15 грудня 1989 р. та 46/27 від 6 грудня 1991 р.,

беручи до уваги Заключний документ 10-ї спеціальної сесії Генеральної Асамблеї, зокрема пункт 106, де Асамблея настійливо закликала уряди, урядові та неурядові міжнародні

організації вжити заходів щодо розробки програм освіти в галузі роззброєння і миру на всіх рівнях,

враховуючи, що в пунктах 99, 100 та 101 Заключного документа передбачається створення механізмів програм мобілізації думки світової громадськості в інтересах роззброєння, включаючи розповсюдження інформації та популяризаторську роботу з метою доповнення діяльності в галузі освіти,

враховуючи також, що Інформаційна програма ООН з роззброєння відіграє важливу роль, доповнюючи просвітницьку діяльність в інтересах роззброєння, що здійснюється державами-членами в рамках їх власних систем освіти й розвитку культури,

визначаючи, що важливі зміни, які відбулися у світі й були скеровані на заохочення свободи, демократії, поваги до прав людини та їх здійснення, роззброєння й соціальний розвиток, сприяють досягненню позитивних результатів у справі допомоги розповсюдженню інформації й освіти в галузі роззброєння,

із задоволенням беручи до уваги зусилля, що докладають академічні кола щодо розробки учбових програм та заходів з метою заохочення просвітницької діяльності в інтересах роззброєння і миру як одного із засобів сприяння здійсненню резолюцій 44/123 та 46/27,

1. **висловлює** вдячність Генеральному секретареві за його доповіді А/46/506 та А/48/366, що були подані на виконання вищезазначених резолюцій;

2. **висловлює також** вдячність за цінну інформацію, що міститься в доповідях, наданих державами-членами, міжнародними, урядовими та неурядовими організаціями й установами, які ведуть просвітницьку роботу в інтересах миру й роззброєння;

3. **знову підтверджує**, що для досягнення позитивних результатів необхідно здійснювати програми в галузі освіти й консультативного обслуговування, які спрямовані на сприяння миру та роззброєння на всіх рівнях і на зміну основних позицій щодо агресії, насильства, озброєння й війни та здійснюються на підтримку регіональних і міжнародних зусиль в інтересах миру, безпеки та співробітництва;

4. **підтверджує**, що зусилля держав-членів, міжнародних, урядових та неурядових організацій і установ, що ведуть просвітницьку роботу в інтересах миру і роззброєння, з метою сприяння заходам у рамках Інформаційної програми ООН з роззброєння, зміцнять не лише інформаційну й просвітницьку

діяльність в галузі роззброєння, згадану в другому й третьому пунктах преамбули, але й процеси чи угоди в галузі скорочення озброєнь та роззброєння, здійснювані на регіональному й міжнародному рівнях;

5. *просить* держави-члени та міжнародні урядові й неурядові організації та установи, що проводять просвітницьку роботу в інтересах миру та роззброєння, подвоїти свої зусилля у відповідь на заклик, що міститься в пункті 106 Заключного документа 10-ї спеціальної сесії Генеральної Асамблеї, й подати Генеральному секретареві доповідь про свою діяльність у цьому напрямі;

6. *просить* Генерального секретаря, в межах існуючих ресурсів, подати доповіді, що згадуються вище, в пункті 5, Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії по пункту "Освіта й інформація в галузі роззброєння".

(Док. ООН А/С.1/48/L.1
Архів МЗС України)

[536]

Проект резолюції

"Доповідь Міжнародного агентства з атомної енергії"

(внесений делегаціями 45 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

27 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

отримавши доповідь Міжнародного агентства з атомної енергії Генеральній Асамблеї за 1992 р.,

беручи до уваги заяву Генерального директора Міжнародного агентства з атомної енергії від 1 листопада 1993 р., де міститься додаткова інформація щодо основних аспектів діяльності Агентства в 1993 р.,

визначаючи важливість діяльності Агентства в подальшому сприянні використанню ядерної енергії в мирних цілях, як це передбачено його статутом,

визначаючи також особливі потреби країн, що розвиваються, у технічній допомозі з боку Агентства з метою ефективного використання результатів застосування ядерної технології в мирних цілях, а також внеску ядерної енергетики в їх економічний розвиток,

усвідомлюючи важливість діяльності Агентства щодо здійснення положень і гарантій Договору про нерозповсюдження

ядерної зброї та інших міжнародних договорів, конвенцій і угод, спрямованих на досягнення аналогічних цілей, а також по забезпеченню, за можливості, того, щоб допомога, яка надається Агентством чи на його прохання, чи під його наглядом або контролем, не використовувалась таким чином, що це сприяло б якимсь військовим цілям, як це викладено в статті 11 його статуту,

визнаючи далі важливість діяльності Агентства в галузі ядерної енергетики, використання ядерних методів та технологій, ядерної безпеки, радіаційного захисту й поводження з радіоактивними відходами, включаючи його діяльність, спрямовану на подання країнам, що розвиваються, допомоги в усіх цих областях,

знову підкреслюючи необхідність забезпечення максимальної безпеки при проектуванні та експлуатації атомних електростанцій з метою зведення до мінімуму ризику для життя, здоров'я і навколишнього середовища,

відзначаючи заяви та дії щодо недотримання Іраком його зобов'язань про нерозповсюдження,

беручи до уваги резолюції GO/2636 від 25 лютого 1993 р., GO/2639 від 18 березня 1993 р., GO/2645 від 1 квітня 1993 р. і GO/2692 від 23 вересня 1993 р. Ради керуючих Міжнародного агентства з атомної енергії, що стосуються здійснення угоди між Агентством і Корейською Народно-Демократичною Республікою щодо застосування гарантій у зв'язку з Договором про нерозповсюдження ядерної зброї, а також резолюцію 825 (1993) Ради Безпеки від 10 травня 1993 р. та висловлюючи серйозну занепокоєність з приводу того, що Корейська Народно-Демократична Республіка не виконала своїх зобов'язань щодо гарантій й останнім часом розширила сферу недодержання,

враховуючи резолюції GC(XXXVII)/RES/614 щодо заходів по вирішенню міжнародних проблем, пов'язаних з поводженням з радіоактивними відходами, GC(XXXVII)/RES/615 щодо підвищення ядерної безпеки на основі своєчасного укладення конвенції про ядерну безпеку, GC(XXXVII)/RES/616 щодо практичного використання опромінення харчових продуктів у країнах, що розвиваються, GC(XXXVII)/RES/617 щодо плану рентабельного виробництва питної води, GC(XXXVII)/RES/618 про зміцнення основних видів діяльності Агентства, GC(XXXVII)/RES/619 щодо підвищення ефективності та дієвості системи гарантій, GC(XXXVII)/RES/624 про здійснення угоди між Агентством і Корейською Народно-

Демократичною Республікою щодо використання гарантій у зв'язку із Договором про нерозповсюдження ядерної зброї, GC(XXXVII)/RES/623 про зону, вільну від ядерної зброї, в Африці, GC(XXXVII)/RES/626 щодо здійснення резолюцій 687 (1991), 707 (1991) та 715 (1991) Ради Безпеки, що стосуються Іраку, і GC(XXXVII)/RES/627 про використання гарантій Агентства на Близькому Сході, прийняті Генеральною конференцією Агентства на її 37-й черговій сесії 1 жовтня 1993 р.,

1. **бере до відома** доповідь Міжнародного агентства з атомної енергії;

2. **підтверджує** свою віру в роль Агентства у справі використання ядерної енергії в мирних цілях;

3. **вітає** повторне призначення д-ра Ханса Блікса Генеральним директором Агентства;

4. **настійливо закликає** всі держави прагнути до ефективного й гармонійного міжнародного співробітництва у здійсненні діяльності Агентства згідно з його статутом; у сприянні використанню ядерної енергії та вжиттю необхідних заходів з метою подальшого підвищення безпеки ядерних установок і зведення до мінімуму ризику для життя, здоров'я та навколишнього середовища; в розширенні технічної допомоги і співробітництва в інтересах країн, що розвиваються, та в забезпеченні ефективності й дієвості системи гарантій Агентства;

5. **вітає** прийняті Агентством рішення щодо зміцнення своєї системи гарантій;

6. **вітає також** прийняті Агентством рішення щодо зміцнення своєї діяльності в галузі технічної допомоги й співробітництва;

7. **висловлює** вдячність Генеральному директорові та секретаріату Агентства за їх неупереджені зусилля по виконанню чинної ще угоди щодо гарантій між Агентством і Корейською Народно-Демократичною Республікою й наслідливо закликає Корейську Народно-Демократичну Республіку невідкладно співпрацювати з Агентством у справі повного виконання угоди про гарантії;

8. **також висловлює** вдячність Генеральному директорові Агентства та його персоналу за їх невтомні зусилля щодо виконання резолюцій Ради Безпеки 687 (1991) від 3 квітня 1991 р., 707 (1991) від 15 серпня 1991 р. і 715 (1991) від 11 жовтня 1991 р. та схвалює його зусилля, скеровані на вжиття необхідних заходів по реалізації плану з метою здійснення в майбутньому постійного нагляду згідно з резолюцією 715 (1991) Ради Безпеки;

9. **просить** Генерального секретаря надіслати Генеральному директорові Агентства матеріали 48-ї сесії Генеральної Асамблеї щодо діяльності Агентства.

(Док. ООН А/48/L.13
Архів МЗС України)

[537]

Проект резолюції

“Розгляд здійснення рекомендацій та рішень, прийнятих Генеральною Асамблеєю на її 10-й спеціальній сесії: доповідь Комісії з роззброєння”

(внесений делегаціями 12 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

27 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

розглянувши щорічну доповідь Комісії з роззброєння, **посилаючись** на свої резолюції 47/54 А від 9 грудня 1992 р. та 47/54 G від 8 квітня 1993 р.,

враховуючи ту роль, яку покликана відігравати Комісія з роззброєння, і той внесок, який вона повинна вносити в розгляд різних проблем в галузі роззброєння, подаючи з них рекомендації та сприяючи виконанню відповідних рішень 10-ї спеціальної сесії,

1. **бере до відома** щорічну доповідь Комісії з роззброєння;

2. **високо оцінює** те, що Комісія з роззброєння прийняла консенсусом звід керівних принципів й рекомендацій щодо регіональних підходів до роззброєння в контексті загальної безпеки, представлений Генеральній Асамблеї для розгляду згідно з прийнятим документом “Шляхи і засоби підвищення ефективності функціонування Комісії з роззброєння”;

3. **схвалює** керівні принципи й рекомендації щодо регіональних підходів до роззброєння в контексті міжнародної безпеки, прийняті Комісією з роззброєння на її основній сесії 1993 р.;

4. **із задоволенням відзначає**, що Комісія з роззброєння домоглася значного прогресу в справі досягнення згоди щодо керівних принципів і рекомендацій по пункту порядку денного “Роль науки і техніки в контексті міжнародної безпеки, роззброєння та інших пов'язаних з цим галузей”, розгляд якого необхідно завершити в 1994 р.

Українська між. університетська
бібліотека Стефанива

МЕЛІТОПКА

№ 611384

5. **знову підтверджує** важливість активізації діалогу й співробітництва між Першим комітетом, Комісією з роззброєння та Конференцією з роззброєння;

6. **рекомендує** Конференції з роззброєння розглянути в рамках своєї компетенції керівні принципи й рекомендації щодо регіональних підходів до роззброєння в контексті міжнародної безпеки;

7. **знову підтверджує** роль Комісії з роззброєння як спеціалізованого дорадчого органу в рамках багатостороннього механізму ООН в галузі роззброєння, що дозволяє проводити глибоке обговорення конкретних питань роззброєння, яке призведе до надання конкретних рекомендацій з цих питань;

8. **закликає** Комісію з роззброєння продовжувати докласти всіх зусиль щодо вдосконалення своїх методів роботи з метою цілеспрямованого розгляду обмеженого числа пріоритетних питань в галузі роззброєння з урахуванням прийнятого нею рішення про перехід до розгляду свого порядку денного згідно з поетапним підходом, розрахованим на три пункти;

9. **пропонує** Комісії з роззброєння продовжити свою роботу згідно з її мандатом, як він зазначений у пункті 118 Заключного документа 10-ї спеціальної сесії Генеральної Асамблеї, й пунктом 3 резолюції 37/78 Н від 9 грудня 1982 р., і з цієї метою докласти всіх зусиль щодо розробки конкретних рекомендацій по пунктах її порядку денного з урахуванням прийнятого документа "Шляхи і засоби підвищення ефективності функціонування Комісії з роззброєння";

10. **рекомендує** Комісії з роззброєння затвердити на своїй організаційній сесії 1993 р. наступні пункти для розгляду на своїй основній сесії 1994 р.:

1) процес ядерного роззброєння в рамках міжнародного миру й безпеки з метою ліквідації ядерних озброєнь;

2) роль науки і техніки в контексті міжнародної безпеки;

3) міжнародні поставки зброї, з особливим урахуванням резолюції 46/36 Н від 6 грудня 1991 р.;

11. **рекомендує** Комісії з роззброєння розглянути на своїй організаційній сесії 1994 р. питання про включення до порядку денного своєї основної сесії 1995 р. пункту "Загальні керівні принципи щодо нерозповсюдження з приділенням особливої уваги зброї масового знищення";

12. **пропонує** Комісії з роззброєння зібратися в 1994 р. на період, що не перевищує чотири тижні, й подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь з питань суті;

13. *просить* Генерального секретаря подати Комісії з роззброєння щорічну доповідь Конференції з роззброєння разом з усіма офіційними звітами 48-ї сесії Генеральної Асамблеї щодо питань роззброєння, і надавати всіляку допомогу, яка може знадобитися Комісії для виконання цієї резолюції;

14. *просить* також Генерального секретаря забезпечити надання Комісії та її допоміжним органам повного обсягу послуг в плані усного та письмового перекладу на офіційні мови і виділити на ці цілі у першочерговому порядку всі необхідні ресурси та засоби обслуговування;

15. *постановляє* включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт "Доповідь Комісії з роззброєння".

(Док. ООН А/С.1/48/L.3

Архів МЗС України)

[538]

Проект резолюції

"Повернення або реституція культурних цінностей країнам їх походження"

(внесений делегаціями 11 країн, у т. ч. України, на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

29 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 3026 А (XXVII) від 18 грудня 1972 р., 3148 (XXVIII) від 14 грудня 1973 р., 3187 (XXVIII) від 18 грудня 1973 р., 3391 (XXX) від 19 листопада 1975 р., 31/40 від 30 листопада 1976 р., 32/18 від 11 листопада 1977 р., 33/50 від 14 грудня 1978 р., 34/64 від 29 листопада 1979 р., 35/127 і 35/128 від 11 грудня 1980 р., 36/64 від 27 листопада 1981 р., 38/34 від 25 листопада 1983 р., 40/19 від 21 листопада 1985 р., 42/7 від 22 жовтня 1987 р., 44/18 від 6 листопада 1989 р. і 46/10 від 22 жовтня 1991 р.,

посилаючись також на Конвенцію про заходи по забороні і попередженню незаконного ввозу, вивозу, і передачі права власності на культурні цінності, прийняту Генеральною конференцією ООН з питань освіти, науки і культури 14 листопада 1970 р.,

із задоволенням беручи до відома доповідь Генерального секретаря, подану у співробітництві з Генеральним директором Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури,

із задоволенням відзначаючи, що у відповідь на її заклик ще ряд держав-членів стали учасницями Конвенції,

усвідомлюючи важливість, яку становить для країн походження повернення культурних цінностей, які мають для них основоположне духовне і культурне значення, для того щоб вони могли скласти колекції, що репрезентують їх культурну спадщину,

підтверджуючи значення описів як важливого засобу, який сприяє розумінню і захисту культурних цінностей та ідентифікації розрізнених спадщин, і внеску до накопичення знань в галузі науки і мистецтва та розширення зв'язків між культурами,

будучи глибоко стурбованою таємними розкопками і незаконною торгівлею культурними цінностями, що продовжує збіднювати культурну спадщину всіх народів,

знову підтримуючи звернений 7 червня 1978 р. урочистий заклик Генерального директора Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури про повернення непоновлюваної культурної спадщини тим, хто її створив,

1. **висловлює вдячність** Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури та Міжурядовому комітету по сприянню поверненню культурних цінностей країнам їх походження або їх реституції у разі незаконного привласнення за проведену ними роботу, зокрема шляхом сприяння двостороннім переговорам з метою повернення або реституції культурних цінностей, складання описів рухомих культурних цінностей, обмеження незаконної торгівлі культурними цінностями і поширення інформації серед громадськості;

2. **підтверджує**, що реституція країні її творів мистецтва, пам'ятників, музейних експонатів, архівів, рукописів, документів чи будь-яких інших скарбів культури чи мистецтва сприяє зміцненню міжнародного співробітництва і збереженню та подальшому розвитку загальних культурних цінностей завдяки плідному співробітництву між розвинутими країнами та країнами, що розвиваються;

3. **рекомендує** державам-членам прийняти чи зміцнити законодавство, необхідне для захисту їх власної спадщини і спадщини інших народів;

4. **пропонує** державам-членам вивчити можливість включення у дозвіл на розкопки положення, яке вимагало б від археологів і палеонтологів подавати національним властям фотоматеріали з кожного предмета, знайденого у ході розкопок, одразу ж після його виявлення;

5. **пропонує** державам-членам продовжити, у співробітництві з Організацією Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури, складання систематичних описів культурних цінностей, що знаходяться на їх території, та їх культурних цінностей, які знаходяться за кордоном;

6. **рекомендує** також державам-членам забезпечити, щоб описи музейних колекцій включали в себе не лише предмети, які експонуються, але й предмети, що знаходяться у сховищах, та щоб вони містили всю необхідну документацію, зокрема фотографії кожного предмета;

7. **пропонує також** державам-членам, які проводять пошукові роботи з метою підняття скарбів культури та мистецтва з морського дна, відповідно до міжнародного права сприяти на взаємоприйнятних умовах участі держав, що мають історичний і культурний зв'язок з цими скарбами;

8. **закликає** держави-члени тісно співробітничати з Міжурядовим комітетом по сприянню поверненню культурних цінностей країнам їх походження або їх реституції в разі незаконного привласнення та укладати з цією метою двосторонні угоди;

9. **закликає також** держави-члени заохочувати засоби масової інформації, а також освітні й культурні заклади проводити роботу по забезпеченню більш широкого і загального розуміння необхідності повернення чи реституції культурних цінностей країнам їх походження;

10. **пропонує** державам—учасникам Конвенції про заходи по забороні і попередженню незаконного ввозу, вивозу і передачі права власності на культурні цінності повністю інформувати Генерального секретаря ООН і Генерального директора Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури щодо вжиття заходів по забезпеченню здійснення Конвенції на національному рівні;

11. **просить** Генерального секретаря, у співробітництві з Організацією Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури, продовжувати вивчати всі можливості з метою забезпечення досягнення вищевказаних цілей;

12. **вітає** постійне зростання кількості держав—учасниць Конвенції;

13. **знову пропонує** тим державам-членам, які ще не зробили цього, підписати і ратифікувати Конвенцію;

14. **просить** Генерального секретаря ООН у співробітництві з Генеральним директором Організації Об'єднаних Націй

з питань освіти, науки і культури подати Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії доповідь про здійснення цієї резолюції;

15. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 50-ї сесії пункт “Повернення або реституція культурних цінностей країнам їх походження”.

(Док. ООН А/48/L.15
Архів МЗС України)

[539]

Проект резолюції “Хімічна і бактеріологічна (біологічна) зброя”

(внесений делегаціями 93 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

29 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 47/39 від 30 листопада 1992 р., прийняту консенсусом, в якій була дана висока оцінка Конвенції про заборону розробки, виробництва, нагромадження і використання хімічної зброї та про її знищення,

посилаючись також на свою резолюцію 46/35 В від 6 грудня 1991 р., в якій Асамблея рішуче засудила всі дії, що становлять порушення чи загрозу порушення зобов'язань, прийнятих згідно з Протоколом про заборону використання на війні задушливих, отруйних чи інших подібних газів і бактеріологічних речовин, підписаним у Женеві 17 червня 1925 р.,

будучи сповненою рішучості досягти прогресу на шляху до загального і повного роззброєння під суворим й ефективним міжнародним контролем, включаючи заборону та знищення всіх видів зброї масового знищення,

вітаючи завершення підготовки Конвенції про заборону розробки, виробництва, нагромадження і використання хімічної зброї та про її знищення — результат багатьох років інтенсивних переговорів у рамках Конференції з роззброєння, що становить історичне досягнення в галузі контролю над озброєнням та роззброєнням,

вітаючи також успішне проведення церемонії підписання у Парижі 13–15 січня 1993 р., в ході якої 130 держав підписали Конвенцію, та наступне підписання Конвенції 17 державами в Нью-Йорку,

вітаючи далі прогрес, досягнутий Підготовчою комісією Організації по забороні хімічної зброї в Гаазі,

будучи переконаною в тому, що Конвенція, особливо після загального приєднання до неї, буде сприяти підтриманню міжнародного миру і зміцненню безпеки всіх держав і тому заслуговує твердої підтримки усього міжнародного співтовариства,

будучи переконаною також, що здійснення Конвенції має сприяти розширенню міжнародної торгівлі, технологічному розвитку й економічному співробітництву в хімічному секторі з метою прискорення економічного і технічного розвитку всіх держав-учасниць,

будучи стовненою рішучості забезпечити дійове й ефективне з погляду витрат здійснення Конвенції;

1. *закликає* всі держави, які ще не зробили цього, підписати Конвенцію для забезпечення загального приєднання до неї;

2. *також закликає* всі держави, що підписали Конвенцію, на основі своїх відповідних конституційних процедур якомога скоріше стати її учасницями, тим самим сприяючи якнайшвидшому набранню нею чинності та забезпеченню загально-го приєднання до неї;

3. *знову підтверджує* необхідність того, щоб всі держави забезпечували ефективне здійснення цієї безпрецедентної, глобальної, всеосяжної й такої, що піддається контролю, багатосторонньої угоди з роззброєння, тим самим домагаючись зміцнення багатосторонності на основі співробітництва як фундаменту міжнародного миру й безпеки;

4. *пропонує* всім державам, що підписали Конвенцію, брати повну й активну участь в роботі Підготовчої комісії Організації по забороні хімічної зброї;

5. *закликає* Підготовчу комісію Організації по забороні хімічної зброї продовжувати далі свої зусилля з метою проведення необхідної підготовчої роботи для ефективного здійснення Конвенції;

6. *просить* Генерального секретаря як депозитарія Конвенції подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про стан справ з підписанням та ратифікацією Конвенції.

(Док. ООН А/С.1/48/L.11
Архів МЗС України)

Проект резолюції “Транспарентність в озброєннях”

(внесений делегаціями 54 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

29 жовтня 1993 р.

Генеральна Асамблея,
посилаючись на свої резолюції 46/36 L від 9 грудня 1991 р. та 47/52 L від 15 грудня 1992 р. “Транспарентність в озброєннях”,
продовжуючи вважати, що підвищений рівень транспарентності в озброєннях значно сприяє зміцненню довіри між державами та їх взаємній безпеці і що створення запровадженого ООН Реєстру звичайних озброєнь становить важливий крок уперед у справі сприяння підвищенню транспарентності з військових питань,

вітаючи зведену доповідь Генерального секретаря про перший рік функціонування запровадженого ООН Реєстру звичайних озброєнь,

будучи натхненою відповідними заходами держав-членів, вжитими на виконання пунктів 9 і 10 її резолюції 46/36 L з метою надання даних про свої імпорти та експорти озброєнь, а також наявну довідкову інформацію щодо своїх військових запасів, закупок за рахунок вітчизняного виробництва й політики в цій галузі,

вітаючи також роботу Конференції з роззброєння по пункту її порядку денного “Транспарентність в озброєннях”,

вітаючи далі організацію державами-членами ініціатив та семінарів, спрямованих на сприяння підвищенню транспарентності у військових питаннях шляхом повсюдного надання даних для запровадженого ООН Реєстру звичайних озброєнь,

1. **підтверджує** свою рішучість забезпечити ефективне функціонування Реєстру звичайних озброєнь, як це передбачено в пунктах 7, 9 і 10 її резолюції 46/36 L;

2. **закликає** всі держави-члени щорічно, до 30 квітня, надавати Генеральному секретареві необхідні для Реєстру дані та інформацію;

3. **підтверджує** своє прохання до Генерального секретаря підготувати за допомогою групи урядових експертів, що буде скликана в 1994 р. на основі справедливого географічного представництва, доповідь про постійне функціонування Реєстру та його подальший розвиток, враховуючи роботу Кон-

ференції з роззброєння та думки, висловлені державами-членами, з метою прийняття рішення на її 49-й сесії;

4. **просить** Генерального секретаря вжити заходів, щоб Секретаріат ООН мав достатні ресурси для забезпечення функціонування та ведення Реєстру;

5. **рекомендує** Конференції з роззброєння продовжити свою роботу, розпочату у відповідь на прохання, які містяться в пунктах 12–15 резолюції 46/36 L;

6. **знову звертається** із закликом до всіх держав-членів співробітничати на регіональному й субрегіональному рівнях, у повній мірі враховуючи конкретні умови, існуючі в регіоні та субрегіоні, з метою укріплення і координації міжнародних зусиль, спрямованих на підвищення відкритості й прозорості в озброєннях;

7. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь щодо прогресу, досягнутого у здійсненні цієї резолюції;

8. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт “Транспарентність в озброєннях”.

(Док. ООН А/С.1/48/L.18

Архів МЗС України)

[541]

Проект резолюції

“Заборона розробки і виробництва нових видів зброї масового знищення та нових систем такої зброї: доповідь Конференції з роззброєння”

(внесений делегаціями 16 країн, у т. ч. України, на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

2 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої попередні резолюції про заборону розробки і виробництва нових видів зброї масового знищення та нових систем такої зброї,

беручи до відома пункт 77 Заключного документа 10-ї спеціальної сесії Генеральної Асамблеї,

будучи сповненою рішучості запобігти появі нових видів зброї масового знищення, які за своїми руйнівними характеристиками можуть бути прирівнені до видів зброї масового знищення, вказаних у визначенні зброї масового знищення, прийнятому ООН у 1948 р.,

відзначаючи, що в ході своїх сесій 1992 та 1993 рр. Конференція з роззброєння розглянула пункт "Нові види зброї масового знищення та нові системи такої зброї: радіологічна зброя",

беручи до відома розділи доповідей Конференції з роззброєння щодо цього питання,

1. **знову підтверджує** необхідність вжиття ефективних заходів з метою відвернення появи нових видів зброї масового знищення;

2. **просить** Конференцію з роззброєння, у світлі її пріоритетів, займатися розглядом, у відповідних випадках із залученням експертів, питань заборони розробки і виробництва нових видів зброї масового знищення і нових систем такої зброї, для того щоб, за необхідності, давати рекомендації щодо проведення конкретних переговорів по ідентифікованим видам такої зброї;

3. **закликає** всі держави відразу після того, як Конференція з роззброєння дасть свої рекомендації, позитивно розглянути їх;

4. **просить** Генерального секретаря надати Конференції з роззброєння всі документи щодо розгляду цього пункту Генеральною Асамблеєю на її 48-й сесії;

5. **просить** Конференцію з роззброєння продовжити практику надання результатів свого розгляду цих питань у своїх річних доповідях Генеральній Асамблеї;

6. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт "Заборона розробки і виробництва нових видів зброї масового знищення і нових систем такої зброї: доповідь Конференції з роззброєння".

(Док. ООН А/С.1/48/L.16
Архів МЗС України)

Проект резолюції “Інформаційна програма ООН з роззброєння”

(внесений делегаціями 10 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

3 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на своє рішення, прийняте в 1982 р. на її 12-й спеціальній сесії, 2-й спеціальній сесії, присвяченій роззброєнню, на якій було проголошено Всесвітню кампанію за роззброєння,

враховуючи свої різні резолюції з цього питання, включаючи резолюцію 47/53 D від 9 грудня 1992 р., де вона ухвалила, зокрема, перейменувати Всесвітню кампанію за роззброєння в “Інформаційну програму ООН з роззброєння”, а Добровільний цільовий фонд Всесвітньої кампанії за роззброєння — у “Добровільний цільовий фонд для Інформаційної програми ООН з роззброєння”,

розглянувши доповідь Генерального секретаря від 24 серпня 1993 р. про здійснення Інформаційної програми ООН з роззброєння та його доповідь від 22 вересня 1993 р. про роботу Консультативної ради з питань роззброєння, пов'язану із здійсненням Інформаційної програми з роззброєння, а також Заключний акт 11-ї Конференції ООН по оголошенню внесків для Програми, що відбулася 29 жовтня 1993 р.,

із вдячністю відзначаючи внески, що держави-члени вже зробили для Програми,

1. *вітає* доповідь Генерального секретаря про Інформаційну програму ООН з роззброєння;

2. *висловлює* вдячність Генеральному секретареві за його зусилля, спрямовані на ефективне використання наданих йому ресурсів з метою максимально широкого розповсюдження інформації про обмеження озброєнь і роззброєння серед виборних посадових осіб, засобів масової інформації, неурядових організацій, навчальних закладів та науково-дослідних інститутів, а також здійснення насиченої програми організації семінарів та конференцій;

3. *із задоволенням відзначає* внесок у діяльність Програми з боку інформаційних центрів ООН та регіональних центрів з питань роззброєння;

4. **рекомендує** діяльність Програми у подальшому націлити на те, щоб:

а) інформувати, просвіщати й забезпечувати з боку громадськості розуміння важливості та підтримки багатосторонніх дій, включаючи дії ООН і Конференції з роззброєння, в галузі обмеження озброєнь та роззброєння на фактологічній, збалансованій і об'єктивній основі;

б) сприяти безперешкодному доступу до ідей та обміну інформацією про них між державним сектором і групами й організаціями, що виступають на захист громадських інтересів, та забезпечувати незалежне джерело збалансованої й достовірної інформації, що враховувало би різні думки, з метою сприяння розвитку інформованого обговорення питань обмеження озброєнь, роззброєння та безпеки;

в) організувати зустрічі з метою сприяння обміну думками та інформацією між урядовими й неурядовими секторами, а також між урядовими та іншими експертами з метою полегшення пошуку точок зіткнення;

5. **закликає** всі держави-члени робити внески до Добровільного цільового фонду для Інформаційної програми ООН з роззброєння;

6. **висловлює** вдячність Генеральному секретареві за його підтримку зусиль університетів, інших навчальних закладів та неурядових організацій, що діють в галузі освіти, — зусиль, спрямованих на розширення в усьому світі доступу до освіти з питань роззброєння, та закликає його продовжити надавати цю підтримку та співробітничати — без фінансових наслідків для регулярного бюджету ООН — з навчальними закладами та неурядовими організаціями, які докладають ці зусилля;

7. **постановляє** провести в рамках своєї 49-ї сесії 12-у Конференцію ООН з оголошення внесків для Інформаційної програми ООН з роззброєння та висловлює надію, що у зв'язку з цим всі держави-члени, які ще не оголосили про добровільні внески, зроблять це, враховуючи цілі третього Десятиріччя роззброєння і необхідність забезпечення його успіху;

8. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на 49-й сесії доповідь, що відбиває як здійснення діяльності системи ООН в рамках Програми в 1994 р., так і діяльність в рамках Програми, яка планується системою на 1995 р.;

9. **постановляє** також включити до попереднього порядку денного 49-ї сесії пункт "Інформаційна програма Організації Об'єднаних Націй з роззброєння".

(Док. ООН А/С.1/48/L.20
Архів МЗС України)

Проект резолюції “Регіональне роззброєння”

(внесений делегаціями 44 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

4 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 45/58 від 4 грудня 1990 р., 46/36 J від 6 грудня 1991 р. і 47/52 від 9 грудня 1992 р. про регіональне роззброєння,

вважаючи, що зусилля міжнародного співтовариства по забезпеченню просування до ідеалу загального і повного роззброєння базуються на притаманному людині прагненні справжнього миру й безпеки, ліквідації загрози війни та вивільнення економічних, інтелектуальних та інших ресурсів для використання у мирних цілях,

підтверджуючи зобов'язання всіх держав незмінно дотримуватись у своїх міжнародних відносинах цілей і принципів, закріплених у Статуті ООН,

відзначаючи, що на 10-й спеціальній сесії Генеральної Асамблеї були прийняті основоположні принципи, покликані слугувати керівництвом у справі досягнення загального і повного роззброєння,

відзначаючи також керівні принципи щодо регіональних підходів до роззброєння в контексті загальної безпеки, затверджені на основній сесії Комісії з роззброєння 1993 р.,

вітаючи перспективи справжнього прогресу в галузі роззброєння, що з'явилися в останні роки в результаті переговорів між двома наддержавами,

беручи до відома недавні пропозиції щодо роззброєння та нерозповсюдження ядерної зброї на регіональному і субрегіональному рівнях,

визнаючи важливість заходів щодо зміцнення довіри для регіонального і міжнародного миру та безпеки,

будучи переконаною в тому, що зусилля країн по сприянню регіональному роззброєнню з урахуванням конкретних особливостей кожного регіона та відповідно до принципу забезпечення безпеки, якій не завдавалось би шкоди, при найнижчому рівні озброєнь зміцнювали би безпеку менш великих держав і тим самим сприяли би міжнародному миру і безпеці, знижуючи ризик регіональних конфліктів,

1. **підкреслює**, що для досягнення прогресу з усього спектра проблем роззброєння необхідні неослабні зусилля в рамках Конференції з роззброєння і під егідою ООН;

2. **підтверджує**, що глобальний та регіональний підходи до роззброєння доповнюють один одного і тому мають використовуватися одночасно для сприяння регіональному і міжнародному миру та безпеці;

3. **закликає** держави укладати повсюдно, де це можливо, угоди про нерозповсюдження ядерної зброї, роззброєння та заходи зміцнення довіри на регіональному і субрегіональному рівнях;

4. **вітає** ініціативи з метою роззброєння, нерозповсюдження ядерної зброї та забезпечення безпеки, зроблені деякими країнами на регіональному і субрегіональному рівнях;

5. **підтримує і заохочує** зусилля, спрямовані на сприяння заходам щодо зміцнення довіри на регіональному і субрегіональному рівнях з метою ослаблення регіональної напруги і подальшого здійснення заходів у галузі роззброєння і нерозповсюдження ядерної зброї на регіональному та субрегіональному рівнях;

6. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт "Регіональне роззброєння".

(Док. ООН А/С.1/48/L.36
Архів МЗС України)

[544]

Проект резолюції

"Конвенція про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про їх знищення"

*(внесений делегаціями 36 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

4 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись, зокрема, на свої попередні резолюції щодо повної та ефективної заборони бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та її знищення,

посилаючись також на свою резолюцію 46/35 А, прийняту без голосування 6 грудня 1991 р., де вона вітала, зокрема, заснування, згідно з рекомендаціями третьої Конференції з

розгляду дії Конвенції про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про їх знищення, Спеціальної групи урядових експертів, відкритої для всіх держав-учасниць, для виявлення та вивчення потенційних заходів перевірки з науково-технічної точки зору,

відзначаючи із задоволенням, що учасниками Конвенції є більше 130 держав, у тому числі всі постійні члени Ради Безпеки,

нагадуючи про свій звернений до всіх держав-учасниць Конвенції заклик взяти участь у здійсненні рекомендацій третьої Конференції з розгляду дій Конвенції, у тому числі в обміні інформацією та даними, погодженому в Заключній декларації третьої Конференції з розгляду дій Конвенції, й надавати таку інформацію і дані — згідно із стандартизованою процедурою — Генеральному секретареві на щорічній основі не пізніше 15 квітня,

посилаючись також на положення Конвенції щодо науково-технічного співробітництва та відповідні положення Заключного документа третьої Конференції з розгляду дії Конвенції і заклучну доповідь Спеціальної групи урядових експертів,

1. **із задоволенням відзначає**, що Спеціальна група урядових експертів завершила свою роботу 24 вересня 1993 р.;

2. **пропонує** увазі всіх держав-учасниць заклучну доповідь Спеціальної групи урядових експертів, погоджену на основі консенсусу на її останньому засіданні в Женеві 24 вересня 1993 р.;

3. **просить** Генерального секретаря надати необхідну допомогу державам-депозитаріям Конвенції про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про їх знищення і надати послуги для скликання спеціальної конференції, якщо більшість держав-учасниць звернеться до держав-депозитаріїв з проханням скликати таку конференцію з метою розгляду заклучної доповіді Спеціальної групи урядових експертів;

4. **із задоволенням відзначає** інформацію і дані, представлені на цей час, і повторює свій звернений до всіх держав-учасниць Конвенції заклик брати участь в обміні інформацією і даними, погодженому в Заклучній декларації третьої Конференції з розгляду дії Конвенції;

5. **просить** Генерального секретаря надати необхідну допомогу і такі послуги, які можуть знадобитися для виконання

рішень і рекомендацій третьої Конференції з розгляду дії Конвенції;

6. **закликає** всі держави, які підписали Конвенцію, але ще не ратифікували її, негайно це зробити і закликає також ті держави, які не підписали Конвенцію, в найкоротші строки стати її учасниками, сприяючи тим самим досягненню загального приєднання до Конвенції.

(Док. ООН А/С.1/48/L.33
Архів МЗС України)

[545]

Проект резолюції
“Договір про всеосяжну заборону
ядерних випробувань”

(внесений делегаціями 104 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

4 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,
нагадуючи про те, що всеосяжна заборона ядерних випробувань є однією із пріоритетних цілей міжнародного співтовариства в галузі роззброєння і нерозповсюдження,

будучи переконаною в тому, що найбільш ефективним засобом досягнення припинення ядерних випробувань є укладення договору про заборону ядерних випробувань, що підлягає багатосторонньому й ефективному контролю та до якого захотять приєднатися всі держави і який сприятиме запобіганню розповсюдження ядерної зброї в усіх його аспектах, процесу ядерного роззброєння і тим самим зміцненню міжнародного миру й безпеки,

будучи переконаною також, що вияв максимальної стриманості щодо ядерних випробувань відповідав би меті міжнародних переговорів про всеосяжну заборону випробувань,

відзначаючи прагнення, висловлене учасниками Договору 1963 р. про заборону випробувань ядерної зброї в атмосфері, в космічному просторі і під водою, досягти припинення назавжди всіх випробувальних ядерних вибухів, що підтверджується в преамбулі Договору 1968 р. про нерозповсюдження ядерної зброї,

вітаючи готовність всіх держав, що володіють ядерною зброєю, а також решти членів міжнародного співтовариства

проводити багатосторонні переговори щодо укладення договору про всеосяжну заборону випробувань,

із задоволенням відзначаючи той факт, що у 1993 р. Конференція з роззброєння розпочала роботу по пункту 1 свого порядку денного, і програму роботи по суті питання, здійснення якої надалі було розпочато в рамках її Спеціального комітету по забороні ядерних випробувань,

відзначаючи також діяльність, що здійснюється Спеціальною групою наукових експертів з розгляду міжнародних спільних заходів по виявленню та ідентифікації сейсмічних явищ,

1. **вітає рішення**, прийняте Конференцією з роззброєння 10 серпня 1993 р., наділити свій Спеціальний комітет по забороні ядерних випробувань мандатом на проведення переговорів щодо укладення універсального та такого, що підлягає міжнародному й ефективному контролю, договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань і повністю схвалює зміст цього рішення;

2. **закликає** всіх учасників Конференції з роззброєння підійти до міжсесійних консультацій, передбачених у цьому рішенні, з позитивних і конструктивних позицій;

3. **настійливо** закликає Конференцію з роззброєння на початку її сесії 1994 р. відновити з належним переговорним мандатом Спеціальний комітет по пункту 1 її порядку денного “Заборона ядерних випробувань”;

4. **закликає** всі держави підтримати багатосторонні переговори в рамках Конференції з роззброєння щодо укладення договору про всеосяжну заборону випробувань;

5. **настійливо закликає** також Конференцію з роззброєння інтенсивно, як пріоритетне завдання, проводити свої переговори щодо укладення такого універсального договору, що підлягатиме міжнародному й ефективному контролю;

6. **просить** Генерального секретаря забезпечити надання Конференції з роззброєння додаткових коштів для адміністративного, основного і конференційного обслуговування проведення цих переговорів;

7. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт “Договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань”.

(Док. ООН А/С.1/48/L.40
Архів МЗС України)

Проект резолюції

“Конвенція про заборону чи обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які вважатимуться такими, що заподіюють надмірні пошкодження або мають невибіркову дію”

(внесений делегаціями 34 країн, у т. ч. України, на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

4 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 32/152 від 19 грудня 1977 р., 35/153 від 12 грудня 1980 р., 36/93 від 9 грудня 1981 р., 37/79 від 9 грудня 1982 р., 38/66 від 15 грудня 1983 р., 39/56 від 12 грудня 1984 р., 40/84 від 12 грудня 1985 р., 41/50 від 3 грудня 1986 р., 42/30 від 30 листопада 1987 р., 43/67 від 7 грудня 1988 р., 45/64 від 4 грудня 1990 р., 46/40 від 6 грудня 1991 р. і 47/56 від 9 грудня 1992 р.,

із задоволенням нагадуючи про прийняття 10 жовтня 1980 р. Конвенції про заборону чи обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що заподіюють надмірні пошкодження або мають невибіркову дію, а також Протоколу про невиявлені осколки (Протокол I), Протоколу про заборону або обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв (Протокол II) і Протоколу про заборону чи обмеження застосування запальної зброї (Протокол III),

нагадуючи про роль, яку відіграв Міжнародний комітет Червоного Хреста в розробці вищезгаданої Конвенції та доданих до неї протоколів,

відзначаючи із задоволенням, що після виконання умов, викладених у статті 5 Конвенції, Конвенція і три доданих до неї протоколи набрали чинності 2 грудня 1983 р.,

нагадуючи про зобов'язання визнавати цілі і положення Конвенції та доданих до неї протоколів з боку держав, що є її учасницями,

відзначаючи, що згідно зі статтею 8 Конвенції можуть скликатися конференції для розгляду поправок до Конвенції чи до будь-якого з доданих протоколів, для розгляду додаткових протоколів стосовно інших категорій звичайної зброї, які не охоплюються існуючими протоколами, чи для розгляду питання щодо сфери застосування і дії Конвенції та доданих

протоколів і для розгляду будь-якої пропозиції відносно поправок чи додаткових протоколів,

відзначаючи із задоволенням, що одна з держав-учасниць звернулась до Генерального секретаря ООН з проханням скликати згідно з пунктом 3 статті 8 Конвенції від 10 жовтня 1980 р. конференцію по огляду Конвенції та доданих протоколів з приділенням першочергової уваги протипіхотним мінам,

відзначаючи, що на міжнародних нарадах були обговорені можливі обмеження щодо використання інших категорій зброї, які на сьогодні не охоплюються Конвенцією та доданими протоколами,

знову підтверджує свою переконаність в тому, що загальна та така, що піддається перевірці, угода про заборону чи обмеження використання конкретних видів звичайної зброї значно зменшила б страждання цивільного населення і комбатантів,

будучи сповненою бажанням зміцнити міжнародне співробітництво в галузі заборони чи обмеження використання конкретних видів звичайної зброї, особливо у справі ліквідації мінних полів, мін і мін-пасток,

нагадуючи у цьому зв'язку про резолюцію 48/7 від 19 жовтня 1993 р. з питання про допомогу в розмінуванні,

1. **висловлює** своє задоволення доповіддю Генерального секретаря;

2. **із задоволенням відзначає** збільшення кількості держав, які підписали, ратифікували, прийняли або приєдналися до Конвенції про заборону чи обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що заподіюють надмірні пошкодження або мають невідбіркову дію, відкритої для підписання в Нью-Йорку 10 квітня 1981 р.;

3. **настійливо закликає** всі держави, які ще цього не зробили, вжити всіх заходів, щоб якнайшвидше стати учасницями Конвенції, а держави- правонаступниці — вжити відповідних заходів, щоб остаточно забезпечити загальне приєднання до цього документа;

4. **закликає** Генерального секретаря ООН як депозитарія Конвенції і доданих до неї трьох протоколів час від часу інформувати її про хід приєднання до Конвенції та її протоколів;

5. **вітає** звернене до Генерального секретаря прохання скликати у відповідний час, за можливості у 1994 р., згідно з

пунктом 3 статті 8 Конвенції від 10 жовтня 1980 р. конференцію з розгляду дії вказаної Конвенції;

6. *вітає також* звернене до Генерального секретаря прохання держав-учасниць якомога скоріше заснувати групу урядових експертів з метою підготовки конференції з огляду Конвенції та надати необхідне сприяння й забезпечити обслуговування, включаючи підготовку аналітичних доповідей, які стануть у пригоді для конференції з огляду та груп експертів;

7. *закликає* максимально велику кількість держав взяти участь у конференції, на яку держави-учасниці можуть запросити зацікавлені неурядові організації, зокрема Міжнародний комітет Червоного Хреста;

8. *постановляє* включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт “Конвенція про заборону чи обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що заподіюють надмірні пошкодження або мають невибіркову дію”.

(Док. ООН А/С.1/48/L.34
Архів МЗС України)

[547]

Проект резолюції “Управління Верховного комісара ООН у справах біженців”

(внесений делегаціями 59 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

9 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,
розглянувши доповідь Верховного комісара ООН у справах біженців про діяльність її Управління, а також доповідь Виконавчого комітету по Програмі Верховного комісара про роботу його 44-ї сесії і беручи до відома заяву, зроблену Верховним комісаром 4 листопада 1993 р.,

посилаючись на свою резолюцію 47/105 від 16 грудня 1992 р.,

знову підтверджуючи чисто гуманітарний і неполітичний характер діяльності Управління Верховного комісара, а також вирішальне значення функцій Верховного комісара по забезпеченню міжнародного захисту біженців та пошуку вирішення проблем біженців,

вітаючи Віденську декларацію і Програму дій Всесвітньої конференції з прав людини зокрема, оскільки в них підтверджується право шукати притулок і користуватися ним та право на повернення у власну країну,

висловлюючи вдячність Верховному комісару та її персоналу за самовіддане виконання ними своїх обов'язків та віддаючи особливу данину пам'яті тих співробітників, які загинули під час виконання своїх обов'язків,

із задоволенням відзначаючи, що учасницями Конвенції 1951 р. і/чи Протоколу 1967 р. щодо статусу біженців, є на цей час 123 держави,

вітаючи незмінну тверду прихильність держав до забезпечення захисту і надання допомоги біженцям та цінну підтримку, що надається урядами Верховному комісару у здійсненні її завдань гуманітарного характеру,

висловлюючи вдячність тим державам, особливо найменш розвинутим і тим, що приймають мільйони біженців, які незважаючи на свої власні серйозні економічні проблеми і проблеми розвитку, продовжують допускати на свою територію велику кількість біженців, і підкреслюючи необхідність розподілу у максимально можливій мірі тягара цих держав шляхом надання міжнародної допомоги, у тому числі допомоги на цілі розвитку,

із занепокоєнням відзначаючи, що кількість біженців та інших осіб, яким Управління Верховного комісара покликане надавати допомогу та забезпечувати захист, продовжувала збільшуватись і що їх захист у багатьох ситуаціях, як і раніше, знаходиться під серйозною загрозою через відмову у прийомі, незаконну висилку, примусове повернення, безпідставне затримання, інші заходи, що становлять загрозу для їх фізичної безпеки, гідності і благополуччя, та неповагу і незабезпечення їх основних свобод і прав людини,

визнаючи, що в деяких районах використання неналежним чином процедур щодо притулку ставить під загрозу інститут притулку та згубно відбивається на забезпеченні оперативного й ефективного захисту біженців,

підкреслюючи необхідність того, щоб держави надавали Верховному комісару підтримку у пошуку довгострокових і своєчасних вирішень проблем біженців, а також брали участь у зусиллях щодо запобігання умовам, які могли б призвести до появи біженців, і займались усуненням докорінних причин виникнення потоків біженців, і підкреслюючи у цьому зв'язку відповідальність держав, зокрема щодо країн походження,

вітаючи постійні зусилля Верховного комісара по задоволенню пов'язаних із захистом і допомогою потреб біженок-жінок і біженців-дітей, які становлять більшість біженців у світі та які найчастіше опиняються перед лицем серйозної загрози їх безпеці та благополуччю,

визнаючи зростаючий попит на послуги Управління Верховного комісара ООН у справах біженців у всьому світі та необхідність повної й ефективної мобілізації всіх наявних ресурсів для задоволення цього попиту,

1. **знову рішуче підтверджує** основоположне значення функції Верховного комісара по забезпеченню міжнародного захисту біженців і необхідність того, щоб держави повною мірою співробітничали з її Управлінням з метою сприяння ефективному здійсненню цієї функції;

2. **закликає** всі держави, які ще не зробили цього, у тому числі уряди нових незалежних держав, приєднатися до Конвенції 1951 р. і Протоколу 1967 р. щодо статусу біженців та відповідних регіональних документів про захист біженців чи заявити про правонаступництво щодо них і повною мірою їх здійснювати;

3. **закликає також** всі держави виступати на підтримку притулку як одного з невід'ємних інструментів міжнародного захисту біженців та неухильно дотримуватися основного принципу, який забороняє примусове повернення;

4. **настійливо закликає** держави забезпечити згідно з відповідними міжнародними і регіональними документами доступ для всіх осіб, які шукають притулку, до справедливих й ефективних процедур визначення статусу біженця і надання притулку;

5. **висловлює** глибоке занепокоєння у зв'язку з серйозними загрозами безпеці чи благополуччю біженців, у тому числі випадками примусового повернення, незаконної висилки, фізичних нападів та утримання під вартою у неприпустимих умовах, і закликає держави вжити всіх необхідних заходів з метою забезпечення додержання принципів захисту біженців, а також гуманного поводження з особами, що шукають притулку, згідно з міжнародно визнаними нормами прав людини;

6. **схвалює** у цьому зв'язку висновки щодо особистої безпеки біженців та їх захисту від сексуального насильства, прийняті Виконавчим комітетом Програми Верховного комісара на його 44-й сесії;

7. **вітає** політику Верховного комісара в галузі становища біженців-дітей і заходи щодо її здійснення, націлені на забез-

печення того, щоб особливі потреби біженців-дітей, включаючи, зокрема, безпритульних неповнолітніх, задовольнялись в повній мірі у рамках загальної діяльності Управління по забезпеченню захисту і наданню допомоги у співробітництві з урядами та іншими відповідними організаціями;

8. **визнає** із задоволенням подальший прогрес, досягнутий у здійсненні заходів у рамках програми Верховного комісара по забезпеченню захисту і задоволенню потреб біженок-жінок та дівчат у допомозі згідно з політикою Верховного комісара в галузі становища біженок-жінок;

9. **підкреслює** важливість міжнародної солідарності і поділу тягара у зміцненні міжнародного захисту біженців і настійливо закликає всі держави, а також неурядові організації разом з Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців співробітничати в зусиллях по полегшенню тягара, який несуть держави, що прийняли велику кількість осіб, які шукають притулку, і біженців;

10. **настійливо закликає** всі держави і відповідні організації надавати підтримку пошуку Верховним комісаром довгострокових вирішень проблем біженців, включаючи, відповідно до обставин, добровільну репатріацію, інтеграцію в країні притулку і розселення у третій країні, і вітає, зокрема, зусилля, що докладаються її Управлінням по використанню усюди, де це можливо, створення умов, що сприяють найкращому рішенню, яким є добровільна репатріація;

11. **закликає** Верховного комісара продовжувати на основі її широкого досвіду і практичних знань у гуманітарній галузі вивчати та здійснювати заходи щодо захисту і надання допомоги, націлені на запобігання виникненню умов, що породжують потоки біженців, з урахуванням основоположних принципів захисту, в тісній координації із заінтересованими урядами і, за обставин, із залученням міжурядових, міжурядових і неурядових організацій;

12. **знову підтверджує** свою підтримку зусиль Верховного комісара, на основі конкретних прохань Генерального секретаря чи компетентних головних органів ООН та з дозволу заінтересованих держав і з урахуванням взаємного доповнення мандатів та досвіду інших відповідних організацій, по наданню гуманітарної допомоги і забезпеченню захисту осіб, які стали переміщеними всередині їх власної країни, у специфічних ситуаціях, що вимагають особливого досвіду Управління, особливо там, де такі зусилля могли б сприяти запобіганню чи вирішенню проблем біженців;

13. **визнає** необхідність пошуку міжнародним співтовариством методів і засобів більш ефективного задоволення в рамках системи ООН потреб внутрішньо переміщених осіб у захисті й допомозі та закликає Верховного комісара брати активну участь в подальших консультаціях з цього питання, що має пріоритетне значення, з Департаментом з гуманітарних питань Секретаріату ООН і Спеціальним представником Генерального секретаря у справах внутрішньо переміщених осіб та з іншими відповідними міжнародними організаціями і органами, включаючи Міжнародний комітет Червоного Хреста;

14. **визнає також** важливість розгляду питань, пов'язаних із запобіганням, захистом і рішеннями, на комплексній регіональній основі і закликає Верховного комісара обговорити з державами, іншими відповідними органами ООН та урядовими, міжурядовими й неурядовими організаціями питання про можливості вжиття додаткових заходів та ініціатив у районах, яких торкнулися складні гуманітарні проблеми, пов'язані з примусовими переміщеннями населення;

15. **знову підтверджує** важливість сприяння розвитку права біженців і принципів захисту біженців та їх розповсюдження, а також сприяння запобіганню і вирішенню проблем біженців і закликає Верховного комісара продовжувати й надалі зміцнювати діяльність її Управління у пропаганді і професійній підготовці, зокрема, шляхом більш широкого співробітництва з органами і організаціями, які займаються питаннями прав людини і гуманітарного права;

16. **настійливо закликає** держави, Управління Верховного комісара і неурядові організації докладати зусилля для формування більш глибокого розуміння й сприйняття людей з іншими історичними коренями і культурними традиціями з метою подолання ворожого, расистського чи неприязного ставлення чи інших форм нетерпимості по відношенню до іноземців, включаючи й осіб, які шукають притулку, переміщених осіб та осіб, які належать до меншин;

17. **відзначає** наявність взаємозв'язку між забезпеченням прав людини і запобіганням проблемам біженців та знову заявляє про свою підтримку зусиль Верховного комісара по розширенню співробітництва між її Управлінням і Комісією з прав людини, Центром з прав людини та іншими відповідними міжнародними органами і організаціями;

18. **вітає** подальший прогрес, досягнутий Верховним комісаром у підвищенні можливостей її Управління реагувати на надзвичайні гуманітарні ситуації, і закликає її надавати всебічну підтримку координаційній ролі Координатора над-

звичайної допомоги, особливо в умовах великомасштабних і складних надзвичайних ситуацій;

19. **закликає** Верховного комісара продовжити, у тому числі у рамках Міжурядового постійного комітету, повною мірою співробітничати з установами ООН, міжурядовими організаціями та неурядовими організаціями, з тим щоб забезпечити ефективне реагування на надзвичайні гуманітарні ситуації складного характеру;

20. **вітає** започаткування Верховним комісаром разом з Міжнародною радою добровільних установ процесу партнерства у дії як засобу зміцнення й поліпшення співробітництва між Управлінням Верховного Комісара ООН у справах біженців і неурядовими організаціями у задоволенні значно зросло-го попиту, висловлює свою підтримку процесу консультацій на основі проведення регіональних підготовчих засідань, а також проведенню конференції в Осло у червні 1994 р. і пропонує урядам забезпечити фінансову підтримку цієї важливої ініціативи;

21. **висловлює** глибоке занепокоєння умовами в ряді країн і регіонів, що ставлять під серйозну загрозу доставку гуманітарної допомоги й безпеку персоналу Верховного комісара та інших співробітників, які займаються наданням допомоги, і висловлює жаль з приводу загибелі останнім часом співробітників, які брали участь у гуманітарних операціях, настійливо закликає підтримати ініціативи, висунуті Верховним комісаром та у Генеральній Асамблеї і Раді Безпеки щодо безпеки персоналу ООН та пов'язаного з нею персоналу, зокрема розгляду питання про нові заходи по підвищенню безпеки такого персоналу, і закликає держави і всі сторони у конфліктах вжити всіх необхідних заходів, щоб забезпечити безпечний і своєчасний доступ гуманітарної допомоги і безпеку міжнародних і місцевих співробітників, які займаються гуманітарною роботою у відповідних країнах;

22. **закликає** всі уряди та інших донорів сприяти здійсненню програм Верховного комісара і, беручи до уваги необхідність досягнення більш високого ступеня розподілу тягара витрат між донорами, надавати допомогу Верховному комісару у забезпеченні додаткових і своєчасних надходжень з традиційних урядових джерел, від інших урядів і приватного сектора, щоб забезпечити задоволення потреб біженців, репатріантів і переміщених осіб, якими займається Управління Верховного комісара.

(Док. ООН А/С.3/48/L.26
Архів МЗС України)

Проект резолюції
“Надзвичайна міжнародна допомога біженцям
та переміщеним особам в Азербайджані”

(поданий делегаціями 11 країн, у т. ч. України,
 на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

9 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на резолюції Ради Безпеки 822 (1993) від 30 квітня 1993 р., 853 (1993) від 29 липня 1993 р. і 874 (1993) від 14 жовтня 1993 р., в яких Рада Безпеки висловила серйозну занепокоєність у зв'язку з переміщенням великої кількості цивільних осіб в Азербайджанській Республіці і надзвичайною гуманітарною ситуацією,

розглянувши доповідь Верховного комісара ООН у справах біженців,

визнаючи каталітичну роль, яку Верховний комісар разом з міжнародним співтовариством і установами, що займаються питаннями розвитку, відіграє у розширенні масштабів гуманітарної допомоги і сприянні розвитку з метою пошуку надійних і довгострокових рішень щодо біженців і переміщених осіб,

висловлюючи свою глибоку занепокоєність щодо безперервного погіршення гуманітарної ситуації в Азербайджані внаслідок переміщення великої кількості цивільних осіб,

вітаючи заснування Генеральним секретарем тимчасового відділення ООН і представництва Управління Верховного комісара у справах біженців в Азербайджані та їх зусилля по координації заходів, пов'язаних з оцінкою потреб, і мобілізації ресурсів,

із задоволенням відзначаючи спільну міжурядову гуманітарну програму ООН для Азербайджану на період з 1 липня 1993 р. до 31 березня 1994 р.,

висловлюючи свою вдячність державам і міжурядовим та неурядовим організаціям, які вжили і продовжують вживати заходів по задоволенню гуманітарних потреб Азербайджану, а також Генеральному секретареві та органам ООН за їх зусилля по мобілізації і координації доставки відповідної гуманітарної допомоги,

висловлюючи також свою вдячність урядам сусідніх держав, які надають необхідну гуманітарну допомогу, включаючи

розміщення переміщених осіб, які прибули з Азербайджану, і організацію для них транзитних маршрутів через свої території,

з тривогою відзначаючи, що гуманітарна ситуація в Азербайджані в період після затвердження Програми у червні 1993 р. продовжувала набувати все більш гострого характеру,

будучи глибоко занепокоєною тим, що кількість біженців і переміщених осіб в Азербайджані останнім часом перевищила один мільйон і продовжує зростати,

усвідомлюючи, що біженці і переміщені особи перебувають у винятково тяжкому становищі, стикаючись із загрозою недоїдання і хвороб, і що для забезпечення їх продовольством, медичною допомогою і необхідним житлом на зиму потрібна належна зовнішня допомога,

будучи глибоко занепокоєною тим, що масова присутність біженців і переміщених осіб лягає важким тягарем на інфраструктуру країни,

підтверджуючи настійливу необхідність подальших міжнародних дій по наданню Азербайджану допомоги у забезпеченні біженців і переміщених осіб, особливо найбільш уразливих груп осіб, медикаментами та продовольством,

1. **із задоволенням відзначає** зусилля Генерального секретаря щодо привернення уваги міжнародного співтовариства до гострих проблем азербайджанських біженців і переміщених осіб та його зусилля по мобілізації допомоги цим особам;

2. **настійливо закликає** всі держави, організації і програми ООН, спеціалізовані установи та інші міжурядові і неурядові організації надавати на пріоритетній основі належну і достатню фінансову, медичну і матеріальну допомогу азербайджанським біженцям і переміщеним особам;

3. **закликає** міжнародні фінансові інститути і спеціалізовані установи, організації і програми системи ООН у відповідних випадках доводити особливі потреби азербайджанських біженців і переміщених осіб до відома своїх відповідних керівних органів та інформувати про рішення цих органів Генерального секретаря;

4. **закликає** Генерального секретаря продовжувати стежити за загальним становищем біженців і переміщених осіб в Азербайджані, надавати, за необхідності, свої добрі послуги і подати Генеральній Асамблеї доповідь на її 49-й сесії;

5. **просить** Верховного комісара ООН у справах біженців продовжувати свої зусилля, діючи у співпраці з відповідними установами ООН та міжурядовими, урядовими і неурядовими

організаціями щодо зміцнення і розширення системи надання основних послуг біженцям і переміщеним особам в Азербайджані;

6. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про прогрес, досягнутий у здійсненні цієї резолюції.

(Док. ООН А/С.3/48/L23
Архів МЗС України)

[549]

**Переглянутий проект резолюції
“Всесвітня зустріч на вищому рівні
в інтересах соціального розвитку”**

(внесений делегаціями 79 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

11 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 47/92 від 16 грудня 1992 р., де вона ухвалила скликати Всесвітню зустріч на вищому рівні в інтересах соціального розвитку, погодилась з цілями та основними питаннями Зустрічі на вищому рівні і, зокрема, заснувала Підготовчий комітет,

посилаючись також на результати дискусій, що відбулися в ході етапу засідань високого рівня Економічної і Соціальної Ради 1993 р. по пункту “Всесвітня зустріч на вищому рівні в інтересах соціального розвитку”, і дискусій, проведених Комісією соціального розвитку на її 33-й сесії,

посилаючись далі на прийняте Підготовчим комітетом на його організаційній сесії рішення скликати Всесвітню зустріч на вищому рівні в інтересах соціального розвитку 11 і 12 березня 1995 р. з проведенням до цього зустрічі особистих представників глав держав і урядів чи інших відповідних представників вищого рівня, спеціально призначених урядами, 6—10 березня 1995 р. у Копенгагені (Данія),

беручи до уваги, що Всесвітня зустріч на вищому рівні в інтересах соціального розвитку і процес підготовки до неї мають призвести до активізації зусиль, що роблять усі країни по проведенню політики, спрямованої на зміцнення соціальної інтеграції у всіх суспільствах, пом'якшення гостроти проблеми злиднів та їх скорочення і розширення виробничої зайнятості,

беручи також до уваги внесок неурядових організацій, **враховуючи** необхідність сприяти роботі основних сесій Підготовчого комітету,

1. **із задоволенням бере до відома** резюме, підготовлене Головою Економічної і Соціальної Ради по результатах дискусій, проведених у ході етапу засідань високого рівня Економічної і Соціальної Ради на черговій сесії 1993 р., і резолюцію 33/1, прийняту Комісією соціального розвитку на її 33-й сесії;

2. **із задоволенням бере також до уваги** доповідь Підготовчого комітету про роботу його організаційної сесії;

3. **закликає** усі держави-члени визначити, згідно з пунктом 8 резолюції 47/92 Генеральної Асамблеї, особистих представників глав держав і/чи урядів чи інших відповідних високопоставлених представників, спеціально призначених урядами для участі у першій основній сесії Підготовчого комітету;

4. **пропонує** усім державам-членам зробити щедрі внески до добровільного цільового фонду, заснованого згідно з резолюцією 47/92 Генеральної Асамблеї для фінансування додаткових заходів, пов'язаних з підготовкою і проведенням Всесвітньої зустрічі на вищому рівні в інтересах соціального розвитку, особливо за участі найменш розвинутих країн у Зустрічі на вищому рівні і в процесі її підготовки;

5. **пропонує** всім державам-членам заснувати національні комітети чи інші механізми для Всесвітньої зустрічі на вищому рівні в інтересах соціального розвитку й організувати публічне обговорення основних питань, які мають бути розглянуті на Зустрічі на вищому рівні;

6. **просить** Генерального секретаря вжити необхідних заходів в рамках наявних ресурсів для того, щоб Підготовчий комітет, якщо він прийме таке рішення, міг:

а) заснувати на першій основній сесії, строком на один тиждень, робочу групу повного складу, засідання якої будуть проходити паралельно з пленарними засіданнями;

б) заснувати на другій основній сесії, строком на два тижні, робочу групу повного складу, засідання якої будуть проходити паралельно з пленарними засіданнями;

в) заснувати на третій основній сесії, строком на два тижні, дві робочі групи, засідання яких будуть проходити паралельно з пленарними засіданнями;

7. **закликає** Генерального секретаря подати Підготовчому комітету на його першій основній сесії доповідь про здійснення програми громадської інформації для Всесвітньої зустрічі на вищому рівні в інтересах соціального розвитку;

8. **пропонує** органам, організаціям і програмам системи ООН, а також іншим міжурядовим організаціям, зокрема Дитячому фонду ООН, Програмі розвитку ООН, Міжнародній організації праці, Всесвітній організації охорони здоров'я, Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури, Фонду ООН з питань народонаселення, Продовольчій і сільськогосподарській організації Об'єднаних Націй, Центру ООН з населених пунктів, регіональним комісіям, відповідним регіональним організаціям, Міжнародному валютному фонду та Всесвітньому банку інформувати Підготовчий комітет про свій внесок у проведення Зустрічі на вищому рівні і процес її підготовки на його першій основній сесії;

9. **закликає** неурядові організації, що мають консультативний статус при ООН, а також організації, що мають акредитацію для цілей Зустрічі на вищому рівні і процесу її підготовки, всебічно сприяти роботі Підготовчого комітету і Зустрічі на вищому рівні;

10. **просить** Підготовчий комітет подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про хід роботи Комітету чи про підготовку до Зустрічі на вищому рівні.

*(Док. ООН А/С.3/48/L.11/Rev.1
Архів МЗС України)*

[550]

**Проект резолюції
“Типовий закон ЮНСІТРАЛ
про закупівлю товарів (робіт)”**

*(внесений делегаціями 20 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

15 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 2205 (XXI) від 17 грудня 1966 р., якою вона заснувала Комісію ООН з права міжнародної торгівлі, доручивши їй сприяти прогресивному погодженню й уніфікації права міжнародної торгівлі і в цьому зв'язку враховувати інтереси всіх народів, особливо країн, що розвиваються, у справі широкого розвитку міжнародної торгівлі,

відзначаючи, що закупівлі складають більшу долю державних витрат більшості держав,

відзначаючи також, що типовий закон про закупівлі, який встановлює процедури, покликані сприяти забезпеченню цілісності, довіри, справедливості й прозорості в процесі закупівель, буде сприяти також забезпеченню економії, ефективності і конкуренції щодо закупівель і тим самим призведе до прискореного економічного росту,

дотримуючись думки, що прийняття типового закону про закупівлі, прийняттого для держав з різними правовими, соціальними й економічними системами, сприяє розвитку гармонійних міжнародних економічних відносин,

будучи переконаною в тому, що типовий закон ЮНСІТРАЛ про закупівлю товарів (робіт) буде значною мірою сприяти удосконаленню всіма державами, включаючи країни, що розвиваються, і держави з перехідною економікою, своїх чинних законів про закупівлю і розробці законів про закупівлю там, де зараз їх не існує,

1. *із задоволенням відзначає* завершення розробки й прийняття Комісією Типового закону про закупівлю товарів (робіт), а також Керівництва з прийняття Типового закону;

2. *рекомендує*, щоб, враховуючи бажаність удосконалення й уніфікації законів про закупівлі, держави позитивно розглядали Типовий закон при прийнятті чи перегляді своїх законів про закупівлі;

3. *рекомендує також* докладати всіх зусиль, що забезпечують загальновідомість і загальнодоступність Типового закону і Керівництва з прийняття Типового закону.

(Док. ООН А/С.6/48/L.7

Архів МЗС України)

[551]

Проект резолюції

“Доповідь Комісії ООН з права міжнародної торгівлі про роботу її 26-ї сесії”

(внесений делегаціями 32 країн, у т. ч. України, на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

15 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 2205 (XXI) від 17 грудня 1966 р., якою вона заснувала Комісію ООН з права міжнародної торгівлі, доручивши їй сприяти прогресивному погодженню й уніфікації права міжнародної торгівлі і в цьому

зв'язку враховувати інтереси всіх народів, особливо країн, що розвиваються, у справі широкого розвитку міжнародної торгівлі,

знову підтверджуючи свою переконаність у тому, що прогресивне погодження й уніфікація норм права міжнародної торгівлі, особливо тих з них, які торкаються інтересів країн, що розвиваються, значною мірою сприяли би загальному економічному співробітництву між усіма державами на основі рівності, справедливості і загальних інтересів, а також ліквідації дискримінації в міжнародній торгівлі, і, тим самим, добробуту всіх народів,

підкреслюючи цінність участі держав, що знаходяться на всіх рівнях економічного розвитку і представляють різні правові системи, в процесі погодження й уніфікації права міжнародної торгівлі,

розглянувши доповідь Комісії ООН з права міжнародної торгівлі про роботу її 26-ї сесії,

усвідомлюючи той цінний внесок, який робить Комісія ООН з права міжнародної торгівлі в рамках Десятиріччя міжнародного права ООН,

розглянувши також доповідь Генерального секретаря, **будучи занепокоєною** тим, що в останні роки країни, що розвиваються, як і раніше, відносно рідко бувають представлені експертами на сесіях Комісії, й особливо в її робочих групах, що, зокрема, пояснюється нестачею ресурсів для покриття дорожніх витрат таких експертів,

1. **з вдячністю бере до відома** доповідь Комісії ООН з права міжнародної торгівлі про роботу її 26-ї сесії;

2. **із задоволенням відзначає** здійснювану Комісією роботу і позитивно оцінює численні пропозиції щодо можливої майбутньої роботи, висунуті в ході Конгресу ЮНСІТРАЛ по праву міжнародної торгівлі, який проходив у Нью-Йорку з 18 по 22 травня 1992 р., і в цьому зв'язку:

а) вітає рішення Комісії просити секретаріат розпочати роботу по підготовці керівних принципів для нарад, які передують слуханням у ході арбітражного розгляду;

б) вітає рішення Комісії продовжувати розглядати інші пропозиції, висунуті в ході конгресу, у рамках її майбутньої програми роботи;

3. **знову підтверджує** мандат Комісії як центрального правового органу в рамках системи ООН в галузі права міжнародної торгівлі на координацію правової діяльності у цій галузі, щоб уникнути дублювання зусиль і сприяти ефектив-

ності, послідовності і взаємозв'язаності в уніфікації і погодженні права міжнародної торгівлі, і в цьому зв'язку рекомендує Комісії через її секретаріат, як і раніше, підтримувати тісне співробітництво з іншими міжурядовими і неурядовими організаціями, в тому числі регіональними організаціями, активно діючими в галузі права міжнародної торгівлі;

4. **знову підтверджує** важливість, особливо для країн, що розвиваються, роботи Комісії з підготовки кадрів і надання допомоги в галузі права міжнародної торгівлі та бажаність проведення нею семінарів і симпозіумів для забезпечення такої підготовки кадрів і допомоги та у цьому зв'язку:

а) висловлює свою вдячність Комісії за організацію семінарів у Бангкоці (Таїланд), Джакарті (Індонезія), Лахорі (Пакистан), Коломбо (Шрі-Ланка), Дацці (Бангладеш), Києві (Україна), Варшаві (Польща) і Рогашка-Слатіні (Словенія) та за надання допомоги Раді тихоокеанського економічного співробітництва у зв'язку з її ініціативою, спрямованою на заохочення узгодження права міжнародної торгівлі в азіатсько-тихоокеанському регіоні, а також тим урядам, внески яких дозволили провести ці семінари;

б) настійливо закликає уряди, відповідні органи ООН, організації та окремих осіб робити добровільні внески до цільового фонду для проведення симпозіумів Комісії ООН з права міжнародної торгівлі і, за необхідності, на фінансування спеціальних проектів та іншими способами надавати секретаріату Комісії допомогу у фінансуванні й організації семінарів і симпозіумів, особливо у країнах, що розвиваються, а також у наданні стипендій кандидатам з країн, що розвиваються, з тим щоб вони мали змогу брати участь в таких семінарах і симпозіумах;

в) закликає Програму розвитку ООН та інші органи ООН, відповідальні за надання допомоги з метою розвитку, підтримувати програму Комісії в галузі підготовки кадрів і технічної допомоги, співробітничати з Комісією і координувати свою діяльність з діяльністю Комісії;

5. **просить** Генерального секретаря з метою забезпечення повної участі всіх держав-членів у сесіях Комісії та її робочих груп заснувати окремий цільовий фонд, щоб Комісія могла надавати допомогу в покритті дорожніх витрат країнам, що розвиваються, які є членами Комісії, на їх прохання і в консультації з Генеральним секретарем;

6. **постановляє** з метою забезпечення повної участі всіх держав-членів у сесіях Комісії та її робочих груп продовжити

розгляд у компетентному головному комітеті в ході 48-ї сесії Генеральної Асамблеї питання про надання, в рамках наявних ресурсів, допомоги у покритті дорожніх витрат найменш розвинутим країнам, які є членами Комісії, на їх прохання і в консультації з Генеральним секретарем;

7. **висловлює** свою вдячність Комісії за організацію п'ятого Симпозіуму ЮНСІТРАЛ по праву міжнародної торгівлі, який відбувся у Відні 12—16 липня 1993 р. у зв'язку з проведенням її 26-ї сесії;

8. **підкреслює** важливе значення забезпечення набрання чинності конвенціями, розробленими у рамках діяльності Комісії і спрямованими на глобальну уніфікацію і погодження права міжнародної торгівлі, і з цією метою пропонує державам, які ще не зробили цього, розглянути питання про підписання і ратифікацію цих конвенцій чи приєднання до них;

9. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про хід здійснення пунктів 5 і 6 цієї резолюції.

*(Док. ООН А/С.6/48/L.6
Архів МЗС України)*

[552]

Проект резолюції “Співробітництво між ООН та Народою з безпеки і співробітництва у Європі”

*(внесений делегаціями 43 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

16 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 47/10 від 28 жовтня 1992 р. про координацію діяльності ООН та Народи з безпеки і співробітництва у Європі,

із задоволенням відзначаючи свою резолюцію 48/5 від 13 жовтня 1993 р. про надання Нараді з безпеки і співробітництва у Європі статусу спостерігача при Генеральній Асамблеї,

вітаючи заяву глав держав і урядів держав—учасниць Народи з безпеки і співробітництва у Європі на Гельсинській зустрічі на вищому рівні 1992 р. про те, що вони розглядають Нарату як регіональну нараду у тому розумінні, як про це йдеться у главі VIII Статуту ООН, і що у цій якості вона за-

безпечує важливий взаємозв'язок безпеки у Європі та в усьому світі,

посилаючись також на документи Народи, зокрема на Заключний акт, підписаний у Гельсинкі 1 серпня 1975 р., Паризьку хартію для нової Європи, Празький документ про подальший розвиток інститутів і структур Народи з безпеки і співробітництва у Європі, Віденський документ 1992 р. по заходах зміцнення довіри і безпеки, Гельсинський документ 1992 р. та Резюме висновків третьої Зустрічі Ради Народи з безпеки і співробітництва у Європі, що відбулася у Стокгольмі 14 і 15 грудня 1992 р.,

відзначаючи надзвичайно важливу роль Народи в зусиллях по відверненню агресії й насильства у районі Народи через усунення корінних причин проблем та попередження, запобігання й врегулювання конфліктів мирним шляхом, з використанням відповідних засобів,

відзначаючи також всеохоплюючий характер зобов'язань Народи та її концепцію неподільної безпеки, її роль у справі заохочення прав людини, верховенства права та демократичних цінностей; розширення її можливостей у сфері раннього попередження, відвернення конфліктів, врегулювання криз та співробітництва у галузі безпеки, включаючи призначення Верховного комісара Народи у справах національних меншин, планування операцій по підтриманню миру та ініціатив щодо подальшого зміцнення механізмів мирного врегулювання спорів,

відзначаючи далі, що нові завдання, які стоять перед Народою, мають еволюціонуючий характер і вимагають зміцнення координації і співробітництва з міжнародними організаціями, зокрема з ООН,

із задоволенням відзначаючи конкретні результати на місцях, вже досягнуті внаслідок використання процедур, передбачених у документі "Рамки співробітництва і координації між Секретаріатом ООН та Народою з співробітництва і безпеки у Європі", підписаному 26 травня 1993 р.,

беручи до відома доповідь Генерального секретаря про співробітництво між ООН та Народою з безпеки і співробітництва у Європі,

1. **знову відзначає** необхідність зміцнення співробітництва і координації між ООН та Народою з безпеки і співробітництва у Європі;

2. **схвалює** документ "Рамки співробітництва і координації між Секретаріатом ООН та Народою з безпеки і співробітництва у Європі";

3. *просить* Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про співробітництво і координацію між ООН і Народою;

4. *постановляє* включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт “Співробітництво між ООН та Народою з безпеки і співробітництва у Європі”.

(Док. ООН А/48/L.18

Архів МЗС України)

[553]

Переглянутий проект резолюції “Відвернення гонки озброєнь в космічному просторі”

(внесений делегаціями 23 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

16 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

визнаючи загальну заінтересованість усього людства в дослідженні й використанні космічного простору в мирних цілях,

підтверджуючи волю всіх держав, щоб дослідження і використання космічного простору, в тому числі Місяця та інших небесних тіл, мали на меті мирні цілі, здійснювались на користь і в інтересах усіх країн, незалежно від ступеня їх економічного чи наукового розвитку, та були надбанням усього людства,

підтверджуючи також положення статей III та IV Договору про принципи діяльності держав по дослідженню і використанню космічного простору, в тому числі Місяця та інших небесних тіл,

нагадуючи про обов'язок усіх держав дотримуватись положень Статуту ООН щодо загрози силою чи її застосування в міжнародних відносинах, в тому числі у своїй космічній діяльності,

підтверджуючи далі пункт 80 Заключного документа 10-ї спеціальної сесії Генеральної Асамблеї, в якому зазначається, що для відвернення гонки озброєнь в космічному просторі мають бути вжиті подальші заходи та проведені відповідні міжнародні переговори згідно з духом Договору,

посилаючись на свої попередні резолюції з цього питання і Заклучний документ 10-ї Конференції глав держав та урядів країн, що не приєдналися, яка відбулася у Джакарті 1–6 вересня 1992 р., та беручи до уваги пропозиції, надані Гене-

ральній Асамблеї на її 10-й спеціальній сесії та на її чергових сесіях, а також рекомендації компетентним органам ООН і Конференції з роззброєння,

визнаючи серйозну загрозу для міжнародного миру і безпеки, що створюється гонкою озброєнь у космічному просторі та подіями, які їй сприяють,

підкреслюючи першорядну важливість суворого дотримання існуючих угод про обмеження озброєнь та роззброєння щодо космічного простору, включаючи двосторонні угоди, а також існуючого правового режиму використання космічного простору,

сважаючи, що широка участь у правовому режимі щодо космічного простору могла би сприяти підвищенню його ефективності,

відзначаючи, що двосторонні переговори, розпочаті у 1985 р. між США та СРСР, велися з оголошеною метою розробки ефективних угод, спрямованих, зокрема, на відвернення гонки озброєнь в космічному просторі,

вітаючи той факт, що Конференція з роззброєння на своїй сесії 1993 р., здійснюючи переговорні функції, що належать їй як єдиному багатосторонньому органу з переговорів у галузі роззброєння, знову створила Спеціальний комітет з відвернення гонки озброєнь в космічному просторі для продовження вивчення та виявлення на основі загального розгляду суті питань щодо відвернення гонки озброєнь в космічному просторі,

відзначаючи також, що Спеціальний комітет з відвернення гонки озброєнь в космічному просторі, враховуючи свої попередні зусилля, вжиті після його заснування в 1985 р., та прагнучи поліпшити свою роботу в якісному відношенні, продовжив вивчення й виявлення різних питань, існуючих угод і пропозицій, а також майбутніх ініціатив щодо відвернення гонки озброєнь в космічному просторі, і що це сприяло кращому розумінню ряду проблем та більш чіткому усвідомленню різних позицій,

підкреслюючи взаємодоповнюючий характер двосторонніх та багатосторонніх зусиль в галузі відвернення гонки озброєнь в космічному просторі та висловлюючи надію на якнайшвидше досягнення конкретних результатів завдяки цим зусиллям,

будучи переконаною у необхідності вивчення подальших заходів при виробленні ефективних та таких, що піддаються контролю, двосторонніх і багатосторонніх угод з метою відвернення гонки озброєнь в космічному просторі,

підкреслюючи, що все більш широке використання космічного простору підвищує необхідність у більшій транспарентності та більшому обсязі інформації з боку міжнародного співтовариства,

посилаючись у цьому зв'язку на свої попередні резолюції, в тому числі резолюції 45/55 В від 4 грудня 1990 р. і 47/51 від 9 грудня 1992 р., де вона, зокрема, підтвердила важливість заходів по зміцненню довіри як засобу, що сприяє забезпеченню досягнення мети відвернення гонки озброєнь в космічному просторі,

усвідомлюючи вигоди, пов'язані із заходами зміцнення довіри й безпеки у військовій галузі,

визнаючи, що в Спеціальному комітеті є широке розуміння того, що укладання міжнародної угоди чи угод по відверненню гонки озброєнь в космічному просторі, як і раніше, становить основоположне завдання Комітету і що конкретні пропозиції щодо заходів по зміцненню довіри могли би стати невід'ємним елементом цих угод,

1. **підтверджує** важливість і невідкладність завдання відвернення гонки озброєнь у космічному просторі та готовність усіх держав зробити свій внесок у досягнення цієї загальної мети згідно з положеннями Договору про принципи діяльності держав по дослідженню і використанню космічного простору, в тому числі Місяця та інших небесних тіл;

2. **знову заявляє** про своє визнання того, що, як зазначено в доповіді Спеціального комітету з відвернення гонки озброєнь в космічному просторі, правовий режим, застосований до космічного простору, сам по собі не гарантує відвернення гонки озброєнь в космічному просторі, що цей правовий режим відіграє важливу роль у відверненні гонки озброєнь в цьому середовищі, що необхідно закріпити й зміцнити цей режим та підвищити його ефективність і що важливо суворо дотримуватись існуючих угод, як двосторонніх, так і багатосторонніх;

3. **підкреслює** необхідність подальших заходів, що передбачають відповідні й ефективні положення про контроль, для відвернення гонки озброєнь в космічному просторі;

4. **закликає** всі держави, зокрема ті, що володіють великим космічним потенціалом, активно сприяти досягненню мети мирного використання космічного простору та утримуватись від дій, що суперечать цій меті та існуючим відповідним договорам, в інтересах підтримки міжнародного миру та безпеки і розвитку міжнародного співробітництва;

5. **знову підтверджує**, що Конференції з роззброєння як єдиному багатосторонньому форуму по переговорах в галузі роззброєння належить першорядна роль у переговорах щодо укладення багатосторонньої угоди чи, відповідно, угод по відверненню гонки озброєнь в космічному просторі в усіх її аспектах;

6. **пропонує** Конференції з роззброєння розглянути в першочерговому порядку питання відвернення гонки озброєнь у космічному просторі;

7. **пропонує також** Конференції з роззброєння активізувати розгляд питання про відвернення гонки озброєнь у космічному просторі в усіх її аспектах, розширюючи зони збігу поглядів і враховуючи відповідні пропозиції й ініціативи, в тому числі ті, що були представлені в Спеціальному комітеті на сесії Конференції 1993 р. та на 48-й сесії Генеральної Асамблеї;

8. **пропонує далі** Конференції з роззброєння знову створити спеціальний комітет з відповідним мандатом на початку його сесії 1994 р. та з урахуванням проведеної після 1985 р. роботи продовжувати знаходити нові зони збігу поглядів, маючи на увазі провести переговори про укладання угоди чи, відповідно, угод для відвернення гонки озброєнь у космічному просторі в усіх її аспектах;

9. **усвідомлює** в цьому зв'язку все більший збіг поглядів щодо розробки заходів, спрямованих на підвищення транспарентності й укріплення довіри та безпеки щодо використання космічного простору в мирних цілях;

10. **настійливо закликає** Російську Федерацію та США поновити свої двосторонні переговори, щоб забезпечити якнайшвидше досягнення домовленості для відвернення гонки озброєнь у космічному просторі, та періодично інформувати Конференцію з роззброєння про хід своїх двосторонніх переговорів, щоб сприяти її роботі;

11. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт "Відвернення гонки озброєнь у космічному просторі".

(Док. ООН А/С.1/48/L.5/Rev.1
Архів МЗС України)

Проект резолюції
“Економічні заходи як засіб політичного
й економічного примусу країн, що розвиваються”

(внесений делегаціями 3 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

17 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,
посилаючись на відповідні принципи, викладені в Статуті ООН,

знову підтверджуючи, що жодна держава не може застосувати по відношенню до іншої держави чи заохочувати застосування економічних, політичних чи будь-яких інших заходів примусового характеру, спрямованих на обмеження її суверенних прав,

беручи до уваги загальні принципи, що регулюють міжнародну торгівлю і торговельну політику в цілях розвитку, які містяться у відповідних резолюціях і правилах Конференції ООН з торгівлі і розвитку та Генеральної угоди по тарифах і торгівлі,

знову підтверджуючи свої резолюції 42/215 від 22 грудня 1989 р. і 46/210 від 20 грудня 1991 р.,

будучи вкрай занепокоєною тим, що використання заходів примусу економічного характеру негативно впливає на економіку й зусилля в галузі розвитку країн, що розвиваються, і робить загальний негативний вплив на міжнародне економічне співробітництво та на глобальні зусилля по просуванню до створення недискримінаційної, відкритої системи торгівлі,

розглянувши записку Генерального секретаря, підготовлену у відповідь на резолюцію 46/210 Генеральної Асамблеї, та ідеї, що в ній містяться,

будучи занепокоєною тим, що мандат, який міститься у пункті 4 її резолюції 46/210, не був виконаний повною мірою,

беручи до уваги перебудову в Секретаріаті ООН та обумовлений цим перерозподіл функцій,

1. **закликає** міжнародне співтовариство вжити термінових та ефективних заходів щодо припинення застосування деякими розвинутими країнами проти країн, що розвиваються, односторонніх економічних заходів примусу, які не санкціоновані відповідними органами ООН чи несумісні з прин-

ципами, викладеними в Статуті ООН, як засоби насильницького нав'язування волі однієї держави іншій;

2. **настійливо закликає** здійснити резолюції 44/215 і 46/210 Генеральної Асамблеї;

3. **просить** Генерального секретаря покласти на Департамент з економічної та соціальної інформації та аналізу політики Секретаріату, у співробітництві з Конференцією ООН з торгівлі і розвитку, функцію здійснення подальшого контролю за введенням заходів подібного характеру, а також продовжити готувати дослідження у цій галузі згідно з мандатом, передбаченим в резолюціях 44/215 і 46/210 Асамблеї;

4. **просить також** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії доповідь про здійснення цієї резолюції.

*(Док. ООН А/С.2/48/L.21
Архів МЗС України)*

[555]

Проект резолюції
“Зміцнення міжнародного співробітництва
і координація зусиль у справі вивчення,
пом'якшення і мінімізації наслідків
Чорнобильської катастрофи”

*(внесений делегаціями 19 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

17 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,
підтверджуючи свої резолюції 45/190 від 21 грудня 1990 р., 46/150 від 18 грудня 1991 р. і 47/165 від 18 грудня 1992 р.,

посилаючись на резолюції Економічної і Соціальної Ради 1990/50 від 13 липня 1990 р., 1991/51 від 26 липня 1991 р., 1992/38 від 30 липня 1992 р. і рішення 1993/232 Ради від 22 і 30 липня 1993 р.,

беручи до відома рішення, прийняті органами, організаціями і програмами системи ООН на здійснення положень її резолюцій 45/190, 46/150 і 47/165,

з вдячністю відзначаючи внесок держав-членів і організацій системи ООН у розвиток співробітництва у справі ви-

вчення, пом'якшення і мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи, діяльність регіональних та інших організацій, а також двосторонню діяльність і діяльність неурядового сектора,

беручи до уваги комюніке за підсумками наради, що відбулася 26 травня 1993 р. у Мінську, урядів Білорусії, Російської Федерації та України, а також Координатора ООН з міжнародного співробітництва у зв'язку з Чорнобильською катастрофою,

визнаючи важливість міжнародної підтримки триваючих національних зусиль щодо пом'якшення і мінімізації радіаційних, медичних, соціально-економічних, психологічних та екологічних наслідків Чорнобильської катастрофи, беручи до уваги наступні соціальні, економічні та інші зміни, що відбулися в країнах, які найбільш постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи,

беручи до відома доповідь Генерального секретаря про здійснення резолюції 47/165 Генеральної Асамблеї та висновки аналітичного огляду всієї діяльності ООН у справі вивчення, пом'якшення й мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи,

1. **просить** Генерального секретаря продовжувати заходи, пов'язані з наступною діяльністю по реалізації положень її резолюцій 45/190, 46/150 і 47/165, і, зокрема, продовжувати підтримувати тісні контакти з Комісією Європейських співтовариств, а також з регіональними та іншими відповідними організаціями для сприяння регулярному обміну інформацією, співробітництву і координації та взаємодоповнюваності багатосторонніх та двосторонніх зусиль у цих напрямках при здійсненні програм і конкретних проектів;

2. **пропонує** Генеральному секретареві розглянути можливість подальшого обміну інформацією між координуючими механізмами і державами-членами щодо діяльності, яка стосується Чорнобиля;

3. **просить також** Генерального секретаря подати для розгляду Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії у рамках окремого пункту порядку денного доповідь про здійснення цієї резолюції.

(Док. ООН А/С.2/48/L.19
Архів МЗС України)

**Переглянутий проект резолюції
“Інтеграція країн з перехідною економікою
у світове господарство”**

(внесений делегаціями 23 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

17 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

підтверджуючи свої резолюції 47/175 і 47/187 від 22 грудня 1992 р. та всі свої інші відповідні резолюції,

відзначаючи відповідні рішення Ради керуючих Програми розвитку ООН, рішення В (48) від 26 квітня 1993 р., прийняте Європейською економічною комісією, і резолюцію 49/1 від 29 квітня 1993 р., прийняту Економічною і соціальною комісією для Азії та Тихого океану,

беручи до відома доповідь Генерального секретаря про роль системи ООН у вирішенні проблем, які існують у країн з перехідною економікою, включаючи труднощі, з якими ці країни стикаються в міру інтеграції їх економіки у світове господарство,

1. **підтверджує** необхідність повної інтеграції країн з перехідною економікою, а також усіх інших країн у світове господарство, зокрема на основі більш широкого доступу на ринок їх експортних товарів і послуг; така інтеграція буде сприяти загальносистемному перетворенню в країнах з перехідною економікою на шляху до орієнтованої на ринок політики і одночасно позитивно відібується на світовій торгівлі і глобальному економічному рості та розвитку;

2. **просить** Генерального секретаря забезпечити, у межах наявних ресурсів та через відповідні механізми у рамках Секретаріату ООН, зміцнення можливостей системи ООН в галузі проведення аналітичної роботи і надання консультативних послуг з питань політики і технічної допомоги країнам з перехідною економікою та сприяти і розширювати взаємне співробітництво з Міжнародним валютним фондом і Всесвітнім банком у рамках їх відповідних мандатів;

3. **просить також** Генерального секретаря вивчити — з погляду здійснення цієї резолюції і продовжуючи теперішнє співробітництво з відповідними міжнародними установами й органами — питання про можливі сфери економічного і технічного співробітництва між країнами з перехідною еконо-

мікою, а також з країнами, що розвиваються, визначивши ту роль, яку могла би відігравати у цій галузі система ООН, з метою широкої участі цих країн у світовому господарстві;

4. **просить далі** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії, а потім подавати на дворічній основі доповідь про здійснення цієї резолюції.

(Док. ООН А/С.2/48/L.6/Rev.1
Архів МЗС України)

[557]

Проект резолюції

“Економічна допомога державам, що постраждали внаслідок здійснення резолюцій Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія)”

(внесений делегаціями 13 країн, у т. ч. України, на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

19 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на положення статей 25, 48, 49 і 50 Статуту ООН,

посилаючись також на свою резолюцію 47/120 В від 20 вересня 1993 р. “Порядок денний для миру” і, зокрема, на її частину IV,

посилаючись далі на резолюції Ради Безпеки 713 (1991), 724 (1991), 757 (1992), 787 (1992) і 820 (1993), в яких Рада Безпеки ухвалила ввести ембарго на поставки зброї відносно території колишньої Соціалістичної Федеративної Республіки Югославії, а також всеосяжний комплекс торговельних і економічних санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія),

беручи до відома резолюцію 843 (1993) Ради Безпеки, в якій Рада Безпеки доручила Комітету, заснованому згідно з її резолюцією 724 (1991), завдання розглядати прохання про допомогу згідно з положеннями статті 50 Статуту ООН, а також інші відповідні резолюції,

вітаючи зусилля Комітету Ради Безпеки, заснованого згідно з резолюцією 724 (1991), по підвищенню ефективності своєї роботи,

висловлюючи занепокоєння з приводу спеціальних економічних проблем, з якими стикаються держави, і зокрема держави, що межують з Союзною Республікою Югославією (Сербія і Чорногорія), інші придунайські держави та інші держави регіону, які постраждали в результаті припинення економічних відносин з Союзною Республікою Югославією (Сербія і Чорногорія) і розриву традиційних транспортних і комунікаційних зв'язків у цій частині Європи,

беручи до відома надану державами інформацію щодо вжитих заходів для повної реалізації санкцій, як вони викладені у відповідних резолюціях Ради Безпеки, а також інформацію щодо спеціальних економічних проблем, з якими вони стикнулися в результаті здійснення цих заходів,

посилаючись далі на рекомендації, прийняті Комітетом Ради Безпеки, заснованим резолюцією 724 (1991) по Югославії щодо держав, які стикнулися із спеціальними економічними проблемами внаслідок застосування санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія) на виконання резолюцій Ради Безпеки 757 (1992), 787 (1992) і 820 (1993),

визнаючи, що продовження всебічного здійснення резолюцій Ради Безпеки 713 (1991), 724 (1991), 757 (1992), 760 (1992), 787 (1992) і 820 (1993) всіма державами буде сприяти реалізації заходів по забезпеченню дотримання цих та інших відповідних резолюцій,

беручи до відома доповідь Генерального секретаря, підготовлену згідно із запискою Голови Ради Безпеки (S/25036) щодо питання про спеціальні економічні проблеми держав, зумовлені введенням санкцій згідно з главою VII Статуту ООН,

1. **віддає** належне державам, що межують з Союзною Республікою Югославією (Сербія і Чорногорія), іншим придунайським країнам та всім іншим країнам за вжиті ними заходи по додержанню резолюцій Ради Безпеки 713 (1991), 724 (1991), 757 (1992), 760 (1992), 787 (1992) і 820 (1993) і настійливо закликає всі держави продовжувати суворо дотримуватися вищезазначених резолюцій Ради Безпеки;

2. **визнає** настійну необхідність надання допомоги державам у вирішенні їх спеціальних економічних проблем, що виникли внаслідок здійснення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія), серед іншого, шляхом розгляду питання про надання допомоги з метою сприян-

ня експорту з країн, що постраждали, та захоочення капіталовкладень у цих країнах;

3. **підтримує** рекомендації Комітету Ради Безпеки, заснованого резолюцією 724 (1991) по Югославії, зроблені у відповідь на прохання про надання допомоги, отримане Радою Безпеки від ряду держав, що стикнулися із спеціальними економічними проблемами, згідно з положеннями статті 50 Статуту ООН, у яких Комітет, серед іншого:

а) звернувся із закликом до всіх держав у терміновому порядку надати безпосередню технічну, фінансову і матеріальну допомогу державам, що постраждали, для подолання несприятливих для їх економіки наслідків застосування ними санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія) згідно з резолюціями Ради Безпеки 757 (1992), 787 (1992) і 820 (1993);

б) запропонував компетентним органам і спеціалізованим установам системи ООН, включаючи міжнародні фінансові установи, та регіональним банкам розвитку розглянути питання про те, яким чином їх програми і фонди для надання допомоги можуть бути використані щодо потерпілих держав з метою полегшення існуючих у них спеціальних економічних проблем, викликаних застосуванням санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія) згідно з резолюціями Ради Безпеки 757 (1992), 787 (1992) і 820 (1993);

4. **закликає** всі держави виконувати ці рекомендації Комітету Ради Безпеки, заснованого резолюцією 724 (1991) по Югославії;

5. **просить** Генерального секретаря на регулярній основі робити запит у держав та заінтересованих органів і установ системи ООН щодо інформації про вжиті заходи для полегшення спеціальних економічних проблем потерпілих держав, і надавати доповіді з цього питання Раді Безпеки;

6. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт "Економічна допомога державам, що постраждали внаслідок здійснення резолюції Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія)".

(Док. ООН А/С.2/48/L.27

Архів МЗС України)

Проект резолюції
“Питання про відповідальність за напад
на персонал ООН і пов’язаний з нею персонал
та заходи по забезпеченню притягнення
до судової відповідальності осіб,
відповідальних за такі напади”

(внесений делегаціями 24 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

22 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на доповідь Генерального секретаря “Порядок денний для миру” і резолюцію 47/120 В Генеральної Асамблеї від 20 вересня 1992 р.,

посилаючись також на свою резолюцію 47/72 від 14 грудня 1992 р.,

будучи глибоко занепокоєною нападами на персонал ООН, що почастишали та спричинили смерть чи тяжкі поранення,

посилаючись на заяву, зроблену Головою Ради Безпеки від імені Ради 31 березня 1993 р., в якій Рада Безпеки, зокрема, визнала необхідність вжиття всіма відповідними органами Організації погоджених заходів щодо посилення охорони і підвищення безпеки сил і персоналу ООН,

посилаючись далі на доповідь Спеціального комітету з операцій по підтриманню миру,

розглянувши доповідь Генерального секретаря від 27 серпня 1993 р. про безпеку операцій ООН,

посилаючись на резолюцію 868 (1993) Ради Безпеки від 29 вересня 1993 р.,

із задоволенням відзначаючи проект пропозицій, представлений делегаціями Нової Зеландії й України по даному пункту,

вітаючи усну доповідь Голови Робочої групи, заснованої по даному пункту,

1. **постановляє** створити Спеціальний комітет, відкритий для всіх країн-членів, для розробки міжнародної конвенції, присвяченої питанням безпеки персоналу ООН і пов’язаного з нею персоналу, з приділенням особливої уваги відповідальності за напад на такий персонал;

2. **постановляє далі** уповноважити Спеціальний комітет провести сесію з 28 березня по 8 квітня 1994 р. і, якщо сам

Спеціальний комітет прийме таке рішення, провести наступну сесію з 1 по 12 серпня 1994 р. для підготовки тексту проекту конвенції з урахуванням будь-яких пропозицій та побажань держав, а також зауважень і пропозицій, які Генеральний секретар, можливо, побажає надати з цього питання, та беручи до уваги думки, висловлені в ході дебатів з даного пункту на 48-й сесії Генеральної Асамблеї;

3. **просить** Генерального секретаря надати Спеціальному комітету необхідні приміщення для виконання його роботи;

4. **пропонує** Спеціальному комітету подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про прогрес, досягнутий у справі розробки проекту конвенції;

5. **рекомендує** знову створити робочу групу в рамках Шостого комітету на його 49-й сесії у разі, якщо для розробки проекту конвенції буде у пригоді подальша робота;

6. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт "Питання про відповідальність за напади на персонал ООН та пов'язаний з нею персонал і заходи по забезпеченню притягнення до судової відповідальності осіб, відповідальних за такі напади".

(Док. ООН А/С.6/48/L.12
Архів МЗС України)

[559]

Проект резолюції
"Доповідь Комісії міжнародного права
про роботу її 45-ї сесії"

(внесений делегаціями 33 країн, у т. ч. України,
на 47-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

23 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,
розглянувши доповідь Комісії міжнародного права про роботу її 45-ї сесії,

підкреслюючи необхідність прогресивного розвитку міжнародного права та його кодифікації, з тим щоб зробити його більш ефективним засобом здійснення цілей і принципів, викладених у Статуті ООН і Декларації про принципи міжнародного права щодо дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, і щоб надати більшого значення його ролі у відносинах між державами,

визнаючи важливість передачі на розгляд Шостому комітету питань правового і редакційного характеру, включаючи теми, які могли б бути передані Комісії міжнародного права, і надання Шостому комітету і Комісії можливості й надалі збільшувати свій внесок у прогресивний розвиток міжнародного права та його кодифікацію,

нагадуючи про необхідність зберігати у полі зору ті теми міжнародного права, які, враховуючи інтерес, що пробудився чи відродився до них з боку міжнародного співтовариства, можуть підходити для цілей прогресивного розвитку і кодифікації міжнародного права і, відповідно, можуть бути включені до майбутньої програми роботи Комісії міжнародного права,

визнаючи роль Комісії міжнародного права у здійсненні цілей Десятиріччя міжнародного права ООН,

висловлюючи задоволення з приводу прогресу, досягнутого Комісією міжнародного права у справі розроблення проекту статуту міжнародного карного суду, і відзначаючи конструктивні дебати з даного питання в Шостому комітеті,

вважаючи, що досвід продемонстрував доцільність такого порядку проведення дебатів по доповіді Комісії міжнародного права в Шостому комітеті, за якого забезпечуються умови, що дозволяють зосередити увагу на кожній з основних тем, які розглядаються у доповіді, і що цей процес полегшується, коли Комісія вказує конкретні питання, з яких висловлення урядами своїх думок має особливе значення для продовження її роботи,

1. **бере до відома** доповідь Комісії міжнародного права про роботу її 45-ї сесії;

2. **висловлює** вдячність Комісії міжнародного права за роботу, виконану на цій сесії;

3. **рекомендує**, щоб з урахуванням зауважень урядів, зроблених у письмовій формі чи усно під час дебатів у Генеральній Асамблеї, Комісія міжнародного права продовжила свою роботу по темах з її нинішньої програми;

4. **із задоволенням бере до відома** главу II доповіді Комісії міжнародного права "Проект кодексу злочинів проти миру і безпеки людства", яка була присвячена питанню про проект статуту міжнародного карного суду;

5. **пропонує** державам подати Генеральному секретареві до 15 лютого 1994 р., як про це просила Комісія міжнародного права, письмові зауваження по проектах статей, запропонованих Робочою групою з проекту статуту міжнародного карного суду;

6. **пропонує** Комісії міжнародного права продовжити свою роботу з цього питання у першочерговому порядку, з тим щоб скласти, за можливості на своїй 46-й сесії в 1994 р., проект статуту, врахувавши при цьому думки, висловлені в ході дебатів у Шостому комітеті, а також будь-які письмові зауваження, одержані від держав;

7. **підтримує** рішення Комісії міжнародного права включити до свого порядку денного теми “Право і практика щодо застережень до міжнародних договорів” і “Правонаступництво держав та його наслідки для громадянства фізичних осіб і державної належності юридичних осіб” — при тому розумінні, що форма, в якій буде вестись робота по цих темах, буде остаточно визначена після подання Генеральній Асамблеї попереднього дослідження;

8. **відзначає** наміри Комісії міжнародного права стосовно програми роботи на ту частину терміну повноважень її членів, що залишилась, і в цьому зв'язку просить Комісію відновити на своїй 46-й сесії розгляд проекту Кодексу злочинів проти миру і безпеки людства і вітає рішення Комісії намагатися завершити у 1994 р. друге читання проекту статей по праву несудоходних видів використання міжнародних водотоків;

9. **висловлює** вдячність Комісії міжнародного права за її зусилля по удосконаленню своїх процедур і методів роботи;

10. **пропонує** Комісії міжнародного права:

а) старанно розглянути:

i) питання планування своєї діяльності і програми на термін повноважень своїх членів, пам'ятаючи про бажаність досягати максимально можливого прогресу в підготовці проектів статей з конкретних тем;

ii) свої методи роботи у всіх їх аспектах, враховуючи, що поетапний розгляд деяких тем може сприяти, зокрема, більш ефективному розгляду її доповіді у Шостому комітеті;

в) як і раніше приділяти особливу увагу висвітленню у своїй щорічній доповіді по кожній темі тих конкретних питань, з яких виклад урядами своїх думок або в Шостому комітеті, або в письмовій формі мав би особливе значення для продовження її роботи;

11. **бере до відома** зауваження Комісії міжнародного права щодо питання про тривалість її сесії, викладені у пункті 452 її доповіді, і висловлює думку, що вимоги роботи по прогресивному розвитку міжнародного права і його кодифікації, а також масштаби і складність питань, включених до порядку

денного Комісії, роблять бажаним збереження звичайної тривалості її сесій;

12. **знову підтверджує** свої попередні рішення щодо ролі Відділу кодифікації Управління з правових питань Секретаріату і стосовно коротких звітів та іншої документації Комісії міжнародного права;

13. **знову висловлює** побажання, щоб і надалі проведення семінарів співпадало із сесіями Комісії міжнародного права і щоб все більша кількість учасників з країн, що розвиваються, отримували можливість брати участь в цих семінарах, і закликає держави, які можуть це зробити, вносити добровільні внески, вкрай необхідні для проведення семінарів, і висловлює надію, що Генеральний секретар буде, з урахуванням наявних ресурсів, і надалі докладати всіх зусиль для забезпечення належного обслуговування семінарів, включаючи, за необхідності, послуги з усного перекладу;

14. **просить** Генерального секретаря направити для відома Комісії міжнародного права звіти про дебати по доповіді Комісії на 48-й сесії Генеральної Асамблеї разом з письмовими заявами, які делегації можуть розповсюджувати у зв'язку з своїми усними заявами, і підготувати й розповсюдити тематичні резюме цих дебатів;

15. **рекомендує** продовжувати зусилля по удосконаленню порядку розгляду доповіді Комісії міжнародного права у Шостому комітеті, з тим щоб ефективно направляти роботу Комісії;

16. **рекомендує також** розпочати дебати по доповіді Комісії міжнародного права на 49-й сесії Генеральної Асамблеї 24 жовтня 1994 р.

*(Док. ООН А/С.6/48/L.11
Архів МЗС України)*

[560]

Проект резолюції “Всесвітня конференція з прав людини”

*(внесений делегаціями 84 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

23 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 45/155 від 18 грудня 1990 р., в якій вона ухвалила, зокрема, скликати на високому рівні Всесвітню конференцію з прав людини у 1993 р., і на свої

резолюції 46/116 від 17 грудня 1991 р. і 47/122 від 18 грудня 1992 р.,

із задоволенням беручи до відома Віденську декларацію і Програму дій, які були прийняті Всесвітньою конференцією з прав людини, яка відбулася у Відні 14—25 червня 1993 р.,

враховуючи думку Конференції, що заохочення і захист прав людини є питаннями першочергового значення для міжнародного співтовариства,

будучи переконаною у тому, що Конференція зробила важливий внесок у справу прав людини і що її результати повинні знайти відображення в ефективних заходах держав, компетентних органів ООН та її співтовариства організацій та інших відповідних установ, а також неурядових організацій,

враховуючи рекомендацію Конференції про те, що Генеральній Асамблеї, Комісії з прав людини та іншим органам і організаціям системи ООН, що займаються питаннями прав людини, слід розглянути шляхи і засоби повного і беззастережного здійснення рекомендацій, що містяться у Віденській декларації і Програмі дій,

висловлюючи вдячність уряду і народу Австрії за організацію у себе в країні Конференції, за чудові умови і виявлену гостинність по відношенню до всіх учасників,

висловлюючи вдячність Генеральному секретареві ООН, Генеральному секретареві Конференції та співробітникам Секретаріату за ефективну підготовку й обслуговування Конференції,

1. *бере до відома* доповідь Всесвітньої конференції з прав людини;

2. *схвалює* Віденську декларацію і Програму дій, прийняті Конференцією 25 червня 1993 р.;

3. *висловлює* задоволення роботою Конференції, яка є міцною основою для подальших кроків та ініціатив ООН та інших заінтересованих міжнародних органів, а також держав і відповідних національних організацій;

4. *підтверджує* думку Конференції щодо настійної необхідності викорінення утисків і порушень прав людини;

5. *просить* Генерального секретаря забезпечити розповсюдження тексту Віденської декларації і Програми дій на якомога більш широкій основі та включити текст Декларації до наступного видання публікації "Права людини. Збірник міжнародних угод";

6. *просить також* Генерального секретаря направити компетентним органам ООН та спеціалізованим установам текст Віденської декларації і Програми дій;

7. *настійливо закликає* всі держави забезпечити широку популяризацію Віденської декларації і Програми дій та роботи Конференції для сприяння підвищенню обізнаності щодо прав людини і основних свобод;

8. *закликає* всі держави вжити подальших заходів з метою повної реалізації прав людини у світлі рекомендацій Конференції;

9. *схвалює* рекомендацію Конференції відносно того, що Генеральному секретареві, Генеральній Асамблеї, Комісії з прав людини та іншим органам й організаціям системи ООН, які займаються питаннями прав людини, слід вжити подальших заходів з метою забезпечення повного здійснення всіх рекомендацій Конференції;

10. *просить* Генерального секретаря щорічно подавати Генеральній Асамблеї доповідь щодо вжитих заходів і досягнутого прогресу у справі здійснення рекомендацій Конференції;

11. *постановляє* включати до порядку денного своїх майбутніх сесій на постійній основі у рамках пункту “Питання прав людини” підпункт “Всеосяжне здійснення Віденської декларації і Програми дій та наступні заходи”.

(Док. ООН А/С.3/48/L.38

Архів МЗС України)

[561]

Проект резолюції

“Десятиріччя міжнародного права ООН”

*(внесений делегаціями 68 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

26 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 44/23 від 17 листопада 1989 р., якою вона проголосила період 1990—1999 рр. Десятиріччям міжнародного права ООН,

нагадуючи, що головними цілями Десятиріччя, згідно з резолюцією 44/23, повинні бути, зокрема:

а) сприяння прийняттю і повазі принципів міжнародного права;

б) сприяння засобам і методам мирного вирішення суперечок між державами, включаючи звернення до Міжнародного Суду і цілковиту повагу до нього;

в) заохочення прогресивного розвитку міжнародного права та його кодифікації;

г) заохочення викладання, вивчення, поширення і більш широкого визнання міжнародного права;

посилаючись також на свою резолюцію 47/32 від 25 листопада 1992 р., у додатку до якої міститься програма діяльності на другий період (1993—1994 рр.) Десятиріччя міжнародного права ООН,

висловлюючи вдячність Генеральному секретареві за його доповіді про Десятиріччя міжнародного права ООН, подані на виконання резолюції 47/32,

нагадуючи, що на 45-й сесії Шостий комітет заснував Робочу групу по Десятиріччю міжнародного права ООН з метою підготовки загальноприйнятних рекомендацій щодо програми діяльності на Десятиріччя,

відзначаючи, що на 46-, 47- і 48-й сесіях Шостий комітет знову скликав Робочу групу для продовження її роботи згідно з резолюціями 45/40 від 28 листопада 1990 р., 46/53 від 9 грудня 1991 р. і 47/32,

розглянувши доповідь Генерального секретаря, у якій міститься надіслана Міжнародним комітетом Червоного Хреста інформація про роботу групи експертів по охороні навколишнього середовища у періоди збройних конфліктів, виконана під егідою Міжнародного комітету Червоного Хреста, і на додаток проект керівних принципів для військових статутів та інструкцій по охороні навколишнього середовища у періоди збройних конфліктів,

1. *висловлює* вдячність Шостому комітету та його Робочій групі по Десятиріччю міжнародного права ООН за їх роботу на поточній сесії і пропонує Робочій групі продовжити свою роботу на 49-й сесії згідно з її мандатом і методами роботи;

2. *висловлює також* вдячність державам і міжнародним організаціям та установам, які провели заходи в рамках здійснення програми на другий період (1993—1994 рр.) Десятиріччя, включаючи організацію конференцій з різних розділів міжнародного права;

3. *просить* всі держави і міжнародні організації та установи, які згадуються у програмі, за необхідності, надавати Генеральному секретареві, поновлювати та доповнювати інформацію про діяльність, здійснювану ними на виконання програми,

а також висловити свої думки щодо заходів, які можна провести протягом наступного періоду Десятиріччя;

4. **із задоволенням відзначає** у цьому зв'язку проведення Міжнародної конференції з питання захисту жертв війни, яка відбулася у Женеві 30 серпня — 1 вересня 1993 р., та її Заключну декларацію, прийняту 1 вересня 1993 р., як важливий засіб підтвердження, зміцнення і заохочення міжнародного гуманітарного права і нагадує всім державам про їх зобов'язання дотримуватись і забезпечувати дотримання міжнародного гуманітарного права з метою захисту жертв війни;

5. **просить** Генерального секретаря на основі інформації, яка надійде згідно з пунктом 3 цієї резолюції, подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про здійснення цієї програми, а також думки щодо заходів, які можна провести протягом наступного періоду Десятиріччя;

6. **просить також** Генерального секретаря доповнювати, за необхідності, свою доповідь новою інформацією про заходи ООН щодо прогресивного розвитку міжнародного права та його кодифікації і надавати її Генеральній Асамблеї на щорічній основі;

7. **закликає** держави розповсюджувати на національному рівні, за необхідності, інформацію, що міститься у доповіді Генерального секретаря;

8. **закликає** держави, міжнародні організації та неурядові організації, які проводять роботу в галузі міжнародного права, та приватний сектор робити фінансові внески чи внески натурою на цілі сприяння здійсненню цієї програми;

9. **знову просить** Генерального секретаря звернути увагу держав та міжнародних організацій і установ, що проводять роботу в галузі міжнародного права, на програму, яка міститься у додатку до резолюції 47/32;

10. **постановляє** провести у 1995 р. конгрес ООН по міжнародному публічному праву, як це пропонується у розділі III доповіді Робочої групи, і просить Генерального секретаря вжити необхідних заходів для підготовки конгресу та інформувати держави-члени про хід підготовки;

11. **висловлює** своє задоволення роботою, виконаною групою експертів з охорони навколишнього середовища у періоди збройних конфліктів під егідою Міжнародного комітету Червоного Хреста, та доповіддю, підготовленою Міжнародним комітетом Червоного Хреста;

12. **пропонує** всім державам розглянути проект керівних принципів для військових статутів та інструкцій по охороні

навколишнього середовища у періоди збройних конфліктів, який міститься у додатку до доповіді Міжнародного комітету Червоного Хреста, і надати Міжнародному комітету свої зауваження до нього безпосередньо або через Генерального секретаря не пізніше 31 березня 1994 р.;

13. **вітає** намір Міжнародного комітету Червоного Хреста розробити новий варіант керівних принципів для військових статутів з урахуванням зауважень держав щодо доповіді Генерального секретаря, яка містить інформацію, що надійшла від Міжнародного комітету, і зазначає, що Міжнародний комітет готовий, за необхідності, скликати з цією метою нараду урядових експертів;

14. **просить** Генерального секретаря запропонувати Міжнародному комітету Червоного Хреста повідомляти про діяльність, здійснювану Комітетом та іншими відповідними органами щодо охорони навколишнього середовища у періоди збройних конфліктів, і надати інформацію, що надійшла, у доповіді, яка має бути підготовлена згідно з пунктом 5 цієї резолюції, Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії;

15. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт “Десятиріччя міжнародного права Організації Об'єднаних Націй”.

(Док. ООН А/С.6/48/L.16
Архів МЗС України)

[562]

Проект резолюції
“Доповідь Спеціального комітету
по Статуту ООН
та посиленню ролі Організації”

(внесений делегаціями 18 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

26 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 3499 (XXX) від 15 грудня 1975 р., якою вона заснувала Спеціальний комітет по Статуту ООН та посиленню ролі Організації, та на свої резолюції з цього питання, прийняті на наступних сесіях,

посилаючись також на свою резолюцію 47/233 від 17 серпня 1993 р. про активізацію роботи Генеральної Асамблеї,

посилаючись далі на свою резолюцію 47/62 від 11 грудня 1992 р. з питання про справедливе представництво у Раді Безпеки і розширення її членського складу,

беручи до уваги доповіді Генерального секретаря про роботу Організації, подані Генеральній Асамблеї на її 37-, 39-, 40-, 41-, 42-, 43-, 44-, 45-, 46- та 48-й сесіях, а також думки і зауваження, висловлені по них державами-членами,

вітаючи доповідь Генерального секретаря від 8 листопада 1993 р.,

нагадуючи про вміщені в її резолюції 47/120 В від 20 вересня 1993 р. елементи щодо роботи Спеціального комітету по Статуту ООН та посиленню ролі Організації,

беручи до відома обговорення у Раді Безпеки, спрямовані на посилення передбаченого статтею 50 Статуту консультативного процесу з метою зведення до мінімуму спеціальних економічних проблем країн, на яких негативно позначається проведення ними превентивних чи примусових заходів на основі глави VII Статуту,

усвідомлюючи бажаність подальшої роботи Спеціального комітету в галузі підтримання міжнародного миру і безпеки та в галузі мирного вирішення суперечок між державами,

беручи до уваги різні пропозиції, представлені Генеральній Асамблеї на її 48-й сесії та спрямовані на посилення ролі Організації та підвищення її ефективності,

розглянувши доповідь Спеціального комітету про роботу його сесії, що відбулася у 1993 р.,

1. **бере до відома** доповідь Спеціального комітету по Статуту ООН та посиленню ролі Організації;

2. **постановляє**, що Спеціальний комітет проведе свою наступну сесію 7–25 березня 1994 р.;

3. **пропонує** Спеціальному комітету на своїй сесії у 1994 р. згідно з положеннями пункту 4 нижче:

а) приділити належний час розгляду всіх пропозицій з питання про підтримання міжнародного миру і безпеки у всіх його аспектах, з тим щоб посилити роль ООН, та в цьому зв'язку:

i) розглянути у першочерговому порядку пропозиції про здійснення положень Статуту ООН щодо допомоги третім країнам, на яких відбивається застосування санкцій відповідно до глави VII Статуту;

ii) продовжити також у першочерговому порядку розгляд пропозицій про удосконалення співробітництва між ООН та регіональними організаціями;

iii) розглянути конкретні пропозиції щодо підтримання міжнародного миру і безпеки, що вже представлені Спеціальному комітету чи можуть бути представлені Спеціальному комітету на його сесії у 1994 р., включаючи пропозицію про посилення ролі Організації і підвищення її ефективності та переглянуту пропозицію, представлену з метою підвищення ефективності Ради Безпеки у тому, що стосується підтримання міжнародного миру і безпеки;

б) продовжити свою роботу щодо питання про мирне вирішення суперечок між державами і у цьому зв'язку:

i) продовжити розгляд пропозиції щодо узгоджувального регламенту ООН для врегулювання суперечок між державами;

ii) продовжити розгляд інших конкретних пропозицій щодо мирного вирішення суперечок між державами, зокрема пропозицій щодо посилення ролі Міжнародного Суду;

4. **пропонує також** Спеціальному комітету враховувати важливість досягнення загальної згоди по всіх випадках, коли це має значення для підсумків його роботи;

5. **постановляє**, що Спеціальний комітет буде, як і раніше, допускати до участі у своїх засіданнях, у тому числі у засіданнях його робочої групи, спостерігачів від держав-членів і постановляє також уповноважити Спеціальний комітет запрошувати інші держави чи міжурядові організації брати участь у дискусіях на пленарних засіданнях Спеціального комітету з конкретних питань у тих випадках, коли, на його думку, така участь сприяла б його роботі;

6. **просить** Спеціальний комітет провести на своїй сесії у 1994 р. огляд свого членського складу і розглянути різні пропозиції щодо цього членського складу;

7. **пропонує** Спеціальному комітету подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про свою роботу;

8. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт "Доповідь Спеціального комітету по Статуту ООН та посиленню ролі Організації".

(Док. ООН А/С.6/48/L.18

Архів МЗС України)

**Проект резолюції
“Декларація про права осіб,
які належать до національних або етнічних,
релігійних та мовних меншин”**

(внесений делегаціями 45 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

29 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 47/135 від 18 грудня 1992 р., в якій вона прийняла Декларацію про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин,

усвідомлюючи необхідність ефективного заохочення і захисту прав осіб, які належать до меншин, як вони проголошені у цій Декларації,

відзначаючи важливість ще більш ефективного здійснення міжнародних документів по правах людини щодо прав усіх осіб, у тому числі тих, які належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин,

вітаючи резолюцію 1993/24 Комісії з прав людини від 5 березня 1993 р. про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин,

беручи до відома, що резолюції 1993/42 і 1993/43, прийняті Підкомісією по запобіганню дискримінації і захисту меншин 26 серпня 1993 р., повинні бути розглянуті Комісією з прав людини на її 50-й сесії,

враховуючи положення статті 27 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права щодо прав осіб, які належать до етнічних, релігійних і мовних меншин,

визнаючи, що ООН покликана відігравати все більш важливу роль у захисті меншин, зокрема відповідним чином враховуючи цю Декларацію,

будучи занепокоєною зростаючою кількістю і гостротою спорів і конфліктів щодо меншин у багатьох країнах, а також їх часто трагічними наслідками,

стверджуючи, що дійові заходи і створення сприятливих умов для заохочення і захисту прав осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин, при забезпеченні ефективної недискримінації і рівності для всіх,

сприяють попередженню і мирному врегулюванню проблем у галузі прав людини і ситуацій щодо меншин,

вважаючи, що заохочення і захист прав осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин, сприяють політичній і соціальній стабільності і миру та збагачують культурну спадщину суспільства в цілому у державах, в яких такі особи проживають,

підтверджуючи зобов'язання держав забезпечувати, щоб особи, які належать до меншин, могли у повному обсязі й ефективно здійснювати всі права людини і основні свободи без будь-якої дискримінації і на основі повної рівності перед законом відповідно до Декларації ООН про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин,

вітаючи ініціативи, спрямовані на поширення інформації про Декларацію, і сприяння покращенню її розуміння,

розглянувши доповідь Генерального секретаря "Здійснення Декларації про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин",

пам'ятаючи про рекомендації, які містяться в пунктах 25–27 частини II Віденської декларації і Програми дій, прийнятих одноставно Всесвітньою конференцією з прав людини, яка відбулася 14–25 червня 1993 р. у Відні,

1. **бере до відома** доповідь Генерального секретаря "Здійснення Декларації про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин";

2. **настійливо закликає** держави і міжнародне співтовариство заохочувати і захищати права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин, як вони проголошені у Декларації про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин, у тому числі шляхом сприяння їх повній участі у всіх аспектах політичного, економічного, соціального, релігійного і культурного життя суспільства і в економічному прогресі та розвитку їх країн;

3. **закликає** Комісію з прав людини вивчити шляхи і засоби ефективного заохочення і захисту прав осіб, які належать до меншин, як вони проголошені у Декларації ООН про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин;

4. **закликає** Генерального секретаря надавати через Центр з прав людини на прохання заінтересованих урядів і в рамках

програми консультативного обслуговування і технічної допомоги Центру кваліфіковані експертні послуги з питань меншин і прав людини, а також з питань попередження і врегулювання спорів з метою надання допомоги в існуючих або можливих ситуаціях, пов'язаних з меншинами;

5. **закликає** держави вжити всіх необхідних законодавчих та інших заходів для сприяння додержанню і здійсненню на практиці — при нагоді — принципів Декларації про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин;

6. **закликає також** держави робити у відповідних випадках двосторонні і багатосторонні зусилля з метою захисту прав осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин, в їх країнах відповідно до Декларації;

7. **настійливо закликає** всі договірні органи і спеціальних представників, спеціальних доповідачів, а також робочі групи Комісії з прав людини і Підкомісії по запобіганню дискримінації і захисту меншин у відповідних випадках і в рамках своїх мандатів приділяти належну увагу заохоченню і захисту прав осіб, які належать до меншин, як вони проголошені у Декларації про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин;

8. **закликає** міжурядові і неурядові організації продовжувати сприяти заохоченню і захисту прав осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин;

9. **пропонує** Генеральному секретареві продовжувати поширювати інформацію про Декларацію і сприяти покращенню її розуміння, у тому числі, у відповідних випадках, в контексті професійної підготовки персоналу ООН;

10. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про здійснення цієї резолюції по пункту "Питання прав людини".

(Док. ООН А/С.3/48/L.71

Архів МЗС України)

Проект резолюції
“Зміцнення міжнародного співробітництва
у сфері моніторингу глобальних
екологічних проблем”

(внесений делегаціями 14 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

29 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

знову підтверджуючи свої резолюції 44/224 від 22 грудня 1989 р. та 46/217 від 20 грудня 1991 р. про міжнародне співробітництво у сфері моніторингу, оцінки і прогнозування екологічних загроз та надання допомоги у випадках надзвичайних екологічних ситуацій,

посилаючись на відповідні положення Порядку денного на XXI століття та Ріо-де-Жанейрської декларації по навколишньому середовищу і розвитку, прийнятих на Конференції ООН з навколишнього середовища і розвитку,

беручи до відома рішення 16/37 Ради керуючих Програми ООН з навколишнього середовища від 31 травня 1991 р. про оперативне оповіщення і прогнозування надзвичайних екологічних ситуацій і рішення 17/26 від 21 травня 1993 р. про Центр термінової екологічної допомоги ООН;

беручи також до відома відповідні частини доповідей Комітету з використання космічного простору у мирних цілях про роботу, зокрема, його 35- і 36-ї сесій, у яких Комітет відзначив значення дистанційного зондування за допомогою супутників для моніторингу земного середовища і, зокрема, для вивчення і моніторингу глобальних змін,

беручи до уваги поточну діяльність Комітету з використання супутників спостереження Землі, що здійснюється на підтримку глобального екологічного моніторингу та пов'язаних з ним застосувань,

враховуючи важливе значення участі відповідних органів, спеціалізованих установ та інших організацій системи ООН у рамках їх мандатів у діяльності “Земного патруля”, зокрема в його програмах екологічного моніторингу, та необхідність мати у цих програмах можливості оперативного оповіщення,

визнаючи необхідність перетворення “Земного патруля” на більш ефективний засіб екологічного зондування та оцінки всіх елементів, що впливають на глобальне навколишнє сере-

довище, з тим щоб забезпечити збалансований підхід до задоволення, зокрема, потреб країн, що розвиваються,

визначаючи також потенціал і важливе значення наявних на цей час методів, технологій і засобів моніторингу, оцінки і прогнозування глобальних екологічних проблем, включаючи дистанційне зондування і моніторинг з космосу,

1. **пропонує** урядам і відповідним організаціям системи ООН в рамках їх відповідних мандатів та іншим відповідним утворенням розглянути, за необхідності, свій внесок у міжнародне співробітництво у сфері екологічного моніторингу, включаючи дистанційне зондування і оцінку з космосу, та надати відповідну підтримку такій діяльності в рамках наявних ресурсів;

2. **просить** Директора-виконавця Програми ООН з навколишнього середовища підготуватися, у співробітництві з усіма відповідними утвореннями в рамках системи ООН та поза нею, для подання Раді керуючих Програми ООН з навколишнього середовища на її 18-й сесії доповіді про діяльність Програми у сфері екологічного моніторингу, що містить пропозиції і рекомендації у контексті Порядку денного на XXI століття та огляд діяльності “Земного патруля”, беручи до уваги рішення, прийняті Радою керуючих Програми ООН з навколишнього середовища на її 17-й сесії;

3. **пропонує** Раді керуючих Програми ООН з навколишнього середовища розглянути вищезазначену доповідь на своїй 18-й сесії і надати свої висновки і рекомендації через Економічну і Соціальну Раду Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії.

*(Док. ООН А/С.2/48/L.47
Архів МЗС України)*

[565]

Проект резолюції “Рік ООН, присвячений терпимості”

*(внесений делегаціями 32 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

29 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,
нагадуючи про те, що у преамбулі Статуту ООН підтверджується, що прояв терпимості є одним з принципів, який

повинен застосовуватися для досягнення цілей, що має на меті ООН щодо запобігання війни та підтримання миру,

нагадуючи також, що однією з цілей, закріплених у Статуті ООН, є здійснення міжнародного співробітництва у вирішенні міжнародних проблем економічного, соціального, культурного чи гуманітарного характеру та у заохоченні і розвитку поваги до прав людини та основних свобод для всіх, без обмежень за ознаками раси, статі, мови чи релігії,

пам'ятаючи про Всесвітню декларацію прав людини та Міжнародні пакти про права людини,

враховуючи Віденську декларацію та Програму дій, прийняті на Всесвітній конференції з прав людини, що відбулася у Відні 14–25 червня 1993 р.,

будучи впевненою в тому, що терпимість, яка полягає у визнанні та правильному розумінні інших, вмінні жити разом з іншими та прислухатися до них, є здоровою основою будь-якого цивілізованого суспільства і світу,

посилаючись на свою резолюцію 47/124 від 18 грудня 1992 р., в якій вона, зокрема, запропонувала Економічній і Соціальній Раді розглянути на її наступній сесії у 1993 р. питання про проголошення 1995 року роком ООН, присвяченим терпимості, та направити Генеральній Асамблеї відповідну рекомендацію на її 48-й сесії,

посилаючись також на резолюцію 5.6 Генеральної конференції Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури про проголошення 1995 року роком ООН, присвяченим терпимості,

беручи до відома резолюцію 1993/57 Економічної і Соціальної Ради від 29 липня 1993 р., в якій Рада рекомендувала Генеральній Асамблеї проголосити на її 48-й сесії 1995 рік роком ООН, присвяченим терпимості,

беручи до уваги записку Генерального секретаря,

враховуючи своє рішення 35/424 від 5 грудня 1980 р. та резолюцію 1980/67 Економічної і Соціальної Ради від 25 липня 1980 р., що стосуються керівних принципів щодо міжнародних років і річниць,

відзначаючи, що підготовка до проведення року ООН, присвяченого терпимості, не буде мати якихось фінансових наслідків для ООН,

1. *проголошує* 1995 рік Роком ООН, присвяченим терпимості;

2. *рекомендує* спеціалізованим установам, регіональним комісіям та іншим організаціям системи ООН розглянути на

їх відповідних форумах питання про внесок, який вони можуть зробити в успішне проведення Року ООН, присвяченого терпимості;

3. **пропонує** Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури взяти на себе роль провідної організації у проведенні Року ООН, присвяченого терпимості;

4. **закликає** всі держави-члени співробітничати з Організацією Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури у підготовці національних і міжнародних програм проведення Року ООН, присвяченого терпимості та взяти активну участь у здійсненні заходів, що будуть організовані в рамках проведення цього року;

5. **пропонує** заінтересованим міжурядовим та неурядовим організаціям докласти зусиль в їх відповідних сферах компетенції, з тим щоб зробити належний внесок у підготовку програм проведення Року ООН, присвяченого терпимості;

6. **просить** Організацію Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури підготувати згідно з резолюцією 5.6 її Генеральної конференції хартію терпимості;

7. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт "Підготовка і організація проведення Року ООН, присвяченого терпимості".

(Док. ООН А/С.3/48/L.46
Архів МЗС України)

[566]

Проект резолюції "Ліквідація всіх форм релігійної нетерпимості"

(внесений делегаціями 53 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

29 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

нагадуючи, що всі держави зобов'язались у Статуті ООН заохочувати та сприяти загальній повазі і дотриманню прав людини та основних свобод для всіх, без обмежень за ознаками раси, статі, мови чи релігії,

визнаючи, що ці права походять з невід'ємної гідності людської особистості,

підтверджуючи, що дискримінація щодо людини на основі релігії чи переконань являє собою посягання на гідність людини та заперечення принципів Статуту ООН,

знову підтверджуючи свою резолюцію 36/55 від 25 листопада 1981 р., якою вона проголосила Декларацію про ліквідацію всіх форм нетерпимості та дискримінації на основі релігії чи переконань,

посилаючись на свою резолюцію 47/129 від 18 грудня 1992 р., в якій вона запропонувала Комісії з прав людини продовжити розгляд заходів по здійсненню Декларації,

посилаючись також на резолюцію 1993/25 Комісії з прав людини від 5 березня 1993 р.,

знову підтверджуючи звернений до всіх урядів заклик Всесвітньої конференції з прав людини вжити всіх належних заходів згідно з їх міжнародними зобов'язаннями та з належним урахуванням їх відповідних правових систем з метою протидії нетерпимості та пов'язаному з нею насильству на основі релігії чи переконань, включаючи практику дискримінації жінок та осквернення місць відправлення релігійних культів, визнаючи, що кожна людина має право на свободу думки, совісті, висловлення своїх поглядів та релігії,

посилаючись на резолюцію 1992/17 Комісії з прав людини від 21 лютого 1992 р., у якій мандат Спеціального доповідача, призначеного для розгляду випадків і дій урядів у всіх частинах світу, не сумісних з положеннями Декларації, і для підготовки, за необхідності, рекомендацій з виправлення становища, був продовжений на три роки,

вітаючи призначення пана Абдельфаттаха Амора Спеціальним доповідачем Комісії з прав людини та закликаючи всі уряди співробітничати із Спеціальним доповідачем, з тим щоб надати йому можливість повністю виконати його мандат,

визнаючи, що бажано посилити пропагандистську діяльність та діяльність в галузі громадської інформації ООН у питаннях щодо свободи релігії чи переконань та що уряди і неурядові організації покликані відігравати важливу роль у цій галузі,

підкреслюючи, що неурядові організації та релігійні заклади і групи на всіх рівнях покликані відігравати важливу роль у сприянні терпимості і захисту свободи релігії чи переконань,

усвідомлюючи важливе значення просвіти для забезпечення релігійної та світоглядної терпимості,

будучи занепокоєною серйозними випадками нетерпимості та дискримінації на основі релігії чи переконань, включаючи акти насильства, у багатьох частинах світу, про що свідчить доповідь колишнього Спеціального доповідача Комісії з прав людини пана Анхела Відаля д'Аламейда Рібейро,

знову підтверджуючи занепокоєння та осуд, висловлені на Всесвітній конференції з прав людини у зв'язку з постійними грубими і систематичними порушеннями та ситуаціями, які створюють серйозну перешкоду на шляху повного здійснення всіх прав людини, включаючи релігійну нетерпимість,

вважаючи, що у зв'язку з цим необхідно докласти подальших зусиль з метою заохочення та захисту права на свободу думки, совісті, релігії та переконань і ліквідації всіх форм ненависті, нетерпимості і дискримінації на основі релігії чи переконань,

1. **знову підтверджує**, що свобода думки, совісті, релігії та переконань є правом, що походить з невід'ємної гідності людської особистості і гарантується усім без дискримінації;

2. **настійливо закликає** держави забезпечити, щоб їх конституційні та правові системи надавали повні гарантії свободи думки, совісті, релігії та переконань, включаючи забезпечення ефективних засобів правового захисту там, де має місце нетерпимість чи дискримінація на основі релігії чи переконань;

3. **визнає**, що одного законодавства недостатньо для попередження порушень прав людини, в тому числі права на свободу релігії чи переконань;

4. **настійливо закликає** таким чином всі держави вжити всіх належних заходів по боротьбі з ненавистю, нетерпимістю і актами насильства, включаючи ті, які мотивуються релігійним екстремізмом, і сприяти розумінню, терпимості та повазі у питаннях щодо свободи релігії чи переконань;

5. **настійливо закликає також** держави забезпечити, щоб співробітники правоохоронних органів, цивільні службовці, працівники освіти та інші державні посадові особи при виконанні своїх службових обов'язків поважали різні релігії та переконання і не допускали дискримінації щодо осіб, які сповідують інші релігії чи дотримуються інших переконань;

6. **закликає** всі держави визнати, як це передбачено у Декларації про ліквідацію всіх форм нетерпимості і дискримінації на основі релігії чи переконань, право всіх осіб відправляти культу чи збиратися у зв'язку з релігією чи переконаннями та створювати й утримувати місця для цих цілей;

7. **закликає також** всі держави в рамках свого національного законодавства робити все можливе для того, щоб священні місця та релігійні святині повною мірою поважались і були захищені;

8. **вважає бажаним** активізувати пропагандистську та інформаційну діяльність ООН у питаннях щодо свободи релігії чи переконань, та забезпечити прийняття з цією метою

відповідних заходів у рамках Всесвітньої кампанії по громадській інформації в галузі прав людини;

9. **пропонує** Генеральному секретареві, як і раніше, приділяти першочергову увагу розповсюдженню тексту Декларації всіма офіційними мовами ООН та вжити всіх належних заходів для забезпечення того, щоб цей текст був у розпорядженні інформаційних центрів ООН та інших заінтересованих органів;

10. **підтримує** постійні зусилля Спеціального доповідача, призначеного для розгляду випадків і дій урядів у всіх частинах світу, не сумісних з положеннями Декларації, та для підготовки, за необхідності, рекомендацій щодо виправлення становища;

11. **закликає** уряди серйозно розглянути питання про те, щоб запросити Спеціального доповідача відвідати їх країни для того, щоб він мав можливість ще більш ефективно виконувати свій мандат;

12. **рекомендує** приділяти заохоченню та захисту права на свободу думки, совісті і релігії належну увагу при здійсненні програми консультативних послуг ООН у галузі прав людини, у тому числі у зв'язку з підготовкою основних правових документів згідно з міжнародними документами по правах людини та з урахуванням положень Декларації;

13. **з інтересом відзначає** прийняття Комітетом з прав людини загального коментарю по статті 18 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права щодо свободи думки, совісті та віросповідання;

14. **вітає** зусилля неурядових організацій по сприянню здійсненню Декларації;

15. **просить** Генерального секретаря запропонувати заінтересованим неурядовим організаціям розглянути питання щодо того, яку подальшу роль вони могли б відіграти у здійсненні Декларації та у її розповсюдженні національними й місцевими мовами;

16. **настійливо закликає** всі держави розглянути питання про розповсюдження тексту Декларації їх відповідними мовами та надати сприяння у її розповсюдженні національними й місцевими мовами;

17. **просить** Комісію з прав людини продовжити свій розгляд заходів щодо здійснення Декларації;

18. **постановляє** розглянути питання про ліквідацію всіх форм релігійної нетерпимості на своїй 49-й сесії по пункту "Питання прав людини".

(Док. ООН А/С.3/48/L.48
Архів МЗС України)

Проект резолюції
“Національні установи, що займаються заохоченням
та захистом прав людини”

(внесений делегаціями 10 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

29 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на відповідні резолюції про національні установи, що займаються захистом і заохоченням прав людини, особливо на свої резолюції 41/129 від 4 грудня 1986 р. і 46/124 від 17 грудня 1991 р., і резолюції Комісії з прав людини 1987/40 від 10 березня 1987 р., 1988/72 від 10 березня 1988 р., 1989/52 від 7 березня 1989 р., 1990/73 від 7 березня 1990 р., 1991/27 від 5 березня 1991 р. і 1992/54 від 3 березня 1992 р. і беручи до відома резолюцію 1993/55 Комісії від 9 березня 1993 р.,

підкреслюючи важливе значення Загальної декларації прав людини, Міжнародних пактів про права людини та інших міжнародних документів у справі сприяння повазі й дотриманню прав людини і основних свобод,

заявляючи, що першочергову увагу необхідно приділяти розробці відповідних заходів на національному рівні з метою забезпечення ефективного виконання міжнародних норм у галузі прав людини,

будучи переконаною у тій важливій ролі, яку національні установи можуть відігравати у справі заохочення та захисту прав людини та основних свобод, а також у забезпеченні більш чіткого і широкого розуміння громадськістю цих прав і свобод,

визнаючи, що ООН може відігравати роль каталізатора у сприянні створенню національних установ, виступаючи як центр з обміну інформацією і досвідом,

беручи до уваги у цьому зв'язку керівні принципи по структурі і діяльності національних і місцевих установ, що займаються захистом і заохоченням прав людини, схвалені Генеральною Асамблеєю у її резолюції 33/46 від 14 грудня 1978 р.,

вітаючи зростаючий у всьому світі інтерес до створення і зміцнення національних установ, виявлений у ході Регіональної наради для Африки в рамках Всесвітньої конференції з

прав людини, що відбулася у Тунісі 2—6 листопада 1992 р., Регіональної наради для Латинської Америки і Карибського басейну, що відбулася у Сан-Хосе 18—22 січня 1993 р., Регіональної наради для Азії, що відбулася у Бангкоці 29 березня — 2 квітня 1993 р., Робочої наради представників країн Співдружності з питання про національні установи, що займаються правами людини, яка відбулася в Оттаві 30 вересня — 2 жовтня 1992 р., а також у ході Робочої наради для азіатсько-тихоокеанського регіону з питань прав людини, що відбулася у Джакарті 26—28 січня 1993 р., а також інтерес, виявлений в оголошених нещодавно деякими державами-членами рішеннях про створення національних установ, що займаються заохоченням і захистом прав людини,

посилаючись на Віденську декларацію і Програму дій, в яких Всесвітня конференція з прав людини підтвердила важливу і конструктивну роль, яку відіграють національні установи з питань заохочення і захисту прав людини, зокрема в якості консультативних структур при компетентних органах, їх роль в усуненні порушень прав людини, поширенні інформації про права людини і навчанні з питань прав людини,

відзначаючи існуючі у світі різноманітні підходи до заохочення і захисту прав людини на національному рівні, підкреслюючи універсальний, неподільний та взаємозалежний характер усіх прав людини, а також підкреслюючи і визнаючи цінність таких підходів для сприяння загальній повазі і дотриманню прав людини і основних свобод,

1. **із задоволенням бере до відома** поновлену доповідь Генерального секретаря, що була підготовлена згідно з її резолюцією 46/124 від 17 грудня 1991 р.;

2. **знову підтверджує** важливе значення розвитку згідно з національним законодавством ефективних національних установ, що займаються заохоченням і захистом прав людини, а також забезпеченням плюралізму в їх членському складі та їх незалежності;

3. **закликає** держави-члени створювати, а там, де вони вже існують, зміцнювати національні установи, що займаються захистом і заохоченням прав людини, і включати ці елементи до національних планів розвитку;

4. **закликає** створені державами-членами національні установи, що займаються заохоченням і захистом прав людини, запобігати всім порушенням прав людини, переліченим у Віденській декларації і Програмі дій та відповідних документах, і вести боротьбу з ними;

5. **пропонує** Центру з прав людини Секретаріату продовжувати свої зусилля, спрямовані на зміцнення співробітництва між ООН і національними установами, особливо у сферах консультативного обслуговування і технічної допомоги, а також інформації і освіти, у тому числі в рамках Всесвітньої кампанії з громадської інформації в галузі прав людини;

6. **пропонує також** Центру з прав людини створювати, на прохання заінтересованих держав, центри документації і підготовки кадрів ООН в галузі прав людини і робити це на основі встановлених процедур використання наявних ресурсів у рамках Фонду добровільних внесків ООН для консультативного обслуговування і технічної допомоги в галузі прав людини;

7. **просить** Генерального секретаря позитивно реагувати на прохання держав-членів про надання допомоги у створенні і зміцненні національних установ, що займаються заохоченням і захистом прав людини, в рамках програми консультативного обслуговування і технічного співробітництва в галузі прав людини, а також національних центрів документації і підготовки кадрів у галузі прав людини;

8. **закликає** всі держави-члени вжити відповідних заходів по сприянню обміну інформацією і досвідом у галузі створення та ефективної діяльності таких національних установ;

9. **підтверджує** роль національних установ як центрів розповсюдження матеріалів по правах людини і здійснення інших заходів у галузі громадської інформації, підготовлених чи організованих під егідою ООН;

10. **вітає** організацію в Тунісі у грудні 1993 р. під егідою Центру з прав людини наради по здійсненню наступних заходів з метою, зокрема, вивчення шляхів і засобів сприяння наданню технічної допомоги в інтересах співробітництва і зміцнення національних установ, а також з метою продовження вивчення всіх проблем щодо питання про національні установи;

11. **із задоволенням відзначає** Принципи щодо статусу національних установ, уміщені у додатку до цієї резолюції;

12. **заохочує** створення і зміцнення національних установ, виходячи з цих Принципів і визнаючи, що кожна держава має право обирати такі структури, які найбільшою мірою відповідають її конкретним потребам на національному рівні;

13. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії доповідь про здійснення цієї резолюції.

**Принципи щодо статусу національних установ,
які займаються заохоченням і захистом прав людини**

Повноваження і функції

1. На національну установу покладається завдання заохочувати і захищати права людини.

2. Національна установа наділяється якомога більш широкими повноваженнями, які чітко викладаються в конституційному чи законодавчому акті, що визначає її склад і коло її відання.

3. Національна установа здійснює, зокрема, наступні функції:

а) надає уряду, парламенту і будь-якому іншому компетентному органу на консультативній основі, на прохання заінтересованих органів чи у порядку здійснення свого права розглядати будь-яке питання без звернення до більш високої інстанції, думки, рекомендації, пропозиції і доповіді з питань щодо заохочення і захисту прав людини; національна установа може прийняти рішення про надання їм гласності; ці висновки, рекомендації, пропозиції і доповіді, а також будь-яка прерогатива національної установи стосуються таких галузей:

- i) будь-які законодавчі та адміністративні положення, а також положення щодо судових архівів, спрямовані на забезпечення і посилення захисту прав людини; у цьому зв'язку національна установа вивчає чинне законодавство і адміністративні положення, а також законопроекти і пропозиції та робить рекомендації, які вона вважає доцільними для забезпечення відповідності цих положень основоположним принципам у галузі прав людини; за необхідності вона рекомендує прийняття нового законодавства, поправки до чинного законодавства і прийняття чи зміну адміністративних заходів;
- ii) будь-який випадок порушення прав людини, який вона вирішує розглянути;
- iii) підготовка доповідей про стан у країні з погляду прав людини в цілому, а також щодо більш конкретних питань;
- iv) привернення уваги уряду до випадків порушення прав людини в будь-якій частині країни, подання йому пропозицій щодо заходів, спрямованих на припинення таких порушень, і, за необхідності, викладення своєї думки щодо позиції і реакції уряду;

б) заохочує і забезпечує узгодження національного законодавства, правил і практики з міжнародними документами по правах людини, учасником яких є ця держава, та їх ефективне здійснення;

в) сприяє ратифікації вищезгаданих документів чи приєднанню до них і забезпечує їх здійснення;

г) бере участь у підготовці доповідей, які держави мають надати органам і комітетам ООН, а також регіональним установам на виконання своїх договірних зобов'язань і, за необхідності, висловлює свою думку з цього питання, належним чином дотримуючись їх незалежності;

д) співробітничує з ООН і будь-якими іншими організаціями системи ООН, регіональними установами і національними установами інших країн, компетентними у питаннях заохочення і захисту прав людини;

є) сприяє розробці навчальних і дослідницьких програм з прав людини і бере участь в їх впровадженні у школах, університетах і в професійних колах;

ж) надає гласності становище в галузі прав людини і зусилля по боротьбі проти всіх форм дискримінації, особливо расової дискримінації, через підвищення обізнаності громадськості, зокрема шляхом інформування і просвітницької діяльності, а також використання всіх друкованих органів.

Склад і гарантії незалежності і плюралізму

1. Склад національної установи і порядок призначення її членів, шляхом виборів чи іншим способом, встановлюються згідно з процедурою, що передбачає всі необхідні гарантії забезпечення плюралістичного представництва громадських сил (громадського суспільства), які беруть участь у діяльності щодо заохочення і захисту прав людини, зокрема шляхом використання повноважень, які дозволяють встановити ефективне співробітництво з представниками, чи шляхом участі представників:

а) неурядових організацій, що займаються питаннями прав людини і боротьби проти расової дискримінації, профспілок, відповідних громадських і професійних організацій, наприклад асоціацій юристів, лікарів, журналістів та видатних вчених;

б) різних філософських і релігійних течій;

в) університетів і кваліфікованих експертів;

г) парламенту;

д) урядових відомств (у цьому випадку їх представники беруть участь у розгляді питань лише як консультанти).

2. Національна установа повинна мати інфраструктуру, що забезпечує безперерйне здійснення її діяльності, зокрема достатнє фінансування. Мета такого фінансування має полягати у тому, щоб надати національній установі можливість мати свій персонал і свої приміщення, щоб вона могла бути незалежною від уряду і не підлягати фінансовому контролю, який може впливати на її незалежність.

3. Для забезпечення стабільності мандата членів установи, без чого не може бути справжньої незалежності, їх призначення оформлюється офіційним актом, в якому вказується конкретний строк дії мандата. Мандат може поновлюватися за умови забезпечення плюралістичного характеру складу національної установи.

Методи роботи

У рамках своєї діяльності національна установа:

а) вільно розглядає будь-які питання щодо сфери її відання, незалежно від того, чи були вони представлені урядом, чи прийняті до розгляду без звернення у більш високі інстанції, на пропозицію її членів чи будь-якого заявника;

б) заслуховує будь-яку особу і отримує будь-яку інформацію та документи, необхідні для оцінки ситуацій щодо сфери її відання;

в) звертається до громадськості безпосередньо чи через будь-який друкований орган, особливо для надання гласності своїх думок і рекомендацій;

г) проводить засідання на регулярній основі і, за необхідності, за участю всіх своїх членів після належного їм повідомлення;

д) за необхідності створює з своїх членів робочі групи і місцеві чи регіональні відділення для сприяння у здійсненні її функцій;

є) проводить консультації з іншими судовими і несудовими органами, які займаються заохоченням і захистом прав людини (зокрема, омбудсменами, арбітрами чи іншими аналогічними органами);

ж) враховуючи ту основоположну роль, яку відіграють неурядові організації у розширенні діяльності національних установ, розвиває зв'язки з неурядовими організаціями, що займаються заохоченням і захистом прав людини, соціальним й економічним розвитком, боротьбою проти расизму, захистом особливо вразливих груп (зокрема дітей, трудящих-мігрантів, біженців, осіб з фізичними і розумовими вадами) чи іншими соціальними питаннями.

Додаткові принципи щодо статусу комісій, які мають квазісудові повноваження

Національна установа може бути уповноважена заслуховувати і розглядати скарги і заяви щодо становища окремих громадян. Матеріали можуть передаватися їй окремими особами, їх представниками, третіми сторонами, неурядовими організаціями, асоціаціями профспілок чи будь-якими іншими представницькими організаціями. У цьому разі, без шкоди для вищевикладених принципів щодо інших повноважень комісій, покладені на них функції можуть базуватися на таких принципах:

а) досягнення полюбовного врегулювання шляхом примирення, чи, у встановлених законом межах, шляхом винесення обов'язкових рішень, чи, за необхідності, на основі конфіденційності;

б) повідомлення стороні, яка подала заяву, щодо її прав, зокрема засобів правового захисту, які є в її розпорядженні, і сприяння отриманню доступу до них;

в) заслуховування будь-яких скарг чи заяв або направлення їх будь-якому іншому компетентному органу у межах, встановлених законом;

г) подання рекомендацій компетентним органам, зокрема, шляхом пропозиції поправок чи змін до законів, правил і адміністративної практики, особливо якщо вони є причиною труднощів, з якими стикнулися особи, які подали заяви, з метою відстоювання їх прав.

*(Док. ООН А/С.3/48/L.63
Архів МЗС України)*

[568]

Проект резолюції “Зміцнення Центру з прав людини Секретаріату”

*(внесений делегаціями 75 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

29 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 44/135 від 15 грудня 1989 р., 45/180 від 21 грудня 1990 р., 46/118 і 46/111 від 17 грудня 1991 р. і 47/127 від 18 грудня 1992 р., а також беручи до уваги всі відповідні резолюції Економічної і Соціальної Ради та Комісії з прав людини,

вважаючи, що сприяння загальній повазі та дотриманню прав людини і основних свобод є однією з основних цілей ООН, закріплених у Статуті ООН, та питанням значної важливості для Організації,

нагадуючи, що у Віденській декларації та Програмі дій підкреслюється важливість зміцнення Центру з прав людини,

нагадуючи також про те, що Генеральний секретар у своїх доповідях про роботу Організації за 1992 та 1993 рр. заявив, що “у Статуті Організації Об'єднаних Націй заохочення прав людини розглядається як одна з наших пріоритетних цілей поряд із сприянням розвитку і підтриманням міжнародного миру і безпеки” і що “у 1993 році Центр з прав людини у Женеві значно розширив свою діяльність у п'яти основних галузях своєї роботи”,

відзначаючи, що складне фінансове становище Центру з прав людини Секретаріату створило серйозні перешкоди для здійснення різних процедур і механізмів, негативно позначилось на обслуговуванні Секретаріатом відповідних органів та знизило якість і точність поданих доповідей,

1. **підтримує** зусилля Генерального секретаря по підвищенню ролі і значення Центру з прав людини Секретаріату як координуючого підрозділу в рамках системи органів ООН, що займаються питаннями заохочення та захисту прав людини;

2. **просить** Генерального секретаря внести додаткові пропозиції з метою подальшого збільшення обсягу ресурсів програми в галузі прав людини у 1994–1995 рр., з тим щоб Центр з прав людини зміг у повному обсязі виконувати свої обов'язки по здійсненню всіх мандатів, якими його наділили Генеральна Асамблея та інші директивні органи;

3. **вітає** рекомендації Всесвітньої конференції з прав людини про зміцнення Центру з прав людини, що містяться у Віденській декларації та Програмі дій;

4. **бере до відома** висновок Комітету по програмі і координації щодо запропонованого бюджету по програмах на 1994–1995 рр., де він рекомендує затвердити описову частину програми по розділу 21 запропонованого бюджету по програмах на дворічний період 1994–1995 рр.;

5. **бере до відома також** заяву, що міститься у доповіді Генерального секретаря про наслідки організаційних змін, стосовно того, що він запропонує використати наявні на цей час у Секретаріаті вакантні посади, які залишилися, “в світлі нових ініціатив, а також нових мандатів і пріоритетів”;

6. **просить** Генерального секретаря та держави-члени забезпечити виділення Центру з прав людини додаткових ресурсів, з тим щоб він міг повністю та своєчасно виконувати завдання, поставлені у Віденській декларації та Програмі дій;

7. **просить також** Генерального секретаря подати Комісії з прав людини на її 50-й сесії проміжну доповідь, а Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії — кінцеву доповідь з питання про зміцнення Центру з прав людини та заходи, вжиті з метою здійснення цієї резолюції.

(Док. ООН А/С.3/48/L.49
Архів МЗС України)

[569]

Проект резолюції “Зміцнення законності”

(внесений делегаціями 18 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

30 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

нагадуючи про те, що забезпечення міжнародного співробітництва з метою розвитку та заохочення поваги прав людини та основних свобод для всіх, без обмежень за ознаками раси, статі, мови та релігії, є однією з цілей ООН,

нагадуючи також про те, що прийнявши Загальну декларацію прав людини держави-члени зобов'язались сприяти, у співробітництві з ООН, загальній повазі та додержанню прав людини і основних свобод,

будучи твердо переконаною у тому, що, як підкреслюється у Загальній декларації прав людини, зміцнення законності є важливим фактором у справі захисту прав людини,

будучи переконаною також, що через свої національні правові і судові системи держави повинні забезпечувати належний цивільний, кримінальний і адміністративний захист у разі порушення прав людини,

усвідомлюючи необхідність зміцнення діяльності по наданню консультативного обслуговування та технічної допомоги в галузі прав людини,

посилаючись на резолюції Комісії з прав людини 1992/51 від 3 березня 1992 р. і 1993/50 від 9 березня 1993 р. “Зміцнення законності”,

із задоволенням відзначаючи, що у Віденській декларації та Програмі дій, прийнятих Всесвітньою конференцією з прав людини 25 червня 1993 р., рекомендується приділяти першочергову увагу національним і міжнародним заходам щодо сприяння демократії, розвитку і правам людини,

1. *схвалює* рекомендацію Всесвітньої конференції з прав людини щодо створення у рамках ООН комплексної програми з метою надання допомоги державам у вирішенні завдань по створенню і зміцненню належних національних структур, що безпосередньо впливають на повсюдне додержання прав людини і підтримку законності;

2. *висловлює* свою переконаність у тому, що така програма має бути здатною забезпечити на прохання заінтересованого уряду надання технічної і фінансової допомоги національним планам дій, а також конкретним проектам у галузі реформи пенітенціарних та виправних установ, навчання і підготовки адвокатів, суддів та співробітників сил безпеки, які займаються питаннями прав людини, а також у будь-якій іншій сфері діяльності щодо належного підтримання законності;

3. *просить* Генерального секретаря згідно з рекомендацією, що міститься у пункті 70 Віденської декларації і Програмі дій, подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії конкретні пропозиції, що містять альтернативи по створенню, структурі, шляхам здійснення і фінансуванню запропонованої програми, враховуючи існуючі програми і діяльність, що вже здійснюється Центром з прав людини;

4. *пропонує* Комісії з прав людини продовжувати активно займатися цим питанням з метою подальшої проробки нарисів програми, що пропонується;

5. *постановляє* продовжити розгляд цього питання на своїй 49-й сесії з урахуванням пропозицій Генерального секретаря.

(Док. ООН А/С.3/48/L.56

Архів МЗС України)

Проект резолюції “Близькосхідний мирний процес”

(внесений делегаціями 4 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

30 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

підкреслюючи, що досягнення всеосяжного, справедливого і надійного врегулювання близькосхідного конфлікту буде значним внеском у справу зміцнення міжнародного миру і безпеки,

нагадуючи про скликання 30 жовтня 1991 р. у Мадриді Мирної конференції по Близькому Сходу на основі резолюцій Ради Безпеки 242 (1967) від 22 листопада 1967 р. і 338 (1973) від 22 жовтня 1973 р. про наступні двосторонні переговори, а також наради багатосторонніх робочих груп,

із задоволенням відзначаючи широку міжнародну підтримку цього мирного процесу,

відзначаючи триваючу позитивну участь ООН у роботі багатосторонніх робочих груп як повноправного позарегіонального учасника,

враховуючи Декларацію принципів про тимчасові заходи по самоврядуванню, яку було підписано Ізраїлем і Організацією визволення Палестини 13 вересня 1993 р. у Вашингтоні (округ Колумбія),

враховуючи також угоду між Ізраїлем та Йорданією щодо загального порядку денного, яку було підписано 14 вересня 1993 р. у Вашингтоні (округ Колумбія),

1. **вітає** мирний процес, розпочатий у Мадриді, і підтримує проведення наступних двосторонніх переговорів;

2. **підкреслює** важливість і необхідність досягнення всеосяжного, справедливого і міцного миру на Близькому Сході;

3. **заявляє** про свою повну підтримку успіхів, вже досягнутих у ході мирного процесу, зокрема Декларації принципів щодо тимчасових заходів з самоврядування, підписаної Ізраїлем та Організацією визволення Палестини, та Угоди між Ізраїлем та Йорданією щодо загального порядку денного, що є важливим першим кроком до досягнення всеосяжного, справедливого і міцного миру на Близькому Сході, і настійливо закликає всі сторони здійснити досягнуті угоди на практиці;

4. **підкреслює** необхідність досягнення швидкого прогресу на інших напрямках арабо-ізраїльських переговорів у рамках мирного процесу;

5. **вітає** підсумки Міжнародної конференції донорів на підтримку миру на Близькому Сході, яка була скликана 1 жовтня 1993 р. у Вашингтоні (округ Колумбія), і створення Цільової групи високого рівня ООН для підтримки економічного і соціального розвитку палестинського народу і настійливо закликає держави-члени протягом перехідного періоду надати палестинському народу економічну, фінансову і технічну допомогу;

6. **закликає** всі держави-члени надати також економічну, фінансову і технічну допомогу державам цього регіону і підтримувати мирний процес;

7. **вважає**, що активна роль ООН у близькосхідному мирному процесі та у сприянні здійсненню Декларації принципів може стати позитивним внеском;

8. **заохочує** регіональний розвиток і співробітництво у тих галузях, де вже розпочата робота у рамках Мадридської конференції.

(Док. ООН А/48/L.32
Архів МЗС України)

[571]

Проект резолюції “Підвищення ефективності принципу періодичних і справжніх виборів”

(внесений делегаціями 35 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

30 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 44/146 від 15 грудня 1989 р., 45/150 від 18 грудня 1990 р. та особливо 46/137 від 17 грудня 1991 р. і 47/138 від 18 грудня 1992 р., а також на додаток до резолюції 1989/51 Комісії з прав людини від 7 березня 1989 р.,

посилаючись також на Віденську декларацію і Програму дій, зокрема на визнання у них того факту, що сприяння, яке надається на прохання урядів у проведенні вільних і справедливих виборів, у тому числі шляхом надання допомоги в аспектах прав людини щодо виборів, та інформування гро-

мадськості про вибори, має особливо важливе значення для зміцнення і створення установ, пов'язаних з правами людини, зміцнення плюралістичного громадянського суспільства, і що особлива увага має приділятися заходам, що сприяють досягненню цих цілей,

підтверджуючи, що допомога у проведенні виборів надається лише на конкретне прохання заінтересованих держав-членів,

розглянувши доповідь Генерального секретаря, **відзначаючи** велику кількість прохань з боку держав-учасниць щодо надання допомоги у проведенні виборів,

1. **із задоволенням бере до відома** доповідь Генерального секретаря про діяльність ООН, спрямовану на підвищення ефективності принципу періодичних та справжніх виборів;

2. **високо оцінює** допомогу у проведенні виборів, надану Організацією державам-членам на їх прохання, просить продовжувати надавати таку допомогу з урахуванням конкретних обставин згідно із запропонованими керівними принципами щодо надання допомоги у проведенні виборів, визнаючи, що основну відповідальність за забезпечення вільних і справедливих виборів несуть уряди, і просить також Групу з питань надання допомоги у проведенні виборів на регулярній основі інформувати держави-члени щодо отриманих прохань, відповідей на такі прохання та характеру допомоги, що надається;

3. **просить**, щоб Організація, перш ніж прийняти зобов'язання по наданню допомоги у проведенні виборів державі, яка просить про це, постаралась упевнитися в тому, що є достатньо часу для організації і проведення ефективної місії по наданню такої допомоги, що є умови, які дозволяють проведення вільних і справедливих виборів, і що можуть бути виділені кошти для підготовки належної і всеосяжної доповіді про результати цієї місії;

4. **рекомендує** ООН для забезпечення безперервності і зміцнення процесу демократизації у державах-членах, які звертаються по допомогу, надавати допомогу до і після виборів, включаючи організацію місій по оцінці потреб, спрямованих на розробку програм, які могли б сприяти зміцненню процесу демократизації;

5. **нагадує** про заснування Генеральним секретарем Цільового фонду ООН для спостереження за виборами і створення Адміністратором Програми розвитку ООН окремого фонду, Цільового фонду для надання технічної допомоги процесам виборів, і закликає держави-члени розглянути можливість зробити внески до цих фондів;

6. **підкреслює** важливе значення здійснюваної координатором у рамках системи ООН діяльності по координації, висловлює вдячність Центру з прав людини Секретаріату за консультативні послуги і технічну допомогу, що ним надаються, та Департаменту з економічного і соціального розвитку Секретаріату і Програмі розвитку ООН за технічну допомогу, що надається ними державам-членам на їх прохання, і просить координатора зміцнити своє співробітництво з Центром з прав людини, у тому числі шляхом обміну персоналом, коли це доцільно, а також з Департаментом з економічного і соціального розвитку і Програмою розвитку ООН та інформувати їх щодо отриманих прохань стосовно надання допомоги у проведенні виборів;

7. **рекомендує** Організації продовжувати і зміцнювати свої зусилля по координації заходів по підготовці до виборів і спостереженню за виборами з міжурядовими і неурядовими організаціями, які виявляють інтерес до таких видів діяльності;

8. **просить також** Генерального секретаря виділити у розпорядження Групи з питань надання допомоги у проведенні виборів належні людські і фінансові ресурси у рамках регулярного бюджету Організації та наявних ресурсів, з тим щоб дозволити їй виконувати свій регулярний мандат;

9. **просить також** Генерального секретаря зміцнити Центр по правах людини за рахунок перерозподілу ресурсів і персоналу, з тим щоб надати йому можливість у тісній координації з Групою з питань надання допомоги у проведенні виборів відповідати на все зростаючу кількість прохань від держав-членів щодо одержання консультативних послуг в галузі надання допомоги у проведенні виборів;

10. **рекомендує** Генеральному секретареві, на основі керівних принципів, запропонованих у його останній доповіді, та на основі досвіду, накопиченого протягом останніх двох років, надати переглянутий комплекс керівних принципів для розгляду на її наступній сесії;

11. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про здійснення резолюції 47/138 та цієї резолюції, зокрема про стан розгляду прохань про надання допомоги у проведенні виборів, що надходять від держав-членів, та про контроль за виборами, а також про дієвість керівних принципів у світлі накопиченого досвіду.

(Док. ООН А/С.3/48/L.55
Архів МЗС України)

**Проект резолюції
“Тяжке становище безпритульних дітей”**

*(внесений делегаціями 50 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

30 листопада 1993 р.

Генеральна Асамблея,
посилаючись на свою резолюцію 47/126 від 18 грудня 1992 р.,

беручи до відома резолюцію 1993/81 Комісії з прав людини від 10 березня 1993 року,

із задоволенням відзначаючи ту особливу увагу, яка була приділена правам дітей на Всесвітній конференції з прав людини, що відбулася у Відні 14—25 червня 1993 р., і вітаючи, зокрема, пункт 21 частини I Віденської декларації і Програми дій,

посилаючись на Конвенцію з прав дитини як на один з документів, що роблять найбільший внесок у справу захисту прав усіх, у тому числі безпритульних, дітей,

знову підтверджуючи, що діти становлять найбільш вразливу суспільну групу, права якої потребують спеціального захисту, і що діти, які живуть в особливо важких умовах, наприклад, безпритульні діти, заслуговують на особливу увагу, захист і допомогу з боку їх сімей і громад, а також у рамках національних зусиль і міжнародного співробітництва,

визначаючи, що всі діти мають право на охорону здоров'я, житло й освіту, на прийнятний рівень життя та на свободу від насильства та посягань,

будучи глибоко занепокоєною зростаючою кількістю безпритульних дітей у всьому світі та злидінними умовами, в яких часто вимушені жити ці діти,

будучи глибоко занепокоєною тим, що вбивства безпритульних дітей та насильство щодо них створюють загрозу найпершому і основоположному праву кожної людини — праву на життя,

будучи занепокоєною подібного роду правопорушеннями, що тривають, по відношенню до безпритульних дітей,

визначаючи відповідальність урядів за розслідування всіх випадків правопорушень щодо дітей та за покарання порушників,

визначаючи також, що законодавства самого по собі недостатньо для попередження порушень прав людини, у тому числі прав безпритульних дітей, і що урядам слід застосовувати свої закони на практиці і доповнювати законодавчі заходи ефективними діями, зокрема у таких галузях, як правоохоронна діяльність і здійснення правосуддя,

вітаючи зусилля, вжиті деякими урядами з метою прийняття ефективних заходів для вирішення проблем безпритульних дітей,

вітаючи також широке висвітлення тяжкого становища безпритульних дітей та зрослої обізнаності щодо нього, а також успіхи, досягнуті неурядовими організаціями в галузі заохочення прав таких дітей та надання практичної допомоги у поліпшенні їх становища, і висловлюючи вдячність за їх невтомні зусилля,

вітаючи далі цінну роботу Дитячого фонду ООН і його національних комітетів по зменшенню страждань безпритульних дітей,

із задоволенням відзначаючи важливу роботу, виконану в цій галузі ООН, зокрема Комітетом з прав дитини, Спеціальним доповідачем Комісії з прав людини у питанні про торгівлю дітьми, дитячу проституцію і дитячу порнографію та Міжнародною програмою ООН з контролю над наркотичними засобами,

пам'ятаючи про найрізноманітніші причини появи і маргіналізації безпритульних дітей, включаючи зубожіння, міграцію з сільських у міські райони, безробіття, розпад сімей, нетерпимість і експлуатацію, а також про те, що подібні причини часто поглиблюються і їх усунення стає все більш складним через серйозні соціально-економічні труднощі,

беручи до уваги, що у Віденській декларації і Програмі дій Всесвітньої конференції з прав людини настійливо закликала усі держави, за підтримки міжнародного співробітництва, вирішувати гостру проблему дітей, які перебувають в особливо складних умовах, і зміцнювати національні і міжнародні механізми та програми захисту і охорони дітей, у тому числі безпритульних дітей,

визначаючи, що запобіганню і усуненню певних аспектів цього явища можна було б також сприяти у контексті соціально-економічного розвитку,

1. **висловлює** серйозну занепокоєність у зв'язку із зростаючою у всьому світі кількістю випадків і повідомлень про те, що безпритульні діти залучаються до серйозних злочинів,

зловживання наркотиками, насильства і проституції чи стають жертвами цих явищ;

2. **настійливо закликає** уряди продовжувати активний пошук всеохоплюючих рішень проблем безпритульних дітей і вживати заходів щодо відновлення їх повноцінної участі у житті суспільства і забезпечення, зокрема, належного харчування, житла, медичного обслуговування і освіти;

3. **самим настійним чином закликає** уряди поважати основні права людини, особливо право на життя, і вжити невідкладних заходів щодо запобігання вбивствам безпритульних дітей і боротьби з тортурами та насильством над ними;

4. **підкреслює**, що суворе дотримання положень Конвенції з прав дитини є важливим кроком уперед у справі вирішення проблем щодо безпритульних дітей, і закликає всі держави, які ще не зробили цього, у першочерговому порядку стати учасниками Конвенції;

5. **закликає** міжнародне співтовариство підтримати шляхом ефективного міжнародного співробітництва зусилля держав по покращанню становища безпритульних дітей і пропонує державам—учасницям Конвенції при підготовці своїх доповідей Комітету з прав дитини враховувати цю проблему і розглянути питання про направлення прохання про технічні консультації і допомогу для реалізації ініціатив, спрямованих на поліпшення становища безпритульних дітей, чи про вказівку на потребу в цьому, згідно зі статтею 45 Конвенції;

6. **знову пропонує** Комітету з прав дитини розглянути можливість підготовки загального коментарю з питання безпритульних дітей;

7. **рекомендує** Комітету з прав дитини та іншим відповідним органам по контролю за дотриманням угод враховувати цю зростаючу проблему при вивченні доповідей держав-учасниць;

8. **пропонує** урядам, органам і організаціям системи ООН і міжурядовим та неурядовим організаціям співробітничати і забезпечувати більш широке інформування та більш ефективні дії для вирішення проблеми безпритульних дітей шляхом надання, поряд з іншими заходами, підтримки проектам у галузі розвитку, які можуть позитивно впливати на становище безпритульних дітей;

9. **закликає** спеціальних доповідачів, спеціальних представників і робочі групи Комісії з прав людини і Підкомісії по запобіганню дискримінації і захисту меншин у рамках своїх

мандатів приділяти особливу увагу тяжкому становищу безпритульних дітей;

10. **постановляє** продовжити розгляд цього питання на своїй 49-й сесії по пункту "Питання прав людини".

(Док. ООН А/С.3/48/L.66
Архів МЗС України)

[573]

**Проект резолюції
"Програма ООН
в галузі освіти й професійної підготовки
для південної частини Африки"**

(внесений делегаціями 27 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

3 грудня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції щодо Програми ООН в галузі освіти й професійної підготовки для південної частини Африки, зокрема на резолюцію 47/117 від 18 грудня 1992 р.,

розглянувши доповідь Генерального секретаря, яка містить звіт про роботу Консультативного комітету з Програми ООН в галузі освіти й професійної підготовки для південної частини Африки та про управління Програмою за період з 1 вересня 1992 р. по 31 серпня 1993 р.,

із задоволенням відзначаючи, що рекомендації, які були надані в результаті проведеної у 1989 р. оцінки Програми та схвалені Консультативним комітетом, як і раніше, втілюються в життя,

визначаючи цінну допомогу, надану Програмою народам Південної Африки та Намібії,

підкреслюючи необхідність надання допомоги Південній Африці в перехідний період, особливо в галузі освіти,

повністю визнаючи необхідність забезпечення постійних можливостей отримання освіти та консультацій для студентів з Південної Африки з широкого кола професійних, культурних й лінгвістичних дисциплін, а також можливостей професійно-технічної підготовки та отримання подальшої освіти для випускників вищих навчальних закладів й аспірантів у пріоритетних галузях знань, причому якомога частіше в навчальних закладах Південної Африки,

відзначаючи, що для задоволення першочергових потреб південноафриканців, які перебувають у несприятливому становищі, Програма, як і раніше, виділяє більше ресурсів на цілі зміцнення установ у Південній Африці, зокрема шляхом зміцнення навчальних закладів, в яких традиційно навчається чорношкіре населення, та інших вищих навчальних закладів, особливо “техніконів”, за допомогою спеціалізованих учбових курсів, що забезпечують їх учасникам можливості працевлаштування,

1. **схвалює** доповідь Генерального секретаря щодо Програми ООН в галузі освіти й професійної підготовки для південної частини Африки;

2. **високо оцінює** зусилля, які вживаються Генеральним секретарем та Консультативним комітетом з Програми ООН в галузі освіти й професійної підготовки для південної частини Африки щодо зміни Програми таким чином, щоб вона могла найкраще задовольняти потреби, зумовлені обстановкою, що змінюється, у Південній Африці, та по забезпеченню щедрих внесків до Програми і по розширенню співробітництва з урядовими, міжурядовими та неурядовими установами, які беруть участь в наданні Південній Африці допомоги в галузі освіти й технічної допомоги;

3. **схвалює** діяльність Програми, спрямованої на сприяння задоволенню потреб Південної Африки в галузі людських ресурсів, особливо в перехідний період, шляхом:

а) надання допомоги проектам, здійснюваним разом з “техніконами”, університетами, де традиційно навчається чорношкіре населення, та іншими університетами;

б) укріплення організаційної, технічної та фінансової бази установ, а також можливостей прийняття рішень неурядовими організаціями, обцинними організаціями та навчальними закладами, що задовольняють потреби й інтереси південноафриканців, які перебувають у несприятливому становищі;

в) укладення з навчальними закладами, неурядовими організаціями й приватним сектором Південної Африки домовленостей щодо спільного фінансування та працевлаштування випускників;

4. **вітає** розширення масштабів діяльності Програми в галузі освіти й професійної підготовки в Південній Африці та її тісне співробітництво з південноафриканськими неурядовими організаціями, університетами й “техніконами”;

5. **закликає** недержавні навчальні заклади, приватні організації й заінтересованих приватних осіб надавати Програмі до-

помогу шляхом укладення з нею домовленостей щодо спільного фінансування та інших заходів, а також шляхом забезпечення можливостей для повернення й працевлаштування її випускників;

6. **закликає** уряди, міжурядові й неурядові організації, міжнародні професійні асоціації та приватних осіб в межах їх сфери діяльності вживати свій вплив у Південній Африці з метою сприяння випускникам Програми в отриманні можливостей працевлаштування, щоб вони могли ефективно використати свою професійну компетентність та знання на користь політичного, економічного й соціального розвитку Південної Африки протягом та після перехідного періоду;

7. **вважає**, що діяльність Програми в умовах, що змінюються, має плануватися таким чином, щоб забезпечити повне виконання зобов'язань щодо надання допомоги в галузі освіти й професійної підготовки південноафриканцям, які перебувають в несприятливому становищі;

8. **просить** Генерального секретаря включити Програму ООН в галузі освіти й професійної підготовки для південної частини Африки до щорічної Конференції ООН з оголошення внесків для діяльності з метою розвитку;

9. **висловлює** свою вдячність всім тим, хто підтримав Програму, надавши внески, стипендії чи місця в своїх навчальних закладах;

10. **закликає** всі держави, заклади, організації та приватних осіб надавати таку фінансову й іншу допомогу Програмі, щоб вона могла здійснити свої запрограмовані заходи.

*(Док. ООН А/48/L.37
Архів МЗС України)*

[574]

Проект резолюції
“Відділ з прав палестинців Секретаріату”
*(внесений делегаціями 10 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

6 грудня 1993 р.

Генеральна Асамблея,
розглянувши доповідь Комітету по здійсненню невід’ємних прав палестинського народу,

беручи до відома, зокрема, відповідну інформацію, що міститься у пунктах 46—68 цієї доповіді,

посилаючись на свої резолюції 32/40 В від 2 грудня 1977 р., 33/28 С від 7 грудня 1978 р., 34/65 D від 12 грудня 1979 р., 35/169 Р від 15 грудня 1980 р., 36/120 В від 10 грудня 1981 р., 37/86 від 10 грудня 1982 р., 38/58 В від 13 грудня 1983 р., 39/49 В від 11 грудня 1984 р., 40/96 В від 12 грудня 1985 р., 41/43 В від 2 грудня 1986 р., 42/66 В від 2 грудня 1987 р., 43/175 В від 15 грудня 1988 р., 44/41 В від 6 грудня 1989 р., 45/67 В від 6 грудня 1990 р., 46/74 В від 11 грудня 1991 р. та 47/64 В від 11 грудня 1992 р.,

1. **з вдячністю бере до відома** заходи, вжиті Генеральним секретарем на виконання її резолюції 47/64 В;

2. **просить** Генерального секретаря надати Відділу з прав палестинців Секретаріату необхідні йому ресурси, у тому числі продовжити розробку комп'ютеризованої системи інформації з питання про Палестину, та забезпечити, щоб він у консультації з Комітетом по здійсненню невід'ємних прав палестинського народу та під його керівництвом продовжував виконання завдань, докладно викладених у пункті 1 резолюції 32/40 В, пункті 2 резолюції 34/65 D, пункті 3 резолюції 40/96 В, пункті 2 резолюції 42/66 В, пункті 2 резолюції 44/41 В та у пункті 2 резолюції 46/74 В;

3. **просить також** Генерального секретаря забезпечити постійне співробітництво Департаменту громадської інформації та інших підрозділів Секретаріату з метою надання Відділу з прав палестинців можливості виконувати свої завдання та належного висвітлення різних аспектів питання про Палестину;

4. **пропонує** всім урядам та організаціям надавати сприяння Комітету по здійсненню невід'ємних прав палестинського народу і Відділу з прав палестинців у виконанні їх завдань;

5. **із вдячністю бере до відома** рішення держав-членів відзначати щорічно 29 листопада Міжнародний день солідарності з палестинським народом і просить їх продовжувати висвітлювати якомога ширше те, як він відзначається, а також просить Комітет, як і раніше, проводити, в рамках заходів, присвячених Дню солідарності, у співробітництві з Бюро Постійного спостерігача від Палестини щорічну виставку "Права палестинців".

(Док. ООН А/48/L.42
Архів МЗС України)

Проект резолюції “Морське право”

(внесений делегаціями 20 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

6 грудня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої попередні резолюції з морського права, включаючи резолюцію 47/65 від 11 грудня 1992 р.,

визнаючи, як говориться у третьому пункті преамбули Конвенції ООН з морського права, тісний взаємозв'язок проблем морського простору та необхідності розглядати їх як єдине ціле,

будучи переконаною в тому, що важливо зберегти єдиний характер Конвенції та прийнятих разом з нею відповідних резолюцій й застосовувати їх згідно з цим характером та їх об'єктом і метою,

підкреслюючи необхідність забезпечення державами послідовного виконання Конвенції, а також необхідність приведення національного законодавства у відповідність до положень Конвенції,

враховуючи, що у своїй резолюції 2749 (XXV) від 17 грудня 1970 р. вона проголосила дно морів та океанів і його надра за межами дії національної юрисдикції (далі — Район), а також ресурси Району загальною спадщиною людства,

нагадуючи, що в Конвенції передбачено режим, який повинен застосовуватися до Району та його ресурсів,

із задоволенням нагадуючи про висловлену готовність вивчити всі можливості вирішення питань, що викликають стурбованість у ряді держав, щоб забезпечити загальну участь у Конвенції,

беручи до відома, що 16 листопада 1993 р. була здана на зберігання шестидесята грамота про ратифікацію Конвенції чи приєднання до неї і що в результаті цього Конвенція набуде чинності через 12 місяців після дати здачі на зберігання вищезазначеної грамоти,

визнаючи необхідність співробітництва з метою скорішого і ефективного здійснення Підготовчою комісією резолюції II Третьої Конференції ООН з морського права,

із задоволенням відзначаючи прогрес, досягнутий у Підготовчій комісії з початку її діяльності, включаючи реєстрацію шести первинних вкладників і визначення Підготовчою

комісією зарезервованих районів для Міжнародного органу з морського дна із заявочних районів, представлених первинними вкладниками згідно з резолюцією II, при цьому маючи на увазі, що у зв'язку з такою реєстрацією у первинних вкладників виникають як права, так і обов'язки,

відзначаючи зростаючі потреби країн, особливо тих, що розвиваються, в інформації, консультації й допомозі у справі здійснення Конвенції та у процесі їх розвитку для використання у повному обсязі вигод від всеохоплюючого правового режиму, що встановлюється Конвенцією,

будучи занепокоєною тим, що країни, що розвиваються, ще не в змозі вжити ефективних заходів щодо використання у повному обсязі цих переваг через нестачу ресурсів та необхідних наукових і технічних можливостей,

визнаючи необхідність розширювати і доповнювати зусилля держав та компетентних міжнародних організацій, спрямовані на те, щоб дозволити країнам, що розвиваються, знайти такі можливості,

визнаючи також, що Конвенція охоплює усі види використання й ресурси моря і що вся відповідна діяльність в рамках системи ООН повинна здійснюватися згідно з нею,

будучи глибоко занепокоєною нинішнім станом морського середовища,

відзначаючи із занепокоєнням використання методів і практики риболовства, котрі можуть згубно відбитися на збереженні живих морських ресурсів та управлінні ними, в тому числі тих методів й практики, які спрямовані на ухилення від виконання правил та обмежень,

враховуючи необхідність ефективного й збалансованого збереження живих морських ресурсів та управління ними при повному додержанні відповідних положень Конвенції,

беручи до уваги діяльність, що проводилась у 1993 р. по програмі 10 (Морське право і питання океану), яка міститься в середньостроковому плані на період 1992–1997 рр. з внесеними змінами, беручи до уваги перебудову Секретаріату Організації і доповідь Генерального секретаря, підготовлену на виконання пункту 21 резолюції 47/65 Генеральної Асамблеї,

1. **нагадує** про історичне значення Конвенції ООН про морське право як важливого внеску в забезпечення миру, справедливості й прогресу для всіх народів світу;

2. **висловлює** своє задоволення зростаючою й найширшою підтримкою Конвенції, про яку свідчать, зокрема, 159 підписів

й 60 грамот про ратифікацію чи приєднання, та відзначає, що в результаті цього Конвенція набере чинності 16 листопада 1994 р.;

3. **пропонує** всім державам докласти нових зусиль до того, щоб сприяти загальній участі в Конвенції;

4. **із задоволенням відзначає** нові події та активну участь держав у консультаціях під егідою Генерального секретаря, направлених на сприяння діалогу й на розгляд питань, що викликають занепокоєння в ряді держав, з метою забезпечення загальної участі в Конвенції;

5. **пропонує** всім державам брати участь в консультаціях, що проводяться під егідою Генерального секретаря, й активізувати зусилля по забезпеченню загальної участі в Конвенції у можливо найкоротші строки;

6. **визнає**, що політичні й економічні зміни, включаючи особливо все більш широке використання ринкових принципів, підкреслюють необхідність переоцінки — з урахуванням питань, що викликають занепокоєння у ряді держав, — аспектів режиму, котрий буде використовуватись щодо Району та його ресурсів, і що продуктивний діалог з таких питань за участю всіх заінтересованих сторін буде сприяти реалізації перспективи загальної участі у Конвенції в інтересах людства в цілому;

7. **закликає** всі держави, що не зробили цього, розглянути питання про ратифікацію Конвенції чи приєднання до неї в якомога коротші строки й закликає всі держави вжити відповідних заходів по сприянню загальній участі в Конвенції, в тому числі в рамках діалогу, спрямованого на розгляд питань, які викликають занепокоєння у ряді держав;

8. **закликає** всі держави зберігати єдиний характер Конвенції і прийнятих разом з нею відповідних резолюцій та застосувати їх згідно з цим характером та їх об'єктом й ціллю;

9. **закликає також** держави додержуватися положень Конвенції при прийнятті свого національного законодавства;

10. **відзначає** прогрес, що досягнуто Підготовчою комісією для Міжнародного органу з морського дна та Міжнародного трибуналу з морського права в усіх сферах її роботи, включаючи завершення підготовки проекту попереднього тексту її остаточної доповіді на її 11-й сесії;

11. **посилається** на домовленість щодо виконання зобов'язань зареєстрованими первинними вкладниками та державами, що їх засвідчують, прийняту Підготовчою комісією

30 серпня 1990 р., а також на домовленості, прийняті 12 березня 1992 р. й 18 серпня 1992 р.;

12. **висловлює** свою вдячність Генеральному секретареві за його зусилля на підтримку Конвенції та ефективне здійснення програми 10 (Морське право і питання океану), що міститься в середньостроковому плані на період 1992—1997 рр., і просить його при здійсненні програми 10 продовжувати ефективно реагувати на зрослі потреби держав у допомозі при здійсненні Конвенції;

13. **висловлює також** свою вдячність Генеральному секретареві за доповідь, підготовлену на виконання пункту 21 резолюції 47/65 Генеральної Асамблеї, і просить його здійснювати намічену в ній діяльність, а також діяльність по укріпленню правового режиму моря;

14. **закликає** Генерального секретаря продовжувати надавати державам допомогу в справі здійснення Конвенції та в розробці послідовного і однакового підходу до передбаченого згідно з нею правового режиму, а також в їх національних, субрегіональних й регіональних зусиллях, спрямованих на використання в повному обсязі вигод від Конвенції, та пропонує органам й організаціям системи ООН здійснювати співробітництво й активізувати допомогу в цих зусиллях;

15. **настійливо закликає** заінтересовані держави-члени, особливо держави з розвинутим морським господарством, провести огляд відповідних політики і програм у контексті інтеграції морського господарства у національні стратегії розвитку та вивчити перспективи активізації співробітництва з країнами, що розвиваються, включаючи країни регіонів, де прикладаються зусилля в цій галузі;

16. **просить** компетентні міжнародні організації, Програму розвитку ООН, Світовий банк та інші багатосторонні фінансуючі установи активізувати, згідно зі своєю політикою, надання фінансової, технічної, організаційної та управлінської допомоги країнам, що розвиваються, в їх зусиллях по використанню вигод від всеосяжного правового режиму, встановленого Конвенцією, а також зміцнювати співробітництво між собою та з державами-донорами у справі надання такої допомоги;

17. **просить також** Генерального секретаря у співробітництві з державами та компетентними міжнародними організаціями стежити за заходами, що вживаються, і будь-якою необхідною наступною діяльністю з метою сприяння використанню державами вигод від всеосяжного правового режиму,

що встановлюється Конвенцією, і періодично представляти про це доповіді Генеральній Асамблеї;

18. *визнає*, що здійснення прийнятих положень Конвенції значно посилить захист морського середовища;

19. *підтверджує* свій заклик до держав та інших членів міжнародного співтовариства зміцнювати своє співробітництво і вживати заходів з метою повного виконання положень Конвенції щодо збереження живих морських ресурсів та управління ними, включаючи запобігання використанню методів і практики риболовства, котрі можуть згубно відбитися на збереженні живих морських ресурсів й управлінні ними, та, зокрема, додержуватися застосованих до них двосторонніх і регіональних заходів по ефективному моніторингу й забезпеченню додержання;

20. *просить* Генерального секретаря продовжити і прискорити консультації з метою забезпечення загальної участі в Конвенції у можливо найкоротші строки та забезпечити необхідне обслуговування цих консультацій, наступна зустріч в рамках яких відбудеться 31 січня — 4 лютого 1994 р.;

21. *просить* Генерального секретаря передбачити скликання 12-ї чергової сесії Підготовчої комісії у Кінгстоні 7—11 лютого 1994 р., протягом якої будуть вжиті заходи для проведення засідань Групи з підготовки кадрів, та передбачити проведення, за необхідності, ще однієї зустрічі тривалістю до двох тижнів влітку в Нью-Йорку;

22. *бере* до відома рішення Підготовчої комісії скликати на раду Групи технічних експертів для розгляду становища в галузі глибоководної розробки морського дна та для проведення оцінки строків можливого початку промислового виробництва;

23. *бере також* до відома необхідність вжиття заходів з метою проведення першої сесії Асамблеї Міжнародного органу з морського дна та наради держав—учасниць Конвенції, включаючи, за необхідності, заходи по участі спостерігачів;

24. *просить* Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії, а за необхідності — раніше, доповідь з питань щодо Конвенції й усієї пов'язаної з нею діяльності, а також про виконання цієї резолюції;

25. *постановляє* включити до попереднього порядку денного своєї 49-ї сесії пункт "Морське право".

(Док. ООН А/48/L.40
Архів МЗС України)

Проект резолюції
“Комітет по здійсненню невід’ємних прав
палестинського народу”

(внесений делегаціями 10 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

6 грудня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 181 (II) від 29 листопада 1947 р., 194 (III) від 11 грудня 1948 р., 3236 (XXIX) від 22 листопада 1974 р., 3375 (XXX) і 3376 (XXX) від 10 листопада 1975 р., 31/20 від 24 листопада 1976 р., 32/40 А від 2 грудня 1977 р., 33/28 А і В від 7 грудня 1978 р., 34/65 А від 29 листопада 1979 р. і 34/65 С від 12 грудня 1979 р., ES-7/2 від 29 липня 1980 р., 35/169 А і С від 15 грудня 1980 р., 36/120 А і С від 10 грудня 1981 р., ES-7/4 від 28 квітня 1982 р., 37/86 А від 10 грудня 1982 р., 38/58 А від 13 грудня 1983 р., 39/49 А від 11 грудня 1984 р., 40/96 А від 12 грудня 1985 р., 41/43 А від 2 грудня 1986 р., 42/66 А від 2 грудня 1987 р., 43/175 А від 15 грудня 1988 р., 44/41 А від 6 грудня 1989 р., 45/67 А від 6 грудня 1990 р., 46/74 А від 11 грудня 1991 р. та 47/64 А від 11 грудня 1992 р.,

розглянувши доповідь Комітету по здійсненню невід’ємних прав палестинського народу,

вітаючи підписання урядом Ізраїлю та Організацією звільнення Палестини 13 грудня 1993 р. у Вашингтоні (округ Колумбія) Декларації принципів щодо тимчасових заходів по самоврядуванню, включаючи додатки і погоджені протоколи,

знову підтверджуючи, що ООН несе постійну відповідальність за питання про Палестину, доки це питання не вирішене у всіх його аспектах задовільним чином згідно з міжнародним правом,

1. **висловлює** вдячність Комітету по здійсненню невід’ємних прав палестинського народу за його зусилля у виконанні завдань, покладених на нього Генеральною Асамблеєю;

2. **вважає,** що Комітет може зробити цінний і позитивний внесок у міжнародні зусилля по сприянню ефективному здійсненню Декларації принципів і мобілізації міжнародної підтримки і допомоги палестинському народу у перехідний період;

3. *схвалює* рекомендації Комітету, що містяться у пунктах 85—96 його доповіді;

4. *пропонує* Комітету продовжувати стежити за становищем у питанні про Палестину і надавати доповіді й пропозиції Генеральній Асамблеї чи Раді Безпеки залежно від обставин;

5. *уповноважує* Комітет, як і раніше, докладати всіх зусиль для сприяння здійсненню невід'ємних прав палестинського народу, внести в його затверджену програму роботи такі зміни, які він вважатиме доцільними та необхідними у світі подій, що відбуваються, приділяти особливу увагу необхідності мобілізації підтримки й допомоги палестинському народу і надавати доповіді з цього питання Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії і надалі;

6. *пропонує також* Комітету продовжити співробітничати з неурядовими організаціями в їх зусиллях з поглиблення міжнародної обізнаності про факти щодо питання про Палестину і сприяння наданню підтримки і допомоги для задоволення потреб палестинського народу, а також зробити необхідні кроки для залучення додаткової кількості неурядових організацій до своєї роботи;

7. *пропонує* Погоджувальній комісії ООН для Палестини, заснованій згідно з резолюцією 194 (III) Генеральної Асамблеї, а також іншим органам ООН, що мають відношення до питання про Палестину, і надалі співробітничати з Комітетом і надавати йому на його прохання відповідну інформацію і документацію, яку вони мають;

8. *просить* Генерального секретаря розповсюдити доповідь Комітету серед усіх компетентних органів ООН і настійливо закликає їх вжити, за необхідності, належні дії;

9. *просить також* Генерального секретаря, як і раніше, створювати Комітету всі необхідні умови для виконання його завдань.

*(Док. ООН А/48/L.41
Архів МЗС України)*

Проект резолюції
“Зміцнення координації в галузі
надзвичайної гуманітарної допомоги ООН”

(внесений делегаціями 29 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

8 грудня 1993 р.

Генеральна Асамблея,
підтверджуючи свої резолюції 46/182 від 19 грудня 1991 р. та 47/168 від 22 грудня 1992 р.,

підтверджуючи також Керівні принципи, які містяться в розділі I додатка до її резолюції 46/182,

відзначаючи, що держави подали Генеральному секретареві відповіді згідно з пунктами 7 і 8 її резолюції 47/168,

беручи до уваги відповідні рішення оперативних установ, організацій, програм і фондів системи ООН щодо їх участі в узгодженому реагуванні на надзвичайні гуманітарні ситуації,

будучи глибоко занепокоєною збільшенням кількості, зростанням масштабів та складності стихійних лих й інших надзвичайних ситуацій,

будучи занепокоєною перепонами, котрі стихійні лиха та інші надзвичайні обставини створюють для зусиль країн, що постраждали, по забезпеченню розвитку,

підкреслюючи значення своєчасного, оперативного й ефективного реагування на гуманітарні ситуації,

підкреслюючи значення узгодженого реагування на стихійні лиха та технічної й фінансової допомоги країнам, що зазнають ризик стихійних лих, у сфері забезпечення готовності до стихійних лих та пом'якшення їх наслідків, включаючи обмін інформацією і діяльність з метою розвитку в період після стихійних лих,

відзначаючи обнадійливі результати роботи Центрального надзвичайного оборотного фонду та його більш широке використання оперативними установами,

визнаючи зростаючу потребу в гуманітарній допомозі та адекватних фінансових ресурсах для забезпечення оперативного реагування ООН на надзвичайні гуманітарні ситуації як в цілях подання екстреної допомоги, так і з метою переходу до діяльності в цілях розвитку,

визнаючи необхідність подальшого удосконалення координації, зокрема координації на місцях, гуманітарної допомоги,

пам'ятаючи про те, що координація має здійснюватися з урахуванням обстановки на місцях,

відзначаючи гуманітарний та реабілітаційний аспекти проблеми розмінування в контексті резолюції 48/7 від 19 жовтня 1993 р.,

вітаючи зусилля, що робляться Міжустановчим постійним комітетом з метою розробки погодженого й взаємодоповнюючого підходу з боку відповідних оперативних організацій та установ, що займаються питаннями розвитку, до наступної діяльності,

підкреслюючи необхідність адекватного захисту персоналу, який бере участь в гуманітарних операціях, згідно з відповідними нормами й принципами міжнародного права та в контексті резолюцій Генеральної Асамблеї 47/120 А від 18 грудня 1992 р. і 47/120 В від 20 вересня 1993 р. з урахуванням недавніх ініціатив у цьому зв'язку,

1. **бере до відома** доповідь Генерального секретаря;

2. **повністю розділяє** узгоджені висновки Економічної і Соціальної Ради, питання про здійснення яких буде розглянуто Радою на її основній сесії 1994 р.;

3. **звертає** особливу увагу на керівну роль Генерального секретаря, що здійснюється через працюючого з ним у тісному контакті Координатора надзвичайної допомоги, у координації погоджених і своєчасних дій у відповідь на надзвичайні гуманітарні ситуації;

4. **підкреслює** настійну необхідність поліпшення координації в рамках системи ООН і, з цією метою підтверджуючи мандат і функції Департаменту з гуманітарних питань, просить Координатора надзвичайної допомоги ще більше покращити координацію та керівництво як на рівні Центральних установ, так і на місцях, включаючи координацію роботи відповідних оперативних установ;

5. **пропонує** міжурядовим органам відповідних оперативних організацій і установ надавати всебічну підтримку в справі забезпечення загальносистемної координації під керівництвом Координатора надзвичайної допомоги, з метою сприяння ефективному реагуванню як на рівні Центральних установ, так і на місцях на стихійні лиха й інші надзвичайні ситуації;

6. **підкреслює** в цьому зв'язку, що Міжустановчий постійний комітет під керівництвом Координатора надзвичайної допомоги має слугувати головним механізмом міжустановчої координації, частіше проводити засідання і тому орієнтуватися на практичні дії щодо питань політики, пов'язаних з

гуманітарною допомогою, й розробки узгодженого і своєчасного порядку реагування ООН на надзвичайні гуманітарні ситуації;

7. **підкреслює також** необхідність прискорення створення системи інформації про надзвичайні ситуації в рамках Департаменту з гуманітарних питань, необхідної для збирання та своєчасного розповсюдження інформації про стихійні лиха й інші надзвичайні гуманітарні ситуації, включаючи інформацію, що надається урядам держав установами ООН, донорами та організаціями, що займаються наданням надзвичайної допомоги, з метою раннього сповіщення про кризу, оцінки на постійній основі потреб та обміну фінансовими й іншими внесками;

8. **визнає** необхідність збільшення обсягу ресурсів, що є у розпорядженні Центрального надзвичайного оборотного фонду, в тому числі шляхом своєчасного відшкодування коштів, пропонує потенційним донорам зробити додаткові внески до Фонду і просить Генерального секретаря провести з цією метою консультації, повною мірою враховуючи необхідність забезпечення надходження внесків на гарантованій, широкій та додатковій основі;

9. **постановляє** розширити коло ведення Центрального надзвичайного оборотного фонду, поширивши його на Міжнародну організацію з питань міграції;

10. **пропонує** оперативним установам зробити внесок у координацію на місцевому рівні на ранніх етапах надзвичайної ситуації;

11. **просить** Міжустановчий постійний комітет погодити в терміновому порядку оптимальні засоби й керівні принципи забезпечення людських і фінансових ресурсів для координації швидкого реагування, включаючи надання ресурсів, якими міг би скористатися Координатор гуманітарної допомоги з метою створення спеціального координаційного механізму на початковому етапі надзвичайної ситуації з урахуванням відповідних положень резолюцій 46/182 і 47/199 Генеральної Асамблеї від 22 грудня 1992 р. та погоджених висновків Економічної й Соціальної Ради щодо координації на місцевому рівні;

12. **постановляє** до прийняття остаточного рішення Економічною й Соціальною Радою на її основній сесії 1994 р., на основі рекомендацій Міжустановчого постійного комітету, а також надбаного досвіду, дозволити, у виключних обставинах і на тимчасовій основі при збереженні зворотного характеру

Центрального надзвичайного зворотного фонду, Координатору надзвичайної допомоги й відповідним оперативним установам під керівництвом Координатора використовувати отриманий Центральним надзвичайним зворотним фондом відсотковий прибуток з метою підвищення ефективності координації швидкого реагування в разі відсутності достатнього потенціалу на місцевому рівні;

13. **просить також** Міжустановчий постійний комітет подати рекомендації з інших питань щодо координації на місцях, включаючи заходи, вжиті з метою чіткого розмежування обов'язків на ранньому етапі надзвичайної ситуації, зокрема шляхом покладення головної відповідальності на оперативні установи, за необхідності, а також з уніфікованих процедур для спільних місій по оцінці надзвичайних потреб під загальним керівництвом та при координації з боку Координатора гуманітарної допомоги;

14. **просить** Генерального секретаря включити до своєї річної доповіді про координацію надзвичайної гуманітарної допомоги рекомендації щодо практичних заходів з підвищення ефективності скоординованої загальносистемної підтримки зусиль з метою полегшення переходу від надання надзвичайної допомоги до відбудови й розвитку та, особливо в контексті діяльності в рамках Міжнародного десятиріччя по зменшенню небезпеки стихійних лих, сприяння створенню національного потенціалу в галузі попередження у майбутньому надзвичайних ситуацій та пом'якшення їх наслідків;

15. **просить також** Генерального секретаря продовжити розвивати процес звернення із спільними закликами, зорієнтувавши його більшою мірою на врахування потреб на місцях, та забезпечити, щоб такі заклики базувалися на конкретних пріоритетах, що походять із всеосяжних і реалістичних прогнозів потреб у надзвичайній допомозі в разі стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій, що потребують скоординованого реагування, й в цьому контексті пропонує усім заінтересованим оперативним та гуманітарним організаціям й установам співробітничати і повною мірою брати участь у їх підготовці;

16. **закликає** держави оперативно й щедро відгукуватися на спільні заклики щодо надання гуманітарної допомоги з урахуванням потреб відбудови та довгострокового розвитку;

17. **пропонує** Генеральному секретареві продовжити вивчення всіх можливих шляхів і засобів забезпечення Депар-

таменту з гуманітарних питань потрібним кваліфікованим персоналом й адміністративними ресурсами згідно з обов'язками Департаменту з гуманітарних питань щодо подолання наслідків зростаючої кількості стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій;

18. *підкреслює* важливе значення того, щоб Координатор надзвичайної допомоги приймав всебічну участь в загальному плануванні дій ООН на випадок надзвичайних ситуацій, щоб відігравати роль гаранта дотримання гуманітарних норм, який забезпечує, щоб гуманітарний аспект, зокрема принципи гуманітарності, нейтралітету й неупередженості надзвичайної допомоги, повністю брався до уваги;

19. *звертає* особливу увагу на важливу роль, яку Координатор гуманітарної допомоги відіграє у полегшенні доступу оперативним організаціям в райони лиха з метою швидкого надання надзвичайної допомоги шляхом одержання згоди всіх заінтересованих сторін в таких формах, як створення там, де це необхідно, тимчасових коридорів доставки надзвичайної допомоги, проголошення днів і зон спокою, а також в інших формах, включаючи сприяння цим організаціям у поверненні біженців та переміщених осіб;

20. *просить* Генерального секретаря включити до його річної доповіді Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії рекомендації щодо шляхів і засобів підвищення в оперативних цілях надзвичайних запасів, а також аналіз переваг чи недоліків, включаючи оперативність реагування та економічну ефективність створення регіональних складів з урахуванням існуючих об'єктів і можливість їх розширення;

21. *просить також* Генерального секретаря включити до його доповіді Економічній і Соціальній Раді на її основній сесії 1994 р. рекомендації Міжустановчого постійного комітету, про які йдеться в пунктах 11 і 13 цієї резолюції;

22. *просить далі* Генерального секретаря включити до його річної доповіді про координацію надзвичайної гуманітарної допомоги Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії інформацію щодо прогресу, досягнутого у здійсненні цієї роботи, та шляхів подальшого поліпшення координації надзвичайної гуманітарної допомоги в рамках системи ООН.

*(Док. ООН А/48/L.47
Архів МЗС України)*

**Переглянутий проект резолюції
“Робота Міжурядової групи з контролю
за поставками та перевезенням нафти
та нафтопродуктів до Південної Африки”**

*(внесений делегаціями 9 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

8 грудня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

розглянувши доповідь Міжурядової групи з контролю за поставками та перевезенням нафти та нафтопродуктів до Південної Африки,

посилаючись на свої резолюції 47/116 Д від 18 грудня 1992 р та 48/1 від 8 жовтня 1993 р.,

вітаючи створення перехідної виконавчої ради у Південній Африці,

1. **із задоволенням бере** до відома доповідь Міжурядової групи з контролю за перевезенням нафти та нафтопродуктів до Південної Африки і схвалює рекомендації, які в ній містяться;

2. **постановляє** припинити дію мандата Міжурядової групи з дати прийняття цієї резолюції;

3. **пропонує** Генеральному секретареві видати до 30 січня 1994 р. у вигляді доповнень до доповіді Міжурядової групи з контролю за поставками та перевезенням нафти та нафтопродуктів до Південної Африки відповіді держав на зверненні до них прохання щодо випадків, інформація про які міститься в додатках до цієї доповіді.

*(Док. ООН А/48/L.31/Rev.1
Архів МЗС України)*

**Переглянутий проект резолюції
“Підприємництво і приватизація
в інтересах економічного росту і сталого розвитку”**

*(внесений делегаціями 50 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

10 грудня 1993 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 45/98, 45/188, 46/166, 47/181 та 47/171,

беручи до відома Порядок денний на XXI століття, Картагенські зобов'язання, Міжнародну стратегію розвитку на четверте Десятиріччя розвитку ООН і Декларацію про міжнародне економічне співробітництво, зокрема про пошвавлення економічного росту і розвитку в країнах, що розвиваються,

беручи до відома із задоволенням доповідь Генерального секретаря про підприємництво і національний розвиток,

відзначаючи главу VII “Огляду світового економічного становища, 1993 рік”,

враховуючи діяльність Спеціальної робочої групи ЮНКТАД по співставленню досвіду в галузі приватизації та Міжурядової робочої групи експертів ЮНКТАД по обмеженій діловій практиці,

визнаючи важливе значення ринку і приватного сектора для ефективного функціонування економіки на різних етапах розвитку,

визнаючи суверенне право кожної держави приймати рішення щодо розвитку своїх приватного і державного секторів з урахуванням порівняльних переваг кожного сектора і різноманітності економічних, соціальних і культурних факторів у світі,

визнаючи, що широка участь окремих осіб і великих груп у процесі прийняття рішень є однією з основоположних умов забезпечення економічного росту і стійкого розвитку, при цьому підприємництво є важливим елементом досягнення цієї мети,

відзначаючи, що багато країн продовжують надавати важливе значення приватизації підприємств, демонополізації і адміністративному дерегулюванню у контексті своєї політики перебудови економіки як засобу підвищення ефективності, економічного росту і забезпечення сталого розвитку,

визначаючи важливу роль урядів у створенні на основі забезпечення транспарентності та широкої участі обстановки, сприятливої для підприємництва і приватизації, зокрема у створенні правової, адміністративної і нормативної структур, необхідних для ринкової торгівлі товарами і послугами та раціонального управління,

підкреслюючи важливість забезпечення сприятливих міжнародних економічних умов, включаючи умови для інвестування і торгівлі, для розвитку підприємництва і приватизації в усіх країнах,

відзначаючи труднощі, з якими стикаються країни у заохоченні підприємництва та у здійсненні програм приватизації у зв'язку з відсутністю відповідного досвіду і технічних можливостей у цих галузях,

вітаючи заходи, що були і будуть прийняті органами, організаціями і програмами ООН та спеціалізованими установами системи ООН в інтересах країн-одержувачів і згідно з їх політикою і пріоритетами в галузі розвитку на підтримку національних зусиль, спрямованих на створення сприятливих умов для підприємництва і для здійснення програм приватизації,

нагадуючи із задоволенням про активну взаємодію між системою ООН та асоціаціями приватного сектора, таку, як поточне співробітництво Програми розвитку ООН з Міжнародною торговою палатою, Підприємницькою радою з питань сталого розвитку і Торгово-промисловою палатою Групи 77,

враховуючи обмеженість ресурсів Секретаріату і зумовлену цим необхідність раціоналізації відповідних пунктів порядку денного і прохань щодо представлення доповідей,

1. **пропонує** зацікавленим державам-членам розширити обмін інформацією між самими державами-членами і всіма відповідними органами, організаціями і установами системи ООН щодо заходів, програм і досвіду держав-членів і системи ООН у питаннях підприємництва, приватизації, демонополізації і адміністративного дерегулювання з метою підвищення результативності й ефективності технічного співробітництва у цій галузі;

2. **просить** Генерального секретаря у межах наявних ресурсів та з належною пріоритетністю зміцнювати діяльність системи ООН, пов'язану із заохоченням підприємництва та здійснення програм приватизації, демонополізації й адміністративного дерегулювання, на основі, зокрема, підвищення ефективності координації;

3. **закликає** відповідні органи, організації та програми системи ООН згідно з їх мандатами розвивати і, за наявності прохань, розширювати технічну допомогу і включати у їх відповідні програми і заходи конкретні цілі, що передбачають:

а) сприяння, в належних випадках, створенню сприятливої обстановки для організації і росту малих та середніх підприємств та для підтримання місцевих підприємців;

б) сприяння, в належних випадках, розробці і здійсненню політики в галузі приватизації, демонополізації і адміністративного дерегулювання та надання допомоги відповідним національним установам у створенні потенціалу для розробки належних директивних, правових, нормативних і фінансальних систем та стимулів для заохочення підприємництва;

4. **настійливо пропонує** відповідним установам, організаціям і органам системи ООН при здійсненні цих заходів сприяти встановленню активних партнерських відносин між державними і приватними підприємствами з урахуванням організаторських здібностей підприємців на основі, наприклад:

а) механізмів обговорення і консультацій між відповідними сторонами щодо належних шляхів створення сприятливих умов для підприємництва, приватизації, демонополізації та адміністративного дерегулювання;

б) заохочення таких ініціатив, як проведення національних і, за необхідності, регіональних семінарів з вивчення і розповсюдження національного і міжнародного досвіду та висновків, що були зроблені із заохочення підприємницької діяльності та здійснення програм приватизації, демонополізації і адміністративного дерегулювання;

5. **просить** Генерального секретаря за консультації з главами відповідних органів, організацій і програм системи ООН готувати один раз на два роки доповідь про політику і заходи щодо підприємництва, приватизації, демонополізації й адміністративного дерегулювання, із зазначенням спрямованості їх відповідної діяльності;

6. **постановляє** провести на своїй 50-й сесії огляд і оцінку заходів, пов'язаних з цією резолюцією, по підпункту "Підприємництво і приватизація в інтересах економічного росту і сталого розвитку" в рамках пункту порядку денного "Розвиток і міжнародне економічне співробітництво".

(Док. ООН А/С.2/48/L.34
Архів МЗС України)

**Пропозиція Нової Зеландії та України
до п. 5 порядку денного "Розробка – відповідно
до пункту 1 резолюції 48/37 Генеральної Асамблеї
від 9 грудня 1993 р. – міжнародної конвенції
про охорону й безпеку персоналу ООН
та пов'язаного з нею персоналу,
з приділенням особливої уваги відповідальності
за напад на такий персонал"**

16 березня 1994 р.

Делегації Нової Зеландії та України підготували документ, вміщений у додатку, для розгляду Спеціальним комітетом, заснованим відповідно до резолюції 48/37 Генеральної Асамблеї, для розробки міжнародної конвенції про охорону безпеки персоналу ООН і пов'язаного з нею персоналу, з приділенням особливої уваги відповідальності за напад на такий персонал.

Цей документ було підготовлено у відповідь на прохання декількох делегацій під час розгляду пункту 152 порядку денного 48-ї чергової сесії Генеральної Асамблеї "Питання про відповідальність за напад на персонал ООН і пов'язаний з нею персонал та заходи по забезпеченню притягнення до судової відповідальності осіб, відповідальних за такі напади", та Голови Робочої групи, заснованої відповідно до цього пункту, про те, що роботі Спеціального комітету сприяла би наявність у розпорядженні Комітету одного робочого документа.

У вміщеному в додатку проекті конвенції делегації Нової Зеландії та України спробували погодити підходи, викладені в документах А/С.6/48/L.2 та А/С.6/48/L.3, що відбивають позиції їхніх країн з питань, які будуть розглядатися Спеціальним комітетом.

Проект конвенції є загальною основою, за допомогою якої делегації Нової Зеландії та України змогли відреагувати на загальноновизнану та невідкладну потребу у розробці нового міжнародного документа щодо охорони персоналу ООН та пов'язаного з нею персоналу.

Делегації Нової Зеландії та України висловлюють надію, що проект, співавторами якого вони є, буде прийнято як базовий робочий документ Спеціального комітету і дозволить Комітету досягти швидшого прогресу у виконанні його мандата.

Обидві делегації резервують за собою право висловлювати нові пропозиції та ідеї під час обговорень у Спеціальному комітеті. Зокрема, делегація України вважає, що у проекті конвенції необхідно передбачити право країни, яка надає війська та інший персонал для тієї чи іншої операції ООН, відкликати такий персонал, коли йому загрожує небезпека, а також, що у конвенції необхідно розглянути питання про компенсацію, яка сплачується у разі смерті або тілесного ушкодження члена такого персоналу.

Додаток

ПРЕАМБУЛА ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення

Для цілей цієї Конвенції:

1. “Персонал ООН” — особи, щодо яких згідно зі статтею 2 застосовується ця Конвенція.
2. “Операція ООН” — операція, започаткована на виконання мандата, схваленого резолюцією Ради Безпеки.
3. “Приймаюча держава” — держава, на території якої проводиться операція ООН.
4. “Гаданий злочинець” — особа, щодо якої є докази, достатні для встановлення ргіта facіe, що вона скоїла один або декілька злочинів, передбачених статтею 11.

Стаття 2. Сфера застосування Конвенції

Ця Конвенція застосовується щодо:

- а) осіб, направлених Генеральним секретарем для участі в операції ООН, включаючи:
  - i) військовий персонал;
  - ii) поліцейний персонал;
  - iii) пов'язаний з ними цивільний персонал;
- б) осіб, направлених Генеральним секретарем або спеціалізованою установою чи іншою організацією або програмою ООН для проведення заходів у зв'язку з операцією ООН;
- в) осіб, направлених будь-якою іншою гуманітарною організацією чи установою для проведення заходів, пов'язаних з операцією ООН, у разі, коли така організація чи установа діє за погодженням з Генеральним секретарем.

Стаття 3. Позначення

Для позначення персоналу ООН держави-учасниці співробітничують з Генеральним секретарем для забезпечення вжиття наступних заходів:

а) прапор ООН вивішується в місцях розміщення штабів, гарнізонів, постів, інших приміщень та на суднах операції ООН, а також в інших місцях за рішенням Генерального секретаря або його представника у приймаючій державі;

б) інформація щодо емблеми операції ООН розповсюджується по всій території приймаючої держави;

в) усі наземні, водні й повітряні транспортні засоби операції ООН позначаються емблемою;

г) персонал ООН носить емблему при виконанні своїх функцій.

Стаття 4. Привілеї та імунітети персоналу ООН

Держави-учасниці поважають такі привілеї та імунітети, якими персонал ООН користується згідно з чинними міжнародними угодами та загальновизнаними принципами міжнародного права.

Стаття 5. Поважання законів і постанов приймаючої держави

Ніщо у цій Конвенції не повинно тлумачитись як таке, що допускає відхід від зобов'язання персоналу ООН поважати без шкоди для своїх привілеїв та імунітетів й виконання своїх обов'язків закони і постанови приймаючої держави.

Стаття 6. Застосування міжнародного гуманітарного права

1. У випадках, не охоплених цією Конвенцією чи іншими міжнародними угодами, персонал ООН перебуває під захистом загальновизнаних принципів міжнародного права, зокрема норм міжнародного гуманітарного права.

2. Ніщо у цій Конвенції не повинно тлумачитись як таке, що допускає відхід від обов'язку персоналу ООН поважати міжнародне гуманітарне право.

Стаття 7. Право на самозахист

Ніщо у цій Конвенції не повинно тлумачитись як таке, що допускає обмеження права персоналу ООН на самозахист відповідно до правил застосування зброї.

ОБОВ'ЯЗКИ ДЕРЖАВ

Стаття 8. Поважання міжнародного характеру

Уряд приймаючої держави та будь-яка адміністрація, що фактично здійснює владу над територією, на якій проводиться операція ООН, поважають виключно міжнародний характер обов'язків персоналу ООН.

Стаття 9. **Обов'язок забезпечувати охорону та безпеку персоналу Організації Об'єднаних Націй**

1. Держави-учасниці визнають, що вони зобов'язані вживати всіх належних заходів для забезпечення охорони й безпеки персоналу ООН. Зокрема, держави-учасниці вживають всіх необхідних заходів для захисту персоналу ООН, розміщеного на їх території, від нападів або інших актів насильства.

2. У тих випадках, коли держава-учасниця не в змозі здійснити юрисдикцію щодо осіб, відповідальних за напад на персонал ООН, розміщений на її території, вона співробітничает з іншими державами-учасницями, Генеральним секретарем і Радою Безпеки для забезпечення того, щоб до гаданого злочинця було вжито заходів відповідно до положень цієї Конвенції.

3. Якщо приймаюча держава не є державою—учасницею цієї Конвенції, держави-учасниці, проте, залишаються зв'язаними її положеннями у своїх відносинах.

Стаття 10. **Співробітництво держав у справі відвернення злочинів проти персоналу Організації Об'єднаних Націй**

Держави-учасниці співробітничать у справі відвернення злочинів, передбачених статтею 11, передусім, шляхом:

а) вжиття усіх практично здійснюваних заходів по запобіганню приготуванням на їх відповідних територіях до скоєння цих злочинів у межах чи за межами їх територій;

б) обміну інформацією і координації вжиття адміністративних та інших відповідних заходів для запобіганню вчиненню таких злочинів.

Стаття 11. **Злочини проти персоналу Організації Об'єднаних Націй**

1. Умисне вчинення:

а) вбивства, викрадення або іншого нападу, спрямованого проти особи або свободи будь-якого персоналу ООН;

б) насильницького нападу на службові приміщення, житлові приміщення або транспортні засоби будь-якого персоналу ООН, який може наразити на небезпеку особу чи свободу цього персоналу;

в) погрози будь-якого такого нападу;

г) спроби будь-якого такого нападу;

д) дії, що є співучастю у будь-якому такому нападі, який включає організацію чи керівництво, або підбурювання інших до здійснення будь-якого такого нападу, визнаються кожною державою-учасницею відповідно до її національного законодавства злочином.

2. Кожна держава-учасниця встановлює відповідні покарання за ці злочини, враховуючи їх тяжкий характер.

3. Ніщо у пунктах 1 і 2 цієї статті не допускає відходу від зобов'язання держав-учасниць відповідно до міжнародного права вживати всіх належних заходів щодо відвернення інших посягань на особу, свободу чи гідність персоналу ООН.

Стаття 12. Встановлення юрисдикції

1. Кожна держава-учасниця вживає необхідних заходів для встановлення своєї юрисдикції щодо злочинів, передбачених статтею 11, в наступних випадках:

а) коли злочин вчинено на території цієї держави чи на борту судна або літака, зареєстрованого у цій державі;

б) коли гаданий злочинець є громадянином цієї держави;

в) коли злочин вчинено щодо громадянина цієї держави, якщо ця держава вважає це доречним.

2. Кожна держава-учасниця вживає необхідних заходів для встановлення своєї юрисдикції щодо злочинів, передбачених статтею 11, у випадках, коли гаданий злочинець перебуває на її території, та не видає його відповідно до статті 16 жодній з держав, згаданих вище у пункті 1.

3. Ця Конвенція не виключає здійснення будь-якої кримінальної юрисдикції відповідно до національного законодавства.

Стаття 13. Подання інформації щодо гаданих злочинців

1. Держава-учасниця, в якій вчинено будь-який із злочинів, передбачених статтею 11, якщо вона має підстави вважати, що гаданий злочинець залишив її територію, повідомляє Генеральному секретареві та, безпосередньо або через Генерального секретаря, усім іншим зацікавленим державам всі факти

щодо вчиненого злочину, а також подає всю наявну у неї інформацію про особу гаданого злочинця.

2. У разі вчинення проти персоналу ООН одного із злочинів, передбачених статтею 11, кожна держава-учасниця, яка має інформацію щодо жертви й обставин вчинення злочину, докладає зусилля до того, щоб у повному обсязі і невідкладно подати її за умов, передбачених в її національному законодавстві, Генеральному секретареві та зацікавленій державі чи державам.

Стаття 14. Заходи щодо забезпечення судового переслідування чи видачі

1. Переконавшись, що обставини цього вимагають, держава-учасниця, на території якої перебуває гаданий злочинець, вживає відповідно до свого національного законодавства належних заходів з метою забезпечення його присутності для цілей судового переслідування чи видачі.

2. Невідкладно повідомляти Генеральному секретареві та, безпосередньо або через Генерального секретаря, про заходи, вжиті відповідно до пункту 1 цієї статті:

- а) державі, на території якої було вчинено злочин;
- б) державі чи державам, громадянином якої є гаданий злочинець або, якщо він є особою без громадянства, на території якої він постійно проживає;
- в) державі чи державам, громадянином якої є жертва;
- г) усім іншим зацікавленим державам;
- д) будь-якій відповідній спеціалізованій установі чи іншій організації, програмі або установі.

3. Будь-якому гаданому злочинцю надається право:

- а) невідкладно зв'язатися з найближчим відповідним представником держави, громадянином якої така особа є або яка іншим чином правочинна захищати права цієї особи, або, якщо вона є особою без громадянства, держави, до якої вона звертається з проханням та яка згодна захищати її права;
- б) відвідання представником цієї держави.

Стаття 15. Судове переслідування гаданих злочинців

Держава-учасниця, на території якої перебуває гаданий злочинець, якщо вона не видає його, передає справу без будь-яких видятоків та без необгрунтованої затримки своїм компетентним органам з метою судового переслідування з додержанням процедур, встановлених законами цієї держави.

Стаття 16. Умови видачі гаданих злочинців

1. Якщо злочини, передбачені статтею 11, не включені як злочини, що тягнуть за собою видачу, до будь-якого договору про видачу, існуючого між державами-учасницями, вони вважаються включеними як такі до такого договору між ними. Держави-учасниці зобов'язуються включати такі злочини як злочини, що тягнуть за собою видачу, до будь-якого договору про видачу, який укладається між ними.

2. Якщо держава-учасниця, яка обумовлює видачу наявністю договору, отримує прохання про видачу від іншої держави-учасниці, з якою вона не має договору про видачу, вона може, на власний розсуд, вважати цю Конвенцію правовою основою для видачі у зв'язку із вчиненням цих злочинів. Видача проводиться з додержанням умов, передбачених законодавством держави, до якої звернене прохання про видачу.

3. Держави-учасниці, що не обумовлюють видачу наявністю договору, розглядають у відносинах між собою такі злочини як злочини, які тягнуть за собою видачу, з додержанням умов, передбачених законодавством держави, до якої звернене прохання про видачу.

4. Кожний з таких злочинів розглядається з метою видачі, здійснюваної державами-учасницями, як вчинений не лише у місці його скоєння, але й на території держав, які зобов'язані встановити свою юрисдикцію відповідно до пункту 1 статті 12.

Стаття 17. Взаємна допомога у здійсненні кримінально-процесуальних дій

1. Держави-учасниці надають одна одній найбільш повну допомогу у зв'язку з кримінально-процесуальними діями, здійснюваними щодо злочинів, передбачених статтею 11, включаючи надання усіх наявних в їх розпорядженні доказів, необхідних для судового розгляду.

2. Положення пункту 1 цієї статті не торкаються зобов'язань, що випливають з положень будь-якого іншого договору, двостороннього чи багатостороннього, який регулює чи буде регулювати, повністю або частково, питання взаємної допомоги у галузі карного правосуддя.

Стаття 18. Справедливе поводження з гаданими злочинцями

Будь-якій особі, щодо якої здійснюється судовий розгляд у зв'язку з будь-яким із злочинів, передбачених статтею 11, гарантується справедливе поводження на усіх стадіях розгляду.

Стаття 19. Повідомлення про результати розгляду

Держава-учасниця, на території якої гаданий злочинець піддається кримінальному переслідуванню, повідомляє про кінцеві результати розгляду Генеральному секретареві, який направляє цю інформацію іншим державам-учасницям.

Стаття 20. Розповсюдження

Держави-учасниці зобов'язуються якомога ширше розповсюджувати цю Конвенцію і, зокрема, включити вивчення Конвенції, а також відповідних положень міжнародного гуманітарного права до своїх програм військової освіти та заохочувати їх вивчення цивільним населенням, з тим щоб з положеннями цієї Конвенції могли ознайомитися військовослужбовці та цивільне населення.

Стаття 21. Положення про врегулювання спорів

Будь-яка суперечка між двома чи більше державами-учасницями щодо тлумачення чи застосування цієї Конвенції, яка не може бути врегульована шляхом переговорів, на вимогу однієї з них передається на арбітражний розгляд. Якщо протягом шести місяців з дати вимоги щодо арбітражного розгляду сторони не зможуть домовитися про організацію арбітражного розгляду, тоді будь-яка з цих сторін може просити Міжнародний Суд розглянути суперечку відповідно до Статуту Суду.

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 22. Підписання

Ця Конвенція відкрита для підписання усіма державами.

Стаття 23. Ратифікація

Ця Конвенція підлягає ратифікації. Ратифікаційні грамоти здаються на збереження Генеральному секретареві, який є депозитарієм цієї Конвенції.

Стаття 24. Приєднання

Ця Конвенція відкрита для приєднання до неї будь-якої держави. Документи про приєднання здаються на зберігання Генеральному секретареві.

Стаття 25. Набрання чинності

Ця Конвенція набирає чинності через _____ днів після здачі

на зберігання Генеральному секретареві документів про ратифікацію чи приєднання.

Стаття 26. Денонсація

Будь-яка держава-учасниця може денонсувати цю Конвенцію шляхом письмового повідомлення Генеральному секретареві.

Стаття 27. Автентичні тексти

Оригінал цієї Конвенції, тексти якої англійською, арабською, іспанською, китайською, російською та французькою мовами є однаково автентичними, здається на зберігання Генеральному секретареві.

(Док. ООН А/АС.242/L.2
Архів МЗС України)

[581]

Проект резолюції “Цільовий фонд ООН для Південної Африки”

(внесений делегаціями 29 країн, у т. ч. України,
на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

21 червня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції про Цільовий фонд ООН для Південної Африки, зокрема, резолюцію 48/159 D від 20 грудня 1993 р.,

посилаючись також на свою резолюцію 48/160 від 20 грудня 1993 р. про Программу ООН в галузі освіти і професійної підготовки для південної частини Африки,

розглянувши доповідь Генерального секретаря про Цільовий фонд ООН для Південної Африки,

визнаючи цінну роботу, виконану протягом декількох років Генеральним секретарем і Комітетом опікунів Цільового фонду ООН для Південної Африки з надання правової і надзвичайної допомоги та допомоги в галузі освіти особам, які піддаються переслідуванням на основі репресивних і дискримінаційних законів Південної Африки, та їх утриманням і колишнім політичним в'язням та емігрантам, які повертаються, з метою сприяння їх реінтеграції у південноафриканське суспільство,

враховуючи рекомендації заключної доповіді Спеціального комітету проти апартеїду,

визнаючи цінну допомогу, яку надає Програма ООН в галузі освіти і професійної підготовки для південної частини Африки учням у Південній Африці, які перебувають у несприятливому становищі, її підтримку зміцненню організаційного потенціалу в цій країні та заходи, що нею вживаються, по забезпеченню того, щоб зобов'язання, взяті щодо допомоги в галузі освіти і професійної підготовки, були повністю виконані,

визнаючи також, що спадщина апартеїду буде продовжувати справляти свій вплив у наступні роки на південноафриканців, які перебувають у несприятливих умовах,

1. **висловлює** своє задоволення у зв'язку з успішним проведенням 26—29 квітня 1994 р. перших нерасових і демократичних виборів у Південній Африці, створенням уряду національної єдності і набранням чинності нерасової і демократичної конституції на перехідний період;

2. **погоджується** з думкою Комітету опікунів Цільового фонду ООН для Південної Африки, висловленою у додатку до доповіді Генерального секретаря про те, що Фонд виконав свій мандат;

3. **підтримує** рекомендації Комітету опікунів Цільового фонду ООН для Південної Африки про те, щоб передати кошти Цільового фонду, які залишились, Програмі ООН в галузі освіти і професійної підготовки для південної частини Африки для використання на цілі цієї Програми і щоб решта адміністративних питань щодо програми Цільового фонду вирішувалась підрозділами Секретаріату, який відповідає за управління Програмою;

4. **підтримує також** рекомендацію Комітету опікунів Цільового фонду ООН для Південної Африки про те, щоб його функції були завершені;

5. **висловлює** свою вдячність урядам, організаціям і окремим особам, які робили щедрі внески у Цільовий фонд ООН для Південної Африки, і добровільним установам, які брали участь у наданні правової і надзвичайної допомоги, а також допомоги в галузі освіти жертвам апартеїду в Південній Африці протягом багатьох років;

6. **висловлює** свою вдячність Генеральному секретареві і Комітету опікунів Цільового фонду ООН для Південної Африки за їх настійні гуманітарні зусилля в Південній Африці;

7. **закликає** держави-члени надавати фінансову і матеріальну підтримку зусиллям нового уряду національної єдності Південної Африки в галузі відбудови і розвитку та продовжувати надавати допомогу цивільному населенню цієї країни.

(Док. ООН А/48/L.59
Архів МЗС України)

[582]

Проект резолюції “Дія атомної радіації”

(внесений делегаціями 39 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

4 жовтня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 913 (X) від 3 грудня 1955 р., згідно з якою було засновано Науковий комітет ООН з дії атомної радіації, та на свої наступні резолюції з цього питання, включаючи резолюцію 48/38 від 10 грудня 1993 р., в якій вона, зокрема, запропонувала Науковому комітету продовжувати його роботу,

із вдячністю беручи до відома доповідь Наукового комітету ООН про дію атомної радіації,

знову підтверджуючи бажаність продовження Науковим комітетом його роботи,

будучи стурбованою потенційно шкідливими наслідками для сучасного і майбутнього поколінь тих рівнів радіації, яким піддається людина і навколишнє середовище,

усвідомлюючи триваючу необхідність вивчення і збору інформації про атомну й іонізуючу радіацію та аналіз її впливу на людину і навколишнє середовище,

1. **висловлює** вдячність Науковому комітету ООН з дії атомної радіації за цінний внесок, який він робить протягом 39 років з моменту його створення у розширення знань і уявлень про рівні, дію й небезпечність атомної радіації, а також за виконання його первісного мандата з науковою компетентністю і незалежністю оцінки;

2. **із задоволенням відзначає** завершення у 1994 р. 12-ї всеосяжної доповіді Наукового комітету “Джерела і дія іонізуючої радіації”, у якій Комітет знайомить наукові кола і світову громадськість з останніми результатами свого аналізу джерел і дії іонізуючої радіації;

3. **пропонує** Науковому комітету продовжувати його роботу, включаючи його важливу діяльність по розширенню знань про рівні, дію й небезпечність іонізуючої радіації з усіх джерел;

4. **схвалює** наміри і плани Наукового комітету щодо його майбутньої діяльності по науковому огляду і оцінці від імені Генеральної Асамблеї;

5. **пропонує також** Науковому комітету продовжити на його наступній сесії огляд важливих проблем у галузі радіації і подати доповідь з цього питання Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії;

6. **пропонує** Програмі ООН з навколишнього середовища, як і раніше, сприяти ефективній діяльності Наукового комітету та ознайомленню з її результатами Генеральної Асамблеї, наукових кіл і громадськості;

7. **висловлює** свою вдячність за допомогу, що надається Науковому комітету державами-членами, спеціалізованими установами, Міжнародним агентством з атомної енергії і неурядовими організаціями, та закликає їх розширювати співробітництво у цій галузі;

8. **пропонує** державам-членам, організаціям системи ООН і зацікавленим неурядовим організаціям подати додаткові відповідні дані про дози, дію і небезпечність радіації з різних джерел, що значно полегшило б роботу по підготовці майбутніх доповідей Наукового комітету, що надаються Генеральній Асамблеї.

*(Док. ООН А/С.4/49/L.2
Архів МЗС України)*

[583]

Проект резолюції

“Статус спостерігача для Міжнародної федерації товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця у Генеральній Асамблеї”

*(внесений делегаціями 100 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

7 жовтня 1994 р.

Генеральна Асамблея,
нагадуючи про особливі функції товариств—членів Міжнародної федерації товариств Червоного Хреста і Червоного

Півмісяця, які визнані власними відповідними урядами як організації, що сприяють органам влади в гуманітарній галузі, на основі Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р.,

враховуючи особливу роль Міжнародної федерації товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця у міжнародних гуманітарних відносинах, як вона додатково визначена Міжнародною конференцією Червоного Хреста і Червоного Півмісяця,

бажаючи сприяти співробітництву ООН з Міжнародною федерацією товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця,

1. **постановляє** запросити Міжнародну федерацію товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця брати участь у сесіях та роботі Генеральної Асамблеї як спостерігача;

2. **просить** Генерального секретаря вжити необхідних заходів для здійснення цієї резолюції.

(Док. ООН А/49/L.3
Архів МЗС України)

[584]

Проект резолюції
“Про стан Міжнародної конвенції
про ліквідацію усіх форм расової дискримінації”

(внесений делегаціями 58 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

10 жовтня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на прийняті нею з 1973 р. відповідні резолюції, останньою з яких є резолюція 47/78 від 16 грудня 1992 р.,

висловлюючи задоволення з приводу того, що з 3 грудня 1982 р. у компетенції Комітету з ліквідації расової дискримінації приймати і розглядати повідомлення про окремих осіб чи групи осіб відповідно до статті 14 Міжнародної конвенції про ліквідацію усіх форм расової дискримінації,

посилаючись на свою резолюцію 47/111 від 16 грудня 1992 р., в якій вона схвалила рішення, прийняте на 14-й Нараді держав—учасниць Міжнародної конвенції про ліквідацію усіх форм расової дискримінації 15 січня 1992 р., внести зміни до пункту 6 статті 8 Конвенції і додати до статті 8 як новий пункт 7 для забезпечення фінансування з регулярного бюджету ООН Комітету з ліквідації расової дискримінації,

посилаючись на рішення 14-ї Народи держав-учасниць про те, що поправки наберуть чинності після того, як дві третини держав-учасниць повідомлять Генерального секретаря як депозитарія про свою згоду з цими поправками,

відзначаючи, що, незважаючи на це рішення, поправки ще не набрали чинності,

1. *бере до відома* доповідь Генерального секретаря про стан Міжнародної конвенції про ліквідацію усіх форм расової дискримінації;

2. *висловлює* своє задоволення з приводу кількості держав, які ратифікували Конвенцію чи приєдналися до неї;

3. *знову підтверджує* свою переконаність у тому, що ратифікація Конвенції чи приєднання до неї на загальній основі і здійснення її положень необхідні для досягнення цілей третього Десятиріччя дій по боротьбі проти расизму і расової дискримінації та для діяльності в період після Десятиріччя;

4. *просить* ті держави, які ще не стали учасницями Конвенції, ратифікувати її чи приєднатися до неї;

5. *просить* держави-учасниці Конвенції розглянути можливість зробити заяву, передбачену у статті 14 Конвенції;

6. *настійливо* закликає усі держави-учасниці, які не зробили цього, вжити всіх заходів, необхідних для забезпечення скорішого набрання чинності поправками до Конвенції від 15 січня 1992 р.;

7. *просить* Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про стан Конвенції відповідно до резолюції 2106 А (XX) Асамблеї від 21 грудня 1965 р.

(Док. ООН А/С.3/49/L2
Архів МЗС України)

[585]

Проект резолюції “Допомога у розмінуванні”

(внесений делегаціями 45 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

20 жовтня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 48/7 про допомогу в розмінуванні, прийняту без голосування 19 жовтня 1993 р.,

підтверджуючи свою глибоку стурбованість величезною гуманітарною проблемою, викликаною наявністю мін та

інших пристроїв, що не вибухнули, які мають серйозні і тривалі соціально-економічні наслідки для населення країн, де існує підвищена мінна загроза, є перешкодою для повернення біженців та інших переміщених осіб, для проведення операцій по наданню гуманітарної допомоги, для реконструкції й економічного розвитку, а також для нормалізації життя суспільства;

підкреслюючи свою серйозну стурбованість наявністю зростаючої кількості мін та інших пристроїв, що не вибухнули, внаслідок збройних конфліктів,

будучи глибоко стурбованою тим, що кількість мін, які встановлюються щорічно, експоненційно перевищує кількість мін, які можуть бути знешкоджені протягом цього ж часу, й будучи впевненою в необхідності й невідкладності активізації зусиль міжнародного співтовариства з розмінування,

знову заявляючи про своє потрясіння великою кількістю жертв, які підірвалися на мінах, особливо серед цивільного населення, й беручи до відома в цьому зв'язку резолюцію 1994/14 Комісії з прав людини від 9 березня 1994 р. щодо наслідків збройних конфліктів для життя дітей,

пам'ятаючи про серйозну загрозу, яку становлять міни та інші пристрої, що не вибухнули, для безпеки, здоров'я й життя персоналу, який бере участь у програмах по наданню гуманітарної допомоги, підтриманню миру і відбудови,

посилаючись у цьому зв'язку на свою резолюцію 48/79 від 16 грудня 1993 р. щодо Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірні ушкодження, або мають невибіркову дію, і на скликання Генеральним секретарем конференції для розгляду дії поправок до зазначеної Конвенції, особливо відзначаючи в цьому зв'язку роботу групи урядових експертів, яка нині займається у першочерговому порядку підготовкою до розгляду дії цієї Конвенції і зокрема Протоколу про заборону або обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв (Протокол II),

посилаючись також на свою резолюцію 48/75 К від 16 грудня 1993 р., що закликає оголосити мораторій на експорт протипіхотних наземних мін,

визнаючи, що на додаток до цієї основної ролі, яка належить державам, важливу роль у наданні допомоги у розмінуванні відіграє ООН,

із задоволенням відзначаючи включення до мандата ряду операцій з підтримання миру положень, які стосуються робіт

з розмінування, що виконуються під керівництвом Департаменту операцій з підтримання миру Секретаріату в контексті таких операцій,

високо оцінюючи, зокрема, заходи, уже вжиті організаціями системи ООН, урядами країн-донорів і країн-отримувачів, Міжнародним комітетом Червоного Хреста і неурядовими організаціями по розв'язанню проблем, пов'язаних з наявністю мін та інших пристроїв, які не вибухнули,

високо оцінюючи, зокрема, заходи, вже вжиті Генеральним секретарем, особливо створення Департаменту з гуманітарних питань як центру з координації, у рамках ООН, з питань, пов'язаних з розмінуванням і суміжними видами діяльності,

1. **висловлює** свою вдячність Генеральному секретареві за його всеохоплюючу доповідь про допомогу в розмінуванні і з інтересом бере до відома пропозиції, що містяться у ній, а також матеріали, які представлені державами-членами і органами, що мають статус спостерігача при Генеральній Асамблеї, і містяться в додатку до доповіді;

2. **вітає** створення Генеральним секретарем фонду добровільних внесків, зокрема для фінансування програм у сфері інформації і підготовки персоналу з питань розмінування й сприяння проведенню операцій з розмінування;

3. **закликає** держави-члени, а також міжурядові і неурядові організації і фонди робити внески до цього фонду добровільних внесків;

4. **пропонує** всім заінтересованим багатостороннім і національним програмам та органам включити за погодженням з ООН заходи, пов'язані з розмінуванням, у число їх заходів з надання гуманітарної, соціальної й економічної допомоги;

5. **знову підкреслює** у цьому зв'язку важливе значення координації ООН заходів, пов'язаних з розмінуванням, у тому числі заходів регіональних організацій, і, зокрема, заходів щодо інформації й підготовки персоналу;

6. **високо оцінює** зусилля Генерального секретаря по використанню існуючих ресурсів для посилення координаційної ролі ООН і закликає його продовжити ці зусилля з метою підвищення ефективності допомоги в розмінуванні, що надається ООН;

7. **бере до відома** в цьому зв'язку створення, в контексті нинішньої реорганізації Департаменту з гуманітарних питань Секретаріату, Секції з розмінування, яка за підтримки інших підрозділів Секретаріату, зокрема кваліфікованих технічних кадрів, які надаються Департаментом операцій з підтримання

миру, відповідає за виконання координаційних функцій Департаменту;

8. **настійливо закликає** держави-члени, регіональні організації, урядові й неурядові організації і фонди продовжувати надавати Генеральному секретареві всебічну підтримку і сприяння, і зокрема надавати йому всю інформацію і дані, а також інші відповідні ресурси, необхідні для посилення координаційної ролі ООН у здійсненні заходів з розмінування;

9. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї до початку її 50-ї сесії доповідь, що охоплює заходи ООН з надання допомоги у проведенні заходів з розмінування протягом минулого року, і особливо діяльність фонду добровільних внесків;

10. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 50-ї сесії пункт "Допомога у розмінуванні".

(Док. ООН А/49/L.8
Архів МЗС України)

[586]

Переглянутий проект резолюції "Договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань"

(внесений делегаціями 87 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

1 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 48/70 від 16 грудня 1993 р., в якій усе міжнародне співтовариство вперше підтримало початок багатосторонніх переговорів про укладення договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань,

підтверджуючи, що всеосяжна заборона ядерних випробувань є однією з найбільш пріоритетних цілей міжнародного співтовариства в галузі роззброєння і нерозповсюдження,

будучи переконаною в тому, що найбільш ефективним засобом досягнення припинення ядерних випробувань є укладення універсального і такого, який піддається міжнародному ефективному контролю, договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань, до якого приєднуються всі держави і який буде сприяти відверненню розповсюдження ядерної

зброї в усіх його аспектах, процесу ядерного роззброєння і, таким чином, зміцненню міжнародного миру й безпеки,

знову підтверджуючи свою переконаність у тому, що прояв максимальної стриманості щодо ядерних випробувань відповідав би меті переговорів щодо укладення договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань,

відзначаючи висловлене учасниками Договору 1963 р. про заборону випробувань ядерної зброї в атмосфері, у космічному просторі та під водою прагнення досягти назавжди припинення усіх випробувальних вибухів ядерної зброї, яке підтверджується у преамбулі Договору 1968 р. про нерозповсюдження ядерної зброї,

вітаючи підготовку у Спеціальному комітеті з питань заборони ядерних випробувань Конференції з роззброєння попереднього тексту, який згадується у доповіді Конференції та додатку до неї, і відзначаючи рішення Конференції продовжити свою роботу у формі міжсесійних нарад,

1. **вітає** триваючі багатосторонні переговори щодо укладення договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань у рамках Спеціального комітету з питань заборони ядерних випробувань Конференції з роззброєння та позитивний і вагомий внесок держав, які беруть участь у цих переговорах, у розробку попереднього тексту;

2. **закликає** учасників Конференції з роззброєння у ході міжсесійного періоду процесу переговорів продовжити роботу на основі попереднього тексту з метою досягти суттєвого прогресу;

3. **закликає також** Конференцію з роззброєння після поновлення Спеціального комітету з питань заборони ядерних випробувань на початку її сесії 1995 р. і поновлення його мандата вийти на новий етап переговорів;

4. **настійливо закликає** всі держави, які беруть участь у роботі Конференції з роззброєння, особливо держави, які володіють ядерною зброєю, активно вести переговори, розглядаючи їх як одне з найбільш пріоритетних завдань, і укласти універсальний і такий, що піддається багатосторонньому й ефективному контролю, договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань, який сприяв би ядерному роззброєнню і відверненню розповсюдження ядерної зброї в усіх його аспектах;

5. **знову закликає** всі держави підтримати багатосторонні переговори у рамках Конференції з роззброєння щодо укла-

дення договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань та їх невідкладне завершення;

6. **просить** Генерального секретаря забезпечити надання Конференції з роззброєння належних засобів адміністративного, основного і конференційного обслуговування, необхідних для проведення цих переговорів;

7. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 50-ї сесії пункт “Договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань”.

(Док. ООН А/С.1/49/L.22/Rev.1
Архів МЗС України)

[587]

Проект резолюції “Регіональне роззброєння”

(внесений делегаціями 39 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

3 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 45/58 Р від 4 грудня 1990 р., 46/36 І від 6 грудня 1991 р., 47/52 J від 9 грудня 1992 р. і 48/75 І від 16 грудня 1993 р. про регіональне роззброєння,

вважаючи, що зусилля міжнародного співтовариства по забезпеченню просування до ідеалу загального і повного роззброєння ґрунтуються на властивому людині прагненні справжнього миру й безпеки, ліквідації загрози війни і вивільнення економічних, інтелектуальних та інших ресурсів для використання у мирних цілях,

підтверджуючи зобов'язання усіх держав незмінно дотримуватись у своїх міжнародних відносинах цілей і принципів, закріплених у Статуті ООН,

відзначаючи, що на 10-й спеціальній сесії Генеральної Асамблеї прийнято основоположні принципи, покликані бути керівництвом у справі досягнення загального і повного роззброєння,

відзначаючи також керівні принципи й рекомендації щодо регіональних підходів до роззброєння у контексті глобальної безпеки, які були затверджені Комісією з роззброєння на її основній сесії 1993 р.,

вітаючи перспективи справжнього прогресу в галузі роззброєння, що з'явилися за останні роки в результаті переговорів між двома наддержавами,

беручи до відома недавні пропозиції щодо роззброєння і нерозповсюдження ядерної зброї на регіональному і субрегіональному рівнях,

визначаючи важливість заходів зміцнення довіри для регіонального і міжнародного миру і безпеки,

будучи переконаною у тому, що зусилля країн по сприянню регіональному роззброєнню, з урахуванням конкретних особливостей кожного регіону та відповідно до принципу ненанесення шкоди безпеці при найнижчому рівні озброєнь, зміцнювали би безпеку менших держав і тим самим сприяли би міжнародному миру і безпеці, знижуючи ризик регіональних конфліктів,

1. **підкреслює**, що для досягнення прогресу з усього спектру проблем роззброєння необхідні неослабні зусилля у рамках Конференції з роззброєння та під егідою ООН;

2. **підтверджує**, що глобальний і регіональний підходи до роззброєння доповнюють один одного і тому мають застосовуватися одночасно для сприяння регіональному і міжнародному миру і безпеці;

3. **закликає** держави укладати, де це можливо, угоди про нерозповсюдження ядерної зброї, роззброєння та заходи зміцнення довіри на регіональному і субрегіональному рівнях;

4. **вітає** ініціативи з метою роззброєння, нерозповсюдження ядерної зброї та забезпечення безпеки, виявлені деякими країнами на регіональному і субрегіональному рівнях;

5. **підтримує і заохочує** зусилля, спрямовані на сприяння заходам зміцнення довіри на регіональному і субрегіональному рівнях з метою послаблення регіональної напруги та подальшого здійснення заходів у галузі роззброєння і нерозповсюдження ядерної зброї на регіональному і субрегіональному рівнях;

6. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 50-ї сесії пункт "Регіональне роззброєння".

(Док. ООН А/С.1/49/L.42
Архів МЗС України)

[588]

Проект резолюції
“Питання про проголошення 1998 року
Міжнародним роком океану”

*(внесений делегаціями 111 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

7 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,
посилаючись на резолюцію 1994/48 Економічної та
Соціальної Ради від 29 липня 1994 р.,
проголошує 1998 рік Міжнародним роком океану.

*(Док. ООН А/С.2/49/L.11
Архів МЗС України)*

[589]

Проект резолюції
“Питання про відповідальність за напад
на персонал ООН та пов'язаний з нею персонал
і заходи по забезпеченню притягнення до судової
відповідальності осіб, відповідальних за такі напади”

*(внесений делегаціями 42 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

9 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,
вважаючи, що кодифікація і прогресивний розвиток між-
народного права сприяють реалізації цілей і принципів, виклад-
дених у статтях 1 і 2 Статуту ООН,

будучи глибоко занепокоєною нападами, що почастишали,
на персонал ООН та пов'язаний з нею персонал, які спричи-
нили смерть чи тяжкі поранення,

враховуючи, що операції ООН можуть проводитись у
ситуаціях, пов'язаних з виникненням загрози безпеці персона-
лу ООН та пов'язаного з нею персоналу,

визнаючи необхідність у зміцненні та постійному огляді
механізмів забезпечення захисту персоналу ООН і пов'яза-
ного з нею персоналу,

посилаючись на свою резолюцію 48/37 від 9 грудня 1993 р.,
в якій вона заснувала Спеціальний комітет з розробки між-

народної конвенції щодо охорони і безпеки персоналу ООН та пов'язаного з нею персоналу, з приділенням особливої уваги відповідальності за напад на такий персонал,

беручи до відома доповідь Спеціального комітету, зокрема переглянутий текст для переговорів, який є результатом роботи Спеціального комітету,

посилаючись на своє рішення, прийняте по рекомендації Спеціального комітету, знову створити у рамках Шостого комітету на теперішній сесії Генеральної Асамблеї робочу групу для продовження розгляду переглянутого тексту для переговорів і пов'язаних з ним пропозицій,

розглянувши текст проекту конвенції, підготовлений Робочою групою і поданий на розгляд Шостому комітету з метою прийняття,

1. *приймає і відкриває* для підписання і ратифікації, прийняття чи затвердження, або для приєднання Конвенцію про охорону персоналу ООН і пов'язаного з нею персоналу, текст якої додається до цієї резолюції;

2. *настійливо закликає* держави вжити усіх належних заходів по забезпеченню охорони й безпеки персоналу ООН і пов'язаного з нею персоналу на їх території;

3. *рекомендує*, щоб питання охорони і безпеки персоналу ООН і пов'язаного з нею персоналу постійно знаходились у полі зору всіх відповідних органів Організації;

4. *підкреслює* важливе значення, яке вона надає скорішому завершенню всеосяжного огляду порядку виплати компенсації за смерть, непрацездатність, травму чи хворобу, які пов'язані зі службою з підтримання миру, з метою розробки справедливого відповідного порядку і забезпечення швидкої виплати відшкодування.

Додаток

Конвенція про охорону персоналу Організації Об'єднаних Націй і пов'язаного з нею персоналу

Держави—учасниці цієї Конвенції,

будучи глибоко занепокоєними зростаючою кількістю жертв і поранень у результаті умисних нападів на персонал ООН і пов'язаний з нею персонал,

беручи до уваги, що напади чи інші посягання на персонал, який діє від імені ООН, не можуть мати виправдання і є неприйнятними, ким би вони не вчинялись,

враховуючи, що операції ООН проводяться у загальних інтересах міжнародного співтовариства й відповідно до принципів і цілей Статуту ООН,

визнаючи важливий внесок, який персонал ООН і пов'язаний з нею персонал роблять у зусилля ООН в галузі превентивної дипломатії, миротворчості, підтримання миру, миробудівництва і гуманітарних та інших операцій,

враховуючи існуючі домовленості у галузі забезпечення безпеки персоналу ООН і пов'язаного з нею персоналу, у тому числі кроки, що робляться у цьому напрямі головними органами ООН,

визнаючи проте, що існуючі заходи щодо захисту персоналу ООН і пов'язаного з нею персоналу недостатні,

визнаючи, що ефективність й безпека операцій ООН підвищуються, якщо такі операції проводяться за згодою та у співробітництві з боку приймаючої держави,

закликаючи усі держави, в яких розміщено персонал ООН і пов'язаний з нею персонал, та всіх, на кого такий персонал може покладатися, надавати всебічну підтримку з метою сприяння проведенню і здійсненню мандата операцій ООН,

будучи переконаними у тому, що необхідно негайно вжити належних й ефективних заходів для запобігання нападам на персонал ООН і пов'язаний з нею персонал та для покарання тих, хто вчинив такі напади,

домовились про наступне:

Стаття 1. Визначення

Для цілей цієї Конвенції:

а) "Персонал Організації Об'єднаних Націй" означає:

- i) осіб, залучених чи направлених Генеральним секретарем ООН членами військового, поліцейського чи цивільного компонентів операції ООН;
- ii) інших посадових осіб й експертів, відряджених ООН чи її спеціалізованими установами або Міжнародним агентством з атомної енергії, які перебувають в офіційній якості у районі проведення операцій ООН;

б) "Пов'язаний з нею персонал" означає:

- i) осіб, направлених урядом чи міжурядовою організацією за згодою компетентного органу ООН;
- ii) осіб, залучених Генеральним секретарем ООН чи спеціалізованою установою або Міжнародним агентством з атомної енергії;
- iii) осіб, направлених гуманітарною неурядовою організацією

цією чи гуманітарною установою відповідно до угоди з Генеральним секретарем ООН або зі спеціалізованою установою чи Міжнародним агентством з атомної енергії для проведення діяльності на підтримку виконання мандата операції ООН;

в) "Операція Організації Об'єднаних Націй" означає операцію, яка започаткована компетентним органом ООН відповідно до Статуту ООН та проводиться під керівництвом і контролем ООН:

i) коли операція проводиться з метою підтримання чи відбудови міжнародного миру і безпеки; чи

ii) коли Рада Безпеки або Генеральна Асамблея для цілей цієї Конвенції проголошує, що існує особливий ризик щодо безпеки персоналу, який бере участь у цій операції;

г) "Приймаюча держава" означає державу, на території якої проводиться операція ООН;

д) "Держава транзиту" означає державу, яка не є приймаючою державою, але на території якої у зв'язку з операцією ООН перебувають транзитом або тимчасово присутні персонал ООН і пов'язаний з нею персонал або їх матеріально-технічні засоби.

Стаття 2. Сфери застосування

1. Ця Конвенція застосовується щодо персоналу ООН і пов'язаного з нею персоналу й операцій ООН відповідно до визначення, що міститься у статті 1.

2. Ця Конвенція не застосовується до операції ООН, санкціонованої Радою Безпеки як примусового заходу на підставі глави VII Статуту ООН, у якій будь-який персонал залучається як комбатанти проти організованих збройних сил і до якої застосовується право міжнародних збройних конфліктів.

Стаття 3. Визначення

1. Військовий і поліцейський компоненти операції ООН та їх наземні, водні й повітряні транспортні засоби мають розпізнавальне позначення. Інший персонал та інші наземні, водні й повітряні транспортні засоби, які використовуються в операції ООН, мають належне позначення, якщо Генеральний секретар ООН не прийме іншого рішення.

2. Весь персонал ООН і пов'язаний з нею персонал має належні документи, які засвідчують особу.

Стаття 4. Угоди про статус операції

Приймаюча держава й ООН якомога скоріше укладають угоду щодо статусу операції ООН та всього персоналу, який використовується в операції, включаючи, зокрема, положення про привілеї та імунітети військового і поліцейного компонентів операції.

Стаття 5. Транзит

Держава транзиту сприяє забезпеченню безперешкодного транзиту персоналу ООН і пов'язаного з нею персоналу та його матеріально-технічних засобів до приймаючої держави та з неї.

Стаття 6. Повага законів і правил приймаючої держави

1. Без шкоди для таких привілеїв та імунітетів, які вони можуть мати, або вимог, пов'язаних з їх обов'язками, персонал ООН та пов'язаний з нею персонал:

а) дотримується законів і правил приймаючої держави і держави транзиту; і

б) утримується від будь-яких дій або діяльності, несумісних з неупередженим і міжнародним характером своїх обов'язків.

2. Генеральний секретар ООН вживає всіх необхідних заходів з метою забезпечення дотримання цих зобов'язань.

Стаття 7. Обов'язок забезпечувати охорону й безпеку персоналу Організації Об'єднаних Націй та пов'язаного з нею персоналу

1. Персонал ООН та пов'язаний з нею персонал, їх матеріально-технічні засоби і приміщення не повинні ставати об'єктом нападу або будь-яких дій, розрахованих на недопущення виконання цим персоналом свого мандата.

2. Держави-учасниці вживають усіх належних заходів з метою забезпечення охорони і безпеки персоналу ООН та пов'язаного з нею персоналу. Зокрема, держави-учасниці роблять усі необхідні кроки для захисту персоналу ООН та пов'язаного з нею персоналу, розміщеного на їх території, від злочинів, передбачених статтею 9.

3. Держави-учасниці, за необхідності, співробітничать з ООН та іншими державами-учасницями у рамках здійснення цієї Конвенції, зокрема у будь-якому випадку, коли приймаюча держава не в змозі вжити необхідних заходів.

Стаття 8. Обов'язок звільняти або повертати персонал Організації Об'єднаних Націй та пов'язаний з нею персонал, який було захоплено або затримано

За винятком інших випадків, передбачених угодою, яку може бути застосовано щодо статусу сил, якщо має місце захоплення або затримання персоналу ООН або пов'язаного з нею персоналу в ході виконання ним своїх обов'язків та якщо встановлена особистість членів цього персоналу, вони не піддаються допиту і негайно звільнюються та повертаються ООН чи іншим відповідним органам. До звільнення з ними поводяться відповідно до загальноєвропейських стандартів прав людини, принципів і духу Женевських конвенцій 1949 р.

Стаття 9. Злочини проти персоналу Організації Об'єднаних Націй та пов'язаного з нею персоналу

1. Умисне вчинення:

а) вбивства, викрадення або іншого нападу, спрямованого проти особистості чи свободи будь-якого персоналу ООН та пов'язаного з нею персоналу;

б) насильницького нападу на службові приміщення, житлові приміщення чи транспортні засоби будь-якого персоналу ООН та пов'язаного з нею персоналу, який може наразити на небезпеку особистість або свободу цього персоналу;

в) погрози будь-якого такого нападу з метою змусити ту чи іншу фізичну або юридичну особу здійснити або утриматися від здійснення будь-яких дій;

г) спроби будь-якого такого нападу; і

д) дії, яка є співучастю у будь-якому такому нападі чи у здійсненні спроби такого нападу, або організацією чи відданням наказу про здійснення такого нападу,

визнається кожною державою-учасницею відповідно до її національного законодавства злочином.

2. Кожна держава-учасниця встановлює відповідні покарання за злочини, передбачені пунктом 1, з урахуванням їх тяжкого характеру.

Стаття 10. Встановлення юрисдикції

1. Кожна держава-учасниця вживає таких заходів, які можуть бути необхідні для встановлення своєї юрисдикції щодо злочинів, передбачених статтею 9, у таких випадках:

а) коли злочин вчинено на території цієї держави чи на борту судна або літального апарату, зареєстрованого у цій державі;

б) коли гаданий злочинець є громадянином цієї держави.

2. Держава-учасниця може також встановити свою юрисдикцію щодо будь-якого злочину, якщо його вчинено:

а) особою без громадянства, яка звичайно мешкає у цій державі; чи

б) відносно громадянина цієї держави; чи

в) у спробі змусити цю державу здійснити яку-небудь дію чи утриматися від неї.

3. Будь-яка держава-учасниця, яка встановила юрисдикцію, названу у пункті 2, повідомляє про це Генерального секретаря ООН. Якщо така держава-учасниця надалі відмовляється від такої юрисдикції, вона повідомляє про це Генерального секретаря ООН.

4. Кожна держава-учасниця вживає таких заходів, які можуть бути необхідні для встановлення своєї юрисдикції щодо злочинів, передбачених статтею 9, у випадках, коли гаданий злочинець перебуває на її території, і не видає його відповідно до статті 15 жодній з держав-учасниць, які встановили свою юрисдикцію відповідно до пунктів 1 чи 2.

5. Ця Конвенція не виключає здійснення будь-якої карної юрисдикції відповідно до національного законодавства.

Стаття 11. Відвернення злочинів проти персоналу Організації Об'єднаних Націй та пов'язаного з нею персоналу

Держави-учасниці співробітничать у справі відвернення злочинів, передбачених статтею 9, передусім шляхом:

а) прийняття всіх практично здійснених заходів щодо відвернення приготувань на своїх територіях до здійснення цих злочинів у межах чи за межами своїх територій; і

б) обміну інформацією відповідно до свого національного законодавства і координації вжиття адміністративних та інших відповідних заходів з метою запобігання здійсненню таких злочинів.

Стаття 12. Надання інформації

1. Відповідно до умов, встановлених у її національному законодавстві, держава-учасниця, на території якої вчинено злочин, передбачений статтею 9, якщо вона має підстави вважати, що гаданий злочинець залишив її територію, повідомляє Генеральному секретареві ООН і, безпосередньо чи через Ге-

нерального секретаря, заінтересованій державі або державам усі факти щодо вчиненого злочину, а також подає усю наявну в її розпорядженні інформацію щодо особи гаданого злочинця.

2. У разі вчинення злочину, передбаченого статтею 9, кожна держава-учасниця, в якій є інформація щодо жертви й обставин вчинення злочину, докладає зусилля до того, щоб у повному обсязі і невідкладно надати її за умов, передбачених в її національному законодавстві, Генеральному секретареві ООН і заінтересованій державі або державам.

Стаття 13. Заходи по забезпеченню судового переслідування чи видачі

1. Коли обставини того вимагають, держава-учасниця, на території якої перебуває гаданий злочинець, вживає відповідно до свого національного законодавства належні заходи до того, щоб забезпечити його присутність з метою судового переслідування або видачі.

2. Про заходи, вжиті на виконання пункту 1, відповідно до національного законодавства й невідкладно, повідомляється Генеральному секретареві ООН і, безпосередньо або через Генерального секретаря:

- а) державі, на території якої було вчинено злочин;
- б) державі чи державам, громадянином якої є гаданий злочинець або, якщо він є особою без громадянства, на території якої він звичайно проживає;
- в) державі чи державам, громадянином якої є жертва; і
- г) іншим заінтересованим державам.

Стаття 14. Судове переслідування гаданих злочинців

Держава-учасниця, на території якої перебуває гаданий злочинець, якщо вона не видає його, передає справу без будь-яких винятків й без необгрунтованої затримки своїм компетентним органам для цілей судового переслідування з дотриманням процедур, встановлених законодавством цієї держави. Ці органи приймають рішення таким же чином, як і у разі звичайного злочину тяжкого характеру відповідно до законодавства цієї держави.

Стаття 15. Видача гаданих злочинців

1. Якщо злочини, передбачені статтею 9, не включені як злочини, що спричиняють видачу, до будь-якого договору про видачу, що існує між державами-учасницями, вони вважаються такими, що включені до такого договору між ними. Держави-учасниці зобов'язуються включати такі злочини як

злочини, які спричиняють видачу, до будь-якого договору про видачу, що укладається між ними.

2. Якщо держава-учасниця, яка обумовлює видачу наявністю договору, отримує прохання про видачу від іншої держави-учасниці, з якою вона не має договору про видачу, вона може, за власним розсудом, вважати цю Конвенцію правовою підставою для видачі у зв'язку з такими злочинами. Видача проводиться з дотриманням умов, передбачених законодавством держави, якій робиться запит.

3. Держави-учасниці, які не обумовлюють видачу наявністю договору, розглядають у відносинах між собою такі злочини як злочини, що спричиняють видачу, з додержанням умов, передбачених законодавством держави, якій робиться запит.

4. Кожний з цих злочинів розглядається, з метою видачі, здійснюваної державами-учасницями, як вчинений не лише на місці його скоєння, але й на території держав-учасниць, які встановили свою юрисдикцію відповідно до пункту 1 або 2 статті 10.

Стаття 16. Взаємна допомога у кримінальних питаннях

1. Держави-учасниці надають одна одній максимальну допомогу у зв'язку з судовими розглядами, які провадяться щодо злочинів, передбачених статтею 9, включаючи сприяння в отриманні усіх наявних у їх розпорядженні доказів, необхідних для судового розгляду. В усіх випадках застосовується законодавство країни, якій робиться запит.

2. Положення пункту 1 не стосуються зобов'язань щодо взаємної допомоги, які містяться у будь-якому іншому договорі.

Стаття 17. Справедливе поводження

1. Будь-якій особі, щодо якої здійснюється розслідування або судовий розгляд у зв'язку з будь-яким злочином, передбаченим статтею 9, гарантується справедливе поводження, справедливий судовий процес і повний захист її прав на усіх стадіях розслідування або розгляду.

2. Будь-якому гаданому злочинцю надається право:

а) невідкладно зв'язатися з найближчим відповідним представником держави чи держав, громадянином якої/яких така особа є і яка/які іншим чином правомочні захищати права цієї особи, або, якщо вона є особою без громадянства, держави, до якої вона звертається з проханням та яка згодна захищати її права; і

б) відвідання представником цієї держави або держав.

Стаття 18. Повідомлення про результати розгляду

Держава-учасниця, на території якої гаданий злочинець зазнає кримінального переслідування, повідомляє про кінцеві результати розгляду Генерального секретаря ООН, який надсилає цю інформацію іншим державам-учасницям.

Стаття 19. Розповсюдження

Держави-учасниці зобов'язуються якомога ширше розповсюджувати цю Конвенцію і, зокрема, включити вивчення Конвенції, а також відповідних положень міжнародного гуманітарного права до своїх програм військового навчання.

Стаття 20. Виключні застереження

Ніщо у цій Конвенції не впливає на:

а) застосування міжнародного гуманітарного права та загально визнаних норм прав людини, які містяться у міжнародно-правових документах, у зв'язку із захистом операцій і персоналу ООН та пов'язаного з нею персоналу та на обов'язок такого персоналу дотримуватись таких правових норм;

б) права й обов'язки держав згідно із Статутом ООН щодо згоди на в'їзд осіб на їх території;

в) обов'язок персоналу ООН та пов'язаного з нею персоналу діяти відповідно до положень мандата операції ООН;

г) право держав, які добровільно надають персонал для операцій ООН, відкликати свій персонал, який бере участь в такій операції; або

д) право на відповідну компенсацію, що виплачується у випадку смерті, інвалідності, травм або хвороби, які є наслідком участі у діяльності з підтримання миру осіб, котрі були добровільно надані державами для операцій ООН.

Стаття 21. Право на самозахист

Ніщо у цій Конвенції не повинно тлумачитися як таке, що допускає звуження права на самозахист.

Стаття 22. Врегулювання спорів

1. Будь-який спір між двома або декількома державами-учасницями щодо тлумачення або застосування цієї Конвенції, який не може бути врегульований шляхом переговорів, на вимогу однієї з них передається на арбітражний розгляд. Якщо протягом шести місяців з дати вимоги щодо арбітражного розгляду сторони не зможуть домовитися про організацію арбітражного розгляду, тоді будь-яка з цих сторін

може передати цей спір до Міжнародного Суду шляхом подачі заяви згідно із Статутом Суду.

2. Кожна держава-учасниця може при підписанні, ратифікації, прийнятті або затвердженні цієї Конвенції або під час приєднання до неї зробити заяву про те, що вона не вважає себе пов'язаною усіма або окремими положеннями пункту 1. Інші держави-учасниці не будуть пов'язані положеннями пункту 1 або його відповідною частиною щодо будь-якої держави-учасниці, яка зробила таке застереження.

3. Будь-яка держава-учасниця, що зробила застереження відповідно до пункту 2, може у будь-який час зняти це застереження шляхом повідомлення Генерального секретаря ООН.

Стаття 23. Нарада по огляду здійснення

На прохання однієї або декількох держав-учасниць та за ухвалою більшості держав-учасниць, Генеральний секретар ООН скликає нараду держав-учасниць для проведення огляду здійснення Конвенції і проблем, що виникли у зв'язку з її застосуванням.

Стаття 24. Підписання

Ця Конвенція відкрита для підписання усіма державами до 31 грудня 1995 р. в Центральних установах ООН у Нью-Йорку.

Стаття 25. Ратифікація, прийняття або затвердження

Ця Конвенція підлягає ратифікації, прийняттю або затвердженню. Документи про ратифікацію, прийняття або затвердження здаються на зберігання Генеральному секретареві ООН.

Стаття 26. Приєднання

Ця Конвенція відкрита для приєднання до неї будь-якої держави. Документи про приєднання здаються на зберігання Генеральному секретареві ООН.

Стаття 27. Набрання чинності

1. Ця Конвенція набирає чинності через 30 днів після здачі на зберігання Генеральному секретареві ООН 22 документів про ратифікацію, прийняття, затвердження чи приєднання.

2. Для кожної держави, яка ратифікує, приймає і затверджує цю Конвенцію або приєднується до неї, після здачі 22-го документа про ратифікацію, прийняття, затвердження чи приєднання Конвенція набирає чинності через 30 днів після здачі на зберігання такою державою її документа про ратифікацію, прийняття або приєднання.

Стаття 28. Денонсація

1. Будь-яка держава-учасниця може денонсувати цю Конвенцію шляхом письмового повідомлення Генерального секретаря ООН.

2. Денонсація набирає чинності через рік після дати отримання повідомлення Генеральним секретарем ООН.

Стаття 29. Автентичні тексти

Оригінал цієї Конвенції, тексти якої англійською, арабською, іспанською, китайською, російською і французькою мовами є однаково автентичними, здається на зберігання Генеральному секретареві ООН, який розсилає його завірених копії всім державам.

*(Док. ООН А/С.6/49/L.9
Архів МЗС України)*

[590]

Проект резолюції

“Конвенція про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) та токсичної зброї та про їх знищення”

*(внесений делегаціями 53 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

14 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції щодо повної й ефективної заборони бактеріологічної (біологічної) та токсичної зброї та її знищення,

посилаючись також, зокрема, на свою прийняту без голосування 6 грудня 1991 р. резолюцію 46/35 А, в якій вона вітала, зокрема, заснування, відповідно до рекомендацій третьої Конференції учасників Конвенції про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) та токсичної зброї та про їх знищення по розгляду дії Конвенції, відкритої для всіх держав-учасниць Спеціальної групи урядових експертів для визначення й вивчення потенційних засобів контролю з науково-технічного погляду,

посилаючись далі на свою прийняту без голосування 16 грудня 1993 р. резолюцію 48/65, в якій вона із задоволенням відзначила заключну доповідь Спеціальної групи урядо-

них експертів для визначення і вивчення потенційних засобів контролю з науково-технічного погляду, прийняту консенсусом на її останньому засіданні у Женеві 24 вересня 1993 р.,

відзначаючи із задоволенням, що учасницями Конвенції про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про їх знищення є більше 130 держав, у тому числі усі постійні члени Ради Безпеки,

враховуючи свій заклик, звернений до усіх держав—учасниць Конвенції, взяти участь у здійсненні рекомендацій третьої Конференції з розгляду дії Конвенції, у тому числі в обміні інформацією та даними, погодженому у Заключній декларації третьої Конференції з розгляду дії Конвенції, та подавати таку інформацію і дані — відповідно до стандартизованої процедури — Генеральному секретареві на щорічній основі і не пізніше 15 квітня,

посилаючись на положення Конвенції щодо науково-технічного співробітництва і відповідні положення Заключного документа третьої Конференції по розгляду дії Конвенції, заключної доповіді Спеціальної групи урядових експертів та заключної доповіді Спеціальної конференції держав—учасниць Конвенції, яка відбулася 9—30 вересня 1994 р.,

1. **відзначає**, що більшість держав—учасниць Конвенції про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) та токсичної зброї та про їх знищення звернулися до держав-депозитаріїв з проханням скликати спеціальну конференцію для розгляду заключної доповіді Спеціальної групи урядових експертів;

2. **вітає** прийняту консенсусом 30 вересня 1994 р. заключну доповідь Спеціальної конференції, в якій держави-учасниці домовились розглянути відповідні заходи, включаючи можливі заходи контролю, і розробити пропозиції щодо зміцнення Конвенції, які, за необхідності, будуть включені до обов'язкового, з юридичного погляду, документа, який буде поданий на розгляд держав-учасниць;

3. **із задоволенням відзначає** інформацію і дані, подані до цього часу, і повторює свій звернений до всіх держав—учасниць Конвенції заклик брати участь в обміні інформацією та даними, погодженому у Заключній декларації третьої Конференції учасників Конвенції про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) та токсичної зброї та про їх знищення з розгляду дії Конвенції;

4. **просить** Генерального секретаря надати необхідну допомогу державам—депозитаріям Конвенції та надати такі послуги, які можуть бути потрібні у зв'язку із здійсненням рішень і рекомендацій третьої Конференції з розгляду дії Конвенції, а також рішень, які містяться у заключній доповіді Спеціальної конференції, включаючи всю необхідну допомогу Спеціальній групі урядових експертів;

5. **закликає** всі держави, які підписали Конвенцію та ще не ратифікували її, невідкладно це зробити та закликає також ті держави, які не підписали Конвенцію, у найкоротші строки стати її учасниками, сприяючи тим самим досягненню загального приєднання до Конвенції;

6. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 50-ї сесії пункт “Конвенція про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) та токсичної зброї та про їх знищення”.

(Док. ООН А/С.1/49/L.13
Архів МЗС України)

[591]

Проект резолюції “Рік ООН, присвячений терпимості”

(внесений делегаціями 36 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

15 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 48/126 від 20 грудня 1993 р., у якій вона проголосила 1995 рік Роком ООН, присвяченим терпимості,

нагадуючи також про те, що у преамбулі Статуту ООН підтверджується, що прояв терпимості є одним з тих принципів, які мають застосовуватися для досягнення цілей ООН щодо запобігання війні та підтримання миру,

підкреслюючи, що одна із закріплених у Статуті цілей ООН полягає у здійсненні міжнародного співробітництва у вирішенні міжнародних проблем економічного, соціального, культурного чи гуманітарного характеру та у заохоченні й розвитку поваги до прав людини й основних свобод для всіх, без обмежень за ознаками раси, статі, мови й релігії,

пам'ятаючи про Всесвітню декларацію прав людини і Міжнародні пакти про права людини,

враховуючи Віденську декларацію і Програму дій, прийняті на Всесвітній конференції з прав людини, що відбулася у Відні 14–25 червня 1993 р.,

будучи переконаною у тому, що терпимість є здоровою основою будь-якого цивілізованого суспільства і світу,

враховуючи своє рішення 35/424 від 5 грудня 1980 р. і резолюцію 1980/67 Економічної та Соціальної Ради від 25 липня 1980 р., що стосуються керівних принципів щодо міжнародних років і роковин,

відзначаючи, що проведення Року ООН, присвяченого терпимості, не матиме будь-яких фінансових наслідків для ООН,

беручи до відома записку Генерального секретаря, що супроводжує доповідь Генерального директора Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури,

1. **вітає** той факт, що Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури візьме на себе роль провідної організації у проведенні Року ООН, присвяченого терпимості;

2. **рекомендує** спеціалізованим установам, регіональним комісіям та іншим організаціям системи ООН розглянути на їх відповідних форумах питання про внесок, який вони могли б зробити в успішне проведення Року ООН, присвяченого терпимості;

3. **закликає** всі держави-члени співробітничати з Організацією Об'єднаних Націй з питань освіти, науки й культури у виконанні національних і міжнародних програм проведення Року і взяти активну участь у здійсненні заходів, які будуть організовані у рамках проведення Року;

4. **пропонує** заінтересованим міжурядовим та неурядовим організаціям докласти зусиль в їх відповідних сферах компетенції з тим, щоб зробити належний внесок у здійснення програми проведення Року і програми наступних заходів у зв'язку з проведенням Року;

5. **просить** Організацію Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури підготувати з метою завершення Року декларацію принципів і програму дій в якості наступних заходів у зв'язку з проведенням Року та подати їх Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії;

6. **постановляє** відзначити закінчення Року проведенням спеціального пам'ятного пленарного засідання на своїй 51-й сесії і розглянути питання про наступні заходи у зв'язку з проведенням Року на своїй 51-й сесії.

(Док. ООН А/С.3/49/L.20
Архів МЗС України)

Проект резолюції

“Необхідність вжиття ефективних міжнародних заходів по відверненню й викоріненню торгівлі дітьми, дитячої проституції та дитячої порнографії”

(внесений делегаціями 18 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

16 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,

знову підтверджуючи Віденську декларацію і Програму дій, прийняті на Всесвітній конференції з прав людини, що відбулася у Відні 14–25 червня 1993 р., в яких вимагається вжиття дієвих заходів, щоб покласти край жіночому інфантициду, використанню дітей на шкідливих роботах, торгівлі дітьми та їх органами, дитячій проституції, дитячій порнографії, а також іншим формам сексуальних зловживань,

посилаючись на Конвенцію про права дитини, прийняту в її резолюції 44/25 від 20 листопада 1989 р.,

посилаючись також на Всесвітню декларацію про забезпечення виживання, захисту й розвитку дітей та План дій по здійсненню декларації про забезпечення виживання, захисту й розвитку дітей у 90-і роки, прийняті на Всесвітній зустрічі на вищому рівні в інтересах дітей, що відбулася у Нью-Йорку 29 і 30 вересня 1990 р.,

беручи до уваги резолюцію 1992/74 Комісії з прав людини від 5 березня 1992 р., в якій Комісія прийняла Програму дій по відверненню торгівлі дітьми, дитячої проституції й дитячої порнографії,

посилаючись на свою резолюцію 48/156 від 20 грудня 1993 р.,

посилаючись також на резолюцію 1994/90 Комісії з прав людини від 9 березня 1994 р.,

визнаючи великі зусилля, зроблені у цій галузі ООН, передусім Дитячим фондом ООН, Комітетом з прав дитини і Спеціальним доповідачем Комісії з прав людини щодо питання про торгівлю дітьми, дитячу проституцію й дитячу порнографію,

будучи глибоко занепокоєною триваючою практикою використання дітей для проституції, сексуальних зловживань та інших дій, які можуть також часто бути експлуатацією дитячої праці,

будучи глибоко стривоженою триваючою практикою торгівлі дітьми та іншою практикою, яка може мати відношення до пов'язаних з цим зникнень, незаконних усиновлень, відмови від дітей, їх викрадення та насильницького вивозу з комерційними цілями,

враховуючи різні причини, що впливають на виникнення і сталість цих особливих обставин, включаючи, зокрема, злиденність, безробіття, голод, стихійні лиха, нетерпимість, експлуатацію дитячої праці і збройні конфлікти, а також їх згубний вплив на права дітей,

визнаючи існування ринку, який стимулює розширення цієї злочинної практики щодо дітей,

беручи до уваги необхідність того, щоб Спеціальному доповідачеві сприяли уряди й подавали інформацію з цього питання,

сважаючи, що необхідно подвоїти зусилля на національному й міжнародному рівнях з метою заохочення й захисту прав дітей в усьому світі,

1. **вітає** доповідь Спеціального доповідача про торгівлю дітьми, дитячу проституцію і дитячу порнографію;

2. **висловлює** глибоку стурбованість з приводу тривожного зростання масштабів порушень прав дитини в усьому світі, зокрема з приводу збільшення кількості інцидентів, пов'язаних з торгівлею дітьми, дитячою проституцією й дитячою порнографією;

3. **настійливо закликає** уряди продовжувати пошук рішень, а також шляхів і засобів розширення міжнародного співробітництва для ліквідації цієї згубної практики;

4. **висловлює** свою підтримку роботі Спеціального доповідача, призначеного Комісією з прав людини, по вивченню в усьому світі питання про торгівлю дітьми, дитячу проституцію й дитячу порнографію та настійливо закликає його продовжувати здійснювані ним зусилля по виконанню покладеного на нього мандата;

5. **настійливо закликає** усі уряди співробітничати із Спеціальним доповідачем та надавати йому допомогу, подаючи усю необхідну йому інформацію;

6. **закликає** держави, які ще не зробили цього, приєднатися до Конвенції про права дитини, а держави—учасниці Конвенції вживати на національному рівні заходів, спрямованих на виконання положень Конвенції;

7. **висловлює** задоволення у зв'язку із заснуванням Економічною і Соціальною Радою в її резолюції 1994/9 від 22 липня

1994 р. робочої групи відкритого складу, якій буде доручено у першочерговому порядку та у тісній взаємодії із Спеціальним доповідачем і Комітетом з прав дитини розробити рекомендації щодо можливого проекту факультативного протоколу до Конвенції про права дитини, який стосується торгівлі дітьми, дитячої проституції та дитячої порнографії, а також основні заходи по відверненню/викоріненню цієї ненормальної практики;

8. **просить** Генерального секретаря подати доповідь робочої групи урядам, Спеціальному доповідачеві, а також відповідним міжурядовим й неурядовим організаціям;

9. **пропонує** Спеціальному доповідачеві в рамках покладеного на нього мандата й надалі приділяти увагу економічним, соціальним, правовим і культурним факторам, що впливають на ці явища;

10. **просить** Спеціального доповідача подати попередню доповідь Генеральній Асамблеї на її 55-й сесії;

11. **просить** Генерального секретаря надавати Спеціальному доповідачеві і робочій групі Комісії з прав людини усю необхідну допомогу;

12. **постановляє** розглянути це питання на своїй 50-й сесії по пункту "Заохочення і захист прав дітей".

(Док. ООН А/С.3/49/L.22
Архів МЗС України)

[593]

Проект резолюції
"Здійснення Конвенції про права дитини"
(внесений делегаціями 43 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

16 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,
посилаючись на свою резолюцію 44/25 від 20 листопада 1980 р., якою вона прийняла Конвенцію про права дитини,
посилаючись також на свою резолюцію 47/112 від 16 грудня 1992 р. і резолюцію 1994/91 Комісії з прав людини від 9 березня 1994 р.,

беручи до відома доповідь Комітету з прав дитини про роботу його сесій і наради держав-учасниць Конвенції про права дитини, що відбулася у Нью-Йорку 10 жовтня 1994 р.,

знову підтверджуючи, що права дитини вимагають особливого захисту та постійного поліпшення становища дітей у всьому світі, а також їх розвитку і виховання в умовах миру і безпеки,

будучи глибоко занепокоєною тим, що становище дітей у багатьох районах світу залишається критичним через невідповідні вимогам соціальні та економічні умови, стихійні лиха, збройні конфлікти, експлуатацію, неписьменність, голод і хвороби, та будучи переконаною у необхідності прийняття невідкладних та ефективних заходів на національному і міжнародному рівнях,

усвідомлюючи важливу роль ООН та Дитячого фонду ООН у сприянні підвищенню добробуту дітей та їх розвитку,

будучи натхненою тим, що на цей час безпрецедентна кількість держав підписали Конвенцію про права дитини і стали її учасниками, тим самим продемонструвавши широку політичну прихильність справі заохочення й захисту прав дитини,

будучи переконаною у тому, що Конвенція про права дитини, як досягнення у нормотворчій діяльності ООН в галузі прав людини, є позитивним внеском у захист прав дітей та забезпечення їх добробуту,

нагадуючи про рекомендації, що містяться у Віденській декларації і Програмі дій, прийнятих Всесвітньою конференцією з прав людини, що відбулася у Відні в 1993 р., згідно з якою слід вжити заходів з метою досягнення до 1995 р. універсальної ратифікації Конвенції про права дитини і загального підписання Всесвітньої декларації про виживання, захист і розвиток дітей та Плану дій, прийнятих Всесвітньою зустріччю на вищому рівні в інтересах дітей, що відбулася у Нью-Йорку 29 і 30 вересня 1990 р., а також їх дієвого здійснення,

будучи серйозно занепокоєною тими застереженнями до Конвенції про права дитини, які суперечать предмету і цілям цієї Конвенції, або іншим чином суперечать міжнародному праву договорів, та нагадуючи про те, що у Віденській декларації і Програмі дій міститься настійний заклик до держав зняти такі застереження,

розглянувши доповідь Генерального секретаря про стан Конвенції,

1. **з вдячністю бере до відома** доповідь Генерального секретаря про стан Конвенції про права дитини;

2. *з глибоким задоволенням відзначає* набрання Конвенцією чинності 2 вересня 1990 р. як великий крок у міжнародних зусиллях по сприянню загальній повазі і дотриманню прав людини і основних свобод;

3. *висловлює* задоволення кількістю держав, які підписали й ратифікували Конвенцію або приєднались до неї з того часу, як вона була відкрита для підписання, ратифікації та приєднання 26 січня 1990 р.;

4. *настійливо закликає* всі держави, які ще не зробили цього, у першочерговому порядку підписати, ратифікувати Конвенцію чи приєднатися до неї з метою досягнення її універсальної ратифікації до 1995 р.;

5. *підкреслює* важливість всебічного виконання державами-учасницями положень Конвенції;

6. *настійливо закликає* всі держави-учасниці Конвенції, які зробили застереження, розглянути питання щодо відповідності їхніх застережень статті 51 Конвенції та іншим відповідним нормам міжнародного права з метою їх зняття;

7. *закликає* держави-учасниці своєчасно подати свої доповіді Комітету з прав дитини відповідно до розроблених з цією метою керівних принципів;

8. *вітає* конструктивні й корисні результати, досягнуті Комітетом з прав дитини в ході його перших семи сесій;

9. *вітає* розгляд Комітетом застережень і заяв, зроблених державами-учасницями Конвенції, як частини своїх важливих функцій по нагляду за ефективним здійсненням Конвенції;

10. *із задоволенням відзначає* розробку Комітетом попереднього проекту факультативного протоколу до Конвенції щодо участі дітей у збройних конфліктах;

11. *просить* Комітет, відповідно до статті 45а Конвенції з прав дитини, запропонувати Дитячому фонду ООН, у співробітництві з Центром з прав людини Секретаріату, подати доповіді з конкретних питань щодо, зокрема, експлуатації дітей і зловживань відносно дітей, з тим щоб підвищити ступінь обізнаності про положення Конвенції та їх здійснення і підтримати конкретні дії на національному та міжнародному рівнях;

12. *висловлює* занепокоєння у зв'язку із зростаючим навантаженням на Комітет з прав дитини та пов'язаними з цим труднощами у виконанні ним своїх функцій;

13. *схвалює* рекомендацію, що міститься у резолюції, прийнятій консенсусом на Нараді держав-учасниць Конвен-

ції про права дитини 10 жовтня 1994 р., у якій держави-учасниці підтвердили рекомендацію, зроблену Комітетом з прав людини щодо збільшення до трьох кількості щорічних сесій Комітету починаючи з 1995 р., а також кількості сесій передсесійної робочої групи;

14. **уповноважує** Генерального секретаря виконати цю рекомендацію;

15. **просить** Генерального секретаря забезпечити виділення відповідного персоналу і коштів, у рамках загального існуючого бюджету, для ефективного й оперативного виконання Комітетом з прав дитини своїх функцій;

16. **пропонує** органам і організаціям системи ООН у рамках своїх відповідних мандатів активізувати зусилля з метою поширення інформації щодо Конвенції про права дитини, сприяння більш глибокому її розумінню та надання допомоги урядам у її здійсненні;

17. **пропонує** міжурядовим й неурядовим організаціям активізувати свої зусилля по поширенню інформації щодо Конвенції про права дитини як серед дорослих, так і серед дітей та по сприянню її кращому розумінню;

18. **бере до відома** створення Економічною та Соціальною Радою двох робочих груп відкритого складу з метою розробки, відповідно:

а) проекту факультативного протоколу до Конвенції щодо участі дітей у збройних конфліктах і

б) керівних принципів щодо можливого проекту факультативного протоколу до Конвенції, що стосується торгівлі дітьми, дитячої проституції та дитячої порнографії, а також основних заходів по їх відверненню й викоріненню;

19. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про стан Конвенції про права дитини;

20. **постановляє** розглянути доповідь Генерального секретаря на своїй 51-й сесії по пункту "Питання прав людини".

(Док. ООН А/С.3/49/L.23
Архів МЗС України)

Проект резолюції “Тяжке становище безпритульних дітей”

(внесений делегаціями 44 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

16 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 48/136 від 20 грудня 1993 р.,

посилаючись також на резолюцію 1994/93 Комісії з прав людини від 9 березня 1994 р.,

із задоволенням відзначаючи ту особливу увагу, яку було приділено правам дітей у Віденській декларації і Програмі дій, зокрема у пункті 21 розділу I,

посилаючись на Конвенцію про права дитини, прийняту в її резолюції 44/25 від 20 листопада 1989 р., як на один з документів, що роблять найбільший внесок у справу захисту прав усіх дітей, у тому числі безпритульних дітей,

знову підтверджуючи, що діти є особливо вразливою суспільною групою, права якої вимагають спеціального захисту, та що діти, які живуть в особливо важких умовах, наприклад безпритульні діти, заслуговують на особливу увагу, захист і допомогу з боку їхніх сімей й общин, а також у рамках національних зусиль і міжнародного співробітництва,

визнаючи, що усі діти мають право на охорону здоров'я, житло й освіту, на прийнятний рівень життя і на свободу від насильства і посягань,

будучи глибоко стурбованою зростаючою кількістю безпритульних дітей у всьому світі та злидінними умовами, в яких часто змушені жити ці діти,

будучи глибоко стурбованою також тим, що вбивства безпритульних дітей та насилля щодо них створюють загрозу найпершому і основоположному праву кожної людини — праву на життя,

будучи занепокоєною триваючими серйозними правопорушеннями подібного роду щодо безпритульних дітей,

визнаючи обов'язок і зобов'язання урядів проводити розслідування усіх випадків правопорушень щодо безпритульних дітей та карати порушників,

визнаючи також, що законодавства самого по собі недостатньо для відвернення порушень прав людини, у тому числі

прав безпритульних дітей, та що урядам слід застосовувати свої закони на практиці й доповнювати законодавчі заходи ефективними діями, зокрема у таких галузях, як правоохоронна діяльність та чинення правосуддя і в рамках соціальних програм та програм з питань освіти та державної охорони здоров'я,

вітаючи зусилля, зроблені деякими урядами з метою вжиття ефективних заходів для вирішення питання безпритульних дітей,

вітаючи також широке висвітлення тяжкого становища безпритульних дітей та зросло обізнаність про нього, а також успіхи, досягнуті неурядовими організаціями в галузі заохочення їх прав та надання практичної допомоги у поліпшенні їх становища, та висловлюючи свою вдячність за безупинні зусилля цих організацій,

вітаючи далі цінну роботу Дитячого фонду ООН та його національних комітетів по зменшенню страждань безпритульних дітей,

із задоволенням відзначаючи роботу, виконану у цій галузі ООН, зокрема Комітетом з прав дитини, Спеціальним доповідачем з питання про торгівлю дітьми, дитячу проституцію та дитячу порнографію й Міжнародною програмою ООН з контролю над наркотичними засобами,

пам'ятаючи про найрізноманітніші причини появи і маргіналізації безпритульних дітей, включаючи злидні, міграцію з сільських у міські райони, безробіття, розпад сімей, нетерпимість й експлуатацію та війни, а також про те, що подібні причини часто збільшуються та їх викорінення ускладнюється через серйозні соціально-економічні труднощі,

визнаючи, що запобіганню і вилученню певних аспектів цієї проблеми можна було б сприяти у контексті соціально-економічного розвитку,

беручи до уваги, що у Віденській декларації і Програмі дій міститься настійливий заклик до усіх держав, за підтримки міжнародного співробітництва, вирішувати гостру проблему дітей, які перебувають в особливо складних умовах, та що необхідно зміцнювати національні й міжнародні механізми і програми захисту й охорони дітей, у тому числі безпритульних дітей,

1. **висловлює** серйозне занепокоєння у зв'язку з триваючим у всьому світі зростанням кількості випадків і повідомлень про те, що безпритульні діти залучаються до серйозних злочи-

нів, зловживання наркотиками, насилля і проституції та стають жертвами цих явищ;

2. **настійливо закликає** уряди продовжувати активний пошук всеосяжного вирішення проблем безпритульних дітей і вживати заходів для поновлення їх повноцінної участі у житті суспільства та забезпечення, зокрема, належного харчування, житла, медичного обслуговування й освіти;

3. **найрішуче закликає** усі уряди гарантувати повагу основних прав людини, особливо права на життя, та вжити невідкладних заходів по відверненню вбивств безпритульних дітей та по боротьбі з тортурами й насильством щодо безпритульних дітей;

4. **підкреслює**, що суворе додержання положень Конвенції про права дитини є важливим кроком уперед у справі вирішення проблем, які стосуються безпритульних дітей, і закликає усі держави, які ще не зробили цього, у першочерговому порядку стати учасницями Конвенції;

5. **закликає** міжнародне співтовариство підтримати шляхом ефективного міжнародного співробітництва зусилля держав по поліпшенню становища безпритульних дітей і пропонує державам—учасницям Конвенції про права дитини при підготовці своїх доповідей Комітету з прав дитини враховувати цю проблему та розглянути питання про направлення прохання щодо технічних консультацій і допомоги для реалізації ініціатив, спрямованих на поліпшення становища безпритульних дітей відповідно до статті 45 Конвенції;

6. **висловлює** вдячність Комітету з прав дитини за увагу, приділену ним в його діяльності по контролю становища дітей, які для того, щоб вижити, змушені жити і працювати на вулицях, і знову пропонує Комітету розглянути можливість підготовки загального коментарю з питання про безпритульних дітей;

7. **рекомендує** Комітету з прав дитини та іншим відповідним органам по контролю за дотриманням договорів приділяти увагу цій зростаючій проблемі при вивченні доповідей держав-учасниць;

8. **пропонує** урядам, органам і організаціям системи ООН, включаючи Дитячий фонд ООН, та міжурядовим й неурядовим організаціям співробітничати одне з одним та забезпечувати більш широке інформування і більш ефективні дії для вирішення проблеми безпритульних дітей шляхом забезпечення, поряд з іншими заходами, здійснення і підтримки проектів

у галузі розвитку, які можуть позитивно впливати на становище безпритульних дітей;

9. **закликає** спеціальних доповідачів, спеціальних представників та робочі групи Комісії з прав людини й Підкомісії з відвернення дискримінації й захисту меншин у рамках їх мандатів приділяти особливу увагу тяжкому становищу безпритульних дітей;

10. **постановляє** продовжити розгляд цього питання на своїй 50-й сесії по пункту порядку денного “Заохочення і захист прав дітей”.

(Док. ООН А/С.3/49/L.24
Архів МЗС України)

[595]

Проект резолюції
“Доповідь Спеціального комітету по Статуту ООН
та посиленню ролі Організації”

(внесений делегаціями 27 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

17 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 3499 (XXX) від 15 грудня 1975 р., якою вона заснувала Спеціальний комітет по Статуту ООН і посиленню ролі Організації, та на свої резолюції з цього питання, прийняті на подальших сесіях,

посилаючись також на свою резолюцію 47/233 від 17 серпня 1993 р. про активізацію роботи Генеральної Асамблеї,

посилаючись далі на свою резолюцію 47/62 від 11 грудня 1992 р. з питання про справедливе представництво у Раді Безпеки і розширення її членського складу,

вітаючи першу доповідь Робочої групи відкритого складу з питання про справедливе представництво у Раді Безпеки і розширення її членського складу, яка була заснована відповідно до резолюції 48/26 Генеральної Асамблеї від 3 грудня 1993 р.,

беручи до уваги доповіді Генерального секретаря про роботу Організації, подані Генеральній Асамблеї на її 37-, 39-, 40-, 41-, 42-, 43-, 44-, 45-, 46-, 47-, 48- і 49-й сесіях, а також думки і зауваження, висловлені щодо них державами-членами,

нагадуючи про вміщені в її резолюції 47/120 В від 20 вересня 1993 р. елементи щодо роботи Спеціального комітету по Статуту ООН і посиленню ролі Організації,

беручи до відома обговорення у Раді Безпеки, спрямовані на посилення передбаченого статтею 50 Статуту консультативного процесу з метою зведення до мінімуму спеціальних економічних проблем країн, на яких негативно позначається здійснення ними превентивних або примусових заходів на основі глави VII Статуту,

усвідомлюючи бажаність того, щоб Спеціальний комітет здійснював подальшу роботу в галузі підтримання міжнародного миру й безпеки та у галузі мирного вирішення спорів між державами,

беручи до уваги різні пропозиції, подані Генеральній Асамблеї на її 49-й сесії і спрямовані на посилення ролі Організації, підвищення її ефективності, забезпечення справедливого представництва у Раді Безпеки і розширення її членського складу,

розглянувши доповідь Спеціального комітету про роботу його сесії, що відбулася у 1994 р.,

висловлюючи свою вдячність Спеціальному комітету по Статуту ООН та посиленню ролі Організації за його важливий внесок у розробку тексту Декларації про удосконалення співробітництва між ООН і регіональними угодами або органами у галузі підтримання міжнародного миру й безпеки,

нагадуючи, що у статті 53 і статті 107 Статуту ООН містяться посилання на конкретні угоди по забезпеченню безпеки щодо деяких держав,

відзначаючи, що держави, яких стосуються ці посилання, є членами ООН і роблять цінний внесок у всі зусилля Організації,

вважаючи, що положення статті 107 та окремі частини статті 53 втратили свою актуальність,

1. **бере до відома** доповідь Спеціального комітету по Статуту ООН та посиленню ролі Організації;

2. **постановляє**, що Спеціальний комітет проведе свою наступну сесію 27 лютого — 10 березня 1995 р.;

3. **пропонує** Генеральному секретареві подати до сесії Комітету у 1995 р. доповідь з питання про здійснення положень Статуту, включаючи статтю 50 щодо спеціальних економічних проблем, які постають перед державами і впливають із здійснення санкцій, введених відповідно до глави VII Статуту, з аналізом пропозицій і зауважень з цього питання, що

містяться у доповіді Комітету про роботу його сесії 1994 р., приділивши належну увагу можливим практичним шляхам і засобам реалізації будь-якого з них;

4. *пропонує* Спеціальному комітету на його сесії у 1995 р. відповідно до положень пункту 5 нижче:

а) виділити належний час для розгляду всіх пропозицій з питання підтримання міжнародного миру й безпеки у всіх його аспектах, з метою посилення ролі ООН і у цьому зв'язку:

i) продовжити розгляд на пріоритетній основі пропозицій щодо здійснення положень Статуту ООН, які стосуються надання допомоги третім країнам, постраждалим від застосування санкцій, передбачених у главі VII Статуту, включаючи робочий документ, поданий у цьому зв'язку Спеціальному комітету в ході його останньої сесії;

ii) розглянути інші конкретні пропозиції щодо підтримання міжнародного миру і безпеки, які уже представлені або мають бути представлені Спеціальному комітету на його сесії у 1995 р., включаючи пропозицію щодо зміцнення ролі Організації і підвищення її ефективності та переглянути пропозицію, подану з метою підвищення ефективності Ради Безпеки в галузі підтримання міжнародного миру й безпеки;

б) продовжити свою роботу з питання щодо мирного врегулювання спорів між державами та у цьому зв'язку:

i) продовжити розгляд пропозиції про узгоджувальний регламент ООН для врегулювання спорів між державами;

ii) продовжити розгляд інших конкретних пропозицій щодо мирного врегулювання спорів між державами, включаючи пропозицію про створення служби вирішення спорів, яка б пропонувала чи надавала свої послуги на початковому етапі спору, та пропозицій щодо посилення ролі Міжнародного Суду;

в) розглянути питання про виключення формулювання "ворожа держава" із Статуту ООН, де вона міститься у статті 107 та пунктах 1 і 2 статті 53, і рекомендувати Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії прийняти найбільш доречне юридичне рішення з цього питання;

г) продовжити розгляд питання про вдосконалення співробітництва між ООН та регіональними угодами чи органами у галузі підтримання міжнародного миру і безпеки;

5. *пропонує також* Спеціальному комітету враховувати важливість досягнення загальної згоди в усіх випадках, коли це має значення для результатів його роботи;

6. *постановляє*, що Спеціальний комітет повинен і надалі давати згоду на участь спостерігачів від держав-членів у його засіданнях, включаючи засідання його Робочої групи, та постановляє також, що Спеціальний комітет має повноваження запрошувати інші держави чи міжурядові організації брати участь у дебатах на його пленарних засіданнях з конкретних пунктів, якщо він вважатиме, що така участь допоможе в його роботі;

7. *пропонує* Спеціальному комітету на його наступній сесії продовжити розгляд питання про свій членський склад, розглянути, зокрема, пропозицію щодо повноправної участі усіх держав-членів;

8. *пропонує також* Спеціальному комітету подати доповідь про його роботу Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії;

9. *постановляє* включити до попереднього порядку денного своєї 50-ї сесії питання “Доповідь Спеціального комітету по Статуту ООН і посиленню ролі Організації”.

(Док. ООН А/С.6/49/L.18

Архів МЗС України)

[596]

Проект резолюції
“Про стан Додаткових протоколів
до Женевських конвенцій 1949 р. щодо захисту
жертв збройних конфліктів”

*(внесений делегаціями 26 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

17 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 32/44 від 8 грудня 1977 р., 34/51 від 23 листопада 1979 р., 37/116 від 16 грудня 1982 р., 39/77 від 13 грудня 1984 р., 41/72 від 3 грудня 1986 р., 43/161 від 9 грудня 1988 р., 45/38 від 28 листопада 1990 р. та 47/30 від 25 листопада 1992 р.,

розглянув и доповідь Генерального секретаря про стан Додаткових протоколів до Женевських конвенцій 1949 р. щодо захисту жертв збройних конфліктів,

будучи переконаною у неминущій цінності встановлених гуманітарних норм щодо збройних конфліктів, та у необхідності додержуватись цих норм та забезпечувати їх додержання за будь-яких обставин у рамках відповідних міжнародних документів до скорішого припинення таких конфліктів,

із задоволенням відзначаючи, що відповідно до статті 90 Додаткового протоколу I почала функціонувати Міжнародна комісія з встановлення фактів,

відзначаючи той факт, що Додаток I до Додаткового протоколу I був переглянутий,

підкреслюючи необхідність зміцнення і застосування існуючого зводу норм міжнародного гуманітарного права та всеосяжного визнання такого права,

пам'ятаючи про роль Міжнародного комітету Червоного Хреста у наданні захисту жертвам збройних конфліктів,

із вдячністю відзначаючи невтомні зусилля Міжнародного комітету Червоного Хреста по сприянню поширенню інформації про два Додаткових протоколи,

1. **із задоволенням відзначає** практично загальне визнання Женевських конвенцій 1949 р. та все більш широке визнання двох Додаткових протоколів 1977 р.;

2. **відзначає**, проте, той факт, що порівняно з кількістю держав—учасниць Женевських конвенцій кількість держав—учасниць двох Додаткових протоколів поки залишається обмеженою;

3. **звертається** із закликом до всіх держав—учасниць Женевських конвенцій 1949 р., які ще не зробили цього, якомога скоріше розглянути питання про участь у Додаткових протоколах;

4. **закликає** усі держави, які є або не є учасницями Протоколу I, при вступі до числа його учасниць зробити заяву, передбачену у статті 90 цього Протоколу;

5. **бере до відома** Заяву, прийняту 1 вересня 1993 р. на Міжнародній конференції по захисту жертв війни, в якій підтверджується необхідність вжиття превентивних заходів та більш ефективного виконання норм міжнародного гуманітарного права;

6. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про стан Додаткових протоколів на основі отриманої від держав-членів інформації;

7. *постановляє* включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт “Про стан Додаткових протоколів до Женевських конвенцій 1949 р. щодо захисту жертв збройних конфліктів”.

(Док. ООН А/С.6/49/L.19
Архів МЗС України)

[597]

Проект резолюції

**“Економічна допомога державам,
постраждалим у результаті здійснення резолюцій
Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної
Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія)”**

(внесений делегаціями 30 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

18 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,
посилаючись на положення статей 25, 48, 49 і 50 Статуту ООН,

посилаючись також на резолюцію 843 (1993) Ради Безпеки від 18 червня 1993 р., в якій Рада доручила Комітету, заснованому її резолюцією 724 (1991) від 15 грудня 1991 р., завдання розглядати прохання держав-членів про допомогу відповідно до положень статті 50 Статуту ООН,

посилаючись далі на резолюцію 943 (1994) Ради Безпеки від 23 вересня 1994 р., в якій Рада запропонувала Комітету, заснованому резолюцією 724 (1991), прийняти відповідні спрощені процедури для прискорення розгляду ним заявок про надання законної гуманітарної допомоги,

посилаючись на рекомендації Комітету Ради Безпеки, заснованого резолюцією 724 (1991) по Югославії, зроблені у відповідь на прохання про надання допомоги відповідно до положень статті 50 Статуту ООН, отримані Радою Безпеки від ряду держав, які стикнулися із спеціальними економічними проблемами,

знову підтверджуючи свою резолюцію 48/210 від 21 грудня 1993 р. про економічну допомогу державам, постраждалим у результаті здійснення резолюцій Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія), у якій вона підтримала вищезгадані рекомендації

Комітету Ради Безпеки і закликала усі держави і запропонувала компетентним органам і спеціалізованим установам системи ООН виконувати ці рекомендації,

високо оцінюючи зусилля міжнародних фінансових установ та тих держав, які відгукнулись на заклик Генерального секретаря та врахували спеціальні економічні проблеми, що виникають у зв'язку із здійсненням санкцій, в їх програмах допомоги постраждалим державам,

високо оцінюючи також кроки, що робляться міжурядовими і регіональними організаціями, зокрема Народою з безпеки і співробітництва у Європі та Європейським союзом, а також у рамках Центральноєвропейської ініціативи, по наданню допомоги постраждалим державам у розвитку регіональних транспортних і комунікаційних інфраструктур,

беручи до відома доповідь Генерального секретаря про здійснення резолюції 48/210 Генеральної Асамблеї і, зокрема, вміщені у ній висновки,

будучи впевненою в тому, що відповідно до статті 49 Статуту держави—члени ООН повинні об'єднуватись для надання взаємної допомоги у проведенні заходів, щодо яких прийнято рішення Радою Безпеки,

1. **висловлює** занепокоєння з приводу триваючих спеціальних економічних проблем, з якими стикаються держави, зокрема держави, які межують з Союзною Республікою Югославією (Сербія і Чорногорія), інші придунайські держави і всі інші держави, які постраждали в результаті припинення економічних відносин з Союзною Республікою Югославією (Сербія і Чорногорія) та розриву традиційних транспортних і комунікаційних зв'язків у цій частині Європи, та їх триваючого несприятливого впливу на економіку цих держав;

2. **визнає** настійну необхідність вжиття міжнародним співтовариством погоджених заходів для більш ефективного вирішення спеціальних економічних проблем постраждалих держав з урахуванням їх масштабності й несприятливих наслідків санкцій для цих держав;

3. **пропонує** міжнародним фінансовим установам продовжувати приділяти особливу увагу економічним проблемам постраждалих держав, що виникають у зв'язку із здійсненням санкцій і несприятливими соціальними наслідками, і розглянути, зокрема, питання про те:

а) яким чином можуть бути задіяні існуючі фонди Міжнародного валютного фонду в інтересах держав, яких це

стосується, з метою полегшення наявних спеціальних економічних проблем;

б) яким чином намічені на 1995 р. наради консультативних груп Міжнародного банку реконструкції і розвитку по вказаних країнах можуть надалі сприяти мобілізації додаткових ресурсів для зменшення збитків і витрат, які несуть ці країни;

4. **просить** компетентні органи, програми і спеціалізовані установи системи ООН враховувати при плануванні своєї діяльності в галузі розвитку особливі потреби постраждалих держав і розглянути питання про надання допомоги постраждалим державам за рахунок їх спеціальних ресурсів по програмах;

5. **знову закликає** усі держави терміново надати негайну технічну, фінансову і матеріальну допомогу постраждалим державам з метою пом'якшення несприятливих для їх економіки наслідків застосування санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія), зокрема шляхом розгляду питання про надання допомоги в цілях сприяння експорту з постраждалих країн і заохочення капіталовкладень у цих країнах;

6. **просить** Генерального секретаря продовжити на регулярній основі робити запити щодо інформації від держав і заінтересованих органів і установ системи ООН стосовно вжитих заходів і подавати доповіді з цього питання Раді Безпеки, а також подати Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії доповідь про здійснення цієї резолюції.

*(Док. ООН А/49/L.28
Архів МЗС України)*

[598]

Проект резолюції

“Розгляд ефективних заходів щодо посилення захисту, безпеки й охорони дипломатичних і консульських представництв та представників”

*(внесений делегаціями 19 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

21 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,
розглянувши доповідь Генерального секретаря,
усвідомлюючи необхідність розвивати і зміцнювати дружні відносини та співробітництво між державами,

будучи переконаною у тому, що поважання принципів і норм міжнародного права, регулюючих дипломатичні і консульські зносини, є однією з основних умов нормального розвитку відносин між державами та здійснення цілей і принципів Статуту ООН,

будучи стривоженою неодноразовими актами насильства щодо дипломатичних і консульських представників, а також представників міжнародних міжурядових організацій та посадових осіб таких організацій, що загрожують життю ні в чому не винних людей або призводять до їх загибелі й серйозно перешкоджають нормальній роботі таких представників та посадових осіб,

будучи занепокоєною недотриманням принципу недоторканності дипломатичних і консульських представництв і представників,

нагадуючи, що без шкоди для їх привілеїв й імунітетів, усі особи, які користуються такими привілеями й імунітетами, зобов'язані поважати закони і правила приймаючої країни,

нагадуючи також, що дипломатичні і консульські приміщення не повинні використовуватись якимось чином, несумісним з дипломатичними чи консульськими функціями,

підкреслюючи обов'язок держав вживати всіх необхідних заходів згідно з вимогами міжнародного права, включаючи заходи превентивного характеру, і віддавати порушників до суду,

вітаючи заходи, уже вжиті з цієї метою державами згідно з їх міжнародними зобов'язаннями,

будучи переконаною в тому, що роль ООН, яка включає в себе здійснення процедур подання повідомлень, встановлених відповідно до резолюції 35/168 Генеральної Асамблеї від 15 грудня 1980 р. та отримавших подальший розвиток у наступних резолюціях Асамблеї, має важливе значення у сприянні заходам по посиленню захисту, безпеки й охорони дипломатичних і консульських представництв та представників,

1. **бере до відома** доповідь Генерального секретаря;

2. **рішуче засуджує** акти насильства щодо дипломатичних і консульських представництв та представників, а також представництв і представників міжнародних міжурядових організацій та посадових осіб таких організацій і підкреслює, що такі акти не можуть мати ніяких виправдань;

3. **настійливо закликає** держави дотримуватись, виконувати і втілювати у життя принципи і норми міжнародного права, які регулюють дипломатичні та консульські зносини, і,

зокрема, забезпечити відповідно до їх міжнародних зобов'язань захист, безпеку й охорону згаданих вище у пункті 2 представництв, представників та посадових осіб, які офіційно перебувають на територіях під їх юрисдикцією, включаючи вжиття практичних заходів по забороні на їх територіях незаконної діяльності осіб, груп й організацій, які заохочують, провакують, організують чи вчиняють акти, спрямовані проти безпеки й охорони таких представництв, представників і посадових осіб;

4. **настійливо закликає також** держави вжити всіх необхідних заходів на національному і міжнародному рівнях з метою відвернення будь-яких актів насильства щодо згаданих вище у пункті 2 представництв, представників і посадових осіб та віддавати правопорушників до суду;

5. **рекомендує** державам тісно співробітничати, зокрема на основі контактів між дипломатичними і консульськими представництвами та приймаючою державою, з питань практичних заходів щодо посилення захисту, безпеки й охорони дипломатичних і консульських представництв і представників та з питань обміну інформацією щодо обставин усіх випадків їх серйозного порушення;

6. **настійливо закликає** держави вжити всіх необхідних заходів відповідно до міжнародного права на національному і міжнародному рівнях з метою відвернення будь-яких зловживань дипломатичними чи консульськими привілеями та імунітетами, зокрема серйозних зловживань, у тому числі пов'язаних з актами насильства;

7. **рекомендує** державам тісно співробітничати з державою, на території якої могли мати місце зловживання дипломатичними і консульськими привілеями та імунітетами, у тому числі шляхом обміну інформацією та надання допомоги його судовим органам з метою віддання правопорушників до суду;

8. **закликає** держави, які ще не зробили цього, розглянути питання про те, щоб стати учасниками документів щодо захисту, безпеки й охорони дипломатичних і консульських представництв і представників;

9. **закликає також** держави в разі виникнення спору у зв'язку з порушенням їх міжнародних зобов'язань щодо захисту представництв або безпеки представників і посадових осіб, згаданих вище у пункті 2, використовувати засоби мирного вирішення спорів, включаючи добрі послуги Генерального секретаря, і просить Генерального секретаря пропонувати,

коли він вважатиме за доцільне, свої добрі послуги безпосередньо заінтересованим державам;

10. **просить** усі держави подавати Генеральному секретареві повідомлення відповідно до пункту 9 резолюції 42/154 від 7 грудня 1987 р.;

11. **просить** Генерального секретаря публікувати на щорічній основі відповідно до пункту 12 резолюції 42/154 доповідь по цьому пункту, яка містить також аналітичне резюме доповідей, отриманих відповідно до пункту 10, а також продовжувати здійснювати інші свої завдання на виконання тієї самої резолюції;

12. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт “Розгляд ефективних заходів щодо посилення захисту, безпеки й охорони дипломатичних і консульських представництв і представників”.

(Док. ООН А/С.6/49/L.23
Архів МЗС України)

[599]

Проект резолюції “Інтеграція країн з перехідною економікою у світове господарство”

(внесений делегаціями 50 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

25 листопада 1994 р.

Генеральна Асамблея,
підтверджуючи свої резолюції 47/175 і 47/187 від 22 грудня 1992 р. і 48/181 від 21 грудня 1993 року та всі свої інші відповідні резолюції,

беручи до відома відповідні рішення Європейської економічної комісії, а саме рішення В (49) і С (49) від 26 квітня 1994 р., і відповідні резолюції Економічної та Соціальної комісії для Азії та Тихого океану, а саме резолюції 50/1 та 50/2 від 13 квітня 1994 р.,

беручи до відома також доповідь Генерального секретаря про інтеграцію країн з перехідною економікою у світове господарство, документи “Economic Survey of Europe in 1993—1994” (“Огляд економічного становища у Європі у 1993—1994 роках”), “Economic and Social Survey of Asia and the Pacific,

1993” (“Огляд економічного і соціального становища в азіатсько-тихоокеанському регіоні, 1993 рік”) та “World Economic and Social Survey, 1994” (“Огляд світового економічного і соціального становища, 1994 рік”),

відзначаючи зроблені Міжнародним валютним фондом та Всесвітнім банком зусилля по стимулюванню раціональної макроекономічної політики,

підтверджуючи необхідність повної інтеграції країн, що здійснюють перехід від господарства, що планується централізовано, до ринкової економіки, а також усіх інших країн у світове господарство, що є необхідною умовою стійкого розвитку,

1. **пропонує** системі ООН продовжувати надавати підтримку зусиллям країн з перехідною економікою в міру перебудови ними своєї економіки та їх інтеграції у світове господарство шляхом, зокрема, переходу до використання міжнародних стандартів і практики країн з ринковою економікою;

2. **вітає** вжиті системою ООН заходи по зміцненню її можливостей у відповідь на резолюцію 48/181 Генеральної Асамблеї про країни з перехідною економікою і закликає систему ООН продовжувати аналітичну роботу і надання консультативних послуг з питань політики і технічної допомоги країнам з перехідною економікою з урахуванням того, на якій стадії знаходяться економічні перетворення у кожній країні;

3. **закликає** систему ООН продовжувати вивчення — з погляду здійснення цієї резолюції та в рамках продовження теперішнього співробітництва з відповідними міжнародними установами і органами — можливих шляхів зміцнення економічного і технічного співробітництва між країнами з перехідною економікою, а також з країнами, що розвиваються, визначаючи, яким чином система ООН може зміцнити співробітництво, уникаючи при цьому дублювання зусиль, з тим щоб стимулювати більш широку участь зазначених країн у світовому господарстві;

4. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про здійснення цієї резолюції.

(Док. ООН А/С.2/49/L.44
Архів МЗС України)

**Переглянутий проект резолюції
“Підтримка Програми глобального вивчення
і спостережень в інтересах навколишнього
середовища (ГЛОБ)”**

*(внесений делегаціями 54 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

1 грудня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

будучи переконаною у тому, що триваюче погіршення стану глобального навколишнього середовища на всіх рівнях у результаті впливу діяльності людини, що постійно розширюється, як і раніше, залишається серйозною проблемою, яка потребує подальшої уваги, включаючи підвищення інформованості й активізацію діяльності,

посилаючись на свою резолюцію 47/190 від 22 грудня 1992 р., в якій вона схвалила результати Конференції ООН з навколишнього середовища і розвитку, включаючи Порядок денний на XXI століття,

беручи до відома, зокрема, главу 25 Порядку денного на XXI століття “Врахування інтересів дітей і молоді в процесі забезпечення стійкого розвитку”, главу 36 “Сприяння просвіті, інформуванню населення і підготовці кадрів” та главу 40 “Інформація для прийняття рішень”, в яких міститься заклик до активізації зусиль по залученню молоді, підвищенню інформованості населення й удосконаленню збору екологічних даних та обміну ними для сприяння досягненню цілей стійкого розвитку,

відзначаючи недавнє набрання чинності Рамочною конвенцією ООН про зміну клімату і Конвенцією про біологічну різноманітність, набрання чинності Конвенцією ООН з морського права й успішне завершення нещодавно переговорів щодо Конвенції ООН про боротьбу з опустелюванням у тих країнах, які страждають від серйозної посухи та/чи опустелювання, особливо в Африці, для ефективного здійснення яких потрібен набагато ширший й ефективніший збір відповідних екологічних даних та обмін ними,

посилаючись на свою резолюцію 48/192 від 21 грудня 1993 р. про зміцнення міжнародного співробітництва в галузі моніторингу глобальних екологічних проблем,

будучи переконаною у необхідності пробуджувати у молоді світу ентузіазм щодо охорони, збереження і захисту всіх аспектів глобального навколишнього середовища і досягнення цілі стійкого розвитку, а також заохочувати і підтримувати її участь у цих зусиллях,

1. **вітає** Програму глобального вивчення і спостережень в інтересах навколишнього середовища (ГЛОБ), розпочату урядом США 22 квітня 1994 р. з метою підвищення колективної інформованості окремих осіб в усьому світі з питань навколишнього середовища, поліпшення наукового розуміння Землі і надання всім учням сприяння у досягненні найвищих стандартів у галузі наукової і математичної освіти;

2. **вітає також** висловлену багатьма урядами готовність брати участь у розробці й здійсненні ініціативи ГЛОБ;

3. **закликає** уряди, органи, організації і програми системи ООН, включаючи Організацію Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури, а також інші міжурядові і неурядові організації, взяти, за необхідності, участь у розробці й здійсненні ініціативи ГЛОБ з повним урахуванням суверенних національних прав та інтересів і в рамках відповідних мандатів заінтересованих органів, організацій і програм, у тому числі для досягнення цілі стійкого розвитку;

4. **просить** Генерального секретаря забезпечити належний облік ініціативи ГЛОБ у зусиллях системи ООН по сприянню здійсненню Порядку денного на XXI століття, зокрема в координаційних функціях Міжурядового комітету зі стійкого розвитку Адміністративного комітету з координації;

5. **просить також** Економічну і Соціальну Раду та її допоміжні органи, зокрема Комісію зі стійкого розвитку, повною мірою врахувати ініціативу ГЛОБ у контексті стійкого розвитку при огляді і сприянні здійсненню Порядку денного на XXI століття;

6. **пропонує** урядам відповідно до резолюції 47/191 Генеральної Асамблеї подавати Комісії зі стійкого розвитку інформацію про їх участь у Програмі ГЛОБ у рамках здійснення Порядку денного на XXI століття, особливо щодо глав 25, 36 і 40.

(Док. ООН А/С.2/49/L.10/Rev.1
Архів МЗС України)

**Проект резолюції
“Ефективне сприяння здійсненню Декларації
про права осіб, які належать до національних
чи етнічних, релігійних та мовних меншин”**

*(внесений делегаціями 52 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

2 грудня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 47/135 від 18 грудня 1992 р., в якій вона прийняла Декларацію про права осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних та мовних меншин, а також на свою резолюцію 48/138 від 20 грудня 1993 р.,

усвідомлюючи необхідність ефективного заохочення і захисту прав осіб, які належать до меншин, як вони проголошені у Декларації,

вітаючи резолюцію 1994/22 Комісії з прав людини від 1 листопада 1994 р. про права осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних та мовних меншин, у якій Комісія, зокрема, просила Генерального секретаря подати аналітичну доповідь на її наступній сесії,

відзначаючи, що резолюція 1994/4 Підкомісії з відвернення дискримінації й захисту меншин від 19 серпня 1994 р. має бути розглянута Комісією з прав людини на її 51-й сесії,

враховуючи положення статті 27 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права щодо прав осіб, які належать до етнічних, релігійних та мовних меншин,

визнаючи, що ООН покликана відігравати все більш важливу роль у захисті меншин, зокрема, належним чином враховуючи і здійснюючи на практиці цю Декларацію,

будучи стурбованою зростаючою кількістю й гостротою спорів і конфліктів щодо меншин у багатьох країнах, а також їх часто трагічних наслідків,

підтверджуючи, що дієві заходи та створення сприятливих умов для заохочення і захисту прав осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних та мовних меншин, при забезпеченні ефективною недискримінації і рівності для всіх, сприяють запобіганню і мирному врегулюванню проблем у галузі прав людини і ситуацій щодо меншин,

вважаючи, що заохочення і захист прав осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних та мовних меншин, сприяють політичній і соціальній стабільності й миру та збагачують культурну спадщину суспільства в цілому у державах, в яких такі особи проживають,

беручи до відома роботу Верховного комісара у справах національних меншин Наради з безпеки і співробітництва у Європі,

знову підтверджуючи зобов'язання держав забезпечувати, щоб особи, які належать до меншин, могли повною мірою й ефективно здійснювати усі права людини й основні свободи без будь-якої дискримінації та на основі повної рівності перед законом відповідно до Декларації,

розглянувши доповідь Генерального секретаря про ефективне сприяння здійсненню Декларації,

пам'ятаючи про рекомендації, що містяться у пунктах 25–27 частини II Віденської декларації та у Програмі дій, прийнятих на Всесвітній конференції з прав людини, що відбулася у Відні 14–25 червня 1993 р.,

1. **із задоволенням бере до відома** доповідь Генерального секретаря про ефективне сприяння здійсненню Декларації про права осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних та мовних меншин;

2. **настійливо закликає** держави і міжнародне співтовариство заохочувати й захищати права осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних та мовних меншин, як вони проголошені у Декларації, у тому числі шляхом сприяння їх повній участі в усіх аспектах політичного, економічного, соціального, релігійного та культурного життя суспільства і в процесі досягнення економічного прогресу й розвитку їх країн;

3. **настійливо закликає** держави вжити у відповідних випадках усіх необхідних конституційних, законодавчих, адміністративних та інших заходів для сприяння дотриманню і здійсненню на практиці принципів, що містяться в Декларації;

4. **звертається** із закликом до держав вжити у відповідних випадках двосторонніх й багатосторонніх зусиль з метою захисту прав осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних та мовних меншин, в їх країнах відповідно до Декларації;

5. **закликає** Комісію з прав людини у першочерговому порядку вивчити шляхи і засоби ефективного заохочення й

захисту прав осіб, які належать до меншин, як вони проголошені у Декларації;

6. **закликає** Генерального секретаря надавати через Центр з прав людини Секретаріату на прохання заінтересованих урядів та у рамках програми консультативного обслуговування й технічної допомоги Центру кваліфіковані експертні послуги з питань меншин і прав людини, а також з питань запобігання і відвернення спорів з метою надання допомоги в існуючих чи можливих ситуаціях, пов'язаних з меншинами;

7. **просить** Генерального секретаря у зв'язку із здійсненням цієї резолюції виділити у рамках існуючих ресурсів людські й фінансові ресурси для такого консультативного обслуговування і технічної допомоги з боку Центру з прав людини;

8. **закликає** Верховного комісара ООН з прав людини в рамках свого мандата сприяти здійсненню принципів, що містяться в Декларації, і продовжувати з цією метою діалог із заінтересованими урядами;

9. **настійливо закликає** усі договірні органи і спеціальних представників, спеціальних доповідачів і робочі групи Комісії з прав людини та Підкомісії з відвернення дискримінації й захисту меншин приділяти належну увагу у рамках їх відповідних мандатів заохоченню і захисту прав осіб, які належать до меншин;

10. **пропонує** Генеральному секретареві продовжувати поширювати інформацію про Декларацію і сприяти поліпшенню її розуміння;

11. **закликає** міжурядові і неурядові організації продовжувати сприяти заохоченню і захисту прав осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних та мовних меншин;

12. **закликає** держави і Генерального секретаря належним чином враховувати Декларацію у програмах професійної підготовки посадових осіб;

13. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії доповідь про здійснення цієї резолюції по пункту "Питання прав людини".

(ООН А/С.3/49/L.56

Архів МЗС України)

Проект резолюції “Зміцнення Центру з прав людини Секретаріату”

(внесений делегаціями 102 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

5 грудня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 44/135 від 15 грудня 1989 р., 45/180 від 21 грудня 1990 р., 46/111 і 46/118 від 17 грудня 1991 р., 47/127 від 18 грудня 1992 р. та 48/129 і 48/141 від 20 грудня 1993 р. та беручи до уваги усі відповідні резолюції Економічної та Соціальної Ради і Комісії з прав людини,

вважаючи, що сприяння загальній повазі й дотриманню прав людини й основних свобод є однією з важливих цілей ООН, закріплених у Статуті ООН, та одним з пріоритетних видів діяльності Організації,

враховуючи, що Генеральний секретар у своїх доповідях про роботу Організації за 1992 і 1994 рр. відзначив, що у Статуті ООН заохочення прав людини розглядається як одна з її пріоритетних цілей поряд із сприянням розвитку і підтриманням міжнародного миру і безпеки та що безперервне зростання кількості звернень збільшує робоче навантаження на Центр з прав людини Секретаріату і створює все більш напружене становище з його ресурсами,

беручи до уваги, що у Віденській декларації і Програмі дій Всесвітня конференція з прав людини, яка відбулась у Відні 14–25 червня 1993 р., будучи стурбованою зростаючою невідповідністю діяльності Центру наданим для здійснення його діяльності людським, фінансовим та іншим ресурсам і враховуючи потреби в ресурсах, необхідних для здійснення інших важливих програм ООН, просила Генерального секретаря і Генеральну Асамблею зробити термінові кроки щодо значного збільшення ресурсів для програм у галузі прав людини за рахунок існуючого і майбутніх регулярних бюджетів ООН та вжити необхідних заходів по вишукуванню більш значних позабюджетних ресурсів,

беручи також до уваги заснування посади Верховного комісара ООН з прав людини, а також мандат для цієї посади, включаючи її координуючу роль і загальне керівництво діяльністю Центру, а також прохання Генеральної Асамблеї,

що міститься в її резолюції 48/141, про надання відповідного персоналу і ресурсів для забезпечення виконання Верховним комісаром свого мандата,

беручи далі до уваги той факт, що обов'язки Верховного комісара передбачають, зокрема, підтримання діалогу при здійсненні його мандата з урядами усіх країн з метою заохочення й захисту всіх прав людини і раціоналізацію, адаптацію, зміцнення й оптимізацію механізмів ООН у галузі прав людини з метою підвищення їх дієвості й ефективності,

відзначаючи, що у Віденській декларації і Програмі дій Всесвітня конференція з прав людини підкреслила важливість зміцнення Центру,

відзначаючи також, що складне фінансове становище Центру створило серйозні перешкоди для здійснення різних процедур і механізмів та негативно вплинуло на обслуговування Секретаріатом відповідних органів з прав людини,

відзначаючи із задоволенням заходи, вже вжиті помічником Генерального секретаря з прав людини, Головою Центру з прав людини, з метою покращення управління і керівництва Центром,

визнаючи, що, хоча подальше поліпшення функціонування і підвищення ефективності діяльності Центру, поряд з приділенням пильної уваги належним методам управління, необхідні для того, щоб Центр міг справлятися із своїм постійно зростаючим робочим навантаженням, належні методи управління повинні підкріплюватися додатковими ресурсами, які відповідають додатковим завданням,

нагадуючи, що у своїй доповіді Спеціальній комісії Економічної та Соціальної Ради Комісія з прав людини знову підтвердила: "при прийомі на службу на будь-якому рівні необхідно керуватися головним чином необхідністю забезпечити високий рівень працездатності, компетентності і сумлінності, та що вона переконана у тому — це можливо поєднати з принципом справедливого географічного розподілу", та враховуючи пункт 3 статті 101 Статуту ООН,

беручи до відома доповідь Генерального секретаря про зміцнення Центру,

беручи до відома також доповідь Верховного комісара ООН з прав людини,

1. **підтримує** зусилля Генерального секретаря по підвищенню ролі і значення Центру з прав людини Секретаріату під загальним керівництвом Верховного комісара ООН з прав людини;

2. **просить** Генерального секретаря та держави-члени забезпечити виділення належних додаткових фінансових, матеріальних і кадрових ресурсів у 1994—1995 рр. у рамках бюджету по програмах на дворічний період 1994—1995 рр., з тим щоб Центр і Верховний комісар могли повністю і своєчасно виконати відповідні завдання, поставлені перед ними компетентними органами, які займаються правами людини;

3. **закликає** Генерального секретаря передбачити у представленому ним запропонованому бюджеті на дворічний період 1996—1997 рр., з приділенням належної уваги діяльності в галузі розвитку та іншим пріоритетним напрямкам діяльності ООН, людські і фінансові ресурси для діяльності ООН у галузі прав людини, які відповідають зрослим обсягам поставлених завдань, з тим щоб Центр і Верховний комісар могли ефективно та з високою віддачею виконувати свої відповідні завдання;

4. **просить** Генерального секретаря надати додаткові людські і фінансові ресурси:

а) Верховному комісару ООН з прав людини, щоб підвищити його здатність ефективно координувати діяльність по заохоченню і захисту прав людини в усій системі ООН, включаючи надання консультативних послуг і технічної допомоги;

б) Центру, щоб підвищити його здатність виконувати усі покладені на нього завдання, а також його здатність вирішувати адміністративні й бюджетні питання, включаючи надання консультативних послуг;

в) Верховному комісару і Центру, щоб підвищити їх здатність здійснювати передбачену їх мандатами оперативну діяльність і забезпечувати ефективну координацію зусиль з іншими відповідними частинами системи ООН у матеріально-технічних й адміністративних питаннях;

5. **підкреслює**, що, незважаючи на зусилля, які вживаються по підвищенню ефективності адміністративного функціонування Центру, та із задоволенням відзначаючи нещодавно вжиті помічником Генерального секретаря з прав людини, Головою Центру з прав людини, заходи по покращенню управління Центром, необхідно зробити подальші кроки, щоб проаналізувати питання про теперішнє і майбутнє використання наявних людських і фінансових ресурсів, а також вжити додаткових заходів щодо подальшого підвищення дієвості й ефективності адміністративного функціонування Центру, за необхідності звернувшись за належною технічною допомогою;

6. *просить* Генерального секретаря подати Комісії з прав людини на її 51-й сесії проміжну доповідь, а Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії — остаточну доповідь з питання про зміцнення Центру та про заходи, вжиті з метою здійснення цієї резолюції.

(Док. ООН А/С.3/49/L.60
Архів МЗС України)

[603]

Проект резолюції “Права людини і тероризм”

(внесений делегаціями 39 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

6 грудня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

керуючись принципами, закріпленими у Статуті ООН, Загальній декларації прав людини та Міжнародних пактах про права людини,

враховуючи, що найбільш важливим і основним правом людини є право на життя,

посилаючись на Віденську декларацію і Програму дій, прийняті Всесвітньою конференцією з прав людини, яка проходила 14—25 червня 1993 р. у Відні,

посилаючись також на свою резолюцію 48/122 від 20 грудня 1993 р.,

беручи до відома резолюцію 1994/46 Комісії з прав людини від 4 березня 1994 р. і резолюцію 1994/18 Підкомісії по запобіганню дискримінації й захисту меншин від 25 серпня 1994 р.,

знову заявляючи, що всі держави-члени зобов'язані заохочувати і захищати права людини й основні свободи та що кожна людина також повинна прагнути забезпечити їх загально й ефективно визнання і здійснення,

будучи серйозно стурбованою грубими порушеннями прав людини, які вчиняються терористичними групами,

висловлюючи глибокий жаль з приводу того, що в результаті невибіркових і безпідставних актів насильства і терору, які не можуть бути виправдані ні за будь-яких умов, терористи знищують, по-звірячому вбивають і калічать усе більшу кількість ні в чому не винних людей, включаючи жінок, дітей і старих людей,

з глибокою занепокоєністю відзначаючи все більш міцніючий зв'язок між терористичними групами і незаконним обігом зброї і наркотиків, а також пов'язане з цим вчинення серйозних злочинів, таких як вбивства, викрадення людей, збройні напади і пограбування,

усвідомлюючи необхідність захисту і гарантування прав людини окремій особі згідно з відповідними міжнародними принципами і документами щодо прав людини, особливо права на життя,

1. **знову заявляє** про своє беззастережне засудження всіх актів, методів і практики тероризму як дій, спрямованих на знищення прав людини, основних свобод і демократії, таких, що створюють загрозу територіальній цілісності і безпеці держав, дестабілізують законні уряди, підривають плюралістичне цивільне суспільство та мають негативні наслідки для соціально-економічного розвитку держав;

2. **висловлює свою солідарність** з жертвами тероризму;

3. **закликає** держави вжити всіх необхідних та ефективних заходів згідно з міжнародними стандартами в галузі прав людини для недопущення всіх актів тероризму, боротьби з ними та їх викорінення, де і ким би вони не вчинялись, і настійливо закликає міжнародне співтовариство розширити співробітництво у справі боротьби із загрозою тероризму на національному, регіональному і міжнародному рівнях;

4. **просить** Генерального секретаря з'ясувати думки держав-членів щодо можливого заснування добровільного фонду ООН для жертв тероризму і подати Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії на її розгляд доповідь з коментарями, зробленими державами-членами щодо цього питання;

5. **просить також** Генерального секретаря подати текст цієї резолюції всім державам-членам і компетентним спеціалізованим установам та міжурядовим організаціям на їх розгляд;

6. **закликає** спеціальних доповідачів, спеціальних представників та робочі групи Комісії з прав людини, а також договірні органи приділяти належну увагу в рамках їх мандатів наслідкам актів, методів і практики терористичних груп;

7. **постановляє** розглянути це питання на своїй 50-й сесії у рамках пункту "Питання прав людини".

(Док. ООН А/С.3/49/L.40

Архів МЗС України)

**Проект резолюції
“Регіональні заходи по заохоченню
і захисту прав людини”**

(внесений делегаціями 37 країн, у т.ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

8 грудня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 32/127 від 16 грудня 1977 р. і всі свої наступні резолюції щодо регіональних заходів по заохоченню і захисту прав людини,

посилаючись також на те, що у своїй резолюції 47/125 від 18 грудня 1992 р. Генеральна Асамблея просила Генерального секретаря подати Асамблеї на її 49-й сесії доповідь про стан регіональних заходів по заохоченню й захисту прав людини і включити до неї інформацію про результати заходів, вжитих на виконання цієї резолюції,

посилаючись далі на резолюцію 1993/51 Комісії з прав людини від 9 березня 1993 р. про регіональні заходи по заохоченню і захисту прав людини,

посилаючись на відповідні резолюції Комісії з прав людини про консультативне обслуговування в галузі прав людини, у тому числі на останню резолюцію з цього питання 1994/69 від 9 березня 1994 р.,

беручи до уваги Віденську декларацію і Програму дій, прийняті на Всесвітній конференції з прав людини, яка відбулася у Відні 14–25 червня 1993 р.,

знову підтверджуючи, що регіональні заходи відіграють основоположну роль у заохоченні й захисті прав людини і мають сприяти зміцненню загальних норм у галузі прав людини, що містяться у міжнародних договорах з прав людини, та їх захисту,

нагадуючи, що Всесвітня конференція з прав людини підтвердила необхідність розгляду можливості створення регіональних і субрегіональних механізмів по заохоченню й захисту прав людини там, де вони ще не створені,

розглянувши доповідь Генерального секретаря про регіональні заходи по заохоченню і захисту прав людини,

відзначаючи прогрес, досягнутий на сьогоднішній день у галузі заохочення і захисту прав людини на регіональному

рівні під егідою ООН, спеціалізованих установ і регіональних міжурядових організацій,

1. **бере до відома** доповідь Генерального секретаря;

2. **вітає** триваюче співробітництво і допомогу Центру з прав людини Секретаріату у подальшому зміцненні існуючих регіональних заходів і регіональних механізмів по заохоченню й захисту прав людини, зокрема щодо консультативного обслуговування і технічної допомоги, громадської інформації та освіти, з метою обміну будь-якою інформацією і досвідом у галузі прав людини;

3. **вітає також** у цьому зв'язку тісне співробітництво Центру з прав людини в організації регіональних і субрегіональних навчальних курсів чи семінарів з прав людини, які мають на меті забезпечити краще розуміння питань заохочення і захисту прав людини в регіонах, удосконалити процедури і розглянути різні системи заохочення і захисту загально-визнаних норм у галузі прав людини;

4. **підкреслює** важливість програми консультативного обслуговування в галузі прав людини і знову звертається із закликом до всіх урядів розглянути питання про використання наданих ООН у рамках цієї програми можливостей по організації інформаційних і/чи навчальних курсів на національному рівні для державних службовців по застосуванню міжнародних норм у галузі прав людини і досвіду відповідних міжнародних органів;

5. **просить** Генерального секретаря, як передбачено у середньостроковому плані на період 1992—1997 рр., продовжувати зміцнювати практику обмінів між ООН і регіональними міжурядовими організаціями, які займаються питаннями прав людини, і вітає у цьому зв'язку той факт, що Центр з прав людини буде продовжувати організовувати національні, регіональні і субрегіональні семінари та навчальні курси для державних службовців, які займаються питаннями чинення правосуддя і здійснення міжнародних договорів з прав людини, і що більша кількість країн в усіх регіонах світу, як очікується, буде розвивати тим або іншим чином співробітництво з Центром і звертатися до нього по допомогу, виходячи зі своїх конкретних потреб;

6. **пропонує** державам тих регіонів, у яких регіональні заходи в галузі прав людини ще не проводяться, розглянути можливість укладення угод про створення у своїх відповідних регіонах належного регіонального механізму по заохоченню і захисту прав людини;

7. **пропонує** Комісії з прав людини продовжувати приділяти особливу увагу найбільш придатним засобам надання країнам різних регіонів, на їх прохання, допомоги у рамках програми консультативного обслуговування і, за необхідності, надавати відповідні рекомендації;

8. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про стан регіональних заходів по заохоченню й захисту прав людини і включити до неї інформацію про результати заходів, вжитих на виконання цієї резолюції;

9. **постановляє** продовжити розгляд цього питання на своїй 51-й сесії.

(Док. ООН А/С.3/49/L.50
Архів МЗС України)

[605]

Проект резолюції “Ліквідація усіх форм релігійної нетерпимості”

(внесений делегаціями 65 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

10 грудня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

нагадуючи, що всі держави зобов'язались відповідно до Статуту ООН заохочувати і розвивати загальну повагу і дотримання прав людини та основних свобод для всіх, без обмежень за ознакою раси, статі, мови і релігії,

визнаючи, що ці права обумовлені гідністю, притаманною людській особистості,

із задоволенням відзначаючи зауваження загального порядку Комітету з прав людини щодо статті 18 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права,

підкреслюючи, що право на свободу думки, совісті, релігії й переконань є досить широким і глибоким та що воно охоплює свободу думки з усіх питань, переконання людини та прихильність релігії чи переконанням, які сповідуються як одноосібно, так і разом з іншими,

посилаючись на статтю 18 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права,

знову підтверджуючи, що дискримінація щодо людини на основі релігії чи переконань є посяганням на гідність людини та запереченням принципів Статуту ООН,

знову підтверджуючи також свою резолюцію 36/55 від 25 листопада 1981 р., якою вона проголосила Декларацію про ліквідацію усіх форм нетерпимості й дискримінації на основі релігії чи переконань,

посилаючись на свою резолюцію 48/128 від 20 грудня 1993 р., в якій вона просила Комісію з прав людини продовжити свій розгляд заходів по здійсненню Декларації,

посилаючись також на резолюцію 1994/18 Комісії з прав людини від 25 лютого 1994 р.,

знову підтверджуючи звернений до усіх урядів заклик Всесвітньої конференції з прав людини вжити всіх належних заходів відповідно до їх міжнародних зобов'язань та з належним урахуванням їх відповідних правових систем з метою протидії нетерпимості і пов'язаному з нею насильству на основі релігії чи переконань, включаючи практику дискримінації жінок і осквернення місць справляння релігійних обрядів, визнаючи, що кожна людина має право на свободу думки, совісті, висловлення власних поглядів і сповідання релігії,

посилаючись на резолюцію 1992/17 Комісії з прав людини від 21 лютого 1992 р. та рішення 1992/226 Економічної та Соціальної Ради від 20 липня 1992 р., в яких мандат Спеціального доповідача, призначеного для розгляду випадків і дій урядів в усіх частинах світу, несумісних з положеннями Декларації, і для рекомендації відповідних заходів по виправленню становища, був продовжений на три роки,

закликає усі уряди співробітничати із Спеціальним доповідачем Комісії з прав людини паном Абдельфаттахом Амором з метою надання йому можливості повністю виконати його мандат,

визнаючи, що бажано посилити пропагандистську діяльність і діяльність з громадської інформації ООН у питаннях щодо свободи релігії чи переконань, та що уряди і неурядові організації покликані відігравати важливу роль у цій сфері,

підкреслюючи, що неурядові організації та релігійні установи і групи на всіх рівнях покликані відігравати важливу роль у сприянні терпимості і захисту свободи релігії чи переконань,

усвідомлюючи важливість просвіти для забезпечення терпимості у питаннях релігії та переконань,

вітаючи включення заходів по забезпеченню терпимості та релігійної різноманітності у ряд заходів, які будуть здійснюватися протягом Року ООН, присвяченого терпимості, в рам-

ках якого провідною організацією є Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури,

будучи стурбованою серйозними випадками нетерпимості й дискримінації на основі релігії чи переконань, включаючи акти насильства, у багатьох частинах світу,

будучи глибоко занепокоєною тим, що згідно з повідомленнями Спеціального доповідача до прав, які порушуються на основі релігії, належать право на життя, право на фізичну недоторканність і на свободу та особисту недоторканність, право на вільне висловлення своєї думки, право не зазнавати тортур чи інших жорстоких, нелюдяних чи принижуючих гідність людини видів поведження або покарання і право не зазнавати безпідставного арешту чи затримання,

будучи також глибоко занепокоєною у зв'язку із зростанням кількості актів насильства, залякування та примусу, які вчиняються через релігійний екстремізм в усіх його проявах, що у багатьох частинах світу ставить під загрозу здійснення прав людини й основних свобод,

підтверджуючи почуття тривоги й засудження, висловлені на Всесвітній конференції з прав людини у зв'язку з триваючими грубими і систематичними порушеннями й ситуаціями, включаючи релігійну нетерпимість, які створюють серйозні перешкоди на шляху повного здійснення всіх прав людини,

сважаючи, що у зв'язку з цим необхідно докладати подальші зусилля з метою заохочення й захисту права на свободу думки, совісті, релігії й переконань та ліквідації усіх форм ненависті, нетерпимості й дискримінації на основі релігії чи переконань,

1. **знову підтверджує**, що свобода думки, совісті, релігії та переконань є правом людини, яке походить з гідності, властивої людській особистості, і гарантується усім без дискримінації;

2. **настійливо закликає** держави забезпечити, щоб їх конституційні та правові системи надавали повні гарантії свободи думки, совісті, релігії та переконань усім без дискримінації, включаючи забезпечення ефективних засобів правового захисту в разі порушення права на свободу релігії чи переконань;

3. **настійливо закликає** держави забезпечити, зокрема, щоб жодна особа, яка перебуває під їх юрисдикцією, не позбавлялась через свою релігію чи переконання права на життя чи права на свободу й особисту недоторканність та не зазнавала тортур чи безпідставного арешту або затримання;

4. **засуджує** усі випадки прояву ненависті, нетерпимості та акти насильства, залякування й примусу, що вчиняються

через релігійний екстремізм та нетерпимість у питаннях релігії чи переконань;

5. **настійливо закликає** держави відповідно до міжнародних стандартів у галузі прав людини зробити все необхідне для відвернення таких випадків, вжити всіх належних заходів у боротьбі з ненавистю, нетерпимістю та актами насильства, залякування і примусу, які вчиняються через релігійний екстремізм, та сприяти розумінню, терпимості й повазі у питаннях щодо свободи релігії чи переконань;

6. **визнає**, що одного законодавства недостатньо для відвернення порушень прав людини, у тому числі права на свободу релігії чи переконань;

7. **підкреслює**, що, як відзначав Комітет з прав людини, обмеження свободи віросповідання чи переконань можливе лише у разі, коли встановлені законом обмеження необхідні для забезпечення громадської безпеки, порядку, охорони здоров'я та моральних устоїв, так само як і основних прав і свобод інших осіб, і застосовуються таким чином, щоб не завдавати шкоди праву на свободу думки, совісті та релігії;

8. **настійливо закликає** держави забезпечити, щоб співробітники правоохоронних органів, цивільні службовці, працівники освіти та інші державні посадові особи при виконанні своїх службових обов'язків поважали різні релігії і переконання та не допускали дискримінації щодо осіб, які сповідують інші релігії чи мають інші переконання;

9. **закликає** усі держави визнавати, як це передбачено у Декларації про ліквідацію усіх форм нетерпимості й дискримінації на основі релігії чи переконань, право усіх осіб справляти культу чи збиратися у зв'язку з релігією чи переконаннями та створювати й утримувати місця для цих цілей;

10. **висловлює** своє серйозне занепокоєння у зв'язку з нападами на місця й об'єкти справляння релігійних обрядів і релігійні святині й закликає усі держави в рамках свого національного законодавства та згідно з міжнародними стандартами в галузі прав людини робити все можливе для забезпечення того, щоб такі місця, об'єкти і святині повною мірою поважались та були захищені;

11. **визнає**, що прояв терпимості та недискримінації особами і групами є необхідним для всебічного здійснення цілей Декларації про ліквідацію усіх форм нетерпимості й дискримінації на основі релігії чи переконань;

12. **вважає** бажаним активізувати пропагандистську діяльність та діяльність з громадської інформації ООН з питань щодо свободи релігії чи переконань, та забезпечити вжиття з

цією метою відповідних заходів у рамках Всесвітньої кампанії з громадської інформації в галузі прав людини;

13. **пропонує** Генеральному секретареві, як і раніше, приділяти першочергову увагу розповсюдженню тексту Декларації усіма офіційними мовами ООН та вжити усіх належних заходів для забезпечення того, щоб цей текст був у розпорядженні інформаційних центрів ООН та інших заінтересованих органів;

14. **підтримує** постійні зусилля Спеціального доповідача, призначеного для розгляду випадків і дій урядів у всіх частинах світу, що не сумісні з положеннями Декларації, та для рекомендації відповідних заходів з виправлення становища;

15. **закликає** уряди серйозно розглянути питання про запрошення Спеціального доповідача відвідати їх країни для того, щоб він мав можливість ще більш ефективно виконувати свій мандат;

16. **рекомендує** приділяти заохоченню і захисту права на свободу думки, совісті та релігії належну увагу при здійсненні програми консультативних послуг ООН в галузі прав людини, включаючи роботу по підготовці основних правових документів згідно з міжнародними документами з прав людини та урахуванням положень Декларації;

17. **вітає** зусилля неурядових організацій по сприянню здійсненню Декларації;

18. **просить** Генерального секретаря запропонувати заінтересованим неурядовим організаціям розглянути питання про те, яку подальшу роль вони могли б відіграти у здійсненні Декларації та її розповсюдженні національними і місцевими мовами;

19. **настійливо закликає** усі держави розглянути питання щодо розповсюдження тексту Декларації їх відповідними національними мовами та сприяти у її розповсюдженні національними і місцевими мовами;

20. **просить** Комісію з прав людини продовжити свій розгляд заходів по здійсненню Декларації;

21. **просить** Спеціального доповідача Комісії з прав людини подати проміжну доповідь Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії;

22. **постановляє** розглянути питання щодо ліквідації усіх форм релігійної нетерпимості на своїй 50-й сесії по пункту "Питання прав людини".

(Док. ООН А/С.3/49/L. 49
Архів МЗС України)

**Переглянутий проект резолюції
“Посилення ролі ООН у підвищенні
ефективності періодичних й справжніх виборів
і сприянні демократизації”**

*(внесений делегаціями 46 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

12 грудня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої попередні резолюції з цього питання, особливо резолюції 47/138 від 18 грудня 1992 р. і 48/131 від 20 грудня 1993 р., а також на додаток до резолюції 1989/51 Комісії з прав людини від 7 березня 1989 р.,

посилаючись також на Віденську декларацію і Програму дій, зокрема визнання в них того факту, що сприяння, яке надається на прохання урядів у проведенні вільних і справедливих виборів, у тому числі шляхом надання допомоги в аспектах прав людини щодо виборів, та інформування громадськості про вибори мають особливо важливе значення для зміцнення і створення установ, пов'язаних з правами людини, та зміцнення плюралістичного цивільного суспільства і що особлива увага має приділятися заходам, які сприяють досягненню цих цілей,

підтверджуючи, що допомога у проведенні виборів і підтримка у сприянні демократизації надаються лише на конкретне прохання заінтересованих держав-членів,

визначаючи доцільність всеосяжного і збалансованого підходу до діяльності, що здійснюється ООН у цій галузі, з метою сприяння зміцненню демократії і прав людини у відповідній країні,

вітаючи проведення 15–18 листопада 1994 р. у Зімбабве колоквиуму по організації виборів в Африці, підготовленого Відділом з питання надання допомоги у проведенні виборів Секретаріату ООН у співробітництві з Департаментом по підтримці розвитку й управлінському обслуговуванню та неурядовими організаціями, з метою сприяння процесу демократизації в Африці,

беручи до уваги Декларацію критеріїв для вільних і справедливих виборів, прийняту Міжпарламентським союзом у зв'язку з проведенням його 91-ї конференції у Парижі у березні 1994 р.,

розглянувши доповідь Генерального секретаря, **відзначаючи** велику кількість прохань про надання допомоги у проведенні виборів, що продовжують надходити з боку держав-членів,

1. **бере до відома** доповідь Генерального секретаря про діяльність ООН, спрямовану на підвищення ефективності принципу періодичних й справжніх виборів;

2. **високо оцінює** допомогу у проведенні виборів, надану ООН державам-членам на їх прохання, просить продовжувати надавати таку допомогу з урахуванням конкретних зобов'язань відповідно до запропонованих керівних принципів щодо надання допомоги у проведенні виборів, визнаючи, що основну відповідальність за забезпечення вільних і справедливих виборів несуть уряди, і просить також Відділ з питань надання допомоги у проведенні виборів продовжувати на регулярній основі інформувати держави-члени про отримані прохання, відповіді на такі прохання та про характер допомоги, що надається;

3. **просить**, щоб ООН, перш ніж взяти зобов'язання щодо надання допомоги у проведенні виборів державі, від якої надійшов запит, продовжувала робити зусилля, з тим щоб переконатися у тому, що є достатньо часу для організації і проведення ефективної місії по наданню такої допомоги, що є умови, які дозволяють проведення вільних і справедливих виборів, та що можуть бути виділені кошти для підготовки належної і всеосяжної доповіді про результати такої місії;

4. **високо оцінює** кроки, вжиті ООН для забезпечення безперервності і зміцнення процесу демократизації в окремих державах-членах, які просять допомогу, включаючи надання допомоги до і після проведення виборів і організацію місій по оцінці потреб, спрямованих на розробку програм, які могли б сприяти зміцненню процесу демократизації, і просить зміцнювати такі зусилля;

5. **рекомендує** Відділу з питань надання допомоги у проведенні виборів надавати державам, які просять про це, а також органам по проведенню виборів допомогу після їх проведення, з тим щоб сприяти стійкості виборчих процесів в їх країнах, як про це говориться у доповіді Генерального секретаря, та вивчити у співробітництві з відповідними управліннями ООН засоби більш чіткого визначення діяльності щодо зміцнення демократії, яку ООН могла б з користю здійснювати у рамках сприяння зусиллям зацікавлених держав;

6. **просить** Генерального секретаря вжити подальших заходів по підтримці держав, які просять допомогу, шляхом,

зокрема, забезпечення того, щоб Верховний комісар ООН з прав людини мав можливість відповідно до свого мандата та через Центр з прав людини надавати підтримку діяльності по демократизації, пов'язаній з правами людини, включаючи, зокрема, підготовку кадрів і навчання в галузі прав людини, надання допомоги у проведенні законодавчої реформи в галузі прав людини, зміцнення і реформування судової системи, надання допомоги національним органам, які займаються правами людини, і надання консультативних послуг з питань приєднання до договорів, представлення доповідей і міжнародних зобов'язань у галузі прав людини;

7. **високо оцінює** здійснювані Програмою розвитку ООН програми допомоги по проведенню реформи цивільної служби, організації управління та особливо програм посилення участі і зв'язків між відповідними прошарками суспільства й урядами;

8. **нагадує** про заснування Генеральним секретарем Цільового фонду ООН для нагляду за виборами та закликає держави-члени розглянути можливість зробити внески до цього Фонду;

9. **підкреслює** важливе значення координації у рамках системи ООН, висловлює вдячність Центру з прав людини Секретаріату ООН за консультативні послуги і технічну допомогу, які ним надаються, та Департаменту по підтримці розвитку та управлінському обслуговуванню Секретаріату і Програмі розвитку ООН за технічну допомогу, що надається ними державам-членам на їх прохання, і просить Відділ з питань надання допомоги у проведенні виборів зміцнити своє співробітництво з Центром з прав людини, у тому числі шляхом обміну персоналом, коли це доцільно, та з Департаментом по підтримці розвитку й управлінському обслуговуванню і з Програмою розвитку ООН та інформувати їх щодо отриманих прохань стосовно надання допомоги у проведенні виборів;

10. **рекомендує** ООН продовжувати і зміцнювати свої зусилля по координації заходів по підготовці до виборів та нагляду за ними з міжурядовими та неурядовими організаціями, які виявляють інтерес до таких видів діяльності;

11. **просить** Генерального секретаря виділити у розпорядження Відділу з питань надання допомоги у проведенні виборів належні людські та фінансові ресурси у рамках регулярного бюджету ООН та наявних ресурсів, з тим щоб дозволити йому виконувати свій мандат, і зміцнити Центр з прав людини за рахунок перерозподілу ресурсів і персоналу, з тим

щоб дати йому можливість у тісній координації з Відділом з питань надання допомоги у проведенні виборів відповідати на зростаючу кількість прохань від держав-членів щодо надання консультативних послуг у допомозі по проведенню виборів;

12. **рекомендує** у зв'язку із святкуванням 50-ї річниці ООН приділити особливу увагу широкому висвітленню успішних зусиль Організації у питанні сприяння проведенню справжніх і періодичних виборів, а також її зростаючої діяльності в галузі демократизації;

13. **бере до відома** вміщені у додатку III до доповіді Генерального секретаря керівні вказівки для держав-членів, які розглядають можливість формулювання прохань щодо допомоги у проведенні виборів;

14. **рекомендує** Генеральному секретареві, враховуючи координуючу роль Верховного комісара у справах людини щодо цього, вивчити шляхи безперервного удосконалення координації та подальшого зміцнення зусиль Відділу з питань надання допомоги у проведенні виборів, Центру з прав людини і системи ООН в цілому по виконанню зрослих обов'язків і розширенню мандата в галузі надання допомоги у проведенні виборів і демократизації, як це висвітлено у цій резолюції, та включити його рекомендації щодо цього до його доповіді Генеральній Асамблеї на її 50-ї сесії;

15. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії доповідь про здійснення резолюції 48/131 та цієї резолюції, зокрема про стан розгляду прохань, що надходять від держав-членів, щодо надання допомоги у проведенні виборів та контролю за виборами, а також про його зусилля по зміцненню підтримки з боку Організації процесу демократизації в державах-членах.

*(Док. ООН /С.3/49/L.51/Rev.1
Архів МЗС України)*

[607]

**Переглянутий проект резолюції
“Доповідь Міжнародного агентства з атомної енергії”**

*(внесений делегаціями 48 країн, у т. ч. України,
на 49-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

13 грудня 1994 р.

Генеральна Асамблея,

отримавши доповідь Міжнародного агентства з атомної енергії Генеральній Асамблеї за 1993 р.,

беручи до відома заяву Генерального директора Міжнародного агентства з атомної енергії від 17 жовтня 1994 р., в якій міститься додаткова інформація щодо основних аспектів діяльності Агентства у 1994 р.,

визначаючи важливість діяльності Агентства у подальшому сприянні використанню ядерної енергії у мирних цілях, як це передбачено у його статуті та з урахуванням невід'ємного права держав—учасниць Договору про нерозповсюдження ядерної зброї та інших відповідних міжнародних угод, що мають обов'язкову юридичну силу, які уклали з Агентством відповідні угоди про гарантії, розвивати дослідження, виробництво та використання ядерної енергії у мирних цілях без дискримінації та відповідно до статей I і II Договору та інших відповідних статей й завдань і цілей Договору,

визначаючи також особливі потреби країн, що розвиваються, у технічній допомозі з боку Агентства, з тим щоб ефективно користуватися результатами застосування ядерної технології у мирних цілях, а також внеском ядерної енергетики в їх економічний розвиток,

усвідомлюючи важливість діяльності Агентства по здійсненню положень щодо гарантій Договору про нерозповсюдження ядерної зброї та інших міжнародних договорів, конвенцій та угод, спрямованих на досягнення аналогічних цілей, а також по забезпеченню, за можливості, щоб допомога, яка надається Агентством чи на його прохання, чи під його наглядом або контролем, не використовувалась таким чином, щоб сприяти яким-небудь військовим цілям, як це викладено у статті II його статуту,

визначаючи далі важливість діяльності Агентства в галузі ядерної енергетики, застосування ядерних методів і технології, ядерної безпеки, радіаційного захисту і поводження з радіоактивними відходами, включаючи його діяльність, спрямовану на надання допомоги країнам, які розвиваються, у всіх цих галузях,

знову підкреслюючи необхідність забезпечення максимальної безпеки при проектуванні й експлуатації атомних електростанцій з метою зведення до мінімуму ризику для життя, здоров'я і навколишнього середовища,

відзначаючи із заяви Генерального директора, що у цей час Агентство у змозі здійснювати свій поточний план по контролю і перевірці в Іраці,

беручи до відома резолюції GOV/2711 від 21 березня 1994 р. і GOV/2742 від 10 липня 1994 р. Ради керуючих та

GC(XXXVIII)/RES/16 Генеральної конференції Агентства щодо здійснення угоди між Агентством і Корейською Народно-Демократичною Республікою про застосування гарантій у зв'язку з Договором про нерозповсюдження ядерної зброї, а також заяви Голови Ради Безпеки від 13 березня 1994 р., 30 травня 1994 р. і 4 листопада 1994 р.,

висловлюючи серйозну занепокоєність з приводу того, що Корейська Народно-Демократична Республіка не виконала свої зобов'язання щодо гарантій, та підтримуючи всі зусилля, включаючи триваючі у цей час двосторонні обговорення, які можуть сприяти повному виконанню Корейською Народно-Демократичною Республікою своєї угоди про гарантії,

враховуючи резолюції GC(XXXVIII)/RES/6 про заходи по вирішенню міжнародних проблем поводження з радіоактивними відходами, GC(XXXVIII)/RES/7 про план рентабельного виробництва питної води, GC(XXXVIII)/RES/8 про зміцнення діяльності Агентства у галузі технічного співробітництва, GC(XXXVIII)/RES/10 про підвищення дієвості й ефективності системи гарантій, GC(XXXVIII)/RES/15 про заходи проти незаконного обігу ядерного матеріалу, GC(XXXVIII)/RES/16 про здійснення угоди між Агентством і Корейською Народно-Демократичною Республікою про застосування гарантій у зв'язку з Договором про нерозповсюдження ядерної зброї, GC(XXXVIII)/RES/17 про зону, вільну від ядерної зброї, в Африці, GC(XXXVIII)/RES/19 про здійснення резолюцій Ради Безпеки 687 (1991), 707 (1991) і 715 (1991) щодо Іраку і резолюцій GC(XXXVIII)/RES/21 про застосування гарантій Агентства на Близькому Сході і GC(XXXVIII)/RES/15 про заходи проти незаконної торгівлі ядерними матеріалами, прийняті 23 вересня 1994 р. Генеральною конференцією Агентства на її 38-й черговій сесії,

беручи до відома резолюцію GC(XXXVIII)/RES/14 про поправку до статті VI статуту, яка стосується членського складу Ради керуючих Агентства і була прийнята Генеральною конференцією Агентства 23 вересня 1994 р.,

вітаючи резолюцію GC(XXXVIII)/RES/18 Генеральної конференції Агентства, у якій Південній Африці пропонується поновити участь в усій діяльності Агентства,

відзначаючи прийняття і відкриття для підписання Конвенції про ядерну безпеку у штаб-квартирі Агентства у Відні,

1. **бере до відома** доповідь Міжнародного агентства з атомної енергії;

2. **підтверджує** свою віру у роль Агентства у справі використання ядерної енергії в мирних цілях;

3. **настійливо** закликає всі держави прагнути ефективного і гармонійного міжнародного співробітництва у здійсненні діяльності Агентства відповідно до його статуту; у сприяттві використанню ядерної енергії та вжитттю необхідних заходів з метою подальшого підвищення безпеки ядерних установок і зведення до мінімуму ризику для життя, здоров'я і навколишнього середовища та в розширенні технічної допомоги і співробітництва в інтересах країн, що розвиваються, і у забезпеченні ефективності й дієвості системи гарантій Агентства;

4. **вітає** вжиті Агентством заходи і рішення по зміцненню системи гарантій;

5. **вітає також** вжиті Агентством заходи і рішення по зміцненню своєї діяльності в галузі технічної допомоги і співробітництва;

6. **висловлює вдячність** Генеральному директорові і секретаріату Агентства за їх неупереджені зусилля по здійсненню ще чинної угоди про гарантії між Агентством і Корейською Народно-Демократичною Республікою і наслідливо закликає Корейську Народно-Демократичну Республіку невідкладно співпрацювати з Агентством у справі повного здійснення угоди про гарантії та забезпечити доступ Агентства до всіх об'єктів й інформації щодо цих гарантій;

7. **також висловлює вдячність** Генеральному директорові Агентства та його персоналу за їхні невтомні зусилля по здійсненню резолюцій Ради Безпеки 687 (1991) від 3 квітня 1991 р., 707 (1991) від 15 серпня 1991 р. і 715 (1991) від 11 жовтня 1991 р. та підкреслює необхідність для Іраку повністю співробітничати з Агентством з метою досягнення повного і довгострокового здійснення відповідних резолюцій Ради Безпеки;

8. **закликає** всі держави вжити усіх необхідних заходів по відверненню обігу ядерного матеріалу і вітає проявлені Агентством ініціативи по активізації міжнародного співробітництва у цьому зв'язку;

9. **закликає** всі держави стати учасницями Конвенції про ядерну безпеку;

10. **просить** Генерального секретаря надіслати Генеральному директору Агентства матеріали 49-ї сесії Генеральної Асамблеї щодо діяльності Агентства.

(Док. ООН А/49/L.2/Rev.2
Архів МЗС України)

**Проект резолюції
“Міжнародні дії по боротьбі
із зловживанням наркотиками
та їх незаконним виробництвом й обігом”**

(внесений делегаціями 34 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

31 жовтня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 48/12 від 28 жовтня 1993 р., 48/112 від 20 грудня 1993 р. і 49/168 від 23 грудня 1994 р.,

будучи глибоко стривоженою зростаючими масштабами проблеми зловживання наркотиками та незаконного виробництва й обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, включаючи синтетичні чи аналогові наркотики, що загрожують здоров'ю і добробуту мільйонів людей, зокрема молоді, в усіх країнах світу,

будучи глибоко занепокоєною тим, що, незважаючи на зусилля, які активізувалися, держав і відповідних міжнародних організацій, незаконний попит на наркотичні засоби і психотропні речовини, включаючи синтетичні або аналогові наркотики, їх незаконне виробництво й обіг розширилися у масштабах усього світу і як наслідок цього становлять серйозну загрозу для соціально-економічної і політичної систем і стабільності національної безпеки й суверенітету все більшої кількості держав,

будучи глибоко стривоженою зростанням насильства й економічної міці злочинних організацій і терористичних груп, які займаються виробництвом, обігом і розповсюдженням наркотиків, зброї та прекурсорів і основних хімічних речовин, завдяки чому вони іноді опиняються за межами досяжності закону, корумпуючи установи, перешкоджаючи всебічному здійсненню прав людини і погрожуючи стабільності в багатьох суспільствах світу,

будучи глибоко стривоженою також зв'язками, які розширюються, на транснаціональному рівні між злочинними організаціями і терористичними групами, що займаються незаконним обігом наркотичних засобів та іншими видами злочинної діяльності, такими як “відмивання” грошей і незаконний обіг зброї і прекурсорів та основних хімічних речовин,

повною мірою усвідомлюючи, що державам, відповідним організаціям системи ООН і багатостороннім банкам розвитку необхідно приділяти пріоритетну увагу боротьбі з цим лихом, яке підриває процес розвитку, економічну і політичну стабільність та демократичні інститути, і боротьба з яким тягне за собою збільшення економічних витрат урядів і неправні втрати людських життів,

будучи переконаною у бажаності більш тісної координації і співробітництва між державами у боротьбі з такими, пов'язаними з наркотиками, злочинами як тероризм, незаконна торгівля зброєю і "відмивання" грошей, та враховуючи ту роль, яку могли б відіграти у цьому зв'язку як ООН, так і регіональні організації,

знову підтверджуючи, що існуючі конвенції по наркотиках, Декларація і Всеосяжний багатодисциплінарний план майбутньої діяльності по боротьбі із зловживанням наркотичними засобами, Політична декларація і Всесвітня програма дій, прийняті на 17-й спеціальній сесії Генеральної Асамблеї, присвяченій питанню міжнародного співробітництва у боротьбі з незаконним виробництвом, пропозицією, попитом, обігом і розповсюдженням наркотичних засобів і психотропних речовин, Декларація, прийнята Всесвітньою нарадою міністрів по скороченню попиту на наркотики і боротьбі з кокаїновою загрозою, Загальносистемний план дій ООН по боротьбі із зловживанням наркотиками, Неапольська політична декларація і Глобальний план дій проти організованої транснаціональної злочинності та інші відповідні міжнародні стандарти становлять всеосяжну основу для міжнародного співробітництва у боротьбі з наркотиками, та підкреслюючи необхідність наполегливих зусиль по їх виконанню,

віддаючи належне зусиллям країн, які виробляють наркотичні засоби для використання в наукових, фармацевтичних і лікувальних цілях, спрямованим на те, щоб запобігти перенаправленню цих речовин на незаконні ринки та підтримувати виробництво на рівні, що відповідає законному попиту, згідно з Єдиною конвенцією про наркотичні засоби 1961 р.,

визнаючи, що за певних умов існує зв'язок між злиденністю і розширенням незаконного виробництва й обігу наркотичних засобів та психотропних речовин, що сприяння економічному розвитку країн, які страждають від незаконної торгівлі наркотиками, вимагає відповідних заходів, у тому числі зміцнення міжнародного співробітництва на підтримку заходів по забезпеченню альтернативного і стійкого розвитку відповід-

них районів у цих країнах, метою яких є скорочення і ліквідація незаконного виробництва наркотичних засобів,

підкреслюючи необхідність аналізу транзитних маршрутів, які використовуються торговцями наркотиками і постійно змінюються і розширюються, охоплюючи усе більшу кількість країн і регіонів в усіх частинах світу,

підкреслюючи роль Комісії з наркотичних засобів як головного директивного органу ООН з питань боротьби з наркотиками,

знову підтверджуючи провідну роль Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами як основного координаційного центру погоджених міжнародних дій по боротьбі із зловживанням наркотичними засобами і високо оцінюючи те, яким чином вона виконує покладені на неї функції,

визначаючи, що нові форми злочинної діяльності міжнародних організацій, які займаються обігом наркотичних засобів, вимагають зміцнення міжнародного співробітництва, а також підтвердження міжнародної прихильності до боротьби проти цих загроз й обумовлюють необхідність розробки нових стратегій, підходів і цілей, які дозволяли б, при поважанні суверенітету держав, більш ефективно припинити міжнародні операції тих, хто займається незаконним обігом наркотиків і зброї, перенаправленням прекурсорів і основних хімічних речовин та "відмиванням" грошей шляхом фінансових і нефінансових операцій,

I

Поважання принципів, закріплених у Статуті ООН і міжнародному праві, у боротьбі із зловживанням наркотиками та їх незаконним виробництвом та обігом

1. *знову підтверджує*, що боротьба із зловживанням наркотиками та їх незаконним обігом ні в якому разі не повинна бути виправданням порушення принципів, закріплених у Статуті ООН і міжнародному праві, зокрема принципу поважання суверенітету і територіальної цілісності держав і незастосування сили чи загрози її застосування у міжнародних відносинах;

2. *закликає* усі держави активізувати свої зусилля по заохоченню ефективного співробітництва у боротьбі із зловживанням наркотиками та їх незаконним обігом, щоб сприяти встановленню клімату для досягнення цієї цілі, на основі принципів рівності прав і взаємної поваги;

II

Міжнародні дії по боротьбі із зловживанням наркотиками та їх незаконним виробництвом й обігом

1. **знову заявляє** про свою прихильність до справи подальшого зміцнення міжнародного співробітництва і суттєвої активізації зусиль у боротьбі з незаконним виробництвом, збутом, попитом, обігом і розповсюдженням наркотичних засобів і психотропних речовин на основі принципу спільної відповідальності та з урахуванням накопиченого досвіду;

2. **настійливо закликає** усі держави ратифікувати Єдину конвенцію про наркотичні засоби 1961 р. із застереженнями, внесеними до неї Протоколом 1972 р., Конвенцію про психотропні речовини 1971 р. і Конвенцію ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин 1988 р. або приєднатися до них та виконати усі їх положення;

3. **закликає** усі держави прийняти адекватні національні закони і правила, зміцнити національні судові системи і здійснювати ефективну діяльність по контролю над наркотичними речовинами у співробітництві з іншими державами згідно з цими міжнародними документами;

4. **просить** Міжнародну програму ООН з контролю над наркотичними засобами продовжувати надавати юридичну допомогу державам-членам, на їх прохання, при приведенні у відповідність їх національних законів, політики й інфраструктури з метою виконання міжнародних конвенцій по боротьбі з наркотичними засобами, а також допомогу у підготовці персоналу, який відповідає за застосування нових законів;

5. **підтримує** підхід, який ґрунтується на приділенні основної уваги регіональним, субрегіональним і національним стратегіям боротьби із зловживанням наркотиками, особливо підхід, що ґрунтується на застосуванні генерального плану, і наслідливо закликає Міжнародну програму ООН з контролю над наркотичними засобами продовжувати доповнювати ці стратегії ефективними міжрегіональними стратегіями;

6. **знову заявляє** про небезпеку й загрозу, яку становлять для цивілізованого суспільства обіг наркотиків та його зв'язок з тероризмом, "відмиванням" грошей і торгівлею зброєю, та закликає уряди боротися з цією загрозою і співробітничати з метою запобігання направлення коштів тим, хто займається такою діяльністю, та обігу цих коштів між ними;

7. **визнає** наявність зв'язку між незаконним виробництвом й обігом наркотичних засобів та психотропних речовин і попитом на них та економічними й соціальними умовами в

країнах, яких це стосується, та визнає також розбіжності й особливості цих проблем у кожній країні;

8. **закликає** міжнародне співтовариство розширювати економічне й технічне сприяння урядам, на їх прохання, щодо програм альтернативного і стійкого розвитку, мета яких полягає у скороченні й ліквідації незаконного виробництва наркотиків, при повному врахуванні культурних традицій народів;

9. **відзначає** підтримку, висловлену членами Комісії з наркотичних засобів відносно ініціатив Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами щодо встановлення діалогу з багатосторонніми банками розвитку, з тим щоб вони мали змогу здійснювати пов'язану з контролем над наркотичними засобами діяльність з кредитування й програмування у заінтересованих країнах та країнах, яких це стосується, та просить Директора-виконавця Програми інформувати Комісію щодо подальшого прогресу, досягнутого у цій галузі;

10. **підкреслює** необхідність ефективних дій урядів по попередженню перенаправлення на незаконні ринки прекурсорів й основних хімічних речовин, матеріалів й обладнання, що використовуються для незаконного виготовлення наркотичних засобів і психотропних речовин;

11. **висловлює** вдячність Міжнародному комітету з контролю над наркотиками за його цінну роботу по контролю за виробництвом і розподілом наркотичних засобів і психотропних речовин, з тим щоб обмежити їх використання лише медичними і науковими цілями, і настійливо закликає його активізувати зусилля по виконанню свого мандата відповідно до статті 12 Конвенції ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин, яка стосується контролю за прекурсорами й основними хімічними речовинами;

12. **закликає** Міжнародну програму ООН з контролю над наркотичними засобами продовжувати надавати допомогу державам-членам, на їх прохання, у справі створення чи зміцнення національних лабораторій по виявленню наркотиків;

13. **закликає** держави активізувати, у рамках міжнародного співробітництва, зусилля по скороченню й ліквідації посівів незаконних культур, з яких отримують наркотики, а також по запобіганню і скороченню попиту на незаконні наркотичні засоби та їх вживання;

14. **підкреслює**, що урядам у рамках міжнародного співробітництва необхідно розширювати і здійснювати програми альтернативного розвитку з метою скорочення й ліквідації виробництва незаконних наркотиків з урахуванням економічних, соціальних, культурних, політичних й екологічних особливостей відповідних районів;

15. **підкреслює** необхідність підтримки потенціалу Міжнародного комітету з контролю над наркотиками, у тому числі шляхом надання Генеральним секретарем відповідних коштів у рамках наявних ресурсів, і надання Міжнародною програмою ООН з контролю над наркотичними засобами належної технічної підтримки;

16. **знову підтверджує** важливість досягнення державами-членами, Міжнародною програмою ООН з контролю над наркотичними засобами і системою ООН цілей Десятиріччя ООН по боротьбі із зловживанням наркотичними засобами, 1991–2000 рр., по темі “Глобальна відповідь на глобальний виклик”;

17. **бере до відома** проміжну доповідь, подану Комісії з наркотичних засобів на її 38-й сесії Директором-виконавцем Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами, про економічні й соціальні наслідки зловживання наркотиками та їх незаконного обігу і пропонує Комісії продовжувати розглядати це питання у контексті загальних дебатів;

18. **вітає** резолюцію 13 (XXXVIII) Комісії з наркотичних засобів про здійснення резолюції 48/12 Генеральної Асамблеї;

19. **із задоволенням вітає** резолюцію 1995/16 Економічної та Соціальної Ради від 24 липня 1995 р. про включення ініціатив по скороченню попиту у послідовну стратегію боротьби із зловживанням наркотиками, в якій, зокрема, Рада просить Директора-виконавця Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами в консультації з урядами і відповідними установами й організаціями чітко визначити глобальну стратегію скорочення попиту і розробити проєкт декларації про керівні принципи скорочення попиту для подання Комісії на її 39-й сесії;

20. **із задоволенням вітає** резолюцію 5 (XXXVIII) Комісії з наркотичних речовин щодо стратегії скорочення незаконної пропозиції, яка підтверджує необхідність застосування ефективних стратегій скорочення пропозиції на основі здійснення планів і програм альтернативного розвитку, цілі яких полягають у скороченні та ліквідації незаконного виробництва наркотиків;

21. **пропонує** Економічній і Соціальній Раді під час розгляду питання про міжнародне співробітництво у боротьбі з незаконним виробництвом, збутом, обігом і розповсюдженням наркотичних засобів і психотропних речовин та попитом на них на етапі засідань високого рівня у 1996 р. приділити особливу увагу рекомендаціям щодо заходів по здійсненню резолюції 48/12 Генеральної Асамблеї, що міститься у доповіді Комісії з наркотичних засобів;

22. **пропонує** Міжнародній програмі ООН з контролю над наркотичними засобами включити до своєї доповіді про незаконний обіг наркотиків оцінку світових тенденцій в галузі незаконного обігу і транзиту наркотичних засобів і психотропних речовин, у тому числі методів і маршрутів, які використовуються, і рекомендувати шляхи і засоби для розширення можливостей держав, що знаходяться уздовж цих маршрутів, займатися усіма аспектами проблеми наркотиків;

III

Всесвітня програма дій

1. **підтверджує** важливість Всесвітньої програми дій як всеохоплюючої основи для національних, регіональних і міжнародних дій по боротьбі з незаконним виробництвом й обігом наркотичних засобів і психотропних речовин та попитом на них;

2. **закликає** держави здійснювати вміщені у Всесвітній програмі дій мандати і рекомендації з метою її втілення у практичну діяльність по боротьбі із зловживанням наркотиками на національному, регіональному і міжнародному рівнях;

3. **настійливо закликає** усі уряди і компетентні регіональні організації розробити збалансований підхід у рамках комплексної діяльності по скороченню попиту, віддаючи належний пріоритет профілактичній діяльності, лікуванню, науковим дослідженням, соціальній реінтеграції і підготовці кадрів у контексті національних стратегічних планів боротьби із зловживанням наркотиками;

4. **закликає** відповідні органи ООН, спеціалізовані установи, міжнародні фінансові установи та інші заінтересовані міжурядові і неурядові організації співробітничати з державами та надавати їм сприяння у втіленні в життя і здійсненні Всесвітньої програми дій;

5. **вітає зусилля**, які робляться Комісією з наркотичних засобів і Міжнародною програмою ООН з контролю над наркотичними засобами з метою полегшення подання урядами доповідей про здійснення Всесвітньої програми дій, і закликає

їх продовжувати докладати цих зусиль з метою збільшення кількості урядів, які подають доповіді;

6. *відзначає зусилля*, які докладаються Міжнародною програмою ООН з контролю над наркотичними засобами та іншими органами ООН з метою отримання достовірних даних про зловживання наркотичними засобами та їх незаконний обіг, включаючи роботу над створенням Міжнародної системи оцінки зловживання наркотичними засобами, закликає Програму у співробітництві з іншими органами ООН зробити подальші кроки по сприянню ефективному збору даних з метою уникнення дублювання зусиль, і закликає також держави-члени до більш частого та своєчасного подання оновленої інформації;

7. *пропонує* Міжнародній програмі ООН з контролю над наркотичними засобами розглянути питання про шляхи надання допомоги державам-членам, які просять про це, в їхніх зусиллях по створенню відповідних механізмів збору й аналізу даних та вишукати з цією метою ресурси, що надаються на добровільній основі;

IV

Пропозиція щодо проведення міжнародної конференції по боротьбі з незаконним виробництвом, збутом, попитом, обігом і розповсюдженням наркотичних засобів і психотропних речовин та пов'язаною з цим діяльністю

1. *бере до відома* рекомендації, що містяться у доповіді Директора-виконавця Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами щодо здійснення резолюції 48/12 Генеральної Асамблеї, включаючи рекомендацію з пропозиції щодо скликання через 10 років після проведення Міжнародної конференції по боротьбі із зловживанням наркотичними засобами та їх незаконним обігом міжнародної конференції для розгляду прогресу, досягнутого урядами і системою ООН у боротьбі із зловживанням наркотиками та їх незаконним обігом;

2. *бере до відома* резолюцію 13 (XXXVIII) Комісії з наркотичних засобів, в якій вона ухвалила продовжити розгляд пропозиції щодо скликання міжнародної конференції для розгляду прогресу, досягнутого урядами і системою ООН у боротьбі із зловживанням наркотиками та їх незаконним обігом;

3. *бере також до відома* резолюцію 1995/49 Економічної та Соціальної Ради від 27 липня 1995 р., в якій Рада рекомендувала Генеральній Асамблеї і Комісії з наркотичних засобів у першочерговому порядку розглянути пропозицію щодо

скликання міжнародної конференції для оцінки міжнародної обстановки і стану міжнародного співробітництва у сфері боротьби з незаконним виробництвом, збутом, попитом, обігом і розповсюдженням наркотичних засобів і психотропних речовин та пов'язаної з цим діяльності;

4. *бере до відома* пропозицію щодо проведення другої міжнародної конференції і просить Комісію з наркотичних засобів всебічно обговорити це питання як пріоритетне на своїй 39-й сесії і подати через Економічну та Соціальну Раду свої висновки і рекомендації Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії;

5. *підкреслює*, що при обговоренні цього питання Комісія з наркотичних засобів має виходити з того, що майбутня конференція, дотримуючись збалансованого і комплексного підходу, повинна, зокрема, зосередити свою увагу на оцінці існуючих стратегій, а також на розгляді нових стратегій, методів, практичних заходів і конкретних дій по зміцненню міжнародного співробітництва у справі вирішення проблеми незаконних наркотичних засобів, включаючи скорочення незаконного попиту і незаконної пропозиції, заохочення альтернативних програм розвитку, боротьбу із злочинними організаціями і незаконною торгівлею зброєю, пов'язаною з обігом наркотичних засобів, "відмиванням" грошей, перенаправленістю основних хімічних речовин, контроль за стимуляторами та їх прекурсорами і сприяння співробітництву у правоохоронній сфері на основі принципів і керівних вказівок, викладених у цій резолюції;

6. *підкреслює також*, що при розгляді пропозиції щодо проведення такої конференції Комісія з наркотичних засобів повинна враховувати пріоритети і ресурси у сфері міжнародного контролю над наркотичними засобами, фінансові та інші наслідки проведення такої конференції, а також шляхи і засоби активізації здійснення існуючих міжнародних конвенцій та інших міжнародних документів з питань співробітництва в галузі контролю над наркотичними засобами;

V

Здійснення Загальносистемного плану дій ООН по боротьбі із зловживанням наркотиками: діяльність організацій системи ООН

1. *підтримує* Загальносистемний план дій ООН по боротьбі із зловживанням наркотиками як надзвичайно важливий інструмент координації й розширення діяльності по боротьбі із зловживанням наркотиками у рамках системи ООН і просить поновлювати і розглядати його на дворічній основі з

метою продовження зусиль по удосконаленню його презентації та підвищенню ефективності як стратегічного інструменту ООН у справі вирішення проблеми наркотиків;

2. *підтверджує* роль Директора-виконавця Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами у координації всіх заходів ООН щодо контролю над наркотичними засобами та ефективному керівництві ними з метою підвищення ефективності з погляду витрат і забезпечення погодженості дій у рамках Програми, а також координації, взаємодоповнюваності та уникнення дублювання такої діяльності в усій системі ООН;

3. *схвалює* погоджені висновки, прийняті Економічною та Соціальною Радою на етапі координаційних засідань у 1994 р., щодо координації Міжнародною програмою ООН з контролю над наркотичними засобами політики і діяльності системи ООН, включаючи міжнародні фінансові установи, пов'язані з контролем над наркотичними засобами;

4. *настійливо* закликає керівні органи організацій системи ООН, пов'язані із загальносистемним планом дій ООН по боротьбі із зловживанням наркотиками, допомагати забезпечувати здійснення ефективних наступних заходів шляхом включення питання щодо контролю над наркотичними засобами до своїх порядків денних з метою оцінки заходів, які здійснюються відповідно до Плану, та вивчення питання про методи і засоби вирішення проблеми наркотиків у відповідних програмах;

5. *пропонує* державам-членам проінформувати Економічну та Соціальну Раду на етапі засідання на високому рівні 1996 р. щодо прогресу у міжнародному співробітництві, особливо щодо конкретних національних зусиль по залученню системи ООН і багатосторонніх банків розвитку до діяльності по вирішенню проблеми наркотиків;

VI

Міжнародна програма ООН

з контролю над наркотичними засобами

1. *вимає* зусилля Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами, спрямовані на здійснення її Всеосяжного багатодисциплінарного плану майбутньої діяльності по боротьбі із зловживанням наркотичними засобами, Всесвітньої програми дій та відповідних одноголосно прийнятих документів;

2. *із занепокоєнням відзначає* скорочення обсягу ресурсів, які надаються Фонду Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами;

3. *настійливо закликає* усі уряди забезпечувати максимально можливу фінансову і політичну підтримку Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами, зокрема шляхом збільшення добровільних внесків до Програми, з тим щоб створити можливості для продовження, розширення і зміцнення її оперативної діяльності та технічного співробітництва;

4. *пропонує* урядам та Міжнародній програмі ООН з контролю над наркотичними засобами розглянути шляхи і засоби удосконалення координації діяльності ООН, пов'язаної з контролем над наркотичними засобами;

5. *вітає* роботу, виконану Комісією з наркотичних засобів на її 38-й сесії над бюджетом по програмах Фонду Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами відповідно до мандата, який міститься у пункті 2 розділу XVI резолюції 46/185 С Генеральної Асамблеї від 20 грудня 1991 р.;

6. *із задоволенням відзначає* зусилля, які докладаються Директором-виконавцем Міжнародної програми ООН з контролю над наркотичними засобами з метою забезпечення дотримання затвердженої форми представлення і методології складання бюджету по програмах Фонду згідно з відповідними резолюціями Комісії з наркотичних засобів і Генеральної Асамблеї, а також рекомендаціями Консультативного комітету з адміністративних і бюджетних питань, та закликає Директора-виконавця продовжувати докладати зусиль з метою удосконалення форми подання і транспарентності бюджету;

7. *підкреслює* важливість нарад керівників правоохоронних установ і закликає їх розглянути шляхи удосконалення функціонування і підвищення їх ефективності з метою розширення співробітництва у справі боротьби з наркотиками на регіональному рівні;

VII

1. *бере до відома* доповіді Генерального секретаря, подані відповідно до пункту "Міжнародний контроль над наркотичними засобами";

2. *просить* Генерального секретаря з урахуванням заохочення практики подання комплексних доповідей:

а) подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповнену новими даними доповідь про стан Конвенції ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин;

б) включити до своєї щорічної доповіді про здійснення Всесвітньої програми дій рекомендації щодо шляхів і засобів удосконалення здійснення і надання інформації державам-членам.

(Док. ООН А/С.3/50/L.14
Архів МЗС України)

[609]

Проект резолюції

“Зміцнення програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя, особливо її потенціалу в технічному співробітництві”

*(внесений делегаціями 35 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

31 жовтня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

визнаючи, що попередження злочинності і кримінальне правосуддя мають пряме відношення до стійкого розвитку, стабільності, безпеки і підвищення якості життя,

будучи переконаною у бажаності більш тісної координації і співробітництва між державами у боротьбі із злочинністю, включаючи злочини, пов'язані з наркотиками, такі як терористичні злочини, незаконна торгівля зброєю і “відмивання” грошей, та враховуючи ту роль, яку ООН і регіональні організації могли б відігравати щодо цього,

беручи до уваги цілі ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя, особливо скорочення масштабів злочинності, більш дієве й ефективне забезпечення законності і чинення правосуддя, поважання прав людини і сприяння досягненню якомога вищих стандартів справедливості, гуманності і професійної поведінки,

визнаючи невідкладну необхідність розширення діяльності по технічному співробітництву для надання допомоги країнам, особливо країнам, що розвиваються, і таким, які знаходяться на перехідному етапі, в їх зусиллях по втіленню у життя

директивних настанов ООН, включаючи підготовку кадрів і розширення національного потенціалу,

відзначаючи триваюче збільшення обсягу роботи Сектора з попередження злочинності і кримінального правосуддя Секретаріату, а також суттєві перешкоди на шляху повного й ефективного здійснення його програми діяльності, викликані нестачею належного організаційного потенціалу,

будучи переконаною у тому, що Сектор з попередження злочинності і кримінального правосуддя може ефективно функціонувати тільки за наявності у нього ресурсів, які відповідають його потребам і є достатніми для того, щоб він міг здійснювати свої повноваження і своєчасно й ефективно реагувати на зростаючу кількість прохань держав-членів щодо його послуг,

посилаючись на свою резолюцію 49/158 від 23 грудня 1994 р., в якій вона просила Генерального секретаря невідкладно втілити у життя резолюцію Генеральної Асамблеї 47/91 від 16 грудня 1992 р. і 48/103 від 20 грудня 1993 р., а також резолюції Економічної і Соціальної Ради 1992/22 від 30 липня 1992 р., 1993/31 і 1993/34 від 27 липня 1993 р. і 1994/16 від 25 липня 1994 р. шляхом забезпечення програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя достатніми ресурсами для виконання її повноважень у повному обсязі з урахуванням високої пріоритетності цієї програми,

посилаючись також на свою резолюцію 49/159 від 23 грудня 1994 р., в якій вона постановила прийняти рішення на своїй 50-й сесії щодо виділення адекватних ресурсів програмі ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя на основі пропозицій щодо зміни програми, які повинен подати Генеральний секретар, беручи до уваги повноваження, надані ООН відповідно до Неапольської політичної декларації і Глобального плану дій проти організованої транснаціональної злочинності,

посилаючись також на свою резолюцію 46/152 від 18 грудня 1991 р. про створення ефективної програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя, в якій вона затвердила вміщену на додаток до цієї резолюції декларацію принципів і програму дій, в якій Генеральному секретареві рекомендується у найкоротші строки перетворити Сектор з попередження злочинності і кримінального правосуддя на відділ,

будучи занепокоєною тим, що не зважаючи на неодноразові заклики Генеральної Асамблеї та Економічної і Соціальної

ної Ради перетворити Сектор з попередження злочинності і кримінального правосуддя на відділ, не було вжито заходів по виконанню відповідних резолюцій Асамблеї і Ради,

відзначаючи, що Генеральний секретар у своєму запропонованому бюджеті по програмах на дворічний період 1996—1997 рр. у розділі 13 (Боротьба із злочинністю) пропонує зміцнити програму ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя у відповідь на неодноразові заклики про це Генеральної Асамблеї та Економічної і Соціальної Ради,

беручи також до відома додаткову інформацію, яку подав Генеральний директор Відділення ООН у Відні у своїй вступній заяві щодо запропонованого бюджету по програмах,

1. **із задоволенням бере до відома** доповіді Генерального секретаря про хід здійснення резолюції 49/158 Генеральної Асамблеї про зміцнення програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя, особливо її потенціалу в галузі технічного співробітництва, а також резолюції 49/159 Генеральної Асамблеї про Неапольську політичну декларацію і Глобальний план дій проти організованої транснаціональної злочинності;

2. **знову підтверджує** важливість програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя та виняткову роль, яку вона покликана відігравати у сприяттні міжнародному співробітництву в галузі попередження злочинності та кримінального правосуддя, у задоволенні потреб міжнародного співтовариства, яке стикається як з національними, так і з транснаціональними формами злочинності, і у наданні допомоги державам-членам у досягненні цілей попередження злочинності на національному і міжнародному рівнях та у підвищенні ефективності боротьби із злочинністю;

3. **знову підтверджує також** пріоритетний характер програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя відповідно до її резолюцій 46/152, 47/91, 48/103 і 49/158 і необхідність забезпечення для програми відповідної частки наявних ресурсів ООН;

4. **із задоволенням відзначає** запропоноване зміцнення програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя у відповідь на неодноразові заклики щодо цього Генеральної Асамблеї та Економічної і Соціальної Ради і, зокрема, із задоволенням відзначає пропозицію Генерального секретаря щодо перетворення на відділ Сектора з попередження злочинності і кримінального правосуддя

Секретаріату відповідно до резолюцій Асамблеї 46/152, 47/91, 48/103 і 49/158;

5. **просить** Генерального секретаря і надалі зміцнювати програму ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя шляхом забезпечення її ресурсами, необхідними для виконання її повноважень у повному обсязі, включаючи наступні заходи у зв'язку з Неапольською політичною декларацією і Глобальним планом дій проти організованої транснаціональної злочинності, а також дев'ятим Конгресом з попередження злочинності і поводження з правопорушниками;

6. **підтверджує** першочергове значення, яке надається технічному співробітництву і консультаційним послугам як засобу, за допомогою якого програма ООН у галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя покликана задовольняти потреби міжнародного співтовариства, яке стикається як з національними, так і з транснаціональними формами злочинності, і надавати державам-членам допомогу у досягненні цілей попередження злочинності на національному і міжнародному рівнях, а також підвищувати ефективність боротьби із злочинністю, відповідно до резолюції 46/152 Генеральної Асамблеї і рекомендацій дев'ятого Конгресу ООН з попередження злочинності і поводження з правопорушниками;

7. **підкреслює** важливість подальшого удосконалення оперативної діяльності програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя, особливо у країнах, що розвиваються, і країнах, які знаходяться на перехідному етапі, з метою задоволення потреб держав-членів, на їх прохання, у допомозі в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя;

8. **закликає** держави і фінансуючі установи робити значні фінансові внески в оперативну діяльність в галузі попередження злочинності та кримінального правосуддя і пропонує усім державам з цією метою робити добровільні внески до Цільового фонду ООН з попередження злочинності і кримінального правосуддя, беручи до уваги також діяльність, необхідну для здійснення Неапольської політичної декларації і Глобального плану дій проти організованої транснаціональної злочинності;

9. **просить** Генерального секретаря сприяти належним чином підготовці спільних ініціатив, включаючи двосторонні заходи, і спільній розробці та здійсненню проектів технічної допомоги в інтересах країн, що розвиваються, і країн, які зна-

ходяться на перехідному етапі, за участю заінтересованих країн-донорів і фінансуючих установ, особливо Програми розвитку ООН і Всесвітнього банку, з метою створення і забезпечення функціонування ефективних систем кримінального правосуддя як одного з найважливіших компонентів діяльності в цілях розвитку;

10. **просить також** Генерального секретаря вжити всіх необхідних заходів для надання Комісії з попередження злочинності і кримінального правосуддя як головному директивному органу в цій галузі допомоги у виконанні нею своїх функцій та у забезпеченні належної координації усіх відповідних заходів у цій галузі, зокрема з Комісією з прав людини і Комісією з наркотичних засобів;

11. **закликає** Програму розвитку ООН, Всесвітній банк та інші міжнародні, регіональні та національні фінансові установи надавати підтримку заходам з технічного співробітництва в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя та на виконання своїх мандатів включати такі заходи у свої програми, використовуючи досвід програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя у здійсненні таких заходів та тісно співробітничавши у здійсненні відповідних проектів технічної допомоги і проведенні консультативних місій;

12. **висловлює** свою вдячність за послуги, надані двома міжрегіональними радниками з питань попередження злочинності та кримінального правосуддя;

13. **із вдячністю відзначає** внесок програми ООН в галузі попередження злочинності та кримінального правосуддя в місії ООН з підтримання миру і спеціальні місії, а також її внесок у здійснення наступних заходів на розвиток цих місій, зокрема у формі надання консультативних послуг, і закликає Генерального секретаря рекомендувати включення в операції з підтримання миру заходів по відновленню і реформі систем кримінального правосуддя як одного із засобів зміцнення правопорядку;

14. **просить** Генерального секретаря забезпечити подальше зміцнення співробітництва між Сектором з попередження злочинності і кримінального правосуддя і Програмою ООН з міжнародного контролю над наркотиками;

15. **просить також** Генерального секретаря вжити всіх необхідних заходів для поліпшення обслуговування Комісії з попередження злочинності і кримінального правосуддя на її майбутніх сесіях як головного директивного органу в галузі

попередження злочинності і кримінального правосуддя з метою забезпечення здійснення у повному обсязі відповідних резолюцій Комісії щодо стратегічного управління Комісією програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя в контексті правил і положень ООН;

16. *підтверджує* важливість правила 28 Правил процедури функціональних комісій Економічної та Соціальної Ради і настійливо закликає Генерального секретаря надати відповідну інформацію Комісії з попередження злочинності і кримінального правосуддя;

17. *просить* Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про хід виконання цієї резолюції.

(Док. ООН А/С.3/50/L.15
Архів МЗС України)

[610]

**Переглянутий проект резолюції
“Конвенція про заборону розробки, виробництва
і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної)
і токсичної зброї та про їх знищення”**

*(внесений делегаціями 34 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

1 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої попередні резолюції щодо повної й ефективної заборони бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та її знищення,

відзначаючи із задоволенням, що учасницями Конвенції про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної), токсичної зброї та про їх знищення є більше 130 держав, у тому числі всі постійні члени Ради Безпеки,

враховуючи свій заклик, звернений до всіх держав—учасниць Конвенції, взяти участь у здійсненні рекомендацій третьої Конференції учасників Конвенції про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про їх знищення по розгляду дії Конвенції, у тому числі в обміні інформацією й даними,

погодженому у Заключній декларації третьої Конференції з розгляду дії Конвенції, та подавати таку інформацію й дані відповідно до стандартизованої процедури Генеральному секретареві на щорічній основі та не пізніше 15 квітня,

посилаючись на свою прийняту без голосування 6 грудня 1991 р. резолюцію 46/35 А, в якій вона вітала, зокрема, заснування відповідно до рекомендацій третьої Конференції учасників Конвенції, відкритої для всіх держав-учасниць спеціальної групи урядових експертів для визначення й вивчення потенційних заходів щодо контролю з науково-технічного погляду,

посилаючись також на свою прийняту без голосування 16 грудня 1993 р. резолюцію 48/65, в якій вона із задоволенням відзначила заключну доповідь спеціальної групи урядових експертів для визначення і вивчення потенційних заходів щодо контролю з науково-технічного погляду, прийняту консенсусом на її останньому засіданні у Женеві 24 вересня 1993 р.,

посилаючись далі на свою прийняту без голосування 15 грудня 1994 р. резолюцію 49/86, в якій вона вітала прийняту консенсусом 30 вересня 1994 р. заключну доповідь Спеціальної конференції держав—учасниць Конвенції про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про їх знищення, в якій держави-учасниці домовились заснувати відкриту для всіх держав-учасниць спеціальну групу, яка повинна буде розглянути відповідні заходи, включаючи можливі заходи щодо контролю, та розробити пропозиції щодо зміцнення Конвенції, які, за необхідності, будуть включені до юридично обов'язкового документа, що буде представлений на розгляд держав-учасниць,

посилаючись на положення Конвенції щодо науково-технічного співробітництва і відповідні положення Заключного документа третьої Конференції з розгляду дії Конвенції, заключної доповіді Спеціальної групи урядових експертів та заключної доповіді Спеціальної конференції держав—учасниць Конвенції, яка відбулася 19—30 вересня 1994 р.,

1. *вітат* інформацію та дані, подані до цього часу, і повторює свій звернений до усіх держав—учасниць Конвенції заклик брати участь в обміні інформацією та даними, погодженому в Заключній декларації третьої Конференції учасників Конвенції про заборону розробки, виробництва і накопи-

чення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про їх знищення по розгляду дії Конвенції;

2. **вітає** розпочату Спеціальною групою роботу по здійсненню мандата, затвердженого Спеціальною конференцією держав—учасниць Конвенції 30 вересня 1994 р., і настійливо закликає Спеціальну групу відповідно до її мандата завершити якомога скоріше свою роботу і подати державам-учасникам свою доповідь, яка буде прийнята консенсусом і має бути розглянута на четвертій Конференції з розгляду дії Конвенції чи пізніше на спеціальній конференції;

3. **просить** Генерального секретаря продовжувати надавати необхідну допомогу урядам-депозитаріям Конвенції та надавати такі послуги, які можуть знадобитися у зв'язку із здійсненням рішень і рекомендацій третьої Конференції з розгляду дії Конвенції, а також рішень, які містяться в заключній доповіді Спеціальної конференції, включаючи усю необхідну допомогу Спеціальній групі;

4. **відзначає**, що, на прохання держав-учасниць, четверта Конференція держав-учасниць з розгляду дії Конвенції відбудеться у Женеві 25 листопада—13 грудня 1996 р., що після відповідних консультацій було сформовано Підготовчий комітет цієї Конференції, відкритий для всіх учасників Конвенції, і що цей Комітет проведе свою сесію у Женеві 9—12 квітня 1996 р.;

5. **просить** Генерального секретаря надати необхідну допомогу і запропонувати такі послуги, які можуть знадобитися четвертій Конференції з розгляду дії Конвенції та у ході її підготовки;

6. **закликає** усі держави, що підписали Конвенцію, але ще її не ратифікували, невідкладно це зробити, а також закликає ті держави, які не підписали Конвенцію, у найкоротші строки стати її учасниками, сприяючи тим самим досягненню загального приєднання до Конвенції;

7. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт "Конвенція про заборону розробки, виробництва, накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про їх знищення".

(Док. ООН А/С.1/50/L.1/Rev.1
Архів МЗС України)

Проект резолюції “Олімпійські ідеали”

(внесений делегаціями 161 країни, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

2 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 49/29 від 7 грудня 1994 р., в якій вона просила Генерального секретаря звернутися із закликом до міністрів у справах молоді і спорту або відповідних посадових осіб взяти участь у розгляді на 50-й сесії Асамблеї пункту “Утвердження миру і побудова більш щасливого життя на планеті за допомогою спорту і втілення олімпійських ідеалів” напередодні сторіччя відродження Олімпійських ігор, що відбулося в Афінах у 1896 р. за ініціативою французького просвітителя барона П'єра де Кубертена, і закликає держави-члени знову підтвердити під час 50-ї сесії Асамблеї свою готовність дотримуватись “олімпійського перемир'я” в період найближчих літніх Олімпійських ігор,

посилаючись також на свою резолюцію 48/11 від 25 жовтня 1993 р., в якій вона, зокрема, відродила стародавню грецьку традицію “екечерії”, або “олімпійського перемир'я”, яка передбачає зупинення усіх військових дій на період Олімпійських ігор, тим самим мобілізуючи молодь планети на захист справи миру,

беручи до уваги резолюцію СМ/Res.28 (LXII), прийнятую Радю міністрів Організації африканської єдності на її 62-й черговій сесії, що відбулася в Аддіс-Абебі 21–23 червня 1995 р., і схвалену Асамблеєю глав держав і урядів цієї організації, в якій підтримується заклик до “олімпійського перемир'я”,

підтверджуючи, що олімпійські ідеали сприяють міжнародному взаєморозумінню, особливо серед молоді планети, за допомогою спорту і культури в інтересах сприяння гармонійному розвитку людства,

із задоволенням відзначаючи зросту кількість спільних заходів Міжнародного олімпійського комітету і системи ООН, таких як недавні зустрічі “Спорт у боротьбі проти наркотиків” з Міжнародною програмою ООН з контролю над наркотичними засобами, “Спорт і навколишнє середовище” з Програмою ООН з навколишнього середовища, “Спорт для всіх і здоров'я для всіх” із Всесвітньою організацією охорони

здоров'я та "Форум з питань фізкультури і спорту" з Організацією Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури,

1. **закликає** держави-члени знову підтвердити готовність дотримуватись "олімпійського перемир'я" під час Ігор XXVI Олімпіади, які будуть проходити у рік століття Ігор в Атланті (США) 19 липня — 4 серпня 1996 р., і також закликає їх підтвердити готовність дотримуватись "олімпійського перемир'я" перед кожними літніми і зимовими Олімпійськими іграми,

2. **висловлює** вдячність Міжнародному олімпійському комітету, існуючому тепер вже 101 рік, за його діяльність по зміцненню міжнародного взаєморозуміння і рівності країн і як наслідок цього за службу в ім'я справи миру і благополуччя людства шляхом надання допомоги з метою розвитку спорту та олімпійських ідеалів;

3. **вітає** участь міністрів у справах молоді і спорту та відповідних посадових осіб і присутність президента Міжнародного олімпійського комітету при розгляді нею пункту "Утвердження миру і побудова більш щасливого життя на планеті за допомогою спорту і втілення олімпійських ідеалів" на її 50-й сесії;

4. **пропонує**, щоб національні міністерства у справах молоді та спорту розглянули питання про співробітництво з олімпійським рухом у дусі олімпійської етики і справедливості в розробці таких профілактичних просвітницьких програм, як антидопінгові програми, програми з профілактики зловживання наркотиками, з охорони навколишнього середовища та з активізації участі жінок у спортивному русі в усіх його аспектах;

5. **просить** Генерального секретаря продовжувати співробітничати з Міжнародним олімпійським комітетом у рамках спільних заходів з метою зміцнення миру, рівноправності держав і гармонійного розвитку людства;

6. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 52-ї сесії пункт "Утвердження миру і побудова більш щасливого життя на планеті за допомогою спорту і втілення олімпійських ідеалів" і перенести розгляд цього пункту на дворічну основу, з тим щоб він розглядався перед проведенням кожних літніх і зимових Олімпійських ігор.

(Док. ООН А/50/L.15

Архів МЗС України)

Проект резолюції
“Постійний нейтралітет Туркменістану”
(внесений делегаціями 24 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

3 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,
розглядаючи питання про постійний нейтралітет Туркменістану,

підтверджуючи суверенне право кожної держави незалежно визначати свою зовнішню політику відповідно до норм і принципів міжнародного права і Статуту ООН,

вітаючи законодавче закріплення Туркменістаном статусу постійного нейтралітету,

вітаючи прагнення Туркменістану до активної й позитивної ролі у розвитку мирних, дружніх та взаємовигідних відносин з країнами регіону та державами всього світу,

висловлюючи надію на те, що статус постійного нейтралітету Туркменістану буде сприяти зміцненню миру й безпеки в регіоні,

беручи до уваги підтримку, надану Рухом країн неприєднання та Організацією економічного співробітництва статусу постійного нейтралітету Туркменістану,

визнаючи, що прийняття Туркменістаном статусу постійного нейтралітету не торкається виконання його зобов'язань, що впливають із Статуту, і буде сприяти досягненню цілей ООН,

1. *визнає і підтримує* проголошений Туркменістаном статус постійного нейтралітету;

2. *закликає* держави—члени ООН поважати і підтримувати цей статус Туркменістану, поважаючи також його незалежність, суверенітет і територіальну цілісність.

(Док. ООН А/С.1/50/L.9
Архів МЗС України)

Проект резолюції “Тиждень роззброєння”

(внесений делегаціями 30 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

3 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

відзначаючи фундаментальні зміни, що відбулися в результаті закінчення “холодної війни” і двополюсного протистояння, та вітаючи важливі досягнення останнього часу в галузі обмеження озброєнь і роззброєння,

із задоволенням відзначаючи, що проведення цього року Тижня роззброєння співпадає з 50-ю річницею ООН,

підкреслюючи зростання ролі й авторитету ООН як центру координації й узгодження зусиль держав,

знову підкреслюючи необхідність і важливість підтримки світовою громадськістю зусиль в галузі роззброєння в усіх їх аспектах,

відзначаючи із задоволенням також широку й активну підтримку з боку урядів, а також міжнародних і національних організацій прийнятого Генеральною Асамблеєю на її 10-й спеціальній сесії, першій спеціальній сесії, присвяченій роззброєнню, рішення про проголошення тижня, що починається 24 жовтня, у день заснування ООН, тижнем, присвяченим сприянню цілям роззброєння,

посилаючись на рекомендації щодо Всесвітньої кампанії за роззброєння, які містяться у додатку V до Заключного документа 12-ї спеціальної сесії Генеральної Асамблеї, другої спеціальної сесії, присвяченої роззброєнню, та, зокрема, на рекомендацію, щоб, як і раніше, широко відзначити Тиждень роззброєння,

відзначаючи, що на 15-й спеціальній сесії Генеральної Асамблеї, третій спеціальній сесії, присвяченій роззброєнню, держави-члени підтримали продовження практики проведення Тижня роззброєння,

визнаючи важливе значення щорічного проведення Тижня роззброєння, у тому числі й ООН,

1. **бере до відома** доповідь Генерального секретаря про проведення Тижня роззброєння;

2. **висловлює** вдячність усім державам, міжнародним і національним урядовим і неурядовим організаціям за їх активну підтримку Тижня роззброєння та участь у ньому;

3. **пропонує** всім державам, які цього бажають, під час проведення на місцевому рівні відповідних заходів, пов'язаних з Тижнем роззброєння, враховувати елементи приблизної програми Тижня роззброєння, підготовленої Генеральним секретарем;

4. **пропонує** урядам та міжнародним і національним неурядовим організаціям продовжувати брати активну участь у Тижні роззброєння;

5. **пропонує** Генеральному секретареві продовжувати якомога ширше використовувати інформаційні органи ООН з метою сприяння кращому розумінню світовою громадськістю проблем роззброєння і цілей Тижня роззброєння;

6. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 55-ї сесії пункт "Тижень роззброєння".

(Док. ООН А/С.1/50/L.16
Архів МЗС України)

[614]

Проект резолюції "Транспарентність в озброєннях"

(внесений делегаціями 83 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

3 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 46/36 L від 9 грудня 1991 р., 47/52 L від 15 грудня 1992 р., 48/75 E від 16 грудня 1993 р. і 49/75 C від 15 грудня 1994 р.,

продовжуючи вважати, що підвищений рівень транспарентності в озброєннях значно сприяє зміцненню довіри між державами та їх взаємній безпеці і що створення Реєстру звичайних озброєнь ООН є важливим кроком уперед у справі сприяння підвищенню транспарентності у військових питаннях,

вітає зведену доповідь Генерального секретаря про Реєстр, що містить інформацію за 1994 р., подану державами-членами,

вітаючи також відповідь держав-членів на прохання, вміщене у пунктах 9 і 10 резолюції 46/36 L, щодо подання даних про їх імпорт й експорт озброєнь, а також наявну довідкову інформацію про їх військові запаси, закупки за рахунок вітчизняного виробництва та політику в цій галузі,

підкреслюючи, що постійне функціонування Реєстру та його подальший розвиток повинні піддаватися огляду, з тим

щоб перетворити його на реєстр, здатний залучити якомога ширше коло учасників,

1. **знову підтверджує** свою рішимість забезпечити ефективне функціонування Реєстру звичайних озброєнь ООН, як це передбачено у пунктах 7, 8, 9 і 10 резолюції 46/36 L;

2. **закликає** держави-члени щорічно до 30 квітня подавати Генеральному секретареві необхідні для Реєстру дані та інформацію на основі резолюцій 46/36 L і 47/52 L та додатка і доповнень до доповіді Генерального секретаря про постійне функціонування Реєстру та його подальший розвиток;

3. **знову підтверджує** своє рішення про те, щоб, маючи на увазі подальший розвиток Реєстру, займатися питаннями сфери охоплення Реєстру та участі в ньому, і з цією метою:

а) нагадує про своє прохання до держав-членів повідомити Генеральному секретареві свої думки щодо постійного функціонування Реєстру та його подальшого розвитку та про заходи по забезпеченню транспарентності в галузі зброї масового знищення;

б) нагадує про своє прохання до Генерального секретаря про те, щоб за сприяння групи урядових експертів, яка буде скликана у 1997 р. на основі справедливого географічного представництва, підготувати доповідь про постійне функціонування Реєстру та його подальший розвиток, враховуючи роботу Конференції з роззброєння, думки, висловлені державами-членами, і підготовлену у 1994 р. доповідь Генерального секретаря про постійне функціонування Реєстру та його дальший розвиток, для прийняття рішення на своїй 52-й сесії;

4. **просить** Генерального секретаря вжити заходів, щоб Секретаріат мав достатні ресурси для забезпечення функціонування і ведення Реєстру;

5. **пропонує** Конференції з роззброєння розглянути питання про продовження її роботи в галузі транспарентності в озброєннях;

6. **знову звертається** із закликом до всіх держав-членів співробітничати на регіональному і субрегіональному рівнях, повною мірою враховувати конкретні умови, існуючі у регіоні або субрегіоні, з метою зміцнення і координації міжнародних зусиль, спрямованих на підвищення відкритості і транспарентності в озброєннях;

7. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про прогрес, досягнутий у здійсненні цієї резолюції;

8. *постановляє* включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт “Транспарентність в озброєннях”.

(Док. ООН А/С.1/50/L.18
Архів МЗС України)

[615]

Проект резолюції
“Стан Конвенції про заборону розробки,
виробництва, накопичення і застосування
хімічної зброї та її знищення”

(внесений делегаціями 43 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

3 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої попередні резолюції з питання про хімічну і бактеріологічну (біологічну) зброю, зокрема прийнятую без голосування резолюцію 47/39 від 30 листопада 1992 р., в якій вона дала високу оцінку Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення і застосування хімічної зброї та її знищення,

відзначаючи, що Конвенція була відкрита для підписання на церемонії підписання, яка відбулась у Парижі 13—15 січня 1993 р.,

беручи до відома створення Підготовчої комісії Організації по забороні хімічної зброї,

із задоволенням відзначаючи, що 159 держав підписали Конвенцію з моменту її відкриття для підписання,

відзначаючи також, що 41 держава вже ратифікувала Конвенцію і здала на збереження ратифікаційні грамоти,

беручи до відома інформацію, подану Виконавчим секретарем Підготовчої комісії Генеральній Асамблеї на її 50-й сесії,

1. *вітає* роботу, виконану до цього часу Підготовчою комісією Організації по забороні хімічної зброї у зв'язку з підготовкою до набрання чинності й ефективного здійснення Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення і застосування хімічної зброї та її знищення, і настійливо закликає до найшвидшого завершення цієї роботи;

2. *закликає* держави, які ще не зробили цього, підписати Конвенцію і сприяти наданню їй універсального характеру;

3. **підкреслює** особливу важливість скорішого набрання чинності Конвенцією і настійливо закликає держави, особливо держави, які володіють хімічною зброєю, якомога скоріше ратифікувати її, з тим щоб сприяти досягненню цієї мети;

4. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт “Стан Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення і застосування хімічної зброї та її знищення”.

(Док. ООН А/С.1/50/L.14
Архів МЗС України)

[616]

Проект резолюції “Мораторій на експорт протипіхотних наземних мін”

(внесений делегаціями 113 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

6 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

із задоволенням посилаючись на свої резолюції 49/75 D від 15 грудня 1994 р. і 48/75 K від 16 грудня 1993 р., в яких вона, зокрема, закликала держави погодитися на мораторій на експорт протипіхотних наземних мін, які створюють серйозну небезпеку для цивільного населення, і настійливо закликала держави здійснювати мораторій на експорт протипіхотних наземних мін,

із задоволенням посилаючись також на свою резолюцію 49/75 D від 15 грудня 1994 р., в якій вона, зокрема, визначила перед міжнародним співтовариством мету остаточного знищення протипіхотних наземних мін,

відзначаючи, що, згідно з доповіддю Генерального секретаря за 1994 р. “Допомога у розмінуванні”, за оцінками, більше ніж у 60 країнах світу встановлено понад 110 мільйонів наземних мін,

відзначаючи також, що, згідно з цією ж доповіддю, глобальна криза, пов’язана із застосуванням наземних мін, продовжує загострюватись, оскільки, за оцінками, щорічно встановлюється від 2 до 5 мільйонів нових наземних мін, тоді як у 1994 р. було знешкоджено усього приблизно 100 тисяч мін,

висловлюючи глибоку занепокоєність з приводу того, що кожний тиждень протипіхотні наземні міни вбивають і

калічать сотні людей, в основному безвинних і беззахисних цивільних осіб, перешкоджають економічному розвитку і реконструкції та створюють інші серйозні проблеми протягом багатьох років після їх встановлення, включаючи труднощі з репатріацією біженців і поверненням осіб, переміщених всередині країн,

висловлюючи серйозну занепокоєність з приводу страждань і втрат серед некомбатантів у результаті розповсюдження та невибіркового і безвідповідального застосування протипіхотних наземних мін,

із задоволенням посилаючись на свої резолюції 48/7 від 19 жовтня 1993 р. і 49/215 А від 23 грудня 1994 р., що закликають до надання допомоги у розмінуванні,

вітаючи програми допомоги, які мають на меті розмінування і надання гуманітарної підтримки жертвам вибухів протипіхотних наземних мін,

вітаючи також Міжнародну нараду з питань розмінування, яка відбулася у Женеві 5–7 липня 1995 р., та беручи до уваги зроблену в ході цієї наради Генеральним секретарем заяву про те, що міжнародне співтовариство має вжити конкретних і помітних заходів з метою виправлення “недопустимого становища, викликаного розповсюдженням протипіхотних наземних мін в усьому світі”,

із задоволенням посилаючись на доповідь Генерального секретаря про прогрес у здійсненні ініціативи, висунутої в резолюції 49/75 D,

будучи переконаною в тому, що оголошення державами мораторію на експорт протипіхотних наземних мін, які створюють серйозну небезпеку для цивільного населення, є важливим заходом, що сприяє суттєвому зменшенню людських й економічних втрат, до яких призводять розповсюдження та невибіркоче і безвідповідальне застосування таких пристроїв,

із задоволенням відзначаючи, що більше 25 держав уже оголосили мораторій на експорт, поставку чи продаж протипіхотних наземних мін, причому багато з них оголосили цей мораторій як результат вищезгаданих резолюцій,

вважаючи, що кроки, які робляться для посилення Конвенції про заборону або обмеження застосування деяких конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірні ушкодження або мають невибіркову дію, зокрема Протоколу II до неї, є суттєвою частиною загальних зусиль у вирішенні проблем, породжених розповсюджен-

ням та невивірковим і безвідповідальним застосуванням протипіхотних наземних мін,

відзначаючи зусилля, докладені на Конференції з розгляду дії вищезгаданої Конвенції, яка проходила у вересні і жовтні 1995 р. у Відні, з метою посилення режиму заборони й обмежень у Протоколі II, що регулює застосування і поставки наземних мін, та настійливо закликаючи сторони добиватися консенсусу з метою досягнення домовленості щодо такої заборони і обмежень при поновленні Конференції у січні і квітні 1996 р.,

вважаючи, що на додаток до Протоколу II необхідні й інші заходи по контролю за виробництвом, накопиченням запасів і поставками протипіхотних наземних мін з метою вирішення проблем, породжених наявністю протипіхотних наземних мін, згубний вплив яких на цивільне населення продовжує даватися взнаки протягом тривалого часу після їх встановлення,

визначаючи, що держави можуть найбільш ефективно досягти мети остаточного знищення протипіхотних наземних мін по мірі розробки життєздатних альтернатив, які значно знижують ризик для цивільного населення, та підкреслюючи необхідність того, щоб держави у терміновому порядку доклали зусиль для розробки таких альтернатив,

1. *вітає* вже оголошений рядом держав мораторій на експорт протипіхотних наземних мін;

2. *настійливо* закликає держави, які ще не зробили цього, оголосити такий мораторій найближчим часом;

3. *просить* Генерального секретаря підготувати доповідь про заходи, які вживаються державами-членами щодо здійснення такого мораторію, та подати її Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії по пункту "Загальне і повне роззброєння";

4. *підкреслює* важливе значення Конвенції про заборону або обмеження застосування деяких конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що заподіюють надмірні ушкодження або мають невивіркову дію, і Протоколу II до неї як авторитетного міжнародного документа, регулюючого відповідальне застосування протипіхотних наземних мін та пов'язаних з ними пристроїв, і настійливо закликає сторони добиватися консенсусу з метою досягнення домовленості щодо поновлення Конференції з розгляду дії Конвенції;

5. *закликає* забезпечити якомога ширше приєднання до Конвенції та Протоколу II і настійливо закликає надалі усі держави негайно та повною мірою виконати відповідні положення Протоколу II;

6. *закликає* вжити у терміновому порядку подальші міжнародні зусилля для вирішення проблем, породжених наявністю протипіхотних наземних мін, з метою, зрештою, знищення протипіхотних наземних мін.

(Док. ООН А/С.1/50/L.45
Архів МЗС України)

[617]

Проект резолюції
“Конвенція про заборону
чи обмеження застосування конкретних видів
звичайної зброї, які можуть вважатися такими,
що заподіюють надмірні ушкодження
або мають невибіркову дію”

(внесений делегаціями 49 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

6 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 49/79 від 15 грудня 1994 р. та попередні резолюції щодо Конвенції про заборону чи обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що заподіюють надмірні ушкодження або мають невибіркову дію,

із задоволенням нагадуючи про прийняття 10 жовтня 1980 р. Конвенції, а також Протоколу про невиявлені осколки (Протокол I), Протоколу про заборону чи обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв (Протокол II) і Протоколу про заборону чи обмеження застосування запальної зброї (Протокол III), які набули чинності 2 грудня 1983 р.,

нагадуючи про зобов'язання держав—учасниць Конвенції та доданих до неї протоколів поважати їх цілі та дотримуватись їх положень,

знову підтверджуючи свою переконаність в тому, що загальна і підлягаюча контролю угода про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї значно зменшила би страждання цивільного населення і комбатантів,

відзначаючи, що відповідно до статті 8 Конвенції можуть скликатися конференції з розгляду поправок до Конвенції або до будь-якого з протоколів до неї, з розгляду додаткових протоколів щодо інших категорій звичайної зброї, не охоплених

існуючими протоколами, або для розгляду питання про сферу застосування і дії Конвенції та доданих до неї протоколів і розгляду будь-яких запропонованих поправок чи додаткових протоколів,

із задоволенням відзначаючи, що група урядових експертів, заснована для підготовки конференції з розгляду дії Конвенції та доданих до неї протоколів, провела чотири сесії і завершила свою роботу, подавши заключну доповідь,

вітаючи той факт, що 25 вересня — 13 жовтня 1995 р. у Відні відповідно до пункту 3 статті 8 Конвенції відбулась Конференція з розгляду її дії і що разом з державами-учасницями на Конференції були присутні й брали у ній активну участь ще 40 держав,

особливо вітаючи прийняття 13 жовтня 1995 р. Протоколу про осліплюючу лазерну зброю (Протокол IV), що додається до Конвенції,

відзначаючи, що Конференції з розгляду дії Конвенції не вдалося завершити свою роботу по розгляду дії Протоколу про заборону або обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв (Протокол II), і рішення Конференції продовжити у цьому зв'язку свою роботу,

нагадуючи про роль, яку відіграв Міжнародний комітет Червоного Хреста у розробці Конвенції і доданих до неї протоколів,

із задоволенням відзначаючи, що 5—7 липня 1995 р. у Женеві Генеральним секретарем було скликано Міжнародну нараду з питань розмінування і що на цій нараді були оголошені великі внески до Фонду добровільних внесків для надання допомоги у розмінуванні,

вітаючи національні заходи, вжиті державами-членами щодо поставки, виробництва чи скорочення наявних запасів протипіхотних наземних мін,

бажаючи зміцнити міжнародне співробітництво у питаннях заборони чи обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, зокрема у справі розмінування мінних полів і знешкодження мін і мін-пасток,

нагадуючи у цьому зв'язку про свої резолюції 48/7 від 19 жовтня 1993 р. і 49/215 від 23 грудня 1994 р. з питання про допомогу у розмінуванні,

1. **висловлює** задоволення доповіддю Генерального секретаря;

2. **вітає** збільшення кількості держав, які ратифікували чи прийняли Конвенцію про заборону чи обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися

такими, що заподіюють надмірні ушкодження або мають невибірккову дію, відкриту для підписання у Нью-Йорку 10 квітня 1981 р., або які приєдналися до неї;

3. **настійливо** закликає усі держави, які ще не зробили цього, вжити всіх заходів, щоб якомога скоріше стати учасниками Конвенції і протоколів до неї, а держави-правонаступниці — вжити відповідних заходів, щоб зрештою забезпечити загальне приєднання до цих документів;

4. **закликає** Генерального секретаря ООН як депозитарія Конвенції і доданих до неї протоколів продовжувати періодично інформувати її про хід приєднання до Конвенції і протоколів;

5. **бере до відома** проміжну доповідь Конференції держав-учасниць Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що заподіюють надмірні ушкодження або мають невибірккову дію, з розгляду дії Конвенції, яка відбулася у Відні 25 вересня — 13 жовтня 1995 р.;

6. **рекомендує** Протокол про осліплюючу лазерну зброю (Протокол IV) усім державам, маючи на увазі досягнення якомога ширшого приєднання до цього документа у найкоротші строки;

7. **закликає** держави-учасниці активізувати свої зусилля з метою завершення переговорів про підсилення положень Протоколу II;

8. **бере до відома** рішення Конференції з розгляду дії Конвенції продовжити свою роботу на поновлених сесіях у Женеві 15—19 січня 1996 р. і 22 квітня — 3 травня 1996 р.;

9. **просить** Генерального секретаря продовжувати надавати необхідну допомогу Конференції з розгляду дії Конвенції;

10. **знову закликає** до того, щоб максимально велика кількість держав взяла участь у Конференції з розгляду дії Конвенції;

11. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт “Конвенція про заборону чи обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що заподіюють надмірні ушкодження або мають невибірккову дію”.

(Док. ООН А/С.1/50/L.34

Архів МЗС України)

**Проект резолюції
“Відвернення гонки озброєнь
в космічному просторі”**

(внесений делегаціями 22 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

6 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

визнаючи загальну зацікавленість усього людства у дослідженні та використанні космічного простору в мирних цілях, **підтверджуючи** волю всіх держав до того, щоб дослідження й використання космічного простору, включаючи Місяць та інші небесні тіла, переслідували мирні цілі, проводились на благо та в інтересах усіх країн, незалежно від ступеня їх економічного або наукового розвитку, і були надбаням усього людства,

підтверджуючи також положення статей III і IV Договору про принципи діяльності держав по дослідженню й використанню космічного простору, включаючи Місяць та інші небесні тіла,

нагадуючи про обов'язок усіх держав дотримуватись положень Статуту ООН щодо погрози силою чи її застосування у міжнародних відносинах, у тому числі в своїй космічній діяльності,

підтверджуючи далі пункт 80 Заключного документа 10-ї спеціальної сесії Генеральної Асамблеї, в якому говориться, що для відвернення гонки озброєнь у космічному просторі мають бути вжиті подальші заходи і проведені міжнародні переговори відповідно до духу Договору,

посилаючись також на свої попередні резолюції з цього питання та беручи до відома пропозиції, подані Генеральній Асамблеї на її 10-й спеціальній сесії та на її чергових сесіях, а також рекомендації компетентним органам ООН і Конференції з роззброєння,

усвідомлюючи серйозну загрозу для міжнародного миру й безпеки, яку створюють гонка озброєнь в космічному просторі та сприяючі їй події,

підкреслюючи першорядну важливість суворого дотримання існуючих угод про обмеження озброєнь та роззброєння щодо космічного простору, включаючи двосторонні угоди, а

також існуючого правового режиму щодо використання космічного простору,

вважаючи, що широка участь у правовому режимі, який може застосовуватись до космічного простору, сприяла би підвищенню його ефективності,

відзначаючи, що двосторонні переговори, розпочаті у 1985 р. між СРСР та США, проводились з оголошеною метою розробки ефективних угод, спрямованих, зокрема, на відвернення гонки озброєнь у космічному просторі,

вітаючи той факт, що Конференція з роззброєння на своїй сесії 1994 р., здійснюючи переговорні функції, що належать їй як єдиному багатосторонньому органу з переговорів у галузі роззброєння, знову створила Спеціальний комітет з відвернення гонки озброєнь у космічному просторі для продовження вивчення та виявлення — на основі загального розгляду суті — питань щодо відвернення гонки озброєнь у космічному просторі,

відзначаючи, що Спеціальний комітет з відвернення гонки озброєнь у космічному просторі, враховуючи свої попередні зусилля, зроблені після його заснування у 1985 р., та бажаючи поліпшити свою роботу в якісному відношенні, продовжив вивчення і виявлення різних питань, існуючих угод і пропозицій, а також майбутніх ініціатив щодо відвернення гонки озброєнь у космічному просторі, та що це сприяло кращому розумінню ряду проблем та більш чіткому усвідомленню різних позицій,

висловлюючи жаль з приводу того, що Конференція з роззброєння не змогла знову створити Спеціальний комітет з відвернення гонки озброєнь у космічному просторі в 1995 р.,

тідкреслюючи взаємодоповнюючий характер двосторонніх і багатосторонніх зусиль у галузі відвернення гонки озброєнь у космічному просторі та висловлюючи надію на досягнення конкретних результатів завдяки цим зусиллям у можливо найкоротші строки,

будучи переконаною у необхідності вивчення подальших заходів при розробці ефективних та таких, що піддаються контролю, двосторонніх і багатосторонніх угод з метою відвернення гонки озброєнь у космічному просторі,

тідкреслюючи, що все більш широке використання космічного простору підвищує необхідність у більшій транспарентності та більшому обсязі інформації з боку міжнародного співтовариства,

посилаючись у цьому зв'язку на свої попередні резолюції, у тому числі резолюції 45/55 В від 4 грудня 1990 р., 47/51 від

9 грудня 1992 р. та 48/74 А від 16 грудня 1993 р., в яких, зокрема, була підтверджена важливість заходів зміцнення довіри як засобу, що сприяє забезпеченню досягнення мети відвернення гонки озброєнь у космічному просторі,

усвідомлюючи вигоди, пов'язані із заходами зміцнення довіри і безпеки у військовій галузі,

визнаючи, що у Спеціальному комітеті є згода відносно того, що укладення міжнародної угоди чи угод з метою відвернення гонки озброєнь у космічному просторі, як і раніше, є основоположним завданням Комітету та що конкретні пропозиції щодо заходів по зміцненню довіри могли б стати невід'ємною частиною таких угод,

1. **підтверджує** важливість і невідкладність завдання відвернення гонки озброєнь у космічному просторі та готовність усіх держав зробити свій внесок у досягнення цієї загальної мети відповідно до положень Договору про принципи діяльності держав по дослідженню й використанню космічного простору, включаючи Місяць та інші небесні тіла;

2. **знову заявляє** про своє визнання того, що, як відзначено у доповіді Спеціального комітету з відвернення гонки озброєнь у космічному просторі, правовий режим, який може застосовуватись до космічного простору, сам по собі не гарантує відвернення гонки озброєнь у космічному просторі, що цей правовий режим відіграє важливу роль у відверненні гонки озброєнь у цьому середовищі, що необхідно зміцнити й посилити цей режим та підвищити його ефективність та важливо суворо дотримуватись існуючих угод як двосторонніх, так і багатосторонніх;

3. **підкреслює** необхідність подальших заходів, які передбачають відповідні й ефективні положення про контроль, для відвернення гонки озброєнь у космічному просторі;

4. **закликає** усі держави, зокрема ті, які володіють великим космічним потенціалом, активно сприяти досягненню мети мирного використання космічного простору і відвернення гонки озброєнь у космічному просторі та утримуватись від дій, що суперечать цій меті та існуючим відповідним договорам, в інтересах підтримання міжнародного миру і безпеки та розвитку міжнародного співробітництва;

5. **знову підтверджує**, що Конференції з роззброєння як єдиному багатосторонньому форуму з переговорів у галузі роззброєння належить першорядна роль у переговорах про укладення багатосторонньої угоди або, відповідно, угод про відвернення гонки озброєнь у космічному просторі в усіх її аспектах;

6. **пропонує** Конференції з роззброєння знову створити Спеціальний комітет по відверненню гонки озброєнь у космічному просторі в 1996 р. та розглянути питання про відвернення гонки озброєнь в космічному просторі;

7. **пропонує також** Конференції з роззброєння активізувати розгляд питання про відвернення гонки озброєнь в космічному просторі в усіх її аспектах, розширюючи зони збігу поглядів та враховуючи відповідні пропозиції та ініціативи, включаючи подані до Спеціального комітету на сесії Конференції 1994 р. та на 49-й і 50-й сесіях Генеральної Асамблеї;

8. **пропонує далі** Конференції з роззброєння знову створити спеціальний комітет з відповідним мандатом на початку її сесії 1996 р. та з урахуванням зробленої після 1985 р. роботи продовжувати розширювати зони збігу поглядів, маючи на увазі провести переговори про укладення угоди або, відповідно, угод для відвернення гонки озброєнь у космічному просторі в усіх її аспектах;

9. **усвідомлює** у цьому зв'язку все більший збіг поглядів щодо розробки заходів, спрямованих на підвищення транспарентності та зміцнення довіри й безпеки у тому, що стосується використання космічного простору в мирних цілях;

10. **настійливо закликає** Російську Федерацію та Сполучені Штати Америки поновити свої двосторонні переговори, з тим щоб забезпечити найшвидше досягнення угоди для відвернення гонки озброєнь у космічному просторі, та періодично інформувати Конференцію з роззброєння про хід своїх двосторонніх переговорів з метою сприяння її роботі;

11. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт "Відвернення гонки озброєнь у космічному просторі".

*(Док. ООН А/С.1/50/L.33
Архів МЗС України)*

[619]

Проект резолюції "Регіональне роззброєння"

*(внесений делегаціями 35 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

6 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 45/58 Р від 4 грудня 1990 р., 46/36 І від 6 грудня 1991 р., 47/52 J від 9 грудня 1992 р.,

48/75 I від 16 грудня 1993 р. і 49/75 N від 15 грудня 1994 р. про регіональне роззброєння,

вважаючи, що зусилля міжнародного співтовариства по забезпеченню просування до ідеалу загального і повного роззброєння ґрунтуються на властивому людині прагненні до справжнього миру і безпеки, ліквідації загрози війни і вивільнення економічних, інтелектуальних та інших ресурсів для використання у мирних цілях,

підтверджуючи зобов'язання всіх держав незмінно керуватися у своїх міжнародних відносинах цілями і принципами, закріпленими у Статуті ООН,

відзначаючи, що на 10-й спеціальній сесії Генеральної Асамблеї були прийняті основоположні принципи, покликані служити керівництвом у справі досягнення загального і повного роззброєння,

беручи до відома керівні принципи і рекомендації щодо регіональних підходів до роззброєння в контексті глобальної безпеки, затверджені Комісією з роззброєння на її основній сесії 1993 р.,

вітаючи перспективи справжнього прогресу в галузі роззброєння, що з'явилися в останні роки в результаті переговорів між двома наддержавами,

беручи до відома також недавні пропозиції щодо роззброєння і нерозповсюдження ядерної зброї на регіональному і субрегіональному рівнях,

визнаючи важливість заходів зміцнення довіри для регіонального і міжнародного миру і безпеки,

будучи переконаною у тому, що зусилля країн по сприянню регіональному роззброєнню з урахуванням конкретних особливостей кожного регіону та відповідно до принципу забезпечення безпеки, якій не завдавалося би шкоди, при якомога нижчому рівні озброєнь могли б зміцнити безпеку менших держав і цим самим сприяли б міжнародному миру і безпеці, знижуючи ризик регіональних конфліктів,

1. **підкреслює**, що для досягнення прогресу з усього спектру проблем роззброєння необхідні неослабні зусилля в рамках Конференції з роззброєння і під егідою ООН;

2. **підтверджує**, що глобальний і регіональний підходи до роззброєння доповнюють один одного і тому мають застосовуватися одночасно для сприяння регіональному і міжнародному миру і безпеці;

3. **закликає** держави укладати, де це можливо, угоди про нерозповсюдження ядерної зброї, роззброєння і заходи зміцнення довіри на регіональному і субрегіональному рівнях;

4. **вітає** ініціативи з метою роззброєння, нерозповсюдження ядерної зброї і забезпечення безпеки, вжиті деякими країнами на регіональному і субрегіональному рівнях;

5. **підтримує і заохочує** зусилля, спрямовані на сприяння заходам зміцнення довіри на регіональному і субрегіональному рівнях з метою послаблення регіональної напруги і подальшого здійснення заходів у галузі роззброєння і нерозповсюдження ядерної зброї на регіональному і субрегіональному рівнях;

6. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт "Регіональне роззброєння".

(Док. ООН А/С.1/50/L.38

Архів МЗС України)

[620]

Проект резолюції
"Підтримка системою ООН зусиль урядів
по розвитку і зміцненню нових чи відроджених
демократій"

(внесений делегаціями 30 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

9 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

враховуючи нерозривний зв'язок між принципами, закріпленими у Загальній декларації прав людини, і основами будь-якого демократичного суспільства,

посилаючись на Манільську декларацію, прийняту першою Міжнародною конференцією країн нової або відродженої демократії у червні 1988 р.,

посилаючись також на свою резолюцію 49/30 від 7 грудня 1994 р., в якій вона визнала важливе значення Декларації Манагуа і плану дій, прийнятих Конференцією,

посилаючись далі на висловлену у Декларації Манагуа думку про те, що міжнародне співтовариство має приділяти більше уваги перешкодам, з якими стикаються країни нової чи відродженої демократії,

відзначаючи, що на її 49-й сесії з цього питання були проведені широкі обговорення, які відбивали прагнення і потребу держав-членів звернутися до ООН із закликом вивчити шляхи і засоби надання подальшої підтримки зусиллям по

закріпленню і розвитку успіхів, досягнутих цими країнами у процесі демократизації,

враховуючи, що така діяльність ООН на підтримку зусиль урядів здійснюється відповідно до Статуту ООН та на прохання держав-членів,

враховуючи також, що демократія, розвиток і поважання прав людини та основних свобод є взаємозалежними і взаємо-зміцнюючими елементами,

відзначаючи, що на всіх континентах планети у значній кількості країн зроблені останнім часом рішучі, серйозні і сміливі спроби, спрямовані на досягнення соціальних, політичних й економічних цілей шляхом демократизації і реформування економіки, і ці зусилля заслуговують підтримки і визнання з боку міжнародного співтовариства,

відзначаючи із задоволенням той факт, що третя Міжнародна конференція країн нової чи відродженої демократії відбудеться у Бухаресті в 1996 р.,

розглянувши доповідь Генерального секретаря, в якій він описує багатий досвід, накопичений ООН у справі надання допомоги державам-членам на їх прохання, і викладає важливі концепції і міркування щодо цього питання, які користуються широкою підтримкою,

1. **із вдячністю бере до відома** доповідь Генерального секретаря;

2. **дякує** Генеральному секретареві і через нього системі ООН за здійснювану на прохання урядів діяльність на підтримку зусиль по зміцненню демократії, як про це йдеться в його доповіді;

3. **визнає**, що Організації відведено важливу роль у здійсненні своєчасних, належних і підкріплюючих один одного заходів на підтримку зусиль урядів по забезпеченню демократизації у контексті їх зусиль в галузі розвитку;

4. **закликає** Генерального секретаря продовжувати оптимізувати можливості Організації ефективно відгукуватися на прохання держав-членів щодо надання скоординованого сприяння і допомоги, необхідних в цій галузі;

5. **закликає** держави-члени сприяти затвердженню демократичних цінностей та ідеалів і докласти додаткових зусиль для визначення можливих заходів надання підтримки зусиллям урядів по розвитку і зміцненню нових або відроджених демократій;

6. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про здійснення цієї резо-

люції, у тому числі про новаторські шляхи і засоби та нові ідеї, з тим щоб Організація могла ефективно і комплексно задовольнити прохання держав-членів щодо надання допомоги у цій галузі;

7. *постановляє* включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт “Підтримка системою Організації Об’єднаних Націй зусиль урядів по розвитку і зміцненню нових чи відроджених демократій”.

(Док. ООН А/50/L.19
Архів МЗС України)

[621]

Переглянутий проект резолюції “Права людини і тероризм”

(внесений делегаціями 30 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

11 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

керуючись Статутом ООН, Загальною Декларацією прав людини, Декларацією про принципи міжнародного права щодо дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН і Міжнародних пактів про права людини,

посилаючись на Декларацію з нагоди 50-ї річниці ООН, *враховуючи*, що незважаючи на національні і міжнародні зусилля продовжують чинитися акти тероризму в усіх їх формах і проявах, спрямовані на знищення прав людини,

пам’ятаючи про те, що найбільш невід’ємним й основним правом людини є право на життя,

враховуючи також, що тероризм створює обстановку, яка позбавляє людей свободи жити без страху,

посилаючись на Віденську декларацію і Програму дій, прийняті Всесвітньою конференцією з прав людини, яка відбулася у Відні 14–25 червня 1993 р.,

посилаючись також на свої резолюції 48/122 від 20 грудня 1993 р. і 49/185 від 23 грудня 1994 р.,

беручи до відома резолюцію 1995/43 Комісії з прав людини від 3 березня 1995 р.,

знову заявляючи, що всі держави зобов’язані заохочувати і захищати права людини й основні свободи, а також, що кожна

людина також має прагнути забезпечувати їх загальне й ефективне визнання і здійснення,

будучи серйозно занепокоєною грубими порушеннями прав людини, що чиняться терористичними групами,

висловлюючи глибокий жаль з приводу того, що в результаті невивірених і свавільних актів насильства і терору, що не можуть бути виправданими ні за яких обставин, терористи знищують, по-звірячому вбивають і калічать велику кількість ні в чому не винних людей, включаючи жінок, дітей і старих людей,

із глибоким занепокоєнням відзначаючи все більш міцніючий зв'язок між терористичними групами та іншими злочинними організаціями, які займаються незаконним обігом зброї і наркотиків на національному і міжнародному рівнях, а також пов'язане з цим вчинення серйозних злочинів, таких як вбивства, вимагання, викрадення людей, збройні напади, захоплення заручників і пограбування,

усвідомлюючи необхідність захисту і гарантування прав людини окремій особі згідно з відповідними міжнародними принципами і документами щодо прав людини, особливо права на життя,

знову підтверджуючи, що всі заходи по боротьбі з тероризмом мають суворо відповідати міжнародним стандартам у галузі прав людини,

1. **висловлює** свою солідарність з жертвами тероризму;

2. **знову заявляє** про своє беззастережене засудження всіх актів, методів і практики тероризму як дій, спрямованих на знищення прав людини, основних свобод і демократії, які створюють загрозу територіальній цілісності й безпеці держав, дестабілізують законні уряди, підривають плюралістичне громадянське суспільство і мають негативні наслідки для соціально-економічного розвитку держав;

3. **закликає** держави вжити всіх необхідних й ефективних заходів відповідно до міжнародних стандартів у галузі прав людини для недопущення всіх актів тероризму, боротьби з ними та їх викорінення, де і ким би вони не вчинялися;

4. **настійливо закликає** міжнародне співтовариство розширити співробітництво на регіональному і міжнародному рівнях у справі боротьби з тероризмом з метою його викорінення;

5. **засуджує** розпалювання міжнаціональної ненависті, насильства і тероризму;

6. **просить** Генерального секретаря продовжувати з'ясовувати думки держав-членів щодо можливості заснування

фонду добровільних внесків ООН для жертв тероризму, а також щодо шляхів і засобів реабілітації жертв тероризму та їх включення у життя суспільства і подати Генеральній Асамблеї на її 52-й сесії для розгляду доповідь, яка містила б коментарі, зроблені державами-членами з цього питання;

7. **просить також** Генерального секретаря направити текст цієї резолюції усім державам-членам і компетентним спеціалізованим установам та міжурядовим організаціям для розгляду;

8. **закликає** спеціальних доповідачів, спеціальних представників і робочі групи Комісії з прав людини, а також договірні органи приділяти належну увагу в рамках їх мандатів наслідкам актів, методів і практики терористичних груп;

9. **постановляє** розглянути це питання на своїй 52-й сесії у рамках пункту "Питання прав людини".

*(Док. ООН А/С.3/50/L.61/Rev.1
Архів МЗС України)*

[622]

Проект резолюції

"Всебічне обговорення та розгляд проблем біженців, репатріантів, переміщених осіб і пов'язаних з цим міграційних потоків"

*(внесений делегаціями 28 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

13 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,
посилаючись на Конвенцію про статус біженців 1951 р. і Протокол 1967 р. щодо статусу біженців,

посилаючись також на свої резолюції 48/113 від 20 грудня 1993 р. і 49/173 від 23 грудня 1994 р.,

розглянувши доповідь Генерального секретаря і доповідь Верховного комісара ООН у справах біженців,

знову підтверджуючи необхідність розгляду міжнародним співтовариством всебічних підходів для координації дій щодо біженців, репатріантів, переміщених осіб і пов'язаних з цим міграційних потоків,

враховуючи масштаби існуючих і потенційних потоків біженців та пов'язаних з ними міграційних потоків у країнах

Співдружності Незалежних Держав і відповідних сусідніх державах,

1. **бере до відома** доповідь Генерального секретаря, а також доповідь Верховного комісара ООН у справах біженців, зокрема пункт 30 додатка до доповіді;

2. **закликає** Верховного комісара ООН у справах біженців у консультації із заінтересованими державами і у координації з відповідними міжурядовими, регіональними і неурядовими організаціями продовжувати розглядати і розробляти всебічні регіональні підходи до проблем біженців і переміщених осіб;

3. **висловлює** свою вдячність Верховному комісару за її зусилля щодо заохочення і розвитку транспарентного процесу підготовки регіональної конференції з розгляду проблем біженців, переміщених осіб, інших форм недобровільного переселення в країнах Співдружності Незалежних Держав і відповідних сусідніх державах;

4. **вітає** створення спільного секретаріату з підготовки конференції за участю Управління Верховного комісара ООН у справах біженців, Міжнародної організації з міграції та Організації з безпеки і співробітництва у Європі та її Бюро по демократичних інститутах і правах людини;

5. **просить** Верховного комісара у тісному співробітництві з заінтересованими державами і міжурядовими організаціями скликати конференцію у 1996 р.;

6. **висловлює** свою вдячність органам і установам ООН та іншим міжнародним організаціям й установам за їх цінний внесок у підготовчий процес, що веде до скликання конференції;

7. **настійливо закликає** усі заінтересовані держави і відповідні міжурядові, регіональні й неурядові організації надати підтримку цьому процесу;

8. **закликає** всі держави та регіональні й міжурядові організації надати необхідну підтримку і ресурси секретаріату для підготовки і проведення конференції;

9. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про здійснення цієї резолюції.

(Док. ООН А/С.3/50/L.19
Архів МЗС України)

Переглянутий проект резолюції “Внесок у ядерне роззброєння”

(внесений делегаціями Бангладеш, Білорусії й України
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

14 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 49/75 Н, 49/75 L і 49/75 Р від 15 грудня 1994 р.,

із задоволенням відзначаючи ряд позитивних подій у галузі ядерного роззброєння, зокрема набрання чинності Договором про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь,

усвідомлюючи життєво важливе значення подальшого ядерного роззброєння з метою ліквідації, зрештою, ядерної зброї і договору про всеосяжне і повне роззброєння під суворим й ефективним міжнародним контролем,

враховуючи результати роботи Конференції 1995 р. учасників Договору про нерозповсюдження ядерної зброї з розгляду і продовження дії Договору,

відзначаючи, що переважна більшість країн—членів ООН є тепер учасницями Договору про нерозповсюдження ядерної зброї,

1. **вітає** приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї таких держав: Алжиру, Аргентини, Вануату, Коморських Островів, Маршалових Островів, Монако, Об'єднаних Арабських Еміратів, Палау, України, Мікронезії (Федеративні Штати), Чилі та Еритреї;

2. **вітає** приєднання 5 грудня 1994 р. до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї України як держави, яка не володіє ядерною зброєю, і визнає у цьому зв'язку, що це рішення, а також відповідні рішення, раніше прийняті Білорусією і Казахстаном, сприяли набранню чинності Договором про скорочення й обмеження стратегічних наступальних озброєнь, який є великим досягненням у процесі ядерного роззброєння;

3. **відзначає** прогрес у процесі здійснення Договору про скорочення й обмеження наступальних озброєнь, досягнутий на цей час сторонами в Договорі;

4. **вітає** підписання Російською Федерацією і Сполученими Штатами Америки Договору про подальше скорочення й обмеження стратегічних наступальних озброєнь і настійливо

закликає сторони зробити кроки, необхідні для забезпечення набрання Договором чинності в якомога найкоротші строки;

5. *вітає також* той факт, що Південна Америка добровільно відмовилась від своєї програми ядерної зброї, а також добровільну відмову від ядерної зброї Білорусії, Казахстану та України і визнає важливий внесок цих держав до ядерного роззброєння і зміцнення регіональної та глобальної безпеки.

(Док. ООН А/С.1/50/L.50/Rev.2
Архів МЗС України)

[624]

**Переглянутий проект резолюції
“Договір про всеосяжну заборону
ядерних випробувань”**

(внесений делегаціями 85 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

15 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 48/70 від 16 грудня 1993 р. і 49/70 від 15 грудня 1994 р., в яких усе міжнародне співтовариство підтримало багатосторонні переговори щодо укладення договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань, *підтверджуючи*, що всеосяжна заборона ядерних випробувань є однією з найбільш пріоритетних цілей міжнародного співтовариства в галузі роззброєння і нерозповсюдження ядерної зброї,

будучи переконаною в тому, що найбільш ефективним засобом досягнення припинення ядерних випробувань є укладення універсального і такого, що піддається міжнародному й ефективному контролю, договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань, до якого приєднаються усі держави і який буде сприяти відверненню розповсюдження ядерної зброї в усіх його аспектах, процесу ядерного роззброєння і, отже, зміцненню міжнародного миру і безпеки,

відзначаючи висловлене учасниками Договору 1963 р. про заборону випробувань ядерної зброї в атмосфері, у космічному просторі та під водою прагнення досягти назавжди припинення всіх дослідних вибухів ядерної зброї, яке підтверджується у преамбулі Договору 1968 р. про нерозповсюдження ядерної зброї,

вітаючи подальшу розробку в Спеціальному комітеті по забороні ядерних випробувань Конференції з роззброєння попереднього тексту, про який йдеться у доповіді Конференції, та додатка до неї, та рішення Конференції продовжити свою роботу у формі міжсесійних нарад,

1. **вітає** триваючі зусилля на багатосторонніх переговорах щодо укладення договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань в рамках Спеціального комітету по забороні ядерних випробувань Конференції з роззброєння, вагомий внесок держав, які беруть участь у цих переговорах, у розробку попереднього тексту і прогрес у ключових галузях;

2. **закликає** усі держави, які беруть участь у роботі Конференції з роззброєння, особливо держави, які володіють ядерною зброєю, укласти, розглядаючи це як одне з найпріоритетніших завдань, універсальний та такий, що піддається багатосторонньому й ефективному контролю, договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань, який сприяє ядерному роззброєнню і відверненню розповсюдження ядерної зброї в усіх його аспектах, з тим щоб зробити можливим його підписання на початок 51-ї сесії Генеральної Асамблеї;

3. **закликає також** учасників Конференції з роззброєння в ході міжсесійного періоду процесу переговорів продовжити роботу на основі попереднього тексту, з тим щоб приступити до кінцевого етапу переговорів на початку 1996 р.;

4. **закликає далі** Конференцію з роззброєння відновити Спеціальний комітет на початку її сесії 1996 р. та поновити його мандат з метою розробки кінцевого тексту договору у можливо найкоротші строки у 1996 р.;

5. **настійливо закликає** всі держави підтримувати багатосторонні переговори у рамках Конференції з роззброєння щодо укладення договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань та їх скоріше завершення;

6. **заявляє** про свою готовність поновити розгляд цього пункту, за необхідності, до своєї 51-ї сесії, з тим щоб схвалити текст договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань;

7. **просить** Генерального секретаря забезпечити надання Конференції з роззброєння належних засобів адміністративного, основного та конференційного обслуговування, необхідних для проведення цих переговорів;

8. **постановляє** включити до попереднього порядку денного своєї 51-ї сесії пункт "Виконання договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань".

(Док. ООН А/С.1/50/L.8/Rev.1
Архів МЗС України)

**Переглянутий проект резолюції
“Дотримання угод у галузі озброєнь і роззброєння”**

(внесений делегаціями 65 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

17 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 48/63 від 16 грудня 1993 р. та інші відповідні резолюції з цього питання,

усвідомлюючи постійну стурбованість усіх держав-членів питаннями забезпечення поважання прав та обов'язків, які випливають з договорів та інших джерел міжнародного права,

будучи переконаною у тому, що дотримання Статуту ООН, відповідних договорів та інших джерел міжнародного права має суттєво важливе значення для зміцнення міжнародної безпеки,

враховуючи, зокрема, що угоди та інші зобов'язання в галузі обмеження озброєнь та роззброєння можуть стати фактором зміцнення безпеки окремих держав і міжнародного співтовариства лише за умови їх повного виконання і суворого дотримання,

підкреслюючи, що будь-яке порушення таких угод та інших зобов'язань не лише негативно впливає на безпеку держав-учасниць, але й може поставити під загрозу безпеку інших держав, які покладаються на обмеження і домовленості, передбачені в цих угодах та інших зобов'язаннях,

підкреслюючи також, що будь-яке послаблення довіри до таких угод та інших зобов'язань зменшує їх внесок у забезпечення глобальної чи регіональної стабільності та подальші зусилля в галузі роззброєння і обмеження озброєнь, а також підриває авторитетність й ефективність міжнародно-правової системи,

визнаючи у цьому контексті, що повне дотримання учасниками всіх положень існуючих угод й ефективне усунення занепокоєння з приводу дотримання за допомогою засобів, що відповідають таким угодам і міжнародному праву, можуть, зокрема, полегшити укладення нових угод в галузі обмеження озброєнь і роззброєння і тим самим сприяти поліпшенню відносин між державами і зміцненню міжнародного миру і безпеки,

сважачоуи, що дотримання державами-учасницями угод у галузі обмеження озброєнь і роззброєння є питанням, яке цікавить і хвилює усіх членів міжнародного співтовариства, і відзначаючи роль, яку ООН відіграла і повинна продовжувати відігравати у цьому зв'язку,

вітаючи загальне визнання першорядної важливості питання про дотримання і контроль за дотриманням угод та інших зобов'язань в галузі обмеження озброєнь і роззброєння,

1. **настійливо закликає** усі держави—учасниці угод в галузі обмеження озброєнь і роззброєння виконувати такі угоди і повністю дотримуватись духу і букви усіх їх положень;

2. **закликає** усі держави-члени приділяти серйозну увагу наслідкам недотримання будь-яких зобов'язань в галузі обмеження озброєнь і роззброєння для міжнародної безпеки і стабільності, а також для перспектив подальшого прогресу в галузі роззброєння;

3. **закликає також** всі держави-члени підтримувати зусилля, спрямовані на вирішення питань, пов'язаних з дотриманням, за допомогою засобів, що відповідають таким угодам і міжнародному праву, з метою заохочення суворого дотримання усіма сторонами положень угод в галузі обмеження озброєнь і роззброєння та збереження чи відновлення цілісності таких угод;

4. **вітає** роль, яку ООН відіграла у відновленні цілісності і зміцненні процесу переговорів щодо ряду угод у галузі обмеження озброєнь і роззброєння та у ліквідації загроз миру;

5. **просить** Генерального секретаря продовжувати надавати допомогу, яка може знадобитися для відновлення і захисту цілісності угод у галузі обмеження озброєнь і роззброєння;

6. **підтримує** зусилля держав-учасниць по розробці, належним чином, додаткових спільних заходів, які можуть забезпечити більшу впевненість у дотриманні існуючих зобов'язань в галузі обмеження озброєнь і роззброєння та зменшити вірогідність неправильного тлумачення і непорозуміння;

7. **відзначає** внесок, який експерименти і дослідження у галузі контролю можуть зробити і вже зробили на підтвердження і вдосконалення процедур контролю для угод у галузі обмеження озброєнь і роззброєння, питання про укладення яких вивчається або з яких ведуться переговори, забезпечуючи тим самим можливість з моменту набрання чинності такими угодами зміцнити впевненість у ефективності процедур контролю як однієї з основ для встановлення факту дотримання;

8. *постановляє* включити до попереднього порядку денного своєї 52-ї сесії пункт “Дотримання зобов’язань у галузі обмеження озброєнь і роззброєння”.

(Док. ООН А/С.1/50/L.42/Rev.1
Архів МЗС України)

[626]

Проект резолюції “Близькосхідний мирний процес”

(внесений делегаціями 76 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

20 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на резолюцію 49/88 Генеральної Асамблеї від 16 грудня 1994 р. і резолюцію 1995/52 Економічної та Соціальної Ради від 28 липня 1995 р.,

підкреслюючи, що досягнення всеосяжного, справедливого і надійного врегулювання близькосхідного конфлікту становитиме значний внесок у справу зміцнення міжнародного миру і безпеки,

нагадуючи про скликання у Мадриді 30 жовтня 1991 р. Мирної конференції по Близькому Сходу на основі резолюцій Ради Безпеки 242 (1967) від 22 листопада 1967 р. і 338 (1973) від 22 жовтня 1973 р. та про наступні двосторонні переговори, а також наради багатосторонніх робочих груп, із задоволенням відзначаючи широку міжнародну підтримку цього мирного процесу,

відзначаючи триваючу позитивну участь ООН у роботі багатосторонніх робочих груп як повноправної учасниці,

враховуючи Декларацію принципів про тимчасові заходи по самоврядуванню, підписану урядом Держави Ізраїль і Організацією визволення Палестини у Вашингтоні 13 вересня 1993 р., та наступну Угоду по сектору Газа і району Єрихона, підписану урядом Держави Ізраїль і представником палестинського народу — Організацією визволення Палестини, у Каїрі 4 травня 1994 р., Угоду про підготовчу передачу повноважень і обов’язків від 29 серпня 1994 р., Протокол про подальшу передачу повноважень і обов’язків, підписаний урядом Ізраїлю і Організацією визволення Палестини у Каїрі 27 серпня 1995 р., Тимчасову угоду по Західному берегу і сектору

Газа, підписану урядом Ізраїлю і Організацією визволення Палестини у Вашингтоні 28 вересня 1995 р.,

враховуючи також Угоду між Ізраїлем та Йорданією про загальний порядок денний, яка була підписана у Вашингтоні 14 вересня 1993 р., Вашингтонську декларацію, підписану Йорданією та Ізраїлем 25 липня 1994 р., та Йордано-ізраїльський договір від 26 жовтня 1994 р.,

вітаючи Декларацію, прийняту на Зустрічі на вищому рівні з економічних питань країн Близького Сходу і Північної Африки, що відбулася у Касабланці 30 жовтня – 1 листопада 1994 р., а також Декларацію, прийняту на Зустрічі на вищому рівні з економічних питань країн Близького Сходу і Північної Африки, що відбулася в Аммані 29–31 жовтня 1995 р.,

1. **вітає** мирний процес, розпочатий у Мадриді, і підтримує проведення наступних двосторонніх переговорів;

2. **підкреслює** важливість і необхідність досягнення всеосяжного, справедливого і міцного миру на Близькому Сході;

3. **заявляє** про свою повну підтримку успіхів, уже досягнутих у ході мирного процесу, зокрема Декларації принципів щодо тимчасових заходів з самоврядування, підписаної урядом Держави Ізраїль і Організацією визволення Палестини, наступної Угоди по сектору Газа і району Єрихона, підписаної урядом Держави Ізраїль і представником палестинського народу – Організацією визволення Палестини, Угоди між ними про підготовчу передачу повноважень і обов'язків від 29 серпня 1994 р., Протоколу про подальшу передачу повноважень і обов'язків, підписаного урядом Ізраїлю і Організацією визволення Палестини у Вашингтоні 28 вересня 1995 р., Угоди між Ізраїлем та Йорданією про спільний порядок денний, Вашингтонської декларації, підписаної Йорданією та Ізраїлем 25 липня 1994 р., та Йордано-ізраїльського мирного договору від 26 жовтня 1994 р., які є важливими кроками у досягненні всеосяжного, справедливого і міцного миру на Близькому Сході, і настійливо закликає усі сторони здійснити досягнуті угоди на практиці;

4. **підкреслює** необхідність досягнення швидкого прогресу на інших напрямках арабо-ізраїльських переговорів у рамках мирного процесу;

5. **вітає** підсумки Конференції з підтримання миру на Близькому Сході, яка була скликана у Вашингтоні 1 жовтня 1993 р., включаючи створення Спеціального комітету по зв'язку, та наступну роботу консультативної групи Всесвітнього банку, вітає також призначення Генеральним секретарем

“Спеціального координатора ООН на окупованих територіях” і настійливо закликає держави-члени протягом перехідного періоду прискорити надання палестинському народу економічної, фінансової і технічної допомоги;

6. **закликає** усі держави-члени надавати економічну, фінансову і технічну допомогу державам цього регіону і підтримувати мирний процес;

7. **вважає**, що активна роль ООН у близькосхідному мирному процесі та у сприянні здійсненню Декларації принципів може бути позитивним внеском;

8. **заохочує** регіональний розвиток і співробітництво у тих галузях, де вже розпочата робота у рамках Мадридської конференції.

(Док. ООН А/50/L.24
Архів МЗС України)

[627]

Проект резолюції

“Участь добровольців, “Білих касок”, у діяльності ООН в галузі гуманітарної допомоги, відбудови і технічного співробітництва в цілях розвитку”

(внесений делегаціями 60 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

20 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

підтверджуючи свою резолюцію 49/139 В від 20 грудня 1994 р.,

підтверджуючи також свої резолюції 46/182 від 19 грудня 1991 р., особливо керівні принципи надання допомоги, що містяться у додатку до цієї резолюції, 47/168 від 22 грудня 1992 р. і 48/57 від 14 грудня 1993 р.,

посилаючись на резолюції Економічної і Соціальної Ради 1993/20 від 12 лютого 1993 р. і погоджені висновки етапу координації Ради 1993 р. та 1995/44 від 27 липня 1995 р.,

визнаючи, у світлі збільшення кількості і росту масштабів та складності стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій, необхідність повністю використати національний потенціал країн по забезпеченню ООН, на основі попередньої готовності, підтримки для її діяльності в галузі надзвичайної гуманітарної допомоги, а також у зв'язку із сприянням плав-

ному переходу від надання допомоги до відбудови, реконструкції та розвитку, що має сприяти підвищенню ступеня координації заходів, здійснюваних у цих галузях,

1. **з інтересом бере до відома** доповідь Генерального секретаря та записку Секретаріату, підготовлені на виконання резолюції 1995/44 Економічної і Соціальної Ради про участь добровольців, "Білих касок", у діяльності ООН в галузі гуманітарної допомоги, поновлення і технічного співробітництва з метою розвитку, а також первинні проекти, що здійснюються на виконання резолюції 49/139 В;

2. **високо оцінює** діяльність і досвід добровольців ООН, у тому числі "Білих касок", які знайшли застосування у контексті здійснення резолюції 49/139 В, а також інший досвід, накопичений з метою удосконалення, відповідно до резолюцій 46/182 і 49/139 В, потенціалу для оперативного і скоординованого реагування на стихійні лиха та інші надзвичайні ситуації при збереженні неполітичного, нейтрального і неупередженого характеру гуманітарної діяльності;

3. **рекомендує** вжити добровільних національних та регіональних заходів, спрямованих на надання у розпорядження системи ООН, за допомогою добровольців ООН, національних корпусів добровольців, таких як "Білі каски", на основі попередньої готовності, відповідно до прийнятих в ООН процедур і практики, з метою забезпечення спеціалізованих людських і технічних ресурсів для надання надзвичайної допомоги і відбудови, та у цьому зв'язку із задоволенням відзначає створення, зокрема в країнах, що розвиваються, національних корпусів добровольців, таких як "Білі каски";

4. **рекомендує також** Департаменту з гуманітарних питань Секретаріату, у рамках виконання його функцій з координації гуманітарної допомоги, і відповідним органам ООН згідно з їх мандатами використати "Білі каски" та інших добровольців ООН в галузі надання надзвичайної гуманітарної допомоги, а також забезпечувати підтримку плавному переходу від надання допомоги до відбудови, реконструкції і розвитку;

5. **визнає** у цьому зв'язку оперативну роль добровольців ООН у підборі, підготовці, розстановці й ефективному використанні "Білих касок" безпосередньо на місцях;

6. **закликає** країни, які мають такі можливості, зробити свої внески до створеного з цієї метою окремого каналу Спеціального фонду добровільних внесків для Програми добровольців ООН відповідно до пункту 6b резолюції 49/139 В;

7. *просить* Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 52-й сесії у контексті групи питань щодо пункту “Зміцнення координації в галузі гуманітарної допомоги і допомоги в разі стихійних лих, що надається ООН, включаючи спеціальну економічну допомогу”, доповідь про технічну, організаційну і фінансову життєздатність цієї ініціативи.

(Док. ООН А/50/L.23

Архів МЗС України)

[628]

Проект резолюції

**“Економічна допомога державам,
які постраждали внаслідок здійснення резолюцій
Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної
Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія)”**

(внесений делегаціями 30 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

24 листопада 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на положення статей 25, 48, 49 і 50 Статуту ООН,

посилаючись також на резолюцію 843 (1993) Ради Безпеки від 18 червня 1993 р., в якій Рада дала Комітету, заснованому резолюцією 724 (1991) від 15 грудня 1991 р., доручення розглядати прохання держав-членів про допомогу відповідно до положень статті 50 Статуту, і рекомендації Комітету, зроблені у відповідь на прохання про надання допомоги, що були отримані Радою від ряду держав, в яких виникли спеціальні економічні проблеми внаслідок здійснення торгових й економічних санкцій, введених Радою проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія),

посилаючись далі на резолюцію 943 (1994) Ради Безпеки від 23 вересня 1994 р., в якій Рада запропонувала Комітету, заснованому резолюцією 724 (1991), прийняти відповідні спрощені процедури для прискорення розгляду ним заявок про надання законної гуманітарної допомоги,

висловлюючи своє задоволення тим, що протягом останніх декількох місяців Комітет, заснований резолюцією 724 (1991), вжив заходів для удосконалення і прискорення отриманих Комітетом заявок,

знову підтверджуючи свої резолюції 48/210 від 21 грудня 1993 р. і 49/21 А від 2 грудня 1994 р. про економічну допомогу державам, які постраждали у результаті здійснення резолюцій Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія),

беручи до відома лист від імені міністрів закордонних справ п'яти безпосередньо постраждалих держав на ім'я Генерального секретаря і, зокрема, викладені в ньому пропозиції щодо вжиття конкретних заходів,

високо оцінюючи зусилля міжнародних фінансових установ, інших міжнародних організацій та тих держав, які відгукнулися на заклик Генерального секретаря та взяли до уваги спеціальні економічні проблеми, які виникають у зв'язку із здійсненням санкцій, у їх програмах допомоги постраждалим державам,

високо оцінюючи також ту увагу, що, як і раніше, приділяється міжурядовими і регіональними організаціями, зокрема Організацією з безпеки і співробітництва в Європі та Європейським Союзом, а також у рамках Центральноєвропейської ініціативи, потребам постраждалих держав у допомозі в галузі розвитку регіональних транспортних і комунікаційних інфраструктур,

беручи до відома доповідь Генерального секретаря "Доповнення до Порядку денного для миру: позиційний документ Генерального секретаря у зв'язку з 50-ю річницею ООН", зокрема главу III Е з питання про санкції ООН,

беручи до відома доповідь Генерального секретаря про здійснення резолюції 49/21 А Генеральної Асамблеї від 13 грудня 1993 р. і, зокрема, вміщені в ній висновки і рекомендації,

1. **віддає належне** державам, які межують з Союзною Республікою Югославією (Сербія і Чорногорія), іншим придунайським державам та всім іншим державам за вжиті ними заходи по здійсненню резолюцій Ради Безпеки 713 (1991) від 25 вересня 1991 р., 757 (1992) від 30 травня 1992 р., 760 (1992) від 18 червня 1992 р., 787 (1992) від 16 листопада 1992 р., 820 (1993) від 17 квітня 1993 р. і 1021 (1995) та 1022 (1995) від 22 листопада 1995 р. і настійливо закликає всі держави продовжувати суворо виконувати ці резолюції;

2. **висловлює** занепокоєння з приводу триваючих спеціальних економічних проблем, з якими стикаються держави, зокрема держави, які межують із Союзною Республікою Югославією (Сербія і Чорногорія), інші придунайські держави та всі інші держави, які постраждали в результаті припи-

нення економічних відносин з Союзною Республікою Югославією (Сербія і Чорногорія) і розриву традиційних транспортних і комунікаційних зв'язків з цією частиною Європи, та їх довгострокового несприятливого впливу на економіку цих держав;

3. **підтверджує** настійну необхідність прийняття міжнародним співтовариством узгоджених заходів для більш ефективного вирішення спеціальних економічних проблем постраждалих держав з урахуванням їх масштабності і несприятливих наслідків санкцій для цих держав;

4. **знову пропонує** міжнародним фінансовим установам, і зокрема Міжнародному валютному фонду, Міжнародному банку реконструкції і розвитку та Європейському банку реконструкції і розвитку, продовжувати приділяти особливу увагу економічним проблемам постраждалих держав та їх несприятливим наслідкам і розглядати шляхи і засоби мобілізації та надання ресурсів на відповідних умовах для пом'якшення триваючих негативних наслідків санкцій для зусиль постраждалих держав у галузі фінансової стабілізації, а також розвиток регіональної транспортної і комунікаційної інфраструктури;

5. **знову просить** компетентні органи, програми і спеціалізовані установи системи ООН враховувати при плануванні своєї діяльності в галузі розвитку особливі потреби постраждалих держав і розглянути питання про надання їм допомоги за рахунок своїх спеціальних ресурсів по програмах;

6. **знову закликає** всі держави у терміновому порядку надати технічну, фінансову і матеріальну допомогу постраждалим державам для пом'якшення несприятливих для їх економіки наслідків застосування санкцій, зокрема шляхом розгляду заходів з метою капіталовкладень у ці країни;

7. **закликає** держави регіону, які постраждали в результаті здійснення резолюцій Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія), продовжувати, зокрема, активно співробітничати на регіональній основі в таких галузях, як реалізація у прилеглих країнах проектів по створенню інфраструктури або заходів по розвитку торгівлі, сприяючи тим самим пом'якшенню несприятливих наслідків санкцій;

8. **настійливо закликає** організації і спеціалізовані установи системи ООН, які надають гуманітарну допомогу Боснії і Герцеговині та Союзній Республіці Югославії (Сербія і Чорногорія), включаючи поставку матеріалів і продовольства

для Сил ООН з охорони та інших контингентів миротворчих сил ООН, вжити належних заходів для надання більш широкого доступу постачальникам, особливо з держав, постраждалих у результаті здійснення обов'язкових санкцій Ради Безпеки проти Союзнаї Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія);

9. **просить** Генерального секретаря вжити всіх належних заходів для надання постраждалим через здійснення санкцій країнам більш широких можливостей для активної участі в постконфліктній реконструкції і відбудові охоплених кризою районів колишньої Югославії після досягнення мирного, міцного і справедливого політичного врегулювання конфлікту на Балканах;

10. **просить** Генерального секретаря продовжувати на регулярній основі робити запит державам і регіональним організаціям та зацікавленим органам та установам системи ООН щодо інформації про заходи, вжиті з метою полегшення спеціальних економічних проблем цих держав, і подавати доповіді з цього питання Раді Безпеки, а також подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про виконання цієї резолюції.

*(Док. ООН А/50/L.32
Архів МЗС України)*

[629]

Проект резолюції
“Ефективне сприяння здійсненню Декларації
про права осіб, які належать до національних
чи етнічних, релігійних і мовних меншин”

*(внесений делегаціями 60 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

5 грудня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 47/135 від 18 грудня 1992 р., в якій вона прийняла Декларацію про права осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних і мовних меншин, а також на свою резолюцію 49/192 від 23 грудня 1994 р.,

усвідомлюючи необхідність ефективного заохочення і захисту прав осіб, що належать до меншин, як вони проголошені у Декларації,

беручи до відома резолюцію 1995/24 Комісії з прав людини від 3 березня 1995 р. про права осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних і мовних меншин, в якій Комісія, зокрема, ухвалила уповноважити Підкомісію з попередження дискримінації і захисту меншин створити на початковий трирічний період міжсесійну робочу групу у складі п'яти її членів, яка буде проводити свої засідання тривалістю п'ять робочих днів кожного року з метою заохочення прав осіб, що належать до національних чи етнічних, релігійних і мовних меншин,

посилаючись на резолюцію 1995/31 Економічної та Соціальної Ради від 25 липня 1995 р., в якій Рада уповноважила Підкомісію створити таку робочу групу,

відзначаючи, що Робоча група провела свою першу сесію 28 серпня—1 вересня 1995 р. та що її доповідь буде подана Комісії з прав людини,

враховуючи положення статті 27 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права щодо прав осіб, які належать до етнічних, релігійних і мовних меншин,

визнаючи, що ООН покликана відігравати все більш важливу роль у захисті меншин, зокрема належним чином враховуючи і здійснюючи на практиці цю Декларацію,

будучи занепокоєною зростаючою кількістю і гостротою спорів і конфліктів щодо меншин у багатьох країнах, а також їх часто трагічними наслідками,

підтверджуючи, що дійові заходи і створення сприятливих умов для заохочення і захисту прав осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних і мовних меншин, при забезпеченні ефективної недискримінації й рівності для всіх, сприяють попередженню і мирному врегулюванню проблем у галузі прав людини і ситуацій, які стосуються меншин,

сважаючи, що заохочення і захист прав осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних і мовних меншин, сприяють політичній і соціальній стабільності і миру та збагачують культурну спадщину суспільства загалом у державах, де такі особи проживають,

знову підтверджуючи зобов'язання держав забезпечувати, щоб особи, які належать до меншин, могли повною мірою й ефективно здійснювати усі права людини й основні свободи

без будь-якої дискримінації та на основі повної рівності перед законом відповідно до Декларації,

відзначаючи позитивні ініціативи багатьох країн, а також регіональних організацій, спрямовані на захист меншин і сприяння взаєморозумінню,

розглянувши доповідь Генерального секретаря про ефективне сприяння здійсненню Декларації,

1. **із задоволенням** бере до відома доповідь Генерального секретаря;

2. **настійливо закликає** держави і міжнародне суспільство заохочувати і захищати права осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних і мовних меншин, як вони проголошені у Декларації про права таких осіб, у тому числі шляхом сприяння їх повній участі в усіх аспектах політичного, економічного, соціального, релігійного і культурного життя суспільства та у процесі досягнення економічного прогресу і розвитку їхніх країн;

3. **настійливо закликає** держави вжити у відповідних випадках усіх необхідних конституційних, законодавчих, адміністративних та інших заходів для сприяння дотриманню і здійсненню на практиці принципів, які містяться у Декларації;

4. **звертається** із закликом до держав розглянути, якщо вони побажають, питання про укладення двосторонніх і багатосторонніх домовленостей або угод з метою захисту прав осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних і мовних меншин, в їх країнах відповідно до Декларації;

5. **визнає**, що поважання прав людини і сприяння взаєморозумінню і терпимості з боку урядів, а також між меншинами має вирішальне значення для захисту і заохочення прав осіб, які належать до меншин;

6. **закликає** Генерального секретаря надавати, на прохання відповідних урядів, кваліфіковані експертні послуги з питань меншин, включаючи попередження і вирішення спорів, для надання допомоги в існуючих чи можливих ситуаціях, пов'язаних з меншинами;

7. **просить** Генерального секретаря у зв'язку із здійсненням цієї резолюції виділити у межах наявних коштів людські і фінансові ресурси для такого консультативного обслуговування і технічної допомоги з боку Центру з прав людини Секретаріату;

8. **закликає** Верховного комісара ООН з прав людини в рамках свого мандату сприяти здійсненню принципів, які містяться в Декларації, і продовжувати діалог з цією метою із заінтересованими урядами;

9. **настійливо закликає** усі договірні органи і спеціальних представників, спеціальних доповідачів і робочі групи Комісії з прав людини і Підкомісії з попередження дискримінації і захисту меншин приділяти належну увагу в рамках їх відповідних мандатів заохоченню і захисту прав осіб, які належать до меншин;

10. **пропонує** державам, заінтересованим міжурядовим, а також неурядовим організаціям, спеціальним представникам, спеціальним доповідачам і робочим групам Комісії з прав людини і надалі подавати у відповідних випадках повідомлення про те, яким чином вони сприяють дотриманню Декларації і здійснюють її на практиці;

11. **пропонує** Генеральному секретареві продовжувати поширювати інформацію про Декларацію і сприяти поліпшенню її розуміння, у тому числі щодо заходів, які проводяться в рамках Десятиріччя освіти в галузі прав людини ООН;

12. **закликає** держави і Генерального секретаря належним чином враховувати Декларацію у своїх відповідних програмах професійної підготовки посадових осіб;

13. **просить** Верховного комісара ООН з прав людини забезпечувати координацію і проводити консультації з регіональними організаціями з питань щодо меншин;

14. **закликає** міжурядові, а також неурядові організації продовжувати сприяти заохоченню і захисту прав осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин;

15. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про здійснення цієї резолюції по пункту "Питання прав людини".

*(Док. ООН А/С.3/50/L.48
Архів МЗС України)*

[630]

Проект резолюції "Ліквідація усіх форм релігійної нетерпимості"

*(внесений делегаціями 69 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

5 грудня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

нагадуючи, що всі держави зобов'язались згідно із Статутом ООН заохочувати і розвивати загальну повагу і дотри-

мання прав людини та основних свобод для всіх без обмежень за ознаками раси, статі, мови і релігії,

визнаючи, що ці права обумовлені гідністю, притаманною людській особистості,

підкреслюючи, що право на свободу думки, совісті, релігії і переконань є досить широким і глибоким та охоплює свободу думки з усіх питань, погляди людини і її прихильність до релігії чи переконань, які сповідаються як одноосібно, так і разом з іншими,

посилаючись на статтю 18 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права,

знову підтверджуючи, що дискримінація щодо людини на основі релігії чи переконань є посяганням на гідність людини і запереченням принципів Статуту,

знову підтверджуючи свою резолюцію 36/55 від 25 листопада 1981 р., якою вона проголосила Декларацію про ліквідацію усіх форм нетерпимості і дискримінації на основі релігії чи переконань,

знову підтверджуючи звернений до всіх урядів заклик Всесвітньої конференції з прав людини вжити всіх належних заходів відповідно до їх міжнародних зобов'язань та з належним урахуванням їх відповідних правових систем з метою протидії нетерпимості та пов'язаному з нею насильству на основі релігії чи переконань, включаючи практику дискримінації жінок і наругу над місцями справляння релігійних обрядів, визнаючи, що кожна людина має право на свободу думки, совісті, висловлення своїх переконань і сповідання релігії,

закликаючи усі уряди співробітничати із Спеціальним доповідачем з питання про релігійну нетерпимість Комісії з прав людини, з тим щоб надати йому можливість повністю виконати його мандат,

визнаючи, що бажано посилити пропагандистську діяльність та діяльність з громадської інформації ООН у питаннях щодо свободи релігії чи переконань і що уряди і неурядові організації покликані відігравати важливу роль у цій галузі,

підкреслюючи, що неурядові організації і релігійні установи і групи на всіх рівнях покликані відігравати важливу роль у сприянні терпимості і захисту свободи релігії чи переконань,

усвідомлюючи важливість просвіти для забезпечення терпимості у питаннях релігії та переконань,

вітаючи включення заходів по забезпеченню терпимості і релігійної різноманітності до заходів, які здійснюються протягом Року ООН, присвяченого терпимості,

будучи стривоженою тим, що серйозні випадки прояву нетерпимості і дискримінації на основі релігії чи переконань, включаючи акти насильства, залякування і примусу, що мотивуються релігійним екстремізмом, мають місце у багатьох частинах світу і ставлять під загрозу здійснення прав людини й основних свобод,

будучи глибоко занепокоєною тим, що, згідно з повідомленнями Спеціального доповідача, до прав, які порушуються за релігійними мотивами, належать право на життя, право на фізичну недоторканність та на свободу й особисту недоторканність, право на вільне висловлення своєї думки, право не піддаватися тортурам або іншим жорстоким, нелюдям або принижуючим гідність видам поведження або покарання і не піддаватися безпідставному арешту або затриманню,

вважаючи, що у зв'язку з цим необхідно докладати подальших зусиль з метою заохочення і захисту права на свободу думки, совісті, релігії й переконань і ліквідації усіх форм ненависті, нетерпимості і дискримінації на основі релігії чи переконань,

1. **знову підтверджує**, що свобода думки, совісті, релігії та переконань є правом людини, яке походить з гідності, властивої людській особистості, і гарантується усім без дискримінації;

2. **настійливо закликає** держави забезпечити, щоб їх конституційні і правові системи надавали належні і дійові гарантії свободи думки, совісті і переконань, у тому числі шляхом забезпечення ефективного поновлення порушених прав у випадках порушень права на свободу релігії чи переконань;

3. **настійливо закликає також** держави забезпечувати, зокрема, щоб жодна особа, яка перебуває під їх юрисдикцією, не позбавлялась через свою релігію або переконання права на життя або права на фізичну чи особисту недоторканність та не піддавалася тортурам або безпідставному арешту чи затриманню;

4. **засуджує** усі випадки прояву ненависті, нетерпимості та акти насильства, залякування і примусу, які здійснюються через релігійний екстремізм і нетерпимість у питаннях релігії чи переконань;

5. **настійливо закликає** держави відповідно до міжнародних стандартів у галузі прав людини здійснювати всі необхідні дії для запобігання таким випадкам, вжити всіх належних заходів по боротьбі з ненавистю, нетерпимістю та актами насильства, залякування і примусу, здійснюваними через

релігійний екстремізм, і сприяти через систему освіти та інших засобів розумінню, терпимості і повазі у питаннях щодо свободи релігії чи переконань;

6. **визнає**, що одного законодавства недостатньо для попередження порушень прав людини, у тому числі права на свободу релігії чи переконань;

7. **підкреслює**, що, як відзначав Комітет з прав людини, обмеження свободи віросповідання чи переконань допускається лише у разі, якщо встановлені законом обмеження необхідні для забезпечення громадської безпеки, порядку, охорони здоров'я і моральних устоїв, так само як і основних прав і свобод інших осіб, і застосовуються таким чином, щоб не завдавати шкоди праву на свободу думки, совісті і релігії;

8. **настійливо закликає** держави забезпечити, щоб співробітники правоохоронних органів, цивільні службовці, працівники освіти та інші державні посадові особи під час виконання ними своїх службових обов'язків поважали різні релігії й переконання та не допускали дискримінації щодо осіб, які сповідують інші релігії чи дотримуються інших переконань;

9. **закликає** всі держави визнавати, як це передбачено у Декларації про ліквідацію усіх форм нетерпимості й дискримінації на основі релігії чи переконань, право всіх осіб справляти культу або збиратися у зв'язку з релігією чи переконаннями і створювати й утримувати місця для цих цілей;

10. **висловлює** свою серйозну занепокоєність будь-якими нападами на місця й об'єкти справляння релігійних обрядів та релігійні святині й закликає усі держави в рамках свого національного законодавства та відповідно до міжнародних стандартів у галузі прав людини робити все можливе для забезпечення того, щоб такі місця, об'єкти і святині повною мірою поважались і були захищені;

11. **визнає**, що прояв терпимості й недискримінації особами і групами є необхідним для всебічного здійснення цілей Декларації;

12. **вважає бажаним** активізувати пропагандистську діяльність і діяльність з громадської інформації ООН у питаннях щодо свободи релігії чи переконань і забезпечити вжиття з цією метою відповідних заходів, включаючи розповсюдження у першочерговому порядку тексту Декларації інформаційними центрами ООН, а також іншими заінтересованими сторонами;

13. **підтримує** постійні зусилля Спеціального доповідача, призначеного для розгляду випадків і дій урядів в усіх частинах світу, не сумісних з положеннями Декларації, і для рекомендації відповідних заходів по виправленню становища;

14. **пропонує** Спеціальному доповідачеві в рамках його мандата та у контексті рекомендованих заходів по виправленню становища взяти до уваги досвід різних держав щодо того, які заходи є найбільш ефективними у сприянні свободі релігії та переконань й у боротьбі з усіма формами релігійної нетерпимості;

15. **закликає** уряди серйозно розглянути питання щодо запрошення Спеціального доповідача відвідати їх країни для того, щоб він мав можливість ще більш ефективно виконувати свій мандат;

16. **рекомендує** приділяти заохоченню і захисту права на свободу думки, совісті, релігії та переконань належну увагу при здійсненні програми консультативних послуг ООН в галузі прав людини, включаючи роботу по підготовці основних правових документів відповідно до міжнародних документів про права людини і з урахуванням положень Декларації;

17. **вітає і підтримує** зусилля неурядових організацій по сприянню здійсненню Декларації і пропонує їм розглянути питання про те, який ще внесок вони могли б зробити у справу її здійснення і розповсюдження в усіх частинах світу;

18. **просить** Комісію з прав людини продовжити розгляд заходів по здійсненню Декларації;

19. **просить** Спеціального доповідача Комісії з прав людини подати проміжну доповідь Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії;

20. **просить** Генерального секретаря забезпечити, щоб Спеціальному доповідачеві були надані необхідні кадри і фінансові та матеріальні ресурси для можливості повністю і своєчасно виконати його мандат;

21. **постановляє** розглянути питання про ліквідацію усіх форм релігійної нетерпимості на своїй 51-й сесії по пункту "Питання прав людини".

(Док. ООН А/С.3/50/L.55
Архів МЗС України)

Проект резолюції “Права людини при здійсненні правосуддя”

(внесений делегаціями 53 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

5 грудня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свою резолюцію 48/137 від 20 грудня 1993 р. і беручи до відома резолюцію 1995/41 Комісії з прав людини від 3 березня 1995 р. з питання про права людини при здійсненні правосуддя, зокрема права дітей, які піддаються затриманню, та неповнолітніх,

враховуючи принципи, закріплені у статтях 3, 5, 9, 10 і 11 Загальної декларації прав людини, і відповідні положення Міжнародного пакту про громадянські й політичні права і Факультативних протоколів до нього, зокрема статтю 6 Пакту, де прямо говориться, що ніхто не може бути довільно позбавлений життя і що смертний вирок не виноситься за злочини, вчинені особами молодше вісімнадцяти років,

враховуючи також відповідні принципи, закріплені в Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських чи принижуючих гідність видів поводження і покарання, у Міжнародній конвенції з ліквідації усіх форм расової дискримінації та у Конвенції про права дитини,

пам'ятаючи про Конвенцію про ліквідацію усіх форм дискримінації щодо жінок, зокрема про зобов'язання держав забезпечити однакове ставлення до чоловіків і жінок на усіх етапах розгляду у судах і трибуналах,

звертаючи увагу на численні міжнародні стандарти в галузі здійснення правосуддя,

визнаючи, що законність і належне здійснення правосуддя є важливими елементами стійкого економічного і соціального розвитку та відіграють ключову роль у справі заохочення і захисту прав людини,

із задоволенням відзначаючи значну роботу Комісії з прав людини і Підкомісії по запобіганню дискримінації й захисту меншин у галузі прав людини при здійсненні правосуддя, зокрема щодо незалежності судових органів, незалежності суддів і адвокатів, права на справедливий судовий розгляд, засоби правового захисту “хабеас корпус”, прав людини в умовах надзвичайного становища, питання про безпідставне затримання,

прав людини неповнолітніх в'язнів, приватизації в'язниць і питання про безкарність осіб, які допускають порушення прав людини,

із задоволенням відзначаючи також резолюцію 1995/36 Комісії з прав людини від 3 березня 1995 р. з питання про незалежність і неупередженість суддів, присяжних засідателів і судових експертів та незалежності адвокатів,

із задоволенням відзначаючи далі значну роботу Комісії по запобіганню злочинності і кримінальному правосуддю в галузі прав людини при здійсненні правосуддя, втілену, зокрема, в резолюціях Економічної і Соціальної Ради 1995/13 від 24 липня 1995 р. з питання про стандарти і норми ООН в галузі попередження злочинності й кримінального правосуддя і 1995/15 від 24 липня 1995 р. з питання про технічне співробітництво і міжрегіональні консультативні послуги в галузі попередження злочинності й кримінального правосуддя,

підкреслюючи значення координації діяльності у цій галузі, яка проводиться під егідою Комісії з прав людини, і діяльності, яка проводиться під егідою Комісії по запобіганню злочинності і кримінальному правосуддю,

відзначаючи, що багато порушень прав людини при здійсненні правосуддя особливо або у першу чергу спрямовані проти жінок і що виявлення випадків цих порушень та інформування про них вимагають особливої пильності,

усвідомлюючи особливе становище дітей, які піддаються затриманню, і неповнолітніх та їх особливі потреби в період позбавлення їх свободи, зокрема їх уразливість щодо різних форм зловживань, несправедливості й приниження,

1. *знову підтверджує* важливість повного й ефективного застосування усіх стандартів ООН в галузі прав людини при здійсненні правосуддя;

2. *визнає*, що здійснення правосуддя, включаючи діяльність правоохоронних органів і органів судового переслідування та особливо працівників незалежних судових органів і юристів, у повній відповідності з можливими стандартами, які містяться у міжнародних документах по правах людини, має виключно важливе значення для всебічної і недискримінаційної реалізації прав людини і є невід'ємним елементом процесів демократизації і сталого розвитку;

3. *знову закликає* усі держави-члени докласти всіх зусиль з метою забезпечення ефективних законодавчих та інших механізмів і процедур, а також надання достатніх ресурсів для забезпечення застосування повною мірою цих стандартів;

4. **закликає** уряди включати до своїх національних планів розвитку здійснення правосуддя як складової частини процесу розвитку і виділяти належні ресурси для надання юридичних консультативних послуг з метою заохочення і захисту прав людини;

5. **пропонує** урядам забезпечити підготовку з питань прав людини при здійсненні правосуддя, включаючи правосуддя щодо неповнолітніх, для усіх судей, адвокатів, прокурорів, працівників соціальної сфери та інших осіб відповідних професій, у тому числі для співробітників поліції та імміграційних служб;

6. **рекомендує** державам використовувати технічну допомогу, що надається програмами ООН по консультативному обслуговуванню і технічній допомозі, з метою зміцнення національного потенціалу та інфраструктур у галузі чинення правосуддя;

7. **настійливо закликає** Генерального секретаря позитивно відгукнутися на прохання держав щодо надання допомоги в галузі здійснення правосуддя і посилити загальносистемну координацію у цій галузі, зокрема між програмою ООН з консультативного обслуговування і технічної допомоги у питаннях прав людини і діяльністю з технічного співробітництва та консультативного обслуговування в рамках програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя;

8. **закликає** міжнародне співтовариство позитивно відгукнутися на прохання про надання фінансової і технічної допомоги для розширення і зміцнення діяльності по здійсненню правосуддя з метою забезпечення заохочення і захисту прав людини під час чинення правосуддя;

9. **закликає** спеціальних доповідачів, спеціальних представників і робочі групи Комісії з прав людини продовжувати приділяти особливу увагу питанням щодо ефективного захисту прав людини під час здійснення правосуддя, і робить, коли це доцільно, конкретні рекомендації у цьому зв'язку, включаючи пропозиції щодо конкретних заходів консультативного обслуговування і технічної допомоги;

10. **визнає** важливу роль регіональних комісій, спеціалізованих установ та інститутів ООН в галузі прав людини і попередження злочинності й кримінального правосуддя та інших організацій системи ООН, а також міжурядових і неурядових організацій, включаючи національні професійні асоціації, які займаються пропагандою стандартів ООН у цій галузі;

11. **пропонує** Комісії з прав людини і Комісії з попередження злочинності й кримінального правосуддя тісно координувати свою діяльність, пов'язану із чиненням правосуддя;

12. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 52-й сесії доповідь про здійснення цієї резолюції, включаючи інформацію про різні види допомоги, що надається системою ООН, на прохання урядів, в галузі здійснення правосуддя;

13. **постановляє** розглянути питання про права людини під час чинення правосуддя на своїй 52-й сесії по пункту "Питання прав людини".

(Док. ООН А/С.3/50/L.49

Архів МЗС України)

[632]

Проект резолюції "Права дитини"

(внесений делегаціями 78 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

5 грудня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 49/209, 49/210, 49/211 і 49/212 від 23 грудня 1994 р.,

посилаючись також на рекомендації, вміщені у Віденській декларації і Програмі дій, прийнятих на Всесвітній конференції з прав людини у Відні 25 червня 1993 р., згідно з якими необхідно вжити заходів з метою досягнення до 1995 р. загальної ратифікації Конвенції з прав дитини і загального підписання Всесвітньої декларації про забезпечення виживання, захисту і розвитку дітей і Плану дій по її здійсненню, а також з метою їх дійового здійснення,

посилаючись далі на резолюції 1995/78 і 1995/79 Комісії з прав людини від 8 березня 1995 р.,

будучи переконаною в тому, що Конвенція про права дитини, прийнята її резолюцією 44/25 від 20 листопада 1989 р., як досягнення у нормотворчій діяльності ООН в галузі прав людини є позитивним внеском у захист прав дітей і забезпечення їх добробуту,

будучи серйозно занепокоєною тими застереженнями до Конвенції, які суперечать предмету і цілям цієї Конвенції або іншим чином суперечать міжнародному праву договорів, і на-

гадуючи, що у Віденській декларації і Програмі дій міститься настійливий заклик до держав зняти такі застереження,

знову підтверджуючи Віденську декларацію і Програму дій, в яких йдеться про необхідність зміцнення національних і міжнародних механізмів та програм захисту й охорони дітей, зокрема дівчат; дітей, залишених без нагляду; безпритульних дітей; дітей, які піддаються економічній і сексуальній експлуатації, включаючи дитячу порнографію, дитячу проституцію чи продаж органів; дітей, які страждають від хвороб, включаючи синдром набутого імунodefіциту; дітей з числа біженців і переміщених осіб; дітей, які знаходяться в тюремному ув'язненні; дітей у збройних конфліктах, а також дітей, які є жертвами голоду і засухи та інших надзвичайних ситуацій, а також про необхідність вжиття заходів по припиненню жіночого інфантициду і використання дітей на шкідливих для здоров'я роботах,

знову підтверджуючи також, що в усіх діях щодо дітей першочергова увага приділяється найкращому забезпеченню інтересів дитини,

усвідомлюючи важливу роль ООН і Дитячого фонду ООН у сприянні підвищенню добробуту дітей та їх розвитку,

із задоволенням відзначаючи важливу роботу, здійснену ООН, зокрема Комітетом з прав дитини, Спеціальним доповідачем з питання про торгівлю дітьми, дитячу проституцію і дитячу порнографію Комісії з прав людини, а також призначеним Генеральним секретарем експертом з питання про наслідки збройних конфліктів для дітей,

визнаючи також корисну роботу, здійснену відповідними міжурядовими й неурядовими організаціями з метою заохочення і захисту прав дитини,

знову підтверджуючи, що права дитини вимагають особливого захисту і постійного поліпшення становища дітей в усьому світі, а також їх розвитку і виховання в умовах миру і безпеки,

будучи глибоко занепокоєною триваючим погіршенням становища дітей у багатьох районах світу внаслідок збройних конфліктів і будучи переконаною у необхідності негайних дій,

будучи переконаною у тому, що діти, яких торкаються збройні конфлікти, потребують особливого захисту з боку міжнародного співтовариства і що існує необхідність у вжитті усіма державами заходів для полегшення їх важкого стану,

будучи глибоко занепокоєною тим, що становище дітей в багатьох районах світу залишається критичним внаслідок

соціальних й економічних умов, що не відповідають вимогам стихійних лих, збройних конфліктів, експлуатації, нетерпимості, безробіття, міграції з сільських районів у міста, неписьменності, голоду і хвороб, та будучи переконаною у необхідності вжиття невідкладних й ефективних заходів на національному і міжнародному рівнях,

будучи глибоко занепокоєною триваючою практикою використання дітей для проституції, сексуальними зловживаннями та іншими діями, які можуть також часто бути експлуатацією дитячої праці,

визнаючи існування ринку, який стимулює розширення цієї злочинної практики щодо дітей,

будучи стурбованою експлуатацією дитячої праці та тим, що з раннього віку вона не дозволяє великій кількості дітей, особливо в районах, вражених злиденністю, отримувати елементарну освіту і може піддавати надмірній небезпеці їх здоров'я і навіть їх життя,

будучи натхненою заходами, що вживаються урядами з метою викорінення економічної експлуатації дітей,

висловлюючи прагнення, на національному і міжнародному рівнях, покласти край експлуатації дитячої праці,

будучи сповненою рішучості захистити право дітей на життя і визнаючи обов'язок урядів проводити розслідування усіх випадків правопорушень щодо дітей, включаючи вбивства і насильство, та карати винних,

будучи глибоко занепокоєною зростаючою кількістю безпритульних дітей в усьому світі й злиденними умовами, в яких часто змушені жити ці діти,

вітаючи зусилля, вжиті деякими урядами з метою запровадження ефективних заходів для вирішення питання про безпритульних дітей,

визнаючи, що законодавства самого по собі недостатньо для попередження порушень прав людини і що урядам необхідно застосовувати свої закони на практиці і доповнювати законодавчі заходи ефективними діями, зокрема у таких галузях, як правоохоронна діяльність і чинення правосуддя, і у рамках соціальних програм і програм з питань освіти та державної охорони здоров'я.

I

Здійснення Конвенції про права дитини

1. **із задоволенням відзначає** безпрецедентну кількість — 181 державу, які ратифікували Конвенцію про права дитини

або приєдналася до неї, що є свідомством загальної прихильності до справи забезпечення прав дитини;

2. **настійливо закликає** всі держави, які ще не зробили цього, в першочерговому порядку підписати і ратифікувати Конвенцію або приєднатися до неї з метою досягнення до кінця 1995 р. загальної участі в ній;

3. **підкреслює** важливість багатостороннього виконання державами-учасницями положень Конвенції;

4. **настійливо закликає** держави—учасниці Конвенції, які зробили застереження, розглянути питання про відповідність їх застережень статті 51 Конвенції та іншим відповідним нормам міжнародного права з метою їх зняття;

5. **закликає** держави—учасниці Конвенції забезпечити, щоб освіта дитини здійснювалась відповідно до статті 29 Конвенції та щоб вона була спрямована, зокрема, на виховання поваги до прав людини і основних свобод, до Статуту ООН, до різних культур і на підготовку дитини до свідомого життя у вільному суспільстві в дусі порозуміння, миру, терпимості, рівноправності чоловіків та жінок і дружби між народами, етнічними, національними і релігійними групами, а також особами з числа корінного населення;

6. **закликає також** держави—учасниці Конвенції відповідно до своїх зобов'язань згідно зі статтею 42 широко інформувати про принципи і положення Конвенції як дорослих, так і дітей;

II

Захист дітей, яких торкаються збройні конфлікти

7. **закликає** держави повною мірою дотримуватися положень Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р. і Додаткових протоколів до них 1977 р., а також положення Конвенції про права дитини, які передбачають щодо дітей, яких торкаються збройні конфлікти, особливий захист і поводження;

8. **бере до відома** доповідь Генерального секретаря про конкретні заходи, вжиті для полегшення становища дітей, яких торкаються збройні конфлікти;

9. **із задоволенням бере до відома** доповідь Комітету з прав дитини про роботу його восьмої сесії і вміщені у ній рекомендації щодо становища дітей, яких торкаються збройні конфлікти;

10. **висловлює** свою підтримку роботі експерта, якому доручено провести всеосяжне дослідження становища дітей, яких торкаються збройні конфлікти, з мандатом, встановле-

ним Генеральною Асамблеєю в її резолюції 48/157 від 20 грудня 1993 р.;

11. **настійливо просить** держави-члени й установи ООН в рамках їх відповідних мандатів вжити належних заходів для сприяння розповсюдженню гуманітарної і надзвичайної допомоги на дітей й гуманітарного доступу до них в умовах збройного конфлікту і безпосередньо після такого конфлікту;

12. **пропонує** робочій групі по розробці проекту факультативного протоколу до Конвенції про права дитини, який стосується участі дітей у збройних конфліктах, продовжувати здійснення свого мандата;

III

Міжнародні заходи з попередження і викорінення торгівлі дітьми, дитячої проституції і дитячої порнографії

13. **із задоволенням відзначає** попередню доповідь Спеціального доповідача з питання торгівлі дітьми, дитячої проституції та дитячої порнографії;

14. **висловлює** свою підтримку роботі Спеціального доповідача, призначеного Комісією з прав людини, по вивченню в усьому світі питання торгівлі дітьми, дитячої проституції та дитячої порнографії;

15. **відзначає** заснування Економічною та Соціальною Радою в її резолюції 1994/9 від 22 червня 1994 року робочої групи відкритого складу, якій доручено в першочерговому порядку та у тісній взаємодії із Спеціальним доповідачем і Комітетом з прав дитини розробити керівні принципи щодо можливого проекту факультативного протоколу про торгівлю дітьми, дитячу проституцію та дитячу порнографію до Конвенції про права дитини, а також основні заходи по попередженню та викоріненню цієї ненормальної практики;

16. **просить** всі держави надавати підтримку зусиллям, які робляться в рамках системи ООН з метою вжиття ефективних міжнародних заходів для попередження та викорінення усіх видів такої практики, і розглянути питання про надання сприяння підготовці проекту факультативного протоколу до Конвенції про права дитини;

17. **вітає** скликання Всесвітнього конгресу з сексуальної експлуатації дітей з комерційними цілями, який буде проведено у Стокгольмі з 26 по 31 серпня 1996 р.;

IV

Ліквідація експлуатації дитячої праці

18. **заслихає** держави-члени, які ще не зробили цього, ратифікувати Конвенції Міжнародної організації праці щодо

ліквідації експлуатації дитячої праці, зокрема ті, що стосуються мінімального віку для прийому на роботу, відміни примусової праці і заборони особливо небезпечних робіт для дітей, і здійснювати їх;

19. **закликає** уряди вжити законодавчих, адміністративних, соціальних і просвітницьких заходів, з тим щоб забезпечити захист дітей від економічної експлуатації, зокрема захист від виконання будь-якої роботи, яка може становити небезпеку для здоров'я дитини або перешкоджати отриманню нею освіти, або заподіювати шкоди здоров'ю дитини чи її фізичному, розумовому, духовному, моральному чи соціальному розвитку;

20. **настійливо закликає** уряди вжити всіх необхідних заходів для ліквідації усіх крайніх форм дитячої праці, таких як примусова праця, підневільна праця та інші форми рабства;

21. **просить** уряди вжити заходів на національному і міжнародному рівнях у рамках багатосекторальних підходів, з тим щоб покласти край експлуатації дитячої праці відповідно до зобов'язань, взятих на Всесвітній зустрічі на вищому рівні в інтересах соціального розвитку, яка відбулася у Копенгагені у березні 1995 р., і четвертої Всесвітньої конференції по становищу жінок, яка відбулась у Пекіні у вересні 1995 р., враховуючи при цьому результати інших відповідних конференцій ООН;

22. **просить** Генерального секретаря у співробітництві з Міжнародною організацією праці, Дитячим фондом ООН та іншими відповідними організаціями подати доповідь про нинішні ініціативи і програми ООН і пов'язаних з нею установ, спрямовані на ліквідацію експлуатації дитячої праці, та про шляхи поліпшення співробітництва у цій галузі на національному і міжнародному рівнях;

V

Тяжке становище безпритульних дітей

23. **висловлює** серйозне занепокоєння у зв'язку з триваючим у всьому світі зростанням числа випадків і повідомлень про те, що безпритульні діти залучаються до серйозних злочинів, зловживання наркотиками, насильства і проституції та стають жертвами цих явищ;

24. **настійливо закликає** уряди продовжувати активний пошук всебічного вирішення проблем безпритульних дітей і вживати заходів для поновлення їх повноцінної участі у житті суспільства і забезпечення, зокрема, належного харчування, житла, медичного обслуговування й освіти;

25. **якомога настійливіше закликає** усі уряди гарантувати повагу всіх прав людини й основних свобод, особливо права

на життя, і вжити невідкладних заходів по попередженню вбивств безпритульних дітей і по боротьбі з тортурами та насиллям щодо них;

26. *підкреслює*, що суворе дотримання положень Конвенції про права дитини та інших відповідних документів про права людини є важливим кроком уперед у справі вирішення проблем щодо безпритульних дітей, і рекомендує, щоб Комітет з прав дитини та інші відповідні органи по контролю за дотриманням договорів приділяли увагу цій зростаючій проблемі при розгляді доповідей держав-учасниць;

27. *закликає* міжнародне співтовариство підтримати шляхом ефективного міжнародного співробітництва зусилля держав по поліпшенню становища безпритульних дітей і пропонує державам—учасникам Конвенції про права дитини при підготовці своїх доповідей Комітету з прав дитини враховувати цю проблему і розглянути питання про направлення прохань щодо технічних консультацій і допомоги для реалізації ініціатив, спрямованих на поліпшення становища безпритульних дітей, відповідно до статті 45 Конвенції;

VI

28. *пропонує* урядам, органам і організаціям системи ООН, включаючи Дитячий фонд ООН і відповідні механізми Комісії з прав людини, і міжурядовим і неурядовим організаціям співробітничати одне з одним і забезпечувати більш широке інформування громадськості та здійснювати більш ефективні дії для вирішення проблеми дітей, які живуть у винятково важких умовах, шляхом забезпечення, поряд з іншими заходами, здійснення і підтримки проектів у галузі розвитку, які можуть позитивно впливати на становище цих дітей;

29. *просить* Спеціального доповідача з питання торгівлі дітьми, дитячої проституції і дитячої порнографії подати попередню доповідь Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії;

30. *просить* Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії доповідь про права дитини, яка містить інформацію про стан Конвенції про права дитини, про висновки експерта з питання впливу збройних конфліктів на дітей і щодо проблеми експлуатації дитячої праці, її причин і наслідків, відповідно до пункту 22;

31. *постановляє* продовжити розгляд цього питання на своїй 51-й сесії по пункту "Права дитини".

(Док. ООН А/С.3/50/L28
Архів МЗС України)

**Переглянутий проект резолюції
“Зміцнення ролі ООН у підвищенні ефективності
принципу періодичних і справжніх виборів
та сприянні демократизації”**

(внесений делегаціями 63 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

5 грудня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої попередні резолюції з цього питання, особливо резолюції 48/131 від 20 грудня 1993 р. і 49/190 від 23 грудня 1994 р.,

посилаючись також на Віденську декларацію і Програму дій, прийняті Всесвітньою конференцією з прав людини, яка відбулась 14–25 червня 1993 р. у Відні, особливо на визнання в них того факту, що сприяння, яке надається на прохання урядів у проведенні вільних і справедливих виборів, у тому числі шляхом надання допомоги щодо виборів в аспектах прав людини, та інформування громадськості про вибори, має особливо важливе значення для зміцнення і створення установ, пов'язаних з правами людини, і зміцнення плюралістичного цивільного суспільства, та що особлива увага має приділятися заходам, які сприяють досягненню цих цілей,

підтверджуючи, що допомога у проведенні виборів і підтримка у сприянні демократизації надаються лише на конкретне прохання заінтересованих держав-членів,

визначаючи доцільність всебічного і збалансованого підходу до діяльності, здійснюваної ООН у цій галузі, з метою сприяння зміцненню демократії й прав людини у відповідній країні,

вітаючи підтримку, що надається державами діяльності ООН у допомозі у проведенні виборів, зокрема шляхом направлення експертів і спостерігачів за проведенням виборів, а також шляхом направлення внесків до Цільового фонду ООН для нагляду за виборами,

розглянувши доповідь Генерального секретаря,

відзначаючи триваючу велику кількість і мінливий характер прохань про надання допомоги у проведенні виборів з боку держав-членів,

1. **бере до відома** доповідь Генерального секретаря про діяльність ООН, спрямовану на підвищення ефективності принципу періодичних і справжніх виборів;

2. **високо оцінює** допомогу у проведенні виборів, надану ООН державам-членам на їх прохання, просить продовжувати надавати таку допомогу з урахуванням конкретних обставин відповідно до затверджених керівних принципів щодо надання допомоги у проведенні виборів, визнаючи, що основну відповідальність за організацію вільних і справедливих виборів несуть уряди, і просить також Відділ з питань надання допомоги у проведенні виборів Департаменту з політичних питань Секретаріату продовжувати на регулярній основі інформувати держави-члени про отримані прохання, відповіді на такі прохання та про характер допомоги, яка надається;

3. **просить**, щоб ООН, перш ніж взяти зобов'язання по наданню допомоги у проведенні виборів державі, яка зробила запит, продовжувала здійснювати зусилля з метою переконання у тому, чи є достатньо часу для організації і проведення ефективної місії по наданню такої допомоги, чи є умови, що дозволяють проведення вільних і справедливих виборів, та чи можуть бути виділені кошти для підготовки належної і всеосяжної доповіді про результати такої місії;

4. **високо цінує** кроки, зроблені ООН для забезпечення безперервності і зміцнення процесу демократизації в окремих державах-членах, які просили про допомогу, включаючи надання допомоги до і після проведення виборів та організацію місій по оцінці потреб, спрямованих на розробку програм, які могли б сприяти зміцненню процесу демократизації, і просить зміцнювати такі зусилля;

5. **рекомендує** Відділу з питань надання допомоги у проведенні виборів, за необхідності, надавати державам, які просять про таку допомогу, та органам по проведенню виборів допомогу після їх проведення, з метою сприяти стабільності і послідовності виборчих процесів в їх країнах, як про це говориться у доповіді Генерального секретаря, та вивчити у співробітництві з відповідними управліннями ООН засоби більш чіткого визначення діяльності, пов'язаної із зміцненням демократії, яку ООН могла б з користю здійснювати у рамках сприяння зусиллям заінтересованих держав щодо цього;

6. **просить** Генерального секретаря вжити подальших заходів по підтримці держав, які просять про допомогу, шляхом, зокрема, забезпечення того, щоб Верховний комісар ООН з прав людини мав можливість відповідно до свого мандата і

через Центр з прав людини Секретаріату надавати підтримку діяльності по демократизації, пов'язаній з правами людини, включаючи, зокрема, підготовку кадрів і просвіту в галузі прав людини, надання допомоги у проведенні законодавчої реформи в галузі прав людини, зміцнення і реформування судової системи, надання допомоги національним органам, які займаються правами людини, і надання консультативних послуг з питань приєднання до договорів, подання доповідей і міжнародних зобов'язань в галузі прав людини;

7. високо оцінює здійснювані Програмою розвитку ООН програми допомоги по проведенню реформи цивільної служби та організації управління, особливо програми посилення участі і зв'язків між відповідними прошарками суспільства і урядами;

8. нагадує про заснування Генеральним секретарем Цільового фонду ООН для нагляду за виборами і закликає держави-члени розглянути можливість робити внески до цього Фонду;

9. підкреслює важливе значення координації у рамках системи ООН, включаючи співробітництво з Центром з прав людини, Департаментом з підтримки розвитку й управлінського обслуговування Секретаріату та Програмою розвитку ООН, які надають консультативні послуги і технічну допомогу державам, що роблять запит, і пропонує Відділу з питань надання допомоги у проведенні виборів продовжувати інформувати їх про отримані прохання щодо надання допомоги у проведенні виборів;

10. із задоволенням відзначає додаткові зусилля, що робляться для розширення співробітництва з іншими міжнародними, урядовими й неурядовими організаціями з метою сприяння тому, щоб заходи, які вживаються у відповідь на прохання про надання допомоги у проведенні виборів, були більш широкими й орієнтованими на конкретні потреби;

11. просить Генерального секретаря виділити у розпорядження Відділу з питань надання допомоги у проведенні виборів належні людські й фінансові ресурси в рамках регулярного бюджету Організації і наявних ресурсів, з тим щоб дозволити йому виконати свій мандат, і надалі забезпечувати, щоб Центр з прав людини мав можливість відповідати, у рамках свого мандата та у тісній координації з Відділом з питань надання допомоги у проведенні виборів, на зростаючу кількість прохань від держав-членів про надання консультативних послуг у галузі надання допомоги у проведенні виборів;

12. **відзначає** зміну характеру прохань про допомогу, а також зростаючу потребу в конкретних видах експертної допомоги, спрямованої на підтримку і зміцнення існуючого потенціалу уряду, який робить запит, зокрема шляхом розширення потенціалу органів по проведенню виборів;

13. **рекомендує** Генеральному секретареві вивчити шляхи подальшого удосконалення координації та зміцнення зусиль Відділу з питань надання допомоги у проведенні виборів, Центру з прав людини і системи ООН в цілому по виконанню обов'язків, які зросли і змінюються, та розширеного мандата в галузі надання допомоги у проведенні виборів і демократизації, як про це йдеться у цій резолюції, і включити його рекомендації з цього питання до його доповіді Генеральній Асамблеї на її 52-й сесії;

14. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 52-й сесії доповідь про здійснення резолюції 49/190 та цієї резолюції, зокрема про стан розгляду прохань держав-членів щодо надання допомоги у проведенні виборів і контролю за виборами, а також про його зусилля по зміцненню підтримки з боку Організації процесу демократизації в державах-членах.

(Док. ООН А/С.3/50/L.59

Архів МЗС України)

[634]

Проект резолюції
“Зміцнення Управління
Верховного комісара ООН
з прав людини (Центру з прав людини)”

*(внесений делегаціями 73 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)*

5 грудня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

посилаючись на свої резолюції 44/135 від 15 грудня 1989 р., 45/180 від 21 грудня 1990 р., 46/111 і 46/118 від 17 грудня 1991 р., 48/129 від 20 грудня 1993 р. і 49/195 від 23 грудня 1994 р. та беручи до уваги усі відповідні резолюції Економічної і Соціальної Ради та Комісії з прав людини,

вважаючи, що сприяння загальному поважанню і дотриманню прав людини та основних свобод є однією з основних

цілей ООН, закріплених у Статуті ООН, та одним з пріоритетних видів діяльності Організації,

беручи до уваги, що у Віденській декларації і Програмі дій Всесвітня конференція з прав людини, яка відбулася у Відні 14–25 червня 1994 р., будучи стурбованою зростаючою невідповідністю між діяльністю Центру з прав людини Секретаріату та наданими для здійснення його діяльності людськими, фінансовими та іншими ресурсами та враховуючи потреби в ресурсах для інших важливих програм ООН, просила Генерального секретаря і Генеральну Асамблею вжити термінових заходів щодо значного збільшення ресурсів для програм у галузі прав людини,

відзначаючи, що у Віденській декларації і Програмі дій Всесвітня конференція з прав людини підкреслила важливість зміцнення Центру,

беручи до уваги запровадження посади Верховного комісара ООН з прав людини, а також мандат для цієї посади, включаючи його координуючу роль і загальне керівництво діяльністю Центру, а також прохання Генеральної Асамблеї в резолюції 48/141 про виділення відповідного персоналу і ресурсів для забезпечення виконання Верховним комісаром свого мандата, та із стурбованістю відзначаючи, що відповідь на це прохання не відповідає потребам,

відзначаючи, що Верховний комісар і Центр утворюють єдине ціле, в рамках якого Верховний комісар визначає директивні напрями і пріоритети діяльності, а Центр здійснює цю політику під керівництвом помічника Генерального секретаря з прав людини,

враховуючи той факт, що до обов'язків Верховного комісара входить, зокрема, проведення діалогу з усіма урядами у рамках здійснення його мандата з метою заохочення і захисту усіх прав людини та раціоналізація, адаптація, зміцнення й удосконалення механізму ООН в галузі прав людини для підвищення його дієвості й ефективності,

відзначаючи триваючу наявність серйозної незбалансованості між мандатами, які повинні здійснюватись у рамках програми в галузі прав людини, і ресурсами, які є для здійснення цих мандатів,

будучи стурбованою скрутним фінансовим становищем і недостатньою укомплектованістю кадрами Управління Верховного комісара і Центру, що створює серйозні перешкоди для повного і своєчасного здійснення ними своїх мандатів, у тому числі мандатів щодо права на розвиток,

визначаючи, що хоча подальше поліпшення функціонування і підвищення ефективності діяльності Центру, поряд з приділенням пильної уваги належним методам управління, необхідні для того, щоб Центр міг справлятися із своїм постійно зростаючим робочим навантаженням, належні методи управління мають підкріплюватися додатковими ресурсами, які відповідають додатковим завданням,

вважаючи сучасний процес підвищення дієвості й ефективності Центру, а також уже вжиті заходи по зміцненню його адміністративних послуг,

визначаючи, що цей процес буде сприяти зміцненню функціональної основи для комплексних і об'єднаних заходів Секретаріату в галузі прав людини,

нагадуючи, що у своїй доповіді Спеціальній комісії Економічної і Соціальної Ради Комісія з прав людини знову підтвердила, що при прийомі на службу співробітників на всіх рівнях необхідно керуватися, головним чином, необхідністю забезпечити високий рівень працездатності, компетентності і сумлінності та що вона переконана у тому, що це можливо поєднати з принципом справедливого географічного розподілу, та враховуючи пункт 3 статті 101 Статуту ООН,

беручи до відома доповідь Генерального секретаря про зміцнення Центру з прав людини Секретаріату, а також доповідь Верховного комісара ООН з прав людини,

1. **підтримує і заохочує** зусилля Генерального секретаря по підвищенню ролі і подальшому поліпшенню функціонування Центру з прав людини Секретаріату під загальним керівництвом Верховного комісара ООН з прав людини;

2. **підкреслює** необхідність забезпечити, щоб Верховному комісару та Центру негайно були надані усі необхідні фінансові, матеріальні і кадрові ресурси, з тим щоб надати їм можливість дієво, ефективно й оперативно, повною мірою і своєчасно здійснювати покладені на них мандати;

3. **просить** Генерального секретаря надати додаткові кадрові і фінансові ресурси, щоб підвищити можливості Верховного комісара і Центру ефективно виконувати їх відповідні мандати та здатність здійснювати передбачену їх мандатами оперативну діяльність та забезпечувати ефективну координацію зусиль з іншими відповідними частинами системи ООН у матеріально-технічних і адміністративних питаннях, з урахуванням необхідності фінансування та здійснення заходів ООН щодо розвитку;

4. **повністю підтримує** Верховного комісара в його зусиллях по зміцненню Програми ООН в галузі прав людини,

зокрема шляхом вжиття заходів, спрямованих на структурну перебудову Центру з метою підвищення його дієвості й ефективності;

5. **просить** Генерального секретаря подати Комісії з прав людини на її 52-й сесії проміжну доповідь, а Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії — кінцеву доповідь з питання про зміцнення Програми в галузі прав людини та про заходи, вжиті з метою здійснення цієї резолюції.

(Док. ООН А/С.3/50/L.62
Архів МЗС України)

[635]

Проект резолюції
“Четверта Всесвітня конференція
по становищу жінок”

(внесений делегаціями 105 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

6 грудня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

відзначаючи із задоволенням успішне завершення четвертої Всесвітньої конференції по становищу жінок, яка відбулася у Пекіні 4–15 вересня 1995 р. і після закінчення якої були прийняті Пекінська декларація і Платформа дій, спрямовані на прискорення здійснення Найробіських перспективних стратегій у галузі поліпшення становища жінок на період до 2000 р.,

1. **висловлює** свою глибоку вдячність уряду Китайської Народної Республіки за можливість проведення четвертої Всесвітньої конференції по становищу жінок у Пекіні та за чудові приміщення, персонал й обслуговування, люб'язно надані у розпорядження Конференції;

2. **бере до відома** доповідь четвертої Всесвітньої конференції по становищу жінок;

3. **схвалює** Пекінську декларацію і Платформу дій, прийняті на Конференції 15 вересня 1995 р.;

4. **закликає** усі держави і всі органи системи ООН та інші міжнародні організації, а також неурядові організації вжити заходів для ефективного здійснення Пекінської декларації і Платформи дій.

(Док. ООН А/50/L.46
Архів МЗС України)

Переглянутий проект резолюції “Торгівля жінками і дівчатами”

(внесений делегаціями 24 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

11 грудня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

знову підтверджуючи принципи, які містяться у Загальній декларації прав людини, Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок, Міжнародних пактах про права людини, Конвенції проти тортур та інших жорстоких, не-людських чи принижуючих гідність видів поводження і покарання, Конвенції про права дитини і Декларації про викорінення насильства щодо жінок,

нагадуючи про те, що у Віденській декларації і Програмі дій, прийнятих Всесвітньою конференцією з прав людини 25 червня 1993 р., підтверджується, що права людини жінок і дівчат є невід’ємною, складовою і неподільною частиною загальних прав людини,

вітаючи Програму дій Міжнародної конференції ООН по народонаселенню і розвитку, яка відбулася 5–13 вересня 1994 р. в Каїрі, у якій, серед іншого, міститься заклик до усіх урядів запобігати усім формам міжнародної торгівлі мігрантами, особливо з метою проституції, а також заклик до урядів приймаючих країн та країн походження застосовувати ефективні санкції проти осіб, які організують нелегальну міграцію, експлуатують нелегальних мігрантів або займаються торгівлею нелегальними мігрантами, та особливо проти тих, хто бере участь в будь-якій формі у міжнародній торгівлі жінками і дівчатами,

нагадуючи також про те, що на Всесвітній зустрічі на вищому рівні в інтересах соціального розвитку, яка відбулася 6–12 березня 1995 р. в Копенгагені, була визнана та небезпека для суспільства, яку становить торгівля жінками і дітьми,

вітаючи також ініціативи, з якими виступили Комісія з попередження злочинності і кримінального правосуддя та дев’ятий Конгрес з попередження злочинності і поводження з правопорушниками, що відбувся 29 квітня – 10 травня 1995 р. у Каїрі, щодо кримінального переслідування осіб, які займаються підпільною торгівлею нелегальними мігрантами,

погоджуючись з висновком, який був зроблений у Платформі дій четвертої Всесвітньої конференції по становищу жінок, яка відбулась 4—15 вересня 1995 р. у Пекіні, про те, що ефективна боротьба з торгівлею жінками та дівчатами з метою проституції є проблемою, яка викликає серйозну міжнародну занепокоєність,

посилаючись на свою резолюцію 49/166 від 23 грудня 1994 р. і резолюцію 39/6 Комісії по становищу жінок від 29 березня 1995 р.,

відзначаючи роботу міжурядових й неурядових організацій по збору інформації про масштаби і складність проблеми торгівлі жінками і дівчатами, наданню притулку жінкам і дітям, які є жертвами такої торгівлі, і здійсненню їх добровільної репатріації у країни їх походження,

відзначаючи із занепокоєнням зростання кількості жінок і дівчат з країн, що розвиваються, і деяких країн з перехідною економікою, які стають жертвами торговців, і визнаючи, що проблема торгівлі існує також і щодо хлопчиків,

усвідомлюючи невідкладну необхідність вжиття ефективних заходів на національному, регіональному і міжнародному рівнях для захисту жінок і дівчат від подібної огидної торгівлі,

1. **відзначає** із задоволенням доповідь Генерального секретаря з питання торгівлі жінками і дівчатами;

2. **закликає** уряди вжити належних заходів для врахування корінних факторів, включаючи зовнішні фактори, які сприяють торгівлі жінками і дівчатами з метою проституції та інших форм комерційного сексу, примусу до шлюбу і поневоленої праці, з метою ліквідації торгівлі жінками, у тому числі шляхом зміцнення існуючого законодавства з метою поліпшення захисту прав жінок і дівчат та покарання винних шляхом застосування як кримінального переслідування, так і заходів з боку громадськості;

3. **пропонує** урядам боротися з торгівлею жінками і дітьми шляхом скоординованих на національному і міжнародному рівнях заходів, одночасно з цим створюючи чи зміцнюючи установи, покликані захищати жертви торгівлі жінками і дітьми, і забезпечувати, щоб жертви отримували необхідну допомогу, у тому числі послуги у сфері юридичної допомоги, доступні з погляду мови і культури, з метою їх повного захисту, лікування і реабілітації;

4. **пропонує також** урядам розглянути питання про розробку стандартних мінімальних правил гуманного поводжен-

ня з жертвами торгівлі людьми, які відповідали б стандартам у галузі прав людини;

5. **настійливо закликає** відповідні уряди підтримувати всебічні практичні підходи міжнародного співтовариства щодо допомоги жінкам і дітям, які є жертвами транснаціональної торгівлі, у поверненні на батьківщину і соціальній реінтеграції в своїх країнах;

6. **пропонує** державам-членам вивчити можливість підписання і ратифікації Конвенції про боротьбу з торгівлею людьми й експлуатацією проституції третіми особами, міжнародних угод про боротьбу з рабством та інших відповідних міжнародних документів або приєднання до них;

7. **пропонує** Верховному комісару ООН з прав людини при вивченні перешкод на шляху здійснення прав людини жінок, зокрема у рамках своїх контактів із Спеціальним доповідачем Комісії з прав людини з питань про насильство щодо жінок і Соціальним доповідачем Комісії з прав людини з питання торгівлі дітьми, дитячої проституції і дитячої порнографії, включити розгляд питання торгівлі жінками і дівчатами до своїх першочергових завдань;

8. **закликає** також Центр з прав людини Секретаріату включити розгляд питання торгівлі жінками і дівчатами до своєї програми роботи у рамках надання консультативних послуг, послуг у галузі професійної підготовки та інформації з метою надання допомоги урядам держав-членів, на їх прохання, у вжитті заходів по попередженню подібної торгівлі шляхом просвіти і проведення відповідних інформаційних кампаній;

9. **пропонує** Комісії з прав людини сприяти подальшому розгляду Робочою групою з сучасних форм рабства Підкомісії з попередження дискримінації і захисту меншин питання про торгівлю жінками і дівчатами в рамках своєї Програми дій по попередженню торгівлі людьми й експлуатації проституції третіми особами;

10. **просить** Комісію з попередження злочинності розглянути належні наступні заходи за підсумками дев'ятого Конгресу з попередження злочинності і поведження з правопорушниками щодо заходів по вирішенню проблем торгівлі жінками і дітьми, подати звичайними каналами відповідну доповідь Генеральному секретареві для включення до його доповіді Генеральній Асамблеї;

11. **пропонує** відповідним міжурядовим і неурядовим організаціям надавати консультативні послуги урядам, на їх про-

хання, у плануванні й розробці ними програм реабілітації жертв торгівлі та у підготовці персоналу, який буде безпосередньо займатися здійсненням цих програм;

12. **постановляє** у рамках Міжнародного дня боротьби за скасування рабства, який намічено провести 2 грудня 1996 р., приділити особливу увагу проблемі торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і присвятити одне засідання 51-ї сесії Генеральної Асамблеї обговоренню цієї проблеми;

13. **просить** Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї на її 51-й сесії по пункту "Поліпшення становища жінок" всеосяжну доповідь про здійснення цієї резолюції з належним урахуванням можливих заходів по удосконаленню процедури подання доповідей.

(Док. ООН А/С.3/50/L.26/Rev.1
Архів МЗС України)

[637]

Переглянутий проект резолюції "Підприємництво і розвиток"

(внесений делегаціями 4 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

11 грудня 1995 р.

Генеральна Асамблея,

*знову підтверджуючи свою резолюцію 48/180 від 21 грудня 1993 р.,

беручи до відома подану доповідь Генерального секретаря про політику і заходи, пов'язані з підприємництвом, приватизацією, демонополізацією та адміністративним дерегулюванням,

беручи до відома також главу IV "Огляду світового економічного і соціального становища, 1995 рік",

беручи до відома далі доповідь Комітету з міжнародної угоди про незаконні платежі про роботу його першої і другої сесій, доповідь Комісії з транснаціональних корпорацій про зусилля ООН у вирішенні проблем корупції і роботу, виконану на інших міжнародних форумах з проблем корупції,

з інтересом очікуючи розгляд Економічною і Соціальною Радою доповіді 12-ї наради експертів про програму ООН в галузі державного управління і розвитку,

усвідомлюючи необхідність ширше задіяти приватний сектор у наданні інфраструктурних послуг, серед іншого, в рам-

ках спільних підприємств за участю суб'єктів державного і приватного секторів, зокрема у країнах, що розвиваються, і країнах з перехідною економікою, при одночасному забезпеченні надання найважливіших послуг та охорони навколишнього середовища,

визначаючи важливу роль урядів у створенні на основі забезпечення гласності та участі слухних умов, які сприяють розвитку підприємництва і приватизації, перш за все у формуванні судової, виконавської та законодавчої бази, необхідної для ринкового обміну товарами і послугами та ефективного управління,

беручи до відома матеріали Всесвітньої конференції на рівні міністрів з питання про організовану транснаціональну злочинність (Неаполь, 21–23 листопада 1994 р. і Буенос-Айрес, листопад 1995 р.), а також дев'ятого Конгресу ООН з попередження злочинності й поводження з правопорушниками (Каїр, 29 квітня–8 травня 1995 р.), зокрема про розгляд на цих форумах питання про незаконні платежі у міжнародних ділових операціях,

визначаючи необхідність міжнародного співробітництва у боротьбі з проблемою незаконних платежів у міжнародних ділових операціях, подібно тому, як це має місце у ході роботи над проектом міжнародної угоди з незаконних платежів, з метою сприяння підвищенню ступеня підзвітності й створенню стабільних і передбачуваних умов для міжнародних ділових операцій і визнаючи далі, що міжнародні зусилля у цій галузі потребують співробітництва усіх заінтересованих країн,

1. **високо оцінює** діяльність різних суб'єктів у рамках цивільного суспільства по сприянню розвитку підприємництва у сфері створення дрібних і середніх підприємств, а також приватизації, демонополізації та спрощення адміністративних процедур;

2. **пропонує** державам-членам, просить Генерального секретаря і закликає та спонукає відповідні органи, організації і програми системи ООН продовжувати сприяти активній участі у процесі на підтримку підприємництва, приватизації, демонополізації та спрощення адміністративних процедур, як це передбачається в резолюції 48/180 Асамблеї;

3. **пропонує** державам-членам, просить Генерального секретаря і закликає і спонукає відповідні органи, організації й програми системи ООН у рамках їх відповідних заходів з надання інфраструктурних послуг ширше залучати приватний

сектор до ефективного будівництва, експлуатації та утримання інфраструктури;

4. *з інтересом чекає* початку своєї поновленої сесії у березні—квітні 1996 р., на якій вона розгляне питання про державне управління і розвиток та займеться, серед іншого, питанням про роль уряду і державних органів управління у підтримці розвитку приватного сектора шляхом, зокрема, перебудови державного сектора;

5. *вітає* продовження роботи з проблем незаконних платежів на відповідних міжнародних форумах, включаючи ООН, з урахуванням вже досягнутого прогресу у цьому питанні;

6. *рекомендує* Економічній і Соціальній Раді на її організаційній сесії 1996 р. визначити графік подальшої роботи з метою завершити підготовку проекту міжнародної угоди про незаконні платежі, включаючи розгляд проекту на основній сесії 1996 р. Ради, і рекомендує Раді подати Асамблеї доповідь на її 51-й сесії;

7. *постановляє* включити до порядку денного своєї 52-ї сесії пункт “Розвиток і міжнародне економічне співробітництво: підприємництво і розвиток”.

(Док. ООН А/С.2/50/L.41/Rev.1
Архів МЗС України)

[638]

**Переглянутий проект резолюції
“Зміцнення міжнародного співробітництва
і координація зусиль у справі вивчення,
пом'якшення і мінімізації наслідків
Чорнобильської катастрофи”**

(внесений делегаціями 5 країн, у т. ч. України,
на 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН)

13 грудня 1995 р.

Генеральна Асамблея,
підтверджуючи свої резолюції 45/190 від 21 грудня 1990 р., 46/150 від 18 грудня 1991 р., 47/165 від 18 грудня 1992 р. і 48/206 від 21 грудня 1993 р.,

посилаючись на резолюції Економічної та Соціальної Ради 1990/50 від 13 липня 1990 р., 1991/51 від 26 липня 1991 р. і

1992/38 від 30 липня 1992 р., а також на рішення 1993/232 Ради від 22 липня 1993 р.,

беручи до відома рішення, прийняті органами, організаціями і програмами системи ООН на виконання положень резолюцій Генеральної Асамблеї 45/190, 46/150, 47/165 і 48/206,

з вдячністю відзначаючи внесок держав-членів і організацій системи ООН у розвиток співробітництва у галузі пом'якшення і мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи, діяльність регіональних та інших організацій, зокрема Комісії Європейських співтовариств, а також двосторонню діяльність і діяльність неурядових організацій,

вітаючи зобов'язання, взяті державами-членами у Декларації з нагоди 50-ї річниці ООН, прийнятої 24 жовтня 1995 р., розвивати співробітництво в галузі зменшення небезпеки стихійних лих і у справі зменшення небезпеки великих технологічних й антропогенних катастроф, надання надзвичайної допомоги в разі стихійних лих, допомоги у наступний період відбудови і гуманітарної допомоги — з метою зміцнення можливостей постраждалих країн вживати адекватних заходів у таких ситуаціях,

враховуючи майбутню десятю річницю катастрофи на Чорнобильській АЕС, яка стала найбільшою технологічною катастрофою з погляду її масштабів, призвела до гуманітарних, екологічних, соціальних й економічних наслідків, а також наслідків у галузі охорони здоров'я і породила проблеми, які викликають загальну стурбованість і вимагають для свого вирішення налагодження широкого й активного міжнародного співробітництва і координації зусиль в цій галузі на міжнародному і національному рівнях,

висловлюючи глибоку занепокоєність у зв'язку з триваючим впливом цієї катастрофи на життя і здоров'я людей, особливо дітей, у постраждалих районах Білорусії, Російської Федерації та України, а також в інших країнах, яких найбільшим чином торкнулася Чорнобильська катастрофа,

відзначаючи готовність України, у принципі, закрити Чорнобильську АЕС до 2000 р., враховуючи необхідність адекватної підтримки з боку відповідних країн і міжнародних організацій,

беручи до відома доповідь Генерального секретаря про здійснення резолюції 48/206 Генеральної Асамблеї,

1. **просить** Генерального секретаря продовжити його зусилля по здійсненню резолюцій Генеральної Асамблеї 45/190, 46/150, 47/165 і 48/206 та, використовуючи існуючі механізми

координації, зокрема Координатора ООН з міжнародного співробітництва у зв'язку з Чорнобильською катастрофою, продовжувати тісне співробітництво з установами системи ООН, а також з регіональними та іншими відповідними організаціями для сприяння регулярному обміну інформацією, співробітництву і координації багатосторонніх і двосторонніх зусиль в цих галузях при здійсненні програм і конкретних проєктів, серед іншого, у рамках відповідних угод і домовленостей;

2. пропонує державам-членам, зокрема державам-донорам, відповідним багатостороннім фінансовим установам, а також іншим відповідним членам міжнародного співтовариства, включаючи неурядові організації, надавати підтримку зусиллям, які робляться Білорусією, Російською Федерацією й Україною для подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, і просить Генерального секретаря звернутися до держав-членів із закликом продовжити надавати і збільшити таку допомогу;

3. відзначає створення в Україні Міжнародного дослідно-технологічного центру з ядерних і радіаційних аварій як важливого кроку вперед на шляху до розширення можливостей міжнародного співтовариства по вивченню, пом'якшенню й мінімізації наслідків таких аварій і пропонує усім зацікавленим сторонам взяти участь у діяльності Центру;

4. проголошує 26 квітня 1996 р. Міжнародним днем пам'яті у зв'язку з десятою річницею аварії на Чорнобильській АЕС і пропонує державам-членам провести відповідні заходи на згадку про цю трагічну подію і підвищити рівень інформованості громадськості щодо наслідків подібних катастроф для здоров'я людей та навколишнього середовища у всьому світі;

5. просить Генерального секретаря подати Генеральній Асамблеї для розгляду на її 52-й сесії у рамках окремого підпункту доповідь про здійснення цієї резолюції.

*(Док. ООН А/50/L.26/Rev.1
Архів МЗС України)*

**ІІІ. ЛИСТИ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА
УКРАЇНИ ПРИ ООН ТА СПІЛЬНІ
З ДЕЛЕГАЦІЯМИ ІНШИХ КРАЇН ЛИСТИ
НА ІМ'Я ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ООН**

[639]

**Лист
Постійного представника УРСР при ООН
на ім'я Генерального секретаря**

26 квітня 1991 р.

Ваша Високість,

Маю честь направити Вам текст Звернення Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки у зв'язку з п'ятою річницею Чорнобильської катастрофи.

Прошу розповсюдити текст цього листа і додаток до нього як офіційний документ 46-ї сесії Генеральної Асамблеї з пунктів 12, 70, 78 і 88.

Г.УДОВЕНКО

Посол,

Постійний Представник УРСР при ООН

Додаток

**Звернення
Верховної Ради Української РСР у зв'язку
з п'ятою річницею Чорнобильської катастрофи**

П'ять років тому вибухнув четвертий блок Чорнобильської атомної електростанції. Лише у нашій республіці під смертельною загрозою радіаційного забруднення опинилося близько двох мільйонів людей, 116 районів і цілі великі міста, величезні лісові масиви і земельні угіддя, річки й повітря. Але найгіркіші втрати — сотні, тисячі людських життів, яких ми й досі не підраховали.

Зараз в Україні, мабуть, важко знайти людину, в серце якої не стукав би радіаційний попел Чорнобиля, душу якої б не ятрила його невимовна біль. Мова йде, по суті, про нашу

національну трагедію, всі наслідки якої і досі ще до кінця не з'ясовані і не осмислені.

І висловлюючи сьогодні глибоке співчуття всім, хто постраждав, поніс втрати від аварії, запевняємо виборців, громадян, населення республіки, що Верховна Рада Української РСР і уряд України цілком усвідомлюють складність чорнобильської ситуації, робили і роблять все можливе для зменшення її смертоносного впливу.

Як відомо, уже другий рік реалізується Державна програма невідкладних заходів з подолання наслідків аварії. Її виконання перебуває під постійним контролем Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР. Установлено мораторій на будівництво в республіці нових ядерних блоків й прийнято рішення про поступовий вивід ЧАЕС з експлуатації. Україна проголошена зоною екологічної біди.

Прийнято також цілий пакет законодавчих актів, покликаних регулювати статус громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської аварії, є учасниками її ліквідації, а також правовий режим територій, які зазнали радіоактивного забруднення. Розроблена концепція проживання населення на територіях з підвищеними рівнями радіоактивного забруднення, створюється Республіканський центр радіаційної медицини і радіології.

Роблячи все, що в наших силах, для захисту населення від наслідків аварії, Верховна Рада УРСР, уряд республіки разом з тим добивається і від союзного уряду неухильного виконання прийнятих зобов'язань щодо відшкодування збитків, заподіяних Чорнобилем.

Верховна Рада також розраховує на участь світової громадськості, у тому числі української діаспори, яка з розумінням сприймає наші зусилля і наші дії, надає практичну допомогу.

З свого боку, ми добре розуміємо, що проблем і труднощів у цій неймовірно важкій справі багато. Вони обумовлені різними причинами, серед яких й ті негативні кризові явища, які протягом останнього часу мають місце в соціально-економічному житті республіки й країни. Але при всьому цьому будемо оптимістами. За п'ять років зроблено дуже мало. Але сьогодні новий український парламент і уряд визначились, що і як робити далі.

З нами наша віра в те, що ми виживемо і в цій біді, оскільки ми все-таки на своїй землі. З нами всі добрі і чесні люди в країні і за її межами, всі ті, кому небайдуже майбутнє планети.

З нами, нарешті, віра в нашу державу — суверенну Україну, яку ми будуємо, віра в творчі сили народу, його працелюбність, мудрість, вміння виходити з найскладніших ситуацій.

Ми в скорботі схиляємо свої голови над могилами тих, кого вихопив з наших лав Чорнобиль, ми дякуємо тисячам ліквідаторів і поділяємо скорботу і ностальгію тисяч людей, виселених з рідних місць. Ми беремо і на себе провину попереднього парламенту і попереднього уряду перед тими, хто і п'яту річницю Чорнобиля зустрічає на ураженій радіацією землі.

Схиляємося перед тобою, народе, за мужність і терпіння. Разом ми вистоїмо і переможемо!

Верховна Рада Української РСР

(Док. ООН А/46/163

Архів МЗС України)

[640]

Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

6 грудня 1991 р.

Маю честь направити Вам текст Звернення Верховної Ради (парламенту) України до парламентів і народів світу, прийнятого 5 грудня 1991 р. (див. додаток).

Прошу Вас розповсюдити цей лист і додаток до нього як офіційний документ Генеральної Асамблеї по пунктах 56, 60, 61, 62, 68, 77, 93, 98, 127 і 135 порядку денного.

Г.УДОВЕНКО

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

Звернення
парламенту України до парламентів і народів світу,
прийняте 5 грудня 1991 р.

1 грудня 1991 р. народ України вільним волевиявленням підтвердив "Акт проголошення незалежності України", схвалений Верховною Радою України 24 серпня ц. р.

Більше ніж 90 відсотків учасників референдуму висловились за незалежну Україну.

Демократичність референдуму і відсутність порушень у ході його проведення засвідчують спостерігачі від парламентів багатьох країн світу, представники Європарламенту, Бюро по вільних виборах НБСЕ, української і закордонної громадськості.

Здійснились одвічні мрії і прагнення одного із самих численних народів Європи — відродити свою неодноразово зруйновану державність.

Договір 1922 р. про утворення Союзу РСР Україна вважає по відношенню до себе недійсним і нечинним.

Україна будує демократичну, правову державу, першочерговою ціллю якої є забезпечення прав і свобод людини. З цією метою Україна буде неухильно дотримуватись норм міжнародного права, керуючись Загальною декларацією прав людини, Міжнародними пактами про права людини, які Україна ратифікувала, а також іншими відповідними міжнародними документами. Україна готова приєднатися до європейських інституцій з прав людини, в тому числі — до Європейської конвенції про права людини.

Прагнучи до утвердження у незалежній демократичній Україні високих принципів свободи, демократії, гуманізму, соціальної справедливості, рівноправності всіх національностей, які складають народ України, Верховна Рада прийняла 1 листопада 1991 р. Декларацію прав національностей України, відповідно до якої українська держава гарантує всім народам, національним групам, громадянам, які проживають на її території, рівні політичні, громадянські, економічні, соціальні й культурні права, свободу релігійних переконань.

Прагнучи забезпечити добробут і умови для вільної праці у вільній державі, незалежна Україна здійснює перехід до ринкової економіки, визнає рівноправність усіх форм власності, важливість приватної власності. Законом від 10 вересня 1991 р. вона надає захист іноземним інвестиціям та гарантії іноземним інвесторам.

Україна, одна з держав-засновниць ООН, у повній відповідності до цілей і принципів Статуту ООН буде направляти свою зовнішню політику на зміцнення миру і безпеки у світі, на активізацію міжнародного співробітництва по вирішенню екологічних, енергетичних, продовольчих та інших

глобальних проблем. Зовнішня політика України буде базуватися на загальноєвропейських принципах міжнародного права.

Україна як європейська держава готова приєднатися до Гельсінського заключного акта, Паризької хартії та інших документів НБСЕ. Україна закликає парламенти і уряди країн—учасниць НБСЕ підтримати її намір стати безпосередньою і повноправною учасницею загальноєвропейського процесу, брати участь в інших європейських структурах.

Україна готова встановити з іншими державами дипломатичні відносини і будувати двосторонні відносини з ними на основах рівноправності, суверенної рівності, невтручання у внутрішні справи один одного, визнання територіальної цілісності і непорушності існуючих кордонів.

Україна вважає свою територію неподільною і недоторканою, визнає непорушність існуючих державних кордонів і не має ніяких територіальних претензій до жодної з держав.

Україна підтверджує свої міжнародні зобов'язання відповідно до Закону "Про правонаступництво України", прийнятого 12 вересня 1991 р., буде виконувати всі зобов'язання по міжнародних договорах, укладених колишнім Союзом РСР, які не суперечать Конституції та національним інтересам України.

Відповідно до Заяви Верховної Ради України від 13 жовтня 1991 р. Україна готова самостійно або через відпрацьований міжнародний механізм сплатити свою частину зовнішнього боргу і отримати частину активів колишнього Союзу РСР, яка їй належить, дотримуватись принципу роздільної відповідальності.

Україна буде дотримуватись Договору 1991 р. між США і СРСР про скорочення стратегічних наступальних озброєнь у частині щодо ядерних озброєнь, розміщених на її території.

Відповідно до Декларації про державний суверенітет України, прийнятої Верховною Радою України 16 липня 1990 р., і Заяви Верховної Ради України про без'ядерний статус України від 24 жовтня 1991 р. Україна не буде ядерною державою, з цією метою Україна має намір вступити у переговори з усіма заінтересованими державами для підписання міжнародних угод.

Україна вітає пропозиції про надання допомоги щодо знищення ядерного потенціалу колишнього Союзу РСР на її території і готова таку допомогу прийняти.

Україна має намір приєднатися до Договору 1968 р. про нерозповсюдження ядерної зброї як неядерна держава і підписати з МАГАТЕ відповідну угоду про гарантії його додержання.

Україна не має і не виробляє хімічної зброї, виступає за її повсюдну ліквідацію і заборону. Україна — учасниця Конвенції про заборону розробки виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та її знищення.

Відповідно до Заяви Президії Верховної Ради України від 22 листопада 1991 р. про Договір 1990 р. про звичайні збройні сили у Європі Україна вважає обов'язковим виконання положень цього Договору щодо всіх звичайних збройних сил, які знаходяться на її території. Збройні сили України підпадають під дію цього Договору. Вони створюються виключно для захисту незалежності, суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності кордонів України у мінімальних, необхідних лише для оборони, цілях.

Україна вважає, що її військовий потенціал буде залежати також від того, наскільки її безпека буде гарантована загальноєвропейськими механізмами.

Україна здійснює програму конверсії оборонної промисловості і перепрофілювання значної частини розміщеного на її території військово-технічного потенціалу колишнього Союзу РСР на потреби свого соціально-економічного розвитку.

Таким чином, демократична самостійна Україна — видима і нездоланна реальність.

Парламенти і народи світу! Прагнучи зробити свій внесок до всесвітньої цивілізації, завойовуючи мирним шляхом своє державне життя, ми з надією на розуміння звертаємося до Вас.

*(Док. ООН А/46/751
Архів МЗС України)*

**Спільний лист
постійних представників 27 країн,
у т. ч. України, при ООН на ім'я Генерального
секретаря про включення нового пункту
до порядку денного 46-ї сесії
“Святкування у 1995 році 50-ї річниці ООН”**

13 грудня 1991 р.

Ми, що нижче підписалися, хотіли б запропонувати, відповідно до правила 15 Правил процедури Генеральної Асамблеї, включити до порядку денного 46-ї сесії новий пункт “Святкування у 1995 році 50-ї річниці ООН”.

Відповідно до правила 20 Правил процедури цим подається пояснювальна записка.

(підписи)

Додаток

**Проект рішення
“Святкування у 1995 р. 50-ї річниці ООН”**

Генеральна Асамблея:

1. постановляє заснувати Підготовчий комітет по святкуванню 50-ї річниці ООН, який складається із членів Генерального комітету та відкритий для участі всіх держав-членів;

2. доручає Підготовчому комітету розглянути і рекомендувати Генеральній Асамблеї на її 47-й сесії пропозиції щодо відповідних заходів у зв'язку із святкуванням 50-ї річниці ООН при тому розумінні, що його рішення будуть прийматися консенсусом.

Пояснювальна записка

1. 1995 р. буде роком 50-ї річниці заснування ООН. Треба нагадати про те, що її Статут був підписаний у Сан-Франциско 26 червня 1945 р. та набрав чинності 24 жовтня 1945 р.

2. У зв'язку з 10-, 20-, 25- та 40-ю річницями ООН Генеральна Асамблея приймала рішення про проведення заходів щодо їх ознаменування та запропонувала державам-членам та іншим організаціям зробити те саме на національному та місцевому рівнях.

3. На попередніх сесіях Генеральна Асамблея засновувала підготовчі комітети, що утворювалися із членів, які були призначені Головою Асамблеї на основі справедливого географічного розподілу і метою яких була підготовка та координація планів святкування річниці, організації відповідних заходів та розгляд пропозицій щодо підвищення ефективності ООН.

4. Доречно і своєчасно скористатись 50-ю річницею ООН у 1995 р. не тільки для огляду діяльності Організації за півсторіччя, що минуло, але й, передусім, для заохочення того, щоб держави-члени підтвердили прихильність принципам і цілям Статуту з метою сприяння підвищенню заінтересованості в Організації та розширенню її підтримки і наданню нового імпульсу міжнародному співробітництву в усіх сферах людської діяльності.

5. У зв'язку з важливістю події необхідно мати належний час для підготовки продуманих та конструктивних пропозицій у зв'язку з її святкуванням. Після проведення консультацій було рекомендовано, щоб Генеральна Асамблея на 46-й сесії постановила відсвяткувати у 1995 р. 50-у річницю ООН та створила відповідний механізм для розгляду і рекомендації на 47-й сесії пропозицій щодо відповідних дій та заходів.

*(Док. ООН А/46/233
Архів МЗС України)*

[642]

Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

26 грудня 1991 р.

Цим маю честь направити Вам текст листа Міністра закордонних справ України А.Зленка на ім'я Голови Ради міністрів закордонних справ держав-учасниць Наради з безпеки і співробітництва у Європі, Федерального міністра закордонних справ Федеративної Республіки Німеччини Г.-Д. Геншера від 12 грудня 1991 р. (див. додаток).

Прошу розповсюдити текст цього листа і додаток до нього як офіційний документ Генеральної Асамблеї по пункту порядку денного "Розгляд здійснення Декларації про зміцнення міжнародної безпеки".

Г. УДОВЕНКО

Посол

Постійний представник України при ООН

**Лист Міністра закордонних справ України
на ім'я Голови Ради міністрів закордонних справ
держав—учасниць Наради з безпеки
і співробітництва в Європі**

12 грудня 1991 р.

Маю честь повідомити Вам як Голові Ради міністрів закордонних справ держав—учасниць Наради з безпеки і співробітництва в Європі, що Україна вирішила приєднатися до Заключного акта, підписаного у 1975 р. у Гельсинки, і стати безпосередньою учасницею НБСЄ.

Інформуючи Вас про це рішення, хотів би відзначити, що воно приймалось відповідно до “Заключних рекомендацій консультацій у Гельсинки”, зокрема до пунктів 54 і 65 цих рекомендацій, де зазначається, що у НБСЄ зможуть брати участь всі європейські держави, Сполучені Штати і Канада і що вони будуть брати участь як суверенні і незалежні держави за умов повної рівності.

Всеукраїнський референдум від 1 грудня 1991 р. підтвердив Акт проголошення незалежності України і тим самим переконливо продемонстрував волю народу суверенної України мати власну незалежну державу. Якщо процес НБСЄ повинен і далі об'єднувати навколо загальних принципів і дій всі європейські держави, необхідно, щоб Україна стала його безпосередньою учасницею.

Україна неодноразово ставила питання про надання їй можливості брати безпосередню участь у процесі НБСЄ. Зокрема, воно було підняте Головою Верховної Ради України у посланні учасникам загальноєвропейської зустрічі на вищому рівні, яка відбулась у Парижі у листопаді 1990 р.

5 грудня 1991 р. Верховна Рада України у своєму зверненні “До парламентів і народів світу” підкреслила, що незалежна Україна готова приєднатися до Гельсинського заключного акта, Паризької хартії та інших документів НБСЄ. Верховна Рада закликала парламенти й уряди країн—учасниць НБСЄ підтримати намір України стати безпосередньою і повноправною учасницею загальноєвропейського процесу.

Україна поділяє і підтримує цілі й принципи основоположних документів НБСЄ і докладе всіх зусиль для втілення їх у життя, спираючись на свій досвід багаторічного членства в ООН та інших міжнародних організаціях.

Українська держава вважає, що включення в процес НБСЕ допоможе їй надійно зміцнити свою зовнішню безпеку, яка нерозривно зв'язана із створенням системи колективної безпеки у Європі. Активна участь України у всебічній загальноєвропейській співпраці створить сприятливі умови для вирішення її економічних проблем, успішного будівництва громадянського суспільства, яке буде спиратися на принципи плюралістичної демократії і в якому будуть повністю забезпечуватись верховенство закону, права людини і основні свободи, права національних меншин. У свою чергу, будівництво єдиної, мирної і процвітаючої Європи неодмінно потребує прямої участі такої великої європейської держави, як Україна, готової взяти на себе всі зобов'язання і всю відповідальність, які випливають з факту приєднання її до процесу НБСЕ. Як підкреслюється у Заяві Президії Верховної Ради України від 22 листопада 1991 р. про Договір про звичайні збройні сили у Європі, Україна — одна з держав— правонаступниць колишнього Союзу РСР вважає обов'язковим виконання положень Договору щодо всіх збройних сил, які знаходяться на її території. Вона визначає, що її збройні сили підпадають під дію Договору, і розглядає свою безпосередню участь у НБСЕ як важливу умову для ефективного виконання зобов'язань, які випливають для неї з положень Договору.

Україна суворо дотримується свого рішення стати без'ядерною державою. Наявність на її території ядерної зброї, яка продовжує залишатися під єдиним централізованим контролем, є тимчасовою. Україна буде неухильно проводити політику, спрямовану на повне знищення цієї зброї і компонентів її базування у мінімальні строки і якомога скоріше приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї як держава, яка не володіє ядерною зброєю.

Хотів би висловити впевненість, що Ви, пане Голово, з розумінням поставитесь до рішення України стати безпосередньою учасницею процесу НБСЕ і будете сприяти тому, щоб на черговій сесії Ради НБСЕ 30—31 січня 1992 р. у Празі Україна отримала можливість зайняти своє місце у колі держав—учасниць НБСЕ.

У разі необхідності я був би готовий провести обмін думками з порушених питань.

Прошу Вас, пане Голово, довести зміст мого листа до відома представників держав—учасниць у Раді НБСЕ.

*(Док. ООН А/47/57
Архів МЗС України)*

Лист
Тимчасового Повіреного у справах
Постійного представництва України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

13 березня 1992 р.

Маю честь направити англійською мовою текст заяви Президента України про події навколо Нагірного Карабаху, опублікованої 6 березня 1992 р. (див. додаток).

Прошу Вас розповсюдити текст цього листа і додатка до нього як документ Генеральної Асамблеї по пунктах 69 і 98 попереднього порядку денного і як документ Ради Безпеки.

В.КРИЖАНІВСЬКИЙ

Тимчасовий Повірений у справах

Постійного представництва України при ООН

Додаток

Заява Президента України
про події навколо Нагірного Карабаху,
зроблена 6 березня 1992 р.

Конфлікт навколо Нагірного Карабаху досяг критичної точки, що спричиняє невимовні страждання населення і загрозливим чином дестабілізує становище в регіоні. Кожний день приносить все більш трагічні звістки із Нагірного Карабаху. Народи двох сусідніх країн опинились у пастці імперської політики страхітливої деформації і придушення духовного життя націй, їх мов і культур.

Конфлікт між націями призвів до виникнення війни, порушення прав людини, появи тисяч біженців і вбивств сотень невинних цивільних осіб.

Інтереси азербайджанського і вірменського народів вимагають негайного припинення вогню і відновлення мирного співіснування між країнами і народами регіону.

Я підтримую рекомендації Комітету старших посадових осіб Народи з безпеки і співробітництва в Європі щодо врегулювання цього конфлікту. Участь Азербайджану і Вірменії в ООН і НБСЕ дає їм можливість і покладає на них зобов'язання повною мірою використати механізми цих міжнародних форумів для мирного вирішення цієї проблеми.

Я закликаю всі зацікавлені сторони вжити конкретних заходів з метою досягнення мирного врегулювання конфлікту. Нарада глав держав—членів СНД, яка відбудеться в Києві 20 березня, може стати важливим кроком для досягнення такого врегулювання за умови, що зацікавлені сторони продемонструють свою добру волю.

Я вважаю, що для відновлення миру в Нагірному Карабасі необхідно негайно припинити бойові дії, гарантувати дотримання припинення вогню всіма сторонами, вивести з регіону всі збройні формування, включаючи збройні сили СНД, і створити демократичні інститути законної влади, які будуть сприяти нормалізації життя.

Від імені народу України я закликаю парламенти і керівників Азербайджану і Вірменії, всіх тих, хто в змозі вплинути на події в Нагірному Карабасі, покласти край кровопролиттю і почати діалог між зацікавленими сторонами.

*(Док. ООН А/47/122-S/23716
Архів МЗС України)*

[644]

Лист
Тимчасового Повіреного у справах
Постійного представництва України
при ООН на ім'я Генерального секретаря
17 березня 1992 р.

Маю честь направити текст англійською мовою заяви Міністерства закордонних справ України про становище на території Республіки Молдова, опублікованої 16 березня 1992 р. (див. додаток).

Прошу розповсюдити текст цього листа і додатка до нього як документ Генеральної Асамблеї по пункту 69 попереднього порядку денного і як документ Ради Безпеки.

В.КРИЖАНІВСЬКИЙ

Тимчасовий Повірений у справах

Постійного представництва України при ООН

Додаток

Заява Міністерства закордонних справ України
від 16 березня 1992 р.

До Міністерства закордонних справ України з різних джерел надходить інформація про те, що на території Республіки

Молдова, особливо в районах Придністров'я, прилеглих до державного кордону України, останнім часом відбуваються події, характер і динаміка котрих не можуть не викликати глибокої стурбованості в Україні. Ці події набувають все більш загрозливого характеру і, що викликає особливу тривогу, загрожують поширитися за межі кордонів Республіки Молдова.

Як стало відомо, на території Одеської області України з'явилися перші біженці з Придністров'я. За їх свідченнями, у районі міста Дубосари ведуться справжні бойові дії, при цьому є багато вбитих і поранених. Внаслідок посилення конфлікту бойові дії у деяких районах набрали невідбиркового характеру, поглиблюючи страждання цивільного населення, у тому числі іноземних громадян. Користуючись тією обставиною, що кордон між Україною і Молдовою не охороняється належним чином, сторони, які протиборствують, в ряді випадків використовують прямі шляхи транспортного сполучення між містами Молдови, що проходять по території України, ігноруючи тим самим відповідні розпорядження представників органів внутрішніх справ України.

У результаті в районах Одеської області України, які межують з Молдовою, складається досить напружена ситуація, і все свідчить про те, що вона перетворюється на надзвичайну.

У цьому зв'язку Міністерство закордонних справ України уповноважене заявити, що події у сусідній Республіці Молдова не можуть не бути взяті до уваги, оскільки вони призвели до порушення державного кордону України військовими формуваннями і тим самим створили загрозу для безпеки суверенної і незалежної України та загрожують втягненням у цей конфлікт деяких з її прикордонних районів.

Подібні акти, незалежно від того, хто є їх організатором, являють собою грубе порушення принципів Статуту ООН, а також Гельсинського заключного акта, які стосуються непорушності кордонів і територіальної цілісності держав. Суворо дотримуючись цих та інших основних принципів міжнародного права у своїх відносинах із сусідньою Молдовою, Україна має повне право розраховувати на такий же підхід з боку Республіки Молдова. З урахуванням того, що державний кордон (України) було порушено без відома і участі офіційних властей Республіки Молдова, Україна попереджає всіх учасників конфлікту у Придністров'ї про недопустимість використання української території для досягнення своїх цілей.

У цьому зв'язку Україна зберігає за собою право на вжиття необхідних заходів з метою забезпечення своєї національної безпеки.

Беручи до уваги те, що загострення напруженості у Придністров'ї відбувається у сусідніх з Україною районах, де проживають сотні тисяч громадян Республіки Молдова українського походження, Україна не може не заявити про свою позицію в цьому конфлікті в цілому.

Повідомлення про посилення збройних сутичок, включаючи застосування артилерії, викликають велику занепокоєність і тривогу. Ситуація, що склалася, призвела до жертв серед ні в чому не винного цивільного населення, а також до руйнувань, вимагає негайного вжиття заходів з метою покласти край бойовим діям усіх сторін у конфлікті. Будь-які спроби вирішити цю проблему військовими засобами приречені на провал. Для підтвердження цього можна навести приклад Нагірного Карабаху.

Україна закликає сторони в конфлікті негайно вирішити всі спірні питання політичними засобами з метою припинити кровопролиття, стабілізувати обстановку, усунути причини конфлікту, зміцнити атмосферу довір'я і взаєморозуміння. Особливу обережність і збалансований підхід до конфлікту повинні проявляти Збройні Сили СНД, дислоковані в цьому районі.

В основу мирного врегулювання конфлікту мають бути покладені принципи, закріплені в Статуті ООН, Гельсінському заключному акті та документах, підписаних у рамках СНД.

Сторони в конфлікті могли б використати добрі послуги авторитетних механізмів Наради з безпеки і співробітництва в Європі, і, в разі їхньої згоди і виявлення ними доброї волі, Україна могла б виступити посередником у його врегулюванні.

*(Док. ООН А/47/125-S/23727
Архів МЗС України)*

[645]

**Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря**

10 квітня 1992 р.

Маю честь цим направити лист пана А.Зленка, міністра закордонних справ України, від 9 квітня 1992 р., в якому Вашій

увазі пропонуються події, пов'язані з Кримом і Чорноморським флотом (див. додаток).

Буду вдячний Вам за розповсюдження тексту цього листа і додатка до нього як офіційного документа Генеральної Асамблеї по пункту 69 попереднього порядку денного і офіційного документа Ради Безпеки.

В. БАТЮК

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

Лист

Міністра закордонних справ України на ім'я Генерального секретаря від 9 квітня 1992 р.

Обставини, що виникли у зв'язку з ситуацією навколо Криму і Чорноморського флоту, змушують мене направити Вам цього листа.

Протягом останнього часу деякими високопоставленими посадовими особами Росії й засобами масової інформації були вчинені спроби грубо втрутитися у внутрішні справи України. Законодавчі акти України про створення її власних збройних сил, прийняті відповідно до міжнародних угод, підписаних главами держав Співдружності Незалежних Держав (СНД), ігноруються. Серед особового складу Флоту поширюються заклики, які провокують політичне й соціальне невдоволення та розпалювання національної ворожнечі.

Ми не можемо залишити ці дії поза увагою, оскільки вони викликають у військовослужбовців недоброзичливі почуття до суверенної держави, на території якої вони перебувають і де базуються майже всі сили Чорноморського флоту. Ситуація навколо Криму і Чорноморського флоту ще більше загострилася, й виникли обставини, які містять в собі загрозу, після того, як деякі керівники Російської Федерації вдалися до дій, які можуть розглядатися як безвідповідальні й незаконні.

Під час своєї поїздки до Севастополя 4 квітня пан А. Руцкой, віце-президент Російської Федерації, закликав до відділення Кримської Республіки від України. Такі дії суперечать міжнародному праву й можуть розглядатися лише як цілеспрямовані намагання підірвати територіальну цілісність суверенної держави—члена ООН і Нарadi з безпеки і співро-

бітництва в Європі (НБСЕ), як порушення міжнародних зобов'язань, прийнятих Російською Федерацією відповідно до Статуту ООН, Заключного акта, підписаного у Гельсинки, Угоди про створення Співдружності Незалежних Держав, Договору між РРФСР і Українською РСР від 19 листопада 1990 р., а також інших угод між Україною і Росією.

7 квітня президент Росії пан Б. Єльцин видав Декрет про передачу Чорноморського флоту під юрисдикцію Російської Федерації, хоча цей флот приписаний до баз, розміщених в Україні, і перебуває під юрисдикцією України. Була зроблена спроба поширити сферу застосування Декрету на територію іншої держави — України. Це суперечить загальноновизнаним нормам міжнародного права, оскільки нормативні акти однієї держави не мають екстериторіальної дії і не можуть бути поширені на територію іншої держави.

Видання цього Декрету є грубим порушенням суверенітету України, втручанням у її внутрішні справи й провокує виникнення серйозної конфліктної ситуації.

Намагаючись висунути необґрунтовані зазіхання на Крим і Чорноморський флот, окремі політичні діячі створюють образ ворога в особі України і, таким чином, сіють недовір'я і нагнітають напругу у відносинах між двома братніми народами.

Переслідуючи ціль забезпечення своєї національної безпеки, Україна прагне вирішувати всі проблеми в дусі принципів міжнародного права. Будь-який інший підхід суперечив би національним інтересам України і Росії, а також дружнім відносинам між народами цих двох країн.

Нині, коли Європа і увесь світ визволяються від обтяжливої спадщини минулого, явне ігнорування будь-якою державою принципів Статуту ООН створює нові небезпечні прецеденти у міжнародних відносинах. Це містить у собі загрозу системі міжнародної безпеки, створюваної нині настійними зусиллями світового співтовариства.

Інформуючи Вас, пане Генеральний секретар, про нашу позицію, ми розраховуємо на Ваше розуміння і співробітництво.

*(Док. ООН А/47/153-S/23804
Архів МЗС України)*

Лист
постійних представників Угорщини та України
при ООН на ім'я Генерального секретаря

21 квітня 1992 р.

Маємо честь направити Вам текст спільної заяви міністрів закордонних справ Угорської Республіки та України з питання забезпечення захисту прав національних меншин від 4 квітня 1992 р.

Просимо розповсюдити текст цього листа і додатка до нього як офіційний документ Генеральної Асамблеї по пунктах 69, 98b попереднього порядку денного.

А.ЕРДОШ

Посол

Постійний представник

Угорської Республіки при ООН

В.БАТЮК

Посол

Постійний представник України

при ООН

Додаток

Спільна заява міністрів закордонних справ
Угорщини та України з питання забезпечення
захисту прав національних меншин
від 4 квітня 1992 р.

Обговоривши становище на Європейському континенті, міністри закордонних справ Угорської Республіки та України висловили глибоку стурбованість у зв'язку з триваючими бойовими діями в Південно-Східній Європі і в районі Придністров'я Республіки Молдова.

Особливу тривогу в Україні та Угорщині викликає та обставина, що в ході цих конфліктів грубо і в масовому порядку порушуються основоположні права і свободи людини, включаючи права національних меншин, і головне право людини — право на життя. Ллється кров, гинуть мирні люди, зростає кількість біженців.

Угорська Республіка та Україна стурбовані долею мирного населення, яке проживає в районах конфліктів, у тому числі долею відповідно угорської та української національних меншин, так само, як й інших, які знаходяться в зоні бойових дій.

У цьому зв'язку керівники зовнішньополітичних відомств Угорської Республіки та України закликають конфліктуючі сторони забезпечити неухильне дотримання загально визнаних принципів і норм міжнародного права щодо захисту прав людини, включаючи права національних меншин, які проживають на їх території.

*(Док. ООН А/47/172
Архів МЗС України)*

[647]

**Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря**

25 травня 1992 р.

Маю честь цим направити текст ноти Міністерства закордонних справ України від 23 травня 1992 р. Міністерству закордонних справ Російської Федерації у зв'язку з прийняттям 21 травня 1992 р. Постанови Верховної Ради Російської Федерації "Про правову оцінку рішень вищих органів державної влади Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки щодо зміни статусу Криму, прийнятих у 1954 році".

Буду вдячний за розповсюдження тексту цього листа і додатка до нього як офіційного документа Генеральної Асамблеї по пункту 69 попереднього порядку денного.

В.БАТЮК

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

**Нота Міністерства закордонних справ України
Міністерству закордонних справ
Російської Федерації
від 23 травня 1992 р.**

Міністерство закордонних справ України, засвідчуючи свою повагу Міністерству закордонних справ Російської Федерації у зв'язку з прийняттям 21 травня 1992 р. Постанови Верховної Ради Російської Федерації "Про правову оцінку

рішень вищих органів державної влади РРФСР щодо зміни статусу Криму, прийнятих в 1954 році”, має честь заявити наступне.

Прийняття Верховною Радою Російської Федерації згаданої Постанови розцінюється Україною як крок, що суперечить нормам і принципам сучасного міжнародного права і здатний викликати небезпечні й непередбачувані наслідки. Він спрямований на підрив таких основоположних принципів Гельсінського заключного акта, як принципи територіальної цілісності держав і непорушності кордонів.

Однібічна спроба законодавчим шляхом піддати сумніву правомірність існуючих кордонів між двома суверенними державами—членами ООН і учасницями Народи з безпеки і співробітництва в Європі і відмова від узятих на себе зобов'язань, у тому числі по Договору між УРСР і РРФСР від 19 листопада 1990 р. і Угоді по створенню Співдружності Незалежних Держав від 8 грудня 1991 р., можуть призвести до порушення стабільності на континенті.

Міністерство закордонних справ України знову звертає увагу на ту безперечну обставину, що питання про передачу Кримської області із складу РРФСР до складу УРСР було вирішене відповідно до законодавства, яке діяло на той момент, у тому числі Конституцій СРСР, РРФСР і УРСР.

Міністерство закордонних справ України заявляє, що Україна не має ніяких територіальних претензій до інших держав і водночас відкидає будь-які територіальні претензії до себе.

Україна визнана державами світу, в тому числі й Російською Федерацією, у рамках існуючих кордонів, включаючи і територію Криму. Таким чином, питання щодо статусу Криму є внутрішньою справою України і не може бути предметом переговорів з будь-якою іншою державою.

Україна прагне до розвитку добросусідських відносин з Російською Федерацією, вважаючи, що такий характер відносин повністю відповідає національним інтересам народів обох держав.

*(Док. ООН А/47/226-S/24001
Архів МЗС України)*

Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

5 червня 1992 р.

Маю честь цим направити текст Заяви Верховної Ради (парламенту) України, прийнятої 2 червня 1992 р. у зв'язку з прийняттям Верховною Радою Російської Федерації постанови щодо статусу Криму (див. додаток).

Буду вдячний за розповсюдження тексту цього листа і додатка до нього як офіційного документа Генеральної Асамблеї по пункту 69 попереднього порядку денного.

В.БАТЮК

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

Заява Верховної Ради України
щодо рішень Верховної Ради Російської Федерації
з питання про Крим

21 травня 1992 р. Верховна Рада Російської Федерації прийняла постанову "Про правову оцінку рішення вищих органів державної влади РРФСР щодо зміни статусу Криму, прийнятого в 1954 році", пунктом 1 якої Постанова Президії Верховної Ради РРФСР від 5 лютого 1954 р. "Про передачу Кримської області зі складу РРФСР до складу Української РСР" була визнана як така, що не має юридичної сили з моменту прийняття на тій підставі, що вона нібито була "прийнята з порушенням Конституції (Основного закону) РРФСР і законодавчої процедури".

У зв'язку з тим, що прийняття будь-якого рішення щодо Криму не Україною, а органом державної влади іншої держави зачіпає "права, притаманні суверенітету" України, зокрема, "право кожної держави на ... територіальну цілісність" (принцип I Декларації принципів Гельсінського заключного акта Наради з безпеки і співробітництва в Європі (НБСЕ).

Верховна Рада України заявляє:

1. З юридичної точки зору пункт 1 Постанови парламенту Росії від 21 травня 1992 р. не тягне за собою правових наслідків для України і не впливає на територіальний "статус-

кво”, що склався між Україною і Росією з часу включення Кримської області до складу Української РСР і до моменту проголошення Україною державної незалежності 24 серпня 1991 р., схваленою Всеукраїнським референдумом 1 грудня 1991 р., на тих підставах, що:

а) Постанова Верховної Ради Російської Федерації від 21 травня 1992 р. не скасовує і не може визнати “такими, що не мають юридичної сили” інші правові норми законодавства Росії, якими був визначений правовий статус Криму, зокрема статтю 14 Конституції РРФСР 1936 р. (із змінами і додатками, що діяли до 1978 р.), згідно з якою у 1954 р. Кримська область була виключена зі складу території РРФСР, а також статтю 71 Конституції РРФСР 1978 р., згідно з якою Кримська область не входила до складу РРФСР, а також статтю 18 Конституції Української РСР 1937 р. і статтю 77 Конституції Української РСР 1978 р., згідно з якими Кримська область входила до складу Української РСР;

б) Російська Федерація не є єдиною державою- правонаступницею колишнього СРСР. правонаступницями СРСР, як це встановлено документами, укладеними в рамках СНД, є всі колишні радянські республіки, в тому числі й Україна. Отже, Російська Федерація не правомочна в односторонньому порядку скасовувати правові норми або акти, прийняті Союзом РСР. Це стосується, зокрема, Указу Президії Верховної Ради СРСР “Про передачу Кримської області зі складу РРФСР до складу УРСР” від 19 лютого 1954 р.; Закону СРСР “Про передачу Кримської області зі складу РРФСР до складу Української РСР” від 26 квітня 1954 р.; статей 22, 23 Конституції СРСР 1936 р. (із змінами і доповненнями, що діяли до 1977 р.), згідно з якими Кримська область була включена до складу Української РСР;

в) Верховна Рада Російської Федерації у пункті 2 своєї Постанови від 21 травня 1992 р. визнала “конституювання подальшим законодавством РРФСР даного факту” — акта передачі Кримської області із складу РРФСР до складу Української РСР. Визнання Російським парламентом дії конституційних норм російського законодавства стосовно правового статусу Криму згідно з принципом ієрархії правових норм тягне за собою нелегітимність будь-яких постанов Верховної Ради Росії з цього питання;

г) остаточне конституційне оформлення акта передачі Кримської області зі складу РРФСР до складу УРСР відбулося у повній відповідності до вимог чинної на той час

Конституції СРСР. Згідно зі статтею 14 Конституції СРСР до відання Союзу РСР через його вищі органи державної влади і державного управління належало: затвердження змін кордонів між союзними республіками (пункт "а") і затвердження створення нових областей у складі союзних республік (пункт "є"). Відповідно до пунктів "а" і "є" статті 14 Конституції СРСР Верховна Рада СРСР Законом СРСР від 26 квітня 1954 р. затвердила Указ Президії Верховної Ради СРСР від 19 лютого 1954 р. про передачу Кримської області зі складу РРФСР до складу Української РСР, прийнятий на основі "спільного подання Президії Верховної Ради РРФСР і Президії Верховної Ради УРСР", а також внесла відповідні зміни до статей 22 і 23 Конституції СРСР, згідно з якими Кримська область входила до складу Української РСР.

2. За повної відсутності формально-юридичних підстав для перегляду питання щодо правового статусу Криму Верховна Рада Російської Федерації вдалася до недружнього акту по відношенню до України, виходячи виключно з політичних міркувань.

Політичне мотивування своїх дій парламент Росії виклав у заяві до Верховної Ради України, прийнятій 22 травня 1992 р.

Політика України в заяві Російського парламенту необгрунтовано оцінюється як "така, що завдає шкоди світовому співтовариству в цілому" і не "враховує прагнення всіх народів жити в мирі і злагоді з народами колишнього Радянського Союзу". Керівництво України образливо характеризується як таке, що "не зовсім адекватно усвідомлює в умовах погіршення економічного становища своїх держав і народів справжні реалії і очевидну пріоритетність завдань відновлення і розвитку перерваних господарських, виробничих зв'язків". Російський парламент, не питаючи народ України, сам вирішив, що відповідає, а що не відповідає інтересам народу України та інших народів, заявив: "Інтересам народів відповідає всебічне зміцнення співдружності та інтеграційних процесів".

Верховна Рада Росії заявляє про наміри "суворо дотримуватися основоположних принципів Статуту ООН, НБСЕ". Проте документи парламенту Росії від 21 і 22 травня 1992 р. є прямим свідченням небажання вищого законодавчого органу Росії дотримуватися принципу III Декларації принципів Гельсінського заключного акта, згідно з яким держави—учасниці НБСЕ "розглядають як непорушні всі кордони одна одної, так само, як і кордони всіх держав у Європі, і тому вони будуть утримуватись зараз і в майбутньому від будь-яких посягань на

ці кордони”, а також принципу IV, згідно з яким учасники НБСЕ зобов'язались поважати територіальну цілісність кожної з держав-учасниць.

Позиція парламенту Росії з питань кордонів між Україною і Росією є двозначною і суперечною, тому що не можна кордони між Росією і Україною ділити на “існуючі в межах СНД” і на існуючі поза межами СНД. Таким чином принцип непорушності кордонів штучно обумовлюється участю в СНД. Дія ж одного з основоположних принципів міжнародного права однаково поширюється на державний кордон України і державний кордон Росії.

Документи парламенту Росії суперечать принципу VI Декларації принципів Гельсінського заключного акта, що вимагає відмовитися “від будь-якого втручання, прямого або непрямого, індивідуального або колективного, у внутрішні або зовнішні справи, які входять до внутрішньої компетенції іншої держави-учасниці, незалежно від їх взаємовідносин”. Розгляд парламентом Росії питання, що торкається проблеми правового статусу Криму, є прямим втручанням у внутрішні справи України, які стосуються внутрішніх справ України, які є внутрішньою компетенцією України. Адже згідно з чинною Конституцією і законодавством України Крим є її складовою автономною частиною, статус якої повинен визначатися через внутрішню компетенцію України, відповідно до того, як інші держави—члени ООН вирішують питання щодо прав їхніх автономних частин і співвідношення повноважень між центральними органами влади і органами влади автономії.

Такі дії парламенту Росії є також прямим втручанням у зовнішні справи України і протирічать принципу VIII Декларації принципів Гельсінського заключного акта, згідно з яким “усі народи завжди мають право в умовах повної свободи визначати, коли і як вони бажають, свій внутрішній, зовнішній політичний статус без втручання ззовні”. Вимагаючи від України “утримуватися від будь-яких дій, спрямованих на придушення вільного волевиявлення населення Криму”, парламент Росії у той же час відмовляє в такому праві народу України, пов'язуючи проблему Криму, недоторканності кордонів України і збереження її територіальної цілісності з такими питаннями, як політика України в рамках СНД, військова політика України, проблема Чорноморського флоту. Питання, бути чи не бути Україні в СНД, має вирішувати лише Україна, а не Російський парламент. Питання, яку проводити Україні зовнішню і внутрішню політику, має вирі-

шувати сама Україна, а не Російський парламент. Питання Чорноморського флоту вирішуються у рамках двосторонніх переговорів між Україною і Росією.

В Україні немає ніяких проявів “утисків прав представників російського народу, інших націй і народностей, які проживають на території України та історично пов’язаних з Росією”.

Насправді Україна забезпечує і гарантує суворе дотримання прав усього населення Криму, в тому числі й кримсько-татарського народу, і не вживе ніяких дій, спрямованих на утиск вільного волевиявлення населення Криму, здійсненого на принципах міжнародного права і в рамках Конституції України.

Тому дії парламенту Росії не можна розцінити інакше як спробу політичного тиску і акт політичного шантажу щодо України.

Така позиція парламенту Росії явно протирічить принципу IX Декларації принципів Гельсинського заключного акта, згідно з яким держави—учасниці НБСЕ заявили про свій намір “сприяти взаєморозумінню і довірі, дружнім і добросусідським відносинам між собою, міжнародному миру, безпеці і справедливості”.

Дії парламенту Росії Верховна Рада України розцінює як такі, що завдають великої шкоди дружнім і добросусідським відносинам між Україною і Росією, загрожують взаєморозумінню і довірі, підривають міжнародний мир і безпеку в Європі. Крім того, такі дії суперечать і принципу X Декларації принципів Гельсинського заключного акта, який вимагає від держав—учасниць НБСЕ добросовісно виконувати свої обов’язки, що випливають з міжнародного права.

Дії Верховної Ради Російської Федерації суперечать семи з десяти принципів Гельсинського заключного акта, що одержали назву “Десять заповідей миру” або “Хартія мирного життя Європи”, також цим порушуються інші норми міжнародного права, зокрема положення статті 6 Договору між УРСР і РРФСР від 19 листопада 1990 р. і статті 5 Мінської угоди про створення Співдружності Незалежних Держав від 8 грудня 1991 р.

Верховна Рада України беззастережно відкидає спроби парламенту Росії проводити політику щодо України з позицій великодержавного шовінізму, виходячи з “права сильного” чи права “старшого брата”.

Верховна Рада України відкидає необгрунтовану вимогу Верховної Ради Росії “врегулювання питання про Крим шляхом міждержавних переговорів Росії та України”.

Верховна Рада України звертає особливу увагу держав—учасниць НБСЄ, постійних членів Ради Безпеки ООН, а також всіх держав міжнародного співтовариства на недопустимість політики замовчування в очевидних випадках оголошення територіальних зазіхань до України з боку Росії. Політика замовчування і невтручання у цьому випадку — це, по суті, політика сприяння перенесенню варіанту югославських подій на землю України.

Своєчасна і дійова реакція міжнародного співтовариства може ще зупинити тих, хто підбурює й розпалює міжнародну ворожнечу в Криму, хто за моделлю Карабаху, Придністров'я, Південної Осетії намагається силою примусити Україну відмовитися від незалежності.

Україна буде залишатися вірною принципам і положенням двостороннього Договору, укладеного з Росією 10 листопада 1990 р.

Українсько-російські відносини повинні базуватися і розвиватися виключно на засадах міжнародного права і рівноправного діалогу. Тільки таким чином можна зберегти необхідне для нас і для всієї Європи почуття дружби, взаємоповаги і співробітництва між народами України і Росії.

*(Док. ООН А/47/269
Архів МЗС України)*

[649]

**Лист
представників Російської Федерації
та України при ООН
на ім'я Генерального секретаря**

26 червня 1992 р.

Маємо честь направити Вам текст Угоди між Російською Федерацією та Україною про подальший розвиток міждержавних відносин.

Будемо вдячні за розповсюдження тексту цього листа як документа Генеральної Асамблеї по пунктах 69, 79 і 98 попереднього порядку денного і офіційного документа Ради Безпеки.

ВЛОЗИНСЬКИЙ
*Виконуючий обов'язки
Постійного представника
Російської Федерації при ООН*

В.БАТЮК
*Посол
Постійний представник України
при ООН*

Угода між Російською Федерацією та Україною про подальший розвиток міждержавних відносин

Російська Федерація та Україна,

прагнучи зміцнити дружні, рівноправні партнерські зв'язки, започатковані на загальновизнаних нормах міжнародного права, відзначаючи внесок народів Росії та України у розвиток демократичних процесів в обох державах та їх відповідальність за їх подальше поглиблення, погодилися про нижченаведене:

1. Сторони будуть будувати свої відносини як дружні держави і негайно розпочнуть розробку нового повномасштабного політичного договору, який би відбивав нові якості відносин між ними.

До укладення такого договору Сторони неухильно будуть дотримуватись положень Договору між УРСР і РРФСР від 19 листопада 1990 р. і наступних українсько-російських домовленостей.

2. Усвідомлюючи реальність загрози з боку реваншистських антидемократичних сил, як вельми лівого, так і вельми правого напрямку, Сторони заявляють про свою рішимість вжити всіх необхідних заходів для захисту конституційного ладу, прав і свобод громадян.

3. Сторони врегулюють взаємні платіжні зобов'язання за станом на 1 липня 1992 р. й вживуть всіх скоординованих дій по реорганізації платіжно-розрахункових відносин, включаючи розрахунки між господарськими суб'єктами з врахуванням наступного введення в обіг української національної грошової одиниці.

4. У взаєморозрахунках за товари і послуги Сторони будуть виходити з цін світового ринку. Для погашення боргів, що виникають, Сторони будуть надавати одна одній довгострокові кредити на пільгових умовах.

5. Сторони створюють міждержавну двосторонню комісію з врегулювання торговельно-економічних і коопераційних зв'язків, у тому числі між підприємствами оборонного комплексу, а також змішану експертну групу для вивчення і підготовки пропозицій щодо вирішення питань про порядок погашення цінних паперів, випущених урядом і центральними органами колишнього Союзу РСР.

6. Сторони докладуть зусиль для якнайшвидшої ратифікації Угоди про порядок вирішення спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, від 20 березня 1992 р.

7. Сторони створять погоджений механізм обслуговування внутрішнього боргу колишнього СРСР, який утворився внаслідок вилучення валютних коштів підприємств і організацій союзним урядом.

8. Сторони підтверджують прихильність принципу відкритості державних кордонів між ними. У цьому контексті вони визначають правила митного контролю, безвізового режиму пересування громадян обох держав.

Сторони будуть співробітничати у припиненні контрабанди, незаконного обігу наркотиків, зброї та іншої протиправної діяльності.

9. Відзначаючи, що нині у сфері міжнаціональних відносин у Росії та України немає підстав для тривог і взаємних претензій, вони, все-таки, укладуть відповідні угоди й вживуть всіх інших заходів, які захищають інтереси осіб російського походження на території України та українського походження на території Росії.

10. Сторони будуть співробітничати в запобіганні та врегулюванні конфліктів, які можуть завдати шкоди їх безпеці або іншим чином суттєво торкатися їх інтересів.

11. Сторони підтверджують свою прихильність існуючим угодам, які визначають статус стратегічних сил Об'єднаних збройних сил СНД. Вони погодилися продовжувати консультації з метою досягнення домовленостей з виконання взятих на себе зобов'язань відповідно до Угоди про скорочення й обмеження стратегічних наступальних озброєнь від 31 липня 1991 р., Лісабонського протоколу від 23 травня 1992 р. і раніше укладених угод щодо стратегічних ядерних сил.

Сторони вживуть заходів для якнайшвидшої ратифікації Договору про звичайні збройні сили в Європі від 19 листопада 1990 р. та набрання ним чинності й будуть співробітничати у питаннях виконання цього міжнародного акта.

12. Сторони продовжать переговори, пов'язані з використанням коштів, які виділяються Німеччиною для фінансування виведення військ.

13. Сторони домовилися про передачу Україні у власність частини майна колишнього СРСР за кордоном шляхом виділення найближчим часом окремих споруд для розміщення і нормального функціонування дипломатичних і консульських представництв. З цією метою створюється спільна комісія

МЗС Російської Федерації та України, яка внесе відповідні пропозиції уряду Російської Федерації.

14. У зв'язку із створенням своїх збройних сил Сторони підтвердили важливість продовження переговорів по створенню на Чорному морі ВМФ Росії і ВМС України на базі Чорноморського флоту. Вони погодилися на договірній основі використати існуючу систему базування і матеріально-технічного забезпечення. До завершення переговорів Сторони домовились утримуватись від односторонніх дій.

15. Військовослужбовці Росії та України, призвані для проходження служби в частинах, які входять до складу ОЗС СНД, приймають присягу державі, громадянином якої вони є.

16. Сторони продовжать роботу по удосконаленню міжпарламентських зв'язків, активізують діяльність Міжпарламентської комісії Росії і України, двостороннє співробітництво постійних комітетів і комісій Верховних Рад у законодавчій галузі.

17. З метою розвитку російсько-українських відносин у руслі дружби, співробітництва і партнерства Сторони домовилися надати зустрічам на вищому рівні регулярного характеру. Буде також створено переговорний механізм на базі державних делегацій для розробки повномасштабного політичного договору, а також підготовки таких зустрічей і координації дій по виконанню рішень, які приймаються на зустрічах.

18. Угода набирає чинності з дня її підписання.

Здійснено у м. Дагомисі 23 червня 1992 р. у двох автентичних примірниках, кожний — російською та українською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу.

Президент Росії
Б.ЄЛЬЦИН

Президент України
Л.КРАВЧУК

Голова Верховної Ради Росії
Р.ХАСБУЛАТОВ

Голова Верховної Ради України
І.ПЛЮЩ

*В.о. Голови Ради Міністрів —
Голова уряду Росії*
Є.ГАЙДАР

Прем'єр-міністр України
В.ФОКІН

*(Док. ООН А/47/290-S/24204
Архів МЗС України)*

Лист
постійних представників Російської Федерації
та України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

13 серпня 1992 р.

Маємо честь цим направити Угоду між Російською Федерацією і Україною про принципи формування ВМФ Росії та ВМС України на базі Чорноморського флоту, підписану в Ялті 3 серпня 1992 р.

Просимо Вас розповсюдити цей лист і Угоду, що додається, як офіційний документ Генеральної Асамблеї по пункту 69 попереднього порядку денного, а також Ради Безпеки.

Ю.ВОРОНЦОВ

Посол

Постійний представник

Російської Федерації при ООН

В.БАТЮК

Посол

Постійний представник України

при ООН

Додаток

Угода між Російською Федерацією та Україною
про принципи формування ВМФ Росії
і ВМС України на базі Чорноморського флоту
колишнього СРСР

Російська Федерація і Україна, які іменуються далі "Договірні Сторони",

прагнучи зміцнити дружні, рівноправні й партнерські зв'язки між собою, що базуються на нормах і принципах міжнародного права,

керуючись положеннями пункту 14 Угоди між Російською Федерацією і Україною про дальший розвиток міждержавних відносин від 23 червня 1992 р.,

погодилися про наступне:

Стаття 1

Чорноморський флот підлягає поділу між Договірними Сторонами з метою створення на його базі ВМФ Російської Федерації та ВМС України.

Стаття 2

Враховуючи інтереси Російської Федерації та України як дружніх держав і прагнучи до забезпечення безпеки в басейні Чорного моря. Договірні Сторони вирішили на час до сформування на Чорному морі ВМ Російської Федерації, ВМС України встановити перехідний період до 1995 р. включно. Статус перехідного періоду визначається окремою угодою, яка має бути укладена Договірними Сторонами до 1 жовтня 1992 р.

Стаття 3

На перехідний період з моменту підписання цієї Угоди Чорноморський флот виводиться із складу ОЗС СНД і підпорядковується безпосередньо президентам Російської Федерації та України.

Стаття 4

Президенти Російської Федерації та України на перехідний період призначають консенсусом об'єднане командування Чорноморського флоту.

Стаття 5

Договірні Сторони погодилися, що комплектування Чорноморського флоту на перехідний період проводиться призовниками Росії і України в рівній пропорції (50 відсотків на 50 відсотків).

Стаття 6

На перехідний період військовослужбовці Росії і України, які призиваються для проходження служби на Чорноморському флоті, приводяться до присяги державі, громадянами якої вони є.

Стаття 7

Військово-морська символіка Чорноморського флоту буде визначена і затверджена президентами Росії і України в місячний термін.

Стаття 8

Протягом перехідного періоду Договірні Сторони спільно використовують існуючу систему базування і матеріально-технічного забезпечення. Подальший порядок базування ВМФ Росії і України визначається окремою Угодою.

Стаття 9

Договірні Сторони забезпечують громадянські, політичні, економічні і соціальні права військовослужбовців Чорноморського флоту, які за власним бажанням увійдуть до складу ВМФ Росії або ВМС України, а також осіб, звільнених з військової служби, і членів їх сімей у відповідності до законодавства Договірної Сторони, на території якої вони проживають, і з урахуванням Угоди між державами—учасницями Співдружності Незалежних Держав про соціальні і правові гарантії військовослужбовців, осіб, звільнених з військової служби, і членів їх сімей від 14 лютого 1992 р.

Стаття 10

Спільне використання Договірними Сторонами існуючої системи базування і матеріально-технічного забезпечення здійснюється з належною повагою законодавства Договірних Сторін і без втручання у внутрішні справи одна одної.

Будь-яка заява або інша дія посадових осіб, спрямована на втручання у внутрішні справи Договірних Сторін, тягнуть вжиття відповідних заходів.

Стаття 11

Договірні Сторони укладуть окремі угоди про конкретизацію принципів, що містяться в цій Угоді.

Державні делегації Договірних Сторін підготують проекти таких угод до 1 жовтня 1992 р.

Стаття 12

Договірні Сторони виходять із доцільності проведення політики, спрямованої на перетворення Чорного моря у без'ядерну зону, зону миру і співробітництва.

Стаття 13

До закінчення перехідного періоду всі проблеми Чорноморського флоту повинні бути вирішені відповідно до пункту 14 Угоди між Російською Федерацією і Україною про подальший розвиток міждержавних відносин від 23 червня 1992 р.

Стаття 14

Ця Угода набирає чинності з моменту її підписання і діє до закінчення перехідного періоду.

Здійснено у м. Ялта 3 серпня 1992 р. в двох примірниках, кожний російською та українською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу.

За Російську Федерацію
Б.ЕЛЬЦИН

За Україну
Л.КРАВЧУК

(Док. ООН А/47/376-S/24441
Архів МЗС України)

[651]

Лист
постійних представників Республіки Молдова
та України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

27 жовтня 1992 р.

Маємо честь цим направити текст спільного комюніке про переговори між Президентом Республіки Молдова п. Мірчею Снегуром і Президентом України п. Леонідом Кравчуком у ході офіційного візиту п. Кравчука до Республіки Молдова, яке було підписане 23 жовтня 1992 р. у Кишиневу (див. додаток).

Будемо дуже вдячні за найшвидше розповсюдження тексту цього листа і додатка до нього як офіційного документа Генеральної Асамблеї по пункту 69 порядку денного і як документа Ради Безпеки.

Т.ПАНТИРУ
Посол
Постійний представник
Республіки Молдова при ООН

В.БАТЮК
Посол
Постійний представник України
при ООН

Додаток

Спільне комюніке про переговори
між Президентом Республіки Молдова М.Снегуром
і Президентом України Л.Кравчуком

23 жовтня 1992 р. на запрошення Президента М.Снегура Республіку Молдова з офіційним візитом відвідав Президент України Л.Кравчук.

Президенти в ході переговорів провели обмін думками з широкого кола питань двосторонніх і міжнародних відносин.

Було відзначено прагнення обох держав зміцнювати і поглиблювати традиційно дружні двосторонні відносини. Сторони обговорили конкретні напрями розвитку взаємовигідного співробітництва, що відповідає національним інтересам, справі утвердження у взаємовідносинах між країнами загальнолюдських цінностей, принципів міжнародного права. Зокрема, Сторони підтвердили зобов'язання дотримуватись у своїх добросусідських партнерських відносинах дружніх держав принципів суверенної рівності, незастосування сили або погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності, мирного врегулювання суперечок, невтручання у внутрішні справи, поважання прав людини і основних свобод, прав народів вирішувати свою долю, сумлінного виконання міжнародних зобов'язань, а також норм, які містяться у документах НБСЄ.

У результаті переговорів, які проходили в атмосфері взаєморозуміння і конструктивного діалогу, було підписано Договір про добросусідство, дружбу і співробітництво між Республікою Молдова та Україною.

Сторони одностайно вважають, що зустріч на вищому рівні між Главами держав Республіки Молдова та України має особливе значення. Підписаний договір закріплює принципи двосторонніх відносин, сприяє розвитку взаємовигідного співробітництва, яке відповідає інтересам і сподіванням двох народів, служить зміцненню миру і безпеки як у регіоні, так і в масштабах європейського континенту.

Республіка Молдова та Україна, будуючи свої відносини на принципах добросусідства відповідно до положень Статуту ООН, Гельсінського заключного акта, Паризької Хартії для нової Європи, інших документів НБСЄ, також зроблять свій внесок у справу будівництва нової, мирної, єдиної Європи.

Сторони інформували одна одну про політичні, економічні і соціальні процеси у своїх країнах, про хід здійснення широкомасштабних економічних реформ, переходу до ринкової економіки, про заходи, які вживаються для соціального захисту населення, а також про забезпечення прав і свобод, розвитку самобутності їх національних меншин, які проживають на території іншої Сторони.

Усвідомлюючи, що важливою складовою частиною двосторонніх відносин є економічне і торгове співробітництво, Сто-

рони домовились про те, що конкретні механізми цих відносин будуть регламентуватися міжурядовими угодами.

Президент М.Снегур докладно проінформував Президента Л.Кравчука про заходи, які вживаються для політичного врегулювання конфлікту у східних районах Республіки Молдова, особливо відзначивши позитивну роль, яку відіграв політичний механізм чотирьох держав, підкресливши необхідність активізації його діяльності в цьому відношенні.

Президент Л.Кравчук підтвердив щире зацікавлення своєї країни у скорішому вирішенні цієї проблеми, зазначивши, що Україна і надалі буде виступати за неухильне дотримання принципів непорушності кордонів, територіальної цілісності, невтручання у внутрішні справи, захисту прав людини, національних меншин.

Сторони констатували, що конфлікт повинен бути врегульований виключно мирними, політичними засобами, відзначили необхідність підвищення ролі міжнародних механізмів, зокрема ООН, НБСЄ у пошуку взаємоприйнятної формули врегулювання. Президенти виступили з ініціативою щодо проведення найближчим часом спеціального засідання міністрів закордонних справ 4-х держав — Республіки Молдова, Російської Федерації, Румунії і України за участю представників ООН та НБСЄ.

Республіка Молдова та Україна будуть продовжувати плідне співробітництво у рамках ООН, НБСЄ та інших міжнародних організацій, регулярно консультуватись з питань, які становлять обопільний інтерес.

*(Док. ООН А/47/602
Архів МЗС України)*

[652]

Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

10 грудня 1992 р.

Маю честь цим направити текст заяви Президії Верховної Ради (парламенту) України, зробленої 9 грудня 1992 р. у зв'язку з прийняттям на Сьомому з'їзді народних депутатів Російської Федерації рішення, згідно з яким Верховній Раді Російської Федерації доручено розглянути питання про статус міста Севастополь (див. додаток).

Буду вдячний за розповсюдження тексту цього листа і додатка до нього як офіційного документа Генеральної Асамблеї по пункту 69 порядку денного і як документа Ради Безпеки.

В.БАТЮК

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

Заява Президії Верховної Ради (парламенту) України, зроблена 9 грудня 1992 р.

5 грудня 1992 р. на Сьомому з'їзді народних депутатів Російської Федерації було прийнято рішення, відповідно до якого Верховній Раді Російської Федерації доручено розглянути питання про статус міста Севастополь.

Це рішення не можна розцінити інакше, як чергову явну спробу пред'явити Україні територіальні вимоги і як відверте порушення Російською Федерацією духу і букви Договору між Україною і Російською Радянською Федеративною Соціалістичною Республікою від 19 листопада 1990 р. і принципів Угоди про створення Співдружності Незалежних Держав від 8 грудня 1991 р., де сказано, що Україна і Російська Федерація визнають і поважають територіальну цілісність одна одної і недоторканність існуючих кордонів.

Це рішення є грубим втручанням у внутрішні справи України, спрямованим проти традиційних відносин дружби, взаємної поваги і добросусідства між українським та російським народами, проти розвитку міждержавних зв'язків між Україною і Росією на принципах рівноправного співробітництва і партнерства.

У зв'язку з цим Президія Верховної Ради (парламенту) України заявляє, що будь-яке посягання на територіальну цілісність і суверенітет України буде вважатися Україною кричущим порушенням існуючого статус-кво в Європі, Статуту Організації Об'єднаних Націй, принципів Наради з безпеки і співробітництва в Європі та інших загально визнаних принципів і норм міжнародного права. Президія Верховної Ради (парламенту) України рішуче відкидає спроби штучно створити ще одну проблему в міждержавних відносинах двох країн. Місто Севастополь є невід'ємною частиною України, і його статус може визначатися тільки Україною і ніякою іншою країною, крім України.

*(Док. ООН А/47/777-S/24943
Архів МЗС України)*

Лист
Представника України на ім'я генерального
секретаря Конференції з роззброєння

4 лютого 1993 р.

Маю честь супроводити Вам виступ, що додається, Президента України Л.Кравчука "Як відвернути розповсюдження ядерної зброї" на Всесвітньому економічному форумі у Давосі 30 січня 1993 р.

Був би дуже вдячним за випуск цього виступу відповідно до практики, що склалася, як офіційного документа Конференції з роззброєння і за його розповсюдження серед усіх делегацій як держав-членів, так і держав-спостерігачів.

О.СЛІПЧЕНКО

Надзвичайний і Повноважний Посол України

Додаток

"Як відвернути розповсюдження ядерної зброї"

Проблема розповсюдження ядерної зброї — одна із найгостріших проблем сучасності, що викликає занепокоєння і у державних діячів, і у світової громадськості. Це питання знаходиться у центрі уваги політичного керівництва України, її парламенту. Можливість розширення кола ядерних держав і відповідного збільшення ризику несанкціонованого застосування ядерної зброї становить реальну загрозу міжнародному миру і безпеці.

На сьогодні єдиний інструмент, який є у розпорядженні міжнародного співтовариства у його зусиллях, спрямованих на відвернення цієї загрози, — це Договір про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ) 1968 р. Особливу відповідальність за універсальне дотримання положень ДНЯЗ несуть перш за все ядерні держави і, зокрема, депозитарії Договору.

Усвідомлюючи значення цього міжнародного документа, виходячи з того, що приєднання до нього відповідає найвищим інтересам України, я подав до Верховної Ради пропозицію з приєднання України до Договору. Одночасно на розгляд парламенту України направлені також пропозиції з ратифікації Договору про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь (Договір про СНО) та Лісабонського протоколу до нього.

I

Зараз у Верховній Раді проходять інтенсивні слухання цього питання у рамках парламентських комісій і спеціально створеної Робочої групи. Це нормальний процес, який потребує певного часу.

Парламент України несе велику відповідальність перед своїм народом за те, щоб всі аспекти Договору про СНО, Лісабонського протоколу до нього і ДНЯЗ були найретельніше вивчені, щоб були проаналізовані всі можливі наслідки участі України в цих міжнародних документах, перш за все для її військової та екологічної безпеки, а також можливі фінансові збитки України у зв'язку із прийнятими на себе зобов'язаннями. Адже мова йде не про зменшення ядерної зброї на одну або дві третини, а про повну ліквідацію такої зброї в Україні, що буде мати для нас серйозні наслідки з точки зору безпеки і навіть самого існування незалежної Української держави.

Переважна більшість депутатів підтримали без'ядерний вибір України, який був проголошений Верховною Радою ще у 1990 р. Але разом з тим депутати наполягають на вирішенні певних важливих для нас питань ще до винесення Договору про СНО і ДНЯЗ на остаточне схвалення парламентом.

Мова йде про надання Україні гарантій її національної безпеки з боку ядерних держав — постійних членів Ради Безпеки ООН, надання Україні реальної допомоги у фінансуванні програм ліквідації ядерних озброєнь в Україні, визначення подальшого використання ядерних компонентів стратегічних і тактичних боезарядів, дислокованих в Україні або раніше виведених з її території для розукомплектування до Росії.

Відчувається, що не всі наші партнери розуміють, чому саме Україна ставить ці питання, на чому базуються ці вимоги. Мабуть, є сенс витратити декілька хвилин часу, щоб пояснити — у зв'язку із наступним приєднанням України до ДНЯЗ — наше бачення проблеми ядерної зброї, розміщеної в Україні.

II

Ситуація навколо дислокованої на території України ядерної зброї є унікальною, вона не має аналогів у світовій історії. Вперше держава, яка разом з іншими державами-правонаступницями колишнього СРСР має право бути ядерною, йде шляхом досягнення статусу без'ядерної. До того ж на території цієї держави — України — вже знаходиться ядерна зброя, яка не належить якійсь іншій державі і яка лише передана під опе-

ративне управління Об'єднаного командування Стратегічними силами СНД.

Відмовляючись від ядерної зброї, цього, безумовно, ефективного засобу стримування будь-якого потенційного агресора, Україна має безперечне право вимагати від ядерних держав надання гарантій її національної безпеки.

Мова йде про юридично зобов'язуючий політичний документ, прийнятий на найвищому рівні ядерними державами, насамперед Росією і США, про те, що ці держави не будуть застосовувати ядерну зброю проти України, не будуть застосовувати проти неї звичайні збройні сили чи загрозу силою, будуть утримуватись від економічного тиску для вирішення якихось спірних питань, будуть поважати територіальну цілісність та недоторканність кордонів України.

Згадані зобов'язання лише повторюють загальновизнані принципи міжнародного права, зокрема визначені у Заключному акті НБСЕ (1975 рік) і у Паризькій хартії для нової Європи. Але для нас є важливим, щоб вони були знову підтверджені у контексті набуття Україною у майбутньому статусу держави, яка не володіє ядерною зброєю. Як свідчить хід обговорення у комісіях нашої Верховної Ради, поки у цьому питанні немає повної ясності, значна кількість депутатів не готові до винесення на ратифікацію Договору про СНО та ДНЯЗ. І ми тут не можемо проявляти поспішність. Ми повинні переконати депутатів фактами, а не словами.

III

Україна не брала участі у прийнятті рішень, які призвели до дислокації на її території третього за потужністю стратегічного ракетного угруповання у світі. Але в той же час народ України повинен був за рахунок свого добробуту і економічного розвитку фінансувати гонку ядерних озброєнь колишнього Радянського Союзу.

Тепер від нас фактично вимагають, щоб ми фінансували грандіозну програму, пов'язану із знищенням цієї зброї. Йдеться не просто про знищення стратегічних наступальних озброєнь з урахуванням вимог екологічної безпеки та економічної доцільності, що нам однаково прийшлося б робити, але про дотримання при цьому надзвичайно складних і дуже дорогих процедур, які встановлені Договором про СНО, виключно для того, щоб перешкодити колишньому СРСР обійти його положення.

Так або інакше стратегічні ядерні озброєння на території України нам треба буде знищити. Однак ми маємо право розраховувати на реальну, адекватну нашим витратам допомогу у знищенні такої зброї. На це від Заходу ми до цього часу не отримали жодного центу. Але хіба Захід не заінтересований у тому, щоб якомога скоріше ліквідувати у нас ядерну зброю? Адже там добре знають, що нам самим це завдання не вирішити.

Ми вдячні Сполученим Штатам, які запропонували надати нам фінансову і технічну допомогу для знищення ядерної зброї у розмірі 175 мільйонів доларів. Але зрозуміло, що ця сума ніяк не покриває усіх очікуваних витрат України, і ми маємо надію, що інші держави світу, насамперед ядерні, також приєднаються до США у цій справі. У зв'язку з цим ми вийшли з ініціативою створення спеціального міжнародного фонду ядерного роззброєння.

Навряд чи можна чекати від нас, що у цій складній економічній ситуації пріоритет буде надаватись скороченню ядерної зброї, а не закладці фундаменту здорової, соціально орієнтованої ринкової економіки. Слід відверто заявити, що з урахуванням кризи у нашій економіці Україна може асигнувати із свого бюджету лише обмежені суми на здійснення програми ліквідації стратегічних наступальних озброєнь.

IV

Наступна проблема. Мова іде про визначення подальшого використання високозбагаченого урану і плутонію із стратегічних зарядів, дислокованих в Україні, і тактичних боєзарядів, які були вивезені у Росію для їх розукомплектування. Це питання має для нас принципове значення.

Україна не здійснює оперативного контролю над Стратегічними Силами, дислокованими на її території, і відповідно не контролює, в розумінні статті ДНЯЗ, ядерних боєзарядів. Разом з тим всі компоненти ядерних боєзарядів, які підлягають розукомплектуванню і знищенню, є власністю України. Ми заінтересовані лише у тому, щоб після розукомплектування і знищення ядерних боєзарядів використати їх компоненти для вирішення проблем економічного розвитку України і, зокрема, забезпечення паливом українських АЕС.

Переговори з цього питання нещодавно розпочаті з Російською Федерацією, і ми маємо надію, що їх кінцеві результати будуть позитивними.

* * *

Вирішення вищезазначених питань буде сприяти прискоренню прийняття позитивного рішення Верховною Радою України щодо приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї і ратифікації Договору про СНО і Лісабонського протоколу до нього, а зволікання західних держав, від яких залежить їх рішення, покладає на ці держави однаково відповідальність за затягування процесу розгляду цих важливих документів в українському парламенті.

Приєднання України до ДНЯЗ хоч і буде важливим кроком у зміцненні цього Договору, але не усуне проблеми відвернення поширення цієї зброї у світі.

Загальновідомо, що зараз є щонайменше півтора десятка так званих "порогових" держав, які наближаються до створення власної ядерної зброї, або підозрюються у цьому. Деякі з них, за переконанням багатьох експертів, вже мають у своєму розпорядженні ядерну зброю.

Але навіть за сучасного рівня технічного розвитку у цих країнах створити ядерну зброю, розраховуючи лише на власні сили, неможливо. Всі ці країни при здійсненні своїх ядерних програм спирались на підтримку тих або інших ядерних держав. Деякі країни, які підозрюються у тому, що вже мають ядерну зброю, і які не є учасницями ДНЯЗ, отримують широкомасштабну допомогу від ядерних держав у військовій, економічній та інших галузях, і з боку останніх не відчувають якого-небудь реального тиску з метою заохотити їх приєднатися до цього Договору і відмовитися від ядерних амбіцій.

Україна вважає, що у сучасну епоху жодна з держав, а тим більш ядерна, не може проводити звичайної у недавньому минулому подвійної політики у галузі ядерного роззброєння і нерозповсюдження ядерної зброї. Ми переконані у тому, що всі ядерні держави, без винятку, повинні йти шляхом України — шляхом надбання у майбутньому, бажано недалеко, без'ядерного статусу, повинні проводити єдину послідовну політику щодо забезпечення універсального виконання Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, приєднання до цього міжнародного інструменту усіх держав світу.

*(Док. ООН CD/1181
Архів МЗС України)*

Лист

**постійних представників 9 країн, у т. ч. України,
при ООН на ім'я Генерального секретаря
про включення нового пункту до порядку денного
48-ї сесії “Економічна допомога державам,
постраждалим внаслідок здійснення резолюцій
Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної
Республіки Югославії (Сербія та Чорногорія)”**

18 жовтня 1993 р.

За дорученням урядів наших держав маємо честь просити — відповідно до правила 15 Правил процедури Генеральної Асамблеї — про включення до порядку денного 48-ї сесії Генеральної Асамблеї пункту “Економічна допомога державам, постраждалим внаслідок здійснення резолюцій Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія та Чорногорія)”.

Відповідно до правила 20 Правил процедури Генеральної Асамблеї до цього листа додається пояснювальна записка, яка стосується цього прохання (див. додаток).

(підписи)

Додаток

Пояснювальна записка

З самого початку конфлікту у колишній Югославії Рада Безпеки ООН за допомогою своїх відповідних резолюцій активно домагається надійного врегулювання кризи мирним шляхом. Генеральна Асамблея також зробила свій внесок у ці зусилля, зокрема прийнявши на своїх 46-й і 48-й сесіях дві резолюції з питання про ситуацію в Боснії та Герцеговині (46/242 від 25 серпня 1992 р. та, відповідно, 47/121 від 18 грудня 1992 р.). При здійсненні ООН цих погоджених зусиль важливе значення надавалось цілому спектру превентивних та примусових заходів, вжитих Радою Безпеки на підставі глави VII Статуту ООН, включаючи введення широкомасштабних торгових і економічних санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія та Чорногорія).

Здійснення цих санкцій, безперечно, мало позитивний ефект, який сприяв зусиллям міжнародного співтовариства,

спрямованим на забезпечення справедливого, стійкого й мирного врегулювання конфлікту на основі принципів, викладених у відповідних резолюціях Ради Безпеки і Генеральної Асамблеї. Визнаючи їх виключно важливе значення, держави-сусіди Союзної Республіки Югославії (Сербія та Чорногорія), а також інші держави регіону зайняли належну позицію, вважаючи своїм найпершим обов'язком забезпечення суворого виконання тих положень резолюцій 757 (1992), 787 (1992) та 820 (1993) Ради Безпеки, які передбачають обмеження і/або часткову перерву торгових і економічних відносин із Союзною Республікою Югославією та ліній сполучення з нею та через неї.

Вживши на національному рівні необхідних правових і адміністративних заходів по забезпеченню виконання у повному обсязі положень вищезгаданих резолюцій, ці країни зробили неоціненний внесок у погоджені зусилля Об'єднаних Націй, не зважаючи на те, що це справило сильний негативний вплив на їх економіку. Рада Безпеки з вдячністю відзначила цей внесок і в рішенні, прийнятому її Комітетом, заснованим резолюцією 724 (1991) по Югославії, віддала належне ряду відповідних держав за вжиті ними заходи по виконанню положень резолюцій Ради (S/26040 та Add.1).

У зв'язку із здійсненням такого всеосяжного комплексу жорстких торгових та економічних санкцій на ці держави ліг винятково важкий тягар, обумовлений сукупним впливом ряду факторів. Одним з таких факторів є те, що у географічному плані район, який підпадає під дію санкцій, займає ключове положення, якщо розглядати його з погляду існуючої транспортної інфраструктури і комунікацій, які поєднують східну та південно-східну частину Європи з іншими частинами цього континенту. Іншим фактором є нестійке економічне становище більшості з цих держав, в яких відбуваються великі політичні, економічні та соціальні зміни, пов'язані з переходом до демократії та ринкової економіки, і на це становище серйозно вплинули величезні економічні збитки, понесені внаслідок здійснення санкцій. Ще одним елементом є прямі фінансові витрати, які ці держави несуть у зв'язку із створенням та забезпеченням функціонування складного адміністративного механізму нагляду та контролю за суворим додержанням санкцій через їх географічну близькість до Союзної Республіки Югославії.

Вплив цих факторів на економічне становище сусідніх держав та інших держав регіону вже призвів до того, що вони у

своєму економічному розвитку стикнулись із серйозними негативними наслідками довгострокового характеру. У деяких з цих держав, які є особливо вразливими внаслідок їх особливого географічного положення і/чи загального стану їх економіки, цей вплив вже створив загрозу політичній та соціальній стабільності.

Керуючись духом Статуту ООН і насамперед духом його статті 49, всі держави-члени повинні на виконання свого морального, політичного і правового зобов'язання об'єднатися для надання взаємної допомоги у проведенні заходів, про які прийнято рішення Радою Безпеки. Отже виключно важливо, щоб міжнародне співтовариство позитивно розглянуло на Генеральній Асамблеї ООН проблеми держав, які постраждали внаслідок введення торгових і економічних санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія та Чорногорія), і вжило заходів щодо того, щоб ці держави невідкладно отримали, по відповідним каналам, таку необхідну їм економічну допомогу, завдяки якій вони будуть легше долати свої серйозні економічні труднощі.

Враховуючи виключно економічний характер проблем, з якими стикається ця група держав, забезпечуючи здійснення торгових і економічних санкцій проти Союзної Республіки Югославії, і той факт, що обговорення цього питання ніяким чином не підриває зусиль ООН по забезпеченню мирного і надійного політичного врегулювання югославської кризи, пропонуємо, щоб цей новий пункт порядку денного "Економічна допомога державам, які постраждали внаслідок здійснення резолюцій Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія та Чорногорія)", у разі його включення до порядку денного 48-ї сесії Генеральної Асамблеї, про що ми просимо, був переданий Другому комітету.

*(Док. ООН А/48/239
Архів МЗС України)*

[655]

Лист

**Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря**

2 листопада 1993 р.

Маю честь супроводити цим копію листа Його Високоповажності Олександра Сліпченка, Надзвичайного і Повноваженого Посла, глави делегації України на сесії 1993 р. Конфе-

ренції з роззброєння, від 1 листопада 1993 р. на ім'я Генерального секретаря Конференції з роззброєння.

Буду вдячний Вам за розповсюдження цього листа і документа, який додається, як документа 48-ї сесії Генеральної Асамблеї по пункту 73в порядку денного.

В.БАТЮК

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

**Лист
глави делегації України
на сесії 1993 р. Конференції з роззброєння
від 1 листопада 1993 р.
на ім'я Генерального секретаря
Конференції з роззброєння**

Делегація України на Конференції з роззброєння глибоко занепокоєна тим, що делегація Російської Федерації все частіше використовує цей високоповажний міжнародний форум для розпалювання полеміки з питань щодо українсько-російських двосторонніх переговорів з питання про ядерне роззброєння, які проводяться поза рамками Конференції. Тон виступів і спосіб дій, навмисно вибрані російською делегацією, йдуть урозріз із традицією конструктивних дебатів на Конференції по роззброєнню.

Саме так було з публікацією від імені російської делегації тексту двох угод, підписаних урядами України і Російської Федерації, "Про використання ядерних боеголовок" і "Основні принципи використання ядерних боеголовок стратегічних ядерних сил, розміщених в Україні", виданих як офіційний документ Конференції з роззброєння (CD/1225).

Ці документи були передані у секретаріат Конференції з роззброєння російською делегацією в односторонньому порядку, без попередньої офіційної згоди української сторони. Це суперечить звичайній практиці ООН та інших міжнародних організацій щодо офіційної публікації документів багатостороннього характеру, які торкаються інтересів більш ніж однієї сторони.

Буду дуже вдячний Вам, якщо Ви зможете належним чином довести зміст цього листа до відома держав-членів і держав, які не є членами, що беруть участь у роботі Конференції з роззброєння.

О.СЛІПЧЕНКО

Посол

Глава делегації України на сесії 1993 р. Конференції з роззброєння

(Док. ООН А/С.1/48/7

Архів МЗС України)

[656]

Лист

**Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря**

19 листопада 1993 р.

Маю честь направити цей текст постанови Верховної Ради України про ратифікацію Договору між Союзом Радянських Соціалістичних Республік та Сполученими Штатами Америки про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, підписаного у Москві 31 липня 1991 р., і Протоколу до нього, підписаного у Лісабоні від імені України 23 травня 1992 р.

Буду вдячний Вам за розповсюдження тексту цієї постанови як офіційного документа Генеральної Асамблеї по пункту 71 порядку денного "Загальне і повне роззброєння" і Ради Безпеки.

В.БАТЮК

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

ПОСТАНОВА

Верховної Ради України про ратифікацію Договору між СРСР та США про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, підписаного у Москві 31 липня 1991 р. і Протоколу до нього, підписаного у Лісабоні від імені України 23 травня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє

ратифікувати від імені України — правонаступниці колишнього СРСР — Договір між Союзом Радянських Соціаліс-

тичних Республік та Сполученими Штатами Америки про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь (далі — Договір), підписаний у Москві 31 липня 1991 р., який включає такі документи — складові частини Договору:

Меморандум про встановлення вихідних даних у зв'язку з Договором;

Протокол про процедури, які регламентують переобладнання або ліквідацію засобів, які підпадають під дію Договору;

Протокол про інспекції і діяльність по безперервному спостереженню у зв'язку із Договором;

Протокол про оповіщення у зв'язку з Договором;

Протокол про вагу, яку переносить МБР і БРПЛ, у зв'язку з Договором;

Протокол про телеметричну інформацію у зв'язку з Договором;

Протокол про Спільну комісію з виконання та інспекції у зв'язку з Договором;

Додаток “Погоджені заяви”;

Додаток “Терміни та їх визначення”;

Протокол до Договору, підписаний у Лісабоні від імені України 23 травня 1992 р. (окрім статті V); з наступними застереженнями щодо Договору і документів — складових його частин:

1. Відповідно до Віденської конвенції про правонаступництво державної власності, державних архівів і державних боргів, Закону України від 10 вересня 1991 р. “Про підприємства, заклади і організації союзного підпорядкування, які розташовані на території України”, а також “Основних напрямів зовнішньої політики України” все майно стратегічних і тактичних ядерних сил, які знаходяться на території України, включаючи їх ядерні боезаряди, є державною власністю України.

2. Україна не вважає для себе обов'язковою статтю V Лісабонського протоколу.

3. Україна, яка стала власником ядерної зброї, успадкованої нею від колишнього СРСР, здійснює адміністративне управління стратегічними ядерними силами на своїй території.

4. Народ України, який зазнав згубні наслідки Чорнобильської ядерної катастрофи, усвідомлює свою високу відповідальність перед народами світу за те, щоб ядерна війна не почалась з української землі. Тому Україна вживає необхідних заходів по недопущенню використання ядерної зброї, розміщеної на її території.

5. Україна, як держава-власниця ядерної зброї, буде прагнути без'ядерного статусу і поетапно позбавлятися від розміщеної на її території ядерної зброї за умови отримання нею надійних гарантій своєї національної безпеки, в яких ядерні держави візьмуть на себе зобов'язання ніколи не використовувати ядерну зброю проти України, не використовувати проти неї звичайні збройні сили і не застосовувати погрозу силою, поважати територіальну цілісність і недоторканність кордонів України, утримуватись від економічного тиску з метою вирішення будь-яких спірних питань.

6. Скорочення з наступним знищенням стратегічних наступальних ядерних озброєнь, розміщених на території України, буде здійснюватися відповідно до Договору про обмеження і скорочення стратегічних наступальних озброєнь від 31 липня 1991 р. і статті II Лісабонського протоколу, виходячи з того, що знищенню підлягають 36 відсотків носіїв і 42 відсотки боезарядів. Це не виключає можливості знищення додаткових носіїв і боезарядів відповідно до процедур, які можуть бути визначені Україною.

7. Україна виконає свої зобов'язання відповідно до Договору у поставлені ним строки, виходячи з правових, технічних, фінансових, організаційних та інших можливостей, з належним забезпеченням ядерної й екологічної безпеки. Враховуючи сучасний кризовий стан економіки України, виконання цих зобов'язань можливе тільки за умови надання достатньої міжнародної фінансової і технічної допомоги.

8. Набрання Договором чинності та його реалізація не дають ніяких підстав державам—учасникам цього Договору для спроб отримання односторонніх переваг для їх суб'єктів на ринках високих технологій, в науково-технічному обміні та співпраці в галузях використання ядерної енергії у мирних цілях і використання ракетних технологій, які можуть заподіяти шкоду національним інтересам України.

9. Якщо розукомплектування і знищення ядерних боезарядів, розміщених на території України, буде проводитися за її межами, Україна буде здійснювати безпосередній контроль за цими процесами з метою забезпечення невикористання ядерних компонентів цих боезарядів для повторного створення ядерної зброї.

10. Умови і черговість передачі ядерних боезарядів для їх розукомплектування і знищення визначаються спеціальною угодою або угодами, які будуть передбачати повернення

Україні компонентів ядерної зброї для їх використання у мирних цілях або компенсацію їх вартості.

Умови щодо компенсації поширюються і на тактичну ядерну зброю, вивезену до Росії з території України у 1992 р.

11. Виходячи з того, що Україна безпосередньо не брала участі у переговорах по розробці Договору, рекомендувати Президенту України та Уряду України провести переговори з відповідними державами і міжнародними організаціями щодо:

- а) міжнародних гарантій національної безпеки України,
- б) умов економічної, фінансової та науково-технічної допомоги у виконанні зобов'язань по Договору,
- в) гарантійного і авторського обслуговування ядерних боезарядів та бойових ракетних комплексів,
- г) перегляду умов фінансування інспекційної діяльності, передбаченої Договором,
- д) можливостей використання під надійним контролем ШПУ у мирних цілях,
- є) умов використання збройних матеріалів, що розщеплюються, які будуть вилучатись внаслідок ліквідації ядерної зброї,
- ж) гарантій компенсацій за матеріальну цінність компонентів ядерної зброї.

12. Рекомендувати Президенту України затвердити графік ліквідації стратегічних наступальних озброєнь, визначених цією Постановою, і забезпечити контроль за виконанням зазначеного графіка.

13. Кабінету Міністрів України при формуванні проекту бюджету України на 1994 рік передбачити окремою статтею витрати на виконання зобов'язань України відповідно до цього Договору.

* * *

Україна здійснить обмін ратифікаційними грамотами тільки після виконання умов, викладених вище в пунктах 5, 6, 7, 9, 10 і 11.

Верховна Рада України сподівається, що ядерні держави, які не є учасницями Договору, приєднаються до зусиль України та інших держав— правонаступниць колишнього СРСР, а також США і почнуть скорочення своїх ядерних арсеналів.

Набрання Договором чинності та його реалізація відкривають шлях до вирішення Верховною Радою України питання про приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 р.

*(Док. ООН А/48/620-S/26770
Архів МЗС України)*

Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

12 квітня 1995 р.

За дорученням мого уряду маю честь направити цей текст меморандуму Міністерства закордонних справ України з питання здійснення ООН діяльності з підтримання міжнародного миру і безпеки (див. додаток).

Буду вдячний за розповсюдження тексту цього листа і додатка до нього як документа Генеральної Асамблеї з пунктів 81 і 86 попереднього порядку денного і документа Ради Безпеки.

А.ЗЛЕНКО

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

Меморандум
Міністерства закордонних справ України
з питання здійснення ООН діяльності
з підтримання міжнародного миру і безпеки

1. Україна, як одна з держав—засновниць ООН, цілком підтримує здійснювану відповідно до Статуту Організації діяльність ООН з підтримання міжнародного миру і безпеки та приділяє особливу увагу удосконаленню механізмів і засобів стримування потенційного агресора, а також процедурам забезпечення оперативного і ефективного реагування на акти агресії, насильства і загрози міжнародному миру і безпеці, врегулювання регіональних конфліктів.

2. Україна розглядає операції з підтримання миру, здійснювані під егідою ООН, як один із ключових елементів миротворчої діяльності Організації, що доповнює процес мирного розв'язання спорів відповідно до глави VI Статуту ООН.

3. Україна висловлює упевненість, що, як і раніше, діяльність ООН по попередженню й врегулюванню криз і конфліктів буде здійснюватися на основі резолюцій Ради Безпеки, в суворій відповідності до критеріїв, які склалися (мати неупереджений, неінтрузивний і неінтервенціоністський характер,

визначатися чітким мандатом на основі згоди, де це можливо, усіх заінтересованих сторін і проводитися, в принципі, на прохання держав-членів). У “регіональних підходах” до операції по підтриманню миру ООН має керуватися положенням глави VIII Статуту і неухильно дотримуватися принципу, згідно з яким жодній державі не може надаватися право виступати “головним гарантом” миру і безпеки в регіоні.

4. Глобалізація діяльності ООН з підтримання міжнародного миру і безпеки, що спостерігається в останні роки, багатofункціональний характер сучасних операцій з підтримання миру, участь сил ООН у врегулюванні внутрішніх конфліктів вимагають від світового співтовариства нових підходів до планування побудови й регулювання цієї діяльності.

Проведення операцій з підтримання миру нового покоління, окремі компоненти яких розвиваються й інституційно закріплюються у мандаті вже після запуску операцій, не лише відкривають певні перспективи, але й містять в собі ряд очевидних проблем.

Найскладніша з них — яким чином утримувати розвиток операцій у жорстких рамках незастосування миротворчими контингентами сили проти конфліктуючих сторін, за винятком випадків необхідної самооборони.

Саме тому Україна повністю поділяє точку зору тих держав-членів, які вважають, що підходи ООН і Генерального секретаря до традиційних операцій з підтримання миру і до операцій з використанням положень глави VII Статуту, тобто примусовим, мають бути принципово різними. Спроби модифікувати юридичну основу операцій (як це сталося, наприклад, у Сомалі) найбільш ймовірно призведуть до зриву всієї операції в цілому, оскільки створять очевидну невідповідність між новими функціями і поставленими раніше завданнями.

З цього приводу Україна вважає, що у разі необхідності і зміни юридичної основи операції у контексті Статуту ООН має змінюватися не тільки мандат цієї операції з підтримання миру, а модифікуватися вся операція у цілому (її структура, ресурсне забезпечення, план розгортання й евакуація), тобто розгортається нова операція.

5. У цих умовах значно зростає роль країн—постачальниць військ для операцій з підтримання миру. Своєчасні консультації між ними дозволять уникнути непорозуміння у відносинах командування національними контингентами з командуванням секторами і головним командуванням операції, а

також відвернуть негативні політичні наслідки, які можуть виникнути внаслідок появи нових функцій.

При цьому Україна вважає, що потенційні країни—постачальниці військ для участі в запланованій операції з підтримання миру повинні залучатися до співробітництва вже на підготовчому етапі операцій.

6. Практика розгортання операцій з підтримання миру у різних регіонах указує на необхідність ретельної проробки питання щодо критеріїв представництва національних контингентів у операціях з підтримання миру. Україна вважає, що ці критерії мають враховувати, в тому числі, історико-політичні й етнографічні фактори, можливу реакцію місцевого населення, конфліктуючих політичних сил на використання військ тих або інших країн у операції на території їх держави.

7. Досі не існує всесторонньої постійної системи операцій з підтримання миру, а має місце лише триваюча серія операцій *ad hoc*.

У цьому зв'язку Україна підтримує пропозиції розглянути загальноприйнятні шляхи і методи розробки декларації по операціях ООН з підтримання миру, яка б охоплювала основні організаційні й практичні аспекти і містила рекомендації щодо шляхів підвищення ефективності таких операцій.

З цією метою, зокрема, доцільно вивчити питання про створення при Спецкомітеті з операцій по підтриманню миру експертної групи із залученням провідних спеціалістів у галузі підтримання миру — представників основних країн—постачальниць військ для операцій з підтримання миру, а також інших заінтересованих держав-членів, використати позитивний досвід, накопичений в цій галузі Спеціальною групою з підтримання миру Ради Північноатлантичного співробітництва.

8. Важливою є проблема підвищення оперативності й ефективності керівництва операціями з підтримання миру з боку Організації Об'єднаних Націй. У цьому зв'язку Україна вітає операції підтримання миру і вважає, що зміцнення штату Департаменту підвищить можливості Організації у питаннях планування, командування і управління операціями з підтримання миру.

Разом з тим, багато практичних проблем у сфері командування і управління операціями з підтримання миру можливо було б вирішити шляхом ревіталізації положень Статуту ООН, насамперед статті 47, що визначає роль і функції Військово-штабного комітету (ВШК). Згідно з пунктом 4

ВШК “має змогу, з дозволу Ради Безпеки і після консультації з належними регіональними органами, заснувати свої регіональні підкомітети”.

Україна вважає за доцільне розглянути питання про розширення такої практики, а також вивчити можливість включити до складу цих регіональних підкомітетів представників відповідних країн—постачальниць військ для операції з підтримання миру, розгорнутої в даному регіоні.

9. Одним з головних аспектів спеціального характеру продовжує залишатися проблема захисту і безпеки миротворчого персоналу. Україна була одним з ініціаторів розробки Конвенції про охорону персоналу ООН і пов'язаного з нею персоналу, що визначає питання статусу миротворців та їх захисту.

Україна вважає, що безпека персоналу має бути невід'ємною частиною планування будь-якої операції з підтримання миру і що з боку ООН і держав-членів повинні вживатися всі належні заходи по забезпеченню його безпеки.

10. Викликає серйозне занепокоєння триваюче використання конфліктуєчими сторонами снайперів проти особового складу миротворчих сил ООН і держав-членів. Необхідно невідкладно розглянути питання про юридичну і моральну відповідальність конфліктуєчих сторін за використання снайперів проти миротворців ООН.

Вважаємо, що дії снайперів конфліктуєчих сторін проти персоналу ООН можуть служити законною підставою для відповідного застосування сили контингентами операцій з підтримання миру ООН.

11. Важливим є також питання про компенсацію військовослужбовцям, які стали інвалідами, а також членам сімей військовослужбовців, які загинули під час виконання обов'язків військової служби у складі миротворчих сил ООН.

Звертає на себе увагу недосконалість діючого механізму ООН з виплати компенсацій сім'ям загиблих і пораним миротворцям. Досі не розроблена єдина шкала виплат Секретаріатом ООН компенсаційних сум. Рапорти про загибель миротворців (Board of Inquiry report), без яких Секретаріат ООН не компенсує урядам виплачені сім'ям загиблих і пораним миротворцям відповідні суми, направляються командуванням з місць проведення операцій з підтримання миру до центрального апарату в Нью-Йорку з тривалим запізненням.

12. Заслугує на подальшу проробку проблема підготовки кваліфікованих кадрів для операцій з підтримання миру.

Україна вітає зусилля Генерального секретаря з розробки

посібників, включаючи типову навчальну програму і програми заочного навчання, що дозволить країнам—постачальницям військ для операцій з підтримання миру готувати миротворчий персонал уніфікованим й економічно ефективним чином відповідно до погоджених норм і вимог.

Україна також підтримує ідею навчання національних інструкторів для наступного їх використання у процесі підготовки персоналу з підтримання миру на доповнення до національних учбових програм з підтримання миру та імплементації засобів зміцнення керівних кадрів для операцій з підтримання миру.

Ми вважаємо важливим створення центрів підготовки персоналу для операцій з підтримання миру як на національній, так і на регіональній основі.

З метою підвищення ефективності координації підготовки кадрів для операцій з підтримання миру є суттєвим, щоб координатор по підготовці персоналу у складі Департаменту операцій з підтримання миру був центром координації між ООН, національними і міжнародними учбово-тренувальними центрами з операцій по підтриманню миру.

13. Ефективність зміцнення потенціалу ООН по підтриманню миру значною мірою визначається наявністю адекватних фінансових ресурсів на проведення операцій з підтримання миру. Україна висловлює повну згоду з тим, що фінансування таких операцій є колективним обов'язком усіх держав-членів відповідно до пункту 2 статті 17 Статуту ООН.

Водночас ми вважаємо, що розподіл внесків на операції з підтримання миру має бути більш справедливим і враховувати реальну платоспроможність конкретних держав-учасниць, а також більш збалансованим, з більшим урахуванням потреб на цивільні і гуманітарні цілі операцій з підтримання миру, крім політичних і військових. Вимагає подальшого вивчення питання про альтернативні джерела фінансування операцій з підтримання миру, прийнятних для Генерального секретаря ООН.

14. Даний аналіз характеру і тенденцій розвитку сучасних операцій з підтримання миру не вичерпується вищевикладеними положеннями. Делегація України має наміри взяти активну участь у розробці Спецкомітетом рекомендацій з теорії і практики миротворчої діяльності з метою підвищення її політичної, військової, моральної, гуманітарної і матеріальної ефективності.

*(Док. ООН А/50/137-S/1995/295
Архів МЗС України)*

Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

27 квітня 1995 р.

Маю честь цим направити Вам текст заяви уряду України у зв'язку з проблемою Чорнобильської атомної електростанції, опублікованої 20 квітня 1995 р. (див. додаток).

Буду вдячний за розповсюдження тексту цього листа і додатка до нього як документа Генеральної Асамблеї по пункту 2 попереднього порядку денного.

А.ЗЛЕНКО

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

Заява уряду України
у зв'язку з проблемою Чорнобильської
атомної електростанції,
опублікована 20 квітня 1995 р.

Одним з пріоритетних напрямів подальшої перебудови української економіки є реалізація програми розвитку енергетики. При здійсненні цієї програми уряд України надає велике значення незмінному додержанню принципів безпечного функціонування атомних електростанцій і безперервного підвищення безпеки їх рівней.

Уряд України розуміє занепокоєння світового співтовариства у зв'язку з триваючим функціонуванням Чорнобильської АЕС, аварія на якій спричинила стільки страждань народам Європи. На жаль, Україна на собі відчула усі трагічні наслідки атомної катастрофи і більш ніж будь-яка інша держава зацікавлена у забезпеченні того, щоб запобігти подібній катастрофі у майбутньому. Підтверджуючи взяті на себе зобов'язання знайти можливість, щоб закрити цю станцію, Україна робить все від неї залежне, щоб прискорити цей процес, забезпечивши при цьому необхідні заходи безпеки на усіх його етапах.

У цьому зв'язку за період з 1986 р. по 1994 р. було вжито цілий ряд заходів по модернізації електростанції, що дозволило значно підвищити рівень її безпеки. Для Чорнобильської

АЕС була розроблена спеціальна програма з урахуванням усього наявного досвіду підвищення безпеки ядерних електростанцій, оснащених реакторами типу РБМК, і зокрема досвіду Ленінградської електростанції. Ми повинні зрозуміти, що за умов незбалансованої економічної системи, енергетичної кризи та нестачі економічного потенціалу для збільшення імпорту органічних енергетичних паливних ресурсів, щоб заповнити існуючий дефіцит електроенергії за рахунок традиційного енерговиробництва, Україна не має можливості закрити без сторонньої допомоги в короткі строки Чорнобильську АЕС — одну з найбільших електростанцій в її енергетичному секторі. Перш ніж вивести цю електростанцію з експлуатації, необхідно спочатку провести підготовчі заходи, у тому числі стабілізувати систему енергопостачання в Україні в цілому, побудувати паротурбінні й газові або атомні електростанції, які були б еквівалентні за потужністю електростанціям, що виводяться з експлуатації, та були б розміщені поряд з м. Славутичем, створити місця для зберігання відпрацьованого ядерного палива і радіоактивних відходів, вирішити проблему “Саркофагу” та перетворити його на екологічно безпечну систему, а також забезпечити науково-технічну підтримку процесу виводу цієї електростанції з експлуатації з урахуванням конкретних умов ізольованої зони Чорнобиля. Поряд з технічними проблемами необхідно також вирішити проблему соціального забезпечення персоналу електростанції.

За оцінками експертів, у результаті зупинки цієї АЕС загальний акумулятивний обсяг економічних витрат становитиме 4 млрд дол. США. Реалізація такої великомасштабної програми неможлива без фінансової допомоги Україні з боку світового співтовариства. Фінансова допомога, що надається, має використовуватись цілеспрямовано для здійснення комплексу заходів, пов'язаних з підготовкою виводу цієї атомної електростанції з експлуатації, включаючи перетворення проекту “Саркофаг” на екологічно безпечну систему. Такий підхід, який дозволить об'єднати зусилля України і допомогу західних держав, буде сприяти якомога скорішому накопиченню необхідних коштів для проведення підготовчої роботи і наступного виводу Чорнобильської атомної електростанції з експлуатації і забезпечуватиме збалансованість національної системи енергопостачання до вирішення проблеми компенсації енергетичних потужностей.

Усвідомлюючи свою відповідальність перед світовим співтовариством за зміцнення міжнародного режиму ядерної без-

пеки, Україна вживе всіх необхідних заходів, щоб забезпечити відповідний рівень безпеки своїх енергетичних споруд. Принцип безпечного використання атомної енергії став основою комплексної реконструкції енергетичного сектора, яка розпочалась в Україні. Уряд України має достатньо політичної волі і твердості, щоб зупинити будь-який діючий блок атомної електростанції за наявності об'єктивних даних про незадовільні умови безпеки.

Уряд України висловлює вдячність міжнародним організаціям й урядам багатьох країн за ту увагу, яку вони приділяють проблемам енергетичного сектора нашої держави, і запевняє їх, що підготовка програми здійснення Плану дій в рамках Цільової групи "Україна — Група семи" буде сприяти визначенню й реалізації стратегії оптимальної реконструкції енергетичного сектора України. Одним з можливих шляхів отримання об'єктивного аналізу і вирішення комплексу проблем науково-технічного забезпечення процесу виводу з експлуатації Чорнобильської АЕС могло б стати створення міжнародного науково-дослідного і технічного центру за участю провідних спеціалістів усього світу з питань ядерної безпеки.

Напередодні дев'ятої річниці від дня скорботної Чорнобильської катастрофи, яка біллю відгукнулась у серцях усього людства й спонукала стратегію розвитку сектора атомної енергетики в усьому світі, уряд України переконливо просить уряди інших держав і керівників міжнародних організацій: розповісти громадськості про фактичний стан справ на Чорнобильській АЕС та про ті зусилля, яких докладає Україна, щоб забезпечити необхідні рівні безпеки та вирішити усі складні проблеми, пов'язані з виводом цієї АЕС з експлуатації.

*(Док. ООН А/50/184
Архів МЗС України)*

[659]

**Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря**

27 червня 1995 р.

Маю честь цим направити оригінал листа Президента України п. Л.Кучми з питання про міжнародне співробітництво у справі пом'якшення негативних наслідків Чорнобильської катастрофи (див. додаток).

Буду вдячний за розповсюдження цього листа та додатка до нього як документа Генеральної Асамблеї по пункту 20 попереднього порядку денного.

А.ЗЛЕНКО

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

**Лист
Президента України на ім'я Генерального
секретаря від 8 червня 1995 р.**

Напередодні зустрічі на вищому рівні в Галіфаксі та у розвиток нашої змістовної бесіди, яка відбулась у ході Всесвітньої зустрічі на вищому рівні в інтересах соціального розвитку у Копенгагені, хотів би звернути Вашу увагу на надзвичайно важливу для України проблему, яка нещодавно отримала широкий міжнародний резонанс.

Мова йде про Чорнобильську катастрофу, яка за своїми масштабами, впливом на екологічну ситуацію та соціально-економічними наслідками вийшла за межі однієї країни, ставши глобальною проблемою сьогодняшнього дня.

Наша держава відчула на собі увесь трагізм наслідків ядерної аварії та робить усе можливе для забезпечення належного рівня безпеки на діючих атомних електростанціях у контексті загальної реформи енергетичного сектора. Особлива увага приділяється вирішенню комплексу проблем, пов'язаних з Чорнобильською АЕС.

Ми розуміємо занепокоєність світової громадськості у зв'язку з продовженням експлуатації станції, аварія на якій принесла стільки бід народам Європи. Також зрозуміло те, що саме "синдром Чорнобиля", а не технічний стан обладнання та рівень безпеки на станції обумовлює вимогу з боку світового товариства щодо її негайного закриття.

Враховуючи цей фактор, Україною було прийняте принципове політичне рішення закрити Чорнобильську АЕС до 2000 р. Підтвердженням серйозності наших намірів став план-графік послідовного закриття енергоблоків станції. Але в умовах розбалансованої економіки та енергетичної кризи Україна сьогодні нездатна самотійно вирішити весь комплекс питань, пов'язаних із закриттям станції, включаючи проблему соціального захисту її персоналу.

Ми усвідомлюємо, що Україна зобов'язана забезпечити суворе дотримання вимоги безпеки на всіх етапах виведення з експлуатації Чорнобильської АЕС. Для цього необхідно провести підготовчу роботу по створенню місць для збереження відпрацьованого ядерного палива, будівництву компенсуючих потужностей, реалізації проекту "Саркофаг" та перетворення зони забруднення в екологічно безпечну систему. Без виконання усього комплексу зазначених заходів, які мають передувати закриттю станції, ми можемо перетворити Чорнобиль на найбільше звалище радіоактивних відходів у Європі.

Для вирішення у найкоротші строки цієї широкомасштабної проблеми Україна розраховує на відповідну технічну, технологічну та фінансову допомогу з боку держав—членів "Великої сімки", Європейського Союзу, міжнародних та фінансових установ.

Особливу роль у розробці програм міжнародної допомоги, на наш погляд, могла б також відіграти ООН. Виходячи з цього, звертаюся до Вас із проханням напередодні скорботної дати — десятої річниці аварії на Чорнобильській АЕС — використати високий авторитет ООН та Ваш особистий вплив з метою мобілізації спільних дій усього світового співтовариства для недопущення того, щоб "чорнобильський привид" блукав по Європі. Складність проблеми, яку спільними зусиллями з країнами усього світу Україні належить вирішувати у найближчому майбутньому, вимагає сміливих й неординарних рішень.

*(Док. ООН А/50/265
Архів МЗС України)*

[660]

**Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря**

20 вересня 1995 р.

Маю честь цим направити текст заяви Міністерства закордонних справ України від 16 вересня 1995 р. щодо поновлення Францією ядерних випробувань на атолі Муруроа у південній частині Тихого океану (див. додаток).

Буду вдячний за розповсюдження тексту цього листа і додатка до нього як офіційного документа Генеральної Асамблеї по пунктах 70 і 71 порядку денного.

А.ЗЛЕНКО

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

Заява

Міністерства закордонних справ України від 16 вересня 1995 р.

Міністерство закордонних справ України висловлює глибоку занепокоєність з приводу проведення Францією 5 вересня цього року першого з серії ядерних випробувань у південній частині Тихого океану. Втілення у життя наміру поновити ядерні випробування не може не викликати занепокоєності України, особливо у світлі рішучих кроків її уряду в галузі ядерного роззброєння. Приймаючи принципове рішення щодо набуття без'ядерного статусу, наша держава сподівалась, що інші країни візьмуть до уваги її приклад.

Зупинка мораторію та поновлення випробувань не узгоджуються з домовленістю, досягнутою на Конференції 1995 р. з розгляду і продовження дії Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, щодо прояву з боку ядерних держав "виключної витримки". Не будуть сприяти такі дії й зміцненню міжнародного режиму нерозповсюдження ядерної зброї.

Подібні акції можуть поставити під сумнів успіх переговорного процесу по укладанню Договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань, що, у свою чергу, уповільнить здійснення інших заходів в галузі ядерного роззброєння. Зокрема, це не буде сприяти приєднанню до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї нових держав.

Україна ще раз закликає Францію переглянути своє рішення щодо ядерних випробувань і разом з іншими ядерними державами докладати систематичні зусилля з метою якомога швидшої і повної заборони ядерних випробувань.

(Док. ООН А/50/470

Архів МЗС України)

Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

9 жовтня 1995 р.

Маю честь цим направити звернення уряду України до урядів держав світу про наукову, технічну та фінансову підтримку у створенні й діяльності Міжнародного дослідно-технічного центру з ядерних і радіаційних аварій (див. додаток).

Буду дуже вдячний Вам за розповсюдження тексту цього листа й додатка до нього як документа Генеральної Асамблеї по пункту 20с порядку денного.

А.ЗЛЕНКО

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

Звернення

**уряду України до урядів держав світу про наукову,
технічну та фінансову підтримку у створенні
й діяльності Міжнародного дослідно-технологічного
центру з ядерних та радіаційних аварій**

Наближається десята річниця аварії на Чорнобильській АЕС, яка за своїми масштабами, впливом на екологічну ситуацію та соціально-економічними наслідками сягнула далеко за межі України і стала глобальною проблемою сьогодення. Україна на собі відчула весь трагізм ядерної катастрофи і з розумінням ставиться до занепокоєння громадськості в усіх країнах світу з приводу продовження експлуатації станції.

З урахуванням цього фактору урядом України прийнято відповідальне рішення щодо можливості виведення з експлуатації Чорнобильської АЕС до 2000 р. Але наша країна неспроможна самотійно здійснити таку широкомасштабну програму, оскільки це вимагає великих економічних витрат.

На жаль, через різні обставини політичного і економічного характеру, протягом дев'яти років після Чорнобильської катастрофи не вдалося створити ефективну систему послідовного вивчення усіх її наслідків. Більш того, наочно продемон-

стровано неготовність навіть промислово розвинутих держав до адекватного реагування та ефективного впровадження контрзаходів, спрямованих на подолання наслідків глобальної аварії.

З огляду на це уряд України вважає надзвичайно важливим забезпечити всебічне й глибоке вивчення в інтересах усього людства досвіду Чорнобильської катастрофи і подолання її наслідків для того, щоб запобігти повторенню аналогічних катастроф у майбутньому й істотно пом'якшити наслідки потенційних подій на атомних електростанціях. Унікальні умови і об'єкти чорнобильської зони надають можливість відпрацювати практичні підходи та розробити заходи з попередження ядерних аварій, відпрацювати спеціальні технології для пом'якшення та ліквідації наслідків ядерних і радіаційних аварій, екологічної реабілітації забрудненого навколишнього середовища, виведення ядерних об'єктів з експлуатації тощо.

З метою створення належних умов для дослідницької роботи фахівців заінтересованих держав і міжнародних наукових центрів, пов'язаної із реалізацією програми наукових досліджень в галузі ядерної та радіаційної безпеки, запобіганням аварій, подоланням їх наслідків, реабілітацією навколишнього середовища, а також для проведення радіоекологічних і медико-біологічних досліджень, Уряд України пропонує створити Міжнародний дослідно-технологічний центр з проблем ядерних і радіаційних аварій. Створення такого центру дасть змогу розв'язати комплекс проблем, пов'язаних з підготовкою і наступним виведенням з експлуатації Чорнобильської АЕС, перетворенням об'єкта "Укриття" на екологічно безпечну систему, вирішенням питань поводження з великою кількістю радіоактивних відходів.

Схваливши концепцію створення і діяльності Міжнародного центру, в якій визначено інтереси української сторони, і бажаючи створити найбільш сприятливі умови для багатостороннього співробітництва в рамках цього центру, уряд України сподівається на одержання пропозицій щодо напрямів наукових досліджень, організації робіт і участі представників іноземних держав в його діяльності.

Напередодні 10-ї річниці аварії на Чорнобильській АЕС уряд України звертається до урядів усіх держав світу, міжнародних організацій і фінансових інституцій, а також до керівників дослідних центрів та лабораторій — усіх, хто не байдужий до долі і майбутнього людства, з проханням взяти

участь у створенні та діяльності Міжнародного дослідно-технологічного центру з проблем ядерних і радіаційних аварій.

*(Док. ООН А/50/546
Архів МЗС України)*

[662]

Лист
Постійного представника України при ООН
на ім'я Генерального секретаря

11 жовтня 1995 р.

Маю честь цим направити текст резолюції Кабінету Міністрів України від 27 серпня 1995 р. про мораторій на експорт протипіхотних наземних мін усіх видів (див. додаток).

Буду вдячний за розповсюдження тексту цього листа і додатка до нього як офіційного документа Генеральної Асамблеї по пунктах 70 і 74 порядку денного.

А.ЗЛЕНКО

Посол

Постійний представник України при ООН

Додаток

Постанова
Кабінету Міністрів України про введення Україною
мораторію на експорт протипіхотних мін
від 27 серпня 1995 р.

Підтримуючи резолюцію 49/75 D Генеральної Асамблеї ООН від 15 грудня 1994 р. і беручи до уваги, що введення мораторію на експорт протипіхотних мін буде суттєво обмежувати розповсюдження цього виду зброї, яка має невибірковою дію, Кабінет Міністрів України постановляє:

Ввести з 1 вересня 1995 р. чотирьохрічний мораторій на експорт Україною протипіхотних наземних мін усіх видів.

*(Док. ООН А/50/562
Архів МЗС України)*

IV. ДЕЛЕГАЦІЇ УКРАЇНИ НА СЕСІЯХ ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ ООН ТА ІНШИХ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

[663]

Постанова Кабінету Міністрів Української РСР від 7 серпня 1991 р. № 127 “Про склад делегації Української РСР на 46-у сесію Генеральної Асамблеї ООН”

Кабінет Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити делегацію Української РСР на 46-у сесію Генеральної Асамблеї ООН, яка розпочне роботу 17 вересня 1991 р. у м. Нью-Йорку (США), у складі:

глава делегації

Зленко
Анатолій Максимович — Міністр закордонних справ
УРСР

члени делегації:

Удовенко
Геннадій Йосипович — заступник Міністра закордонних справ УРСР,
постійний представник
Української РСР при ООН

Батюк
Віктор Гаврилович — начальник відділу міжнародних
організацій Міністерства закордонних справ УРСР

Турянський
Ігор Мефодійович — начальник відділу міжнародних
економічних відносин Міністерства закордонних справ УРСР

Чорний
Володимир Лазарович — начальник відділу інформації
Міністерства закордонних справ УРСР

заступники членів делегації:

Кирик Віктор Андрійович	—	начальник консульського відділу Міністерства закордонних справ УРСР
Шевченко Іван Денисович	—	начальник фінансово-господарського управління Міністерства закордонних справ УРСР
Тарасюк Борис Іванович	—	заступник начальника відділу головного радника Міністерства закордонних справ УРСР
Крижанівський Віктор Антонович	—	заступник постійного представника Української РСР при ООН
Ковальська Ніна Климівна	—	радник Міністерства закордонних справ УРСР

радники делегації:

Гудима Борис Миколайович	—	радник Міністерства закордонних справ УРСР
Буцько Олександр Миколайович	—	радник Постійного представництва Української РСР при ООН
Асман Ярослав Степанович	—	перший секретар Міністерства закордонних справ УРСР

експерти делегації:

Корзаченко Василь Григорович	—	третій секретар Міністерства закордонних справ УРСР
Полурез Юрій Володимирович	—	третій секретар Міністерства закордонних справ УРСР

2. Дозволити Міністерству закордонних справ УРСР відрядити додатково чотирьох експертів строком до двох тижнів для участі в обговоренні проблемних питань 46-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН.

[664]

**Уповноваження Президентом України
делегатії для участі у роботі 47-ї сесії
Генеральної Асамблеї ООН**

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

уповноважує делегацію України у складі:

Зленко Анатолій Максимович	— глава делегації
Батюк Віктор Гаврилович	— заступник глави делегації
Білорус Олег Григорович	— член делегації
Красикова Тетяна Олександрівна	— член делегації
Плюшко Анатолій Дмитрович	— член делегації
Крижанівський Віктор Антонович	— заступник члена делегації
Бетяр Іван Олексійович	— заступник члена делегації
Мацейко Юрій Михайлович	— заступник члена делегації
Ельченко Володимир Юрійович	— заступник члена делегації
Гудима Борис Миколайович	— заступник члена делегації
- взяти участь у роботі 47-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН.

10 вересня 1992 р.

[665]

**Уповноваження Президентом України
делегатії для участі у роботі 48-ї сесії
Генеральної Асамблеї ООН**

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

уповноважує делегацію України у складі:

Зленко Анатолій Максимович	— глава делегації

Батюк Віктор Гаврилович	— заступник глави делегації
Білорус Олег Григорович	— член делегації
Гудима Борис Миколайович	— член делегації
Єщенко Валентина Миколаївна	— член делегації
Белашов Володимир Євгенович	— заступник члена делегації
Беттяр Іван Олексійович	— заступник члена делегації
Рябіка Леонід Григорович	— заступник члена делегації
Хандогій Володимир Дмитрович	— заступник члена делегації
Чалий Олександр Олександрович	— заступник члена делегації

взяти участь у роботі 48-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН.
18 вересня 1993 р.

[666]

**Уповноваження Президентом України
делегації для участі у роботі 49-ї сесії
Генеральної Асамблеї ООН**

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ
уповноважує делегацію України у складі:

Удовенко Геннадій Йосипович	— глава делегації
Ліпатов Валентин Миколайович	— член делегації

Олійник Борис Ілліч	— член делегації
Табачник Дмитро Володимирович	— член делегації
Хандогій Володимир Дмитрович	— член делегації
Гудима Борис Миколайович	— член делегації
Грищенко Костянтин Іванович	— заступник члена делегації
Чалий Олександр Олександрович	— заступник члена делегації
Єльченко Володимир Юрійович	— заступник члена делегації
Бруз Володимир Семенович	— заступник члена делегації
Ковальська Ніна Климівна	— заступник члена делегації

взяти участь у роботі 49-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН.

14 вересня 1994 р.

[667]

**Розпорядження Президента України
“Про делегацію України на 50-у сесію
Генеральної Асамблеї ООН”**

1. Утворити делегацію України на 50-у сесію Генеральної Асамблеї ООН (далі — делегація).
2. Затвердити персональний склад делегації (додаток).
Дозволити главі делегації Г.Удовенку вносити зміни до персонального складу.
3. Затвердити директиви делегації на 50-у сесію Генеральної Асамблеї ООН.

4. Міністерству закордонних справ України:
залучати для забезпечення роботи делегації експертів, а
також технічних працівників;
забезпечити фінансування витрат, пов'язаних з участю де-
легації України в 50-й сесії Генеральної Асамблеї ООН.

20 вересня 1995 р.

Додаток

Затверджено Розпорядженням
Президента України
від 20 вересня 1995 р.

Склад делегації України на 50-у сесію Генеральної Асамблеї ООН

Удовенко Геннадій Йосипович	—	Міністр закордонних справ України, глава делегації
Зленко Анатолій Максимович	—	Постійний представник України при ООН, заступ- ник глави делегації
Горбулін Володимир Павлович	—	Секретар Ради національної безпеки при Президентові України, член делегації
Табачник Дмитро Володимирович	—	Глава Адміністрації Прези- дента України, член деле- гації
Головатий Сергій Петрович	—	народний депутат України, президент Української Правничої Фундації (за згодою), член делегації
Ельченко Володимир Юрійович	—	начальник Управління між- народних організацій Міні- стерства закордонних справ України, член делегації
Гудима Борис Миколайович	—	заступник Постійного пред- ставника України при ООН, заступник члена делегації

Василенко
Володимир Андрійович

— Посол з особливих доручень
Міністерства закордонних
справ України, заступник
члена делегації

Федоров
Володимир Григорович

— Надзвичайний і Повноваж-
ний Посол України в Росій-
ській Федерації, заступник
члена делегації

Пирожков
Сергій Іванович

— директор Національного
інституту стратегічних до-
сліджень, заступник члена
делегації

Бруз
Володимир Семенович

— відповідальний секретар
Національного комітету
України з відзначення 50-
річчя ООН, заступник чле-
на делегації.

Розділ четвертий

**Міжнародно-договірні
відносини України**

Постанова Верховної Ради Української РСР

**Про ратифікацію Договору між Українською
Радянською Соціалістичною Республікою
і Білоруською Радянською Соціалістичною
Республікою**

13 лютого 1991 р.

Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє:

Ратифікувати Договір між Українською Радянською Соціалістичною Республікою і Білоруською Радянською Соціалістичною Республікою, підписаний у Мінську 29 грудня 1990 р.

№ 717-XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 9. — Ст. 86)

Постанова Верховної Ради Української РСР

Про ратифікацію Конвенції про права дитини

27 лютого 1991 р.

Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє:

Подану Радою Міністрів Української РСР на ратифікацію Конвенцію про права дитини, прийняту 44-ю сесією Генеральної Асамблеї ООН 20 листопада 1989 р. і підписану Українською РСР 21 лютого 1990 р., ратифікувати.

№ 789-XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 13. — Ст. 145)

[670]

Постанова Президії
Верховної Ради Української РСР

**Про ратифікацію Конвенції ООН
про боротьбу з незаконним обігом
наркотичних засобів і психотропних речовин**

18 березня 1991 р.

Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Подану Радою Міністрів Української РСР на ратифікацію Конвенцію ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, прийняту на Конференції ООН у м. Відні 20 грудня 1988 р. і підписану Українською РСР 16 березня 1989 р., внести на розгляд Верховної Ради Української РСР.

№ 861—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 15. — Ст. 189)

[671]

Постанова Президії
Верховної Ради Української РСР

**Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації
праці № 133 “Про приміщення для екіпажу на борту
суден (додаткові положення)”**

18 березня 1991 р.

Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Подану Радою Міністрів Української РСР на ратифікацію Конвенцію Міжнародної організації праці № 133 “Про приміщення для екіпажу на борту суден (додаткові положення)”, прийняту 55-ю сесією Генеральної конференції Міжнародної організації праці 30 жовтня 1970 р., внести на розгляд Верховної Ради Української РСР.

№ 862—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 15. — Ст. 190)

[672]

Постанова Президії
Верховної Ради Української РСР

**Про ратифікацію Конвенції
Міжнародної організації праці № 147
“Про мінімальні норми на торгових суднах”**

18 березня 1991 р.

Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:
Подану Радою Міністрів Української РСР на ратифікацію
Конвенцію Міжнародної організації праці № 147 “Про міні-
мальні норми на торгових суднах”, прийняту 62-ю сесією
Генеральної конференції Міжнародної організації праці 13 жовт-
ня 1976 р., внести на розгляд Верховної Ради Української РСР.

№ 863—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 15. — Ст. 191)

[673]

Постанова Верховної Ради Української РСР

**Про ратифікацію Договору про дружбу
і співробітництво між Українською Радянською
Соціалістичною Республікою
і Республікою Киргизстан**

23 квітня 1991 р.

Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Рес-
публіки постановляє:

Ратифікувати Договір про дружбу і співробітництво між
Українською Радянською Соціалістичною Республікою і Рес-
публікою Киргизстан, підписаний в Бішкеці 2 квітня 1991 р.

№ 986—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 20. — Ст. 251)

[674]

Постанова Верховної Ради Української РСР

**Про ратифікацію Конвенції ООН про боротьбу
з незаконним обігом наркотичних засобів
і психотропних речовин**

25 квітня 1991 р.

Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє:

Подану Радою Міністрів Української РСР на ратифікацію Конвенцію ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин, прийняту на Конференції ООН у м. Відні 20 грудня 1988 р. і підписану Українською РСР 16 березня 1989 р., ратифікувати.

№ 1000—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 24. — Ст. 277)

[675]

Постанова Верховної Ради Української РСР

**Про ратифікацію Договору між Українською
Радянською Соціалістичною Республікою
і Казахською Радянською Соціалістичною
Республікою**

25 червня 1991 р.

Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє:

Ратифікувати Договір між Українською Радянською Соціалістичною Республікою і Казахською Радянською Соціалістичною Республікою, підписаний в Алма-Аті 20 лютого 1991 р.

№ 1254—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 32. — Ст. 421)

[676]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору
“Про основи міждержавних відносин України
і Республіки Узбекистан”**

10 грудня 1991 р.

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Договір “Про основи міждержавних відносин України і Республіки Узбекистан”, підписаний в Ташкенті 28 жовтня 1991 р.

№ 1959—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 10. — Ст. 141)

[677]

Закон України

**Про вступ України до Міжнародного валютного
фонду, Міжнародного банку реконструкції
та розвитку, Міжнародної фінансової корпорації,
Міжнародної асоціації розвитку та Багатостороннього
агентства по гарантіях інвестицій**

3 червня 1992 р.

Стаття 1. Згідно з цим законом Кабінету Міністрів України надаються повноваження вирішувати всі питання, що стосуються вступу України до Міжнародного валютного фонду, Міжнародного банку реконструкції та розвитку, Міжнародної фінансової корпорації, Міжнародної асоціації розвитку та Багатостороннього агентства по гарантіях інвестицій (надалі “Фонд”, “Банк”, “Корпорація”, “Асоціація”, “Агентство”) шляхом приєднання до їх угод, Конвенції про створення Агентства з поправками та прийняття строків і умов, визначених у резолюціях відповідних Рад Директорів про членство України у зазначених організаціях.

Кабінет Міністрів України набуває повноважень щодо прийняття Третьої поправки до Угоди Фонду.

Стаття 2. Прем'єр-міністру України або іншій уповноваженій ним особі передаються повноваження щодо підписання оригіналів угод Фонду, Банку, Корпорації, Асоціації та Конвенції про створення Агентства, а також щодо підписання і передачі на зберігання документів, що засвідчують вступ України до зазначених організацій, та інших документів, необхідних для досягнення цієї мети.

Стаття 3. Після прийняття України до Фонду на Кабінет Міністрів України покладається виконання усіх зобов'язань щодо участі її в Департаменті Спеціальних прав запозичення Фонду і вчинення всіх дій, необхідних для виконання Україною цих зобов'язань.

Підписання та депонування до Фонду будь-якого документа, потрібного для участі України в Департаменті Спеціальних прав запозичення Фонду, здійснюється Міністром фінансів України або іншою особою, уповноваженою Кабінетом Міністрів України.

Стаття 4. Кабінет Міністрів України набуває повноважень від імені України щодо сплати або внесення іншим чином платежів до Фонду, Банку, Корпорації, Асоціації та Агентства відповідно до їх угод і Конвенції про створення Агентства, а також щодо сплати Україною платежів, необхідних для участі України у Департаменті Спеціальних прав запозичення Фонду.

Національний банк України уповноважується випускати в обіг цінні папери, необхідні для участі України у Фонді, Банку, Корпорації, Асоціації та Агентстві відповідно до їх угод та Конвенції про створення Агентства.

Стаття 5. На Міністерство фінансів України як фінансового агента відповідно до статті 5 розділу I Угоди Фонду та статті 3 розділу II Угоди Банку покладається здійснення всіх фінансових операцій відповідно до статей угод Фонду і Банку, а також забезпечення зв'язку відповідно до статті 4 розділу X Угоди Корпорації, статті 6 X Угоди Асоціації і статті 38 Конвенції про створення Агентства.

Стаття 6. Кабінет Міністрів України має право одержувати кошти на будь-яку суму, що повинна бути сплачена або переведена до України під час здійснення операцій відповідно до всіх без винятку статей угод Фонду або Банку.

Стаття 7. Національний банк України виступає як банк—депозитарій будь-яких сум Фонду, Банку, Корпорації, Асоціації та Агентства на території України.

Стаття 8. Угоди Фонду, Банку, Корпорації, Асоціації та Конвенція про створення Агентства з відповідними поправками набирають чинності на території України у повному обсязі.

Стаття 9. Міністерство фінансів України або Національний банк України в разі необхідності відповідно до цього Закону видають інструкції, необхідні для виконання зобов'язань України згідно з угодами та Конвенцією, зазначеними у статті 1 цього Закону.

Стаття 10. Закон набирає чинності з дня його опублікування.

№ 2402—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 33. — Ст. 474)

[678]

Постанова Верховної Ради України

Про ратифікацію Угоди про торговельні відносини між Україною і Сполученими Штатами Америки

18 червня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоду про торговельні відносини між Україною і Сполученими Штатами Америки, підписану у м. Вашингтоні 6 травня 1992 р., ратифікувати.

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 35. — Ст. 519)

[679]

Постанова Верховної Ради України

**Про приєднання України
до Конвенції про створення Ради
Митного Співробітництва 1950 р.**

19 червня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Погодитися з пропозицією Кабінету Міністрів України і приєднатися від імені України до Конвенції про створення Ради Митного Співробітництва 1950 р.

№ 2479—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 35. — Ст. 522)

[680]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору
про звичайні збройні сили в Європі
та Угоди про принципи і порядок його виконання**

1 липня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подані Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Договору про звичайні збройні сили в Європі, підписаний у м. Парижі 19 листопада 1990 р., та Угоду про принцип і порядок його виконання, підписану у м. Ташкенті 15 травня 1992 р., ратифікувати.

№ 2526—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 37. — Ст. 551)

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору
про основи добросусідства та співробітництва
між Україною і Угорською Республікою**

1 липня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Договору про основи добросусідства та співробітництва між Україною і Угорською Республікою, підписаний у м. Києві 6 грудня 1991 р., ратифікувати.

№ 2527—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 37. — Ст. 552)

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору
про дружбу і співробітництво
між Україною і Республікою Індія**

1 липня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною і Республікою Індія, підписаний у м. Делі 27 березня 1992 р., ратифікувати.

№ 2528—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 37. — Ст. 553)

Постанова Верховної Ради України

**Про участь батальйону Збройних Сил України
в Миротворчих Силах Організації Об'єднаних Націй
у зонах конфліктів на території колишньої Югославії**

3 липня 1992 р.

Верховна Рада України,

беручи до уваги звернення Генерального секретаря ООН до Уряду України з проханням надіслати батальйон Збройних Сил України в Боснію і Герцеговину для участі в операціях Миротворчих Сил ООН у зонах конфліктів на території колишньої Югославії,

враховуючи зобов'язання України згідно із Статутом ООН виконувати рішення Ради Безпеки ООН, надавати у її розпорядження збройні сили, допомогу і відповідні засоби обслуговування, необхідні для підтримання миру і безпеки,

вважаючи, що участь України в забезпеченні припинення вогню в Боснії і Герцеговині відповідає інтересам підтримання миру і безпеки на Європейському континенті,

виходячи з статті 2. Закону України "Про Збройні Сили України", постановляє:

1. Взяти участь в операціях Миротворчих Сил ООН у зонах конфліктів на території колишньої Югославії.

2. Доручити Міністерству оборони України терміново виділити батальйон чисельністю до 420 військовослужбовців із складу Збройних Сил України для участі в Миротворчих Силах ООН у зонах конфліктів на території колишньої Югославії.

3. Міністерству закордонних справ і Міністерству оборони України провести необхідні переговори з Радою Безпеки ООН з метою укладення відповідної угоди.

4. Кабінету Міністрів України вирішити питання про фінансове забезпечення діяльності батальйону Збройних Сил України у складі Миротворчих Сил ООН у зонах конфліктів на території колишньої Югославії.

№ 2538—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 38. — Ст. 564)

Постанова Президії Верховної Ради України

**Про надання
Кабінету Міністрів України права
в 1992 р. виступати гарантом щодо кредитів
іноземних банків, фінансових та інших міжнародних
організацій та про порядок застави під гарантії
іноземним кредиторам**

15 липня 1992 р.

Беручи до уваги наполегливі бажання країн-кредиторів, щоб гарантом іноземних кредиторів виступав Кабінет Міністрів України разом з Національним банком України, а також виходячи з необхідності термінового отримання іноземних кредитів Україною, Президія Верховної Ради України постановляє:

1. Уповноважити Кабінет Міністрів України виступати в 1992 р. разом з Національним банком України гарантом перед іноземними банками, фінансовими та іншими міжнародними організаціями щодо кредитів, які вони нададуть суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності України.

2. Гарантії іноземним кредиторам надаються Кабінетом Міністрів України разом з Національним банком України лише по кредитах, що надаються суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності згідно з укладеними міждержавними та міжурядовими угодами.

3. Платежі по гарантіях, наданих Кабінетом Міністрів України разом з Національним банком України, забезпечуються коштами Державного валютного фонду та іншого державного майна.

4. Кабінету Міністрів України разом з Фондом державного майна визначити перелік і вартість високоліквідного майна під заставу для надання гарантій іноземним кредиторам.

5. Фонду державного майна укласти угоду з Національним банком України щодо високоліквідного майна, яке передається під заставу і може виступати одним із джерел його повернення.

6. Кабінету Міністрів України разом з Національним банком України до 1 вересня 1992 р. подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення відповідних змін і доповнень до законодавчих актів з метою надання права Кабінету

Міністрів України виступати гарантом щодо вказаних кредитів.

7. Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

№ 2561—XXII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 39. — Ст. 584)

[685]

Постанова Верховної Ради України

**Про приєднання України до Віденської конвенції
про правонаступництво держав щодо договорів**

17 вересня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Погодитися з пропозицією Кабінету Міністрів України і приєднатися від імені України до Віденської конвенції про правонаступництво держав щодо договорів.

№ 2608—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 41. — Ст. 61—62)

[686]

Постанова Верховної Ради України

**Про приєднання України
до Договору про Антарктику 1959 року**

17 вересня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Погодитися з пропозицією Кабінету Міністрів України і приєднатися від імені України до Договору про Антарктику 1959 року.

№ 2609—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 41. — Ст. 602)

[687]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору
про взаєморозуміння та співробітництво
між Україною і Французькою Республікою**

17 вересня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Договору про взаєморозуміння та співробітництво між Україною і Французькою Республікою, підписаний у м. Парижі 16 червня 1992 р., ратифікувати.

№ 2610—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 43. — Ст. 612)

[688]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору між Україною
і Республікою Польщею про добросусідство,
дружні відносини і співробітництво**

17 вересня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Договору між Україною і Республікою Польщею про добросусідство, дружні відносини і співробітництво, підписаний у м. Варшаві 18 травня 1992 р., ратифікувати.

№ 2611—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 43. — Ст. 613)

[689]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору про дружбу
і співробітництво між Україною і Турецькою
Республікою**

17 вересня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Турецькою Республікою, підписаний у м. Анкарі 4 травня 1992 р., ратифікувати.

№ 2612—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 33. — Ст. 614)

[690]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Консульської конвенції
між Україною і Угорською Республікою**

29 жовтня 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Консульську конвенцію між Україною і Угорською Республікою, підписану в м. Будапешті 31 травня 1991 р., ратифікувати з такими змінами: у назві і тексті зазначеної Конвенції слова “Українська Радянська Соціалістична Республіка”, “Українською Радянською Соціалістичною Республікою”, “За Українську Радянську Соціалістичну Республіку” замінити відповідно словами “Україна”, “Україною”, “За Україну”.

№ 2749—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 33. — Ст. 682)

[691]

Постанова Верховної Ради України

**Про приєднання України до Віденської конвенції
про правонаступництво держав щодо державної
власності, державних архівів і державних боргів**

17 листопада 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Погодитися з пропозицією Кабінету Міністрів України і приєднатися від імені України до Віденської конвенції про правонаступництво держав щодо державної власності, державних архівів і державних боргів.

№ 2784—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 49. — Ст. 672)

[692]

Постанова Верховної Ради України

**Про приєднання України до Конвенції
про Міжнародні правила запобігання
зіткненню суден на морі 1972 року**

17 листопада 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Погодитися з пропозицією Кабінету Міністрів України і приєднатися від імені України до Конвенції про Міжнародні правила запобігання зіткненню суден на морі 1972 року.

№ 2785—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 49. — Ст. 673)

[693]

Постанова Верховної Ради України

**Про приєднання України до Міжнародної конвенції
по пошуку і рятуванню на морі 1979 року**

17 листопада 1992 р.

Верховна Рада України постановляє:

Погодитися з пропозицією Кабінету Міністрів України і

приєднатися від імені України до Міжнародної конвенції по пошуку і рятуванню на морі 1979 року.

№ 2786—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 49. — Ст. 674)

[694]

Постанова Президії Верховної Ради України

**Про майно підприємств і організацій України,
що знаходяться на території Російської Федерації**

15 грудня 1992 р.

Президія Верховної Ради України постановляє:

Доручити Кабінету Міністрів України вирішити питання про найскоріше підписання Угоди з Російською Федерацією про взаємні визнання прав і регулювання відносин власності.

№ 2330—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 49. — Ст. 674)

[695]

Постанова Президії Верховної Ради України

**Про проведення міжнародного семінару з участю
Проекту парламентської практики “Схід—Захід”**

19 січня 1993 р.

Президія Верховної Ради України постановляє:

1. Підтримати пропозицію Проекту парламентської практики “Схід—Захід” про проведення 3—5 березня 1993 р. в м. Києві міжнародного семінару на тему “Парламенти, прем'єр-міністри та президенти: стосунки між галузями державної влади при демократичних урядах”.

2. Затвердити організаційний комітет по підготовці і проведенню семінару у такому складі:

Дурдинець Василь Васильович — голова, Гаврилишин Богдан Дмитрович — заступник голови.

Члени оргкомітету: Батюшко Стефан Васильович, Бондаренко Григорій Іванович, Горьовий Леонід Єгорович, Горинь Богдан Миколайович, Дейчаківський Микола, Збітнев Юрій Іванович, Кондратьєв Ярослав Юрійович, Маців Христина, Мисник Павло Олексійович, Нечипоренко Олександр Лаврович, Новицький Євген Антонович, Печеров Андрій Васильович, Шульга Микола Олександрович.

Покласти на організаційний комітет здійснення всіх організаційно-технічних заходів, пов'язаних з підготовкою та проведенням зазначеного семінару.

№ 2922—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 11. — Ст. 88)

[696]

Постанова Верховної Ради України

Про ратифікацію Договору про дружні відносини і співробітництво між Україною і Монголією

5 лютого 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Президентом України на ратифікацію Договір про дружні відносини і співробітництво між Україною і Монголією, підписаний в м. Улан-Батор 5 листопада 1992 р., ратифікувати.

№ 2994—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 16. — Ст. 169)

[697]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Консульської конвенції
між Україною та Китайською Народною Республікою
5 лютого 1993 р.**

Верховна Рада України постановляє:

Подану Президентом України на ратифікацію Консульську конвенцію між Україною та Китайською Народною Республікою, підписану у м. Пекіні 31 жовтня 1992 р., ратифікувати.
№ 2995—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 16. — Ст. 170)

[698]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору між Україною
і Китайською Народною Республікою про правову
допомогу у цивільних та кримінальних справах
5 лютого 1993 р.**

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Президентом України на ратифікацію Договір між Україною і Китайською Народною Республікою про правову допомогу у цивільних та кримінальних справах, підписаний у м. Пекіні 31 жовтня 1992 р., ратифікувати.

№ 2996—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 16. — Ст. 171)

[699]

Постанова Президії Верховної Ради України

**Про забезпечення реалізації права власності України
на належну їй частину рухомого і нерухомого майна
колишнього Союзу РСР за кордоном
12 лютого 1993 р.**

З метою забезпечення реалізації невід'ємного права України як однієї з держав — правонаступниць колишнього Союзу РСР на належну їй частину рухомого і нерухомого

майна колишнього Союзу за кордоном Президія Верховної Ради України постановляє:

1. Доручити Кабінету Міністрів України вжити необхідних заходів щодо реалізації права України на належну їй частину рухомого і нерухомого майна колишнього Союзу РСР за кордоном та взяти на себе зобов'язання, пов'язані з використанням цієї частини майна.

2. Уряду України вступити в переговори з державами — республіками колишнього Союзу РСР про розподіл власності, що належала колишньому Союзу РСР за кордоном.

№ 3003—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 16. — Ст. 172)

[700]

Постанова Президії Верховної Ради України
**Про Голову Групи народних депутатів України
по зв'язках з Парламентською Асамблеєю
Ради Європи**
1 березня 1993 р.

Президія Верховної Ради України постановляє:

Затвердити Голову Комісії Верховної Ради України з питань державного суверенітету, міжреспубліканських і між-національних відносин Шульгу Миколу Олександровича Головою Групи народних депутатів України по зв'язках з Парламентською Асамблеєю Ради Європи.

№ 3030—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 17. — Ст. 182)

[701]

Постанова Верховної Ради України
**Про відкриття дипломатичних
або консульських представництв України**
3 березня 1993 р.

Відповідно до пункту 24 статті 97 Конституції України та на доповнення до пункту 1 Постанови Верховної Ради України “Про заснування дипломатичних і консульських

представництв України" від 21 лютого 1992 р. Верховна Рада України постановляє:

Відкрити дипломатичні або консульські представництва України в таких державах: Алжирська Народна Демократична Республіка, Соціалістична Республіка В'єтнам, Республіка Вірменія, Гвінейська Республіка, Республіка Грузія, Естонська Республіка, Республіка Індонезія, Йеменська Арабська Республіка, Республіка Кенія, Республіка Киргизстан, Республіка Куба, Литовська Республіка, Королівство Марокко, Мексиканські Сполучені Штати, Федеративна Республіка Нігерія, Об'єднані Арабські Емірати, Панама, Південно-Африканська Республіка, Сирійська Арабська Республіка, Республіка Сингапур, Республіка Сенегал, Словацька Республіка, Республіка Словенія, Королівство Таїланд, Туніська Республіка, Туркменістан, Республіка Узбекистан, Республіка Хорватія, Республіка Чилі.

№ 3037—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 17. — Ст. 178)

[702]

Постанова Президії Верховної Ради України

**Про Договір про співробітництво
Президії Верховної Ради України
і Дослідницької Служби Конгресу
Сполучених Штатів Америки**

15 березня 1993 р.

Президія Верховної Ради України постановляє:

Договір про співробітництво Президії Верховної Ради України і Дослідницької Служби Конгресу Сполучених Штатів Америки схвалити.

№ 3054—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 19. — Ст. 202)

Декрет Кабінету Міністрів України

Про надання державних гарантій щодо іноземних кредитів, які надаються Україні відповідно до міжнародних договорів

17 березня 1993 р.

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Установити, що гарантом кредитів, які відповідно до міжнародних договорів надаються Україні урядами іноземних держав, міжнародними фінансовими організаціями та іноземними банками, від імені держави виступає Кабінет Міністрів України.

Обслуговування іноземного кредиту, отриманого під гарантії Кабінету Міністрів України, здійснюється Державним експортно-імпортним банком України або іншим уповноваженим Урядом України фінансовим агентом.

Гарантії, що надаються іноземним кредиторам, забезпечуються коштами державного валютного фонду України, в якому створюється резерв Кабінету Міністрів України для погашення іноземних кредитів, або заставою іншого майна.

Предметом застави може бути:

майно позичальника кредиту, що належить йому на праві власності або повного господарського відання (останнє за згодою власника або органу, уповноваженого управляти цим майном), або майно, що належатиме позичальнику на момент виконання зобов'язань, якщо це передбачено кредитною угодою;

об'єкти незавершеного будівництва, які фінансуються повністю з державного бюджету, та інше майно, що перебуває у загальнодержавній власності, але не передано підприємствам, установам та організаціям у повне господарське відання чи оперативне управління.

2. Зупинити дію пункту 6 частини шостої статті 8 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 25, ст. 281; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 20, ст. 276, № 47, ст. 644) та абзацу шостого частини третьої статті 9 Закону Української РСР "Про зовнішньоекономічну діяльність" (Відомості Верховної

Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 20, ст. 276).

3. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

№ 25-93

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 19. — Ст. 209)

[704]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору про дружбу
і співробітництво між Україною
і Естонською Республікою**

9 квітня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Президентом України на ратифікацію Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Естонською Республікою, підписаний у м. Таллінні 26 травня 1992 р., ратифікувати.

№ 3093—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 30. — Ст. 325)

[705]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору про дружні відносини
і співробітництво між Україною
і Республікою Болгарією**

9 квітня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Президентом України на ратифікацію Договір про дружні відносини і співробітництво між Україною і Республікою Болгарією, підписаний у м. Софії 5 жовтня 1992 р., ратифікувати.

№ 3094—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 30. — Ст. 326)

[706]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору про дружбу
і співробітництво між Україною
та Азербайджанською Республікою**

9 квітня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Президентом України на ратифікацію Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Азербайджанською Республікою, підписаний у м. Києві 9 грудня 1992 р., ратифікувати.

№ 3095—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 30. — Ст. 327)

[707]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору про дружбу
і співробітництво між Україною і Туркменістаном**

9 квітня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Президентом України на ратифікацію Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Туркменістаном, підписаний у м. Ашгабаді 10 жовтня 1992 р., ратифікувати.

№ 3096—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 30. — Ст. 328)

[708]

Постанова Верховної Ради України

**Про участь України у Конвенції
про фізичний захист ядерного матеріалу 1980 року**

5 травня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

1. Погодитись з пропозицією Президента України та вважати обов'язковою для України Конвенцію про фізичний

захист ядерного матеріалу 1980 р. як однієї з держав— правонаступниць колишнього СРСР.

2. Доручити Міністерству закордонних справ України повідомити МАГАТЕ про участь України у Конвенції як однієї з держав — правонаступниць колишнього СРСР.

3. Доручити Кабінету Міністрів України у тримісячний строк визначити механізм державного регулювання відносин у галузі фізичного захисту ядерних матеріалів та ядерних установок України з урахуванням Конвенції про фізичний захист ядерного матеріалу 1980 р. та відповідних рекомендацій МАГАТЕ.

№ 3182—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 24. — Ст. 262)

[709]

Постанова Верховної Ради України

Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією про взаємне визнання прав та регулювання відносин власності

22 червня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоду між Україною та Російською Федерацією про взаємне визнання прав та регулювання відносин власності, підписану в м. Москві 15 січня 1993 р., ратифікувати.

№ 3313—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 30. — Ст. 329)

[710]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Угоди між Україною
та Республікою Беларусь про взаємне визнання прав
та регулювання відносин власності**

22 червня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоду між Україною і Республікою Беларусь про взаємне визнання права та регулювання відносин власності, підписану в м. Мінську 22 січня 1993 р., ратифікувати.

№ 3314—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 30. — Ст. 330)

[711]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору між Україною
і Республікою Польщею про правовий режим
українсько-польського державного кордону,
співробітництво та взаємну допомогу
з прикордонних питань**

14 липня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Договір між Україною і Республікою Польщею про правовий режим українсько-польського державного кордону, співробітництво та взаємну допомогу з прикордонних питань, підписаний у м. Києві 12 січня 1993 р., ратифікувати.

№ 3379—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 36. — Ст. 365)

[712]

Постанова Верховної Ради України
Про ратифікацію Консульської конвенції
між Україною і Республікою Польщею
14 липня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Президентом України на ратифікацію Консульську конвенцію між Україною і Республікою Польщею, підписану у м. Варшаві 8 вересня 1991 р., ратифікувати.

№ 3380—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 36. — Ст. 366)

[713]

Постанова Верховної Ради України
Про ратифікацію Міжнародної конвенції
про боротьбу з вербуванням, використанням,
фінансуванням і навчанням найманців 1989 року
14 липня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Міжнародну конвенцію про боротьбу з вербуванням, використанням, фінансуванням і навчанням найманців, прийнятую Генеральною Асамблеєю ООН 4 грудня 1989 р. і підписану представником України 21 вересня 1990 р. в м. Нью-Йорку, ратифікувати.

№ 3381—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 36. — Ст. 367)

[714]

Постанова Верховної Ради України
Про ратифікацію Конвенції про позовну давність
у міжнародній купівлі-продажу товарів 1974 року
14 липня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Конвенцію про позовну давність у міжнародній купівлі-

продажу товарів, підписану від імені України у м. Нью-Йорку 14 липня 1974 р., ратифікувати.

№ 3382—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 36. — Ст. 368)

[715]

Постанова Верховної Ради України

**Про приєднання України до Конвенції
про спеціальні місії 1969 року**

14 липня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Конвенції про спеціальні місії, підписаної у м. Нью-Йорку 16 грудня 1969 р.

№ 3383—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 36. — Ст. 369)

[716]

Постанова Верховної Ради України

**Про приєднання України до Європейської
конвенції про основні принципи транскордонного
співробітництва між територіальними общинами
або органами влади 1980 року**

14 липня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Європейської конвенції про основні принципи транскордонного співробітництва між територіальними общинами або органами влади 1980 р.

№ 3384—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 36. — Ст. 370)

[717]

Постанова Верховної Ради України

**Про участь України в Європейській конвенції
про інформацію щодо іноземного законодавства
1968 року**

14 липня 1993 р.

Відповідно до статті 7 Закону України “Про правонаступництво України” від 12 вересня 1991 р., а також беручи до уваги запрошення Комітету Міністрів Ради Європи про приєднання України до Європейської конвенції про інформацію щодо іноземного законодавства 1968 р., Верховна Рада України постановляє:

1. Погодитись з пропозицією Президента України про участь України в Європейській конвенції про інформацію щодо іноземного законодавства 1968 р. і вважати обов'язковою для України цю Конвенцію як однієї з держав—правонаступниць колишнього Союзу РСР.

2. Міністерству закордонних справ України повідомити Генерального секретаря Ради Європи про участь України в Європейській конвенції про інформацію щодо іноземного законодавства 1968 р. як однієї з держав—правонаступниць колишнього Союзу РСР.

№ 3385—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 36. — Ст. 371)

[718]

Постанова Верховної Ради України

**Про приєднання України до Додаткового протоколу
до Європейської конвенції про інформацію
щодо іноземного законодавства 1978 року**

14 липня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Додаткового протоколу до Європейської конвенції про інформацію щодо іноземного законодавства, підписаного у м. Страсбурзі 15 березня 1978 р.

№ 3386—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 36. — Ст. 372)

[719]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Конвенції
Міжнародної організації праці № 147
“Про мінімальні норми на торговельних суднах”**

14 липня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Радою Міністрів України на ратифікацію Конвенцію Міжнародної організації праці № 147 “Про мінімальні норми на торговельних суднах”, прийняту 62 сесією Генеральної конференції Міжнародної організації праці 29 жовтня 1976 р., ратифікувати.

№ 3387—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 36. — Ст. 373)

[720]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Конвенції
Міжнародної організації праці № 133
“Про приміщення для екіпажу на борту суден
(додаткові положення)”**

14 липня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Радою Міністрів України на ратифікацію Конвенцію Міжнародної організації праці № 133 “Про приміщення для екіпажу на борту суден (додаткові положення)”, прийняту 55-ю сесією Генеральної конференції Міжнародної організації праці 30 жовтня 1970 р., ратифікувати.

№ 3388—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 36. — Ст. 374)

[721]

Постанова Президії Верховної Ради України
Про співробітництво України з Комісією
Європейського Співтовариства і Німеччиною
з питань правової реформи
23 вересня 1993 р.

Заслухавши інформацію Голови Комісії Верховної Ради України у питаннях законодавства і законності О.Коцюби про правове співробітництво з Комісією Європейського Співтовариства і Фондом міжнародного правового співробітництва Німеччини, Президія Верховної Ради України постановляє:

1. Взяти до відома інформацію О.Коцюби і підтримати подальше співробітництво України з Комісією Європейського Співтовариства і Німеччиною з питань проведення правової реформи і вдосконалення правової системи України.

2. Висловити подяку Фонду міжнародного правового співробітництва Німеччини за сприяння у підготовці проектів проведення правової реформи в Україні у законотворенні і побажання мати представника Фонду в м. Києві для координації співробітництва.

№ 3469—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 41. — Ст. 394)

[722]

Постанова Верховної Ради України
Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації
праці № 144
про тристоронні консультації
(міжнародні трудові норми)
17 грудня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Конвенцію Міжнародної організації праці № 144 про тристоронні консультації (міжнародні трудові норми), прийняту 61-ю сесією Генеральної конференції Міжнародної організації праці 21 червня 1976 р., ратифікувати.

№ 3732—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 52. — Ст. 494)

[723]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Консульської конвенції
між Україною і Румунією**

17 грудня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Консульську конвенцію між Україною і Румунією, підписану у Бухаресті 3 вересня 1992 р., ратифікувати.

№ 3733—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 52. — Ст. 495)

[724]

Постанова Верховної Ради України

**Про участь України в Міжнародній конвенції
щодо втручання у відкритому морі
у випадках аварій, які призводять
до забруднення нафтою, 1969 року**

17 грудня 1993 р.

Відповідно до статті 7 Закону України “Про правонаступництво України” від 12 вересня 1991 р. Верховна Рада України постановляє:

1. Погодитись з пропозицією Президента України про участь України в Міжнародній конвенції щодо втручання у відкритому морі у випадках аварій, які призводять до забруднення нафтою, 1969 р. і вважати цю Конвенцію обов'язковою для України як однієї з держав — правонаступниць колишнього Союзу РСР.

2. Міністерству закордонних справ України повідомити Генерального секретаря Міжнародної морської організації про участь України як однієї з держав — правонаступниць колишнього Союзу РСР у Міжнародній конвенції щодо втручання у відкритому морі у випадках аварій, які призводять до забруднення нафтою, 1969 р.

№ 3734—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 52. — Ст. 496)

[725]

Постанова Верховної Ради України

Про ратифікацію Конвенції про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морського судноплавства, та Протоколу про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки стаціонарних платформ, розташованих на континентальному шельфі

17 грудня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Конвенцію про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морського судноплавства, та Протокол про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки стаціонарних платформ, розташованих на континентальному шельфі, підписані від імені України у м. Лондоні 2 березня 1989 р., ратифікувати.

№ 3735—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 52. — Ст. 497)

[726]

Постанова Верховної Ради України

Про ратифікацію Угоди з питань, пов'язаних з поновленням прав депортованих осіб, національних меншин і народів

17 грудня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Угоду з питань, пов'язаних з поновленням прав депортованих осіб, національних меншин і народів, підписану від імені України у м. Бішкеці 9 жовтня 1992 р.

№ 3736—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 52. — Ст. 498)

[727]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору між Урядом України
та Урядом Литовської Республіки про правову
допомогу і правові відносини у цивільних,
сімейних і кримінальних справах**

17 грудня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Договір між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах, підписаний у м. Вільнюсі 7 липня 1993 р., ратифікувати.

№ 3737—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 52. — Ст. 499)

[728]

Постанова Верховної Ради України

**Про внесення доповнень до Постанови Верховної
Ради України “Про відкриття дипломатичних
або консульських представництв України”**

17 грудня 1993 р.

Верховна Рада України постановляє:

Постанову Верховної Ради України від 3 березня 1993 р. “Про відкриття дипломатичних або консульських представництв України” після слів “Республіка Киргизстан” доповнити словами “Держава Кувейт”; після слів “Південно-Африканська Республіка” доповнити словами “Королівство Саудівська Аравія”.

№ 3738—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 52. — Ст. 500)

Постанова Верховної Ради України
Про участь України
у Всесвітній конвенції про авторське право
1952 року

23 грудня 1993 р.

Відповідно до статті 7 Закону України “Про правонаступництво України” від 12 вересня 1991 р. Верховна Рада України постановляє:

1. Погодитись з пропозицією Президента України про участь України у Всесвітній конвенції про авторське право 1952 р. і вважати цю Конвенцію обов’язковою для України як однієї з держав — правонаступниць колишнього Союзу РСР.

2. Міністерству закордонних справ України повідомити Генерального директора Організації Об’єднаних Націй з питань освіти, науки і культури про участь України як однієї з держав — правонаступниць колишнього Союзу РСР у Всесвітній конвенції про авторське право 1952 р.

№ 3794—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 13. — Ст. 70)

Постанова Верховної Ради України

Про виконання Президентом України та Урядом України рекомендацій, що містяться в пункті 11 Постанови Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору між Союзом Радянських Соціалістичних Республік і Сполученими Штатами Америки про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, підписаного у Москві 31 липня 1991 р., і Протоколу до нього, підписаного у Лісабоні від імені України 23 травня 1992 р.”

3 лютого 1994 р.

Верховна Рада України,

— беручи до уваги конкретні заходи, вжиті Президентом та Урядом України протягом листопада 1993 р. — січня 1994 р. щодо виконання положень Постанови Верховної Ради України від 18 листопада 1993 р.;

— виходячи з результатів зустрічі президентів України, Сполучених Штатів Америки і Російської Федерації в Москві 14 січня 1994 р., підписаних ними Тристоронньої заяви та Додатка до неї;

— враховуючи той факт, що Україна отримала підтвердження з боку президентів США та Росії їх готовності надати Україні гарантії національної безпеки після набрання чинності Договором про СНО-1 і приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ) як держави, що не володіє ядерною зброєю, а також зобов'язання з боку Сполучених Штатів Америки, Російської Федерації та Великої Британії щодо України поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони, утримуватись від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності, утримуватись від економічного тиску та враховуючи зобов'язання не використовувати проти України ніякої зброї;

— зважаючи на підтвердження президентів України, США та Росії, що відносини між ними будуватимуться на засадах поваги до незалежності, суверенітету та територіальної цілісності кожної держави, а також на підтвердження їх готовності

до надання допомоги у створенні в Україні ефективної ринкової економіки;

— визнаючи той факт, що Сполучені Штати Америки запевнили Україну у наданні технічної і фінансової допомоги для надійного та безпечного демонтажу ядерної зброї і зберігання матеріалів, що розщеплюються, а також у сприянні швидкій реалізації вже існуючих угод щодо такої допомоги;

— враховуючи, що згідно з протоколом “Про порядок контролю за знищенням ядерних боєприпасів, які вивозяться з території України на підприємства промисловості Російської Федерації” представники Міністерства оборони України здійснюватимуть контроль за розукомплектуванням і знищенням стратегічних ядерних боєзарядів на території Росії, що виключатиме повторне використання складових цих боєзарядів за їх первісним призначенням;

— враховуючи також зобов'язання Росії забезпечувати технічне обслуговування і безпечну експлуатацію ядерних боєзарядів;

— виходячи з того, що Україна отримає справедливу компенсацію за вартість високозбагаченого урану та інших компонентів всієї ядерної зброї, власником якої вона є;

— беручи до уваги домовленість про надання справедливої та своєчасної компенсації Україні за вартість високозбагаченого урану з боку Російської Федерації і Сполучених Штатів Америки, у міру того як ядерні боєзаряди вивозитимуться з України до Росії для розукомплектування, і те, що заходи щодо вивезення і надання компенсації Україні вживатимуться одночасно;

— виходячи з того, що Сполучені Штати Америки, Російська Федерація та Україна неухильно дотримуватимуться домовленостей, викладених у Тристоронній заяві президентів і Додатку до неї, та вже існуючих між ними угод і тих, які ще будуть укладені щодо ядерної зброї, розташованої на території України;

— вважаючи, що вищезгадане уможливило виконання умов і застережень, які були зроблені у Постанові від 18 листопада 1993 р., постановляє:

1. Беручи до уваги конкретні заходи, вжиті Президентом та Урядом України щодо виконання положень Постанови Верховної Ради України від 18 листопада 1993 р., зустрічні кроки з боку США та Росії, зняти застереження щодо Статті V Протоколу до Договору про СНО, підписаного у Лісабоні 23 травня 1992 р.

2. Доручити Уряду України здійснити обмін грамотами про ратифікацію Договору про СНО-1 і активізувати діяльність по укладенню конкретних міжнародних угод, що впливають із застережень Постанови Верховної Ради України про ратифікацію Договору СНО-1.

№ 3919—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 22. — Ст. 147)

[731]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Конвенції
Міжнародної організації праці № 2 про безробіття
4 лютого 1994 р.**

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Конвенцію Міжнародної організації праці № 2 про безробіття, прийняту першою сесією Генеральної конференції Міжнародної організації праці 29 жовтня 1919 р., ратифікувати.

№ 3931—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 164)

[732]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Конвенції
Міжнародної організації праці № 154
про сприяння колективним переговорам
4 лютого 1994 р.**

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Конвенцію Міжнародної організації праці № 154 про сприяння колективним переговорам, прийняту 67-ю сесією Генеральної конференції Міжнародної організації праці 19 червня 1981 р., ратифікувати.

№ 3932—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 165)

[733]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Конвенції
Міжнародної організації праці № 158
про припинення трудових відносин
з ініціативи підприємця**

4 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Конвенцію Міжнародної організації праці № 158 про припинення трудових відносин з ініціативи підприємця, прийняту 68-ю сесією Генеральної конференції Міжнародної організації праці 22 червня 1982 р., ратифікувати.

№ 3933—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 166)

[734]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Консульської конвенції
між Україною і Російською Федерацією 1993 року**

4 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Консульську конвенцію між Україною і Російською Федерацією, підписану в м. Москві 15 січня 1993 р., ратифікувати.

№ 3934—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 167)

[735]

Постанова Верховної Ради України

**Про прийняття поправок до Конвенції
проти катувань та інших жорстоких, нелюдських
або таких, що принижують гідність,
видів поводження і покарання**

4 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Прийняти поправки до статей 17 і 18 Конвенції проти ка-

тувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання, схвалені 8 вересня 1992 р. на конференції держав—учасниць цієї Конвенції.

№ 3935—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 168)

[736]

Постанова Верховної Ради України

Про прийняття поправок до Міжнародної конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації

4 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

1. Прийняти поправки до статті 8 Міжнародної конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації 1966 р., що були схвалені чотирнадцятою нарадою держав—учасниць цієї Конвенції (15 січня 1992 р.) та 47-ю сесією Генеральної Асамблеї ООН (резолюція 47/78 від 16 грудня 1992 р.).

2. Міністерству закордонних справ України повідомити депозитарія згаданої Конвенції про прийняття від імені Верховної Ради України зазначених поправок.

№ 3936—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 169)

[737]

Постанова Верховної Ради України

Про участь України у Конвенції про збереження морських живих ресурсів Антарктики 1980 року

4 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

1. Погодитись з пропозицією Президента України про участь України у Конвенції про збереження морських живих ресурсів Антарктики 1980 р. і вважати обов'язковою цю Конвенцію для України як однієї з держав— правонаступниць колишнього Союзу РСР.

2. Міністерству закордонних справ України повідомити Уряд Австралії про участь України у Конвенції про збереження морських живих ресурсів Антарктики 1980 р. як однієї з держав— правонаступниць колишнього Союзу РСР.

№ 3937—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 170)

[738]

Постанова Верховної Ради України

**Про прийняття Конвенції
про Міжнародну морську організацію 1948 року
в редакції 1982 року**

4 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Погодитись з пропозицією Президента України і прийняти Конвенцію про Міжнародну морську організацію 1948 р. в редакції 1982 р.

№ 3938—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 171)

[739]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Конвенції
про захист Чорного моря від забруднення**

4 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Конвенцію про захист Чорного моря від забруднення, що була підписана від імені України у м. Бухаресті 21 квітня 1992 р.

№ 3939—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 172)

[740]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Чорноморської конвенції
про співробітництво у галузі культури,
освіти, науки та інформації**

4 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Чорноморську конвенцію про співробітництво у галузі культури, освіти, науки та інформації, що була підписана від імені України у м. Стамбулі 6 березня 1993 р., ратифікувати.

№ 3940—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 173)

[741]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору між Україною
і Республікою Польщею “Про правову допомогу
та правові відносини у цивільних
і кримінальних справах”**

4 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною і Республікою Польщею “Про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах”, підписаний від імені України у м. Києві 24 травня 1993 р., ратифікувати.

№ 3941—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 23. — Ст. 174)

[742]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору про дружбу,
співробітництво і взаємодопомогу між Україною
та Республікою Грузія**

24 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Президентом України на ратифікацію Договір про

дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між Україною та Республікою Грузія, підписаний у м. Києві 13 квітня 1993 р., ратифікувати.

№ 4021—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 27. — Ст. 225)

[743]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору про добросусідство,
дружні відносини і співробітництво між Україною
та Словацькою Республікою**

24 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Поданий Президентом України на ратифікацію Договір про добросусідство, дружні відносини і співробітництво між Україною та Словацькою Республікою, підписаний у м. Києві 29 червня 1993 р., ратифікувати.

№ 4022—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 27. — Ст. 226)

[744]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору про дружбу
і співробітництво між Україною
та Республікою Казахстан**

24 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Договір про дружбу і співробітництво між Україною та Республікою Казахстан, підписаний від імені України в м. Києві 20 січня 1994 р.

№ 4023—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 27. — Ст. 227)

[745]

Постанова Верховної Ради України

**Про ратифікацію Договору про дружбу
і співробітництво між Україною
та Литовською Республікою**

24 лютого 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Литовською Республікою, підписаний від імені України в м. Вільнюсі 8 лютого 1994 р.

№ 4024—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 27. — Ст. 228)

[746]

Постанова Верховної Ради України

**Про участь України в Європейській культурній
конвенції 1954 року**

24 лютого 1994 р.

Відповідно до статті 7 Закону України “Про правонаступництво України” від 12 вересня 1991 р., а також беручи до уваги запрошення Комітету Міністрів Ради Європи про приєднання України до Європейської культурної конвенції 1954 р., Верховна Рада України постановляє:

1. Погодитись з пропозицією Президента України щодо участі України в Європейській культурній конвенції 1954 р. і вважати цю Конвенцію обов’язковою для України як однієї з держав— правонаступниць колишнього Союзу РСР.

2. Доручити Міністерству закордонних справ України повідомити Генерального секретаря Ради Європи про участь України в Європейській культурній конвенції 1954 р. як однієї з держав— правонаступниць колишнього Союзу РСР.

№ 4030—XII

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 27. — Ст. 230)

[747]

Закон України

Про ратифікацію Договору про принципи відносин і співробітництво між Україною і Сполученим Королівством Великобританії та Північної Ірландії

15 липня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір про принципи відносин і співробітництво між Україною і Сполученим Королівством Великобританії та Північної Ірландії, підписаний у м. Лондоні 10 лютого 1993 р., ратифікувати.

№ 112/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 33. — Ст. 302)

[748]

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною і Словацькою Республікою про спільний державний кордон

15 липня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною і Словацькою Республікою про спільний державний кордон, підписаний у м. Братиславі 14 жовтня 1993 р., ратифікувати.

№ 113/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 33. — Ст. 303)

[749]

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною і Словацькою Республікою про режим українсько-словацького державного кордону, співробітництво та взаємодопомогу з прикордонних питань

15 липня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною і Словацькою Республікою про

режим українсько-словацького державного кордону, співробітництво та взаємодопомогу з прикордонних питань, підписаний у м. Братиславі 14 жовтня 1993 р., ратифікувати.
№ 114/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 33. — Ст. 304)

[750]

Закон України

Про приєднання України до Афінської конвенції про перевезення морем пасажирів та їх багажу 1974 року і Протоколу 1976 року до неї

15 липня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися до Афінської конвенції про перевезення морем пасажирів та їх багажу 1974 р. і Протоколу 1976 р. до неї.

№ 115/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 33. — Ст. 305)

[751]

Закон України

Про ратифікацію Статуту і Конвенції Міжнародного союзу електрозв'язку

15 липня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Статут і Конвенцію Міжнародного союзу електрозв'язку, підписані від імені України у м. Женеві 22 грудня 1992 р., ратифікувати з такою заявою:

Україна заявляє, що вона резервує за собою право вдатися до будь-яких дій, які вона вважатиме необхідними для захисту своїх інтересів, якщо який-небудь член Союзу не буде додержувати положень Статуту і Конвенції Міжнародного союзу електрозв'язку або якщо застереження інших держав поставлять під загрозу роботу служб електрозв'язку України чи призведуть до збільшення щорічного внеску України на покриття витрат Міжнародного союзу електрозв'язку.

№ 116/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 33. — Ст. 306)

[752]

Закон України

**Про участь України у Митній конвенції
про міжнародне перевезення вантажів
із застосуванням книжки МДП
(Конвенції МДП 1975 року)**

15 липня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Погодитись з пропозицією Президента України про участь України у Митній конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП 1975 року) і вважати обов'язковою цю Конвенцію для України як однієї з держав — правонаступниць колишнього Союзу РСР.

№ 117/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 33. — Ст. 307)

[753]

Закон України

**Про ратифікацію Консульського договору
між Україною та Республікою Казахстан**

27 липня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Консульський договір між Україною та Республікою Казахстан, підписаний у м. Києві 20 січня 1994 р., ратифікувати.

№ 142/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 34. — Ст. 316)

[754]

Закон України

**Про ратифікацію Договору про основи
міждержавних відносин, дружбу і співробітництво
між Україною та Республікою Узбекистан**

27 липня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір про основи міждержавних відносин, дружбу і

співробітництво між Україною і Республікою Узбекистан, підписаний у м. Києві 25 серпня 1992., ратифікувати.

№ 143/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 34. — Ст. 317)

[755]

Постанова Верховної Ради України

Про внесення доповнень до Постанови Верховної Ради України “Про відкриття дипломатичних або консульських представництв України”

21 вересня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Постанову Верховної Ради України від 3 березня 1993 р. “Про відкриття дипломатичних або консульських представництв України” перед словами “Алжирська Народна Демократична Республіка” доповнити словами “Республіка Азербайджан”; після слів “Республіка Індонезія” доповнити словами “Ірландія”; після слів “Республіка Куба” доповнити словами “Ліванська Республіка”; перед словами “Королівство Марокко” доповнити словом “Мальта”; після слів “Південно-Африканська Республіка” доповнити словами “Сан-Маріно”; після слів “Республіка Чилі” доповнити словами “Союзна Республіка Югославія”.

№ 175/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 40. — Ст. 370)

[756]

Закон України

Про приєднання України до Міжнародної угоди по цукру 1992 року

22 вересня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Міжнародної угоди по цукру 1992 р.

№ 178/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 40. — Ст. 362)

[757]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Україною та Федеративною Республікою Німеччина про сприяння здійсненню і взаємний захист інвестицій

11 жовтня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоди між Україною та Федеративною Республікою Німеччина про сприяння здійсненню і взаємний захист інвестицій, підписану в м. Києві 15 лютого 1993 р., ратифікувати.

№ 193/94-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 42. — Ст. 385)

[758]

Закон України

Про повноваження Фонду державного майна України щодо забезпечення виконання угод між Україною та Російською Федерацією, Україною та Республікою Беларусь про взаємне визнання прав і регулювання відносин власності

20 жовтня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Покласти на Фонд державного майна України виконання функцій, які відповідно до угод між Україною та Російською Федерацією, Україною та Республікою Беларусь про взаємне визнання прав і регулювання відносин власності здійснюються органами, уповноваженими розпоряджатися державним майном. При цьому реалізація положень статті 5 зазначених угод здійснюється у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

№ 217/94-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 44. — Ст. 398)

[759]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
і Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам
про заохочення і захист інвестицій**

21 жовтня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України і Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про заохочення і захист інвестицій, підписану в м. Києві 8 червня 1994 р., ратифікувати.

№ 225/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 44. — Ст. 393)

[760]

Закон України

**Про ратифікацію Договору між Україною
та Сполученими Штатами Америки про заохочення
та взаємний захист інвестицій**

21 жовтня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною та Сполученими Штатами Америки про заохочення та взаємний захист інвестицій, підписаний від імені України 4 березня 1994 р. у м. Вашингтоні, ратифікувати.

№ 226/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 44. — Ст. 394)

[761]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди про партнерство
і співробітництво між Україною і Європейськими
Співтовариствами та їх державами-членами**

10 листопада 1991 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду про партнерство і співробітництво між Україною і

Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами, підписану від імені України 14 червня 1994 р. у Люксембурзі, ратифікувати.

№ 237/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 46. — Ст. 415)

[762]

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною і Республікою Молдова про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах

10 листопада 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною і Республікою Молдова про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах, підписаний 13 грудня 1993 р. у м. Києві, ратифікувати.

№ 238/94-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 46. — Ст. 416)

[763]

Закон України

Про ратифікацію Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах

10 листопада 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Конвенцію про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах (далі — Конвенція), підписану від імені України у м. Мінську 22 січня 1993 р., ратифікувати з такими застереженнями:

1. Україна бере на себе зобов'язання щодо надання правової допомоги в обсязі, передбаченому статтею 6 Конвенції, за винятком визнання і виконання виконавчих написів.

2. Україна бере на себе зобов'язання визнавати і виконувати рішення, винесені на територіях держав — учасниць Конвен-

ції, передбачені пунктом "а" статті 51 Конвенції, за винятком нотаріальних актів щодо грошових зобов'язань.

№ 240/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 46. — Ст. 417)

[764]

Закон України

Про приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 р. 16 листопада 1994 р.

На підставі положень Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 р., Заяви Верховної Ради України "Про без'ядерний статус України" від 24 жовтня 1991 р., Постанови Верховної Ради України "Про додаткові заходи щодо забезпечення набуття Україною без'ядерного статусу" від 9 квітня 1992 р., постанови Верховної Ради України "Про ратифікацію Договору між Союзом Радянських Соціалістичних Республік і Сполученими Штатами Америки про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, підписаного у Москві 31 липня 1991 р., і Протоколу до нього, підписаного у Лісабоні від імені України 23 травня 1992 р.", від 18 листопада 1993 р. і Постанови Верховної Ради України "Про виконання Президентом України та Урядом України рекомендацій, що містяться у пункті 11 Постанови Верховної Ради України "Про ратифікацію Договору між Союзом Радянських Соціалістичних Республік і Сполученими Штатами Америки про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, підписаного у Москві 31 липня 1991 р., і Протоколу до нього, підписаного у Лісабоні від імені України 23 травня 1992 р.", від 3 лютого 1994 р. Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 р. з такими застереженнями:

1. Положення Договору не охоплюють повною мірою унікальної ситуації, що склалася внаслідок розпаду ядерної держави — Союзу РСР.

2. Україна є власником ядерної зброї, успадкованої нею від колишнього СРСР. Після розукомплектування та знищення цієї зброї під контролем України і за процедурами, що виклю-

чатимуть можливість повторного використання ядерних матеріалів, які є компонентами цієї зброї, за первинним призначенням, Україна має намір застосовувати вищезгадані матеріали виключно у мирних цілях.

3. Наявність на території України ядерної зброї до її повної ліквідації, а також відповідна робота щодо її утримання, обслуговування та ліквідації не суперечать положенням статей I і II Договору.

4. Загроза силою чи її використання проти територіальної цілісності та недоторканності кордонів чи політичної незалежності України з боку будь-якої ядерної держави, так само, як і застосування економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету, розглядатимуться Україною як виняткові обставини, що поставили під загрозу її найвищі інтереси.

5. Документи про приєднання України до Договору будуть передані країнам — депозитаріям Договору після набрання чинності цим Законом.

6. Цей Закон набирає чинності після надання Україні ядерними державами гарантій безпеки, оформлених шляхом підписання відповідного міжнародно-правового документа.

№ 248/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 47. — Ст. 421)

[765]

Закон України

Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Соціалістичною Республікою В'єтнам

9 грудня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Консульську конвенцію між Україною і Соціалістичною Республікою В'єтнам, підписану у м. Києві 8 червня 1994 р., ратифікувати.

№ 281/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 51. — Ст. 448)

[766]

Закон України

**Про ратифікацію Консульської конвенції
між Україною і Корейською
Народно-Демократичною Республікою**

9 грудня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Консульську конвенцію між Українською і Корейською Народно-Демократичною Республікою, підписану у м. Києві 8 червня 1994 р., ратифікувати.

№ 282/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 51. — Ст. 449)

[767]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
і Урядом Республіки Білорусь про уникнення
подвійного оподаткування та запобігання
ухиленню від сплати податків стосовно податків
на доходи і майно**

20 грудня 1994 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про уникнення подвійного оподаткування та запобігання ухиленню від сплати податків стосовно податків на доходи і майно, підписану у м. Ашгабаді 24 грудня 1993 р., ратифікувати.

№ 306/94—ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 52. — Ст. 457)

[768]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди про співробітництво
в галузі охорони авторського права і суміжних прав**

27 січня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду про співробітництво в галузі охорони авторського

права і суміжних прав, підписану від мені України 24 вересня 1993 р. у м. Москві, ратифікувати.

№ 34/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 5. — Ст. 32)

[769]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій

8 лютого 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану в м. Вільнюсі 8 лютого 1994 р., ратифікувати.

№ 43/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 6. — Ст. 37)

[770]

Закон України

Про ратифікацію Протоколу про введення нової статті 83-bis до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію

15 лютого 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Протокол про введення нової статті 83-bis до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію, схвалений 6 жовтня 1980 р. Асамблеєю Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО), ратифікувати.

№ 67/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 7. — Ст. 49)

[771]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди про дружбу
і співробітництво між Україною і Канадою**

15 лютого 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Президентом України на ратифікацію Угоду про дружбу і співробітництво між Україною і Канадою, підписану в м. Оттаві 24 жовтня 1994 р., ратифікувати.

№ 66/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 7. — Ст. 48)

[772]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди про загальні умови
і механізм підтримки розвитку виробничої кооперації
підприємств і галузей держав—учасниць
Співдружності Незалежних Держав**

14 березня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду про загальні умови і механізм підтримки розвитку виробничої кооперації підприємств і галузей держав—учасниць Співдружності Незалежних Держав, підписану в м. Ашгабаті 23 грудня 1993 р., ратифікувати.

№ 100/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 15. — Ст. 101)

[773]

Закон України

**Про ратифікацію Конвенції з примирення
і арбітражу в рамках НБСЄ**

16 травня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Конвенцію з примирення і арбітражу в рамках НБСЄ,

підписану від імені України 15 грудня 1992 р. в м. Стокгольмі, ратифікувати.

№ 165/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 20. — Ст. 145)

[774]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про співробітництво в галузі пенсійного забезпечення

16 травня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про співробітництво в галузі пенсійного забезпечення, підписану в м. Вільнюсі 27 вересня 1994 р., ратифікувати.

№ 166/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 20. — Ст. 146)

[775]

Закон України

Про ратифікацію Конвенції між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи та капітал

26 травня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Президентом України на ратифікацію Конвенцію між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи та капітал, підписану 4 березня 1994 р. у м. Вашингтоні, ратифікувати.

№ 180/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 20. — Ст. 147)

[776]

Закон України

**Про ратифікацію Четвертого додаткового протоколу
до Статуту Всесвітнього поштового союзу**

2 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Четвертий додатковий протокол до Статуту Всесвітнього поштового союзу, підписаний від імені України 14 грудня 1989 р. у м. Вашингтоні, ратифікувати.

№ 208/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 167)

[777]

Закон України

**Про приєднання України до Міжнародної конвенції
по охороні нових сортів рослин**

2 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися до Міжнародної конвенції по охороні нових сортів рослин від 2 грудня 1961 р., переглянутої у м. Женеві 10 листопада 1972 р. і 23 жовтня 1978 р.

№ 209/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 168)

[778]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Республіки Вірменія
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

2 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Вірменія про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану 7 жовтня 1994 р. в м. Києві, ратифікувати.

№ 206/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 165)

[779]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Республіки Казахстан про заохочення
та взаємний захист інвестицій**

2 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Казахстан про заохочення та взаємний захист інвестицій, підписану в м. Алмати 17 вересня 1994 р., ратифікувати.

№ 207/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 166)

[780]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
і Урядом Естонської Республіки про сприяння
та взаємний захист інвестицій**

2 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України і Урядом Естонської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану в м. Києві 15 лютого 1995 р., ратифікувати.

№ 204/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 163)

[781]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Республіки Грузія про заохочення
та взаємний захист інвестицій**

2 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоду

між Урядом України та Урядом Республіки Грузія про заохочення та взаємний захист інвестицій, підписану в м. Тбілісі 9 січня 1995 р., ратифікувати.

№ 205/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 161)

[782]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Французької Республіки про взаємне сприяння та взаємний захист інвестицій 2 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

1. Угоду між Урядом України та Урядом Французької Республіки про взаємне сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану від імені Уряду України у м. Києві 3 травня 1994 р., ратифікувати.

2. Терміни, вжиті у зазначеній Угоді, тлумачити як:

“узуфрукт” — право власності на плоди і доходи;

“гудвіл” — комплекс заходів, спрямованих на збільшення прибутку підприємства без відповідного збільшення активних операцій, включаючи використання кращих управлінських здібностей, домінуючу позицію на ринку продукції (робіт, послуг), нові технології тощо. Вартість гудвілу визначається різницею між ціною придбання і звичайною ціною відповідних активів;

“in rem” — речові права (заставні, права утримання, забезпечення з позики та подібні їм права).

№ 202/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 161)

[783]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Канади про сприяння та захист інвестицій 2 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Урядом Канади про

сприяння та захист інвестицій, підписану в м. Оттаві 24 жовтня 1994 р., ратифікувати.

№ 203/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 162)

[784]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Україною і Республікою Узбекистан про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна

2 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Президентом України на ратифікацію Угоду між Україною і Республікою Узбекистан про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна, підписану у м. Києві 10 листопада 1994 р., ратифікувати.

№ 201/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 160)

[785]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Канади про економічне співробітництво

20 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Урядом Канади про економічне співробітництво, підписану 24 жовтня 1994 р. у м. Оттаві, ратифікувати.

№ 231/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 175)

[786]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
і Урядом Канади про торговельні та комерційні
відносини**

20 червня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України і Урядом Канади про торговельні та комерційні відносини, підписану 31 березня 1994 р. у м. Києві, ратифікувати.

№ 232/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 22. — Ст. 176)

[787]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Республіки Узбекистан про виробничу
кооперацію**

6 липня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про виробничу кооперацію, підписану у м. Ташкенті 6 вересня 1994 р., ратифікувати.

№ 271/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 28. — Ст. 209)

[788]

Закон України

**Про ратифікацію Конвенції про охорону
персоналу Організації Об'єднаних Націй
та зв'язаного з нею персоналу**

6 липня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Конвенцію про охорону персоналу Організації Об'єднаних

Націй та зв'язаного з нею персоналу, підписану від імені України 15 грудня 1994 р. у м. Нью-Йорку, ратифікувати.

№ 267/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 28. — Ст. 207)

[789]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Грузія про виробничу кооперацію

6 липня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Грузія про виробничу кооперацію, підписану у м. Тбілісі 9 січня 1995 р., ратифікувати.

№ 270/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 28. — Ст. 208)

[790]

Закон України

Про ратифікацію Гарантійної структурної угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки

14 липня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Гарантійну структурну угоду між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки, підписану в м. Києві 10 травня 1995 р., ратифікувати.

№ 309/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 30. — Ст. 234)

[791]

Закон України

Про ратифікацію Гарантійної структурної угоди між Урядом України та Експорт-Імпорт Банком США

14 липня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Гарантійну структурну угоду між Урядом України та Експорт-Імпорт Банком США, підписану в м. Києві 10 травня 1995 р., ратифікувати.

№ 311/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 30. — Ст. 235)

[792]

Закон України

Про приєднання України до Конвенції про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, 1990 року

15 вересня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Конвенції про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, 1990 р.

№ 323/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 31. — Ст. 243)

[793]

Закон України

Про приєднання України до Європейської конвенції про видачу правопорушників, 1957 року

22 вересня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Європейської конвенції про видачу правопорушників, 1957 р.

№ 338/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 31. — Ст. 249)

[794]

Закон України

**Про приєднання України до Європейської конвенції
про передачу провадження у кримінальних справах,
1972 року**

22 вересня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Європейської конвенції
про передачу провадження у кримінальних справах, 1972 р.

№ 339/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 31. — Ст. 250)

[795]

Закон України

**Про приєднання України до Європейської конвенції
про нагляд за умовно засудженими або умовно
звільненими правопорушниками, 1964 року**

22 вересня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Європейської конвенції
про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими
правопорушниками, 1964 р.

№ 336/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 31. — Ст. 247)

[796]

Закон України

**Про приєднання України до Європейської конвенції
про передачу засуджених осіб, 1983 року**

22 вересня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Європейської конвенції
про передачу засуджених осіб, 1983 р.

№ 337/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 31. — Ст. 248)

[797]

Закон України

**Про приєднання України до Європейської конвенції
про взаємну допомогу у кримінальних справах,
1959 року**

22 вересня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Європейської конвенції
про взаємну допомогу у кримінальних справах, 1959 р.

№ 335/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 31. — Ст. 246)

[798]

Закон України

**Про ратифікацію Договору про дружні відносини
і співробітництво між Україною
та Чеською Республікою**

6 жовтня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір про дружні відносини і співробітництво між
Україною та Чеською Республікою, підписаний 26 квітня
1995 р. в м. Прага, ратифікувати.

№ 368/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 36. — Ст. 274)

[799]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Російської Федерації про уникнення
подвійного оподаткування доходів і майна
та попередження ухилень від сплати податків**

6 жовтня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Урядом Російської Феде-
рації про уникнення подвійного оподаткування доходів і

майна та попередження ухилень від сплати податків, підписану в м. Києві 8 лютого 1995 р., ратифікувати.

№ 369/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 36. — Ст. 275)

[800]

Закон України

Про ратифікацію Конвенції між Урядом України та Урядом Республіки Фінляндія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно

6 жовтня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Конвенції між Урядом України та Урядом Республіки Фінляндія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно, підписану в м. Києві 14 жовтня 1994 р., ратифікувати.

№ 370/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 36. — Ст. 276)

[801]

Закон України

Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною та Латвійською Республікою

13 жовтня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір про дружбу і співробітництво між Україною та Латвійською Республікою, підписаний 23 травня 1995 р. в м. Рига, ратифікувати.

№ 381/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 37. — Ст. 282)

[802]

Закон України

**Про ратифікацію Договору про закони
щодо товарних знаків**

13 жовтня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір про закони щодо товарних знаків, підписаний від імені України у м. Женева (Швейцарія) 27 жовтня 1994 р., ратифікувати.

№ 380/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 37. — Ст. 281)

[803]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Республіки Болгарія про взаємне
сприяння та захист інвестицій**

20 жовтня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Болгарія про взаємне сприяння та захист інвестицій, підписану у м. Києві 8 грудня 1994 р., ратифікувати.

№ 400/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 38. — Ст. 289)

[804]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Чеської Республіки про сприяння
та взаємний захист інвестицій**

20 жовтня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Урядом Чеської Республіки

про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану в м. Прага 17 березня 1994 р., ратифікувати.

№ 401/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 38. — Ст. 290)

[805]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамахірією про торговельно-економічне співробітництво

20 жовтня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамахірією про торговельно-економічне співробітництво, підписану в м. Києві 18 січня 1995 р., ратифікувати.

№ 399/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 38. — Ст. 288)

[806]

Закон України

Про приєднання України до Статуту Ради Європи

31 жовтня 1995 р.

Підтверджуючи відданість України ідеалам та принципам, які є спільним надбанням європейських народів, та враховуючи, що інтереси збереження та подальшого втілення в життя цих ідеалів, а також сприяння економічному та соціальному прогресу потребують більш тісного єднання між усіма європейськими країнами, Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися від імені України до Статуту Ради Європи.

№ 398/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 38. — Ст. 287)

[807]

Закон України

Про ратифікацію Кредитної угоди між Україною і Європейським Банком Реконструкції та Розвитку на проект реконструкції плодоовочевого ринку м. Києва

2 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Кредитну угоду між Україною і Європейським Банком Реконструкції та Розвитку на проект реконструкції плодоовочевого ринку м. Києва, підписану від імені України в м. Києві 19 січня 1995 р., ратифікувати.

№ 414/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 43. — Ст. 310)

[808]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про вільну торгівлю

4 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про вільну торгівлю, підписану в м. Ташкенті 29 грудня 1994 р., ратифікувати.

№ 425/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 43. — Ст. 311)

[809]

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Туркменістану про вільну торгівлю

4 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоди

між Урядом України та Урядом Туркменістану про вільну торгівлю, підписану в м. Ашгабаді 5 листопада 1994 р., ратифікувати.

№ 426/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 43. — Ст. 312)

[810]

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною та Латвійською Республікою про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних, трудових та кримінальних справах

22 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною та Латвійською Республікою про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних, трудових та кримінальних справах, підписаний у м. Рига 23 травня 1995 р., ратифікувати.

№ 452/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 44. — Ст. 326)

[811]

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною та Естонською Республікою про правову допомогу та правові відносини у цивільних та кримінальних справах

22 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною та Естонською Республікою про правову допомогу та правові відносини у цивільних та кримінальних справах, підписаний у м. Києві 15 лютого 1995 р., ратифікувати.

№ 450/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 44. — Ст. 324)

[812]

Закон України

**Про ратифікацію Договору між Україною
та Республікою Грузія про правову допомогу
та правові відносини у цивільних
та кримінальних справах**

22 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною та Республікою Грузія про правову допомогу та правові відносини у цивільних та кримінальних справах, підписаний 9 січня 1995 р. у м. Тбілісі, ратифікувати.

№ 451/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 44. — Ст. 325)

[813]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Республіки Узбекистан про принципи
співробітництва в галузі виробництва і поставок
авіаційної техніки у 1994—2001 роках**

22 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Узбекистан про принципи співробітництва в галузі виробництва і поставок авіаційної техніки у 1994—2001 рр., підписану 30 вересня 1994 р., ратифікувати.

№ 448/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 44. — Ст. 322)

[814]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Україною
і Федеративною Республікою Німеччина
про уникнення подвійного оподаткування стосовно
податків на доход і майно**

22 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Президентом України на ратифікацію Угоду між Україною і Федеративною Республікою Німеччина про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доход і майно, підписану в м. Бонні 3 липня 1995 р., ратифікувати.

№ 449/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 44. — Ст. 323)

[815]

Закон України

**Про ратифікацію Угоди між Урядом України
і Урядом Республіки Грузія про співробітництво
в галузі пенсійного забезпечення**

22 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоду між Урядом України і Урядом Республіки Грузія про співробітництво в галузі пенсійного забезпечення, підписану в м. Тбілісі 9 січня 1995 р., ратифікувати.

№ 446/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 44. — Ст. 320)

Закон України

**Про ратифікацію Договору між Україною
та Угорською Республікою про режим
українсько-угорського державного кордону,
співробітництво та взаємодопомогу
з прикордонних питань**

22 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною та Угорською Республікою про режим українсько-угорського державного кордону, співробітництво та взаємодопомогу з прикордонних питань, підписаний в м. Києві 19 травня 1995 р., ратифікувати.

№ 447/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 44. — Ст. 321)

Закон України

**Про ратифікацію Кредитної угоди
між Європейським Співтовариством (Кредитор)
і Україною (Позичальник) та Національним банком
України (Агент Позичальника) про надання Україні
позики в сумі 85 млн ЕКЮ**

24 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подану Президентом України Кредитну угоду між Європейським Співтовариством (Кредитор) і Україною (Позичальник) та Національним банком України (Агент Позичальника) про надання Україні позики в сумі 85 млн ЕКЮ, підписану 15 червня 1995 р. в м. Брюсселі, ратифікувати.

№ 464/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 45. — Ст. 332)

[818]

Закон України
Про ратифікацію Угоди
про створення міждержавного Євразійського
об'єднання вугілля та металу
24 листопада 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Угоду про створення міждержавного Євразійського об'єднання вугілля та металу, вироблену в рамках СНД і підписану від імені України 24 вересня 1993 р., ратифікувати з таким застереженням до статті 5 Угоди, а також Статуту міждержавного Євразійського об'єднання вугілля та металу:

Рішення органів управління Об'єднання є обов'язковими для господарюючих суб'єктів.

№ 462/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 45. — Ст. 331)

[819]

Закон України
Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Туркменістану про реструктуризацію
державного боргу України Туркменістану за 1993 рік,
Протоколу про внесення доповнень до Угоди
про реструктуризацію державного боргу України
Туркменістану за 1993 рік та Протоколу
про графік погашення заборгованості України
перед Туркменістаном за поставлений
у 1994 році природний газ
14 грудня 1995 р.

Верховна Рада України постановляє:

Подані Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоду між Урядом України та Урядом Туркменістану про реструктуризацію державного боргу України Туркменістану за 1993 рік, підписану 5 листопада 1994 р., Протокол про внесення доповнень до Угоди про реструктуризацію державного боргу України Туркменістану за 1993 рік, підписаний 19 січня 1995 р., та Протокол про графік погашення заборгованості України перед Туркменістаном за поставлений у 1994 році природний газ, підписаний 19 січня 1995 р., ратифікувати.

№ 469/95-ВР

(Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 45. — Ст. 333)

Додатки

Членство України в міжнародних міжурядових організаціях та їх органах

Назва міжнародних організацій та їх органів	Дата створення, членський склад, участь України	Періодичність і місце проведення сесій керівних органів
1	2	3

А. Міжнародні організації системи ООН

Організація Об'єднаних Націй (ООН)

Створена в 1945 р. Штаб-квартира – в Нью-Йорку. Членами ООН є 185 країн світу. Україна – один із засновників ООН

І. Генеральна Асамблея та її органи

До складу Генеральної Асамблеї входять усі країни—члени ООН. Кожна сесія обирає голову та заступників голови. Представники України тричі обирались заступниками голови сесій ГА ООН (у 1970, 1981, 1991 рр.)

Щорічні чергові сесії. Скликаються також надзвичайні і спеціальні сесії

1	2	3
1) Комітет по внесках	Заснований в 1946 р. До складу входять 18 членів, які обираються на три роки. Експерта від України обрано на термін 1995–1997 рр.	Щорічні сесії скликаються влітку (Нью-Йорк)
2) Комісія ООН з питань роззброєння	Створена в 1952 р. у складі 12 членів, відновлена у 1978 р. у складі всіх держав-членів ООН	Проводить щорічні сесії в травні в Нью-Йорку
3) Комітет з питань використання космічного простору в мирних цілях	Заснований в 1959 р. Члени призначаються Генеральною Асамблеєю ООН. Україна – член з 1990 р.	Щорічні сесії відбуваються влітку (м. Відень)
4) Комітет з питань здійснення невід'ємних прав палестинського народу	Заснований в 1957 р. у складі 23 членів. Україна – член з 1975 р.	Діє постійно. Проводить засідання в Нью-Йорку в міру необхідності
5) Комітет з питань інформації	Заснований в 1978 р. Україна – член з 1978 р.	Сесії відбуваються один раз на рік у травні в Нью-Йорку

1	2	3
---	---	---

6) Спеціальний комітет з питань міжнародного тероризму	Заснований в 1972 р. у складі 35 членів, у т.ч. України	З 1979 р. засідань не проводив
7) Конференція Об'єднаних Націй з торгівлі і розвитку (ЮНКТАД):	Заснована в 1964 р. Секретаріат розташовано в Женеві. До складу ЮНКТАД входять усі держави—члени ООН, її спецустанов або МАГАТЕ	Періодичні сесії Конференції проводяться один раз на чотири роки
Рада з торгівлі і розвитку	Головний постійно діючий орган ЮНКТАД, до складу якого входять 144 країни, в тому числі з 1972 р. — Україна	Проводить одну сесію на рік (вересень—жовтень) у Женеві
8) Програма розвитку ООН (ПРООН)	Заснована в 1966 р. До складу ПРООН входять усі держави—члени ООН та її спец-установ	
9) Фонд ООН з питань народонаселення (ЮНФПА)	Створений в 1967 р. До складу ЮНФПА входять всі держави—члени ООН та її спец-установ	

1	2	3
10) Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ)	Створений у 1946 р. До складу ЮНІСЕФ входять усі держави—члени ООН	
11) Програма ООН з навколишнього середовища (ЮНЕП): рада керуючих ЮНЕП	Заснована в 1972 р. До складу входять усі держави—члени ООН. Штаб-квартиру розташовано в м. Найробі (Кенія) До складу входять 58 країн, що обираються на чотирирічний термін. Україна була членом Ради керуючих ЮНЕП у 1981—1989 та 1990-1993 рр.	Проводить чергові сесії один раз на два роки в Найробі (Кенія)
12) Конгрес ООН з питань запобігання злочинності та поводження з правопорушниками	Заснований в 1950 р. Відкритий для участі всіх держав. Україна бере участь у Конгресі з 1960 р.	Проводиться один раз на п'ять років. Відбулося 9 Конгресів. Останній — в 1995 р. в м. Каїрі

1	2	3
---	---	---

**II. Економічна
і Соціальна Рада ООН
(ЕКОСОР):**

1) Комітет з питань програми і координації

Заснована в 1946 р. Члени ЕКОСОР (54) обираються на трирічний термін. Україна була членом ЕКОСОР у 1977–1979 рр., 1989–1991 рр., 1993–1995 рр.

Проводить широкі організаційні сесії в Нью-Йорку (лютий і квітень) та основні сесії навперемінно в Нью-Йорку або Женеві (липень)

2) Комісія з питань науки і техніки в цілях розвитку

Заснована в 1992 р. До складу входять 53 держави, що обираються Генеральною Асамблеєю ООН на трирічний термін. Україну було обрано на період 1994–1996 рр.

Проводить сесії один раз на два роки в Женеві (травень)

3) Комісія соціального розвитку

Заснована в 1946 р. Членами Комісії є 32 держави, що обираються ЕКОСОР на чотирирічний термін. Україна була членом Комісії у 1972–1975, 1980–1983, 1991–1994 рр. У 1995 р. переобрана на новий термін – 1996–1999 рр.

Проводить сесії один раз на рік у Нью-Йорку (лютий–березень)

1	2	3
4) Комісія з питань народонаселення та розвитку	Заснована в 1946 р. Членами Комісії є 47 держав, що обираються ЕКОСОП на дво-, чотирирічний термін. Україна була членом Комісії на періоди 1947–1983 рр., 1985–1992 рр.	Щорічні сесії в Нью-Йорку
5) Комісія з наркотичних засобів	Заснована в 1946 р. До складу входять 53 держави, що обираються ЕКОСОП на чотирирічний термін. Україну обрано на період 1994–1997 рр.	Проводить щорічні сесії у Відні (квітень)
6) Комісія сталого розвитку	Заснована в 1993 р. у складі 53 членів, що обираються ЕКОСОП на трирічний термін. Україну обрано на період 1995–1997 рр.	Проводить щорічні сесії у Нью-Йорку (квітень)
7) Європейська економічна комісія (ЄЕК)	Одна з 5 регіональних економічних комісій ООН. Заснована в 1947 р. Секретаріат розташовано в Женеві. До складу входять 35 країн, включаючи всі європейські, а також США, Канаду, Ізраїль, та азіатські республіки колишнього СРСР. Україна – держава-засновниця ЄЕК	Проводить щорічні сесії у Женеві (квітень)

III. Міжнародний Суд ООН

Один з головних органів ООН, створений в 1945 р. Штаб-квартиру розташовано в Гаазі (Нідерланди). До складу Суду входять 15 членів, що обираються на 9 років. Україна є учасником Статуту Міжнародного Суду з 1945 р. Представника України в складі Суду немає

Діє постійно в Гаазі

Б. Спеціалізовані установи ООН**I. Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ):**

Створено в 1957 р. Штаб-квартира – у Відні. Україна – член з 1957 р.

Щорічно проводяться Генеральні конференції у Відні (вересень)

Рада керуючих

До складу входять 35 членів, що обираються на два роки. Україна була членом у 1990–1992 і 1993–1995 рр.

Проводить сесії не менше двох разів на рік (як правило, в березні і в грудні) у Відні

1	2	3
---	---	---

**II. Організація
Об'єднаних Націй
з питань промислового
розвитку
(ЮНІДО):**

Рада з питань
промислового розвитку

Заснована в 1996 р., з 1985 р. – спецустанова ООН. Штаб-квартира – у Відні. Україна – член з 1985 р.

До складу входять 53 держави, що обираються на два–чотири роки. Україна була членом у 1987–1991 рр.

Генеральні конференції відбуваються один раз на два роки. Відбулося 6 конференцій. Остання – в 1995 р. у Відні

Проводить сесії один раз на рік у Відні

**III. Організація
Об'єднаних Націй
з питань освіти, науки
і культури
(ЮНЕСКО):**

1) Виконавча рада

Створена в 1945 р. Штаб-квартира розташована в Парижі. Членами ЮНЕСКО є 185 країн. Україна – член з 1954 р.

До складу входять 58 країн. Україну було обрано на період 1995–1999 рр.

Генеральні конференції відбуваються один раз на два роки у Парижі (жовтень–листопад). У 1995 р. відбулася 28-а конференція

Сесії проводяться два рази на рік (навесні та восени) у Парижі. У рік проведення Генеральної конференції по її закінченні відбувається третя сесія

1	2	3
---	---	---

2) Міжнародний комітет по сприянню поверненню культурних цінностей країнам їх походження або їх реституції у разі позаконного привласнення	Заснований в 1978 р. До складу входять 22 країни. Україну обрано на період 1995—1999 рр.	Сесії проводяться один раз на два роки. Місце і терміни проведення визначаються рішенням кожної попередньої сесії
3) Міжурядовий комітет по Всесвітньому десятиріччю розвитку культури	Заснований у 1987 р. До складу входять 38 держав. Україну обрано на період 1995—1997 рр.	Сесії проводяться один раз на два роки
4) Міжурядова океанографічна комісія (МОК)	Заснована у 1960 р. Україна — постійний член з 1962 р.	Сесії Генеральної асамблеї МОК проводяться один раз на два роки, місце і терміни проведення визначаються рішенням кожної попередньої сесії

1	2	3
---	---	---

IV. Міжнародна організація праці (МОП):

Заснована в 1919 р. У 1946 р. стала спец-установою ООН. Секретаріат – Міжнародне бюро праці – заснований в Женеві. Членами є 176 держав. Україна – член з 1954 р.

Генеральні конференції проходять один раз на рік у Женеві (червень)

1) Галузеві комітети МОП:

а) Комітет з умов праці в чорній металургії

Члени обираються на сім–вісім років. Україна обрана на термін 1990–1998 рр.

Сесії – один раз на чотири–п'ять років у Женеві

б) Комітет з умов праці у вугільній промисловості

..

..

в) Комітет з умов праці на будівництві

..

..

г) Комітет з умов праці у металообробній промисловості

..

..

д) Комітет з умов праці на внутрішньому транспорті

..

..

1	2	3
---	---	---

е) Комітет з умов праці
в харчовій промисловості

..

..

V. Всесвітній поштовий союз (ВПС):

Заснований в 1874 р. З 1947 р. — спецупа-
нова ООН. Штаб-квартира — у Берні.
Україна — член з 1947 р.

Всесвітній поштовий конгрес
проходить один раз на п'ять
років. У 1994 р. відбувся 21-й
Конгрес в Сеулі

Виконавча рада

До складу входять 40 держав, що обираються
на п'ять років. Україна була членом у 1974—
1979 рр., обрана на новий термін 1995—
1999 рр.

Сесії відбуваються щорічно
в Берні

**VI. Міжнародний союз
електрозв'язку (МСЕ):**

Заснований в 1865 р. З 1947 р. — спецупа-
нова ООН. Штаб-квартира — у Женеві.
Україна — член з 1947 р.

Повноважна конференція про-
ходить один раз на шість років.
У 1994 р. відбулася 14-а Кон-
ференція в Кіото

Рада МСЕ

До складу входять 46 держав, що обираються
на п'ять років. Україну обрано на термін
1995—1999 рр.

Проводить щорічні засідання в
Женеві

1	2	3
---	---	---

VII. Всесвітня метеорологічна організація (ВМО)

Заснована в 1873 р. З 1951 р. – спецустанова ООН. Штаб-квартира – у Женеві. Україна – член з 1951 р.

Всесвітній метеорологічний конгрес проходить один раз на чотири роки у Женеві. У 1995 р. відбувся 12-й Конгрес

VIII. Всесвітня організація інтелектуальної власності (ВОІВ)

Заснована у 1970 р. З 1974 р. – спеціалізована установа ООН. До її складу входять 157 країн. Штаб-квартира – в Женеві. Україна – член з 1970 р. Україна також є членом Виконавчого комітету Паризького Союзу*

Керівні органи:

а) Генеральна асамблея

Членами є держави – учасниці ВОІВ, які також є членами Паризького та/або Бернського союзів

Проводить сесії в Женеві один раз на два роки (вересень)

* Паризький союз (Міжнародний союз з питань охорони промислової власності), членами якого на сьогодні є 136 держав, у т.ч. Україна, був створений Конвенцією, підписаною в Парижі в 1883 р. і яка востаннє переглядалася в 1967 р.

1	2	3
б) Конференція	Членами є всі держави—учасниці ВОІВ	Проводить сесії в Женеві один раз на два роки
в) Координаційний комітет	68 держав—членів Комітету обираються з членів ВОІВ, Паризького та Бернського союзів. Україна — член з 1994 р.	Проводить щорічні сесії в Женеві
ІХ. Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ)	Заснована в 1948 р. Штаб-квартира — у Женеві. Україна була членом у 1948—1949 рр., поновила членство у 1992 р.	Всесвітня асамблея охорони здоров'я проводить щорічні сесії в Женеві (травень)
Х. Міжнародна організація цивільної авіації (ІКАО)	Заснована в 1944 р. Членами ІКАО є 185 країн. Штаб-квартира — у Монреалі. Україна приєдналася до Чикагської конвенції ІКАО і стала членом ІКАО у 1992 р.	Асамблея ІКАО проходить один раз на 3 роки в Монреалі
ХІ. Міжнародний валютний фонд (МВФ):	Заснований в 1944 р. Штаб-квартира — у Вашингтоні. Україна — член з 1992 р.	
Рада керуючих	До складу входять по одному керуючому та одному його заступнику від кожної країни-члена	Проводить щорічні сесії у Вашингтоні

1	2	3
---	---	---

XII. Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР):

Рада керуючих

Заснований в 1944 р. Штаб-квартира — у Вашингтоні. Україна — член з 1992 р.

До складу входять по одному керуючому та одному його заступнику від кожної країни-члена

Проводить щорічні сесії у Вашингтоні

XIII. Міжнародна морська організація (ІМО):

Рада керуючих

Створена в 1959 р. Штаб-квартира — у Лондоні. Україна — член з 1994 р.

Сесії Асамблеї — один раз на два роки. Місце проведення визначається Асамблеєю

Проводить сесії два рази на рік у Лондоні

В. Міжнародні організації, які не входять до системи ООН

1. Міжнародна організація мобільного супутникового зв'язку (ІНМАРСАТ)

Заснована в 1976 р. Штаб-квартира — у Лондоні. Україна — член з 1979 р.

Сесії Асамблеї проводяться один раз на два роки

1	2	3
2. Міжнародне бюро виставок (МБВ)	Створено в 1899 р. Штаб-квартира — в Гаазі. Україна — член з 1962 р.	Сесії Генеральної асамблеї проводяться два рази на рік у Парижі
3. Постійна палата Третейського Суду	Членами є всі держави — сторони Гаагських конвенцій про мирне розв'язання міжнародних спорів 1899 та 1907 рр. Для розгляду справ призначаються групи арбітрів у складі чотирьох осіб	Діє постійно в Гаазі
4. Міжнародний Комітет Червоного Хреста	Заснований в 1863 р. Штаб-квартира — у Женеві. Україна — член з 1949 р. як держава — учасниця Женевських конвенцій про захист жертв війни	Конференції — один раз на чотири роки в Женеві. У грудні 1995 р. у Женеві відбулася 26-а сесія
5. Міжнародна Федерація Товариства Червоного Хреста і Червоного Півмісяця (МФТЧХЧП)	Заснована в 1919 р. у Парижі. Штаб-квартира — в Женеві. Об'єднує понад 160 національних товариств Червоного Хреста та Червоного Півмісяця, в тому числі — Національне Товариство Червоного Хреста України	Генеральна асамблея відбувається один раз на два роки в Женеві

1	2	3
6. Європейська телерадіомовна спілка	Заснована в 1949 р. Україна – дійсний член з січня 1993 р.	Генеральна асамблея відбувається один раз на рік. Місце проведення – за рішенням попередньої сесії
7. Міжнародна комісія з питань наукового дослідження Середземного моря (МКНДСМ)	Заснована в 1919 р. Штаб-квартира – у Монако. До складу входять понад 25 країн середземноморсько-чорноморського регіону. Україна – член з 1992 р.	Проводить конгреси один раз на рік
8. Європейський банк реконструкції і розвитку (ЄБРР): Рада керуючих	Заснований в 1990 р. Розпочав роботу в квітні 1991 р. Членами є 59 країн, а також ЄС. Штаб-квартира – в Лондоні. Україна – член з 1992 р.	Щорічні сесії – в Лондоні або в столиці однієї з країн-членів
9. Міжнародна організація кримінальної поліції (ІНТЕРПОЛ)	Заснована в 1923 р. Штаб-квартира – в Ліоні (Франція). Україна – член з 1992 р.	Генеральна асамблея збирається щорічно

1	2	3
10. Міжнародна організація з питань стандартизації (ІСО)	Створена у 1947 р. Штаб-квартира — в Женеві. Україна — член з 1993 р.	Сесії Генеральної асамблеї відбуваються один раз на рік (вересень)
11. Міжнародна електротехнічна комісія (МЕК)	Створена в 1904 р. Штаб-квартира — в Женеві. Україна — член з 1993 р.	Генеральна асамблея збирається один раз на рік. Місце проведення визначається рішенням кожної попередньої Асамблеї
12. Міжнародне епізоотичне бюро (МЕБ)	Створено в 1924 р. Штаб-квартира — в Парижі. Україна — член з 1993 р.	Щорічні генеральні сесії в Парижі (травень—червень)
13. Всесвітня митна організація (ВМО)	Створена в 1950 р. До 1995 р. — Рада митного співробітництва (РМС). Штаб-квартира — у Брюсселі. Україна — член з 1992 р.	Проводить сесії один раз на рік. Місце проведення визначається попередньою сесією
14. Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ):	Заснована в 1975 р. Учасниками є 54 країни. Україна — учасниця з 1992 р.	З 1990 р. проведено три зустрічі на найвищому рівні: 1990 р. — Париж, 1992 р. — Гельсінкі, 1994 р. — Будапешт
а) Рада Міністрів ОБСЄ	Створена в 1992 р.	Сесії один раз на два роки

1	2	3
б) Старша Рада	Створена в 1992 р. Збирається на рівні керівників політичних департаментів МЗС або глав делегацій держав-членів	Сесії відбуваються мінімум два рази на рік у Відні
в) Постійна Рада ОБСЄ	Створена в 1992 р.	Діє постійно у Відні
г) Форум ОБСЄ з питань співробітництва в галузі безпеки (ФСБ)	Створений у 1992 р. Беруть участь всі держави—члени ОБСЄ	Діє постійно у Відні (включаючи засідання робочих груп)
д) Спільна консультативна група (СКГ)	Заснована у 1992 р. Україна — член з 1992 р.	Діє постійно у Відні (включаючи засідання робочих груп)
е) Консультативна комісія з відкритого неба (ККВН)	Заснована в 1992 р. Україна — член з 1992 р.	Сесії відбуваються у Відні три рази на рік
є) Парламентська Асамблея ОБСЄ	Заснована у квітні 1991 р. Україна — член з 1992 р.	Сесії один раз на рік
15. Міжнародна організація супутникового зв'язку (ІНТЕЛСАТ)	Заснована в 1964 р. Штаб-квартира — у Вашингтоні. До складу входять понад 120 країн. Україна — член з 1993 р.	Сесії Асамблеї відбуваються один раз на 2 роки. Місце проведення — за рішенням Асамблеї

1	2	3
16. Європейська організація супутникового зв'язку (ЄВТЕЛСАТ)	Заснована в 1977 р. Штаб-квартира — у Парижі. До складу входять близько 40 країн. Україна — член з 1993 р.	Сесії Асамблеї сторін відбуваються один раз на рік
17. Чорноморське економічне співробітництво (ЧЕС)	Засновано в 1992 р. 11 країнами Чорноморського регіону, в т.ч. Україною. Штаб-квартира — у Стамбулі.	Зустрічі міністрів закордонних справ — два рази на рік, місце проведення — згідно з графіком ротації
18. Парламентська асамблея Чорноморського економічного співробітництва (ПАЧЕС)	Заснована у 1993 р. Секретаріат — у Стамбулі. До складу входять 10 країн. Україна — член з 1993 р.	Засідання Генеральних сесій Асамблеї ПАЧЕС відбуваються два рази на рік
19. Рада Північно-атлантичного співробітництва (РПАС)*	Заснована у грудні 1991 р. До складу входять всі члени НАТО, а також всі держави—члени колишнього Варшавського договору і держави, що утворилися на теренах колишнього СРСР. Україна — член з 1992 р.	Сесії на рівні послів — кожні два місяці у Брюсселі. Сесії на рівні міністрів закордонних справ — два рази на рік (влітку і в грудні)

* Консультативний форум в рамках НАТО. Україна не є членом НАТО

1	2	3
20. Європейська і Середземноморська організація захисту рослин	Заснована в 1951 р. Штаб-квартира – у Парижі. Україна – член з 1994 р.	
21. Міжнародний союз з питань охорони нових сортів рослин	Заснований у 1961 р. Штаб-квартира – у Женеві. Україна – член з 1993 р.	Генеральні сесії проводяться за необхідності в Женеві
22. Міжнародна організація з питань цукру (МОЦ)		Сесії проходять один раз на рік у Лондоні
23. Комісія по збереженню морських живих ресурсів Антарктики (АНТКОМ)	Заснована в 1980 р. Штаб-квартира – у м. Хобарт (Австралія). До складу входять понад 20 країн. Україна – член з 1994 р.	Щорічні сесії (жовтень–листопад) у м. Хобарт
24. Рада Європи (РЕ):	Членами РЕ є 40 країн Європи. Україна стала членом Організації 9 листопада 1995 р.	
а) Комітет міністрів (КМ)	До складу КМ входять міністри закордонних справ усіх країн-членів	Збирається два рази на рік (травень, листопад) у м. Страсбург (Франція). Засідання уповноважених міністрів закордонних справ країн-членів проходять один раз на місяць у м. Страсбург

1	2	3
б) Парламентська асамблея (ПА)	Складається з 572 членів (286 депутатів та 286 заступників), які представляють національні парламенти країн-членів, а також парламентських делегацій держав, які мають статус "спеціально запрошеного гостя". Україні надано 12 місць	Збирається на щорічні сесії, які складаються з чотирьох частин (у січні, квітні, червні і вересні) у м. Страсбург
в) Конгрес місцевих та регіональних органів влади Європи	Нараховує 286 депутатів та 286 заступників. Складається з двох палат, в одній з яких представлені місцеві органи влади, а в другій – регіони. Україні надано 12 місць	Збирається на сесії один раз на рік влітку в м. Страсбург

Г. Міжнародні органи, в яких Україна бере участь як сторона відповідних міжнародних конвенцій та угод

1. Дунайська комісія	Заснована в 1949 р. Членами є держави-учасниці Белградської конвенції про режим судноплавства на Дунаї	Щорічні сесії – в Будапешті
2. Комітет з питань ліквідації расової дискримінації	Створено 10 липня 1969 р. Держави-учасниці Міжнародної конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації 1965 р. надають періодичні доповіді про виконання положень Конвенції. Участь України – з 1969 р.	Щорічні сесії – у Женеві (березень)

1	2	3
---	---	---

3. Комітет з прав людини	Створено 20 вересня 1976 р. Держави—учасниці Міжнародного пакту про громадянські і політичні права 1966 р. надають періодичні доповіді про виконання положень Пакту. Участь України — з 1976 р.	Сесії — три рази на рік у Нью-Йорку та Женеві
4. Комітет з питань ліквідації дискримінації щодо жінок	Створено 10 квітня 1982 р. Україна, як і інші держави—учасниці Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 р., надає періодичні доповіді про виконання положень Конвенції	Щорічні сесії — у Нью-Йорку (січень)
5. Комітет з питань економічних, соціальних і культурних прав	Держави—учасниці Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права 1966 р. надають періодичні доповіді про виконання положень Пакту. Участь України — з 1985 р.	Щорічні сесії — у Женеві
6. Комітет проти катувань	Держави—учасниці Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або принижуючих гідність видів поводження і покарання 1984 р. надають періодичні доповіді про виконання положень Конвенції. Участь України — з 1988 р.	Щорічні сесії — у Женеві (квітень—травень)

1	2	3
---	---	---

7. Комітет з прав дитини	Україна, як й інші держави—учасниці Конвенції ООН про права дитини 1989 р., регулярно з 1991 р. надає періодичні доповіді про виконання положень Конвенції	Щорічні сесії — у Женеві
8. Регіональний комітет Конвенції про визнання навчальних курсів, дипломів про вищу освіту та вчених ступенів у державах регіону Європи	Заснований в 1982 р. Членами є всі держави—учасниці цієї Конвенції. Україна стала членом комітету після ратифікації Конвенції 16 березня 1982 р.	Наради — один раз на два роки. Місце і дата проведення нарад визначаються рішенням кожної попередньої сесії
9. Міжнародний орган з морського дна (Орган):	Засновано в 1994 р. Членами є держави—учасниці Конвенції ООН з морського права 1982 р. Україна з 1994 р. є тимчасовим членом (до ратифікації Конвенції)	
а) Асамблея Органу	До складу Асамблеї входять усі держави—учасниці, а також на тимчасовій основі держави, які є тимчасовими членами Органу	Проводиться дві сесії на рік (у березні і серпні) у м. Кінгстоні (Ямайка)

1	2	3
10. Підготовча комісія Організації по забороні хімічної зброї (ОЗХЗ)	Створена в 1993 р. Членами є всі держави, які підписали Конвенцію про заборону хімічної зброї (КХЗ) 1993 р. Україна – член Комісії після підписання Конвенції в січні 1993 р.	Проводиться чотири сесії на рік в Гаазі
11. Спільна комісія з питань виконання та інспекцій (СКВІ)	Створена в 1989 р. Сторонами СКВІ є держави – учасниці Договору між США і СРСР про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь (СНО) від 31 липня 1991 р. Україна – сторона Договору з 1992 р.	Сесії не менше двох разів на рік у Женеві
12. Спеціальна контрольна комісія (СКК)	Створена в 1987 р. Сторонами є США, Росія, участь в роботі сесій крім України беруть також Білорусія та Казахстан – держави – правонаступниці колишнього СРСР за Договором між СРСР та США про ліквідацію їхніх ракет середньої та меншої дальності від 8 грудня 1987 р. Україна – член з 1992 р.	Як правило, проводить дві чергові сесії на рік (навесні та восени) у Женеві. Також за вимогою однієї з сторін у будь-який момент можуть проводитися додаткові сесії

1	2	3
---	---	---

13. Постійна консультативна комісія (ПКК)

Створена в 1972 р. Сторонами є США, Росія, участь в роботі сесій крім України беруть також Білорусія та Казахстан – держави– правонаступниці колишнього СРСР за Договором між СРСР та США про обмеження системи протиракетної оборони

Сесії – не менше двох разів на рік за попередньою домовленістю сторін у Женеві

14. Міжнародна комісія із встановлення фактів

Створена у 1990 р. згідно з Додатковим протоколом I до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р. про захист жертв збройних конфліктів. Україна ратифікувала Додатковий протокол у 1989 р.

Чергові сесії – один раз на рік у Женеві

**Перелік держав,
які визнали Україну як незалежну державу
і встановили з нею дипломатичні відносини**

№	Держава	Дата визнання	Дата встановлення дипломатичних відносин
1	2	3	4
1	Австралія	26 грудня 1991 р.	26 грудня 1991 р.
2	Австрійська Республіка	15 січня 1992 р.	24 січня 1992 р.
3	Азербайджанська Республіка	8 лютого 1992 р.	8 лютого 1992 р.
4	Республіка Албанія	4 січня 1992 р.	
5	Алжирська Народна Демократична Республіка	27 грудня 1991 р.	20 серпня 1992 р.
6	Аргентинська Республіка	5 грудня 1991 р.	6 січня 1992 р.
7	Ісламська Держава Афганістан	24 грудня 1991 р.	
8	Ангола	30 вересня 1994 р.	30 вересня 1994 р.
9	Центрально-Африканська Республіка (ЦАР)	14 червня 1995 р.	14 червня 1995 р.
10	Антигуа і Барбуда	27 січня 1993 р.	17 березня 1993 р.
11	Народна Республіка Бангладеш	29 грудня 1991 р.	24 лютого 1992 р.
12	Держава Бахрейн	5 січня 1992 р.	20 липня 1992 р.
13	Королівство Бельгія	31 грудня 1991 р.	10 березня 1992 р.
14	Республіка Бенін	9 січня 1992 р.	10 квітня 1992 р.
15	Республіка Білорусія	24 грудня 1991 р.	27 грудня 1991 р.
16	Республіка Болгарія	5 грудня 1991 р.	13 грудня 1991 р.
17	Республіка Болівія	5 грудня 1991 р.	8 лютого 1992 р.

1	2	3	4
18	Боснія і Герцеговина	20 квітня 1992 р.	
19	Республіка Ботсвана	11 лютого 1992 р.	
20	Федеративна Республіка Бразилія	26 грудня 1991 р.	10 січня 1992 р.
21	Буркіна-Фасо	16 січня 1992 р.	6 лютого 1992 р.
22	Республіка Бурунді	6 січня 1992 р.	22 лютого 1993 р.
23	Барбадос	14 квітня 1993 р.	17 березня 1993 р.
24	Ватикан	8 лютого 1992 р.	8 лютого 1992 р.
25	Сполучене Королівство Великобританії і Північної Ірландії	31 грудня 1991 р.	10 січня 1992 р.
26	Республіка Венесуела	9 січня 1992 р.	29 вересня 1993 р.
27	Соціалістична Республіка В'єтнам	27 грудня 1991 р.	23 січня 1992 р.
28	Республіка Вірменія	18 грудня 1991 р.	25 грудня 1991 р.
29	Республіка Гана	22 квітня 1992 р.	17 червня 1992 р.
30	Республіка Гватемала	26 жовтня 1992 р.	
31	Гвінейська Республіка	9 січня 1992 р.	4 квітня 1992 р.
32	Грецька Республіка	2 січня 1992 р.	15 січня 1992 р.
33	Габон	1 вересня 1993 р.	
34	Кооперативна Республіка Гайана	8 січня 1992 р.	
35	Грузія	12 грудня 1991 р.	21 липня 1992 р.
36	Королівство Данія	31 грудня 1991 р.	12 лютого 1992 р.
37	Республіка Джибуті	6 січня 1992 р.	
38	Республіка Еквадор	2 січня 1992 р.	27 квітня 1993 р.
39	Республіка Екваторіальна Гвінея	17 січня 1992 р.	18 травня 1992 р.
40	Естонська Республіка	6 грудня 1991 р.	4 січня 1992 р.

1	2	3	4
41	Народна Демократична Республіка Ефіопія	2 січня 1992 р.	1 квітня 1993 р.
42	Еритрея	20 грудня 1993 р.	20 грудня 1993 р.
43	Арабська Республіка Єгипет	3 січня 1992 р.	25 січня 1992 р.
44	Республіка Замбія	30 грудня 1991 р.	22 квітня 1993 р.
45	Республіка Зімбабве	27 січня 1992 р.	25 січня 1992 р.
46	Держава Ізраїль	25 грудня 1991 р.	26 грудня 1991 р.
47	Республіка Індія	26 грудня 1991 р.	17 січня 1992 р.
48	Республіка Індонезія	28 грудня 1991 р.	11 червня 1992 р.
49	Іракська Республіка	1 січня 1992 р.	16 грудня 1992 р.
50	Ісламська Республіка Іран	25 грудня 1991 р.	21 січня 1992 р.
51	Ірландія	31 грудня 1991 р.	1 квітня 1992 р.
52	Республіка Ісландія	30 січня 1992 р.	30 березня 1992 р.
53	Іспанія	31 грудня 1991 р.	30 січня 1992 р.
54	Італійська Республіка	28 грудня 1991 р.	28 січня 1992 р.
55	Йеменська Республіка	5 січня 1992 р.	21 квітня 1992 р.
56	Йорданське Хашімітське Королівство	28 грудня 1991 р.	14 квітня 1992 р.
57	Республіка Кабо-Верде	24 січня 1992 р.	25 березня 1992 р.
58	Республіка Казахстан	23 грудня 1991 р.	23 липня 1992 р.
59	Держава Камбоджа	27 грудня 1991 р.	23 квітня 1992 р.
60	Канада	2 грудня 1991 р.	27 січня 1992 р.
61	Республіка Киргизстан	20 грудня 1991 р.	19 вересня 1992 р.
62	Китайська Народна Республіка	27 грудня 1991 р.	4 січня 1992 р.
63	Республіка Кіпр	13 січня 1992 р.	19 лютого 1992 р.
64	Республіка Колумбія	26 грудня 1991 р.	18 серпня 1992 р.

1	2	3	4
65	Корейська Народно- Демократична Республіка	26 грудня 1991 р.	9 січня 1992 р.
66	Республіка Корея	30 грудня 1991 р.	10 лютого 1992 р.
67	Республіка Коста-Ріка	20 грудня 1991 р.	8 червня 1992 р.
68	Республіка Кот-д'Івуар	20 жовтня 1992 р.	20 жовтня 1992 р.
69	Республіка Куба	6 грудня 1991 р.	12 березня 1992 р.
70	Камерун	21 листопада 1993 р.	21 листопада 1993 р.
71	Коморські Острови	7 червня 1993 р.	23 липня 1993 р.
72	Кенія	6 травня 1993 р.	6 травня 1993 р.
73	Конго (Народна Республіка Конго)	25 березня 1992 р.	
74	Лаоська Народно- Демократична Республіка	2 січня 1992 р.	17 вересня 1992 р.
75	Латвійська Республіка	4 грудня 1991 р.	12 лютого 1992 р.
76	Королівство Лесото	24 січня 1992 р.	
77	Литовська Республіка	4 грудня 1991 р.	12 грудня 1991 р.
78	Ліванська Республіка	30 грудня 1991 р.	14 грудня 1992 р.
79	Соціалістична Народна Лівійська Арабська Джамахірія	3 січня 1992 р.	17 березня 1992 р.
80	Князівство Ліхтенштейн	23 грудня 1991 р.	6 лютого 1992 р.
81	Велике Герцогство Люксембург	31 грудня 1991 р.	1 липня 1992 р.
82	Республіка Маврікій	8 червня 1992 р.	1 жовтня 1992 р.
83	Ісламська Республіка Мавританія	30 вересня 1992 р.	30 вересня 1992 р.
84	Демократична Республіка Мадагаскар	4 березня 1992 р.	10 червня 1993 р.

1	2	3	4
85	Колишня Югославська Республіка Македонія	23 липня 1993 р.	20 квітня 1995 р.
86	Малайзія	3 січня 1992 р.	3 березня 1992 р.
87	Республіка Малі	24 січня 1992 р.	5 листопада 1992 р.
88	Республіка Мальта	5 березня 1992 р.	5 березня 1992 р.
89	Королівство Марокко	30 грудня 1991 р.	23 червня 1992 р.
90	Мексиканські Сполучені Штати	25 грудня 1991 р.	14 січня 1992 р.
91	Республіка Мозамбік	17 березня 1992 р.	19 серпня 1993 р.
92	Республіка Молдова	27 грудня 1991 р.	10 березня 1992 р.
93	Республіка Монголія	24 грудня 1991 р.	21 січня 1992 р.
94	Мальдиви	24 травня 1993 р.	17 серпня 1993 р.
95	Республіка Маршалови Острови	22 грудня 1995 р.	22 грудня 1995 р.
96	Республіка Намібія	30 грудня 1992 р.	5 лютого 1992 р.
97	Королівство Непал	3 січня 1992 р.	
98	Федеративна Республіка Нігерія	11 березня 1992 р.	10 грудня 1992 р.
99	Королівство Нідерланди	24 січня 1992 р.	1 квітня 1992 р.
100	Республіка Нікарагуа	30 листопада 1992 р.	30 листопада 1992 р.
101	Федеративна Республіка Німеччина	26 грудня 1991 р.	17 січня 1992 р.
102	Нова Зеландія	27 лютого 1992 р.	3 березня 1992 р.
103	Королівство Норвегія	24 грудня 1991 р.	5 січня 1992 р.
104	Об'єднані Арабські Емірати	2 січня 1992 р.	15 жовтня 1992 р.
105	Султанат Оман	28 грудня 1991 р.	19 травня 1992 р.
106	Організація визволення Палестини	2 січня 1992 р.	

1	2	3	4
107	Ісламська Республіка Пакистан	31 грудня 1991 р.	16 березня 1992 р.
108	Республіка Панама	2 січня 1992 р.	21 травня 1993 р.
109	Республіка Парагвай	2 квітня 1992 р.	26 лютого 1993 р.
110	Південно-Африкан- ська Республіка	14 лютого 1992 р.	16 березня 1992 р.
111	Республіка Перу	26 грудня 1991 р.	7 травня 1992 р.
112	Республіка Польща	2 грудня 1991 р.	4 січня 1992 р.
113	Португальська Республіка	7 січня 1992 р.	27 січня 1992 р.
114	Російська Федерація	5 грудня 1991 р.	14 лютого 1992 р.
115	Руандійська Республіка	7 травня 1992 р.	8 вересня 1992 р.
116	Румунія	8 січня 1992 р.	1 лютого 1992 р.
117	Республіка Ель-Сальвадор	25 жовтня 1992 р.	
118	Республіка Сенегал	2 червня 1992 р.	25 листопада 1992 р.
119	Сингапур	3 січня 1992 р.	31 березня 1992 р.
120	Сирійська Арабська Республіка	28 грудня 1991 р.	31 березня 1992 р.
121	Республіка Словенія	11 грудня 1991 р.	10 березня 1992 р.
122	Сполучені Штати Америки	25 грудня 1991 р.	2 січня 1992 р.
123	Республіка Судан	25 квітня 1992 р.	4 червня 1992 р.
124	Республіка Сьєрра-Леоне	16 березня 1992 р.	
125	Сейшельські Острови	30 вересня 1994 р.	30 вересня 1994 р.
126	Сан Маріно		30 жовтня 1995 р.
127	Республіка Таджикистан	25 грудня 1991 р.	24 квітня 1992 р.
128	Королівство Таїланд	26 грудня 1991 р.	6 травня 1992 р.
129	Об'єднана Республіка Танзанія	8 червня 1992 р.	8 липня 1992 р.
130	Туніська Республіка	26 грудня 1991 р.	24 червня 1992 р.
131	Турецька Республіка	16 грудня 1991 р.	3 лютого 1992 р.

1	2	3	4
132	Туркменістан	20 грудня 1991 р.	10 жовтня 1992 р.
133	Того	10 листопада 1993 р.	
134	Республіка Уганда	13 лютого 1992 р.	18 лютого 1993 р.
135	Угорська Республіка	3 грудня 1991 р.	3 грудня 1991 р.
136	Республіка Узбекистан	4 січня 1992 р.	14 серпня 1992 р.
137	Східна Республіка Уругвай	26 грудня 1991 р.	18 травня 1992 р.
138	Республіка Філіппіни	22 січня 1992 р.	12 березня 1992 р.
139	Фінляндська Республіка	30 грудня 1991 р.	26 лютого 1992 р.
140	Французька Республіка	27 грудня 1991 р.	24 січня 1992 р.
141	Республіка Хорватія	5 грудня 1991 р.	18 лютого 1992 р.
142	Республіка Чилі	9 січня 1991 р.	28 січня 1992 р.
143	ЧСФР	8 грудня 1991 р.	30 січня 1992 р.
144	Чад	20 лютого 1992 р.	27 липня 1993 р.
145	Швейцарська Конфедерація	23 грудня 1991 р.	6 лютого 1992 р.
146	Королівство Швеція	19 грудня 1991 р.	13 січня 1992 р.
147	Демократична Соціалістична Республіка Шрі-Ланка	12 лютого 1991 р.	
148	Союзна Республіка Югославія		15 квітня 1994 р.
149	Ямайка	15 січня 1992 р.	7 липня 1992 р.
150	Японія	28 грудня 1991 р.	26 січня 1992 р.

Визнання Україною:

Словацька Республіка, Чеська Республіка — 1 січня 1993 р.

**Основні міжнародні міждержавні організації,
членами яких не були колишній СРСР і Україна**

I. Спецустанови ООН:

1. Продовольча та сільськогосподарська організація ООН (ФАО)
2. Міжнародний фонд сільськогосподарського розвитку (ІФАД)

II. Інші міжнародні організації:

1. Європейський Союз (ЕС)
2. Організація Північноатлантичного договору (НАТО)
3. Світова організація торгівлі (СОТ)
4. Західноєвропейський Союз (ЗЕС)
5. Міжнародна організація з питань кави (МОК)

**Основні міжнародні міждержавні організації,
членом яких був колишній СРСР, але не Україна**

1. Міжнародна торговельна палата (МТП)

Створена в 1919 р., об'єднує понад 100 країн.

2. Всесвітня туристська організація (ВТО)

Створена в 1957 р. Членами ВТО є біля 100 країн, а також біля 150 туристських фірм і організацій.

3. Міжнародна організація з питань какао (МОКК)

Створена в 1973 р. СРСР брав участь з 1981 р. як імпортер какао.

4. Міжнародна організація з питань натурального каучуку (МОНК)

Створена відповідно до Міжнародної угоди з питань каучуку, прийнятої Конференцією ООН у 1979 р. СРСР брав участь як імпортер каучуку.

5. Міжнародна рада з питань пшениці (МРП)

Заснована в 1933 р. СРСР брав участь як сторона Конвенції з питань пшениці з 1971 р. із статусом експортера.

6. Міжнародна організація мір та вагів (МОМВ)

Найстаріша міждержавна організація, створена в 1875 р. СРСР брав участь з 1925 р.

З м і с т

Книга 2

Розділ третій

Участь України в діяльності ООН, її спеціалізованих установ, інших міжнародних організацій і конференцій

II. Пропозиції та інші документи, що виносилися або співавтором яких були делегації України в органах міжнародних організацій та на міжнародних конференціях (1993–1995 рр.)

528. Проект резолюції “Прийом Словацької Республіки у члени ООН (15 січня 1993 р.)	5
529. Проект резолюції “Прийом Чеської Республіки у члени ООН (15 січня 1993 р.)	5
530. Проект резолюції “Надання Постійній Палаті Третейського Суду статусу спостерігача при Генеральній Асамблеї” (8 жовтня 1993 р.)	6
531. Проект резолюції “Надання Нараді з безпеки та співробітництва в Європі статусу спостерігача в Генеральній Асамблеї” (8 жовтня 1993 р.)	6
532. Проект резолюції “Допомога в розмінуванні” (8 жовтня 1993 р.)	7
533. Проект резолюції “Дія атомної радіації” (14 жовтня 1993 р.)	9
534. Проект резолюції “Університет миру” (21 жовтня 1993 р.)	11
535. Проект резолюції “Освіта та інформація в галузі роззброєння” (22 жовтня 1993 р.)	12
536. Проект резолюції “Доповідь Міжнародного агентства з атомної енергії” (27 жовтня 1993 р.)	14
537. Проект резолюції “Розгляд здійснення рекомендацій та рішень, прийнятих Генеральною Асамблеєю на її 10-й спеціальній сесії: доповідь Комісії з роззброєння” (27 жовтня 1993 р.)	17
538. Проект резолюції “Повернення або реституція культурних цінностей країнам їх походження”(29 жовтня 1993 р.)	19
539. Проект резолюції “Хімічна і бактеріологічна (біологічна) зброя” (29 жовтня 1993 р.)	22
540. Проект резолюції “Транспарентність в озброєннях” (29 жовтня 1993 р.)	24

541. Проект резолюції “Заборона розробки і виробництва нових видів зброї масового знищення та нових систем такої зброї: доповідь Конференції з роззброєння” (2 листопада 1993 р.)	25
542. Проект резолюції “Інформаційна програма ООН з роззброєння” (3 листопада 1993 р.)	27
543. Проект резолюції “Регіональне роззброєння” (4 листопада 1993 р.)	29
544. Проект резолюції “Конвенція про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про їх знищення” (4 листопада 1993 р.)	30
545. Проект резолюції “Договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань” (4 листопада 1993 р.)	32
546. Проект резолюції “Конвенція про заборону чи обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які вважатимуться такими, що заподіюють надмірні пошкодження або мають невивіркову дію” (4 листопада 1993 р.)	34
547. Проект резолюції “Управління Верховного комісара ООН у справах біженців” (9 листопада 1993 р.)	36
548. Проект резолюції “Надзвичайна міжнародна допомога біженцям та переміщеним особам в Азербайджані” (9 листопада 1993 р.)	42
549. Переглянутий проект резолюції “Всесвітня зустріч на вищому рівні в інтересах соціального розвитку” (11 листопада 1993 р.)	44
550. Проект резолюції “Типовий закон ЮНСІТРАЛ про закупівлю товарів (робіт)” (15 листопада 1993 р.)	46
551. Проект резолюції “Доповідь Комісії ООН з права міжнародної торгівлі про роботу її 26-ї сесії” (15 листопада 1993 р.)	47
552. Проект резолюції “Співробітництво між Організацією Об’єднаних Націй та Народою з безпеки і співробітництва у Європі” (16 листопада 1993 р.)	50
553. Переглянутий проект резолюції “Відвернення гонки озброєнь в космічному просторі” (16 листопада 1993 р.)	52
554. Проект резолюції “Економічні заходи як засіб політичного й економічного примусу країн, що розвиваються” (17 листопада 1993 р.)	56

555. Проект резолюції “Зміцнення міжнародного співробітництва і координація зусиль у справі вивчення, пом’якшення і мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи” (17 листопада 1993 р.)	57
556. Переглянутий проект резолюції “Інтеграція країн з перехідною економікою у світове господарство” (17 листопада 1993 р.)	59
557. Проект резолюції “Економічна допомога державам, що постраждали внаслідок здійснення резолюції Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія)” (19 листопада 1993 р.)	60
558. Проект резолюції “Питання про відповідальність за напад на персонал ООН і пов’язаний з нею персонал та заходи по забезпеченню притягнення до судової відповідальності осіб, відповідальних за такі напади” (22 листопада 1993 р.)	63
559. Проект резолюції “Доповідь Комісії міжнародного права про роботу її 45-ї сесії” (23 листопада 1993 р.)	64
560. Проект резолюції “Всесвітня конференція з прав людини” (23 листопада 1993 р.)	67
561. Проект резолюції “Десятиріччя міжнародного права ООН” (26 листопада 1993 р.)	69
562. Проект резолюції “Доповідь Спеціального комітету по Статуту ООН та посиленню ролі Організації” (26 листопада 1993 р.)	72
563. Проект резолюції “Декларація про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин” (29 листопада 1993 р.)	75
564. Проект резолюції “Зміцнення міжнародного співробітництва у сфері моніторингу глобальних екологічних проблем” (29 листопада 1993 р.)	78
565. Проект резолюції “Рік ООН, присвячений терпимості” (29 листопада 1993 р.)	79
566. Проект резолюції “Ліквідація всіх форм релігійної нетерпимості” (29 листопада 1993 р.)	81
567. Проект резолюції “Національні установи, що займаються заохоченням та захистом прав людини” (29 листопада 1993 р.)	85
568. Проект резолюції “Зміцнення Центру з прав людини Секретаріату” (29 листопада 1993 р.)	91
569. Проект резолюції “Зміцнення законності” (30 листопада 1993 р.)	93

570. Проект резолюції “Близькосхідний мирний процес” (30 листопада 1993 р.)	95
571. Проект резолюції “Підвищення ефективності принципу періодичних і справжніх виборів” (30 листопада 1993 р.)	96
572. Проект резолюції “Тяжке становище безпритульних дітей” (30 листопада 1993 р.)	99
573. Проект резолюції “Програма ООН в галузі освіти й професійної підготовки для південної частини Африки” (3 грудня 1993 р.)	102
574. Проект резолюції “Відділ з прав палестинців Секретаріату” (6 грудня 1993 р.)	104
575. Проект резолюції “Морське право” (6 грудня 1993 р.)	106
576. Проект резолюції “Комітет по здійсненню невід’ємних прав палестинського народу” (6 грудня 1993 р.)	111
577. Проект резолюції “Зміцнення координації в галузі надзвичайної гуманітарної допомоги ООН” (8 грудня 1993 р.)	113
578. Переглянутий проект резолюції “Робота Міжурядової групи з контролю за поставками та перевезенням нафти та нафтопродуктів до Південної Африки” (8 грудня 1993 р.)	118
579. Переглянутий проект резолюції “Підприємництво і приватизація в інтересах економічного росту і сталого розвитку” (10 грудня 1993 р.)	119
580. Пропозиція Нової Зеландії та України до п. 5 порядку денного “Розробка — відповідно до пункту 1 резолюції 48/37 Генеральної Асамблеї від 9 грудня 1993 р. — міжнародної конвенції про охорону й безпеку персоналу ООН та пов’язаного з нею персоналу, з приділенням особливої уваги відповідальності за напад на такий персонал” (16 березня 1994 р.)	122
581. Проект резолюції “Цільовий фонд ООН для Південної Африки” (21 червня 1994 р.)	130
582. Проект резолюції “Дія атомної радіації” (4 жовтня 1994 р.)	132
583. Проект резолюції “Статус спостерігача для Міжнародної федерації товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця у Генеральній Асамблеї” (7 жовтня 1994 р.)	133
584. Проект резолюції “Про стан Міжнародної конвенції про ліквідацію усіх форм расової дискримінації” (10 жовтня 1994 р.)	134

585. Проект резолюції “Допомога у розмінуванні” (20 жовтня 1994 р.)	135
586. Проект резолюції “Договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань” (1 листопада 1994 р.)	138
587. Проект резолюції “Регіональне роззброєння” (3 листопада 1994 р.)	140
588. Проект резолюції “Питання про проголошення 1998 року Міжнародним роком океану” (7 листопада 1994 р.)	142
589. Проект резолюції “Питання про відповідальність за напад на персонал ООН та пов’язаний з нею персонал і заходи по забезпеченню притягнення до судової відповідальності осіб, відповідальних за такі напади” (9 листопада 1994 р.)	142
590. Проект резолюції “Конвенція про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) та токсичної зброї та про їх знищення” (14 листопада 1994 р.)	153
591. Проект резолюції “Рік ООН, присвячений терпимості” (15 листопада 1994 р.)	155
592. Проект резолюції “Необхідність вжиття ефективних міжнародних заходів по відверненню й викоріненню торгівлі дітьми, дитячої проституції та дитячої порнографії” (16 листопада 1994 р.)	157
593. Проект резолюції “Здійснення Конвенції про права дитини” (16 листопада 1994 р.)	159
594. Проект резолюції “Тяжке становище безпритульних дітей” (16 листопада 1994 р.)	163
595. Проект резолюції “Доповідь Спеціального комітету по Статуту ООН та посиленню ролі Організації” (17 листопада 1994 р.)	166
596. Проект резолюції “Про стан Додаткових протоколів до Женевських конвенцій 1949 р. щодо захисту жертв збройних конфліктів” (17 листопада 1994 р.)	169
597. Проект резолюції “Економічна допомога державам, постраждалим у результаті здійснення резолюцій Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія)” (18 листопада 1994 р.)	171
598. Проект резолюції “Розгляд ефективних заходів щодо посилення захисту, безпеки й охорони дипломатичних і консульських представництв та представників” (21 листопада 1994 р.)	173

599. Проект резолюції “Інтеграція країн з перехідною економікою у світове господарство” (25 листопада 1994 р.)	176
600. Переглянутий проект резолюції “Підтримка Програми глобального вивчення і спостережень в інтересах навколишнього середовища (ГЛОБ)” (1 грудня 1994 р.)	178
601. Проект резолюції “Ефективне сприяння здійсненню Декларації про права осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних та мовних меншин” (2 грудня 1994 р.)	180
602. Проект резолюції “Зміцнення Центру з прав людини Секретаріату” (5 грудня 1994 р.)	183
603. Проект резолюції “Права людини і тероризм” (6 грудня 1994 р.)	186
604. Проект резолюції “Регіональні заходи по заохоченню і захисту прав людини” (8 грудня 1994 р.)	188
605. Проект резолюції “Ліквідація усіх форм релігійної нетерпимості” (10 грудня 1994 р.)	190
606. Переглянутий проект резолюції “Посилення ролі ООН у підвищенні ефективності періодичних й справжніх виборів і сприянні демократизації” (12 грудня 1994 р.)	195
607. Переглянутий проект резолюції “Доповідь Міжнародного агентства з атомної енергії” (13 грудня 1994 р.)	198
608. Проект резолюції “Міжнародні дії по боротьбі із зловживанням наркотиками та їх незаконним виробництвом й обігом” (31 жовтня 1995 р.)	202
609. Проект резолюції “Зміцнення програми ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя, особливо її потенціалу в технічному співробітництві ” (31 жовтня 1995 р.)	213
610. Переглянутий проект резолюції “Конвенція про заборону розробки, виробництва і накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про їх знищення” (1 листопада 1995 р.)	218
611. Проект резолюції “Олімпійські ідеали” (2 листопада 1995 р.)	221
612. Проект резолюції “Постійний нейтралітет Туркменістану” (3 листопада 1995 р.)	223

613. Проект резолюції “Тиждень роззброєння” (3 листопада 1995 р.)	224
614. Проект резолюції “Транспарентність в озброєннях” (3 листопада 1995 р.)	225
615. Проект резолюції “Стан Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення і застосування хімічної зброї та її знищення” (3 листопада 1995 р.)	227
616. Проект резолюції “Мораторій на експорт протипіхотних наземних мін” (6 листопада 1995 р.)	228
617. Проект резолюції “Конвенція про заборону чи обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що заподіюють надмірні ушкодження або мають невибіркову дію” (6 листопада 1995 р.)	231
618. Проект резолюції “Відвернення гонки озброєнь в космічному просторі” (6 листопада 1995 р.)	234
619. Проект резолюції “Регіональне роззброєння” (6 листопада 1995 р.)	237
620. Проект резолюції “Підтримка системою ООН зусиль урядів по розвитку і зміцненню нових чи відроджених демократій” (9 листопада 1995 р.)	239
621. Переглянутий проект резолюції “Права людини і тероризм” (11 листопада 1995 р.)	241
622. Проект резолюції “Всебічне обговорення та розгляд проблем біженців, репатріантів, переміщених осіб і пов’язаних з цим міграційних потоків” (13 листопада 1995 р.)	243
623. Переглянутий проект резолюції “Внесок у ядерне роззброєння” (14 листопада 1995 р.)	245
624. Переглянутий проект резолюції “Договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань” (15 листопада 1995 р.)	246
625. Переглянутий проект резолюції “Дотримання угод у галузі озброєнь і роззброєння” (17 листопада 1995 р.)	248
626. Проект резолюції “Близькосхідний мирний процес” (20 листопада 1995 р.)	250
627. Проект резолюції “Участь добровольців, “Білих касок”, у діяльності ООН в галузі гуманітарної допомоги, відбудови і технічного співробітництва в цілях розвитку” (20 листопада 1995 р.)	252

628. Проект резолюції “Економічна допомога державам, які постраждали внаслідок здійснення резолюцій Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія і Чорногорія)” (24 листопада 1995 р.)	254
629. Проект резолюції “Ефективне сприяння здійсненню Декларації про права осіб, які належать до національних чи етнічних, релігійних і мовних меншин” (5 грудня 1995 р.)	257
630. Проект резолюції “Ліквідація усіх форм релігійної нетерпимості” (5 грудня 1995 р.)	260
631. Проект резолюції “Права людини при здійсненні правосуддя” (5 грудня 1995 р.)	265
632. Проект резолюції “Права дитини” (5 грудня 1995 р.)	268
633. Переглянутий проект резолюції “Зміцнення ролі ООН у підвищенні ефективності принципу періодичних і справжніх виборів та сприянні демократизації” (5 грудня 1995 р.)	275
634. Проект резолюції “Зміцнення Управління Верховного комісара ООН з прав людини (Центру з прав людини)” (5 грудня 1995 р.)	278
635. Проект резолюції “Четверта Всесвітня конференція по становищу жінок” (6 грудня 1995 р.)	281
636. Переглянутий проект резолюції “Торгівля жінками і дівчатами” (11 грудня 1995 р.)	282
637. Переглянутий проект резолюції “Підприємництво і розвиток” (11 грудня 1995 р.)	285
638. Переглянутий проект резолюції “Зміцнення міжнародного співробітництва і координація зусиль у справі вивчення, пом'якшення і мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи” (13 грудня 1995 р.)	287

III. Листи Постійного представництва України при ООН та спільні з делегаціями інших країн листи на ім'я Генерального секретаря ООН

639. Лист Постійного представника УРСР при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує “Звернення Верховної Ради УРСР у зв'язку з п'ятою річницею Чорнобильської катастрофи” (26 квітня 1991 р.)	290
640. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує “Звернення парламенту України до парламентів і народів світу, прийняте 5 грудня 1991 р.” (6 грудня 1991 р.)	292

641. Спільний лист постійних представників 27 країн, у т.ч. України, при ООН на ім'я Генерального секретаря про включення нового пункту до порядку денного 46-ї сесії "Святкування у 1995 році 50-ї річниці ООН" (13 грудня 1991 р.) 296
642. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Лист міністра закордонних справ України від 12 грудня 1992 р. на ім'я Голови Ради міністрів закордонних справ держав—учасниць Ради з безпеки і співробітництва в Європі" (26 грудня 1991 р.) 297
643. Лист Тимчасового Повіреного у справах Постійного представництва України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Заяву Президента України про події навколо Нагірного Карабаху, зроблену 6 березня 1992 р." (13 березня 1992 р.) 300
644. Лист Тимчасового Повіреного у справах Постійного представництва України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Заяву Міністерства закордонних справ України від 16 березня 1992 р." (17 березня 1992 р.) 301
645. Лист Постійного представника України при ООН від 10 квітня 1992 р. на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Лист Міністра закордонних справ України від 9 квітня 1992 р. на ім'я Генерального секретаря" (17 березня 1992 р.) 303
646. Лист постійних представників Угорщини та України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Спільну заяву міністрів закордонних справ Угорщини та України з питання забезпечення захисту прав національних меншин від 4 квітня 1992 р." (21 квітня 1992 р.) 306
647. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Ноту Міністерства закордонних справ України Міністерству закордонних справ Російської Федерації від 23 травня 1992 р." (25 травня 1992 р.) 307
648. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Заяву Верховної Ради України щодо рішень Верховної Ради Російської Федерації з питання про Крим" (5 червня 1992 р.) 309

649. Лист представників Російської Федерації та України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Угоду між Російською Федерацією та Україною про подальший розвиток міждержавних відносин" (26 червня 1992 р.) 314
650. Лист постійних представників Російської Федерації та України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Угоду між Російською Федерацією та Україною про принципи формування ВМФ Росії і ВМС України на базі Чорноморського флоту колишнього СРСР" (13 серпня 1992 р.) 318
651. Лист постійних представників Республіки Молдова та України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Спільне комюніке про переговори між Президентом Республіки Молдова М.Снегуром і Президентом України Л.Кравчуком" (27 жовтня 1992 р.) 321
652. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Заяву Президії Верховної Ради (парламенту) України, зроблену 9 грудня 1992 р." (10 грудня 1992 р.) 323
653. Лист представника України на ім'я Генерального секретаря Конференції з роззброєння, що супроводжує виступ Президента України Л.Кравчука на Всесвітньому економічному форумі у Давосі 30 січня 1993 р. "Як відвернути розповсюдження ядерної зброї" (4 лютого 1993 р.) 325
654. Лист постійних представників 9 країн, у т.ч. України, при ООН на ім'я Генерального секретаря про включення нового пункту до порядку денного 48-ї сесії "Економічна допомога державам, постраждалим внаслідок здійснення резолюції Ради Безпеки про введення санкцій проти Союзної Республіки Югославії (Сербія та Чорногорія)" (18 жовтня 1993 р.) . . 330
655. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Лист глави делегації України на сесії 1993 р. Конференції з роззброєння від 1 листопада 1993 р. на ім'я Генерального секретаря Конференції з роззброєння" (2 листопада 1993 р.) 332
656. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує "Постанову Верховної Ради України про ратифікацію Договору між СРСР та США про скорочення

- і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, підписаного у Москві 31 липня 1991 р. і Протоколу до нього, підписаного у Лісабоні від імені України 23 травня 1992 р.” (19 листопада 1993 р.) 334
657. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує “Меморандум Міністерства закордонних справ України з питання здійснення ООН діяльності з підтримання міжнародного миру і безпеки” (12 квітня 1995 р.) 338
658. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує “Заяву уряду України у зв'язку з проблемою Чорнобильської атомної електростанції, опубліковану 20 квітня 1995 р.” (27 квітня 1995 р.) 343
659. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує “Лист Президента України від 8 червня 1995 р. на ім'я Генерального секретаря” (27 червня 1995 р.) 345
660. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує “Заяву Міністерства закордонних справ України від 16 вересня 1995 р.” (20 вересня 1995 р.) 347
661. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує “Звернення уряду України до урядів держав світу про наукову, технічну та фінансову підтримку у створенні й діяльності Міжнародного дослідно-технологічного центру з ядерних та радіаційних аварій” (9 жовтня 1995 р.) 349
662. Лист Постійного представника України при ООН на ім'я Генерального секретаря, що супроводжує “Постанову Кабінету Міністрів України про введення Україною мораторію на експорт протипіхотних мін від 27 серпня 1995 р.” (11 жовтня 1995 р.) 351

IV. Делегації України на сесіях Генеральної Асамблеї ООН та інших міжнародних організацій

663. Постанова Кабінету Міністрів Української РСР № 127 “Про склад делегації Української РСР на 46-у сесію Генеральної Асамблеї ООН” (7 серпня 1991 р.) 352
664. Уповноваження Президентом України делегації для участі у роботі 47-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН (10 вересня 1992 р.) 354

665. Уповноваження Президентом України делегації для участі у роботі 48-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН (18 вересня 1993 р.) 354
666. Уповноваження Президентом України делегації для участі у роботі 49-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН (14 вересня 1994 р.) 355
667. Розпорядження Президента України “Про делегацію України на 50-у сесію Генеральної Асамблеї ООН” (20 вересня 1995 р.) 356

Розділ четвертий

Міжнародно-договірні відносини України

668. Постанова Верховної Ради Української РСР “Про ратифікацію Договору між Українською Радянською Соціалістичною Республікою і Білоруською Радянською Соціалістичною Республікою” (13 лютого 1991 р.) 361
669. Постанова Верховної Ради Української РСР “Про ратифікацію Конвенції про права дитини” (27 лютого 1991 р.) 361
670. Постанова Президії Верховної Ради Української РСР “Про ратифікацію Конвенції ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин” (18 березня 1991 р.) 362
671. Постанова Президії Верховної Ради Української РСР “Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці № 133 “Про приміщення для екіпажу на борту суден (додаткові положення)” (18 березня 1991 р.) 362
672. Постанова Президії Верховної Ради Української РСР “Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці № 147 “Про мінімальні норми на торгових суднах” (18 березня 1991 р.) 363
673. Постанова Верховної Ради Української РСР “Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Українською Радянською Соціалістичною Республікою і Республікою Киргизстан” (23 квітня 1991 р.) 363
674. Постанова Верховної Ради Української РСР “Про ратифікацію Конвенції ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин” (25 квітня 1991 р.) 364
675. Постанова Верховної Ради Української РСР “Про ратифікацію Договору між Українською Радянською Соціалістичною Республікою і Казахською Радянською Соціалістичною Республікою” (25 червня 1991 р.) 364

676. Постанова Верховної Ради України "Про ратифікацію Договору "Про основи міждержавних відносин України і Республіки Узбекистан" (10 грудня 1991 р.)	365
677. Закон України "Про вступ України до Міжнародного валютного фонду, Міжнародного банку реконструкції та розвитку, Міжнародної фінансової корпорації, Міжнародної асоціації розвитку та Багатостороннього агентства по гарантіях інвестицій" (3 червня 1992 р.)	365
678. Постанова Верховної Ради України "Про ратифікацію Угоди про торговельні відносини між Україною і Сполученими Штатами Америки" (18 червня 1992 р.)	367
679. Постанова Верховної Ради України "Про приєднання України до Конвенції про створення Ради Митного Співробітництва 1950 р." (19 червня 1992 р.)	368
680. Постанова Верховної Ради України "Про ратифікацію Договору про звичайні збройні сили в Європі та Угоди про принципи і порядок його виконання" (1 липня 1992 р.)	368
681. Постанова Верховної Ради України "Про ратифікацію Договору про основи добросусідства та співробітництва між Україною і Угорською Республікою" (1 липня 1992 р.)	369
682. Постанова Верховної Ради України "Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною і Республікою Індія" (1 липня 1992 р.)	369
683. Постанова Верховної Ради України "Про участь батальйону Збройних Сил України в Миротворчих Силах Організації Об'єднаних Націй у зонах конфліктів на території колишньої Югославії" (3 липня 1992 р.)	370
684. Постанова Президії Верховної Ради України "Про надання Кабінету Міністрів України права в 1992 р. виступати гарантом щодо кредитів іноземних банків, фінансових та інших міжнародних організацій та про порядок застави під гарантії іноземним кредиторам" (15 липня 1992 р.)	371
685. Постанова Верховної Ради України "Про приєднання України до Віденської конвенції про правонаступництво держав щодо договорів" (17 вересня 1992 р.)	372
686. Постанова Верховної Ради України "Про приєднання України до Договору про Антарктику 1959 року" (17 вересня 1992 р.)	372

687. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про взаєморозуміння та співробітництво між Україною і Французькою Республікою” (17 вересня 1992 р.) 373
688. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору між Україною і Республікою Польщею про добросусідство, дружні відносини і співробітництво” (17 вересня 1992 р.) 373
689. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною і Турецькою Республікою” (17 вересня 1992 р.) 374
690. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Угорською Республікою” (29 жовтня 1992 р.) 374
691. Постанова Верховної Ради України “Про приєднання України до Віденської конвенції про правонаступництво держав щодо державної власності, державних архівів і державних боргів” (17 листопада 1992 р.) 375
692. Постанова Верховної Ради України “Про приєднання України до Конвенції про Міжнародні правила запобігання зіткненню суден на морі 1972 року” (17 листопада 1992 р.) 375
693. Постанова Верховної Ради України “Про приєднання України до Міжнародної конвенції по пошуку і рятуванню на морі 1979 року” (17 листопада 1992 р.) 375
694. Постанова Президії Верховної Ради України “Про майно підприємств і організацій України, що знаходяться на території Російської Федерації” (15 грудня 1992 р.) 376
695. Постанова Президії Верховної Ради України “Про проведення міжнародного семінару з участю Проекту парламентської практики “Схід—Захід” (19 січня 1993 р.) 376
696. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про дружні відносини і співробітництво між Україною і Монголією” (5 лютого 1993 р.) 377
697. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною та Китайською Народною Республікою” (5 лютого 1993 р.) 378
698. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору між Україною і Китайською Народною Республікою про правову допомогу у цивільних та кримінальних справах” (5 лютого 1993 р.) 378

699. Постанова Президії Верховної Ради України “Про забезпечення реалізації права власності України на належну їй частину рухомого і нерухомого майна колишнього Союзу РСР за кордоном” (12 лютого 1993 р.) 378
700. Постанова Президії Верховної Ради України “Про Голову Групи народних депутатів по зв'язках з Парламентською Асамблеєю Ради Європи” (1 березня 1993 р.) 379
701. Постанова Верховної Ради України “Про відкриття дипломатичних або консульських представництв України” (3 березня 1993 р.) 379
702. Постанова Президії Верховної Ради України “Про Договір про співробітництво Президії Верховної Ради України і Дослідницької Служби Конгресу Сполучених Штатів Америки” (15 березня 1993 р.) 380
703. Декрет Кабінету Міністрів України “Про надання державних гарантій щодо іноземних кредитів, які надаються Україні відповідно до міжнародних договорів” (17 березня 1993 р.) 381
704. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною і Естонською Республікою” (9 квітня 1993 р.) 382
705. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про дружні відносини і співробітництво між Україною і Республікою Болгарією” (9 квітня 1993 р.) 382
706. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною та Азербайджанською Республікою” (9 квітня 1993 р.) 383
707. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною і Туркменістаном” (9 квітня 1993 р.) 383
708. Постанова Верховної Ради України “Про участь України у Конвенції про фізичний захист ядерного матеріалу 1980 року” (5 травня 1993 р.) 383
709. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією про взаємне визнання прав та регулювання відносин власності” (22 червня 1993 р.) 384
710. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Угоди між Україною та Республікою Беларусь про взаємне визнання прав та регулювання відносин власності” (22 червня 1993 р.) 385

711. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору між Україною і Республікою Польщею про правовий режим українсько-польського державного кордону, співробітництво та взаємну допомогу з прикордонних питань” (14 липня 1993 р.)	385
712. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Республікою Польщею” (14 липня 1993 р.)	386
713. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Міжнародної конвенції про боротьбу з вербуванням, використанням, фінансуванням і навчанням найманців 1989 року” (14 липня 1993 р.)	386
714. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Конвенції про позовну давність у міжнародній купівлі-продажу товарів 1974 року” (14 липня 1993 р.)	386
715. Постанова Верховної Ради України “Про приєднання України до Конвенції про спеціальні місії 1969 року” (14 липня 1993 р.)	387
716. Постанова Верховної Ради України “Про приєднання України до Європейської конвенції про основні принципи транскордонного співробітництва між територіальними общинами або органами влади 1980 року” (14 липня 1993 р.)	387
717. Постанова Верховної Ради України “Про участь України в Європейській конвенції про інформацію щодо іноземного законодавства 1968 р.” (14 липня 1993 р.)	388
718. Постанова Верховної Ради України “Про приєднання України до Додаткового протоколу до Європейської конвенції про інформацію щодо іноземного законодавства 1978 року” (14 липня 1993 р.)	388
719. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці № 147 “Про мінімальні норми на торговельних суднах” (14 липня 1993 р.)	389
720. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці № 133 “Про приміщення екіпажу на борту суден (додаткові положення)” (14 липня 1993 р.)	389
721. Постанова Президії Верховної Ради України “Про співробітництво України з Комісією Європейського Співтовариства і Німеччиною з питань правової реформи” (23 вересня 1993 р.)	390

722. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці № 144 про тристоронні консультації (міжнародні трудові норми)” (17 грудня 1993 р.) 390
723. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Румунією” (17 грудня 1993 р.) 391
724. Постанова Верховної Ради України “Про участь України в Міжнародній конвенції щодо втручання у відкритому морі у випадках аварій, які призводять до забруднення нафтою, 1969 року” (17 грудня 1993 р.) 391
725. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Конвенції про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морського судноплавства, та Протоколу про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки стаціонарних платформ, розташованих на континентальному шельфі” (17 грудня 1993 р.) 392
726. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Угоди з питань, пов’язаних з поновленням прав депортованих осіб, національних меншин і народів” (17 грудня 1993 р.) 392
727. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах” (17 грудня 1993 р.) 393
728. Постанова Верховної Ради України “Про внесення доповнень до Постанови Верховної Ради України “Про відкриття дипломатичних або консульських представництв України” (17 грудня 1993 р.) 393
729. Постанова Верховної Ради України “Про участь України у Всесвітній конвенції про авторське право 1952 року” (23 грудня 1993 р.) 394
730. Постанова Верховної Ради України “Про виконання Президентом України та Урядом України рекомендацій, що містяться в пункті 11 Постанови Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору між Союзом Радянських Соціалістичних Республік і Сполученими Штатами Америки про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, підписаного у Москві 31 липня 1991 р., і Протоколу до нього, підписаного у Лісабоні від імені України 23 травня 1992 р.” (3 лютого 1994 р.) 395

731. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці № 2 про безробіття” (4 лютого 1994 р.)	397
732. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці № 154 про сприяння колективним переговорам” (4 лютого 1994 р.)	397
733. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці № 158 про припинення трудових відносин з ініціативи підприємця” (4 лютого 1994 р.)	398
734. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Російською Федерацією 1993 року” (4 лютого 1994 р.)	398
735. Постанова Верховної Ради України “Про прийняття поправок до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання” (4 лютого 1994 р.)	398
736. Постанова Верховної Ради України “Про прийняття поправок до Міжнародної конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації” (4 лютого 1994 р.)	399
737. Постанова Верховної Ради України “Про участь України у Конвенції про збереження морських живих ресурсів Антарктики 1980 року” (4 лютого 1994 р.)	399
738. Постанова Верховної Ради України “Про прийняття Конвенції про Міжнародну морську організацію 1948 року в редакції 1982 р.” (4 лютого 1994 р.)	400
739. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Конвенції про захист Чорного моря від забруднення” (4 лютого 1994 р.)	400
740. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Чорноморської конвенції про співробітництво у галузі культури, освіти, науки та інформації” (4 лютого 1994 р.)	401
741. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору між Україною і Республікою Польщею “Про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах” (4 лютого 1994 р.)	401
742. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між Україною та Республікою Грузія” (24 лютого 1994 р.)	401

743. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про добросусідство, дружні відносини і співробітництво між Україною та Словацькою Республікою” (24 лютого 1994 р.)	402
744. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною та Республікою Казахстан” (24 лютого 1994 р.)	402
745. Постанова Верховної Ради України “Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною та Литовською Республікою” (24 лютого 1994 р.)	403
746. Постанова Верховної Ради України “Про участь України в Європейській культурній конвенції 1954 року” (24 лютого 1994 р.)	403
747. Закон України “Про ратифікацію Договору про принципи відносин і співробітництво між Україною і Сполученим Королівством Великобританії та Північної Ірландії” (15 липня 1994 р.)	404
748. Закон України “Про ратифікацію Договору між Україною і Словацькою Республікою про спільний державний кордон” (15 липня 1994 р.)	404
749. Закон України “Про ратифікацію Договору між Україною і Словацькою Республікою про режим українсько-словацького державного кордону, співробітництво та взаємодопомогу з прикордонних питань” (15 липня 1994 р.)	404
750. Закон України “Про приєднання України до Афіньської конвенції про перевезення морем пасажирів та їх багажу 1974 року і Протоколу 1976 року до неї” (15 липня 1994 р.)	405
751. Закон України “Про ратифікацію Статуту і Конвенції Міжнародного союзу електрозв’язку” (15 липня 1994 р.)	405
752. Закон України “Про участь України у Митній конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП 1975 року)” (15 липня 1994 р.)	406
753. Закон України “Про ратифікацію Консульського договору між Україною та Республікою Казахстан” (27 липня 1994 р.)	406
754. Закон України “Про ратифікацію Договору про основи міждержавних відносин, дружбу і співробітництво між Україною та Республікою Узбекистан” (27 липня 1994 р.)	406

755. Постанова Верховної Ради України “Про внесення доповнень до Постанови Верховної Ради України “Про відкриття дипломатичних або консульських представництв України” (21 вересня 1994 р.) 407
756. Закон України “Про приєднання України до Міжнародної угоди по цукру 1992 року” (22 вересня 1994 р.) 407
757. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Україною та Федеративною Республікою Німеччина про сприяння здійсненню і взаємний захист інвестицій” (11 жовтня 1994 р.) 408
758. Закон України “Про повноваження Фонду державного майна України щодо забезпечення виконання угод між Україною та Російською Федерацією, Україною та Республікою Беларусь про взаємне визнання прав і регулювання відносин власності” (20 жовтня 1994 р.) . . . 408
759. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Соціалістичної Республіки В’єтнам про заохочення і захист інвестицій” (21 жовтня 1994 р.) . 409
760. Закон України “Про ратифікацію Договору між Україною та Сполученими Штатами Америки про заохочення та взаємний захист інвестицій” (21 жовтня 1994 р.) 409
761. Закон України “Про ратифікацію Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами” (10 листопада 1994 р.) 409
762. Закон України “Про ратифікацію Договору між Україною і Республікою Молдова про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах” (10 листопада 1994 р.) 410
763. Закон України “Про ратифікацію Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах” (10 листопада 1994 р.) 410
764. Закон України “Про приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 р.” (16 листопада 1994 р.) 411
765. Закон України “Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Соціалістичною Республікою В’єтнам” (9 грудня 1994 р.) 412
766. Закон України “Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Корейською Народньо-Демократичною Республікою” (9 грудня 1994 р.) 413

767. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про уникнення подвійного оподаткування та запобігання ухиленню від сплати податків стосовно податків на доходи і майно” (20 грудня 1994 р.) 413
768. Закон України “Про ратифікацію Угоди про співробітництво в галузі охорони авторського права і суміжних прав” (27 січня 1995 р.) 413
769. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій” (8 лютого 1995 р.) 414
770. Закон України “Про ратифікацію Протоколу про введення нової статті 83-bis до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію” (15 лютого 1995 р.) 414
771. Закон України “Про ратифікацію Угоди про дружбу і співробітництво між Україною і Канадою” (15 лютого 1995 р.) 415
772. Закон України “Про ратифікацію Угоди про загальні умови і механізм підтримки розвитку виробничої кооперації підприємств і галузей держав –учасниць Співдружності Незалежних Держав” (14 березня 1995 р.) 415
773. Закон України “Про ратифікацію Конвенції з примирення і арбітражу в рамках НБСЕ” (16 травня 1995 р.) 415
774. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про співробітництво в галузі пенсійного забезпечення” (16 травня 1995 р.) 416
775. Закон України “Про ратифікацію Конвенції між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи та капітал” (26 травня 1995 р.) 416
776. Закон України “Про ратифікацію Четвертого додаткового протоколу до Статуту Всесвітнього поштового союзу” (2 червня 1995 р.) 417
777. Закон України “Про приєднання України до Міжнародної конвенції по охороні нових сортів рослин” (2 червня 1995 р.) 417
778. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Вірменія про сприяння та взаємний захист інвестицій” (2 червня 1995 р.) 417

779. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Казахстан про заохочення та взаємний захист інвестицій" (2 червня 1995 р.)	418
780. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Естонської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій" (2 червня 1995 р.)	418
781. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Грузія про заохочення та взаємний захист інвестицій" (2 червня 1995 р.)	418
782. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Французької Республіки про взаємне сприяння та взаємний захист інвестицій" (2 червня 1995 р.)	419
783. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Канади про сприяння та захист інвестицій" (2 червня 1995 р.)	419
784. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Україною і Республікою Узбекистан про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна" (2 червня 1995 р.)	420
785. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Канади про економічне співробітництво" (20 червня 1995 р.)	420
786. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Канади про торговельні та комерційні відносини" (20 червня 1995 р.)	421
787. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про виробничу кооперацію" (6 липня 1995 р.)	421
788. Закон України "Про ратифікацію Конвенції про охорону персоналу Організації Об'єднаних Націй та зв'язаного з нею персоналу" (6 липня 1995 р.)	421
789. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Грузія про виробничу кооперацію" (6 липня 1995 р.)	422
790. Закон України "Про ратифікацію Гарантійної структурної угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки" (14 липня 1995 р.)	422
791. Закон України "Про ратифікацію Гарантійної структурної угоди між Урядом України та Експорт-Імпорт Банком США" (14 липня 1995 р.)	423

792. Закон України “Про приєднання України до Конвенції про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, 1990 року” (15 вересня 1995 р.)	423
793. Закон України “Про приєднання України до Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 року” (22 вересня 1995 р.)	423
794. Закон України “Про приєднання України до Європейської конвенції про передачу провадження у кримінальних справах, 1972 року” (22 вересня 1995 р.)	424
795. Закон України “Про приєднання України до Європейської конвенції про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками, 1964 року” (22 вересня 1995 р.)	424
796. Закон України “Про приєднання України до Європейської конвенції про передачу засуджених осіб, 1983 року” (22 вересня 1995 р.)	424
797. Закон України “Про приєднання України до Європейської конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах, 1959 року” (22 вересня 1995 р.)	425
798. Закон України “Про ратифікацію Договору про дружні відносини і співробітництво між Україною та Чеською Республікою” (6 жовтня 1995 р.)	425
799. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Російської Федерації про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження ухилень від сплати податків” (6 жовтня 1995 р.)	425
800. Закон України “Про ратифікацію Конвенції між Урядом України та Урядом Республіки Фінляндія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно” (6 жовтня 1995 р.)	426
801. Закон України “Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною та Латвійською Республікою” (13 жовтня 1995 р.)	426
802. Закон України “Про ратифікацію Договору про закони щодо товарних знаків” (13 жовтня 1995 р.)	427
803. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Болгарія про взаємне сприяння та захист інвестицій” (20 жовтня 1995 р.)	427

804. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Чеської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій” (20 жовтня 1995 р.) 427
805. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамахірією про торговельно-економічне співробітництво” (20 жовтня 1995 р.) 428
806. Закон України “Про приєднання України до Статуту Ради Європи” (31 жовтня 1995 р.) 428
807. Закон України “Про ратифікацію Кредитної угоди між Україною і Європейським Банком Реконструкції та Розвитку на проект реконструкції плодоовочевого ринку м. Києва” (2 листопада 1995 р.) 429
808. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про вільну торгівлю” (4 листопада 1995 р.) 429
809. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Туркменістану про вільну торгівлю” (4 листопада 1995 р.) 429
810. Закон України “Про ратифікацію Договору між Україною та Латвійською Республікою про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних, трудових та кримінальних справах” (22 листопада 1995 р.) 430
811. Закон України “Про ратифікацію Договору між Україною та Естонською Республікою про правову допомогу та правові відносини у цивільних та кримінальних справах” (22 листопада 1995 р.) 430
812. Закон України “Про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Грузія про правову допомогу та правові відносини у цивільних та кримінальних справах” (22 листопада 1995 р.) 431
813. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про принципи співробітництва в галузі виробництва і поставок авіаційної техніки у 1994–2001 роках” (22 листопада 1995 р.) 431
814. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Україною і Федеративною Республікою Німеччина про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доход і майно” (22 листопада 1995 р.) 432
815. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Грузія про співробітництво в галузі пенсійного забезпечення” (22 листопада 1995 р.) . 432

816. Закон України "Про ратифікацію Договору між Україною та Угорською Республікою про режим українсько-угорського державного кордону, співробітництво та взаємодопомогу з прикордонних питань" (22 листопада 1995 р.)	433
817. Закон України "Про ратифікацію Кредитної угоди між Європейським Співтовариством (Кредитор) і Україною (Позичальник) та Національним банком України (Агент Позичальника) про надання Україні позики в сумі 85 млн ЕКЮ" (24 листопада 1995 р.)	433
818. Закон України "Про ратифікацію Угоди про створення міждержавного Євразійського об'єднання вугілля та металу" (24 листопада 1995 р.)	434
819. Закон України "Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Туркменістану про реструктуризацію державного боргу України Туркменістану за 1993 рік, Протоколу про внесення доповнень до Угоди про реструктуризацію державного боргу України Туркменістану за 1993 рік та Протоколу про графік погашення заборгованості України перед Туркменістаном за поставлений у 1994 році природний газ" (14 грудня 1995 р.)	434

ДОДАТКИ

1. Членство України в міжнародних міжурядових організаціях та їх органах	437
А. Міжнародні організації системи ООН	437
Б. Спеціалізовані установи ООН	443
В. Міжнародні організації, що не входять до системи ООН	450
Г. Міжнародні органи, в яких Україна бере участь як сторона відповідних міжнародних конвенцій та угод	457
2. Перелік держав, які визнали Україну як незалежну державу і встановили з нею дипломатичні відносини (станом на 7 липня 1997 р.)	462
3. Основні міжнародні міжурядові організації, членами яких не були колишній СРСР і Україна	469
4. Основні міжнародні міжурядові організації, членом яких був колишній СРСР, але не є Україна	469

Документальне наукове видання

УКРАЇНА НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ

Збірник документів і матеріалів
(1991–1995 рр.)

У двох книгах
Книга 2

ЮРІНКОМ ІНТЕР

Шеф-редактор

В.С. КОВАЛЬСЬКИЙ, кандидат юридичних наук

Науковий редактор

А.С. МАЦКО, кандидат юридичних наук

Відповідальний за випуск *А.В. Довбня*

Редактор *О.М. Мерзлякова*

Коректор *В.М. Зарецька*

Комп'ютерний набір *І.А. Березовська, Л.М. Сисоєва*

Комп'ютерна верстка *Т.М. Виноградова*

Художнє оформлення *М.А. Панасюк*

Підписано до друку 25.06.98. Формат 84x108/32.
Папір офсетний № 1. Гарн. Таймс. Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 26,04. Обл.-вид. арк. 29,84.
Тираж 2000. Зам. № 8—331. Ціна договірна.

Оригінал-макет виготовлено комп'ютерним центром
СП "Юрінком Інтер". 252209, Київ, вул. Героїв Дніпра, 31-б
(свідоцтво про реєстрацію № 21667576 від 2.06.97)

Віддруковано на АТ "Київська книжкова фабрика"
252054, Київ, вул. Воровського, 24

НБ ЦНУС

614884

У45 **Україна** на міжнародній арені: Зб. документів і матеріалів (1991–1995 рр.). У 2-х кн. / Упоряд. В.В. Будяков та ін.; Редкол. Г.Й. Удовенко (відп. ред.) та ін.; МЗС України. — К.: Юрінком Інтер, 1998. —

ISBN 996-7302-33-4

Кн. 2. — 496 с. — ISBN 996-7302-36-9

У збірнику вміщено основоположні акти у сфері політики України, документи з актуальних міжнародних проблем та двосторонніх відносин, проекти документів, у підготовці яких брали участь делегації України під час сесій Генеральної Асамблеї ООН та роботи інших міжнародних організацій і форумів, а також проголошені на них тексти доповідей та виступів представників України, наводяться офіційні повідомлення про зустрічі, візити, контакти на вищому рівні тощо.

Розрахований на дипломатів, політиків, юристів, науковців, викладачів, студентів та всіх, хто цікавиться міжнародними відносинами.

ББК 66.4(УКР)